

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Præcellentia Episcopalis Dignitatis

Alzedo, Mauricio de

Lugduni, 1630

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62394)

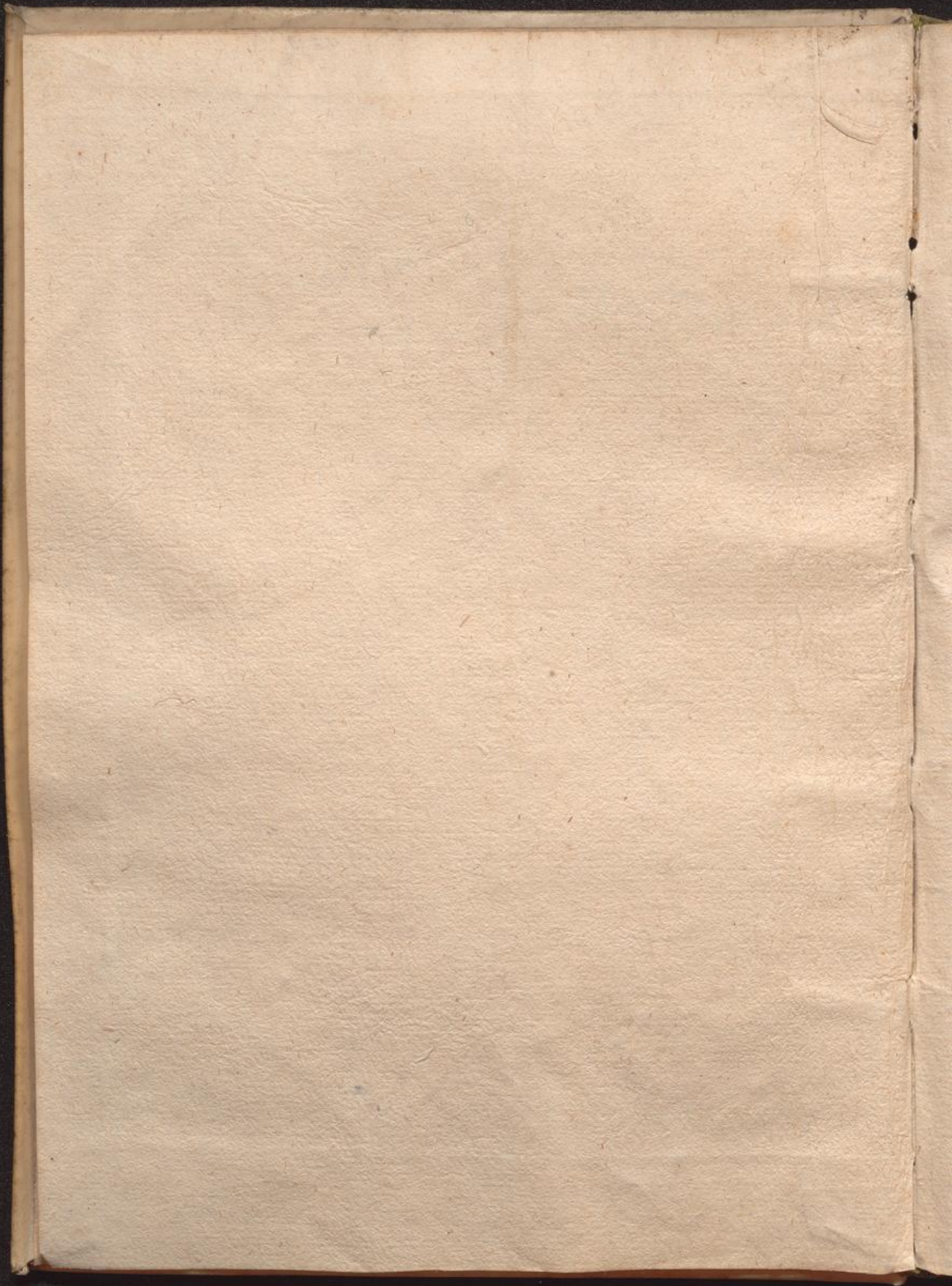

MIII

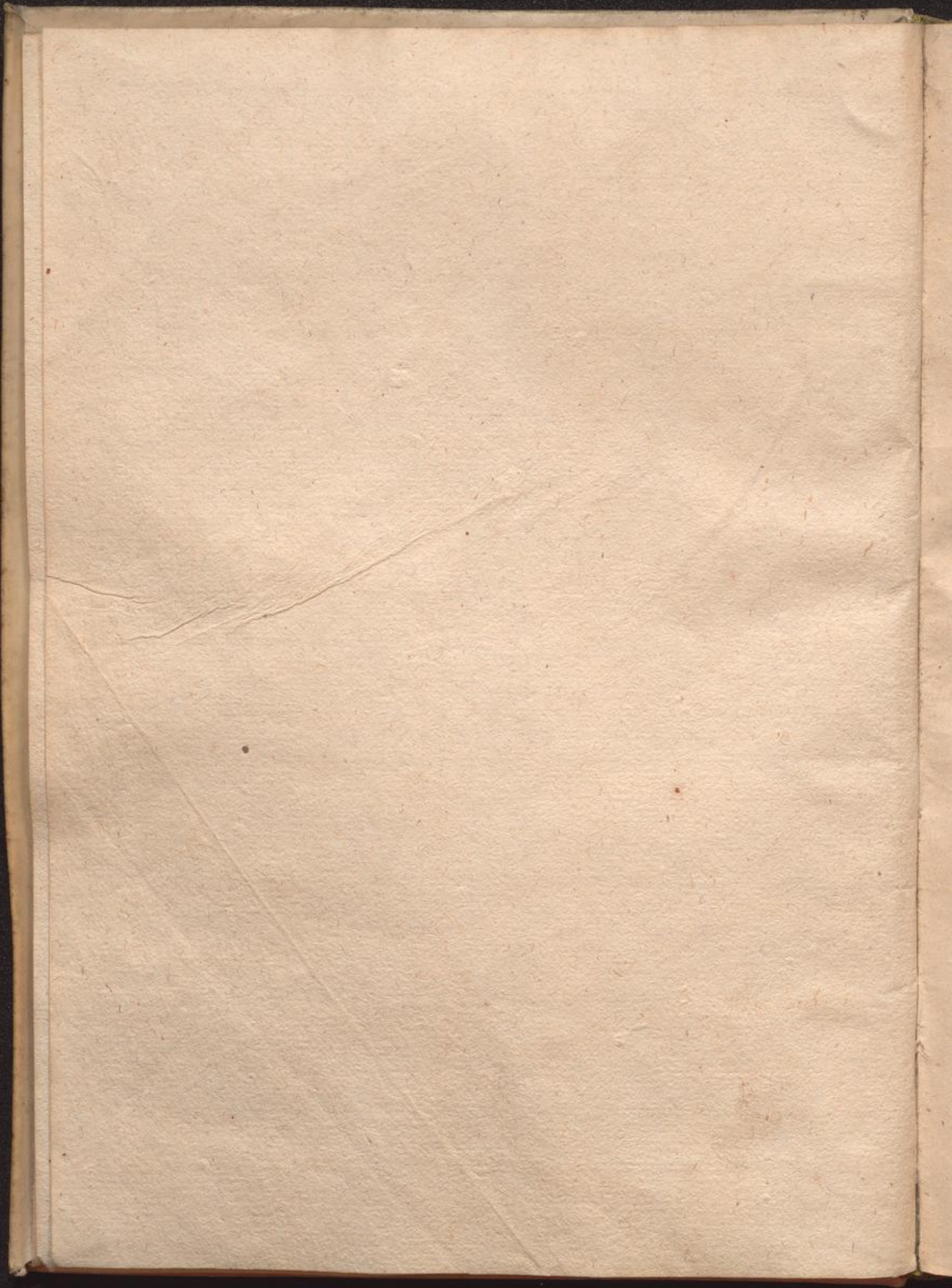
27

Th. 4795.

DE
PRÆCELLENȚIA
EPISCOPALIS
DIGNITATIS.

DE QVE EPISCOPI FUNCTIONIBVS,
AC POTESTATE IN CREDITA SIBI
Ecclesia regenda, visitanda, administranda;

Necnon de Generalis Vicarij autoritate ac muneribus.

OPVS BIPARTITVM.

*Varium & amœnum, quo pleraque ex antiquitate Ecclesiastica oducuntur,
multa Iuris arcana euulgantur; quæ ad necessariam Antistitibus
doctrinam, & EPISCOPALEM PRAXIM perti-
nent, dilucidè ac compendiò perstringuntur.*

Autore **D.D. MAURICIO DE ALZEDO** Cantabro ex valle Sopuertæ
Iuris Canonici Doctore, Prothonotario ac Iudice Apostolico, & in
supremo Castellæ Senatu causarum patrono.

Collegij

Paderbornæ

100th 1850

Anno 1650

LVGDVNI,
Sumptibus LAURENTII DVRAND.

M. DC. XXX.
CVM PRIVILEGIO.

D. F.

PRÆFECTISSIMA

EPISCOPALIS

DIGNITATIS

PROVINCIAE PADERBONENSIS

DECRETUM

IN RE

DE

...

...

...

...

...

...

...

...

...

REVERENDISSIMO PATRI,
AC DOMINO MEO COLENDISSIMO,
PETRO DE LA MADRE DE DIOS, *quondam*
(*antequam creatus novus homo secundum Deum*
in iustitia & sanctitate veritatis) DE GVZMAN, *in*
illustrissima mihi & omnibus amabili Discalceatorum
Carmelitana familia Diffinitoris officium gerenti.

ONSIDERANTI mihi sæpenumerò
(Pater Reuerendissime) varia homi-
num studia, illi felices maximèque
laudabiles videntur, qui omnes actio-
nes suas in Deum referunt, totòsque
fese in optimæ vitæ statu & exquirendo & conse-
quendo collocarunt, nimirum intelligentes mundi
gloriam, potentiam, & opes (ad quas plerique mor-
taliū auiditate inflammati aspirant) non esse in re-
bus expectandis, & præclaris numerandas, quippe
cùm eas caducas & incertas aspiciant, virtutem am-
plectuntur, quæ altissimis defixa radicibus neque
potest incendio amitti, neque direptioni committi,
neque vlla temporum corruptione labefactari: inter
omnes verò qui hunc felicem cursum feliciter con-
ficiunt, tu præcipuè emines (mi clarissime Pater)
qui in insigne magnitudinis atque excellentiæ tuo-
rum maiorum ac parentum sede constitutus, admi-

rabiliter virtutem sectans , eorum memoria ac tui
ipſius , & etiam Guzmanorum percalcata & negle-
cta, ad cæleſtia tunc temporis aſpirans , cum diuitiæ
deliciæ , & ſpes etiam maiora conſequendi allicere
ſolent, & animum imbecillum reddere , ac rationis
uſum obſtupeſcere , ſtatim cùm clamor intra cor
tuum tibi factus, timens ne in aſſumendis veſtimen-
tis ac calciamentis, & maiorum tuorum excellentiſ-
ſimo cognomine moram faceres, intra quam Domi-
nus veniret ; & clauderet ianuam , celeriter nudus
ſurgens, & etiam pedibus diſcalceatis ad Carmelita-
nam diſcalceatorum confugiſti familiam, ad ibi vi-
gilanter Dominum expectandum , quando reuertatur
à nuptiis , optimo ac ſingulari conſilio pedibus
pergis diſcalceatis , ne tibi diceretur quod Moyſi,
quando ad videndum quòd rubus ardebat , & non
comburebatur, appropinquabat, *Solve* (inquit Domi-
nus) *calceamentum de pedibus tuis* , *locus enim in quo*
ſtas, terra ſancta eſt : ſancta eſt etiam Diſcalceatorum
Carmelitana familia, quam habitas , & ſanctiſſimo-
rum virorum foecunditate plena , fertiliffima Eccle-
ſiæ, & vtiliffima fidei , & ſic diſcalciatus incedis , &
decoratus humilitate, manſuetudine, conſtantia, pa-
tientia, integritate, ſolertia , probitate, eximia pieta-
te , & ſingulari prudentia , & omni denique ſancti-
monia. Venerabiliſſimi Patris Ioannis *de la Cruz*,
(citò vt exiſtimo in Sanctorum catalogo adſcriben-
dus) & præclariffimi Franciſci de I E S V & M A R I A,
Antonij de I E S V, Franciſci indigni Ioannis *de la mi-
ſeria*, ſingulariſſimi Franciſci *del Niño Jeſus* , & alio-
rum

rum illustrissimorum virorum , quorum nomina in libro vitæ extant scripta (in tuæ sanctissimæ religionis laudem & ornamentum) eximia opera, admiranda prodigia, & stupenda facta imitando , ac singularia sequens vestigia , & etiam maiorum tuorum : in tua enim excellentissima Guzmanorum progenie viros habes gloriosos, quos imitando sequeris , quos sequendo exaltas , in Patres & ascendentes habes gloriosissimum Ildiphonsum Toletanum Archiepiscopum, & sanctissimū Dominicum Prædicatorum Patrem ac Patriarcham , & etiam Dominum *de la Casa de Orgaz*, qui anno Domini 1322. viam vniuersæ carnis ingressus , cū ad eum sepeliendum vniuersa Toletana ciuitas congregaretur , in parochia Diuo Apostolo Thomæ dicata, apparuerunt (turba præsentē & stupēte) venerabilis Doctor Augustinus, & Protomartyr Stephanus ad eius exequias celebrandas , & ipsi suis manibus sepelierunt , dicentes alta voce in reditu, *Sic honoratur, quem Deus vult honorare.* Dominum etiam Alphonsum Perez *de Guzman el Bueno*, qui pro fidei exaltatione , sui Regis, ac populi defensione, filio suo nō pepercit, maluit namque ciuitatem obsidiatam Regi suo indemnem seruare, quàm dilectissimi filij vitam redimere , & in signum suæ numquam auditæ excelsi animi præstantiæ, ac fidelitatis, gladium cum quo filius vita eximeretur, proiecit. O celeberrima , & excellentissima Guzmanorum illustrissima familia , tanta virtutis, honoris, & sanctitatis gloria condecorata, & amplissima diuitiarum opulentia ornata, pacis bellique tē-

pore tuorum maiorum gloriosissimis & heroicis trophæis, ac singularibus illustrata miraculis. Quod si nobiles & plebei literati, vel milites nostrarum Hispaniarum, quinimò & aliarum nationum aliquem honoratissimum, illustrissimum, & diuitiarum opulentissimū esse exaggerare velint, non aliis illustrissimis huius regni familiis, sed magis huic excellentissimæ Guzmanorum comparandam existimant, quinimò & vbi aliquis rem aliquam magnam & memorabilem facit, faceréve intentat, mundi exaggerandi modus non alius est quàm dicere, non posset plus facere si esset *de los Guzmanes*: ex hac enim singularissima familia Imperatores & Reges, qui totum gubernāt orbem originē ducunt; nam ex Alphonso sexto *el de la mano Oradada*, qui Toletum recuperavit, & ex Domina Iimena Gomez *de Guzman* Domina Theresa orta est, quæ Henrico Lotharingio nupsit, cui in dotem datum Lusitanorum regnum, ex isto felicissimo matrimonio fuit in lucem editus Alphonfus I. Rex Lusitanorum. Alphonfus X. cognominatus *el Sabio*, Hispaniæ Rex, & Domina Maior *de Guzman* habuerunt in filiã dominam Beatricem *de Guzman*, quæ in matrimonium Alphonfi III. Lusitanæ Regis collocata, cui etiam in dotem traditum Regnum *de los Algaraues*, ex ea enim illius regni Reges legitimo & ordinato procedunt ordine. Ex Alphonso XI. & ex Domina Leonore *de Guzman* in hanc lucem prodiit Henricus II. Hispaniæ Rex, ex quo omnes Hispaniarum Reges & Imperatores de Austria legitimè etiam descendunt, & per Ferdinandum

dum Imperatorem Caroli V. fratrem omnes Reges Galliaë, & Duces de Otruiia, ac ferè omnes magnates & proceres Germaniaë & Italiaë. Prætereo tamen (ne rem infinitam faciam) mentionem facere de præclarissimis viris, qui propter eximias belli, paciſque artes celebrem posteris memoriam reliquerunt, & etiam multitudinem referre magnatum, qui ex hac excellentissima progenie ducunt originem, atque oriuntur, ne tuam singularem humilitatem offendam, ac modestiam, tum etiam quia de eximiis (ob mei ingenij rusticitatem) pauca dicere injuriosum esset, & securiùs mihi balbutienti, & rudi Oratori flescere visum est. Accipe igitur, mi colendissime Pater, praxim hanc tuæ amplitudini in mei gratitudinis, recognitionis, ac amoris pignus dicatam, quam si tibi gratam retulisse sensero, ad maiora elucidanda festinabo. Vale refugium meum, & in nidulo tuo viue feliciter, vt requiescas, & sit tua memoria æterna.

MAVRICIVS DE ALZEDO.

LECTORI.

ATIS compertum habeo (Lector optime) quàm parùm egeant ista nostra tempora nouorum librorum editione, in hac præcipuè Iuris facultate, in qua vel ingeniorum fertilitate, vel negociorum tantum abundat ista ætas, vt quotidie noua iuris copia suppullet ac renascatur: vnde quidam interrogatus, cur cùm sapiens esset, nihil doctrinæ posteris scriptum reliquisset, respondisse fertur; quoniam librorum copiam studiosis video iam officere, in quod vitium incidimus omnes, inter quos maximè ego, qui ausus ponere manum ad calamum in vigesimo ætatis meæ anno, indoctus & insufficiens ad hoc, iuxta illud Horatianum.

Scribimus indocti, doctique poemata passim.

Et etiam in hoc scribendi vitio ferè illud Mantuanum dici queat.

Hoc commune malum semper insanimus omnes.

Nimirum si huic insanitiæ culpæ nos quoque cedamus, quam tamen vt occasione vel in aliquo diluamus, huius nostræ audaciæ (ne dicam temeritatis) causam tibi (Lector) exponere visum est. Etenim cùm in quinto studiorum meorum anno, antequam Baccalaureatus gradum susciperem, à Matritana curia discederem, vt consortio hominum carens in solitudine cuiusdam parui oppidi dicti Sobrado, me totum libris traderem, ibique accessit cuiusdam clarissimi Præsulis mandatum, ad hoc vt in colligendo in vnum omne id quod Episcopalis dignitatis proprium esset, & in respondendo oppositionibus Andreae Siculi Barbatia laborarem: nam licet de hac materia plura extant volumina, non tamen de hoc solo proposito agunt, sed ad varia se conuertunt, & vbi collecta ita inter varias ac dissimiles quæstiones inuoluta, quod Episcopis valdè molestum & fastidiosum, ibi inuestigare. Sed quidquid sit præceptum tale fuit, & licet humeris meis impar,

par,

par, nihilominus ne tantum Principem contristarem, & me illi ac etiam
Episcopali dignitati (quam humiliter veneror) ingratum ostenderem,
non recusavi, cœpi namque in hac re sulcum imprimere, non sine magno
atque ingenti labore, ob longum ac periculosum morbum, quo oppres-
sus tunc verissimam Ecclesiastes in c. i. sententiam iudicavi asserentis:
quòd qui adit sapientiam, adit laborem; nam literarum studium affli-
ctiones & aegritudines gignit, & ideò sapientes antiqui fabulam quan-
dam fingentes dicebant, quòd Tiresias quia Mineruam (quam genti-
litas errore ducta) deam scientiarum celebrauit, nudam vidit, in pœ-
nam huius visionis cæcus remansit, exponunt namque fictionem hanc
hoc modo, affirmantes quòd studiosi & sapientiæ cupidi plurimas ægri-
tudines comparabunt ipso studio, & ferè potentiam visivam amittent,
si brevi tempore iuris difficultates inuestigare fuerint conati; hæc enim
mihi ideò accidit, quia continuò diu noctuque ut citiùs conficerem, &
plura inuestigarem, laborabam; non quia in huius operis editione in-
genium ad ultimum vsque dilatastem, ut esset hoc opus ingenij & stu-
diorum meorum exemplar, fateor enim me illud brevissimo temporis
spatio ferè obiter concepisse, & parturisse: quod utinam ex ipsius dis-
cursu non comprobetur, ubi enim non ad inanem ostentationem &
pompa processit, sed ad simplicem tantum, & sinceram veritatis
viam Episcopis demonstrandam, tædiosissimas & inutiles opinionum
disputationes consultò omittis, solum agens de illis rebus Episcopali di-
gnitati attinentibus, clarè & dilucidè tradendis, & cum in cæteris
omnibus omnis perspicuitatis principium sit breuitas, iuxta illud Cicero-
nis 3. de senibus.

Quæ perspicua sunt longa esse non debent.

Et Horatius in arte poëtica.

Quidquid præcipias esto brevis, ut dicta citò

Percipiant animi dociles, teneantque fideles.

Et Martialis lib. 2. Epigrammate primo.

At nunc succincti quæ sint bona disce libelli,

Sit licet vsque malus non odiosus erit.

Eam sequuti sumus in quo maximè gloriari possumus veritati in-

herendo, quam semper amamus, & cum Prasuli cuius causa hæc
Praxis facta transmitterem, tam ipse quàm alij doctissimi viri, vt in
Episcopalis honorem ac præstantiæ commendationem typis traderem,
enixè postularunt: & idè in lucem (licèt timidè ac verecundè) exire
permitto, quam tibi libentissimè trado, vt perlegas, fraternaque chã-
ritate emendes, neque enim amore mei ita languero, aut philautia
teneor, quin in his & in omnibus tuo meliori iudicio non semper
subuciam. Vale.

IUDICIUM DOCTORIS D. FERDINANDI
ADORNI, DE COMMISSIONE
supremi Castellæ Senatus.

Doctor. D. Ferdinandus Adornus Presbyter S. Salernitanæ Eccle-
siae, Canonicus, Cardinalis, & Cappellani-consilij Regij Capella-
nus, & illustrissimi & reuerendissimi D. Cardinalis de Trejo Castilæ
Præsidis Theologus: Altitudinem vestrâ certiore facit legisse se librum
hûc, cui titulus De potestate Episcopi Praxis, ab egregio & appri-
mè erudito viro, ac pio Doctore D. Mauricio de Alzedo Cãta-
bro conditum & nihil in eo inuenisse vel quod Christianam laderet
religionem, vel mali moris saperet: quamobrem licitè permitti potest,
quod ad communem utilitatem Prælatorum typis, si placet, mandetur.
Datum Matriti pridie Idus Decembris reparata salutis Anno 1629.
De Iussu. A. V.

Doct. D. Ferdinandus Adornus.

Da se le licencia y Prinilegio para poder le imprimir por diez años.

IUDICIUM PATRIS MAGISTRI

Fratris Didaci de Campo, suprema inquisitionis quali-
ficatoris, & Synodalis examinators in
Archiepiscopatu Toletano.

DE ordine Domini Domini Ioannis de Velasco y Azeuedo
Vicarij generalis in hac regali curia, perlegi praxim hanc,
de Episcoporum præstantia, elaboratam à viro præstantissimo Do-
ctore Mauricio de Alzedo, multiplici ac varia eruditione
fulgentem, condignâque Episcoporum sublimi dignitate. Ita
sentio in hoc Diui Philippi Matritensis conuentu, vigesima
nona Nouembris die, anni 1628.

Fr. Didacus de Campo.

REVERENDVS P. MAGISTER DIDACVS
DE SALAZAR IN BENEDICTINA FAMILIA BIS
Diffinitor, bisque Abbas in cænobio Diui Millanis *de la
Cogulla*, & Diui Vincentis Salmanticensis, in ipsaque Vni-
uersitate per viginti annorum curricula Theologiæ Magi-
ster, & ibi Licentiatuæ & Doctoratus gradu decoratus, to-
tius verò Ordinis iam diu Concionatoris celeberrimi offi-
cium gerens, postea verò apud sanctum Martinum Matri-
tensem, nunc verò vt existimo in cælesti patria commora-
tur: in hunc modum quid senserit dicit de Praxi Domini
Mauricij de Alzedo.

DE præstantia Episcoporum libellum, siue compendium à
D. Doct. D. Mauricio de Alzedo elaboratum *legi accuratè,
& perlegi, opus sanè omni admiratione dignum, dum enim etatem au-
thoris, agit enim secundum supra vigesimum annū, considero, & ex alia
parte tot Pontificum recondita arcana, sanctorum Patrum testimonia
selecta, & non vulgares sacra Scriptura expositiones congestas in ope-
re video, laborem etatem superasse quis non videat, & iuuenem se
supra seipsum leuasse facile intelliget. Quid enim (teste Seneca) iuueni-
lis etas nisi flores ingenij prorumpere potest: si ergo in iuuenili etate nō
solum flores, sed fructus vberimos apparuisse iam cernimus, nōne
mirandum, apparuerunt certè flores fructus honoris & honestatis, vt
de alio Spiritus sanctus testatur, honoris inquam, nam si filius sapiens
honor est patris, festinata sapientia quid non parentes honorabit, ho-
nestatis etiam, nam si teste Cypriano assidui labores honestatis indi-
cia sunt, labores in iuuentute florentes quid iuuentutem honestam &
laudabilem non reddent. Apparuerunt ergo, prodeant, & typis man-
dentur huiusmodi flores & fructus, vt in eis quid sibi præsent habeant
Episcopi, iuuenes quid imitari, omnes quid admirari. Data Matriti
apud Diuum Martinum.*

Fr. Didacus de Salazar.

---

*APPROBATIO REVERENDI PATRIS
Ioannis Perlini, è sanctissima Societate Iesu per triginta annorum
tempus Theologiae publicus Magister, nunc vero in Collegio
Imperiali Matritensi Theologiae primarius.*

PERcurri, atque Iustraui oculis & mente librum hunc
*Praxis Episcopalis, in quo de Antistitum agitur dignitate, auctore
Domino Mauricio de Alzedo iuris utriusque Professore, opus
est admodum utile tam causarum patronis omnibus, tam
iudicibus, ut mittam docentes publicè, quibus magno ad-
iumento erit, ut & reliquis studiosis & Iurisprudentiæ ac
Theologiæ: multa in eo antiquitatis monumenta euoluuntur,
multa eruuntur in lucem & illustrantur, quæ penitus iace-
bant obscura, non minùs dilucidè quàm compendiosè, ut
fastidium vitet Lector, traduntur omnia, diligentia scriptoris
enitet maximè ut & ingenium viri cui styli facilitas placuit,
placebit & cuique orationis perspicuitatem amanti, in rebus
quæ ad erudiendum animum traduntur, non ad pompam &
inanem calami ostentationem, ita de toto isto sentio opere.
Matriti 28. Octobris 1628.*

IOANNES PERLINVS.

DOCTORI IN IVRE DOMINO
MAVRICIO DE ALZEDO IN
sua Praxis laudem, de potestate
Episcopi.

*Magister Fr. Melchior Prieto Ordinis Beatae Mariae de
Mercede redemptio captiuorum, quondam Vicarius
generalis del Pyru, & Prouincialis Prouinciae Castellae
eiusdem Ordinis, & Episcopus electus del Paraguay
in partibus Indiarum occidentalium.*

a Aclor 20. n. 28.

b Ad Eph. 4. n. 11.
c Psal. 79. n. 2.

d Psal. 76. n. 21.
e Psal. 78. n. 13.
f Psal. 77. n. 72.
g Psal. 12. n. 1.
h Hieron. 3. n. 15.
i Psal. 22. n. 3.
k Psal. 67. n. 27.

l Ibidem n. 28.
m Psal. 104. n. 22.

n Psal. 70. n. 17.
o Luca 3. n. 52.
p Sap. 4. n. 13.
q Psal. 21. n. 26.
r Psal. 106. n. 32.
s Psal. 39. n. 10.
t Psal. 62. n. 4.

u Psal. 21. n. 8.
x Psal. 34. n. 20.

Piscopus a quos posuit Spiritus sanctus rege-
re Ecclesiam Dei; quos b dedit in Ecclesia
Deus, pastores & Doctores, velut oues c de-
duxisti in manu tua, Maurici Doctor, dedu-
xisti d populum suum, ipsi e populus eius & oues pascuae
eius, in intellectibus f manu tuarum deduxisti, in loco g
pascuae ibi collocaſti, pascens h eos scientia & doctrina,
deduxisti i eos super semitas iuris, propterea nomē tuum
in Ecclesiis k benedicent in te Deo, qui custodiunt Israēl,
& tu l ibi Benjamin adolescentulus in mentis excessu, m
erudisti Principes eorum sicut temetipsum, & fenes eo-
rum prudentiā docuisti, n docuisti eos à iuuenture tua, o
perfecisti scientia, non aetate consummaſti, p in breui ex-
pleſti tempora multa, apud me q laus tua in Ecclesia
magna, in cathedra r seniorum laudaberis, s labia mea
non prohibebo, Domine tu ſciſti, t labia mea laudabunt
te, sic benedicam te in vita mea, & in nomine tuo le-
uabo manus meas, u mouebo caput, & annuam x oculis.
Vale.

INDEX CAPITVM

PARTIS PRIMÆ.

- D**E *Episcopatus origine.* caput 1. fol. 8.
- De Episcoporum creatione.* caput 2. fol. 19.
- De electione ac eligendorum qualitatibus.* caput 3. fol. 25.
- De consecratione.* caput 4. fol. 40.
- De habitu candido Episcoporum, pompa, & conuersatione.* caput 5. fol. 48.
- De residentia & alternatiua.* caput 6. fol. 72.
- De exemptionibus Episcopalis dignitatis.* cap. 7. fol. 84.
- De excellentia Episcopatus.* caput 8. fol. 89.
- De Episcopalis nominis significatione.* cap. 9. fol. 99.
- De variis Episcoporum titulis.* cap. 10. fol. 109.
- De prisca Episcoporum ueneratione.* cap. 11. fol. 118.
- De preeminencia ac pralatione Episcoporum.* caput 12. fol. 127.
- De celebratione Missarum.* caput 13. folio 142.
- De testamentis.* cap. 14. fol. 161.

INDEX CAPITVM
PARTIS SECVNDÆ.

D E Conciliorum generalium & Synodaliū congregatione. cap. 1. fol. 173.	caput 5. fol. 211.
De Vicarij generalis creatione & visitatione. cap. 2. fol. 184.	De dispensatione irregularitatum. caput 6. fol. 228.
De Indulgentiis caput 3. fol. 194.	De matrimonialibus dispensationibus. cap. 7. fol. 240.
De Confirmatione caput 4. fol. 203.	De potestate circa votorum dispensationem. caput 8. fol. 249.
De Ordinationibus. 10.	De Beneficiis. caput 10. fol. 256.

SYLLABVS AVTORVM
QVI IN HOC OPERE,
VEL ADDVCVNTVR,
vel illustrantur.

BBAS Panormitanus.

Acurtius.

Achilles Pedroça.

Alcuinus.

Albericus.

Albertus Pighius.

Alcocer.

Alderanus Mascardus.

Aldobrandinus.

Alexander de Ales.

Alexander Iurisperitus.

Alexander de Neuo.

Alexander Raudensis.

Alexander Ludouifius.

Alexadis.

Alphonfus à Castro.

Alphonfus Ciacon.

Alphonfus de Hofeda.

Alphonfus de Villegas.

Alphonfus de Azeuedo.

Alphonfus Alvarez Gerrero.

Alciatus.

Diuus Augustinus.

Augustinus Barbofa.

Diuus Ambrosius.

Ambrosius de Morales.

Andreas de Irfenia.

Andreas Siculus Barbatia.

Andreas Gambarus.

Anellus Amattus.

Angelus Aretinus.

Angelus Perufinus.

Anguifola.

Antonius de Butrio.

Antonius Corferi.

Antonius Fernandez de Moure.

Antonius de Aluarado.

Antonius de Yepes.

Antonius à Corduba.

Antonius Chuchus.

Antonius Natta.

Antonius de Præcis.

Antonius Faber.

Antonius Gomez.

Antonius Scappus.

Antonius Roselis.

Antonius Ragucius.

Antonius de Padilla.

Antonius Sola.

Diuus Anselmus.

Archidiaconus.

Arator.

Armillæ.

Aristoteles.

Auiles.

Aulus Gellius.

Auendaño.

Auila.

Azon.

Azor.

Azeuedo.

Alexander ab Alexandro.

B

Bacca.

Baldus.

Baptista Ladiereus.

Bannez.

Bartholomæus ab Horraro.

Bartholomæus de Medina.

Bartholomæus à Martyribus.

Bartholomæus ab Angelo.

Syllabus Autorum.

Bartolus de Saxo Ferrato.
Bartolus Brixensis.
Barro.
Basilus de Leon.
Diuus Bernardus.
Diuus Bernardinus Senensis.
Bernardus de Buis.
Bertrandus.
Bertachinus.
Venerabilis Beda.
Diuus Bonaventura.
Bonifacius de Vitalinis.
Bonicontius.
Boherius.
Bonacossa.
Bonacina.
Bouadilla.
Borginius Caualeanus.
Burcardus.
Brunus.
Brunus de Solis.

C

CAmillius de Laratha.
Camillius Borellus.
Cayeranus.
Calderinus.
Cataldinus.
Carolus Ruinus.
Cassiodorus.
Casaneus.
Cæsar Baronius.
Cæsar Mantius.
Cæsius Cisticensis.
Cæremonialis Episcoporum.
Celsius Rodigius.
Celsus à Hugone.
Diuus Cyrillus Alexandrinus.
Diuus Cyprianus.
Cynus.
Diuus Clemens Alexandr.
Diuus Chrysostomus.
Christophorus de Anguiano.
Christophorus de Castelliono.
Cicero.
Cochier.

Corduba.
Couarruias.
Codrocius Vrceus.
Cornelius Tacitus.
Concilium Tridentinum.
Concilium Toletanum.
Cujatius.
Curtius Iunior.
Crescentius.
Caualeanus.
Christophorus Moreno.

D

Diuus Damasus Papa.
Decisiones Rotæ in nouissim.
Didacus Perez.
Didacus de Spino.
Didacus Castillo.
Didacus Velasquez.
Didacus de Arroyo.
Didacus Lopez.
Diaz de Luco.
Diuus Dionysius Areopagita.
Dionysius Richel.
Dionysius Hicarnaseus.
Dominicus Soto.
Durantus.
Duennaz.

E

ÆGidius de Bellamera.
Ægidius Blosius.
Ægidius Coninck.
Æmilius Ferretus.
Æneas de Falconibus.
Emanuel Sa.
Emanuel Rodriguez.
Epiphanius.
Eusebius.

F

Fauus Incarnatus.
Fauus de Anna.
Fauianus de Monte.

Farina

Syllabus Auctorum.

Farinatus.
Felicus Contelorius.
Felinus Sandei.
Felicianus.
Federicus de Senis.
Ferdinandus de Mendoza.
Ferdinandus de Loarez.
Flaminus Patifus.
Foller.
Franciscus Muñoz de Escobar.
Franciscus de Agricolis.
Franciscus de Aretio.
Franciscus de Ponte.
Franciscus Leonis.
Franciscus Becius.
Franciscus Vegius.
Franciscus de Ouando.
Franciscus Pauinis.
Franciscus Petrarcha.
Franciscus Sarmiento.
Franciscus Salgado.
Franciscus Suarez.
Fornarius Brundusinus.
Fuscus.
Freuia.

G

G Alganetus.
Gama.
Gaspar Hurtado.
Gaspar de Perusio.
Gaspar Antonius Thesaurus.
Geminianus.
Gigas.
Garcia de Loyfa.
Garcia de Mastrillo.
Gil Gonçales de Auila.
Gonzalus de Illescas.
Gomez Ariaz.
Gomezius.
Diuus Gregorius Magnus.
Diuus Gregorius Nazianzenus.
Diuus Gregorius Nyffenus.
Gregorius Turonensis.
Gregorius de Valentia.
Gregorius Lopez.

Guidus Bancirolus.
Guillelmus Benedictus.
Guillelmus Rodeanus.
Guillelmus Cuneus.

H

H Adrianus V I. Pont. Max.
Henriquez.
Hernandez del Castillo.
Diuus Hieronymus.
Hieronymus à Laurentiis.
Hieronymus Cagnolus.
Hieronymus Grauiel.
Hieronymus Manfredus.
Hieronymus Gonzales.
Hieronymus Roman.
Hieronymus Venero à Leyua.
Hieronymus Curita.
Hincmarus Archiepiscop. Remens.
Hipolytus Reminaldus.
Hipolytus de Marfils.
Horsmida Pontif. Maxim.
Hostiensis.
Hofeda de Mendoza.
Horatius.
Homerus.
Hugo.
Humada.

I

I Asan.
Iacobus Putey.
Iacobus Albaratus.
Iacobus Christopolitanus.
Iacobus Antonius Maurus.
Iacobus à Graffis.
Iacobus Mandeli Albensis.
Iacobus Berretta.
Iaqobus à Canibus.
Iayme Bleda.
Ioannes Monachus.
Ioannes de Deo.
Ioannes Neucianus.
Ioannes Sebastian.
Ioannes Maior.

Syllabus Autorum.

Ioannes Gutierrez.
Ioannes Redim.
Ioannes Lecier.
Ioannes de Orolora.
Ioannes Andreas.
Ioannes Igneus.
Ioannes de Ligamo.
Ioannes Ferraldus.
Ioannes Martinez de Olano.
Ioannes Lupus.
Ioannes Montaygne.
Ioannes Pineda.
Ioannes de Platea.
Ioannes Cephalus.
Ioannes Marquez.
Ioannes Mauricius.
Ioannes Garcia.
Ioannes Cacialupi.
Ioannes de Persia.
Ioannes Baptista Marquesanus.
Ioannes de Nebia.
Ioannes Randei.
Ioannes de la Cruz.
Ioannes Mariana.
Ioannes Gerson.
Ioannes Filefacus.
Iodocus.
Ioannes Morinus Blesensis.
Ioseph de Acoſta.
Ioseph de Valdiuieſo.
Ioseph de I E S V & M A R I A.
Ioseph Mascardus.
Ioseph de Siguença.
Iosephus.
Immola.
Diuus Ignatius.
Isidorus de Isolaniſ.
Isidorus.
Isidorus Pelusiota.
Isichus.
Innocentius Tertius.
Iuo Carnotensis.
Iustus Lipsius.
Iulius Clarus.

L

L Afarte.
Lodofredus.

Lambertinus.
Laſtantiuſ Firſmianuſ.
Lara.
Lancellottuſ.
Leliuſ Zechuſ.
Diuus Leo I. Pontif. Maxim.
Leonarduſ Leſiuſ.
Liber Pontificalis.
Loiſſa.
Ludouicuſ Beia.
Ludonicuſ de Molina.
Ludouicuſ Cabrera.
Ludonicuſ à Sardis.
Ludouicuſ de Peguera.
Ludouicuſ Romanuſ.
Ludouicuſ Bolognini.
Ludouicuſ Rodolphin.
Ludouicuſ de Miranda.
Lucas de Penna.
Ludouicuſ Nanuſ, & alij.

M

Macrobioſ.
Maynarduſ.
Marcus Aureliuſ.
Marcus Antoniuſ Genuenſiſ.
Marcus Antoniuſ Baberiuſ.
Maluetiuſ.
Maioluſ.
Mantica.
Matthæuſ de Afflictiſ.
Matthæuſ Suarez.
Marianuſ Socinuſ.
Martialiſ.
Martinuſ Fornariuſ.
Martinuſ Laudeniſ.
Marzilla.
Martha.
Marius Alteriuſ.
Marcelluſ Mauruſ.
Matienco.
Menchaca.
Menochiuſ.
Minſingeriuſ.
Michael de Agia.
Michael Timoth.
Melchior Pelaez de Mieres.
Melchior Prieto Epiſc. de Paraguay.
Montaluo.

Syllabus Autorum.

Montaluo.
Molina Theologus.
Molina Carthusianus.
Margarita Confessorum.
Martinus Delrio.
Mantuanus.

N

Narbona.
Nauarrus.
Nicolaus de Millis.
Nicolaus Boherius.
Nicolaus Garcia.
Nicolaus Macabelli.
Nicolaus Chappusius.
Nicolaus Brabo.
Nicolaus à Passeribus.
Nicolaus Eimerici.
Nicolaus Neapolitanus.

O

Oltradus.
Onufrius Panuinius.
Orisius.

P

Paulus de Castro.
Paulus Æmilius.
Paulus Comitulus.
Paulus de Citandinis.
Paulus Gryfaldus.
Paulus Montanus.
Paulus Borgasius.
Paulus Iouio.
Palacius Rubeus.
Paz.
Paris de Puteo.
Parladorius.
Paludanus.
Petrus Lombardus Magist. Sentent.
Diuus Petrus Damianus.
Diuus Petrus Crisologus.
Petrus de Vernia.
Petrus de Aragon.
Petrus de Vergamo.
Petrus de Monte.
Petrus de Ledesma.
Petrus Ancharranus.
Petrus à Biaxio.
Petrus Brixensis.

Petrus Barbofa.
Petrus Gregorius.
Petrus Soto.
Petrus Suberti.
Peralta.
Peregrinus.
Persius.
Pichardus.
Philon Iudæus.
Philippus Francus.
Philippus Diaz.
Philippus Decius.
Philippus Probus.
Plutarchus.
Plato.
Platina.
Plinius.
Pomponius Mela.
Polydorius Virgilius.
Polycarpus.
Prosperus Aquitani.
Prosperus de Augustino.
Purpuratus.

Q

Qvaranta.
Quintilianus Mandonius.
Quintana Dueñas.

R

Rebellus.
Remigius.
Rexas.
Rebuffus.
Riccius.
Ripa.
Rolandus à Valle.
Rochus de Curti.
Rodericus Suarez.
Venerab. Rodericus Iimenez Card.
Venerab. Robertus Bellarmin. Card.
Robertus Marantha.
Ruirus Episcopus.
Rothaldus Sueffionensis.

S

Salictus.
Salzedo.
Sayrus.
Seneca.

Syllabus Autorum.

Sebastianus Brant.
Sebastianus de Medicis.
Selua.
Seuerus Sulpicius.
Sigismundus Scacia.
Syluester.
Simancas.
Seraphinus Oliuarij.
Simon de Prætis.
Socinus Iunior.
Solon Atheniensis.
Stephanus Gratianus.
Stephanus Aufrerius.
Stephanus Gariuay.
Spondaneus.
Stunica.
Speculator.
Surdus.
Suetonius Tranquillus.
Seraphinus de Seraphinis.
Strabo.
Suarez.

T

TAtaretus.
Tapia.
Taurus Philosophus.
Tertulianus.
Tellus Fernandez.
Diuus Thomas.
Diuus Theodoretus.
Thomas Sanchez.
Thomas Docius.
Theodolphus Aurelianen. Episcop.
Tiberius Decianus.

Tiraquellus.
Titus Liuius.
Tuschns.
Tullius.
Turrecremata.
Toletus.

V

Valerius Reginaldus.
Valerius Maximus.
Valençuela.
Vargas.
Velasquez.
Vigerius.
Vega.
Vincentius de Hondedei.
Vincentius de Anna.
Vincentius de Franchis.
Vincentius Carocius.
Vincentius Filucius.
Vitalis Cambanus.
Victoria.
Valerius Tribunus.
Vinaldus.
Victor Vticensis.
Vgolinus.
Volaterranus.
Vbitequindus.
Vligius Zuichemus.
Viuius.

Z

ZAbarella Cardinalis.
Zerola.
Ziletus.

A P P R O B A T I O.

Doctorum.

IOannes Claudius Deuille in sacra Theologia Magister, & in Ecclesia sanctæ Crucis Lugdunensis Custos: fidem facimus Nos librum hunc, cui inscriptio est *Praxis de præstantia, præeminentia, excellentia, ac potestate sacri ordinis Episcoporum, authore D. Mauricio de Alzedo l. C. Cantabro, &c.* vidisse, legisse; atque in eo (reuera præstanti opere) omnia sanctæ Romanæ Ecclesiæ fidei, & sanctorum Patrum sanæ doctrinæ ex toto conformia inuenisse: Lugduni apud sanctam Crucem prid. Cal. Februar. 1630.

D E V I L L E.

FRater Julianus Ioubart humilis Prior Conuentus Lugdunensis,
Ordinis fratrum Predicatorum.

M. P. R. O. S. T. I. O.

Doctrina

Joannes Claudius Daville in part. Theologiae Magister
 ad hanc in Ecclesia Sanctae Crucis Lugdunensis. Cuius
 doctrinae summam hunc in modum inscriptis et
 subscriptis, hunc in modum, ad hunc in modum
 doctrinae summam D. Theologiae Magister J. A. C.
 Daville, theologiae in se. Theologiae (opere) operis
 hunc in modum, hunc in modum, hunc in modum, hunc
 doctrinae summam, hunc in modum, hunc in modum,
 hunc in modum, hunc in modum, hunc in modum, hunc

D. V. I. L. L. E.

Theologiae summam hunc in modum, hunc in modum,
 hunc in modum, hunc in modum, hunc in modum.

DE
EPISCOPALIS
DIGNITATIS
CELSITVDINE.

PRÆFATIO.

PRÆCELLENS est
Episcopale mu-
nus, eximia eius
præstantia, quæ
tantum inter ce-
teras Ecclesiæ
Dei dignitates
caput effert, (sede Petri semper ve-
nerata, & excepta) quantum lenta
solent, inter viburna cupressi. Et ideo
non immeritò inter Antiquos san-
ctòsque Patres tanti habita, vt An-
gelorum loco Episcopos habue-
rint, ducti Diui Ioannis autoritate
asserentis: Dominum ei dixisse, Sa-
cramenta septem stellarum quas vidisti
in dextera mea, & septem candelabra
aurea, septem stelle, Angeli sunt septem
Ecclesiarum, & candelabra septem,
septem Ecclesia sunt; vbi Episcopos
Angelos, stellâsque Dominus vo-
cat, quia in sanctitate, & puritate
viuere debent. Ita intelligo illud
Pauli: omnis namque Pontifex ex ho-
minibus assumptus, pro hominibus con-
stituitur, quasi diceret Apostolus:
omnis Pontifex ex hominibus, non
ex Angelis assumitur, & hoc vobis

dico, ne esse Angelos existimetis:
nam ita cum Angelorum officio
conueniunt, ita eorum puritatem
imitantur, quod si hoc vobis non
expressissem, fortè esse Angelos di-
ceretis. Angelus enim nomen offi-
cij est, non personæ, idem namque
est quod missus: Episcopus autem
missus est à Domino legatus in sub-
ditos suos, quibus voluntatem eius
exponere debet. Iuxta illud Pauli,
Legatione fungimur pro Christo: & sic
conueniunt cum Angelis in nomine
& officio. Sed dubito, quare no-
luit Deus, vt in sua Ecclesia mili-
tante, Angeli tamquam vicarij &
vicem tenentes ipsius non præside-
rent, sed homines, & quòd natura
& specie humana sit ille, qui Præ-
latus hominum constituitur. Hac
de causa, meo iudicio, quia tam
difficile est homines gubernare &
regere, quòd non possent cum illis
Prælati munus exercere, & tam du-
ræ ceruicis sunt, quòd Angelicæ (vt
ita dicam) resisterent gubernationi.
Sequitur enim quàm difficile sit,
& quantum timore acceptandum

*Quand.
in 3. sens.
libr. 2.
dist. 11.
propos. 11.
Barbos. in
pastor.
c. 6. n. 14.
tit. 1.
D. Ignat.
Epist. ad
Philadel-
phos.
D. Paul.
2. Cor. 5.*

*Concil.
Trident.
sess. 6. de
ref. 6. 1.*

*Apoec. c. 1.
C. Dia-
coni 93.
dist.*

*C. Sacer-
dotibus
11. q. 1.
D. Paul.
ad Heb. 5.*

Episcopatus onus, cum sit Angelicis humeris formidandum. Angelus vnam animam sub protectione sua recipit: qui verò non Angelus sed fragilis, debilisque homo est, aucter non vnam, sed quadraginta mille suscipit, & suscipere diligenter appetit. O vertigo temporum pessima! (dicebat Petrarcha) vt ad quod olim consueuerant, & deberent cogi homines, inde nunc retrahi non possunt homines; & si huius temporis miseriam vidisset, iustius clamaret; fugite, obsecro, homines, fugite literati, non dico sapientes, nam si Episcopari vultis, de vestra prudentia parùm fido. Vt est cuiusdam Gentilis sententia litteris aureis scribenda, asserentis: *no es posible menos (y en esta opinion estan todos los sabios) sino que ole falsa el Juicio ole sobra, la locura al hombre que de su voluntad toma cargo de los cargos ajenos, ab Episcopatus procuratione, sicut à te periculosa & animæ nociua, vt sanctus Bonauentura consulit, & vt sanctissimi viri fecerunt, nisi rectum finem habeatis, & vt profitis, non vt præseatis.*

Facite ergo, Episcopi, vt Angelorum imitatores, & summo alacrisque studio, vt subditos vestros ad diuinum amorem reducere possitis curate, & ad hoc omnia impedimenta & scandala, quibus possunt subditi lædi, & à via veritatis retardari, tollite: vnde illud quod Propheta Esaias ait: *transite, transite per portas, preparate viam populo, planum facite iter: alij vertunt, procedite ante eos, & proiците lapides.* Alloquitur sanctus Propheta Principes & Antistites Ecclesiæ, quorum est alios vita & exemplo anteire, & omnia impedimenta auertere. Ad hoc enim respexisse videtur illud quod de Antiquis describitur: qui

Principem Antistitemque cum sole comparabant, quem Theon id est currentem appellabant, vt intelligeretur, debere illum omnia animo percurrere, esseque ei curam, sollicitudinem ac vigilantiam summè necessariam, vt onus officij sui validè adimplere possit. Cum Deus Hieremiam Prophetam præulem Israëliti populi fecit, sic interrogauit; *Quid vides Hieremia, quid vides? & respondit, Virgam vigilantem video.* Quæ autem sit hæc virga vigilatrix, exponit B. Cyrillus Alexandrinus dicens: quòd quædo Ægyptij curam & vigilantiam alicuius Prælati significare volebant, ponebant quoddam sceptrum cum oculo supra ipsum sceptrum; per sceptrum gubernationem, per oculum verò curam, ac perpetuam vigilantiam significabant. Cum enim populus Hebræus inter Ægyptios alitus esset, ac vixisset, his symbolis & similitudinibus delectabatur: atque ita per virgam cum oculo supra (quam vocabant virgam vigilantem) vigilantiam, prudentiam, maturitatem, ac boni Prælati prouidentiam intelligebant, in quo Episcopis demonstratur, quòd quando sceptrum (hoc est) baculum pastorale ipsis traditur, dormire non debent, sed vigilare.

Decet etenim Prælatum vigilem esse, & gloriæ sæcularis, & voluptatum contemptorem: aliter enim cõtinget illi quod matri, quæ lactabat filium, quem dormiens interfecit. Euangeliorum doctrina lac est, somnus incuria Episcoporum, qua interficiunt illos quos lactant; hinc Regius vates vociferatur, dicens: *dormitauerunt qui ascenderunt equos, id est, Episcopi, qui in dignitatis fastigio sũt.* Sunt enim veluti equites Domini exercituum, respectu inferiori

De prosp.
aduers.
sa. dialo.
3º 170.

Aluavado en se
ario de
bien
vuir
libr. 2.
cap. 19.

Marco
Aure. 10
Imperat.
Epistola
ad Casu-
lum fol.
191. col. 6.
Super Re-
gula Fr.
Minor.
l. 2. c. 2.

Esai. 61.

Hiere. 1.

Cyrril. 2.

contra

Julianum

Apostat.

Pineda

in Mo-

narchia

lib. 2. c. 8.

§ 4. tom. 1

fol. 89.

Aluavado

ubi

supra.

Arator

lib. 2. hist.

apost.

3. Reg. 3.

Psal. 71.

De Epi-
scopor.
somnia
egregiè
Brunus
lib. 1. de
haret. c. 5.
Codrus
Præcus
lib. 1.
Sylvæ.
Matt. 26.
Nicol.
Brabo in
vita Divi
Benedicti
canto. 17.
in pr.
Matt. 26.
Aluara-
do ubi su-
pra lib. 2.
c. 19. §. 2.

inferiorum, qui sunt tamquam pe-
dites. Quod Propheta Abach. cla-
rius dixit, *Pastores vestri dormitave-
runt.* Quanta verò damna Episco-
porum somnus subditis ingerat Do-
minus explicavit, inquit, *veniet
lupus, jugulavit, dilaceravitque oves:*
neque ipsi Prælati soporati aduer-
tent, immemores enim existunt suæ
negligentiæ circa subditos ratio-
nem esse reddituros, & prius inter-
rogandos de subditorum sceleribus:
quàm de propriis. Sic etiam simul
Apostolis dormientibus Petrus ante
omnes corripitur his verbis, *Simon
dormis:* qui videlicet ad vigilandum
alios excitare debuissès; & cum mu-
lier prima diuini præcepti fuisset
præuaricatrix, tamen vir prius à
Deo interrogatur, quoniam caput
ipse mulieris erat: sic Episcopi cum
subditorum caput existant, prius
quàm subditi interrogabuntur de
subditorum excessibus & delictis.

Cogitavi aliquando quare Do-
minus pastores in Reges commuta-
uerit, & pisces Præfules Eccle-
siæ fecerit, & hunc inveni moti-
uum: nam pastores & nautæ in ma-
gno vitæ versantur discrimine, nul-
lùmque artificium his laboriosius.
Pastor enim non dormit, sed ferè
continud vigilat, vix vestitur, ma-
lèque vescitur: sic etiam pisces
& nautæ nudi in laboribus, periculis
ac vîgiliis semper sunt, vt Episcopi
& Reges se non ad quietem, non ad
delicias aut diuitias assumptos, sed
ad labores, sudores & continuas
pro subditis vigilias intelligant, hos
inter cæteros eligere curauit: & sic
B. Chrysostom. super Matthæum,
Episcopo dicit, circa vitam tuam
esto austerus, circa aliorum beni-
gnus, audiant te homines parua
mandantem, & grandia facientem.
Nam ideò electus es, vt labores

continud, non vt delitiis & otiosi-
tati te tradas. Dic mihi Episcopo,
ad quid electus es? vt absens à diœ-
cesi in curia Regia resideas, vicario
tuo ac visitatori gubernationem
committas, & tu deliciis affluaris,
pompa & ornatu majestoso utaris,
pauperes pereant, tu verò & famuli
tui splendide viuatis: audite obse-
ro Dominum dicentem Episcopis.
Vos estis lux mundi, si Episcopus lux
mundi est, id quod lux facit, imite-
tur: nam illa pro officio habet illu-
minare, & se omnibus communi-
care, quod Episcopo demonstratur
in quadam admirabili cæremonia,
quæ in eius consecratione fit; in
capite enim ipsius Euangeliorum
lber apertus ponitur, ad declaran-
dum, quòd quemadmodum illam
firmam, ac supremam hierarchicam
potestatem, & diuinorum myste-
riorum, Sacramentorùmque com-
municationem à Deo accipit, sicque
sine inuidia eam, & se inferioribus
communicare tenetur, vt facit lu-
cerna, quæ si incenditur, non vt
luceat sibi, sed aliis qui in domo
sunt: ideò incenditur, & ideò Epi-
scopus præest, non vt sibi, sed vt
aliis prodesse valeat. Et sic lucerna,
vt luceat omnibus qui in domo
sunt, non ponitur sub modio, sed
super candelabrum: & Episcopus vt
Ecclesiam suo vitæ exemplo illu-
stret & doceat, in dignitatum maxi-
mo fastigio est collocatus. Lucerna
nec illuminare, nec alteram incen-
dere potest; si illa fuerit extincta: sic
Episcopus alios non inflammabit
amore diuino, si ipse fuerit lumine
eiusdem amoris destitutus. Lucerna
etiam consumitur vt alios illumi-
net, ita Diuus Paulus inquit: *quis*

C. Epi-
scopos 22.
distind.

Matt. 5.
Marc. 4
Luce. 12

1 Cor. 11.
c. aduer-
sitas.
§. hoc mo-
do 17. q. 8

Concil.
Trident.
sess. 25.
de ref. c. 1.

Episcopus non succurrit, aut laborat ipse? quis persequitur, & Episcopus aut defendit aut cum ipso persequitur? & quis infirmatur & Episcopus non infirmatur? quod si non facit, in vanum Episcopi nomen portat, neque lucernam imitatur.

Faciat enim quod sartago, quæ aliis præparat cibum, ipsa autem igni applicata incenditur, & flammis comburitur; sic Episcopi charitate præstantes alios cælesti doctrinæ pabulo & exemplo nutriunt, ipsi autem nimio zelo & sancto desiderio inflammantur.

Exod. 28. Ideò in Exodo Dominus præcipiebat, vt summus Sacerdos super humeros & ante pectus nomina filiorum Israël in lapidibus pretiosis portet scripta: vt intelligant Episcopi, quàm necessaria est subditorum memoria, vt ante pectus ferri debeat, vt nullo casu obliuisci possint. Et nõ sine mysterio in lapidibus descripta erant, & iuxta cor collocata, vt ex animo abradere nunquam possent: & etiam ad demonstrandum, quàm ingenti amore eos diligere teneantur, vt si opus fuerit, sanguinem effundant, boni Pastoris exemplo, qui animam suam dat pro ouibus; & etiam lucernæ, quæ idè consumitur, vt alios illuminet. In veteri lege sat erat, quòd in lapidibus fuissent descripta: hodie verò non nisi in ipso corde, vt maiore affectione diligantur, super humerosque portentur. Iuxta illud,

Esai. 60. *Filij tui de longè venerunt, & filie tue super humeros portabuntur.*

Subditi verò quanta beneuolentiæ Episcopum sunt dilecturi, & quanto amore persecuturi, Dominus demonstrauit, dum Moyse dixit:

Num. 27. *Tolle Iosue filium, Num, virum in quo est spiritus Dei, & pone manum tuam super eum, qui stabit coram Elea-*

zaro Sacerdote, & omni multitudine, & dabis ei præcepta cunctis videntibus, & partem gloriæ tuæ. Quod aliqui

sic exponunt: lauda & honorifica eum coram populo, vt maiorem authoritatem acquirat, & vt audiat eum synagoga filiorum Israël, pro hoc si quid agendum erit, Eleazar Sacerdos consulat Dominum. O præclara & admirabilis dispositio!

populus, dixit Dominus, obediat Principi, Princeps autem summo Sacerdoti, (hoc est Episcopo) vt Reges & Principes se Episcopum magni facere debere intelligant, ac veteri, & in negotiis arduis consulere, maxime si ad Ecclesiasticam disciplinam spectant, tamquam diuini spiritus oracula, & Deos in terris. Vt beatus Hieronymus super illud Matthæi notauit, vbi Dominus dixit: *Vos autem quem me esse dicitis?* Sic diuinus Doctor respondit,

prudens lector attende, quòd Apostoli à Domino, *Dij*, non homines appellantur; cùm enim dixisset, quem dicunt homines esse filium hominis, statim subiecit, vos autem quem me esse dicitis? quasi diceret: homines qui terreni sunt, humana opinantur, vos qui estis *Dij*, quem me esse existimatis? & nota quòd licet in sacra pagina hoc nomen odibile sit, vt ex multis authoritatibus accipitur, sanctissimis tamen Apostolis (id est Episcopis, qui eorum sunt successores) admirabiliter tribuitur, ad demonstrandum, quòd qui eos tangit, opprobrium in Dei oculos iniicit; & sicut

D. Cyrillus inquit, qui eos persequitur, seipsum & Christum persequitur: qui de eis murmurando detrahit, sibi ipsi nocet: qui eos tangit, sibi ipsi oculos eruit. Quapropter debent omnes Episcopum pietate magna venerari, Ecclesiastico

Marquez en el gouernad. lib. 2. c. 3. col. 11.

D. Hier. sup. Mat. c. 17.

c. Sacerdotibus 11. q. 1. Ioannes Sebastianus de los bienes del Sacerdotio lib. 1. c. 9.

c. fin. 96. dist. 1.

Speculator titulo de legato lib. 1. p. 1. §. 1. n. 2.

his

Ecl. 6.7. his verbis testante : *in tota anima tua time Deum , & Sacerdotes illius sanctifica : in omni virtute tua dilige eum qui te fecit , & ministros eius non derelinquas ;* admirabiliter diuinus Spiritus cultum Dei & Episcopi copulauit , vt aduertas hæc duo ita esse coagmentanda , vt qua pietate colas Deum , eadem quodammodo Episcopos , quasi diuinum aliquid obserues. Quod qui non fecerit , extra Ecclesiam esse existimet , vt testatur Diuus Ignatius illis verbis , Qui intra altare est , mundus est , quare obtemperat Episcopo : qui verò foris est , is est qui sine Episcopo quidpiam agit ; & egregiè Diuus Cyprianus ; in hunc modum scire debes Episcopum in Ecclesia esse , & Ecclesiam in Episcopo , & si quis cum Episcopo non sit , in Ecclesia non esse.

Hanc Episcoporum præstantiam & reuerentiam debitam attento & pio animo Constantinus Magnus cogitauerat , quando accusationes sibi in scripto oblatas contra quosdam Episcopos accepit , & se oblatoribus valdè iratum ostendens , disrumpit inquires : ite , & inter vos causas vestras disponite , quia indignum est vt nos Deos iudicemus.

Nequè silentio inuoluere conor quod de eodem celeberrimo Imperatore refertur , qui cum ad Concilium Nyceum esset vocatus , vbi solum ex auto fabricatum mirificè esset sibi paratum , cum intrasset vbi illè diuinus Episcoporum cætus aderat , confedere noluit ; donec ab ipsis sanctissimis Episcopis facultas concederetur : alibi que se Episcopum nominant , Episcopis inquires : vos intra Ecclesiam , ego verò extra eam à Deo sum Episcopus constitutus. Quod se audiuisse ait Eusebius.

Neque minorem reuerentiam Alexander Magnus summo Sacerdoti Iaddo exhibuit , cum ira exardescens ad destructionem Ierusalem pergeret , summum Sacerdotem Iaddo , qui vt illum exciperet pontificio ornatu indutus occurreret , genibus flexis adorauit. Apud Ægyptios in tanta fuisse obseruantia eorum Sacerdotes , & honore legitur , vt quo tempore famis totum orbem oppresserat , ex publicis horreis gratis eis alimenta offerebantur. Quod si tantus honor quadrupedum Sacerdotibus delatus est , qualis veri Dei tribui debeat colligitur , vt Gregorius Magnus Imperatori Mauricio scribens his verbis , inquit : Ante tempora Constantini in republica Principes fuerunt , qui Deum verum nescientes , Deos ligneos & lapideos colebant , & tamen eorum Sacerdotibus honorem maximum præstabant : quid ergo mirum , si Christianus Imperator veri Dei Sacerdotes (id est Episcopos , quia de Episcopis loquitur textus) dignetur honorare , dum pagani honorem impendere sacerdotibus nouerunt , qui diis ligneis & lapidibus seruebant. Idem dicit Diuus Chrysostomus : Ne simus (ait) deteriores infidelibus , qui propter errorem idolorum adhuc tantum cultum exhibent eorum sacerdotibus , & quantum distat error & veritas , tantum distant illorum & Dei Sacerdotes.

De sponsa in Canticis dictum est : *Come capitis tui sicut purpura Regis tincta canalibus.* Sponsa est sancta Ecclesia , cuius caput est Christus : capilli verò huius sacratissimi capitis sunt Episcopi , qui cum Domino nostro magis sunt dignitatis ratione & vitæ sanctimonia cõiuncti. Equiparantur namque capillis , primò ,

Euseb. de vita Constantini 1.3. c. 10.
Ioannes Sebastia. vbi supra lib. 1. c. 17.
Euseb. de vita eiusd. imper. lib. 4. c. 24.
D. Aug. lib. 18. de ciuit. Dei cap. 45.
Ioseph. de antiquit. lib. 11. c. 8.
Dionys. Hicarna lib. 2. historia Roma.
Molina Cavibus. lib. de instruction. de Sacer. c. 1. §. 3.
Ioan. Seb. vbi proe. c. Sacerdotibus 11. q. 1.

Cant. 7.

quia sicut capilli in superiori capitis parte existunt, sic Episcopi in superiori Ecclesie loco stant, & in ipsa post sanctissimum capitis nostri vicarium primum obtinent locum. Capillos fortitudinem significare, esseque apud Antiquos fortitudinis symbolum, testantur multi. Iuxta illud Samsonis quando à Dalida deceptus dixit: *si rasum fuerit caput meum, recedet à me fortitudo mea*: quod Episcopis præclare convenit, quia ipsi fortitudo Ecclesie sunt, defensores & Patres; & sicut capilli capitis ornamenta sunt, sic Episcopi Ecclesiam sua doctrina, sapientia, sanctitate, puritate, & vitæ integritate exornant, illustrent, atque decorant. Et dubitabit aliquis, quare comparantur capillis, non verò manibus, oculis, pedibusve (hac meo iudicio de causa) quia capilli ita nudi sine corpore stant, sanguine & carne carentes, & omni superfluitate, sorditateque, ab offibus enim exempti, remanent, quæ in manibus aut pedibus nullo modo concurrunt: nam Episcopi omni affectione, dilectione, & benevolentia neglecta, debent procedere in omnibus casibus, causisque subditorum, non ex carnalibus affectibus consanguineorum, amicorumve ducti, sed semper iustitia acri & attento animo inspecta, passionibus, suasionibusque relictis, ut sic valeant & possint melius naturam & capillorum proprietatem quibus assimilantur imitari, & ut magis ad Dominum Iesum accedant, qui eorum caput est, & sic virtutes adaugeant & merita; & quemadmodum capilli non habent virtutem ullam nisi à capite recipiant, & dum illi adherent crescunt, aliter verò minime: ita Episcopi per favorem Iesu Christi summi boni virtute

Judic. 6.

crescunt, & eis præcipue omnia caelestia bona tanquam propinquo-ribus Dominus communicat, & ipsi Episcopi nobis. Unde dicere possumus cum Elaia, *nisi Dominus exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sodomam fuissetis, & quasi Gomorra similes essemus*. Quod interpretans Divus Paulus ait, *reliquia per electionem gratia salva facta sunt*, hæc autem gratia, ut scilicet reliquæ Hebræorum salvarentur, per Apostolos ministrata est, & postea per eorum successores (id est per Episcopos) nam ut Isichus inquit, si non relictum esset semen Apostolorum, nihil prohiberet in modum Gomorrae & Sodomæ, ex quo enim semine spicæ pulcherrimæ & speciosissimæ (hoc est Episcopi, qui sua sapientia, doctrina, cura, ac summa vigilantia assiduis studiis ac laboribus totum orbem & Ecclesiam illustrat) ortæ sunt. Et sic Divus Augustinus Ecclesie consolationem præbens ait, pro Patribus tuis nati sunt tibi filij, pro Apostolis filij nati sunt tibi, id est, Episcopi constituti sunt. Hodie enim Episcopi qui sunt per totum mundum, unde nati sunt, ipsa Ecclesia Patres illos appellat, ipsa illos genuit, & ipsa illos constituit in sedibus patrum: non ergo te putes deserta, quia non vides Petrum, quia non vides Paulum, quia non vides illos per quos nata est, de prole tua tibi crevit paternitas, *pro Patribus tuis nati sunt tibi filij, constitues eos Principes super omnem terram*. Cum ergo Episcopi semen Apostolorum sint, ex quo tot in sancta Ecclesia, ac in toto orbe fructus erumpunt, manifestè apparet quantum illis amoris, gratitudinis, & reverentiæ debitores sumus: siquidem sunt capilli Ecclesie, in quibus fidei nostræ fortitudo,

Esaï. c. vi.

D. Paul. ad Rom. 9.

Isich. l. 7. in Leviticum super illis verba, quia dominus urbium Levitarum.

c. Quodrum vi. ces. 69. dist.

tanquam

tanquam in firmissimis columnis sustentatur.

S V M M A R I V M.

- Episcoporum potestas à quo derinetur. num. 1.
 In veteri lege quis fuit primus Sacerdos. num. 2.
 Sacerdotium fuit de Aaron in Christum, & de Christo in Apostolos translatum. num. 3.
 Apostoli quando consecrati in Episcopos. num. 4.
 Cap. porò 66. distinctione explanatur. num. 5.
 Apostoli an aliquo tempore fuerunt Episcopi sine titulo. num. 6.
 Locus Matth. in c. 16. conciliatur cū textu in c. propriè de cōs. d. 4. n. 7.
 Administrandi potestas quando Apostolis data. num. 8.
 Qua de causa post passionem non antea claves calorū Episcopis traditæ. num. 9.
 Vtrū Episcopi sint pares Papæ. n. 10.
 Cur Episcopi in consecratione fidelitatem iurant, Cardinales verò non, s; Episcopi non sint. num. 11.
 Episcopi sunt de iure diuino. n. 12.
 Apostoli Petro fuerunt subiecti. num. 13.
 Andreæ Siculi opinio refutatur. num. 14.
 Cardinales aliqua iuramenta emittant. num. 15.
 Pontifex Romanus Ecclesiæ Dei caput est. num. 16.
 Cardinales fidelitatem, & Romanā Ecclesiam tueri iurant. num. 17.
 Cardinales ob quid se induunt vestibus rubeis. num. 18.
 Anima non est ex traduce sicut corpus. num. 19.
 Iuramentum unius non est iuramentum alterius. num. 20.
 Episcopi pars corporis Papæ sunt. num. 21.
 Regij consiliarij pars corporis Principis dicuntur. num. 22.
 Aliud Andreæ Siculi dictum refellitur. num. 23.
 Cardinales ad martyrum corpora sepelienda tunc temporis instituti. num. 24.
 Contrarietas maxima inter Doctores proponitur. num. 25.
 Gonzalus de Illescas redarguitur. num. 26.
 P. Ioseph de Signençã à Diui Hieronymi familia laudatur. n. 27.
 Tempore Diui Damasci Pōtif. Maxim. Matritens. iam Cardinalium nomen notum erat. n. 28.
 Subscriptio in Aretina Ecclesia inuenta refertur. num. 29.
 Scripturis antiquis an detur fides. num. 30.
 Cardinalis Bellarminus à Societate Iesu extollitur. num. 31.
 Verissimus Cardinalium origo describitur. num. 32.
 Cardinales quando creati. n. 33.
 Cardinales non sic dicti ante Constantini Magni donationem. num. 34.
 Sacer Episcoporum ordo antiquissimus. num. 35.
 Episcopi à veteri Testamento originem trahunt, & sunt Sacerdotes Leuitici generis. num. 36.

Sunt

- Sunt de iure diuino.* num. 37.
Cardinalatus in Ecclesia est officium illustrissimum. num. 38.
Episcopatus non est dignitas, sed dignitatum culmen. num. 39.
In Ecclesia non est maior ordo neque dignitas, quàm Episcopalis, & ideo Papa se Episcopum naminat. num. 40.
Papa Episcopos fratres vocat, Cardinales verò filios. num. 41.
Denominatio semper à nobiliori fit. num. 42.
Episcopus maior est presbytero Cardinali. num. 43.
Cardinalatus dignitas ab hereticis impugnata defenditur. n. 44.
Cardinalium auctoritas quando auèta. num. 45.
Anno de 1300. Cardinalari Episcopi nolebant, quia illis videbatur quòd erat descensio non ascensio. num. 46.
Barbatia opinio damnatur. nu. 47.
Episcoporum vita, norma atque salus est subditorum. num. 48.
Episcopus quare dicitur caput diocesis. num. 49.
Episcopi seu Pralati effigies ab antiquis qualiter depicta. n. 50.
Diui Bernardi sent. deducitur. n. 51.
Dini Gregor. locus refertur. n. 52.
Episcopis nihil magis necessarium quàm vestis honestas. num. 53.
Possunt Episcopi uti vestimentis violacei coloris, rubeis transversis, & in sua diocesi gestare rochetum discoopertum. n. 54.
Sunt Iesu Christi veri Episcopi optimi imitatores. num. 55.
Dini Gregorij verba. num. 56.
Vestis elegans subliorem vel inferiorem hominem non facit. num. 57.

DE EPISCOPATVS ORIGINE.

CAPVT PRIMVM.

VIA visum est iam quantum Patres antiqui Dominorum Episcoporum præstantiam coluere, nunc verò ad pulcherrimum valdè inter Doctores controuersum dubium descendere conor: Vnde & à quo Domini ac Domini mei Episcopi potestatem habeant & exordium; & respondendum est, immediatè à Domino nostro accepisse. c. Dominus noster, 93. distinet. ibi meminisse Diaconi debent, quoniam Apostolos,

id est, Episcopos Dominus elegit. c. legimus, vers. attendite, eadem distinctione, c. in nouo 21. distinet. c. quorum vices, 69. distinet. Andreas Siculus de præstant. Cardinal. quest. 1. num. 9. & 18. Panormitan. in c. tua nobis, num. 11. & 12. de confirm. utili vel inut. Gigas de pensionibus, quest. 2. num. 3. Valentia tom. 4. disp. 7. quest. 10. punct. 2. Azor institution. moral. part. 2. lib. 3. cap. 30. quest. 13. Petrus à Monte de primatu Papa, & monarchia Conciliorum, c. summar. num. 2. & 3. Francisc. Suarez de legibus, lib. 4. cap. 4. num. 3. & 14.

Guillel

Guillelmus Rodeanus de Simonia c. 18. num. 4. Ioann. Bandedi de dispens. in praelud. tom. 6. diuers. in antiquis. Henrriquez in Summ. lib. 6. cap. 5. num. 5. Azuenedo in l. 1. tit. 5. lib. 8. Recopil. num. 94. Michaël de Agia de exhibendis auxiliis, 1. fundam. Didacus de Arroyo de Sacramentis, c. de Episcopatu, num. 1. & 5. Augustinus Barbosa in pastoralis, cap. 1. tit. 1. num. 8. fol. 6. vbi differentiam ponit inter potestatem Ordinis & Iurisdictionis. Sed indistinctè, quòd sint de iure diuino tenet expressè ipse in d. pastoralis part. 3. allegat. 5. num. 177. fol. mibi, 49. expressè lex Regia 1. tit. 5. p. 1. illis verbis, *ca fundada ellos son pnestos para guardar la fe catholica por que tienen lugar de los Apostoles e han à quel mismo poder que nuestro señor Iesu Christo dio à los Apostoles: & ibi Gregorius Lopez.* Nam sacerdotium fuit de Aaton (qui primus Sacerdos dictus est c. Sacrosancta, & ibi gloss. 22. dist.) in Christum translatus: c. translato, de constitutionibus. Petrus de Monte de primatu Papæ, summ. 1. Hugo de offic. quatuor Prelator. summ. de origine sacerdotij, num. 1. & 2. vt de Christo in Petrum & Apostolos translatus ab ipso met Domino nostro. c. in nouo 21. dist. non tamen verè, sed per quandam similitudinem: neque verbum illud translatus intelligi debet de translatione per quam Christus summus Sacerdos desinere, vt in l. 1. ff. de offic. pref. præt. l. 1. §. sed in hoc studium, vers. cum antiqua lege, & ibi gloss. verbo translatus, de veteri iure enucleando, gloss. in l. non ambigitur, ff. de legibus, gloss. in l. 1. ff. de offic. eius, cui mandat. est iuris. gloss. in §. sed quod Principi placuit, instituta de iure naturali, expressè & egreg. Nauarrus in comment. de iubileo & indulg. notab. 23. num. 12. vsque ad 15. fol. mibi 100.

quando in cœna magna fuerunt in Sacerdotes ordinati, dum dixit, *hoc facite in meam commemorationem, Luca cap. 22. & tunc & in Episcopos ipse Dominus consecrauit, ac inuisibiliter vnxit. Gloss. in c. in Christo de consecratione dist. 2. & gloss. in c. legimus, 93. dist. Archidiaconus, in c. in nouo 21. dist. num. 2. & in c. porro in fine, 67. dist. Petrus de Monte de primatu Papæ, summ. de Cardinalibus, num. 11. idem insinuat Soto in 4. sentent. tom. 2. dist. 24. quest. 2. art. 2. col. 5. in medio. Sed in contrarium facit textus, in c. porro, 66. dist. vbi Anacletus Papa affirmat, quòd Iacobus qui Iustus dicebatur, fuit à Petro, Iacobo & Ioanne ordinatus, & si verum fuisset, corrueret assertio nostra quatenus dicimus, fuisse ab ipso Domino consecratum: sed solutio hæc erit quod verbum ordinare, de quo in textu, idem est quod eligere. c. nulla de concess. prebend. Panormit. in c. se Archiepiscopus de temporib. ordinat. num. 2. & sic ordinate ibi pro eligere, seu intronizare accipitur: non quia Petrus eum consecrasset, sed quia solemniter deputauit ad Hierosolymitanam Ecclesiam regendam; nam cum ipse sciret iam omnes à Domino Iesu inuisibiliter esse sacros & vnctos, non est credendum; ad aliam vnctionem processisse. Nisi dicas, ob id publicè ordinauit, sine vnctione, vt consecrationis Episcopalis formam successoribus traderet. Paulus Gryfaldus in decision. fidei catholic. verbo Episcopus, obiect. 8. gloss. in d. c. porro. Et ibi dicit, quod prius creati fuerant Episcopi sine titulo: nam licet Episcopalem ordinem acceperant, potestatem administrandi minimè c. propriè de consecratione, dist. 4. & quòd ad exercendam potestatem quam acceperant, fuit Iacobus intronizatus,*

non verò sacratus, seu vinctus.

7 Neque aduersatur textus in cap. 16. Matth. vbi hæc sunt verba: *Ego dico tibi quòd tu es Petrus, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non præualebunt aduersus eam: & quidquid ligaueris super terram, ligatum erit & in calis: quæ habetur trãsumptiuè. in c. ita Dominus, 19. dist. & in c. quodcumque 24. q. 1.* ex quibus verbis videbatur dicendum, quòd ante passionem tam Petro quàm Apostolis administrandi, ligandi atque solvendi potestas esset tradita, & sic quòd ab instanti suæ consecrationis fuerunt Episcopi, cum administratione, potestate & titulo. Ex textu verò in c. propriè. contrarium colligitur, nempe quòd licet Episcopalem ordinem acceperant, non tamen administrandi seu ligandi potestatem. *Quam difficultatem facillimè dilues, si aduertas, quòd quamuis ante passionem illa verba, quæ habentur apud Matth. cap. 16. dicta fuissent, non tamen Petro & Apostolis Ecclesiæ potestas fuit concessa, sed tantum se daturum promisit Dominus, vt ex dictis verbis accipitur ibi, tibi dabo, quæ sonant in futurum tempus. gloss. in c. in nouo 21. dist. Petrus de Monte vbi supra summ. 1. num. 2. & sic post passionem & resurrectionem quod promiserat impleuit, quando in Apostolos Spiritum sanctum insufflans dixit: Sicut Pater misit me, ita ego mitto vos, accipite Spiritum sanctum, & quorum remiseritis peccata, &c. Ioannis cap. 20. tunc enim potestatem promissam, & clauium exercitium Petro & Apostolis tradidit. c. loquitur, 24. quæst. 1. c. noua de penis, & ibi scribentes, Diuus Hieronymus in libro contra Iovinianum, illis verbis, super Petrum fundatur Ecclesia, licet id ipsum in alio loco*

8

super omnes Apostolos fiat, & cuncti clauis regni cælorum accipiant, ex quo super eos Ecclesiæ fortitudo solidatur.

9 Sed qua de causa post passionem, non antea clauium exercitium tradidit Dominus. Respondeo, quia dum Christus inter homines corporaliter vixit, ipse per se fidem firmavit, vnde tunc neque decenter seu vtilè alios, seu alium loco sui constituere fuisset: at verò cum post resurrectionem, tempus quo se debebat à nobis absentare appropinquabat, tunc Petrum & Episcopos loco sui, ne grex periret, posuit. *Victoria in tractat. de clauibus, num. 3. Gregorius Lopez in l. 2. tit. 5. p. 1. verbo & potest.*

Secundò, quia idè Deus Episcopos in Ecclesia constituit, vt mundum illuminarent, iuxta illud, *vos estis lux mundi.* Sed quid dicerent homines si stante sole aliquis cum lucerna exiret, ad illuminandum in loco vbi solis radij ex splendescerent; ita ergo cum Dominus sol iustitiæ sit, illuminans omnem hominem venientem in hunc mundum, tunc lucernas constituit, quando per absentiam ipsius tenebræ erant super terram: nam lux in tenebris lucet, & sic absente iustitiæ sole, requirebatur quòd constitueret Dominus Apostolos in medio Ecclesiæ, vt mundum illuminarent, & vt testimonium perhiberent de ipso.

Tertiò, quia hi qui futuri erant Pastores, in suis culpis tempore Passionis commissis, Petrus summus Pastor Christum negando, & Apostoli iam Episcopi fugiendo, in animo quorum non parua de Christi resurrectione iniecta erat dubitatio, vt hoc modo qualiter misereri debuissent, discerent: & sic prius Dominus eis debilitatem propriam ostendit,

ostendit, ut ex suis infirmitatibus cognoscerent, quam misericorditer subditorum infirmitates tollere & curare deberent. *c. considerandum, c. fideliora, 30. distinct.*

Quartò, nam cum Petrus ante resurrectionem in Principem Apostolorum fuit electus à Domino, idè potestatem & exercitium illi non tradidit, sed distulit, donec post resurrectionem Apostoli, quibus Petrus præsere debebat, præberent assensum liberum (ut ita dicam) electionis iam factæ, ne dicere possint à Domino ipsis inuitis sibi fuisse in Principem datum. *Geminian. in c. in nouo, 21. dist. num. 4.*

Hinc quaestio difficilis, & ad propositum non contemnenda venit explicanda: Quare Domini Episcopi, cum sint pares quantum ad ordinem. Romano Pontifici *c. in nouo, 21. dist.* fidelitatem cum consecrantur promittant Domino Papæ, iuxta disposita in textu, *in c. 4. de iur. iur. r. 10.* Cardinales verò, si Episcopi non sint, non? In cuius enodatione omni via sequar quod in iure verissimum esse inueniam, ne quis dicat, me velle Episcopos ad calum erigere intendere, & contra potestatem summi Pastoris pertinaciter aliquid asserere, cuius correctioni me humiliter submitto.

Dicendum est enim, optimè in iure cautum esse, ut domini Episcopi cum consecrantur, fidelitatem promittant, ne aliqui (ut dictum fuit tempore Nicolai II. Pontificis Maximi, ut constat ex textu *in c. omnes, c. sacrosancta. 22. dist.*) Episcopos in totum esse æquales Maximo Pontifici ex magna eorum auctoritate, magnitudine potestatis dicti, dicere possint: hac de causa, ut disparitas aliqua detur inter eos & Romanum Pontificem, qua os eo-

rum, qui hoc dicere poterant, occludatur, fidelitatem promittunt, quasi dicerent, quòd licet quantum ad ordinem & consecrationis rationem Pontifici pares sint, tamen quantum ad potestatem & superioritatem, illos esse inferiores protestantur ac fatentur, & hoc semper loqui ac prompto animo confiteri promittunt, & ei tanquam Principi superiori, Petrique successori obedire, suisque à latere Legatis.

Sit alia; nam cum Episcopi iure diuino sint instituti, & à Deo ordinis potestatem immediatè recipiant, idè poterant superbire, & se existimare exemptos ab omni iurisdictione, etiam Papæ, & subesse immediatè Deo: astringuntur igitur iurare fidelitatem, ut intelligant, quòd sicut Deus Apostolos esse subiectos Petro voluit, ita eos Papæ iurant ergò fidelitatem in recognitionem subiectionis superioritatis & primatiæ, quam super omnem Ecclesiam & Episcopos habet Pontifex.

Sit tertia. Nam sicut vasallos Domino fidelitatem iurat, ita Episcopi, qui quoad potestatem valde inferiores sunt, & à Papa munus confirmationis accipiunt, fidelitatem promittunt: quod nihil aliud est, nisi homagium quoddam in dominij recognitionem; nam ipse illos eligit, confirmat, & consecrat, seu consecrandi licentiam concedit, & in istius dominij recognitionem, fidelitatem & obedientiam Papæ & suis Legatis libenter promittunt.

Non enim ista facit ratio à Barbatia, & post eum ab aliis Doctoribus assignata: nempe ea de causa non iurare fidelitatem Cardinales, quia pars corporis Papæ sunt, ne videatur à se ipso exigere fidelitatis

iuramentum : & quod Episcopi ob id iurant , quia pars corporis eius non sunt ; corrui namque totaliter ex eo , quia falsum est dicere , Cardinales non iurare fidelitatem domino Papæ , etiamsi Episcopi non sint : nam ex Cæremoniali Ecclesiæ Romanæ constat , & ex Manuele Rodriguez tom. 4. de susobras. c. 67. num. 32. fol. mibi. 98. & ex Vicentio Filucio de statu clericorum tract. 41. cap. 1. num. 40. & ex aliis aliqua iuramenta
 15 emittere (licet diuerso modo & forma quàm Episcopi) & se obligare ad Ecclesiam Romanam tuendam , pro qua , si opus fuerit , effundere sanguinem , iurant : in cuius signum veste vtuntur purpurea. Filucius ubi
 16 proxim.

Sed si Ecclesiam Romanam tueri , defendere , ac obedire iurant ,
 17 Pontifex ipsius Ecclesiæ Caput , in ipso iuramento non comprehenditur. Ergo eum obedire , defendere ,
 18 & venerari iurant , sicut episcopi in sua consecratione faciunt. Neque ad hoc obstat quòd sint pars corporis ipsius , nam in re quæ vinculum animæ respicit , cuiusmodi est iuramentum , non possunt videri Papa & Cardinales vna eadèmq; persona ; quemadmodum neque vna anima ; neque portio animæ sicut dicimus in filio , quia anima non est
 19 extraduce sicut corpus. Gloss. in c. quod verò , 32. quest. 2. Gregor. Nyssenus lib. 2. de anima cap. 6. & sic iuramentum Cardinalium non est iuramentum Papæ , quia iuramentum vnus
 20 non est iuramentum alterius. c. veritatis , 14. de iure iurando , l. generaliter , 12. c. de rebus creditis , & iure iur. singulariter. Tiraquellus in l. si vnquam , C. de reuocandis donationibus , in pr. legis. num. 17. & si diuersæ personæ sunt , benè poterunt iurare , licet membra Papæ dicantur : nam Episcopi pars

corporis Papæ sunt. c. significasti , de
 21 electione ibi. quæ vos cū Beato Petro , tanquam membra de membro , habere , & Catholici capitis vnitatem seruare declarent : & ibi Baldus & scribentes Petrus Gregorius syntagmatum iur. part. 2. lib. 15. cap. 3. num. 8. Lancellotus in templo , lib. 2. cap. 2. de Cardinalibus , §. 3. de excellentia Cardinalium , num. 17. & nihilominus iurant , idem faciunt Regis consiliarij , & pars corporis Principis sunt. 22
 l. quisquis , §. c. ad legem Iuliam maiest. & ibi Barth. Boberius de authorit. magni consilij , num. 3. Ioannes Redim. de maiestat. Principis , in gloss. sed etiam legibus , summ. 1. num. 103. Ioannes Garcia de nobilitate. Gloss. 35. num. 4. & gloss. 48. §. 3. num. 56. Et sic patet quòd nihil interfit , quòd pars corporis Papæ dicantur , ad iurandam fidelitatem , vt reuera (vt probauimus) iurant , sicut Episcopi , licet dissimili stylo , & alio verborum serie : vt videre est in Cæremoniali Ecclesiæ Romanæ.

Neque enim eiusdem Siculi dictum admitto , vbi vt sui moris est , probare nititur , quòd ea ratione Cardinalatus honorabilior est Episcopatu , quia est de iure diuino , & in Veteri Testamento institutus : Episcopatus verò in nouo. Et antequam ad responsonem deueniam , valdè miror Andream Siculum Barbatiam , virum egregium , illud , quod omnibus notum est , reticere ac tegere tentet. non neque in iure canonico , & in vniuersorum Doctorum eloquiis aliquid clarius est , quàm scire , illustrissimos Cardinales non consideratos vt Diaconi & Presbyteri. Sed iuxta eorum ministerium à iure positiuo Romanorum Pontificum esse institutos , ad martyres sepeliendos , infantes baptizandos , & alia ministeria obeunda ,
 24 in

in utilitatem Ecclesie, & etiam fidei. Illustrissimus Bellarmin. Cardinalis Iesuita clarissimus in lib. pro responsione ad Iacobum Regem Anglia cap. 4. de comparatione Regis & Cardinalis. Cardinalis Zabarella in clement. ne Romani, §. porro, num. 2. de electione Archidiacon. in c. ubi periculum, eodem titulo, lib. 6. Martin. Laudens de Cardinal. quest. 27. tom. 6. divers. in antiquis. Onufrius in tract. de Cardinalib. in pr. Andreas Lambart de offic. & potest. legati de latere lib. 7. num. 127. fol. mibi 122. ibi Cardinales tunc opera charitatis humiliora exercebant, & primum eorum institutum fuit, mortuos sepelire, & infantes baptizare. Estque communis & recepta sententia, licet in anno & tempore sue creationis aut institutionis dissentiant. Aliqui enim à tempore Sancti Euraristi, alij Heginij anno ceteresimo quadragesimo primo, & etiam sancti Damasci Matritensis. Et Nicolaus Macabeli in historia Florentina usque ad Piscalis I. tempora eorum differt institutionem, propè annum Domini de 817 ductus fortè ex eo, quòd tunc temporis cœpit eorum cognosci nomen, teste Gundizaluo de Illescas in vita Eugenij secundi, lib. 4. historia Pontificalis, c. 30. fol. mibi 294. illis verbis, *di ie que algunos le blama van Cardenal porque en estos tienpos adonde agora llegamos (scilicet de 824) o pocos antes començaron alla marçe Cardenales los Curas de las parochias de Roma.* Sed Illescas & Macabelus lapsi conuincuntur ex textu in c. presal. 2. quest. 5. ubi Syluester primus in generali Synodo facit expressè mentionem de Cardinalibus, & ibi deputat numerum tertium ad deponendum Presbyterum Cardinalem, & etiam Diaconum. Patet etiam ex eo quòd referunt Volaterranus lib. 22. antrop. &

Doctissimus pariter Religiosissimus P. Ioseph de Siquença, profectò sanè vir non mediocris eruditionis, prudentia, solertia, sanctimonia, integritate vitæ, ac præclarissimis animi dotibus ornatus, ex illustrissima nunquam satis laudata Diui Cardinalis Hieronymi familia alumnus, in vita eiusdem Cardinalis discurs. 6. fol. mibi 249. usque ad 276. & Alphonsus Ciacon in tractatu pro defensione quòd Diuus Hieronymus fuit Cardinalis sanctæ Romanæ Ecclesie. fol. mibi 10. col. 2. in pr. affirmantes tempore Diui Damasci Matritensis Pontif. Maxim. iam eorum nomen notum esse, & quòd in Ecclesia Aretina inuentam fuisse quandam donationem in antiquissimis tabulis scriptam, ubi hæc subscriptio & approbatio. ET EGO IOANNES S. R. E. DIACONVS CARDINALIS, EX PARTE DAMASCI PONTIFICIS LAUDO ET CONFIRMO. Quam se vidisse inquirunt Volaterranus & Ciacon, & ex eis etiam refert Siquença, ubi proximè, & quòd huic scripturæ detur fides, & quòd fidem facit textus singularis, ubi gloss. multa iura congeffit, in c. cum causam, de probationibus. Et ibi Baldus num. 8. C. ad audientiam de prescriptionibus, & ibi singulariter Baldus num. 6. c. peruenit, 30. quest. 1. l. census, ff. de probat. Bart. & Iason in l. admovendi, ff. de iureiurand. Marianus Socin. conf. 2. num. 8. vol. 3. Caualcanus decis. 17. part. 2. num. 1. Iacobus Antonius Maurus allegat. 54. num. 2. Ioann. Vicent. Hondedei conf. 31. incipit dubitabatur, num. 6. multos citat. Otalora de nobilitate cap. 4. tertie partis. fol. mibi 100. Mascardus de probatio. 3. part. concl. 1317. & concl. 394. num. 9. Antonius de Tepes in Chronica generali Diui Benedicti tom. 1. centur. 1. anno

Christi 554. & Diui Benedicti anno 74. cap. 1. col. 6. & est regula trita, quod ubi non agitur de præiudicio tertij, probat vnus testis, vel sculptura in lapide, tabula, aut pariete, & fidem facit Syluester verbo consecratio 2. num. 3. Mascardus supra. Petrus Brixensis vero in tractatu de Cardinalibus, ponit eorum institutionem tempore sancti Pontiani, anno de 231. alij verò impiissimo ac deprauato ore, esse nouam Papparum institutionem affirmant, à Bonifacio VIII. creatam: quos redarguit sua solita & præclara modestia, ac perspicacitate venerabilis Bellarminus, vbi supra.

32 Sed in hac varietate scriptorum aduertere existimaui, certum esse ab Euaristio, Heginio, Pontiano, Stephano, Dionysio, & Marcello Pontificibus, Diaconos & Presbyteros fuisse institutos, vt in vinea Domini colenda Pontifices Romanos tam in prædicatione quam in Sacramentorum administratione adiuuando laborarent. Crescente verò Christianorum numero, & eorum auctus est, & deputatæ aliquæ Ecclesiæ à Marcello & Dionysio quibus inferuient, vt parochi: adueniente verò Constantini Magni conversione & donatione, vbi clericos Romanæ Ecclesiæ inferuientes multis priuilegijs & exemptionibus sicut Patritios & Consules decorauit. Tunc S. Syluester primus in generali Synodo post dictam donationem ex omnibus parochijs & clericis vrbis Romanæ, aliquos clericos elegit, (Spiritu sancto inspirante) qui propriè dicerentur esse clericos Romanæ Ecclesiæ per excellentiam, à distinctione aliorum clericorum in alijs Ecclesijs eiusdem ciuitatis assistentium: & similiter Constantinianis fruerentur

priuilegijs, & vt sic decorati Pontifices sociarent, & Ecclesiæ ubi Pontifices assistebant inferuient, ex quo dicti sunt clerici principales, id est, Cardinales. Et quod Cardinalium institutio facta fuit à sancto Syluestro in prædicta Synodo tenent, Laudentis de Cardin. quest. 18. & de Principibus quest. 484. Petrus de Monte, vbi supra summ. de Cardinalibus in pr. Iulchus, litera C, verbo Cardinalis, conclus. 95. Soto, in 4. sent. dist. 2. q. 2. art. 4. col. 4. Oldraldus, consil. 63. Victoria, in relect. de potestate Eccles. relect. 2. num. 24. propos. 11. Selua, de beneficijs part. 1. quest. 4. n. 35. Petrus Gregorius, syntagmat. part. 2. lib. 15. cap. 4. num. 5. Marius Alterius, de censuris tom. 1. lib. 5. disp. 12. cap. 2. col. 2. liter. B, fol. 606. Antonius de Præis, de potestate Episcopi cap. 6. num. 36. Filucius, de statu clericorum tract. 41. cap. 1. num. 39. à qua communi non recedunt meo iudicio Cardinal. Baronius annal. anno Christi 112. num. 5. & Siquença vbi supra. Itaque licet ab Euaristio, Heginio, Pontiano, & alijs Pontificibus ante Syluestrum Diaconos & Presbyteros creatos esse constet, non tamen illos Cardinales fuisse, aut habuisse aliqua priuilegia seu exemptiones, ex quibus distinguerentur ab alijs, & sic dici possent principales, seu Ecclesiæ cardines, hodie Cardinales, patet aperte ex textu in c. Constantinus, 96. distinct. vbi faciens Constantinus mentionem de clericis Romanæ Ecclesiæ inferuientibus, de Cardinalibus non facit vllam: & pro certo habendum est, quod si in Ecclesia Dei tunc temporis existissent, de eis adhiberet mentionem expressam Marius Alterius vbi proximè. Vt post dictam donationem inuenitur in prima aut secunda Synodo generali ab ipso Syluestro

congruè

congregata; & non est credibile quod ante donationem non fiat de eorum nomine mentio, & statim post donationem expressè nominentur, si vera non fuisset assertio nostra, nempe quòd post donationem creati fuerunt: neque obstat quòd Ciacon alleget, quòd in donatione comprehenduntur Cardinales sub nomine Reuerendissimorum, cum aded honorificum nomen non nisi personis in magna dignitate constitutis conueniat. *c. in nomine Domini, 23. dist.* Ciacon in tractatu pro defensione quòd Diuus Hieronym. fuit Cardinal. *fol. 9. col. 2. in medio.* Nam textus quem in sua opinionis confirmationem allegat, contrarium probat: ibi enim clerici communiter appellantur Reuerendissimi, vt passim in iure fit, *textus in aurb. vt clericos apud proprios Episcopos in pr. collat. 6. vbi clericos Reuerendissimi multoties appellantur, & Monachi etiam Reuerendissimi.* Et quòd ibi sub nomine Reuerendissimorum non comprehendatur Cardinales, patet: nam statim in textu postquam loquitur de Reuerendissimis clericis, expressè loquitur de Cardinalibus, sub nomine expresso suæ dignitatis. Certum est enim, quòd priuilegia in donatione concessa clericis Romanæ Ecclesiæ, inuitarunt Pontificem Syluestrum vt ex omnibus parochiis segregaret illos, qui sibi magis idonei videbantur, vt gauderent illis priuilegiis; quia si omnibus indistinctè concederentur, paruæ æstimationis fuissent, neque dicerentur principales, neque Ecclesiæ cardines. Quorum originem post longam librorum antiquorum speculationem hunc verissimum esse putari, ac veritati & Historicis Ecclesiasticis consonum.

35 Ex quibus clarissimè constat,

Episcopos antiquiores esse: nam vt diximus num. 2. à veteri testamento habent exordium, vt Leuitici generis Sacerdotes. *Marquesan. de commissionibus part. 1. tom. 1. cap. 1. & 2. de commiss. appellat. num. 152. fol. 397.* illis verbis, itaque fratres præfati nuncupantur (loquitur de Episcopis) ex eiusdem sacramenti participatione in Episcopali dignitate. Sunt autem cum Papa in ea parte, in qua præpositi sunt vt Leuitici generis Sacerdotes, & in Sacerdotalis officij executione socij & fratres: & allegat textum in c. per venerabilem qui filij sint legitimi. & facit etiam illud *Psalm. 108. ibi, si int dies eius pauci, & Episcopatum eius accipiat alter.* Ergo preferendus est Cardinalatui, & quia Cardinalatus in Ecclesia Dei neque est ordo seu dignitas, sed officium, (licet magnum, amplissimum, ac illustrissimum.) *Martinus Laudens. in tract. de Cardin. quest. 10. & 17. Ioannes Garcia de nobilitat. gloss. 48. §. 3. num. 54. Andreas Gambarus de offic. & potestate Legati de latere lib. 7. num. 123. Lancelotus in templo lib. 2. cap. 1. §. 4. de dignitate & ordine Episcopi. Selua de beneficiis part. 1. quest. 3. num. 14. Valencuela consil. 34. incipit, innuocato diuino numine, num. 93.*

Episcopatus non est dignitas, sed dignitatum culmen. *c. venerabilis, de præbendis, & ibi sribentes. Zabarella in Clement. 1. de renunt. num. 5.* Et hac de causa se Episcopum nominat Romanus Pontifex, quia in Ecclesia maior ordo non est, neque dignitas. *c. clerici, 21. dist. Gloss. in proximo sexti Decretalium, num. 70. Ioannes Garcia vbi prox. dict. gloss. 48. §. 3. num. 8. Syluester verbo Episcopus, n. 3. Siquença loco citato.* Et facit, nam Papa cum alloquitur Episcopos, fratres vocat: Cardinales verò dilectos

36

37

38

39

40

41

- lectos filios, *c. quàm graui, de crimine falsi*, & ibi gloss. illis verbis, Papa omnes Episcopos fratres appellat, inferiores autè dilectos filios. Ex quo inferitur, quòd quando tam Reges quàm Cardinales Pontifex filios appellat, illos esse Episcopis inferiores declarat. Sed quando Papa permixtim alloquitur, tunc omnes fratres appellat, si inter eos aliqui fuerint Episcopi Cardinales. *Scrībentes in proœmio Clementi, num. 2. Laudensis de Cardinal. quæst. 94. Marquesanus & Ioseph de Siquença vbi supra, Iacobus à Grassis in decis. aur. lib. 3. cap. 2. num. 32.* Nam denominatio semper à nobiliori fit, *lib. 1. ff. de acquirendo rerum dominio. Cardinal. vbi prox. num. 2. gloss. in cap. 1. de offic. delegati lib. 6.* illis verbis, quòd vbi cumque ex aliquibus magis dignis, & minùs dignis vnuerſitas congregatur, tum denominatio fit à dignioribus. Sed Pontifex Episcopos honorificè & priùs denominans, quid aliud facit nisi expresse diiudicare, esse Cardinalibus quoad ordinem honorabiliores. Ita decidit textus in *c. quamquam. 34. 2. quæst. 7.* & ibi gloss. & nota marginalis inquit,
- 43 Episcopum maiorem esse presbytero Cardinali: quam sequuntur Felin. *in c. quod super his de fide instrumentor. Bertach. in repertor. verbo Episcop. Menochius de arbitrariis lib. 2. centur. 1. casu 72. num. 6. Ioannes Garcia de nob. gloss. 48. §. 3. num. 35.*
- 44 Apparet etiam Cardinalatum non esse nouam Papatum institutionem, (vt impij detestabili ac diabolico ore dicunt) cum iam erat tempore Diui Syluestri primi, qui vixit ante annos 1300. neque creatus tempore Bonifacij VIII. Pontif. Max. licèt tunc eorum crescit authoritas, quo
- 45 tempore, & Clementis V. Cardinalari Episcopi nolebant, ne vide-

46
rètur ad inferiorem gradum descendere, illis nunquam permissum. Et idè Bonifacius VI II. erubescerebat quando Episcopos in Cardinales eligebat; quia eos faciebat descendere, & tunc per ademptionem Cardinalatus Episcopatus non vacabat, expresse Geminianus in *c. cum aliquibus, num. 7. in fine de rescriptis, lib. 6. Zerola in praxi Episcop. part. 1. verbo Episcopus, num. 15. Petrus Gregorius syntagmat. part. 2. lib. 15. cap. 4. num. 4. Guillelmus Rodeanus de simonia cap. 18. num. 4. Gambarus de offic. & part. legati, lib. 7. num. 123. fol. mibi 222. Illescas lib. 4. histor. Pontif. cap. 30. in vita Eugenij I I. fol. mibi 298. ibi solo quiero aduertir, que antiqua mente sententia portanto maior y se estimaua, tanto mas la dignidad Episcopal que la de los Cardinales, que ningun obispo romara capelo aunque selo dieran antes de ordinario de Cardenales venian à servir à ser Obispos, y en el punto, que vno venia a ser obispo deiaua el Cardenato como dignidad mucho menor. Sed ex hoc quomodo hæretici anno de 1300. Cardinalatum à Bonifacio VIII. institutum fuisse inferre possunt, si scriptores vno ore testantur, tunc autem priuilegiis & exemptionibus eorum amplissimam dignitatem, licèt ab antiquo creatam, vt ex Conciliis, ac antiquissimis sanctorum Patrum traditionibus, ac ex historicis Ecclesiasticis constar: sed de hoc satis cum doctissimum librum singulari modestia ac eruditione edidit venerabilis Cardinal. Bellarminus è Societate Iesu, citò (vt existimo) in Sanctorum Catalogo adscribendus, pro responsione ad Iacobum Regem Angliæ.*

47
Ex dictis aliud Barbatix dictum refutabitur, asserentis & ea quoque ratione esse honorabiliores Cardinales Dominis Episcopis, quia quotidie

tidie maiori ornatu ipsis Episcopis vtuntur, in pileis rubeis & supelliceis, veste candida: sed propter hoc nemo existimet me velle de venerabilissima Cardinalicia dignitate aliquid detrahere, quam humiliter veneror, vel ingenioli mei ostensionem facere apud summam doctissimi Siculi sapientiam, id enim nihil aliud esset quam scarabeum docere aquilam volare; sed quia aliquis non leuis ingenij si eiusdem opinionibus acquiescerem, dicere poterat, malè me munere meo fungi, & Episcopis me iniquum præbere, si eorum præstantiam, vt debeo, non defenderem. Quapropter asserendum est, non rectè illum sensisse. Nam cum Episcoporum vita norma atque exemplum sit subditorum, *c. cum pastoris, 2. quæst. 7. c. miramur, 61. dist. Concil. Trident. de reformat. sess. 6. cap. 1. in pr. ibi integritas enim Præsidum salus est subditorum: Hugo de off. quatuor Prælator. summ. pene ultim. num. 3. tom. 6. Suarez de pax. in praxi tom. 2. part. 4. c. unico, num. 1. Gambarus de off. Legati de latere lib. 2. num. 50. Marquesan de commiss. tom. 3. part. 5. cap. 1. §. 1. num. 43. Soto de iustitia l. 10. quæst. 1. art. 1. fol. 4. Ioann. Filescacus de sacra Episcopor. aut. cap. 1. §. 1. in fine, fol. 2. Malè poterunt deprauatos subditorum mores corrigere, si prius seipsum non emendant: *c. primum, 25. dist.* impossibile est enim quod umbra virgæ recta sit, si ipsa virga decliuus & tortuosa existat. Episcopus verò virga recta iustitiæ & sanctimoniam debet esse, vt umbra sua, quæ per totam diocesim extenditur, non decliuus seu tortuosa existat: si verò in omnibus rectissimus non sit, sua Respublica, eiusque territorium suo exemplo rectitudinem non custodiet. Sic intelligis causam, ob quam Episco-*

pus suæ diocesis caput dicatur: *c. clem non liceat, de præscriptionibus.* Nam terra vapores versus cælum emittit, plantæ in altum crescunt, ignis pro fine habet sursum scandescere, caput verò humano corpori insertum deorsum influit: vt sic Episcopus, qui subditorum est caput, deorsum influat, hoc est, subditos suo vitæ exemplo doceat, & sic cælestia bona communicet: *c. decis. 3. quæst. 1. c. sicut vir, 7. quæst. 1.* & sicut in capite est visus, audiendi sensus, loquendi modus, olfactus, gustatus, quæ sic in Episcopo sapientia, prudentia, prouidentia, pietas, & benignitas, quæ per hos sensus significantur, esse debent: & sicut per visum, auditum, & per alios sensus multa, quæ animam coinquinant, intrant, ita per Episcopi exemplum, si rectum non est, quia ipse auditus, & visus est subditorum, abusus subditorum, abusus subditos coinquinantes introducunt. Nam cum in altiore locum sint sublatis, reliqui in eos tanquam in speculum, seu in horologium oculos coniciunt, vt ex eis sumant quid imitentur: quod mirabiliter significarunt Antiqui, quando Prælati effigiem pingentes, in manu dextræ solem obscuratum, hac litera, *Nisi cum deficit spectatorem habet*; in sinistra verò horologium hac inscriptione, *Sicut horologium super montes, collocabant*; nam subditi tunc in Episcopum oculos fixos habent, cum aliquid obscuracionis seu deturbationis vident. Sic Diuus Bernardus dicebat Epistola 127. ad Guillelmum Comitem: si quis de populo deniat, solus perit, error Prælati multos inuoluit, & tantis obest, quantis præest; quocirca tot moribus dignus est iudicandus improbus Princeps, quot ad subditos perditionis exempla transf-

Concil.
Trident.
sess. 22. c.
1. c. quæ-
litæ de
accusa-
tionib. c.
clericos,
21. q.
50

52

mittit: sicuti & tot gloriæ coronis probus, quot ædificationis simile: habetur in *c. præcipue*, 11. *quest. 3.* & in *c. nulli fas sit*, 25. *quest. 1.* Non enim sufficit quòd Episcopus veritatem annuntiet, verba Dei prædicet, nisi sic operetur vt prædicat: vnde Diuus Thomas interpretans illud Cantico. c. 4. ibi, *vnus cuiusque ensis super femur suum, propter timores nocturnos*, inquit. Nam non sufficit quòd aliquis prædicet de moribus annuntiando veritatem vitæ, vel quòd prædicet de fide annuntiando veritatem doctrinæ, sed oportet eum annuntiare veritatem iustitiæ esse: vt faciat quod dicit, & credat quod docet, quod iustum est, vt aliquis talis sit in se, qualem prædicat alium debere esse. Ideò prædicatores, qui debent custodire lectulum Salomonis, debent tenere enses non in ore tantum, vt dicant & non faciant: sed vnus cuiusque ensis debet esse super femur suum, constringendo femora sua, viuendo castè, & obseruando quæ prædicant, & sic magis proficient operando quàm hortando. Quapropter inquit Diuus Gregor. super illud Exodi 19. esse Prælatos vasa illa à Salomone facta, vbi Cherubines erant, leones & boves: nam in Episcopo magna scientia sicuti Cherubinis, fortitudo leonis, & continuus bonis labor esse debet, vt semper inuigilet pro subditorum bono & exemplo. Cherubim autem dilectione inflammatur: inflammetur ergo & Episcopus dilectione subditorum, vt sic neque laborare aut vigilare timeat pro eorum ædificatione & exemplo. Dilectionis sedes cor est, & Episcopus cor subditorum, vbi eorum dilectio tamquam in propria sede habitare, & commorare tenetur, vt ex eo

cælestes ac exemplares virtutes exant, subditisque communicet, & velut in corpus diffundat: *c. ita Dominus*, 19. *dist.*

Ad hoc Episcopis nihil magis necessarium, quàm morum grauitas, & ornatus honestas: *c. omni i-etantia, cum sequentibus*, 2. *quest. 4.* Diuus Chrysostom. super *Epistol. Pauli ad Romanos homilia 24.* quod admirabiliter nostri Episcopi obseruant qui tam humiles sunt, ac gloriæ humanæ contemptores: nam licet pannis bombycinis violacei coloris, rubeis transuersis se induere liceat, vt Episcoporum cæremonialis docet, & Ioannes Garcia de nobilitate *gloss. 48. §. 3. num. 52.* semper pullatis indumentis vtuntur, & non solum extra dioccesim, verum etiam & in ea rochetum coopertum portant, præclare veri Episcopi vocentur, dicentis apud *Math. cap. 6. de vestimentis quia solliciti estis, considerate lilia agri quomodo crescunt, non laborant: dico autem vobis, quoniam neque Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut vnum ex istis: nolite ergo solliciti esse dicentes, quo operiemur?* Vnde euenit, omnia corporis indumenta parui Episcopos æstimare, & non vti neque purpureis vestimentis, neque rochetto discooperto, quod est eis valde laude dignum, iuxta illud Beati Gregorij in *Pastorali: subtilissima ars viuendi est culmen tenere, & gloriam reprimere, esse quidem in potentia, sed potentem se esse nescire.* Ex dictis notabilis ac verissima deducitur conclusio, quòd Episcopus honorabilior est quoad ordinem Cardinalatu: quia vestis elegans sublimiorem vel inferiorem hominem non facit, sed dignitatis ac virtutis celsitudo. *l. humilem, c. de incestis & inuilib.*

53

54

55

56

57

58

lib. nuptiis. l. nemo vir. c. de vestibus & hol. lib. 11. At dixit Seneca, quod quemadmodum stultus est, qui equum empturus non eum inspicit, sed sellam eius & frēna: sic stultissimus est, qui ex veste hominem aestimat. tradit Lucas de penn. in l. 2. c. de vestib. hol. lib. 11. Felicius Contelorius de præcedentia religionis Prædicatorum, quæst. 1. num. 4. Didacus Perez in l. 1. tit. 1. lib. 4. ordinum. vers. per vestes autem. His enim sic constitutis ad maiora enucleanda properemas.

S Y M M A R I V M.

Gubernatio quomodo appelletur. num. 1.

Qui in Episcopum eligitur, qualis esse debeat. num. 2.

Solonis lex refertur. num. 3.

Alexadis sententia allegatur. n. 4.

Consuetudo in populo Romano observata. num. 5.

Conditiones & virtutes in Episcopo requisitæ. num. 6.

D E E P I S C O P O R V M
C R E A T I O N E.

C A P V T S E C V N D V M.

PRÆCLARE gubernandi dignitas (vt inquit Barro) Magistratus appellatur, à Magistro: quia qui aliis præesse cupit, eorum debet esse Magister, habereque magnum rerum usum, ex quo prudentia oritur, vt valeat & possit suum munus exequi. Ad hoc respexisse videtur illud, quod Ietro ad Moysen dixisse legitur, in capite 18. Exodi: *Provide autem (ait) de omni plebe viros sapientes & timentes Deum, in quibus sit veritas, & qui oderint auaritiam, & constitues tribunos, & centuriones, & quingenarios, & decanos, qui iudicent populum omni tempore.* Utinam Reges & Principes, quando ad Ecclesiæ principatum aliquem electuri essent, hæc obseruarent. Provide dicit, non citò, indeterminatè ac incognitè elige: quia provideo longam speculationem supponit; & de omni plebe,

non tam ex illis, qui amplissimos redditus Ecclesiasticos habent, vt ipsis vacantibus melius magnatum filios ditare possint. Ad nostrum propositum. Perpende tantum verbum illud, *viros sapientes*: quia in illo demonstratur, quod qui Episcopus creandus est, non adolescens, sed vir maturæ ætatis, qui multarum habeat experientiam, esse debet.

Quid enim prodest aliquem esse magna sapientia præditum, si rerum practica sit destitutus, & ita quadam Solonis lege cautum erat, ad magistratum & consultationem iuuenem, quamuis prudentissimus videretur, nullo modo admitti licere. Iuxta illud Diui Gregor. in Pastoralis. part. 1. cap. 1. ibi nulla ars doceri præsumitur, nisi intenta prius meditatione discatur: quia solet rerum experimentum potentissimè vincere rerum ineptias, teste Ale-

4 xade afferentis, quòd homo est natura similis vino: vt enim vinum nouum ita & hominem deferuescere necessarium est, vt inde ab omni malo defæcatum, confirmata iam ætate, moribúque compositis, & repressis importunis affectibus aliis possit consulere & gubernare.

Et quemadmodum qui ad amplissimum exercitum gubernandum seglegari solent, non sunt iuuenes delicati, tyrones imperitissimi, ignari, & rerum militiæ non experti, effæminati, diuitiarum copia affluentes, diuitiarumque cupidi, vt in illa celebri Romanorum curia vbi quando aliqui in ciues Romanos admittendi erant, solebat Cato ille Censorinus (ei namque propter singularem tam in literis quàm in virtute opinionem, quæ de ipso habebatur, munus hoc recipiendi aliquem in ciuem à Senatu erat delegatum) manus eorum qui admittendi erant tentare, easque suis fricabat, quòd si lenes ac molles inueniebat, tamquam inutiles tam ad bellandum quàm ad gubernandum reiciebat: si autem manus eorum duras esse, & callos obduxisse sentiebat, ipsos maxima cum lætitia in ciuium Romanorum Catalogo scribebat. Nam ciues Romani, qui quotidie erant debellaturi, non effæminati, & Epicuro similes, à laboribus recedentes, sed homines robusti, atque milites celeberrimi, prudentissimi, in militiæ laboribus satis versati, & fortes esse debebant: vt exercitum gubernare, milites regere, & consulere, hostes singulari fortitudine propulsare, arma lumere, iacula fortia mittere, munitiones præparare, ciuitates erimen perduellionis incurrentes obsidere, eorum ianuas fortiter claudere, ingressum illis, vestimenta & auxilia

impedire, turres de nouo ædificare, munitiones præuenire, milites multiplicare, arma quærere, legationem ad amicos mittere, vt auxilium præbere possint.

Ita ergo Episcopi qui nos sunt illuminaturi, & cælum debellaturi debent eligi prudentes, dociles, temperati, casti, sobrij, cauti, humiles, affabiles, laboriosi, misericordes, in lege Dei instructi, & in Scripturarum sensibus acuti, in dogmatibus Ecclesiasticis exercitati, docti, pauidi, maturi, & qui reprehendi non possint, Deo & hominibus placentes, moribus ornati, mansueti, & tales quod graue onus tantæ dignitatis sustinere valeant: nam vt Diuus Bernardus de cons. inquit, Monstruosa res est gradus summus, & animus infirmus, tactus supremus & gradus minimus, sedes prima, & vita ima, lingua magniloqua & manus otiosa, sermo multus & fructus nullus, vultus grauis & visus leuis, ingens auctoritas & nutans stabilitas: has enim qualitates qui ad amplissimum dignitatis culmen est euocandus habere debet; quia nullum oportet maiora scire, & melius viuere quàm Episcopum, cuius doctrina & exemplo nutriuntur subiecti, & si præclara ad eorum electionem spectantia legere volueris, vide textum in c. qui in aliquo, 51. dist. c. miramur, cum sequentibus, c. Episcopum, 61. dist. c. qui Episcopatum, 11. c. oportet cum similibus, 8. quæst. 1. c. fratrem, 86. dist. c. hinc etenim, 40. dist. per totam. c. cum in cunctis, de elect. c. nisi cum pridem de renuntiat. auth. quomodo oporteat Episcopos per totam collat. 1. si quemquam, 30. C. de Episcopis & clericis. Concil. Trident. de reformat. sess. 6. cap. 1. & de reformat. sess. 7. cap. 1. & 2. & de reformat. sess. 24. cap. 1. docent. Hugo de offic. quatuor

quatuor Pralator. summ. de secundo Pralato. Cardinalis Tuschus liter. E, verbo Episcopus, concl. 234. Franciscus de Agricola in appendice ad Sotum, in lectionibus de institut. Sacerd. §. fidelis sermo, fol. 98. Petrus Abaxio in directorio election. cap. 49. & 51. num. 21. part. 3. Hostiensis in summ. de tempor. ordin. §. & cui. Syluester in summ. verbo Episcopus, num. 1. Emanuel Rodriguez quest. regular. tom. 3. quest. 34. Barbosa in Pastoralis post hac scripta visus, titulo 2. gloss. 2. Filescus de Episcop. aut. cap. 1. §. 2. Menochius de arbit. lib. 2. cent. 3. casu 426. num. 2. & 3. Petrus Gregor. syntagm. part. 2. lib. 15. cap. 12. num. 6. Marquez en el governador Christiano cap. 9. col. 6. vsque ad 9. Gutierrez canonicar. cap. 11. num. 1. & 2. lib. 2.

S V M M A R I V M.

In electione Episcoporum antiquitus qualis mos seruata. num. 1.
 Quo iure Clerus in Episcopi sui electione intromittebatur. n. 2.
 De iure diuino cui Episcoporum electio competat. num. 3.
 Heretici redarguuntur. num. 4.
 Nostri Hispaniarum Reges quo tempore presentare ceperunt ad Episcopatus sui regni. num. 5.
 Decanus & Capitulum ob quid Episcopum eligebant. num. 6.
 Archiepiscopi Toletani authoritas quanta fuit circa Episcoporum Hispanie creationem. num. 7.
 Nostri Catholici Reges quo iure Episcopos presentent. num. 8.
 Ioannis Ignei, & Ioannis Ferraldi opinio refutatur. num. 9.
 Electus antequam ad suam accedat

Ecclesiam quid facere teneatur. num. 10.

Philippus II. Hispaniarum Rex, qui communiter vocatur el prudente extollitur. num. 11.

Qui in Episcopum eligitur ab irregularitate debet esse immunis. num. 12.

Noster Rex an dignum eligere sufficiat ex propositis à consiliariis, anve digniorem. num. 13.

Et ad hoc quæ inquisitio fieri debet. num. 14.

In domo Dei nihil præposterum esse debet. num. 15.

Illegitimus licet Religiosus ad Episcopatum sine disputatione non admittitur. num. 16.

Per subsequens matrimonium legitimitate non admittitur ad Cardinalatum. num. 17.

Secus fit ad Episcopatum. num. 18.

Legitimus ad unam dignitatem, utrum censeatur legitimus ad Episcopalem. num. 19.

Et legitimus ad Episcopalem, an censeatur dispensat. ad Archiepiscop. num. 20.

Legitimus à Principe laico non recognoscente Superiore. utrum ad Episcopatum sine alia dispensatione admittatur. num. 21.

Quæ ætas requiratur in eo, qui ad Episcopatum eligitur. num. 22.

De scientia electi qualiter constare possit, etiam si sit Religiosus. num. 23.

Examen quod ex constitutione Clementis VII. requirebatur, in Hispania nunquam admissum,

- neque seruatum de consuetudine. num. 24.
- Theologus an Iureconsulto debeat præferri in creatione ad Episcopatum. num. 25.
- Episcopatus cui potius debeat conferri. num. 26.
- Exteri ad Episcopatus seu Canonicatus in Castella regnis non admittuntur, etiam si sint ex Regno Nauarrae, seu de Aragon. num. 27.
- Ad Episcopatum non presentatur nisi in Sacro Ordine constitutus. num. 28.
- Religiosi utrum sine Superioris licentia acceptare Episcopatum possint. num. 29.
- Qui Superior licentiam istam concedere valeat. num. 30.
- Episcopatum acceptare seu procurare nequeunt Religiosi sanctissimæ Societatis Iesu. num. 31.
- Præpositus generalis eiusdem Societatis inuitos ad Episcopatum acceptandum compellere potest. num. 32.
- Religiosus utrum peccet Episcopari desiderando. num. 33.
- Sacer Episcopalis ordo perfectior est Monachatu. num. 34.
- Religiosi Episcopatum procurare timeant. num. 35.
- Diuus Bonauentura malè sentit de Religiosis Episcopari desiderantibus. num. 36.
- Episcopatum desiderare utrum peccatum. num. 37.
- Libri & utensilia Religiosi cui cedant si creatur Episcopus. n. 38.
- Religiosus factus Episcopus Religionis priuilegiis priuatur. numero 39.
- Generalis, seu alius Prælatus si in Episcopum eligitur, & acceptat, statim desinit esse Generalis seu Prælatus. num. 40.
- Episcopus regularis, si dimisso Episcopatu ad Religionem redeat, non admittitur ad officia Religionis. num. 41.
- Episcopus titularis ad Ecclesiam Cathedralem promoueri potest, & retinebit titulum prioris Ecclesie, & etiam secundæ. n. 42.
- Papa Episcopos sine diæcesi creare potest. num. 43.
- Episcopi titulares quo tempore creari cæperunt. num. 44.
- A Petro Soto cauendum circa Episcoporum titularium creationem. num. 45.
- Chorepiscoporum officium & origo. num. 46.
- Chorepiscopi quo tempore extincti. num. 47.
- Episcopi titulares si possent, & liceret, credendum est quòd adirent, ut in Ecclesiis quarum Episcopi appellantur Euangelium prædicarent. num. 48.
- Episcopi tam diuites quàm pauperes aequè honorandi. num. 49.
- Diui Bernardi & Augustini verba ponuntur, atque etiam Seneca. num. 50.
- Votum de non procurando Episcopatum etiam de licentia Papa valet, de non acceptando minime. num. 51.

- Electio seu presentatio utrum valeat, si antequam sortiretur effectum, presentans spiravit.* num. 52.
- Electus intra quod tempus debeat electionem de se factam approbare.* num. 53.
- Archiepiscopus Toletanus olim Episcopos Hispaniae confirmabat.* num. 54.
- Toletana sedis super omnes Hispaniae Ecclesias Primatia antiquissima.* num. 55.
- Hodie solus Papa Episcopos confirmat.* num. 56.
- Prelatura per confirmationem praeficitur.* num. 57.
- Administrare ante confirmationem electus nequit.* num. 58.
- Et ante ademptionem possessionis.* num. 59.
- Et ante consecrationem exercere ea, quae ordinis Episcopalis sunt.* num. 60.
- Vtrum ea delegare alio Episcopo possit.* num. 61.
- Patriarcha, seu Archiepiscopus consecratus, & non palliatus, an possit ea, quae ordinis sunt, alio Episcopo demandare.* num. 62.
- An Synodum congregare seu crucem ante se, vulgo Gion, portare possit, seu Clericos degradare, aut beneficiis priuare, ante pallij susceptionem.* num. 63.
- Quae solemnitas requirebatur antiquitus in Clericorum degradatione, & quae hodie.* num. 64.
- Electus confirmatus ante consecrationem an dicatur Episcopus.* num. 65.
- Patriarcha seu Archiepiscopus ante receptionem pallij non dicitur Patriarcha.* num. 66.
- Percutiens Archiepiscopum, seu Patriarcham non palliatum, utrum excommunicatione bullae Caenae incurrat.* num. 67.
- Quid si percutiat electum confirmatum, non consecratum.* n. 68.
- Ciuitas interficiens confirmatum, an tanta poena mulctetur sicuti si esset consecratus.* num. 69.
- An confirmatus non consecratus, neque sacro Ordine initiatus, ad nuptias transire relicto Episcopatu possit.* num. 70.
- Et an requiratur Papae licentia.* num. 71.
- Promotio ad Episcopatum utrum matrimonium ratum dissoluat.* num. 72.
- Confirmatus non consecratus, neque sacro ordine initiatus, ratione status, utrum teneatur ad castitatem.* num. 73.
- Continentia utrum de Iure positiuo seu diuino sit Episcopatu annexa.* num. 74.
- Confirmatus non consecratus, neque in sacro ordine constitutus, fornicationem committens, non videtur talem fornicationem excedere malitiam simplicis fornicationis, neque circumstantiam necessario fatendam habere.* n. 75.
- Beneficia electi in Episcopu de Iure antiquo quid requirebatur.* n. 76.
- Hodie quando vacare dicantur.* num. 76.

Si transfertur Episcopus, quando prioris Ecclesie redditu priuatur. num. 77.

De stylo curiae obtentum est, non vacare beneficia licet aliis conferantur, donec Episcopatus possessionem acquirat. num. 78.

Electus nequit renuntiare beneficia in fauorem tertij. num. 79.

Quid circa hoc ex antiquissima consuetudine seruetur in Hispania. num. 80.

Episcopus titularis beneficia, quae ante consecrationem obtinebat, renuntiare poterit in fauorem tertij. num. 81.

Et poterit obtinere post consecrationem beneficia, quae antea habebat. num. 82.

Qui non recipitur à populo retinebit etiam beneficia quae antea. num. 83.

Papa solus dispensat cum Episcopo, ut possit priora beneficia simul cum Episcopatu retinere. numero 84.

Beneficia, quae Episcopus dispensatiue obtinebat cum Episcopatu, si vacant, eius prouisio reseruatur Papa: licet alias si Clericus particularis obtineret, eius prouisio competeret Episcopo in cuius

Diocesi sunt. num. 85.

Episcopus dispensatus ad retinenda priora beneficia, si transfertur ad aliam Ecclesiam, utrum vacent; anve transeant cum ipso. num. 86.

Episcopus Cardinalis creatus, an eius Episcopatus administratio cesset. num. 87.

Episcopatus iurisdictio si Episcopus transfertur, quando dicatur cessare. num. 88.

Qui à Papa in Episcopos eliguntur, non indigent confirmatione. num. 89.

Apud nostrates quando dicatur propriè Episcopus translatus. numero 90.

Quare permittitur Episcopo obtinere redditus prioris Ecclesiae, donec alterius possessionem adipiscatur, & non administrare. numero 91.

Episcopus translatus, quoad primam Ecclesiam, est persona priuata, & censetur mortuus ab instanti translationis. num. 92.

Ad hoc ut translatio fiat, quid requiritur. num. 93.

Prudentes Episcopi quid facere solent, ex quo sciunt se translatos. num. 94.

DE

DE ELECTIONE, AC
ELIGENDORVM QUALITATIBVS.

CAPVT TERTIVM.

Mos fuit antiquus lógos seruatus in annos, quòd ille, qui in Episcopali sede constituendus erat, à cuncto clero eligeretur. *textus in c. Episcopus, c. nullus inuitus, 13. c. in ordinatione. c. obitum, c. Catinensis, 62. dist. c. nulla ratio, 62. dist. c. nullus, c. Adrianus, c. Valentinianus, cum multis sequentibus, 63. dist. Bertach. in tract. de Episcopis, lib. 2. de causa materiali Episcopi. Nauarrus consil. 1. de electione. Ioan. Martinez de Olano de reductionib. Antinomar. iur. in epilogo partitar. legum, num. 1. Bouadilla multos eligendi vsus refert in politica lib. 2. cap. 18. num. 223. Gregorius Lopez in l. 18. tit. 5. part. 1. Petrus Gregorius Syntagm part. 2. lib. 15. cap. 12. Didacus Perez in l. 2. tit. 6. lib. 1. ordinam. Barbosa in Pastoralit. 1. cap. 3. num. 4. fol. 22. Franciscus algado post hæc scripta visus de regia protectione part. 3. tom. 2. cap. 10. num. 230.*

Neque existimes Clerum iure proprio elegisse Prælatos, quia esset erroneum: eligebant namque ipsum ex Papali dispensatione seu permisso. Nam Papæ tantummodò (non populo aut Clero) iure diuino Episcoporum electio competit; licet hæretici impiè contrarium affirmant, quos redarguunt cum Bellarmino & Azor. Barbosa vbi proximè n. 35. & alij ab ipso relati.

Postea verò ius præsentandi concessum fuit nostris Hispaniarum

Regibus tempore Leonis II. Agathi primi successor. in Hispania regnate Erugio Rege Gotho anno primo sui regni, & Christi de 679. *textus singularis in c. cum longè, 63. dist. Conarrunias in regula possessor. 2. part. §. 10. num. 6. de regulis iuris, lib. 6. Concilium Toletanum 12. Guillelmus Benedict. in c. Rainutius de testament. verbo & uxorem nomine Adelaysam decis. 2. num. 79. multos refert Cenedo ad decretum collect. 51. num. 3. Menchaca illustrium controuer. cap. 22. num. 14. cum seqq. Hieronymus Roman. en su Republica Christiana lib. 3. cap. 7. col. 7. Gregorius Lopez in l. 18. tit. 5. part. 1. Spino in speculo testamentor. gloss. 4. num. 13. Didacus Perez in l. 2. tit. 6. lib. 1. ordinament. vers. ex quo infertur. & in l. 3. tit. 3. d. lib. 1. ordin. Barbosa in Pastoralit. part. 3. alleg. 57. num. 87. Bouadilla in politica lib. 2. cap. 18. num. 223. Mariana en la historia general de España lib. 6. cap. 17. Salgado vbi supra.*

Sed cum Reges nostri assiduis bellorum vinculis arctissimè astringerentur, introductum fuit, vt Decanus & Capitulum Ecclesiæ Cathedralis eligerent sibi Episcopum, antea à Rege venia impetrata. l. 18. & ibi Gregorius Lopez tit. 5. part. 1. l. 3. tit. 3. lib. 1. ordinam. ibi costumbre antigua fue sienpre yes guardada en España que quando algun Prelado o Obispo finare que los canonigos o otros qualesquier a quiendo derechoy costumbre pertenecce la election deben luego haçer saber al Rey por mensagero cierto la

D

muerte del tal prelado o Obispo que fino e ante desto no puedan ni deben. Et ibi Didacus Perez ubi citat Innocentium in c. quod sicut de electione. & Panorm. in ca. 1. num. 5. de consuetud. Olano ubi supra num. 1. Azueto in l. 1. tit. 6. lib. 1. ordinam. noui ac recopilat. num. 1. Palacius Rubens in c. per vestras. in introductione rub. num. 25. Garcia de beneficiis, 5. part. cap. 1. n. 216. alios refer. Salgado ubi supra num. 229.

7 Et quando Rex absens erat, Archiepiscopo Toletano vt Primati, & etiam vt Vicecancellario Castellæ tamquam Regis vicem gerenti, & primæ personæ post ipsum talis fiebat nuntiatio. Mariana in historia citata lib. 6. cap. 17. ibi la segunda sue dar al Arcobispo de Toledo authoridad para criar y elegir Obispo en todo el Reyno quando el Rey a cuius cargo por antiqua costumbre esto pertenecia se hallate mui le ios. Salgado supr. num. 223.

8 Hodie verò liberè ius præsentandi Episcopos nostris Regibus competit, cum sint omnium Ecclesiarum Cathedralium Patroni: & etiam ex iustissimis titulis (& seclusa in memoriali & antiquissima præscriptione) ex Apostolica concessione de nouo facta Catholicis Regibus, Domino Ferdinando dicto el Catholico, & Domina Elizabeth, quam se vidisse oculis propriis testatur Gregorius Lopez in l. 18. tit. 5. part. 1. verbo antiquamente, hisce verbis: habet etiam Rex Hispania concessionem & confirmationem Papales super isto iure patronatus, quas ego vidi. l. 13. tit. 3. lib. 1. compilat. l. 1. tit. 6. lib. 1. recopil. & ibi Azueto num. 1. Mariana in histor. Hispan. lib. 26. cap. 5. tom. 2. istis verbis, Ultimamente el Papa Adriano los annos de adelante por contemplation del Rey Don Carlos su discipulo le concedio a el y a sus sucesores authoridad de presentar los obis-

pos de Espagnia, que antes se prouecian a supplication de los Reyes. Gil. Gonzales de Auila in sua historia de Salamanca lib. 3. cap. 18. Nicolaus Garcia de beneficiis part. 5. cap. 1. num. 217. Didacus Perez in l. 2. tit. 6. lib. 1. ordinam. Ioannes Lupus in tract. de benef. vacant. in curia, §. 8. vbi multos refert. Palacius Rubius, & Franciscus Salgado locis citatis: ille num. 34. iste num. 236. Bonadilla in pol. lib. 2. cap. 17. num. 2. vsque ad 4. & cap. 18. num. 215. Gonzales in regul. 8. cancell. gloss. 43. num. 59. Emanuel Rodriguez tom. 4. de sus obras. c. 67. de los Obispos, num. 26. Didacus de Spino & Olano supra. Cataneus in catalogo 5. part. cons. 24. num. 99. Franciscus Leo in thesauro fori Ecclesiast. part. 1. cap. 3. num. 1. Laudensis de principibus quest. 74. tom. 6. diuer. Guillelm. Benedict. in cap. Rainunt. de testam. verbo, & vxor. decis. 2. num. 79. Martha de iurisdict. 2. p. c. 40. n. 13.

9 Ex quibus falsam esse Ioannis Ignei in l. necessarios, §. non alias. num. 336. ff. ad Silanianum, doctrinam apparet, secutam à Ioanne Ferraldo in tractatu de insignib. Regum Franc. I X. iure, vbi probare nititur, Reges Hispania ius præsentandi Episcopos habuisse ratione concessionis Carolo Magno Gallicano Regi facta: nam per centum viginti annos antequam Carolus Magnus in rebus humanis esset, nostris Hispania Regibus competebar. Couarruias in regul. possessor. part. 2. §. 10. num. 6. de regulis iuris lib. 6. Didacus Perez in d. l. 2. tit. 6. lib. 1. ordinam. §. ex quo inferitur. Salgado d. tom. 2. part. 3. cap. 10. n. 241. vsque ad 247.

10 Et sic qui in Episcopum eligitur, antequam ad Ecclesiam ad quam promotus est, accedat, debet Regi Maiestatem visitare ac vereri, & in recognitionem præsentationis gratias

11 tias agere. l. 3. lib. 1. tit. 3. ordinam. ibi y es costumbre antigua, que antes que aia de aprnder la possession de la Iglesia deuen venir por sus personas a haçer reuerencia al Rey. Quod prudentissimus Philippus II. fidei ac Apostolicæ sedis singularis defensor, & Hispaniæ nostræ decus & ornamentum, maximè obseruare faciebat, neque permittebat electos à curiâ regali discedere, nisi sua iam osculata manu, (vt vulgariter dicitur) teste Ludouico Cabrera in vita eiusdem Regis, lib. 11. cap. 11. col. 5. litera C. fol. mibi 892.

12 Præmitte inprimis quòd qui eligendus est ac præsentandus, nullam irregularitatem pati debet, tam corporis quàm famæ, & Princeps sub peccati mortalis pœna eligere tenetur non dignum, sed digniorem ex propositis à consiliariis suis. Soto de iustitia & iurè lib. 10. quæst. 2. art. 3. Rebellus de obligatione instit. p. 1. lib. 3. quæst. 4. Diuus Thom. 2. 2. quæst. 63. art. 2. & quæst. 185. art. 3. & quot. lib. 6. art. 9. & quot. lib. 8. art. 6. Ioannes Maior in 4. sentent. quæst. 8. & 9. Lambertin de iure patronatus, verbo honorificum, quæst. 15. Couarruias in regula peccatum, 2. quæst. §. 6. num. 4. de regul. iur. lib. 6. multos citant. Didacus Perez in l. 2. tit. 6. lib. 3. ordinam. §. præterea. Barbosa in Pastoralis tit. 2. gloss. 2. num. 29. vsque ad 33. cum Alexand. Raudensi decis. 34. in pr. n. 179.

14 Et ad hoc perquirere tenetur à suo Confessario, & ab aliis Religiosis, & piis ac eruditis viris, quis sit dignior. Emanuel Rodriguez tom. 4. de sus obras, cap. 67. de los Obispos. n. 26. Nam si in quibuslibet Ecclesiæ gradibus prouidenter, scientérque curandum est, vt in domo Domini nihil sit inordinatum, nihil præposterum, quanto magis elaborandum est, vt in electione eius, qui supra

omnes gradus constituitur, nõ erretur: nam totius familiæ Domini status & ordo nutauit, si quod requiritur in corpore, non inueniatur in capite c. miramur, 61. dist. Concilium Trident. sess. 24. de refor. cap. 1. Didacus Perez in l. 2. tit. 6. lib. 1. ordin. Hugolinus de offic. & potest. Episcop. part. 1. c. 1. §. 1. num. 1. & 8.

16 Illegitimus licèt Religiosus sit in Episcopum non eligitur. c. innotuit. c. cum Vintoniensis, & ibi Abbas de elect. l. 22. tit. 5. part. 1. l. 4. tit. 15. part. 4. & ibi Greg. Lopez. Bertach. de Episcop. l. 2. de causa materiali Episcopi num. 81. Vgolinus vbi prox. num. 5. Franciscus Leo in thesaur. part. 1. cap. 3. num. 8. Iacobus à Grassis in decis. lib. 3. cap. 2. num. 12. facit etiam textus in cap. 1. de filiis Presbyteror.

17 Quod accipiendum est, nisi Papa dispensauerit, qui ferè numquam ad Cardinalatum hominem ex illegitimo cõitu natum promoueri vult, quamuis sit legitimatus per matrimonium subsequens. Franciscus Leo in thes. part. 3. cap. 9. num. 13. & 14. vbi ponit specialem constitutionem Sixti V. hoc continentem, expeditam anno Domini de 1586.

18 Sed licèt in Dominis Cardinalibus hoc procedat, cum Episcopis aliter res se habet, nam legitimatus per subsequens matrimonium sine Papali dispensatione confirmatur. Gloss. in c. innotuit. 26. & ibi Panorm. num. 17. de elect. & in c. cum in cunctis, num. 3. eodem titul. Iason in l. generaliter, §. cum autem, c. de inst. & sub. n. 8. Suarez de censuris disput. 50. sect. 5. num. 10. Menoch. conf. 799. num. 12. Couarruias de spons. part. 2. cap. 8. §. 2. num. 24. Baptill. Lediens conf. 24. num. 19. incipit si rectè diligenter. Petrus à Biaxio in director. elect. cap. 1. num. 6. part. 2. Franciscus Leo in thes. part. 1. cap. 9. num. 14. Iacobus à Grassis

fis & Vgolin. *vbi supra*. Emanuel Rodrigez *tom. 4. de sus obras cap. 67. num. 6.* Barbosa *in pastoral part. 2. all. 1. num. 32.*

19 Legitimus ad vnam dignitatem, non censetur ad Episcopalem. *c. nulla, c. dilectum, de concess. prabond. l. 4. tit. 15 part. 4. & ibi Lupus. Rebuff. in prax. benefic. lib. 2. de dispensatione et aetis, verbo post Pontificales, num. 4. Paulus Montanus de tutore, cap. 26. num. 33. Barbosa vbi supra n. 17.*

20 Sicuti legitimus ad Episcopalem, non est ad Archiepiscopalem. Rebuffus, Lupus, Paulus Montanus.

21 Neque censetur legitimus ad Episcopalem, qui est à Principe non recognoscente Superiorē legitimus. *c. per venerabilem qui filij sint legitimi, & ibi scribentes cap. 1. 10. dist. cum gloss. l. 4. tit. 15. part. 4. ibi Lupus, Emanuel Sa, verbo filius, num. 11. Sanchez de matrimonio lib. 8. disp. 7. num. 11.*

22 Et licet in cæteris dignitatibus legitimum annum attingere sufficiat, in Episcopali precisè requiritur quoddam trigessimum annum habeat perfectum, non inchoatum, qui eligitur. *c. cum in cunctis, §. inferiora de electione. Cum gloss. & Abbate num. 6. gloss. in c. licet eodem titulo, lib. 6. auctorit. de sanctissimis Episcopis collat. 9. §. clericos, l. 22. tit. 5 part. 1. Abbas in c. cum dilecti, num. 9. de electione. Felinus in c. cum vigesimum num. 8. de offic. & part. iudicis dele. Bertach. in tract. de Episcop. lib. 2. de causa material. Episcopi, num. 54. Mantica de coniecturis vltimar. voluntat. lib. 3. tit. 15. num. 3. Rebuffus in prax. benefic. in rubr. requisita ad collationem bonam, num. 37. Menoch. de arbitrar. lib. 2. centur. 5. casu 427. num. 24. Emanuel Sa verbo Episcopi, num. 6. Armilla verbo dispensatio, num. 21. Franciscus Leo in thes. & Vgolinus supra. Petrus Gregor. syntagmat.*

lib. 17. cap. 6. num. 13. part. 2. Rixius in praxi decis. 318. in additione ad notabilia de sacram. Ordinis. Ioannes Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 26. num. 39.

Et debet esse singulari scientia præditus, & Licentiatus seu Doctor in Theologia, aut iure canonico, aut approbatus publico alicuius Academiae testimonio. *c. cum in cunctis de elect. auct. de sanctiss. Episcop. l. 24. tit. 5. part. 1. Concil. Trident. de reformat. sess. 24. cap. 2. Bertachin, Franciscus Leo & Vgolin. supra, Sà verbo Episcopus, num. 7. Menochius de arbitrar. lib. 2. centur. 5. casu 425. num. 35. Candelabr. aur. de sacrament. Ordinis tit. 15. §. de etate, num. 30.*

At verò si Religiosus est electus, admittitur cum scheda approbationis sui Superioris: neque aliud requiritur. *Concil. Trid. d. c. 2. de reformat. sess. 22.*

Sed ex noua constitutione Clementis VIII. cautum est, electos in Episcopos Italiae coram Romano Põtifice & sacro Cardinalium cœtu aliorumque Prælatorum. In Hispania verò & Gallia coram Romani Pontificis Legatis ibi existentibus, & deficientibus Legatis coram sanctæ Romanæ Ecclesiæ Nuntiis, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, de speciali Papæ mandato ibi assistentibus aliis Prælatibus, vt negocij grauitas poscit, se examini subiaceant, qui approbati, & non alias ad Ecclesiæ regimen admittantur. *Concilium Trident. de reform. sess. 24. cap. 1. Vgol. part. 1. cap. 1. §. 2. num. 2. Francisc. Leo in thes. part. 1. cap. 3. num. 11. vbi ponit quomodo processus promouendorum ad Episcopatus subscribatur, & qualiter scheda consistorialis expediatur. Barbosa in pastoral. part. 2. alleg. 1. num. 25.*

Et quamuis in Italia coram Romano

23

24

24

mano Pontifice seu Cardinalibus hoc examen rigide & strictè fiat, in Hispania verò minimè: quia non est admissum, neque receptum Clementis VIII. decretum, & sic de consuetudine non seruatur, neque examinatur qui præsentandus est. Nam cum semper à consiliariis illi proponantur ad Episcopatus, qui doctrina & sapientia potentes sunt, ac vita & moribus insignes: nihil aliud visum est esse necessarium.

25 Et longa verborum serie omitta, illam resoluo quæstionem à multis tactam: Vtrum Theologus Iurisconsulto debeat præferri in electione ad Episcopatum? Et respondendum est, quòd Theologus præferatur ubi pullulant hæreses, seu prædicatio est necessaria: sed si non pullulant, sed tantùm causæ ciuiles & criminales, tunc Iurisconsultus anteponitur. Panorm. in cap. 1. de cons. & affinitate. num. 9. Azor inst. moral. part. 2. lib. 3. cap. 28. quæst. 10. Henriquez in summ. lib. 10. cap. 13. §. 2. in comm. lit. E. Cenedo in collect. ad decretal. collect. § 1. num. 5. Didacus Velasquez in defensione statuti Toletani titulo de Episcopis Iurisperitis, num. 1. vsque ad 12. Felinus in c. causam de iudiciis n. 40. Azeuedo in l. 4. tit. 1. lib. 1. recopil. num. 4. Simancas de cathol. institut. cap. 25. de Episcop. n. 23. cum sequenti. Selua de beneficiis part. 3. quæst. 7. n. 20. Bouadilla in politica lib. 1. cap. 7. n. 14. Barbosa supra num. 30.

26 Episcopatus prius ei debet conferri qui magis laborauit in Ecclesia, non illi, qui redditibus Ecclesiasticis abundat. c. Episcopus, 17. dist. c. Episcoporum, 74. distinct. c. final. 75. distinct. cap. 1. de maior. & obedient. & ibi Panormitan. Bertachin. de Episcop. 1. part. libri quarti, de vita Episcopi, num. 15.

27 Exteris in hoc regno Castellæ, & Legionis, portæ dignitatum Episcopaliū, seu canonicatus non patent. l. 18. 19. & 20. tit. 3. lib. 1. ordinam. & ibi Didacus Perez, vbi dicit, quòd dispositio harum legum etiam ad regnicolas regni Aragon & Nauarræ extenditur: vt habetur in curiis de Segouia, anno de 1532. petitione 42. & se vidisse in praxi in canonicatu Zamorensi. l. 17. Pincix anno 1537. & l. 41. Pincix anno 1543. Couarruias practicar. quæst. cap. 35. num. 4. & 5. fol. 254.

28 Quid ad Episcopalem sedem est euocandus debet esse in sacro ordine constitutus, & hoc antea per sex mensium spacium. c. multis, 9. de aiate & qualitate. Concil. Trident. de reformat. sess. 22. cap. 2. & de reformat. sess. 24. cap. 1. Panormitan. in c. cum in cunctis. §. inferiora. num. 11. de electione. Card. Toletus de instruct. de Sacerd. lib. 5. cap. 3. Franciscus Leo in thesaur. cap. 5. part. 1. num. 9. Vgol. de offic. & potest. part. 1. cap. 1. §. 2. num. 1.

29 Regularis factus Episcopus electionem de se factam approbare nequit, sen acceptare, cum velle seu nolle non habeat, nisi de sui Prælati licentia, quam Prælati concedere valet sine Religiosorum consensu. c. si religiosus. Gloss. in c. nullus c. si Abbatem, de elect. lib. 6. Cardinalis in Clement. in plerisque. §. nullus, de electione. Bertach. vbi supra num. 67. Franciscus de Quando in 3. sentent. lib. 3. distinct. 37. propos. 12. Emanuel Rodriguez tom. 2. quæst. regular. quæst. 58. art. 1. fol. 288. Ioannes de la Cruz Ordinis Prædicatorum in directorio lib. 1. cap. 7. dub. 7.

30 Superior qui istam licentiam concedere potest, erit Generalis, seu Prouincialis, si superiorem in Religione non recognoscit, vel alius super hoc priuilegiatus. Rodriguez

tom. 4. de suis obras cap. 68. de Obispos. num. 2.

- 31 Religiosi verò è sanctissima Societate Iesu ex particulari voto nequeunt Episcopatum acceptare, seu procurare, nisi Reuerendissimi Præpositi Generalis interuenerit licentia; & ipse poterit etiam inuitos compellere ad Episcopatum acceptandum. Rodriguez supra.

33 Regularis episcopari desiderando non peccat, si rectum finem habeat, vt subditis prodeat, & Deo magis seruiat. Syluester. in summ. verbo Episcop. num. 4. Lambertinus de iure patronatus, lib. 2. part. 1. quæst. 19. art. 7. num. 12. Latè Soto de iustitia lib. 10. quæst. 2. art. 1. Emanuel Rodriguez in compendio verbo Episcop. & in tom. 2. quæstion. Regul. quæst. 58. art. 2. Barbola in pastoral. gloss. 1. tit. 2. num. 9.

- 34 Nam cum ordo Episcopalis perfectior sit Monachatu, c. licet, de regularibus, & ibi Panorm. num. 8. Diuus Thomas 2. 2. quæst. 185. Tolerus in summ. lib. 5. cap. 3. Sanchez in summ. lib. 4. cap. 17. num. 2. & cap. 31. num. 8. Paulus Borgasius de irregularitate, part. 6. tit. de sponsalibus, num. 63. & 64. Rodriguez supra, & Syluester, poterit licitè talem statum desiderare tamquam perfectiorem, in quo magis prodesse & mereri poterit. c. si officia, 49. distinet. c. qui Episcopatum, 18. quæst. 1.

- 35 Sed licet hoc verum sit, securius erit si Regularis dignitates & Prælatias nullo modo appetat, seu procurerit, faciat obsecro quod sanctissimi Patres etiam diuino mandato vocati (vt Diuus Gregorius docet in pastoral. part. 1. cap. 7.) ita inuincibiliter & fortiter recusabant, quàm diligenter hodie alij procurant: dicant ergo (etiam quando præsentantur illis insciis) quod ille de quo

per Esaiam capite 3. Non sum medicus, & in domo mea non est panis, nolite constituere me Principem populi: quasi diceret; illum qui doctrinam & singularem scientiam non habet ad vestras infirmitates curandas, & deprauatos mores sanandos, nec sufficientem sapientiam ad conseruandos vos in pace, & salute animæ, neque mihi ornamenta virtutum, quibus sicuti vestimento regali cooperiatur: quare vultis constituere Principem vestrum Si quis autem (inquit Beatus Paulus prima ad Timoth. 3.) domui suæ præesse nescit, quomodo Ecclesia Dei diligentiam habebit. Neque solatium sumant dicentes, viros probos ac diligentes eligam, & constituam eos vicarios & visitatores, & sic requiescam à labore & cura. O bone Iesu, quot sunt qui hoc consilio sumpto à subditorum cura se exemptos putant: non audiunt illud quod dictum est Sauli Regi quando vnctus, tunc enim dixit Samuel: Sede & comede, quia de industria seruatum est tibi. Et quod seruabatur de industria, erat enim arietis armum, ad demonstrandum (vt declarat sanctus Anselmus) quod qui in Regem & Principem eligebatur, terga ponere debebat ad sustinendum gubernationis onus non leue. Perlege verba Diui Bernardi in Sermon. de Aduentu, & videbis an sufficiat principatum quod tibi traditur, tuæ personæ electa industria committere Vicario aut Visitatori, vt sit super humerum eius. Antonius de Aluarado omnino videndus in su arte de bien viuir, lib. 2. cap. 19. & Diuus Bonauentura in regul. fratrum Minorum, part. 2. cap. 2. in part. 1. capitul. malè sentit de religiosis appetentibus Episcopatum. Emanuel Rodriguez vbi supra.

Qui verò indignus & insufficiens existens

existens Episcopatum appetit appetitu deliberato, peccat mortaliter, & etiam ille, qui ob redditus temporales aut honores, vt finem: nam ad desiderandam Episcopatum à re- ditibus seu honore moueri non est mortale, dum non sit vt finem. Toletus *lib. 5. cap. 3.* Syluester *verbo Episcop. num. 4.* Soto *de iustit. lib. 10. quest. 2. art. 1.* Lambertinus *de iure patrona. lib. 2. part. 1. quest. 19. art. 7. num. 12.*

38 Quidquid Regularis antequam ad Episcopatum promouetur acquisiuit, vt habitus, libros, & alia, ad monasterium pertinet sub excom- muni. pœna ex Alexandri IV. & Cle- mentis IV. constitutione, nisi Super- rior dispenset quòd eis viatur vs- que ad certum tempus. Emanuel Rodriguez *tom. 2. quest. regul. quest. 58. art. 3. & 6. & tom. 3. quest. 69. art. 4. & tom. 4. de sus obras c. 63. num. 3. & in compendio, verbo Episcopus.* Molina *de iustitia & iur. tom. 1. quest. 141. in fin.* Ioann. de la Cruz *in director. lib. 1. cap. 7. dub. 7.* Barbosa *in pastorali, cap. 4. tit. 1. num. 15.*

Sed de consuetudine receptum est, quod per tempus vitæ Episcopi libris, ac etiam alijs rebus antea acquisitis, vtantur de licentia Ge- neralis sui religionis, qui ferè sem- per eam concedit, & postea mor- tuo Episcopo ad religionem redeunt, factò computo ex inuenta- rio tempore promotionis factò, & à promotò subscriptò.

39 Regularis factus Episcopus Reli- gionis priuilegijs priuatur. Rodri- guez *tom. 2. quest. 58. art. 4.*

40 Generalis Prouincialis seu alius Prælatus inferior si ad Episcopatum præsentatur & acceperat, statim vacat prælatura, & est in practica. Rodri- guez *cap. 67. tom. 4. de sus obras. num. 33.*

Si Episcopus Regularis iam con- secratus Episcopatu dimisso ad reli- gionem redeat, inhabilis erit ad officia religionis. Ioann. de la Cruz *in direct. lib. 1. cap. 4.* Barbosa *in pastor. tit. 1. cap. 4. num. 18. & 45.*

Episcopus titularis ad Ecclesias Cathedrales promoueri potest, vt multoties fit, & retinebit simul ti- tulum prioris Ecclesiæ & secundæ. Valencuela *conf. 26. incipit causa qua vertitur. num. 32.*

Papa istos Episcopos titulares sine diœcesi creare potest, dum modò assignetur in terris infidelium. Berta *in reperor. verbo Episcop. liter. E.* Va- lencuela *suprà.* Aluarez Gerrero *in speculo iur. Pontificy cap. 32. fol. mibi 77. alios citat.* Barbosa *tit. 1. cap. 6. n. 15.*

Isti enim Episcopi titulares præ- cipuè creati cœperunt à Clemente V. ad Ecclesias Episcopales, quas Cardinales secum assistentes regen- das habebant. Hieronymus Roman, *en su republica Christian. lib. 3. cap. 1. col. 7.*

Caue à Petro Soto in lectionibus de institutione Sacerdotum *lect. 2. de singulorum ordinum officijs 6.* illud etiam dicente, successisse Epi- scopos titulares loco Chorepisco- porum: nã falsum esse cõuincitur ex eo, quòd Chorepiscopus ex Eccle- sia institutione constat, nihil aliud fuisse quàm Presbyteros, quibus res temporales credebantur, & cura pauperum & eleemosynatum, & alia ministeria, veluti ordines minores conferre, (inter quos tunc subdia- conatus connumerabatur. *c. erube- scant, 32. distinct. c. miramur, de seruis non ordinandis*) & tandem eorum contumacia crescente, gerebant se pro Episcopis suoque officio non contenti audebant maiores ordines conferre, & Episcopos consecrare, & ideo à Pontifice Damaso in Ma- tritano

41

42

43

44

45

46

47

tritano oppido nato ad totius Ecclesie vtilitatem, meritò eorum officium damnatum est. *c. Chorepiscopi, 68. distinct.* Illefcas *in histor. Pontif. lib. 2. cap. 6.* in vita Damasci primi, ibi: *hubo en la primitiua Iglesia vna manera de Sacerdotes, que siruián en las aldeas como acompagnados de los Obispos, y por esto sellamauan Chorepiscopos, porque Chore engriego quiere decir aldea y en aquella façon pareció cosa necessaria que los hubiesse, por quez vno de los principales cuidados de los Obispos era proueer à los poures, de lo necessario y repartir entre ellos los bienes de la Iglesia, remediando los enfermos y necessidos, y era menester qui en los aindate: porque vno sólo nobassaua estos Chorepiscopos, aunque de suio notentiam mas orden ni dignidad que los otros Sacerdotes commençaron à en foberuscerte, Et ibi: y por publico decreto y determinacion de la Iglesia se mandando que no hubiesse mas estos Chorepiscopos, à tento que Christo Nuestro Señor solamente tubo Apostoles que son los Obispos, y dicipulos, que representan los Sacerdotes.* Villegas in vita Diui Damasci, *fol. mibi 405. Barbosa in Pastoral. cap. 6. num. 22. tit. 1.*

Ioannes
Morenus
Bletensis
de Pa-
triarcha-
rum &
Prima-
sum ori-
gine, exer-
citatione
11. in fi-
ne.

Sed si Episcopus titulares loco Chorepiscoporum successisse cum Petro Soto diceremus, sequebatur fatendum illos non esse Episcopos, & inutiliter, & contra Ecclesie statuta ordinem Episcopalem exercere, neque illorum exercitium cum istorum conuenit: Ergo falsum est dicere quòd loco eorum successerunt; quia illi instituti fuerunt vt in distributione elemosynæ & aliis ministeriis inferioribus Episcopos adiuuarent, & idè non constituebantur nisi in villis, neque dissimili habitu utebantur quàm alij Sacerdotes, neque aliquam consecrationem recipiebant seu ordinem præ-

ter Sacerdotalem. Episcopi verò titulares non constituuntur in villis, neque alia de causa nisi vt Episcopos impeditos seu absentes adiuuent, tam in Ordinum collatione, quàm in Sacramentorum administratione, ac in omnibus ad ius Episcopale attinentibus: & ad hoc consecrantur sicuti ceteri Episcopi, & eodem vestimento ac ornatu vtuntur, tractantur etiam eadem veneratione & cultu, & sic valde ab illis differunt: sunt veri Episcopi, & hodie non sine magna causa & ratione creantur, vt alios, qui vel morbo, vel negotiis, vel ætate confecti sunt adiuuent, & Ecclesiis ab infidelibus recuperatis Episcopi sint. Quos si inspiraret Deus, vt Ecclesias quarum Episcopi appellantur adirent, Euangelium prædicaturi, id ex officio (vt inquit Gryfaldus *in decis. fidei Cath. verbo Episcopus, obiectio. 10.*) ardenti animo ac sancto zelo facerent, tamquam veri Apostolorum successores, & imitatores egregij.

Abstinet enim insipientia aliquorum istos Episcopos contemnentium, illis verò quibus res familiaris satis est & ampla, tribuentium honores. Ancharranus *in Clement. in plerisque de electione, num. 5.* existimant namque diuitiarum potentiam, ingentes redditus, magnam nummorum possessionem, & rerum familiarium copiam, Episcopom honorabilitorem efficere. Non faciunt (inquit Seneca) meliorem equum aurea freno, neque hominem præstantiorem fortunæ ornamenta. Empturus equum phaleras & cætera ornamenta tollit, nudumque considerat: idem enim facere debet qui Episcopi præstantiam diiudicare cupit; non ergo potentes & opulenti Episcopi vobis honore digni videantur, titulares

48

49

50 titulares autem contemptibiles. Audite Diu. Bernard. *de confid. Epist.* 28. illis verbis: Honorabilis, inquit, non cultu vestium, non fastu equorum, non amplis ædificiis, sed moribus ornatis studiis, & spiritualibus ac bonis operibus. Et B. Hieronym. ad Euagrium Episcop. *Epistola* 85. *tom. 2. c. legimus*, 93. *dist.* ibi: Vbi cumque fuerit Episcopus, siue Romæ, siue Eusebij, siue Constantinopolis, siue Reghi, siue Alexandria, siue Tanis, eiusdem meriti, eiusdem est & sacerdotij: potentia diuitiarum & paupertatis sublimiorem vel inferiorem Episcopum non facit, cæterum omnes Apostolorum successores sunt. Itaque non in episcoporum mundanis diuitiis & redditibus, sed in magnitate dignitatis ad eos honorandos conspiciere debemus. Valencuela *conf.* 82. *incipit in fauorem Presidum*, num. 81.

51 Non potest quis votum emittere de non acceptando Episcopatum etiam de mandato Papæ, quia irritatur: valebit tamen de non procurando. Rodriguez *tom. 4. de suis obras. cap. 67. de Obispos*, num. 9. & post longam disputationem Barbosa *in pastoral. part. 3. alleg* 53. num. 33.

Ratio est, quia votum nihil operatur, quia eo non obstante tenetur obedire Pontifici, & poterit ab eo compelli. Abb. *in c. fin. de postulat. Prælator.* & *in c. innotuit. de elect.* num. 13. & *in c. vltim. de confirmat. vtili vel inutil.* num. 12. Bouadilla *in Politica*, lib. 1. c. 15. n. 42.

52 electio seu præsetatio per Papam aut Regem facta, qui antequam literas concessisset spirauit, valet, & per successorem in Pontificatu expediendi debent literæ de prædecessoris voluntate mentionem facientes, & debet denominari prouisio à prædecessore, non à successore. Baldus

in l. humilem, c. de legibus. Bertachin de Episcopis, libro de causa materiali seu formali Episcopi, num. 53. Antonius Gomez *in leg. 41. tauri.* num. 2.

53 Infra mensem debet electus electionem de se factam approbare, hoc est, acceptare, & intra tres menses confirmationem petere, ne vitietur ipso iure eius electio. *c. quam sit.* & ibi Geminian. *de elect. lib. 6. c. cupientes*, eodem titul. & lib. Cardin. Tuschus. *lit. E. verb. Episcop. concl.* 91. num. 1. Syluester *verbo confirmatio*, num. 5. Nicolaus de Millis *in reperi. verbo Episcopus*. Iacob. à Graff. *in decis. lib. 3. cap. 2. num.* 35. Barbosa *in pastoral. c. 4. tit. 1. n. 1.*

54 Quæ confirmatio licet olim in partibus Hispaniæ per Archiepiscopum Toletanum fiebat, *c. cum longè*, 63. *dist.* Filescus *de sacra Episcoporum aut. cap. 7. §. 6. fol.* 77. Mariana *en la historia general de España lib. 6. c. 17.* hisce verbis, *La segunda cosa fue der al Arcobispo de Toledo autoridad para criar y elegir obispos en todo el Reino, quando el Rey a cuyo cargo, por antiqua costumbre esto pertenecia se hallate muileios y que quando estubiesse presente sin embargo confirmasse, losque por el Rey fuessen nonbrados, que fue una prerogativa, y privilegio de gran inportancia, y como abrir las canjas y hechar los cimientos de la primacia, que esta Iglesia tiene sobre las demas Iglesias de España.* Quæ, vt pateat antiquissima huius Ecclesiæ primatia, libenter transcripsi. 55

Hodie per solum Papam *c. nihil*, 44. *de elect.* Panormit. *in c. & si unanimiter de postulatione prælat.* num. 10. & *in ca. 1. de translat. Episcop.* Francisc. Leo *in thes. part. 1. ca. 3. num.* 5. Per quam confirmationem prælatura perficitur, *c. transmissam de electione.* Tuschus *liter. E, concl.* 237. num. 3. 56

- Bertach. *part. 4. de effectu confirm. n. 21.*
Franciscus Leo *vbi supra n. 21.*
- 58 Et donec eam habeat administra-
re nequit, *c. cum in cunctis §. cum ve-
rò. c. nosti. c. qualiter. c. nihil, de elect. c.*
cum iam dudum, de prebendis. Panorm.
in c. cum dilectus de consuetud. num. 17.
et in c. qualiter, de elect. num. 2. Armill.
verbo confirmatio, num. 1. Menochius
de arbitrariis lib. 2. centuria, §. casu
403. num. 2. aliàs casu 43. Didacus
Perez *in l. 2. tit. 2. lib. 1. ordin.*
- 59 Sed confirmatione obtenta, &
Episcopatus possessione, vt dicit Ro-
driguez *tom. 4. cap. 67. num. 35.* admi-
nistrare poterit, & exercere quæ
iurisdictionis sunt, non quæ ordi-
nem seu consecrationem requirunt
Episcopalem. *c. nosti, c. transmissam,*
de elect. Panorm. *in c. 1. de translat.*
Episcop. num. 9. Felinus *in c. memini-
mus de accusationibus, num. 1.* Tuschus
liter. E, conclus. 233. num. 9. Geminia-
nus *in c. is cui, num. 4. de elect. lib. 6.*
Cardinal. *in clement. quamuis de foro*
competenti, num. 15. Petrus Abaxio
in director. elect. cap. 12. num. 4. part. 1.
et ca. 12. num. 23. Marius *de censuris*
tom. 1. lib. 5. disput. 12. cap. 3. Syluester
verbo Episcop. num. 9. Vgolinus *de*
offic. part. 1. cap. 1. §. 3. num. 2. Leo *in*
thes. part. 2. cap. 1. num. 3. Sanchez *de*
matrimon. lib. 4. cap. 38. num. 7. Sa *verbo*
Episcop. num. 37.
- 60 Et licet confirmatus non conse-
cratus, quæ ordinis Episcopalis sunt,
vt consecrare calices, aras, & si-
milia, ac ordinationes facere mini-
mè possit, alio episcopo demanda-
re licebit. *c. final. de consecrat. Eccles.*
vel altar. Gloss. *in Clement. 1. de pri-
uil. Abb. in c. suffraganeis, num. 2. de*
electione: et in c. 1. de translat. Epi-
scopi, num. 9. Millis *in repertor. verbo*
Episcop. Camillus de Caratha consil.
87. num. 69. Vgolinus & Sa *suprà.*
- 62 Idem facere poterit Patriarcha

seu Archiepiscopus electus, con-
firmatus, consecratus, & non pal-
liatus, quia ante pallij susceptio-
nem impeditur exercere quæ ordi-
nis episcopalis sunt, & sic alteri
episcopo demandare permittitur.
c. quod sicut, §. super eo. & ibi Gloss.
& Abb. num. 4. de elect. et in c. 1. de
translat. Episcop. num. 9. Petrus Greg.
synagmat. iuris part. 2. lib. 15. cap. 11.
num. 6. Sanchez *in summ. lib. 4. cap. 38.*
num. 9. Perez *in l. 2. tit. 6. lib. 1. ordina-*
ment. Marius de conf. tom. 1. lib. 5.
disp. 12. cap. 3. Rodeanus *de Simonia*
tom. 2. c. 17. n. 8. p. 1.

Neque ante pallij susceptionem
Synodum congregare, aut Crucem
vulgo *Gron* ante se facere portare
poterit: tenent *suprà citati. C. quod*
sicut, §. super eo, de elect. Addition-
ator Abbatis *in can. 1. de translat.*
Episcop.

Neque Clericos degradare, licet
beneficiis priuare queat. *c. transmissam,*
de elect. & ibi Abb. num. 4. et in
c. 1. de translat. Episcopi num. 9. Ber-
tachi. *de Episcopis in 4. part. de effectu*
confirmat. num. 14. Nicolaus de Millis
in repertor. verbo Vicarius Episcopi.
Sarmiento selectarum lib. 1. cap. 14.
num. 9. Rodriguez *tom. 4. de sus obras*
cap. 67. num. 18. Barbosa *in pastor. p. 3.*
alleg. 110. num. 24.

Et licet de iure antiquo ad Cle-
ricorum degradationem multi re-
quirebantur episcopi, hodie verò
de consuetudine fit conuocatis Pra-
latis, & sex Abbatibus, ius myrræ
& baculi habentibus, si inueniri
in diocesi poterint, & aliis perso-
nis in dignitate ecclesiastica consti-
tutis; vt latè Sarmiento vbi *suprà*
Sayrus *de censuris lib. 5. cap. 20. num.*
18. Suarez *eodem tract. disp. 30. sect. 1.*
num. 19. Valerius Reginaldus *in prax.*
for. pœnit. lib. 32. tract. 2. num. 52. Fran-
ciscus Leo *in thesauro part. 1. cap. 4.*
num. 47.

num. 47. cum sequent. & Barbosa vbi supra.

65

electus confirmatus donec consecratur non dicitur episcopus. c. nulla ratio, 62. distinct. c. inter corporalia, de translatione Episcopi. & ibi Abbas num. 7. & in c. quanto, de offic. ordinar. num. 4. c. nisi specialis, de auth. & usu pallij. & ibi Panormit. num. 7. & in c. tunc lueris, de testibus num. 2. & in c. 1. de translac. Episcop. num. 4. & in c. eam, tr. de rescriptis, num. 2. & ibi Felinus num. 2. idem Felinus in c. inter monasterium, de sententia & re iudicat. num. 1. & in c. meminimus, de accusationibus, & ibi Abbas num. 1. Ioannes Andreas in c. de multis, de prebendis, num. 18. Geminianus in c. 1. §. officialis, num. 2. de offic. ordinar. lib. 6. Cardinal. in Clement. dignum de celebratione Missarum. Geminianus in proemio Clement. num. 11. Tuschus littera E, conclus. 233. num. 1. & littera A, conclus. 8. Cardin. Toletus de instit. Sacerdot. lib. 1. cap. 25. num. 6. Ioannes Cephalus tom. 1. consil. 2. n. 2. num. 18. lib. 1. Marius Alter de censur. tom. 1. lib. 5. disp. 12. cap. 3. Graffis in decis. lib. 3. cap. 2. num. 35. Millis verb. Episcopus. Selua de benefic. part. 1. q. 2. num. 31. Petrus à Biaxio in director. cap. 44. num. 1. part. 3. Petrus Gregor. syntagmat. part. 2. lib. 15. cap. 12. n. 6. & 13. & 14. Lancellotus in templo lib. 2. cap. 5. num. 6. Perez in l. 2. tit. 6. lib. 1. ord. col. 14. Diaz de luco regular. & Falent. regula 234. Camillus de Carath. consil. 87. num. 69. Emanuel Rodriguez tom. 1. quast. regul. quast. 18. art. 2. & quast. 8. art. 2. col. 1. & tom. 4. cap. 67. num. 31. Vgolinus de offic. p. 1. cap. 1. §. 3. num. 2.

66

Patriarcha, seu Archiepiscopus consecratus & confirmatus antequam pallium accipiat non dicitur Patriarcha. c. nisi specialis, & ibi Abb. de auth. & usu pallij num. 7. & in c. 1.

de translac. Episcop. num. 9. Liber Pontificalis de consecrat. electi in Episcopum in fine. Sanchez de matrimonio lib. 4. cap. 38. lim. 4. Marius vbi supra. et ibi dicit quod eum offendentes excommunicationem Bullæ Cœnæ incurrunt, licet pallium non habeat.

67

Si verò consecratus non est, licet possessionem adeptus sit, eum percutientes neque incurrunt excommunicationem bullæ Cœnæ, neque eadem pœna plectuntur qua si interfecissent episcopum. Toletus, Marius, Rodriguez, Didacus, Perez, Cephalus, & Petrus Abiario supra, Caietanus verbo excommunicat. Armill. verb. excomm. excomm. 3. Candelabrum Aur. in explanaat. bullæ Cœnæ, casu 11. num. 86. Nauarr. in manuali cap. 27. num. 67. Barbosa in pastor. tit. 1. cap. 4. num. 10. Baldus in l. si nondum c. de furtis. Felinus in c. meminimus, de accusat. & in c. eam, tr. de rescriptis.

68

Ciuitas interficiens electum non consecratum, non incidit in pœnam interficientis episcopum. Baldus supra, Additionator Abbatis in c. 1. de translac. Episcop.

69

electus confirmatus, neque consecratus, neque Ordine initiatus, si vult resilere & ad nuptias transire poterit. Sanchez de matrimo. lib. 7. disp. 28. num. 13.

70

Sed ibi non dicit an cum licentia Papæ, vel sine ea. Sed ego existimo non posse sine Papæ licentia: per textum in c. inter corporalia, de translac. Episcop. vbi Innocent. III. dicit, quod licet consecratus non potest cedere aut transferri sine auctoritate Pontificis, ita neque electus confirmatus: quia difficultas dissoluendi vinculum surgit à substantia vinculi matrimonialis, quod vinculum datur per solam confirmationem, licet non interuenerit con-

71

secratio; vt patet in *vers.* sicut autem, & ibi gloss. c. licet, final. ibi, ratum in confirmatione, & ibi gloss. verbo licet in tantum. ibi, in confirmatione fit ratum, ita quod amplius per se renuntiare non potest: de *translat. Episcop. c. si electio*, & ibi gloss. verbo renuntiare de elect. lib. 6. Abb. in c. inter corporalia num. 8. & ibi Baldus num. 1. idem Baldus in c. licet, eodem titulo: ille, num. 1. & 2. & iste, num. 11. & facie doctrina. Emanuel Rodriguez in tom. 4. de *sus obras cap. 67. de los Obispos num. 29.* dicentis, Episcopum confirmatum non consecratum non posse renuntiare Episcopatum sine Papæ licentia: quia per confirmationem iam matrimonium spirituale cum sua Ecclesia est contractum, & sic si vult ad nuptias transire, tenetur petere Papæ licentiam ad renuntiandum. c. cum venerabilis de consuetudine, quia iam ligatus est vinculo matrimonij spiritualis.

72 Per promotionem ad Episcopatum matrimonium ratum non consummatum non dissoluitur. *argum. text. in c. ex parte el. 1. de conuersione coniugator.* Ioann. Andreas in c. unico, de voto. lib. 6. num. 2. Couarruias in tom. 2. *variart. cap. 7. §. 4. num. 9.* Gutierrez multos referens *canonicar. lib. 1. cap. 17. num. 30.* Matienço in rubrica ad lib. 5. *recopilationis, tit. 1. gloss. 1. num. 40.*

Contrarium tenet post Hostiensem Paulus Borgasius de *irregularitate part. 6. in fine num. 79. vsque ad finem, titulo de sponsalibus & matrimoniis.*

73 Electus confirmatus, non consecratus, neque in ordine sacro constitutus, ratione status non tenetur ad castitatem. Sanchez de *matrimonio lib. 7. disp. 27. num. 7.* Soto de *institia lib. 10. q. 4. art. 1. col. 3.*

74 Continentia non est de iure di-

uino, sed positiuo Episcopatus annexa. Sanchez & Soto *ubi proxim.* Barbosa in *pastor. tit. 2. gloss. 4. n. 4.*

75 Confirmatus non consecratus, neque ordinatus, si fornicationem committat, non videtur prædicta fornicatio simplicis fornicationis malitiam excedere, neque circumstantiam necessariò fatendam contineri. Riccius in *praxi in additione ad decisionem 576.* Sanchez. *ubi prox. num. 33.*

76 Beneficia electi in Episcopum ad hoc vt vacarent de iure antiquo, requireretur promotio, confirmatio, consecratio, & possessio, c. cum in cunctis, §. cura verò. de elect. & ibi Abbas num. 1. & 2. & Baldus num. 13. & cæteri scribentes. Oldrardus *conf. 14. incipit cum queritur, num. 2.* Quintilian. Mandosius in *regul. 26. cancell. cap. 4. num. 4.* Parisius lib. 3. *quest. 1. num. 76.* Romanus *conf. 335. col. 1.* Hofeda de *incompatibilitate part. 1. cap. 4. num. 13.*

76 Hodie verò beneficia etiam simplicia seu pensiones non vacant nisi à die adeptæ pacificæ possessionis, confirmatione præcedente, (nam non debet quis perdere beneficium nisi plenè fuerit secundum assequutus. c. dudum de elect.) Panormitan. in c. de multa, de *præbendis num. 16.* quod iste sit stylus curiæ Rotæ ac Hispaniæ, vbi sic practicatur, testatur Gratianus *discept. forens. cap. 296. tom. 2. num. 5.* Nauarr. *consil. 14. de election. Quintilianus Mandosius in regula 26. cancell. quest. 1. num. 5.* Vgolinus de *off. & potest. 1. part. c. 1. num. 2. §. 2.* Emanuel Sa verbo *Episcopus n. 8.* Azor *instit. moral. tom. 2. lib. 7. cap. 16. quest. 12.*

77 Idem dicendum est quando Episcopus transfertur è sua Ecclesia ad aliam, nam non vacant prioris Ecclesiæ redditus & fructus, donec appre-

apprehenderit possessionem secundi Episcopatus : quod dispensatiuè fit, quia indecorum videretur si amborum Episcopatum reditu priuaretur. Hofeda *de incompatibilitate beneficior. part. 1. cap. 3. num. 11. vsque ad 13.* Parladorius *in text. qui centuria, differentia 120. num. 12. & 13.* vbi allegat. textum *in c. de multa. de prabend. cum gloss & Abbat. in c. final. de postulatione Prel. num. 13.* & Innocent. & Ioann. Andream *in d. c. de multa.* Azor vbi supra latè. *Abb. consil. 101. num. 3. & 4.* omnino videndus.

78 Sed licèt de stylo curiæ sit, quòd statim quo quis confirmatur in Episcop. immediatè conferantur illius beneficia tamquam vacantia, seu Episcopatum, non expectata consecratione : sed stylus est quòd licèt conferantur, verè tamen & realiter seu effectualiter vacare non censentur, donec possessionem obtineat. Parisius *de resignat. lib. 3. quest. 1. num. 78.* alios referens. Hofeda *de incompatibilitat. benefic. part. 1. cap. 4. num. 15.* Quintilianus Mandol. *in regul. 26. n. 5. c. 4. q. 1.*

79 Beneficia quæ electus habet non possunt renuntiari in fauorem tertij, quia ipso iure vacant. Hofeda & Parisius cum aliis.

80 In Hispania verò ex antiquissima consuetudine & vsu introductum est, quòd promotus renuntiet beneficia quæ ante promotionem obtinebat, in fauorem personæ à nostro Potentissimo, Catholicissimo ac inuictissimo Philippo Rege (quæ Deus optimus maximus ad totius Christianitatis bonum feliciter seruet) assignatæ, quæ semper est meritissima. Hieronymus Venero à Leyua in libro dicto Examen Episcoporum, *lib. 4. ca. 4. de elect. & potest. Episcopi. n. 15. fol. 230.*

81 Ille autem qui electus est Episco-

pus titularis non prohibetur ante consecrationem beneficia quæ ante obtinebat renuntiare in fauorem tertij, quia non sunt reseruata. Parisius *de resig. lib. 3. quest. 1. num. 89.*

82 Neque prohibetur retinere beneficia quæ antea obtinebat, quia cum Episcopatus possessionem adipisci nequeat, neque ex illo reditus vnde viuere possit percipiat. *c. si Episcopus. c. si quis Episcopus, cum duobus sequentib. 92. dist. Riccius in prax. in addit. ad decis. 576.* Anastasius Germonius *de indultis Cardin. §. si verò, num. 20.* Parisius vbi supra *num. 10. & 89.* Nauarr. *d. conf. 14. de elect. num. 3.* Vgolin. supra *1. part. cap. 1. §. 2. num. 2.* Barbosa *in pastorali, part. 3. alleg. 57. num. 74.*

83 Beneficia Episcopi qui non recipitur à populo, neque percipere potest fructus, non vacant. *c. si tibi concessio. & ibi Gloss. verbo vacare, de prabend. lib. 6.* Nauarr. & Vgolin.

84 Solus Papa dispensat cum Episcopo vt beneficia antea obtenta cum Episcopatu retineat. Parisius *de resignat. lib. 3. quest. 1. num. 84.* Rebuffus *in prax. lib. 2. regula de dispensat. de non residendo, num. 59. & 77.* Nauarr. & Vgolinus supra.

85 Et dicit Barbosa *in pastorali part. 3. alleg. 57. num. 76.* alium citans quòd beneficia cum Episcopatu dispensatiuè obtenta, semper erunt reseruata Pontifici : aded quòd quando Episcopus decedat, prouisio beneficiorum non Episcopo, cui aliàs competeret, si simplex Clericus obtineret, sed Pontifici tantum : propter regulam *Quod semel reseruatum.*

86 Episcopus dispensatus ad beneficia cum Episcopatu retinenda, si ad aliam Ecclesiam transfertur, ipso iure beneficia vacant : nisi iterum Papa dispenderit. Rebuffus *in prax. d.*

lib. 2. regul. de dispens. ratione aetatis, verbo defectu, num. 6. Gratianus disceptat. cap. 296. num. 78. in fine.

87 Hinc venit declaranda quaestio à paucissimis tacta: An quando Episcopus ad aliam Ecclesiam transferatur, vel Cardinalatu decoratur, cesset iurisdictio in primo Episcopatu.

88 In Cardinalatu verò resolvendum est cum Stephano Gratiano *discept. forens. tom. 2. cap. 296. num. 57. & 59.* non cessare iurisditionem & administrationem in Episcopatu donec acceperit pileum rubeum, nam licet acceperit gratiam donec effectivè & verè pileum suscipiat, gratia in pendentem est, & multoties reuocatur.

In translatione aliter res se habet, nam non dicitur vacare Ecclesiam à tempore scientiæ suæ præsentationis à nostro Rege Catholico facta: quia ea acceptata, interim dum confirmationis notitiam habet, administrare potest, & omnia exercere sicut antea, vt cum Nicolao Garcia tenet Barbosa *in pastor. part. 3. alleg. 57. num. 92.*

Sed adueniente confirmatione, vel testimonio authentico, ex quo constet in Romana curia transacta tunc à tempore scientiæ confirmationis, cessat iurisdictio & administratio, quamuis non sit adepta possessio secundi Episcopatus; vt Hispano sermone posuit Rodriguez *tom. 3. de sus obras cap. 56.* hisce verbis: *Los otro dias en los quales se hade hacer la election del dho Vicario, corren tambien desde el dia que el cabildo saue que su Obispo esta mudado por Obispo de otra diocesi, estando ya por el summo Pontifice, desobligado de la primera Iglesia.* idem tenet Barbosa post hæc scripta. *Visus in pastor. part. 3. alleg. 54. num. 164.* & postea Rodriguez, *porque en este caso propia mente vaca*

la Iglesia aunque no aia tomado la posesion del segundo Obispado y entonces cessa su administracion. Et quod sic declarauit sacra congregatio Cardinalium, testatur ipse alios referens & Hostiensem *in summ. de translat. Episcopi, num. 6. Abb. conf. 101. num. 2. Gratianus disceptat. forens. disceptat. 296. num. 14. & 15.*

Et licet aliqui ex allegatis Doctoribus doceant vacare à tempore acceptationis, aduertendum est loqui de Prælati per Papam prouisis, qui statim cum eliguntur tunc & confirmantur: nam talis electio confirmationis vim obrinet. Abbas *in c. nosti. & in c. cum verò de electione, & in c. eam, tr. de rescriptis, num. 2. & ibi Felinus num. 3. Laudensis de principibus, quest. 285. Petrus Abaxio in director. elect. c. 44. num. 5. p. 3. Nauarrus in commentar. de iubileo singul. 31. num. 3. Selua de benefic. 1. part. quest. 2. num. 3. Vgolinus de potest. Episcopi c. 1. §. 2. num. 3. Leo in thesaur. part. 3. cap. 1. num. 4.*

Apud nostrates verò tunc dicitur propriè translatus, quando confirmationis notitiam certam & indubitam habet, non antea, vt patet ex dictis.

Et si fortè aliquis dixerit, assertionem nostram errorem continere, ex eo quòd beneficia electi non vacant nisi adepta possessione Episcopatus. Respondeo, id dispensatiuè fieri, ne electus mendicet, & vt habeat vnde se alat, quòd iustissimum est, & iure consonum: sed quòd administret vbi nullam iurisditionem habet, contra iuris præcepta est, & in præiudicium Capituli, cui in tali vacanti administratio competit, & etiam Vicarium deputare. *Concilium Trident. sess. 24. de reform. cap. 16.* & minus interest quòd sit in suspenso donec alterius Episcopatus

92 scopatus possessionem apprehendat, quàm quòd in messem non suam falcem mittat : nam iam prioris Ecclesiæ Episcopus non est, sed persona priuata, cùm ab instanti suæ confirmationis desineret esse quod antea erat, & quoad primam Ecclesiam censetur mortuus, quo ab illa hora. Comprobatum nam ad hoc, vt translatio fiat, requiritur ante omnia quòd Papa absoluat

93 translatum à vinculo prioris Ecclesiæ, aliter enim translatio non fit, nisi prius soluatur à vinculo matrimonij spiritualis, quo astrictus erat quoad primam Ecclesiam. *c. inter corporalia, de translat. Episcopi. ibi*, ad secundam priori vinculo perdurante, non potuit canonicè consecrari. *c. bona memoria. el secundo de postulat. Pralator. ibi*, à vinculo quo tenebatur Colocenensis Ecclesiæ absoluentes, ad metropolim Stringonensem transferimus. Et est de stylo Romanæ curiæ ab antiquo seruato. Et talis vinculi solutio, interueniente translati consensu, (vt semper fit) dicitur voluntaria resignatio. *c. sicut alterius, 7. quest. 1.* & quantum ad se priore priuatur Ecclesia, & dicitur mortuus ab illa hora, qua transfertur, quantum ad primam Ecclesiam. *c. in apibus. §. ecce in quibus casibus, & ibi Gloss. verbo defuncto. 7. quest. 1. l. actione. §. publicat.* & ibi Gloss. verbo pro mortuo. ff. pro Socio. Stephanus Gratianus *discept. 296. num. 16.* illis verbis : aded vt hæc translatio facta de eisdem Episcopi consensu, dicatur in effectu quædam renuntiatio : & sic nihil mirum si ex tunc iurisdicctio & administratio cesset, cum constiterit de prioris vinculi solutione, & de translationis confirmatione, qua facta, translatio perfecta remanet. Egregiè Panormitan. omnino videndus con-

fil. 101. numero tertio & quarto.

94 Et ad rixas ac contentiones vitandas, prudentes Præsules quando de confirmatione translationis notitiam habent, à priori diocesi se absentant, & in patria sua, vel alterius Episcopi amici, literas confirmationis expectant ad possessionem adipiscendam. Et postquam hæc literis mandauit, à peritissimis viris in dignitate Ecclesiastica constitutis sui certioratus, expeditum iam esse breue Pontificium, in quo Episcopis prohibetur administrare, vel aliqua exercere, postquam suæ translationis notitiam certam habuerint.

S V M M A R I V M.

In die Consecrationis olim qualis mos seruatus. num. 1.

Consecrari intra quod tempus electus debeat. num. 2.

Vtrum præcisè requiratur quòd Sacerdos sit, qui in Episcopum consecratur. num. 3.

An sit de substantia consecrationis quòd consecrandus Missam celebret. num. 4.

Episcoporum vnetio vnde trahat originem. num. 5.

An sit Sacramentum de per se. num. 6.

An imprimat characterem. num. 7.

Vtrum sit Ordo. num. 8.

Episcopi consecratio quo die fieri debeat. num. 9.

Sacerdos factus die Sabbati, vtrum die Dominico sequenti consecrari possit. num. 10.

Consecratio Episcopi quot requirat Episcopos. num. 11.

An

An ex dispensatione Pontificia fieri possit, quod electus ab uno tantum Episcopo consecretur. n. 12.

An Papa concedere valeat, quod tres seu quinque Episcopi simul consecrentur. num. 13.

Vtrum Episcopus possit electum consecrare, & facere quod alius Episcopus Missam cantet. num. 14.

Episcopus consecrandus vtrum in die suæ consecrationis Acolytum ordinare queat. num. 15.

Et an Papa possit in suæ coro-

nationis. num. 16.

Consecratus antequam trigesimum annum adimpleat, an suspensionem incurrat. num. 17.

In consecratione vtrum aliquod votum emittant Episcopi. num. 18.

Episcopi tenentur visitare Apostolorum limina. num. 19.

An per se, vel per nuncium. num. 20.

Episcopi Indarum an ipsi per se visitare teneantur limina Apostolorum. num. 21.

DE CONSECRATIONE.

CAPVT QVARTVM.

PRISCIS enim temporibus mos obseruatifsimus fuit, quod Episcopi in die suæ consecrationis grandi equitarent applausu, magnis & excellentis comitantibus viris, & multis prosequentibus ciuibus, illud Apocalyp. capite 19. repræsentans: ibi, & exercitus qui sunt in celo, s. quebantur eum in equis albis, vestiti byssino albo & mundo. Exercitus enim qui sunt in celo, de quibus ibi, sunt Episcopi, qui quotidie pro cælestibus Deum sequuntur, & in omnibus virtutis operibus imitantur, & currunt in odorem vnguentorum suorum. Dicuntur enim esse in celo, quia sola cælestia quærunt: & iuxta illud Apostoli, conuersatio nostra in calis est. Selua de benefic part. 1. quæst. 5. num. 166.

2. Consecratio Episcopi infra tres menses fieri debet, sub pœna amit-

tendi fructus ipso iure: & intra alios tres, sub pœna amittendi Episcopatum; nisi dispensationem super hoc obtineat, numerandi enim sunt à die notitiæ cõfirmationis. c. quoniam 75. dist. c. quoniam, 100. dist. c. cum in cunctis, de elect. Gloss. in c. ne pro defectu, eodem titulo. Concil. Trident. de reform. sess. 7. cap. 5. & de reform. sess. 23. cap. 2. Panormit. in c. cum in cunctis, §. cum vero, de elect. & in c. inter corporalia, de translat. Episcopi. Tuschus litera C, conclus. 743. n. 3. Toletus in summ. lib. 5. cap. 3. num. 6. Petrus Abaxio in directorio cap. 48. part. 3. num. 1. Syluester & Sa verbo consecratio. ille num. 4. iste num. 8. Emanuel Rodriguez tom. 4. de sus obras cap. 67. num. 32. Nauarr. in manuali cap. 25. num. 118. Egidius Coninck de Sacramentis. disp. 10. de Sacramento Ordinis, dubit. 9. num. 81. Zerola in prax. verbo consecratio, p. 1. Barbosa in pastoralis cap. 5. num. 1. tit. 1.

&

& part. 2. allegat. 1. num. 39.

3 Qui consecrandus est, Sacerdos debet esse. c. illud, c. quicumque, 77. dist. Gloss. in c. ex literis. Verbo ministerio, de excessibus Pralator. Gloss. in c. tua litera de clerico per saltum promotio. Verbo, ministrare. Abb. in c. cum in cunctis. §. cum vero, num. 5. de election. Soto in 4. sentent. tom. 2. dist. 24. q. 2. art. 3. col. 2. Duvius Thomas in 4. sent. distinct. 24. Petrus Soto in lectionib. de inst. Sacerd. lect. 4. de Sacram. Coninck de sacram. Ordin. disp. 10. dub. 6. n. 4. & 49. Sa & Syluester verbo, ordo ille, num. 14. iste summ. 2. num. 2. Bonacina de sacram. disp. 8. quest. unica, punct. 1. num. 4. Vgolinus de offic. Episcopi 1. part. cap. 2. num. 1. Paulus Borgasius de irregul. part. 6. tit. de clerico per saltum promotio, num. 2. Azor instit. moralium part. 2. lib. 3. cap. 30. quest. 9. Didaeus de Arroyo de sacramentis, c. de Episcopatu, num. 6. Rodriguez tom. 4. cap. 67. num. 1. Mieres de maioratu, part. 1. quest. 2. num. 156.

4 Sed quod consecrari quis possit licet Sacerdos non sit, eo quod de iure positio est, quod consecrandus in Sacerdotali ordine constitutus sit: & etiam quia non est de substantia consecrationis, ut consecrandus Missam celebret. Gloss. in c. ordinationes el primero, 75. dist. Gloss. in c. quod sicut verbo diuidatur de elect. & ibi Panormit. num. 12. Bertach. de Episcopis, part. 3. summa. quando fiat consecratio, num. 6. Lancelotus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 4. & lib. 2. cap. 1. §. 4. num. 6. Barbola in pastorali, part. 2. alleg. 1. num. 38. Couarruias lib. 1. variar. cap. 10. num. 16. vbi dicit, quod non Sacerdos consecratus exercebit omnia sicut alius Episcopus, licet ordinem Sacerdotalem, quem ipse non habet, conferre non poterit.

5 Sanctissima Episcoporum unctio

à Veteri testamento sumpsit originem, ut ex c. 21. Leuitici accipitur: ibi Pontifex, id est, Sacerdos maximus inter fratres suos, super caput eius fustum est unctiois oleum, & cuius manus in Sacerdotio consecratae sunt. Selua de beneficiis, part. 1. quest. 5. num. 164.

6 et est de per se & seiunctim Sacramentum. Egidius Coninck de sacrament. disp. 20. dubit. 6. num. 43. & 44. Nauarr. in manual. cap. 22. num. 18. Cardinal. Bellarm. de sacrament. lib. 1. cap. 5.

Contrarium dicit Soto in 4. sentent. dist. 24. quest. 2. art. 3. col. 4. tom. 2. Syluester verbo ordo, num. 1. Candelabrum aut. tit. 15. de sacram. ordin. num. 13.

7 et imprimi characterem. Lancelot. in templo, lib. 2. cap. 1. §. 4. num. 6. Rodriguez tom. 4. cap. 67. num. 21.

Alij verò contrarium tenent, nempe non imprimere characterem nouum, sed quod character Sacerdotalis, dum Sacerdos in episcopum consecratur, ampliatur, & extendatur ad alia munera exercenda, quae antea non poterat. Soto Vivaldus in Candelabro aureo, & Couarruias vbi supra: Coninck, dist. disp. 20. dubitat. 2. num. 9. & dub. 6. num. 49. Gryfaldus in decisionib. verbo Episcopus, obiectio. 4.

8 Episcopatus est ordo. c. clericos & ibi Gloss. 21. dist. c. omnium, 32. dist. c. diaconos, 93. dist. Gloss. in proemio sexti decretalium n. 70. Panorm. in c. transmissam, de elect. num. 3. in pr. auth. Episcopalis ordo, c. de Episcopis & clericis. Concil. Trident. de sacram. Ordinis, cap. 4. sess. 23. Abbas in c. 1. de ordinatis ab Episcopo qui renunt. Episcop. num. 3. & ibi Hostiens. Felinus in c. quod sicut pro certo, de simonia, num. 2. Toletus lib. 5. cap. 3. in pr. Siculus de praestant. Cardin. quest. 1. basilica. num. 48. Lopez

in l. 1. tit. 5. part. 1. Soto in 4. vbi supra. Petrus Soto in lectionib. de inst. Sacerdot. lect. 2. de offic. omnium Ordinum. Candelbr. aur. & Egidius supra. Sa verbo ordo, num. 7. Armilla num. 11. & Angelus num. 1. Garcia de nobilitate. gloss. 48. §. 3. num. 8. Casañeus in catal. part. 4. conf. 25. Decianus in tractatu criminali, tom. 1. lib. 5. cap. 79. num. 11. Vgolius de off. Episcop. part. 1. cap. 1. in pr. Nauarr. in manual cap. 22. num. 18. Lancellott. in templo, lib. 2. cap. 1. §. num. 10. Rodriguez question. regul. tom. 1. quest. 8. art. 2. & quest. 18. art. 2. & in tom. 4. cap. 67. num. 21. Barbofa in pastorali part. 2. alleg. 1. num. 18. & alleg. 2. num. 16. Hieronymus Roman. en su Republica Christiana lib. 3. c. de la dignidad de los Obispos.

Alij verò contrarium tenent, & sic pro conciliatione distinguendum: aut loquimur circa venerabilissimum eucharistiæ sacramentum, & non est ordo, quia circa id non habet episcopus maiorem potestatem quàm simplex Sacerdos. Si verò circa mysticum corpus ecclesiæ loquamur, vt quoad collationem Ordinum, & similia, est Ordo: quia habet maiorem iurisdictionem. Paulus Gryfaldus in decis. fidei cathol. verbo Episcopus, obiect. 2. Azor institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 27. quest. 3.

9 Consecratio episcopi fieri debet die Dominico, quod ab ecclesia institutum est in dignitatis episcopalis reuerentiam. c. qui in aliquo, 51. dist. c. ordinationes, c. quorum patribus, c. quod die. 75. dist. l. 13. tit. 10. part. 1. Panormitanus in c. quod sicut, §. super eo, de elect. num. 13. Coninck dict. disp. 20. dub. 6. num. 40. & 49. Liber Pontificalis titulo de consecrat. electi in Episcopum. Petrus Gregor. syntagmat. lib. 17. cap. 14. part. 2. num. 10. Gregorius Lopez in l. 28. tit. 5. part. 1. Du-

randus in rational. diuin. officior. c. de Episcopo. lib. 2. Vgolius. Syluester, Barbofa, Armilla, & Sa, supra.

10 electus confirmatus, qui die Sabbati Sacerdos factus est, die Dominico sequenti consecrari poterit, quia ibi non sunt interstitia, neque requiritur interuallum temporis. Gloss. in c. quod à Patribus, 75. dist. Andreas Gambarus de off. & potest. legati, lib. 2. num. 265. Vgolius de off. Episcop. c. 2. p. 1. num. 4. Syluester verbo ordo, 2. num. 6. Angelus eodem verbo 6. num. 2.

11 In episcopi consecratione tres episcopi assistere debent præcisè, Apostolorum exemplo. c. Episcopi. c. ordinationes, cum sequentibus, 66. dist. c. si fortè, 65. dist. c. Archiepiscopus. c. porrò. 66. dist. c. frater. 68. dist. c. Chorepiscopi. eadem dist. c. si Archiepiscopus, c. ne Episcopi de tempor. ordinat. Panormitan. in c. vnic. de sacra vnt. num. 1. Gregorius Lopez in d. l. 28. tit. 5. p. 1. Syluester verbo consecrat. in pr. Vgolius de off. Episc. part. 1. cap. 2. num. 5. Arroyo c. de Episcopatu, num. 4. Tatareus in 4. sentent. dist. 25. quest. 1. col. 3. Stunica de vera religione lib. 3. cap. 28. Petrus Gregorius syntagmatum lib. 17. c. 14. num. 7. Lancellot. in templo, lib. 2. c. 5. §. 2. de consecrat.

12 Solus Papa dispensat, vt electus ab vno solo Episcopo possit consecrari. Egidius Coninck dist. 20. num. 92. Syluester & Arroyo supra. Armilla verbo consecratio. num. 1. Liber Pontifical. de consecrat. Episcopi. Gregor. Lopez in l. 28. verbo otros dos Obis pados tit. 5. p. 1.

13 Duo, vel tres, & quinque Episcopi simul consecrari poterunt, sine dispensatione. c. cum sit. §. de consecrat. Ecclesia vel altaris. & ibi Panormitan. num. 1. & omnes Scribent. Liber Pontifical. vbi supra fol. 96.

Episcopus quando alium consecrat,

- erat, non potest ipse consecrare electum, & facere quòd alius Episcopus Missam cantet: nam erit contra Ecclesiæ statuta. Gloss. in c. quod sicut. & ibi Gloss. verbo dividatur, de elect.
- 15 Episcopus dum consecratur, Acolytum ordinare nequit, quia eius consecratio inter Missarum
- 16 solemniam fit. At verò in Papa aliter est, nam cum fiat antequam in Missa hymnus Angelicus canteretur, non videtur diuini officij vnitatem diuidere. c. quod sicut. §. super eo, de election. & ibi Panormitan. num. 4. Petrus Gregor. syntagm. lib. 17. cap. 14. num. 10. part. 2. Lupus in l. 5. tit. 5. p. 1. Gambar. de off. legati, lib. 2. num. 268. Durand. in rat. cap. 2. de Episcopo, num. 2.
- 17 Electus confirmatus si antequam trigessimum annum adimpleuerit, non incurrit suspensionem. Rodriguez tom. 4. cap. 56 num. 4. aliàs cap. 67. num. 4.
- 18 In hac consecratione Episcopi nullum votum emittunt, neque se ad aliquid obligant, nisi ad ea, quæ tenentur ratione sacerdotij: iurant tamen fidelitatem Papali sedi, & se honoraturos Legatos de latere, & Ecclesiam suam indemnem habere. c. ego. 4. de iureiurando. & ibi Doctores. Extrauagans in iuncta. §. similiter, de elect. Ioannes Trullus in regula Canonorum regularium, lib. 1. cap. 13. num. 4. & 5. Tulchus liter. E. conclus. 302. aliàs 31. Casaneus in catal. p. 4. confid. 25. Vgolinus part. 1. cap. 2. §. 1. in pr. Soto de iustit. lib. 10. quest. 4. art. 1. col. 3.
- 19 Et huius iuramenti ratione tam Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, quàm Episcopi tenentur visitare Apostolorum limina, & Pontifici de suæ diocesis statu, & pastoralis officio rationem reddere. Et

quia per se non possunt, per nuntium certum ad id speciale mandatum habentem, in dignitate ecclesiastica constitutum, vel per Dioecesanum Sacerdotem id facere possunt: alias ab ingressu ecclesiæ, ac ab administratione tam spiritalium quàm temporalium, & à fructus suarum ecclesiarum perceptione, omni privilegio non obstante, sunt ipso facto suspensi, donec absolutionem Papalem mereantur obtinere, c. ego. & ibi scribent. Sayrus de censur. lib. 4. cap. 12. num. 33. Bonacina eodem tractat. disp. 3. quest. 6. punct. 5. num. 23. Marius eodem tractat. tom. 2. disp. 16. titulo de suspensione, cap. 3. vers. nono. Anastasius Germonius de indulgijs Cardinal. in fine. Vgol. supra cap. 3. num. 8. Leo in thesauro, part. 3. cap. 8. num. 56. Sanchez in summ. lib. 4. c. 15. num. 12. Liber Pontifical. de consecrat. electi, in fine. Barbosa in pastor. part. 3. allegat. 111. num. final. Rodeanus de simonia, c. 18. num. 12.

Patriarchæ, Primates, & Episcopi ex Italicis insulis, veluti Siculij, Sardi, Corsij, & alij adiacentium, tertio anno Apostolorum limina visitare tenentur.

Germaniæ verò Hispaniæ, Galliæ, Belgæ, Bohemiæ, Vngariæ, Poloniæ, & cæteri qui in Europa sunt, citra mare Germanicum & Balticum, ac omnium insularum maris mediterranei, quarto anno.

Qui verò noui orbis dicuntur, quinto anno.

Asiæ, & qui extra Asiam, & in quibuslibet mundi partibus, decimo anno à consecrationis tempore, vel pallij traditione numerando. Liber Pontificalis, & Franciscus Leo ubi supra. Hieronymus Venero à Leyua in exam. Episcop. lib. 4. cap. 6. num. 16.

Episcopi Indarum etiam si iuras-

sent singulis bienniis Apostolorum limina visitare, ipsi per se, nihilominus non tenentur nisi per nuntios, aut procuratores singulis quinquenniis; ex decreto Pij IV. Rodriguez tom. 2. quæstion. regular. quæst. 99. art. 3.

S V M M A R I V M.

Episcopus cum primò ad suam Ecclesiam accedit, honorificè suscipitur. num. 1.

Si equitat sub baldachino, hastas pally an Syndici ciuitatis, aut nobiles deferre debeant. n. 2.

A mulierum conuersatione cauendum. num. 3.

Mulieris cor sagena. num. 4.

Ludere seu spectaculis histrionum interesse non licet Episcopo. num. 5.

Famulis Episcopi an sit permissum ibi adesse. num. 6.

Adolescentibus maximè damnosum ibi adesse, ubi virtutis monumenta non adsunt, sed vitiorum fomentum. num. 7.

Ab antiquis quid seruatum circa adolescentium educat onem. n. 7.

Imperator Traianus pie de adolescentium eruditione curauit. n. 8.

Domestici Episcopi à ludis abstinere. num. 9.

Ludus prohibitus iure diuino. num. 10.

Et iure naturali. num. 11.

Aleatores furibus & latronibus similes. num. 12.

Et iure canonico. num. 13.

Et iure civili. num. 14.

Et iure Regio. num. 15.

Aleatores idololatræ dicuntur. num. 16.

Episcopus accuratè agat pro euellendo hoc vitio. num. 17.

Scacorum ludus quando inuentus. num. 18.

Piscare an liceat Episcopo. num. 19.

Et an intrare balnea. num. 20.

Venatio siluosa vtrum hodie prohibita. num. 21.

Subditus cum Episcopo suo ludens, qui excommunicationem promulgauit contra ludentes, an in eam incidat. num. 21.

Vagari per diœcesim, seu exire domum vestitu mutato, aut è curia

P. pæ discedere, sine eius licentia prohibitum Episcopis. num. 22.

Dum Episcopus manducat, quid seruandum. num. 23.

Ad conuiuia Episcopus non accedat. num. 24.

Iob quare non ibat ad filiorum conuiuia. num. 25.

Ex conuiujs plerumque libido & impietas oriuntur. num. 26.

Famulus Iob quare nuntiauit filios mortuos dum vescebantur in domo fratris. num. 27.

Vti pluribus ferculis an permissum sit Episcopo. num. 28.

Cardinales congregati ad eligendum Papam, ob quid non videntur plus quàm vno ferculo. n. 29.

Clarissimis & illustribus personis multis ferculis vti permissum. num. 30.

Episcopi non coguntur vti cibis pauperum.

- perum. num. 31.
- Episcopus nobilis non debet viuere secundum suam nobilitatem, sed iuxta Episcopatus possibilitatem. num. 32.
- Circa hoc loci consuetudo attendenda. num. 33.
- Episcopi utrum amplam familiam habere possint. num. 34.
- Episcoporum familia olim copiosa. num. 35.
- Famulorum copia dominorum auctoritatem adauget. num. 36.
- Cardinalis Barony locus refertus. num. 37.
- Securius conscientie Episcopi erit, potius in mensa famulis & ostentatione declinare ad austeritatem, quam cum secularibus conformari. num. 38.
- Episcoporum famuli quales, esse debeant. num. 39.
- Virum debeant uti meliori ornatu, quam aliorum dominorum famuli. num. 40.
- Alimenta secundum dignitatem alii debent prestari. num. 41.
- Abbas meliori ornatu & cuculla uti debet, quam Monachus: & Monachus quam conuersus. num. 42.
- Seneca dictum ponitur. num. 43.
- Doctores meliori vestimento uti debent, quam scholastici. n. 44.
- Concilij Trident. locus in cap. 2. de reform. sess. 2. exponitur. num. 45.
- Episcopi indumentum quale. n. 46.
- Papa & Episcopi eodem vestimento utebantur antiquitus. num. 47.
- Cardinales olim quo vestitu se induebant. num. 48.
- Quo tempore S. R. E. Cardinales ceperunt uti indumento rubro, & galero eiusdem coloris. n. 49.
- Illesce verba explicantur. n. 50.
- Rochetum portare an liceat Episcopo. num. 51.
- An in domo sua eo uti debeat. num. 52.
- Episcopus non est dominus Sacerdotum, sed collega. num. 53.
- Male facit Episcopus, qui permittit Sacerdotes genus flexos loqui. num. 54.
- Sacerdotes non dicuntur Vasalli Episcoporum, sed Assessores & Consiliarij. num. 55.
- Ioseph de Siguenca ex illustrissima Diui Hieronymi religione, laudatur. num. 56.
- Episcopus utrum portare debeat mozettam. num. 57.
- Mantelete ad quid in usu receptum. num. 58.
- Cardinales cum non portant in absentia Papae, vel in conclau sede Papali vacante. num. 59.
- Vestimentum Episcopi an nigrum, seu violacei coloris esse debeat. num. 60.
- Quatuor Patriarcha principales quo colore in indumentis uti possunt. num. 61.
- Episcopus in equo ornato phaleris violacei coloris vehi potest. n. 62.
- Et uti indumentis purpura & cendato ad instar Regum & Cardinalium. num. 63.

- Et portare cappam more Prælatorum curiæ Romanæ. num. 64.
- Galerum Episcopi quale. num. 65.
- Potest uti in uero gemmato in quarto digito, & quare. num. 67.
- Extra diocesi quomodo habitu uti permissum. num. 68.
- Quid in præsentia magnatum. num. 69.
- Episcoporum habitus unde trahat originem. num. 69.
- Episcopi utrum dici possint hodie Canonici regulares. num. 70.
- Canonici regulares unde dicti. num. 71.
- Episcoporum vestis peregrinorum similis. num. 71.
- Quare Episcopi sicuti peregrini induantur. num. 72.
- Episcopus regularis quomodo habitu uti debeat. num. 73.
- An excomm. incurrat si assumat rochetum, & habitum monachalem dimittat. num. 74.
- Regularis factus Episcopus à quibus eximatur. num. 75.
- Episcopus regularis ex triplici causa tenetur obedire Papæ. n. 76.
- Cardinalis regularis an observare teneatur id quod Episcopus regularis. num. 77.
- Cardinalis regularis quando possit uti veste rubea. num. 78.
- Regularis factus Papa an possit dimittere habitum monachalem, & assumere Pontificalem. n. 79.
- Regularis Episcopus ex noua constitutione quomodo habitu uti debeat. num. 80.
- Episcopus regularis an ieiunia & pœnalitates suæ regulæ observare teneatur. num. 81.
- Abstinere à carne in die Natiuitatis Domini, si venerit in sexta feria, an teneatur Episcopus regularis. num. 82.
- Constitutio apud Patres Dominicanos, per excellentiam dicti, Prædicatores, qualis. num. 83.
- Episcopus regularis quando, si renuntiat, velit nolit, teneatur ad religionem redire. n. 84.
- Episcopus regularis si relinquat Episcopatum, an teneatur ad religionem redire. n. 84 & 85.
- Prælati religionis an recipere præcisè teneatur Episcopum regularem, qui renuntiavit. n. 86.
- Barbosa opinio non admittitur. n. 87.
- Papa regularis qui renuntiavit, an teneatur ad religionem redire. n. 88.
- Episcopus regularis quando sua culpa Episcopatu priuatur, aut renuntiare cogitur, priuatur etiam exemptione redeundi ad monasterium. n. 89.
- Regularis factus Episcopus titularis, an eximatur à sua regulæ constitutionibus tamquam si Diocesi haberet. n. 90.
- Regularis Episcopus an præcisè habere socium teneatur. num. 91.
- Regularis Episcopus, an proprium habere possit. n. 92.
- An absoluat à voto paupertatis, cum factus sit Episcopus. n. 93.
- Episcopus secularis proprium habere potest, & habere dominium, tam

- in rebus iure hereditario acquisitis, quàm ex Episcopatu, vel alio quouis modo. num. 94.
- Episcopus regularis an sit Dominus reddituum Episcopatus. num. 95.
- An teneatur Episcopus regularis ad restitutionem superuacaneè consumptorum. num. 96.
- Administrator Dei non ita coartandus sicut administrator hominis, quia Deus nobilissimus est. num. 97.
- Regularis Episcopus factus cum confirmatur, tunc censetur dispensatus in omnibus irregularitatibus cum Episcopatu incompatibilibus. num. 98.
- Si Episcopi regulares tenerentur ad restitutionem infructuose consumptorum, totus mundus scrupulis inuolueretur. num. 99.
- Qua inter pauperes teneatur diuidere tam secularis quàm regularis Episcopus, n. 100.
- Dominici Soti verba referuntur. n. 101.
- Episcopus tã regularis quàm secularis seruorum numerum, & mensa ostentationem restringēs nihil noui facit, cum ad id teneatur non ex iustitia vinculo, sed ob bonum exemplum, ac ob perfectionem sui status. n. 102.
- Molina Carthusiani, & Magistri Bannez verba & sententia ponuntur. n. 103.
- Episcopus non solum substantiam, sed etiam vitam pro salute subditorũ impedere tenetur. n. 104.
- Quas eleemosynas debeat facere tempore necessitatis, & quas tempore famis, seu pestis. n. 105.
- Tenetur inquirere pauperes, qui in Episcopatu sunt, quia non sufficit quod occurrentibus subueniat. num. 106.
- Quare Dominus Petro, & in eo Episcopis, ac Põrificibus dixerit, pascite oues meas. num. 107.
- Episcopalis mensa ad quid dotata. num. 108.
- Episcopalis dignitas melius extolitur cum erogatione eleemosynarum, quàm cum multitudine famulorum. num. 109.
- Exhortantur Episcopi ad pauperibus subueniendum. num. 110.
- Desinat cõgregare diuitias, qui scit eas in morte relinquẽdas. n. 111.
- Auaritia etiam impiis fidei catholicae inimicis displicet. num. 112.
- Salcan Archiepiscop. de Stringonia ex auaritia reprehenditur. n. 113.
- Episcopi cõgregāt diuitias, immemores quòd in morte confiscātur, & à seruis ac consanguineis rapiuntur, relicto corpore Episcopi in terra, etiam sine lumine. num. 114.
- Episcopi thesaurizent iuxta Saluatoris nostri consilium. n. 115.
- Chrysostomi verba referuntur. num. 116.
- Regularis Episcopus in diuinis celebrandis ritum suae Ecclesiae seruare debet. n. 117.
- Famulus Episcopi seu Cardinalis an cum eo idem officium recitare teneantur. num. 118.
- Episcop. in sua Diacesi potest cõfessorem eligere, & in aliena dũmo-

do approbatus sit num. 119.
Episcopi confessor an ab ipso Episcopo seu à Papa potestatem recipiat. num. 120.
Episcopus titularis, & Episcopus suspensus an gaudeat illo privilegio, & an confirmatus non consecrat. vel degradatus. n. 121.
Si Episcopus vult absolui virtute iubilci, in quo cauetur quod eligatur Confessor approbatus: approbatum debet eligere, aut eum approbare antequam eum eligat. num. 122.
Episcopi Confessor potest eum absolueri ab omni irregularitate occulta suspensione, seu alia culpa, etiam reseruata Papa, si talis Episcopus facultatem habeat alios absoluedi ab ipsis. num. 123.
An possit Episcopus secum dispensare in his, in quibus dispensat cum subditis. num. 124.
Non incidit in casus reseruatos à se ipso, neque ligatur suis constitutionibus. num. 125.

An habeat ultra proprium Angelum Custodem alium, ratione dignitatis. num. 126.

Vtrum Canonici in seruitio Episcopi occupati reputentur tamquam presentes, & an habeat locum in Canonico doctorali. num. 127.

An Capellanum beneficium curatum habentem retinere possit. num. 128.

Hodie inspecta vbertate fructus Episcopatus, non nisi necessitate urgente licebit Episcopo Canonicos occupare. num. 129.

Vtrum votum emittere Episcopus possit in praiudicium Ecclesie. num. 130.

Qui votum emisit assumendi habitum regularem, si creatur Episcopus an relinquere Episcopatum teneatur, & adimplere votum. num. 131.

Statu Episcopalis perfectior regulari. num. 132.

Augustini Barboſæ opinio improbatu aliquibus argumentis. n. 133.

DE HABITV CANDIDO
 EPISCOPORVM, POMPA,
 ET CONVERSATIONE.

CAPVT QVINTVM.

OSTQVAM de Episcoporum origine, electione, ac consecratione tractauimus, qualiter in Diocesi se gere-
 re debeat sequitur explanandum.

Cum enim prima vice ad suam

ecclesiam cathedralem episcopus accedit, clerus & communitas ciuitatis debent obuiam ire, & honorificè eum suscipere. Berthachin. in tract. de Episcop. 1. part. quarti libri, in rubrica de vita Episcopi. Curia Philippica verbo cabildo, n. 4. Camillus Bosellus

Borellus in summ. decis. tit. 6. num. 8.
 Petrus Suberti de cultu vinea domini
 part. 1. capit. 3. Michael. Timoth. in
 pract. visitandi, lib. 1. cap. 5. Maynar-
 dus decis. Tholosa. 5.

2 Et si consuetudo adest, debet
 equitare sub Valdaquino, & hastas
 pallij deferre debent electi & Syn-
 dicit ciuitatis, non nobiles, nam ita
 decisum fuisse testatur Vicentius de
 Francis. decis. 253. per totam. habe-
 tur etiam in Pontificali & in care-
 moniali Episcoporum, lib. 1. cap. 2.
 col. 5. & libr. 1. cap. 14. de usu um-
 braculi.

3 Primò enim quòd facere debent
 Episcopi in sua Diocesi, est sibi ca-
 uere à mulierum conuersatione,
 quia colloquium illarum quasi ignis ex-
 ardescit. Ecclesiast. 9. Numquid (ha-
 betur Prouer. c. 6.) potest homo abscon-
 dere ignem in suo suo, ut vestimenta
 illius non ardeant; aut ambulare super
 prunas, ut non comburantur planta
 eius; ergo non poterit Episcopus si-
 ne magno periculo & timore cum
 mulieribus conuersari, quarum cor
 sagena, & quarum motus ignis de-
 uorans. Quis, inquit Isai. cap. 33. po-
 terit habitare de vobis cum igne deuor-
 ante? quis habitabit ex vobis cum ar-
 doribus sempiternis? Ego dico quod
 nec innocens manibus, nec mundo
 corde: nam ex istis erat Dauid, &
 incidit in lacum, ac deuoratus, est,
 Ioseph relicto pallio fugit ne inflā-
 matus discedere postea non possit:
 & Iob ne deuoraretur pepigit fœ-
 dus cum oculis suis, ne quidem co-
 gitarent de Virgine, Iob. 31. Faciat
 & id Episcopus ne in foueam cadat.
 Excipitur tamen Mater, soror, vel
 amicta. Angelus in auth. quomodo
 oportet Episcopos, colat. 1. Bertach. ubi
 supra. Lancellott. in templo, lib. 2. c. 5.
 § 3. num. 11. latè Barbosa in pastoralis
 tit. 2. gloss. 8. num. final.

5 Non decet Episcopū ludere, seu
 interesse ludis ac spectaculis histrio-
 num. cap. Episcopus, 35. dist. cap. cleri-
 ci. de vita & honestat. clericor. auth. de
 sanctiss. Episcop. & ibi Bart. numer. 1.
 Concil. Triden. de reform. sess. 22.
 cap. 1. Lancellot. & Berta. supra. Vgo-
 linus de offic. Episcopi part. 1. cap. 13. §.
 22. & 23.

6 Neque permittere debet familia-
 ribus suis histrionum spectaculis
 interesse: nam ibi, vt Diu. Clemens
 Alexandrinus docet, tit. 3. Bed. cap.
 11. quid turpe factum non ostendi-
 tur? quod autem impudens verbum
 non proferunt, qui risum mouent,
 scurræ & histriones? & tunc quo
 animo adolescentes esse censet, vel
 quam priuatam disciplinam rumo-
 ribus hisce putas obsistere, teste Pla-
 to. 6. de republica. Et ideò dicebat
 Seneca Epistol. 7. Nihil tam dam-
 nosum esse bonis moribus, præci-
 puè adolescentium, quam in aliquo
 spectaculo desidere: tunc etenim
 per voluptatem vitia subrepunt. Et
 ratio illa est assignata à Lactantio
 Firmiano lib. 1. de diuin. inst. c. 20. quia
 comica fabulæ de stupris virginum
 loquuntur, aut amoribus meretri-
 cum: & quo magis sunt eloquen-
 tes qui flagitia illa fixerunt, eo
 magis sententiarum elegantia per-
 suadent, & facilius inhaerent au-
 dientium memoriæ versus numero-
 si, & ornati.

7 Ab his enim antiquitas adoles-
 centes ita segregabat quasi à vitio-
 rum scholis. Curabat namque filios
 suæ ætatis, ac suæ reipublicæ ciues
 maximè virtuosos esse, & ad hoc à
 principio ita eos dirigebat in labo-
 ribus & pœnalitatibus, vt sic as-
 suefacti virtutem sequerentur, non
 delicias. Labores namque virtutis
 indicia sunt, inquit Diuus Cypria-
 nus epistol. 2. sententia apud anti-
 G

quos Spartanos Lyncurgi legibus institutos recepta : illos enim quos virtuosos esse cupiebant, laboribus maximis ab infantia firmabant, fovebantque aqua frigidissima, (vt refert Plutarchus in antiquis Lacedæmoniorum institutis, & in vita Lyncurgi,) nudosque in patientia laboris enutrire, nihilque somni causa sternere permissum erat: neque non cibi potionisque modo præfinito, cum æqualibus in sobrio conuictu, in eodemque sodalitie & societate studiorum educare, humili cultu, duraque & horrida disciplina, seuerissimis moribus assuefacere, ne qua vitia mentem adhuc rudem inficerent, neve moribus imcompositis euaderent, illis magnæ curæ fuit.

Et non minori studio Germani adolescentes suos educabant, vt testatur Cornelius Tacitus in libro de moribus Germanorū, & Alexander ab Alexandro dierum genalium *lib. 2. cap. 25.* & ibi Tiraquellus: ita ab adolescentia calores & frigora pati assueti sunt, vt vilibus tecti amiculis hyemæ pariter ac æstate eodem cultu incederent; & quando satis virium assequuti videbantur, vt militiæ per ætatem patientes forent, non in munditiis ne langueret animus, sed in laboriosis exercitationibus, currendo, algendo, æstuando, famem sitimque tolerando, arduas & difficiles vias peragrando exercebantur. Idem obseruatum à Cretenfisibus, teste Strabone *lib. 10.* & Cicerone *lib. 2. Tusculanarum questionum.*

Apud Lacedæmonios mos fuit solemnis, inquit Stabro *vbi prox. & lib. 6. 8. & 12.* & Titus Liuius *4. decada. lib. 4.* vt agrestes quos Heliotas vocant, nos verò seruos, quàm maximè poterant vino ingurgitabant, & ad potum & crapulam inuitabant, illosque vino madidos

& distentos in cœtum adolescentium & iuuenum introducebant, vt iuxta Anacharsis & Platonis consilium temulantia turpitudinem intuentes, quasi pertæsi ignauiam, à vino & luxu promptius abstinerent, & tam tetri aspectus tamquam dedecoris non solum pigeret, sed puderet. Inter Indorum nonnullas gentes adolescentibus, etiam si magnæ essent fortunæ, & amplioribus opibus forent, pro seruis utebantur: & eam sortem experti, vitia fugerent, & virtutem sequerentur. Strabo *lib. 15.* Consuetudo à Cretenfisibus vsurpata, & Laconibus, qui ingenuos filios seruilia exhibere cogebant, quod commune fuisse cum Phrygibus asserunt, qui filios proprios vèdere in eximio ætatis flore, & seruilem in modum educabant: vt adolescentia dominata, & voluntate propria oppressa vitia fugerent, & ad ingenuas animi virtutes acquirendas migrarent. Hac de causa & vt imperium Romanum adolescentibus virtuosis abundaret, Imperator Traianus pueros quinque mille, ex omni imperio selectæ indolis segregari iussit, & ita ali, & erudiri à præceptoribus curauit, vt in ea facultate, eo in genere vitæ instituerentur, in quod magis natura procliues essent: vt referunt Plinius in *panagerico*, & Alphonsus Ciacon in *apologia pro defensione, quòd Diuus Gregorius animam Traiani Augusti à tartareis cruciatibus liberauit, fol. mibi 4.* Quod etiam in Concilio Tridentino à sanctis Patribus cautum legitur: nam ad hoc prospexisse videtur, quod constitutum constat. in *can. 18. de reformat. sess. 23.* vbi latè agitur de modo dirigendi adolescentes per semitas iustitiæ, & sanctitatis; nam cum adolescentium ætas nisi rectè institua-

tur

tur prona sit ad malum, & ad mundi voluptates sequendas, & nisi à teneris annis ad pietatem & religionem informetur, antequam vitiorum habitus totos homines possideat, numquam perfectè, ac sine maximo ac singulari propemodum Dei omnipotentis auxilio, in disciplina Ecclesiastica perseueret.

9 Idè enim Episcopi non permittant familiaribus suis quòd ludant: exemplum sit illis quod scribitur in vita Diui Hieronymi, de Rufo Cyrilli Episcopi de Hierusalem nepote, qui ob nimiam lætitiã quam ludendo accipiebat, damnatus fuit; vt refert Christophorus Moreno in lib. dicto *Iornadas para el cielo*, prima parte, cap. 39. §. 1. Ludere namque in Episcopali domo nullo modo conuenit, neque domesticos ac familiares Episcoporum decet: primò, quia ludere prohibitum est iure diuino, quamuis sit ludus cartarum pictarum, seu taxillorum. Exodi cap. 37. ibi, *sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt ludere.* vbi Chrysostom. dicit, causa peccati gula, ipsum peccatum ludus: idè dicebat Hierem. cap. 15. *Non sedi in consilio ludentium.* & Tobias cap. 13. *Numquam cum ludentibus miscui me.* Cùm igitur ludere multoties sit peccatum, iure diuino prohibitum est; & sic egregiè inquit Chrysost. in Genes. non dat Deus ludere, sed diabolus.

11 Et iure naturali: Aristot. 4. *Ethicor.*
12 c. 1. in fine. ibi dicit, Aleatores furibus & latronibus esse similes, & vtriusque illiberales, quia ab amicis lucrantur, quibus dare oportet, nihilque perniciosius morum integritati. Idem dicunt Seneca & Cælius Rodigijs lib. 8. *Noct. Attic.* 7. S. Ambrosius lib. 1. off. his verbis: *Væ vobis qui luditis, quia flebitis, &*

Tullius lib. 1. off. ait, non ita generati sumus, vt ad ludum & iocum nati esse videamur.

Et iure Canonico c. *clerici, de vita & honestate clericor.* vbi Abb. & Imola. Concil. Trident. de reform. sess. 22. cap. 2.

14 Iure etiam ciuili, vbi multa contra eos introducta sunt, præsumuntur vt malè substantia sua. Bald. in *auth. quod locum, C. de collationib.* Textus in §. *ultimo in præmio, ff. veteris.* & ibi Gloss. appellantur hostes Reipublicæ. Godefredus in l. 1. ff. de *Aleatoribus.* & reputantur pro latronibus, l. 6. tit. 14. p. 6. & ibi Gregorius Lopez verbo *sean ladrones.* Didacus Perez in l. 9. tit. 3. lib. 4. *ordinam.*

15 Et iure Regio: l. 8. tit. 16. p. 3. l. 1. l. 2. ibi mandamos y ordenamos que ninguno de los nuestros Reynos sean osados de iugar dados ni naipes. l. 3. l. 4. tit. 7. lib. 8. *recopilar.* Philipp. Diaz in lib. dicto *considerat. spiritual.* *consideratione de Incarnatione Domini,* num. 2. fol. mibi, 229. ibi, *en genero de idolatras son los iugadores, pues gastan muchas oras adorando aquellas imagenes de los naipes.* Iodocus multa adhuc refert in *prax. criminali* c. 126. num. 20. vbi petit ab episcopis vt è sua dicecesi hoc pessimum & contagiosum euellant vitium. Plura congeffit Azenedo in l. 2. tit. 7. lib. 8. *recopilationis* n. 31.

18 Excipitur tamen ludus scacorum qui fuit inuentus per Palomedem in exercitu Græcorum cõtra Troiam ad otia milites, & ludus (qui vulgò dicitur *de las damas*) nam cum solo ingenio ducantur ad otiositatem comprimendam, nullo prohibentur iure. *argumento. l. solent, 2. ff. de aleatoribus.* Gloss. in *auth. de sanctissimis Episcopis*, §. *interdict.* & ibi Bart. num. 3. Bertachin. in d. lib. 4. num. 6.

Vgolinus *de off. & potest. cap. §. 25.*
 Azenedo *in rubrica ad l. 1. tit. 7. lib. 8.*
recopilat. Lancellottus in templo, lib. 2.
c. 5. §. 3. n. 17.

19 Et recreationis causa poterit Episcopus piscare dum non sit in diebus festiuis. Syluester *verbo piscatio.* Menochius *de arbitrariis, lib. 2. centur. 5. casu 413. n. 20.*

20 Et si expedit suæ salutis, poterit de nocte intrare balnea lauandi causa, honestate seruata. Paulus Borgalius *de irregularit. part. 6. titulo, vnde habuit ortum excommunicat. n. 5. fol. 319.*

21 Et licet ab anno de 1170. venatio syluosa sit prohibita Episcopis, *c. 1. 34. distinct.* si causa recreationis ea vitur, vt suam salutem defendat, non sibi prohibetur. Panormitan. *in can. 1. de clerico vexatore.* Syluester *verbo venatio.* Menochius *de arbitrar. lib. 1. centur. 5. casu 413. num. 13.*

21 Si verò sub excommunicationis pœna prohibeat ne ludatur in sua Diœcesi, si aliqui ex subditis cum ipso Episcopo ludant, non incurunt excommunicationem; quia Episcopus constitutionibus suis non ligatur, & subditi quia statim cum cœperunt ludere, censentur dispensati ab ipso Episcopo ludente. Rodeanus *de simonia tom. 2. part. 1. cap. 24. num. 3.* Ancharran. *in c. canonum statut. a. num. 183. de constitutionibus.* Riccius *in praxi resol. 162.* Panor. *in c. in ordinando, num. 9. de simonia.* Marius *de cens. tom. 1. disp. 10. de causa excom. lib. 3. c. 5. lit. E.* Barbosa multos referens *p. 3. alleg. 93. num. 27.*

22 Non debet Episcopus vagari per diœcesim vestitu mutato, neque in curia Papæ, vel ab ea discedere sine licentia Pontificis, seu exire domum sine proprio habitu. Extragans. *vt pralator. 2. & extranag. &*

si deceat, 3. de maior. & obed. Felin. in c. consoluit 24. de off. & potest. indic. delegati, num. 21. Lancellott. *in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 1. & 5.* Vgolinus *de off. & potest. part. 1. cap. 2. §. 2. num. 4.* Iacobus à Grassis *in decisionib. aur. lib. 3. c. 23.* Bertach. *de Episcop. part. 1. lib. quarti num. 2.*

Prohibeaturque fieri ludus & cantilenas in sua mensa: ad quod vitandum debet in principio mensæ fieri benedictio, & in fine gratiarum actio, & māducare hora tertiarum, & seruare sobrietatem, moderationemque ciborum; & quia in eo loco oriri otiosi sermones solent, vtatur lectionibus sacrae Scripturæ, *c. pro reuerentia, 44. dist. c. non liceat, eadem dist.* Lancellott. *in templo, lib. 2. cap. 4. §. 3. de sollicit. & off. Episcopi, num. 16.* Vgolinus *part. 1. cap. 3. num. 5.* Barbosa *in pastor. tit. 2. gloss. 5. num. 14.* Videnda sunt omnino verba sancti Eusebij Papæ circa Episcopi mensam, relata à Gonzalo de Illescas *in histor. Pontificali lib. 1. cap. 34.*

Neque permittat se inuitati ad conuiuia, ob suæ dignitatis grauitatem seruandam vt faciebat Paties Iob, qui non in conuiujs filiorum assistebat, neque etiam ad orandum pro eis desistebat: & sic dicitur *c. 1. lect. 1. cumque in orbem transissent dies conuiuij, mittebat ad eos Iob, & sanctificabat illos.* Sed quare Iob non ibat ipse ad eos sanctificandos, & vt pro eis holocaustum offerret. Respondit Diuus Thom. Ibi notandum autem est, quòd licet Iob filijs indulgeret vt conuiuia agerent, tamen ipse suam grauitatem conseruans eorum conuiujs se non immiscebat, vnde dicitur quòd mittebat ad eos, non quòd ipse ad eos iret: quia in conuiujs homines impuritatem contrahunt modis prædictis, sed etiam grauius

gravioribus peccatis immerguntur aliquando, vsque ad Dei contemptum, & propter lasciuiam ratione absorpta, & à reuerentia diuina abstracta, sicut in Exodo dicitur: *Sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt ludere: id est, fornicari, & idolis immolare; & idèd Iob non ibat ad eos sanctificandos, ne & ipse cum eis macularetur: quia venter mero æstuans, citò spumat in libidinem: vbi libido, ibi dominatur & furor. c.*

Sepissimè enim ibi magna peccata contrahuntur: sint mihi testes Amon filius Dauid, Loth, Balthasar Rex, Assuerus, ac alij innumerabiles.

27 Hic interrogo, quare famulus ille Iob nuntians filiorum mortem, dixit hæc: *Filiis tuis & filiabus vescentibus, & bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti, repente ventus vehemens irruit à regione deserti, & concussit quatuor angulos domus, qua corruens oppressit liberos tuos, & mortui sunt.* Dicere namque poterat mortuos esse, & tacere duo: primò quòd vescebantur, & bibebant: secundò quòd erant in domo fratris primogeniti. Diuus Thomas in c. 3. Iob, primam causam ponit hisce verbis. Idèd dixit, filij tui & filia bibebant vinum in domo fratris sui, vt ex hoc eius mens tristior foret: quia Iob poterat dubitare eos in statu alicuius peccati fuisse morte præuentos, nam propterea ipse eos sanctificabat, & holocausta per singulos offerebat, quòd timebat, ne in conuiujs aliquod peccatum incurrisent. Non tacuit, quòd in domo primogeniti: nam ex quo illi qui virtutem docturi erant, sunt primi qui scandala fouent, merentur quod à domo sua incipiat flagellum, ad declarandum fratribus primogenitis, quòd si in scandalis primi sunt,

erunt etiam primi in punitione. O fratres primogeniti! vtinam vos non nati, si ad ruinam vestram & fratrum in mundum existis: vt Redemptor noster docet illis verbis: *Va homini illi, per quem scandalum venerit, melius fuisset ei si natus non fuisset.*

Prædicatis namque, & vultis quod frater minimus virtuosè, ac benè ordinatè viuat, vos verò in concubinato antiquo permanentes, neque Missam celebratis, concionem verbi Dei non auditis, neque horas canonicas recitatis: Parentes etiam in infirmitatibus relinquitis, & tandem exclamatis serpentina prudentia vestras iniquitates colorantes. Testis est mihi Deus, qui iudicaturus est mundam, me valdè contristaturum, si aut pœnitentiam vestram non sperassem, aut exemplarem punitionem: vt quod vobis in flagellum à Deo datur, alijs sit exemplum. Ad Episcopos tamen redeo, & dico, ne vt inde incipiat flagellum, vbi cœpit scandalum, timeant accedere ad conuiuia, ob peccata euitanda, & ob puritatem animi & grauitatem suæ dignitatis conseruandam.

27 Sed quia diximus debere Episcopum 28 seruare sobrietatem, & moderationem ciborum, aduertere existimaui non strictè intelligendum, quòd nò possint quotidie vti tribus aut quatuor ferculis diuersis: in festiuitatibus autem & diebus sollemnibus sex aut septem. Probatum ex textu in c. vbi periculum, de elect. lib. 6. §. in conclaui. ibi enim tã Episcopis, quàm Cardinalibus Diaconis habere vnũ tantum ferculum non diuersum permittitur: tunc enim fit vt abstinentia stimulati, exire de conclaui quàm citò commodè possint, Papam eligi procurent, & non diuersum, ne fraus vel dolus cõmittatur: cõmitti enim

29

facillimè poterat si communicaf-
 fer vnus alteri ferculum suum,
 & idèd in illo casu non eis plu-
 ribus vti ferculis diuersis con-
 ceditur. Ergo in quotidiana mensa
 aliis & diuersis vti, si Episcopatus
 redditus sufficientes sunt, non prohi-
 betur; & quæ de Cardinalibus di-
 cimus, de Episcopis intelligendum
 est: quia inter eos, vt notum est,
 multi sunt Episcopi. Et sic dicere
 possumus licere Episcopis vti (mo-
 deratione seruata) pluribus fercu-
 lis, sicut clarissimis & illustribus li-
 cet personis. l. 1. §. mulier. l. habitatio
 4. in fine, ff. de ventre in possessionem
 mittendo. Selua de beneficiis, part. 7.
 num. 1. in fine. Ancharranus in Cle-
 mentina ad nostrum, num. 11. de censu-
 bus, vbi dicit, quòd Episcopi non
 debent cogi vefci cibis paucis & vi-
 libus, & pauperum, vt religiosi: sed
 in hoc casu præcipuè quantitas re-
 dituum, & Episcopi qualitas debet
 considerari, vt dicit Selua de benefi-
 ciis, part. 1. quæst. 5. num. 176. quia
 Concilium Tridentinum non tollit,
 quin Episcopus habito respectu ad
 prædicta viuat. Argument. textus
 in cap. illud 10. quæst. 3. Menochius
 de arbitrariis, lib. 6. casu 520. num. 13.
 & 14. Lancellottus in templo lib. 2.
 cap. 5. §. 3. num. 19. Vgolinus de offic.
 Episcopi, part. 1. cap. 3. num. 5.

32 Et etiam si nobilis sit suæ domus
 ostentationem & expensas non de-
 bet facere secundum suam nobili-
 tatem, sed iuxta Episcopatus redi-
 tus, si non habuerit, aliunde id fa-
 ciat. Argument. text. in cap. quoniam
 de vita & honestate clericorum. Vita-
 lis Cambanus in clausul. & conclu-
 sione vtriusque iuris, num. 13. fol. 13.
 33 & etiam attendenda est loci con-
 suetudo circa ea, ne dignitas Ecclē-
 siastica vilescat, tex. in can. Episcopi,
 sum sequentibus, 80. dist. Barbosa in

pastorali tit. 2. gloss. 7. num. 9.

34 Quæ seruanda & attendenda est
 etiam circa familiam, nam si con-
 suetudo loci & quantitas redditus id
 permittant, plures famulos & do-
 mesticos habere poterit: probatur
 ex eo quia antiquitus magnam fa-
 miliam Episcopus habuisse constat,
 teste Filefaco. de sacra Episcoporum
 author. cap. 16. allegans textum in
 cap. 15. Concilij Ticonensis sub Lu-
 douico II. celebrato, vbi hæc: Epi-
 scopi huiusmodi sint dispensa in vi-
 sitatione contenti: panes centum,
 fristingas quatuor, vini sextaria
 quinquaginta, pullos septem, oua
 quinquaginta, agnum vnum, a-
 uenam ad caballos modios sex, fanī
 corbes tres, mel, oleum, cerā, quod
 sufficit. Ac ne in immensum excres-
 ceret in Concil. Toletan. 7. cap. 4.
 quantum ad visitationem modus
 fuit præscriptus: vt in can. cum Apo-
 stolus, de censibus: & in can. cum ad
 quorundam, de excessibus Prælatorum:
 & ad comprobationem facit illud
 Calliodor. lib. 4. variar. epistol. 3. vbi
 dicit, ad ornatum palatij Episcopi
 pertinere aptas dignitatibus perso-
 nas eligere, quia de claritate ser-
 uientium crescit fama dominorum.
 Barbosa in pastorali tit. 2. gloss. 16. num.
 9. Illescas in historia pontificali lib. 2.
 cap. 1. vbi latè agit, quomodo Epi-
 scopis ab antiquo permissum, habe-
 re magnam familiam, amplas pos-
 sessiones, & sumptuosa palatia. Selua
 de beneficiis quæst. 5. part. 1. num. 179.
 in fine. Lancellottus in templo, lib. 2.
 cap. 5. §. 3. num. 19. ne suæ dignitates
 vilescerent, & in reprehensionem
 37 inciderent; & quod ex moderato
 famulorum numero reprehensione
 digni fuissent, patet ex Cardinali
 Baronio, apud Spondanum anno
 domini 603. Gregorij Magni 14.
 num. 2. vbi hæc inter alia multa,
 quæ

quæ hoc anno in administratione vniuersalis Ecclesiæ idem Pontifex peregrisse reperitur. Pascasium Neapolitanum Episcopum acriter redarguendum curauit, quòd ita quotidie despectus cum vno aut duobus clericis diceretur ad mare descendere, vt & apud suos in fabula esset, & extraneis sic vilis ac despicibilis appareret, vt nihil habere Episcopalis vel ingenij, vel reuerentiæ videretur. Ex quibus intelligas, non recens esse, vt Episcopi pluribus stipati famulis incedant, sed quàm maximè antiquitus custoditum à Deo, vt Pontificia censereetur reprehensione dignus, qui id minus obseruaret. Hactenus Baroni-
38

nus. Nihilominus tamen in ea resideo opinione, quæ fuit Ioannis Gerson in 2. part. suor. operum. & Frat. Bartholomæi à Martarib. ac etiam Barbosæ in pastorali tit. 2. gloss. 7. num. 9. quòd securius erit Episcopis declinare ad austeritatem vitæ, in mensa, vestibus, ac numero famulorum, & reliquis pertinentibus ad statum suum, quàm cum hominibus secularibus in talibus conformari: viuentes autem fastuosè potiùs sunt ambitionis, cupiditatis, & vanitatis exemplum, dum suos subditos ad similia compellunt suo exemplo, quàm venerationis & reuerentiæ fautores.

39 Debet etiam familiares suos instruere atque erudire, ne sint riosi, vinosi, cupidi, elati, blasphemii, & voluptatum amatores, vt vitia fugiant, & bonos amplectantur mores. Concil. Trident. de refor. sess. 2. cap. 1. Suarez de pax. in praxi tom. 2. part. 4. cap. unico. num. 1. Lancellottus in templo, libr. 2. cap. 5. §. 3. num. 6. Vgolinus de offic. Episcopi, part. 1. capit. 3.

num. 5. Barbosa tit. 2. gloss. 16. n. 10.

40 Vtrum familiares Episcoporum vtj possint meliori ornatu & indumentis pretiosioribus quàm aliorum dominorum famuli, quæritur Respondendum enim est, quod sic: Argument. textu. in l. sed siquid, la primera. §. 1. vers. si nam librarium. 41 ibi: sufficienter alere & vestire se debet secundum ordinè, & dignitatem, ff. de usufruct. Ioannes de Deo libr. 1. cauillationum, cap. 2. num. 2. Peregrinus cons. 81. num. 15. tom. 3. consil. Nicolaus Boherius de auth. magni. consil. num. 29. Angianus controuersiar. lib. 3. controu. 20. n. 2. & 3. Menochius de arbitrariis lib. 2. centur. 2. casu 159. num. 5. Didacus Perez. in l. 1. tit. 1. lib. 4. ordinam. vers. per vestes autem: Bart. in auth. de non eligendo secundo nabentes §. illud quoque, num. 3. collat. 1. multos citat Surdus de alimentis, tit. 4. quæst. 18. num. 1. & per istum textum, inquit Baldus, quòd melius debet ire indutus Abbas 42 quàm Monachus, & Monachus quàm conuersus, & Magister in Theologia quàm alij fratres. Selua de beneficiis, quæst. 7. part. 3. num. 2. Didacus Perez. vbi proximè: & refert illud Senecæ, quando vxori Neronis, Indue te delicatè charissima, non propter te sed propter honorem imperij, sic etiam dicendum est Episcoporum famulis, non propter se, sed propter honorem Episcopalis dignitatis. Facit textus in l. habitatio ff. de ventre in possessionem mittendo. Ex quo colligitur quòd nobilium famuli melioris sunt conditionis, quàm famuli plebeiorum. ca. si à sede, 31. de præbendis & dignitatib. lib. 6. l. in albo, 2. ff. de albo scribendo. Nicolaus Boherius vbi sup. num. 17. Rebuffus in prax. regula de rescriptis ad beneficia vacantia, num. 29. & 30. & ita

44 ita pulchrè inquit *glossa in c. vt Apostolica, de priuilegiis lib. 6. verbo dignitatum.* Quòd Doctores diuerso & pretioso ornatu vti debent, vt melius Doctoratus dignitas demonstraretur, & vt ab aliis secernantur scholasticis: ita enim Dominorum Episcoporum famuli, vt ab aliis Dominorum famulis differant, debent & possunt vti meliori & pretiosiori ornatu.

45 Neque hæc vllò modo aduersus ea, quæ in Concilio Tridentino *de reformat. sess. 2. cap. 2.* habentur, repugnant: inquit enim sacrum Concilium, Episcoporum famulos tam in vestitu quàm in cultu debere honestatem demonstrare, sicut Ministrorum Dei ministros decet: sed ibi non vetat, vt se sericis indumentis induant, tantùm quidem commendat quòd sint honesti; ergo nostræ assertioni non aduersatur Concilium.

46 Sed quid de Dominis ac Dominis meis Episcopis? Respondeo debere vti vestibus fulgidis, & honestis. *c. omnis iactantia, 21. q. 4. c. clerici de vita & honestate clericorum, l. 39. tit. 5. p. 1. ibi ca. deben traer sus pannos cerrados, e non cortos ni traigan manga cosedica, nin capato a cuerda. & ibi ni traigan capas con mangas, ni otro si non deben traer bronchas, nin cintas cosebillas doradas e otro, si deben traer coronas grandes e los cabellos tan cortos, que les parescan las orejas. & ibi Gregorius Lopez & Bertach. lib. 4. num. 13.*

47 Antiquitus tamen Papa & Episcopi eodem vestimento utebantur, colore, & modo. Ioannes Trullus *in regula Canonorum regular. lib. 1. cap. 13. num. 2.*

48 Cardinales verò eadem vestimenta gestabant quàm cæteri clerici; sed Innocentius I V. Celestini I V. suc-

cessor propè annum Domini de 1246. aut de 1250. quòd possint vti galero, & pileo rubeo concessit; postea verò Paulus II. qui Pio II. successit, quòd serico esset indulxit. Menochius *de arbitrariis lib. 2. centur. 2. casu 185. num. 42.* Petrus Gregorius *synagmat. part. 2. lib. 15. cap. 4. num. 11.* Hieronymus Roman. *en su republica lib. 3. cap. 1.* idem Menochius *de arbitrariis lib. 2. centur. 4. casu 392. num. 8.* Platina *in vita Innocentij IV. Lancellott. in templo, lib. 2. cap. 2. de instit. Cardinalium, in pr. fol. 141.* Alphonsus de Villegas *in vita Diui Hieronymi fol. mihi 331.* Ioseph de Siguença *in vita Diui Hieronymi fol. mihi 332.* Ioseph de Siguença *in vita Diui Hieronymi discursu 6.* Sacia *de Iudiciis, lib. 1. cap. 11. num. 86.* Ciacon *in tractatu quòd Diuus Hieronymus fuit Cardinalis, fol. 13. col. 2.* Camillius Borrellus *in Summa decisionum titulo 5. de Cardinalibus, num. 13. fol. 15.*

Cardinales autem regulares ante decretum Gregorij X I V. quòd est in nouo bullatio, sub *num. 2. tom. 2.* non poterant portare birretum rubrum, sed nigrum. Felicius Contellorius *de precedentia religionis Prædicatorum, q. 1. n. 44.*

Postea Paulus idem secundus anno de 1464. quòd possint vestibus rubeis vti, & in equo phaleris rubeis ornato vehi concessit. Andreas Siculus *de præstantia Cardinalium Basilica 1. part. 1. num. 47.* Ioannes Garcia *de nobilitate gloss. 48. §. 3. n. 52.* Lancellotus, Hieronym. Roman. Siguença, Camillius Borellus, & Ciacon *vbi supra.* Vincētius Filicius *de statu clericorum, tract. 41. cap. 1. num. 40.*

Illefcas verò *in vita Innocentij IV. lib. 5. cap. 35.* contrarium tenet, nempe ab Innocentio I V. illis fuisse concessum vti vestibus rubeis: eius verba

verba hæc sunt; Innocentio quarto acrecento extrannamente la Magestad y pompa de los Cardenales, dando les privilegio de que anduiesen a cauallo, y que usasen el sombrero bonete y habito de purpura. Sed aut lapsum esse dicendum est, siquidem tot auctores contra se habet, aut quod mihi magis verisimile videretur, quod licet Innocentius I V. concessit, non cœperunt vti vestibis purpureis vsque ad Pauli II. tempora.

51 Hodie verò debent semper Episcopi vti rochetto, quod est indumentum lineum & album. *c. clerici, de vita & honestate clericorum.* & ibi Abbas num. 4. l. 39. tit. 5. part. 1. ibi, *e aun tubo por bien la sancta Madre Iglesia, que no andubiesen meros que con carniſa Romana sobre los otros paños.* & ibi Gregorius Lopez *ceremoniali Episcoporum lib. 1. cap. 1.* Ioann. Trullus *in regul. canonicor. regul. lib. 1. cap. 13.* Syluester verbo Episcopus, num. 10. Lancellott. *in templo, lib. 2. cap. 5. num. 11.*

52 In camera & in domo eo non vtatur, vt se existimet collegam Sacerdotis esse. Abbas *in d. c. clericis, de vita & honestate, num. 4.* Lancellott. *suprà num. 16.*

53 Et cum collega Sacerdotum sit, pudeat Episcopum, qui permittit (vt multoties vidi) Sacerdotes genuflexos loqui, sciat namque illos non esse vasallos, sed filios, & quòd non debet permittere si ipse feder, quòd Presbyteri stent. Lancellottus *in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 8.* Sunt enim consiliarij sui & assessores, ita eos vocat Diuus Ignatius in Epistola ad Tralianos, & eximius Ioseph de Signuentia prudentia & religione clarus, magni Cardinalis Hieronymi felicissimus filius, & tanti Patris Chronistes egregius, loco citato. Pineda *en su Monarchia tom. 1. lib. 1.*

55 56

cap. 2. §. 2. fol. 5. hisce verbis, *el presbyterado no es otra cosa que vn colegio sagrado de consiliarios y assessores del Obyspo.*

Episcopus potest vti mozetta. 57
Vgolinus *de off. & potest. Episcopi p. 1. cap. 3. num. 6.* Cæremonialis Episcoporum *lib. 1. cap. 1. & 2.*

58 Indumentum enim quod communiter Episcopi portant, vulgò mantelere, in diœcesi propria non esse permissum constat ex textu, *in c. at si clerici, de vita & honestate clericor.* vbi expressè cauetur quod super indumentis vtatur rochetto discooperito: vt ex illo textu hoc colligit Abbas num. 4. Et apud neminem inueni debere Episcopum intra diœcesim portare mantelere. Mantelere enim ideo introductum ad rochetum cooperiendum extra diœcesim, vel in præsentia Legati à latere: exemplum erit in Dominis Cardinalibus, eum non portantibus in absentia Domini Papæ, & ideo quando in conclauì congregantur, fede Papali vacante eo non vtuntur; sed rochetum discooperitum gestât: quia tunc omnes sunt pares: & habent ius collegij. Hieronymus Roman. *en su republica Christiana lib. 1. cap. 2. col. 5. §. quando quieren.* & ideo tam breue est mantelere, quòd non extenditur nisi ad extremitatem rocheti: licet iam apud nostrates Episcopos receptum sit per abusum, quòd longum sit, & quòd extendatur vsque ad pedes.

60 Et potest vti vestimentis violacei coloris, rubeis transuersis. Cæremonialis Episcoporum. *lib. 1. c. 1. & 2.* Ioannes Garcia *de nobilitate. gloss. 48. §. 3. num. 52.* Lancellottus *in templo lib. 1. cap. 5. §. 3. num. 14.* Hieronymus de Leyua *in lib. dicto Examen Episcoporum, lib. 4. cap. 17. num. 1.*

Et potest etiam se induere pur-

puta, & cendato, quod est vestimentum Regum, & Cardinalium. Lancellottus *vbi proxim.*

61 Quatuor Patriarchæ principales vestimentis purpureis ad instar Papæ vti pollunt, & equo albo phalerato fræno, & calcaribus deauratis, ad instar Legati de latere. Celius Zechus *de republica Ecclesiast. titulo de statu illustr. legati, num. 4. vers. ulterius.* Barbofa *in pastoral. titulo 3. cap. 1. num. 32. fol. 118.* at verò Hieronymus Roman *en su Republica Christiana cap. 5.* vbi multa refert de antiquitate Patriarchalis dignitatis, & ibi hoc privilegium ad omnes Patriarchas extendit. Ioannes Garcia *de nobilitate gloss. 48. §. 3. num. 52.* Gambarus *de potestat. Legati de latere, lib. 2. titulo 1. de variis ordin. n. 21.*

62 Potest etiam Episcopus vehi in equo violaceis phaleris ornato. Cæremonialis Episcopos. *lib. 1. cap. 2. & 4. col. 4.*

64 Et portare eam cappam more Prælatorum curiæ Romanæ, qui ea vtuntur in capella Papæ. Lancellottus *supra d. c. 5. num. 20.*

65 Et galero nigro, laneoferico viridi suffulto vti potest, cum cordulis, ac floccis sericis, viridibusque, quamuis Episcopus sit regularis. Cæremonialis Episcopos. *lib. 1. cap. 1. & 2.* Hieronymus *de Venero Exam. Episcopos. lib. 4. cap. 17. num. 1.* & Barbofa *in pastoral. part. 3. alleg. 6. num. 9.* vbi dicit, quod debet habere galorum duplicis formæ: vnum, quo in solemnibus equitationibus vtatur, alterum simpliciorum: vtrumque tamen ex lana & serico viridi exornatum.

67 Et potest portare anulum gemmatum in quarto digito à pollice manus sinistrae. *c. clerici, de vita & honest. clericorum.* Gloss. *in c. Apostolic. de privilegiis, lib. 6.* Ioannes Randei

de dispensationibus, in 2. membro tractatus propè finem. Sylvester *verbo indulgentia, num. 10.* & *verbo Episcopus, num. 1.* Petrus Gregorius *syntagmatum lib. 15. p. 2. cap. 12. num. 39.* Abbas *in c. licet, de translat. Episcopi, num. 5.* Speculator *lib. 1. part. 1. titulo de dispens. §. 5. num. 23.* Lancellottus *in templo, lib. 2. c. 5. n. 14.*

Et ideò in quarto digito à pollice manus sinistrae: quia dicunt in ipso digito venam esse, quæ à corde procedit. *c. scemina 30. quest. 5.* Isidorus *lib. 2. de off. cap. 15.* Aulus Gellius *Notitium Atticar. lib. 10. cap. 10.* Macrobius *lib. 7. Saturnal. cap. 13.* Polid. Virgilius *de inuent. rerum lib. 2. c. 21.* Plinius *lib. 33. cap. 1.* Bernardus Masienço *in rubrica ad lib. 5. recopilationis. gloss. 1. num. 4.*

68 Extra dicecesim autem sine licentia Ordinarij poterit Episcopus portare rochetum coopertum *con el mantelete*, mozettam, galorum cum cordulis, ac floccis viridibus & sericis, annullum gemmatum, & cappam longam, & facere sibi defferri à Capellano caudam: ista enim non superioritatem sed grauitatem denotant; vt ex eis, & raro ac moderato gressu grauitatem ostendat mentis. Panormitan. *in c. antiqua, de priuileg. num. 10.* & *in c. 1. vt lite pendente, num. 7.* Ancharranus *in clementina, quamuis de foro competenti, n. 2.* Sylvester *verbo Patriarcha. v. r. ex quo infertur.* Iacobus à Grassis *in de. ci. lib. 3. cap. 2. num. 10.* Lancellottus *in templo, lib. 2. cap. 5. num. 17.* Stephanus Gratianus *discept. forens. cap. 467. num. fin. tom. 3.* Barbofa *in pastoral. tit. 3. cap. 1. num. 23.*

69 Et hoc intellige, licet sit in præsentia cuiusuis magni Principis sæcularis; nam cum cum præcedere debeat, vt inquit Abbas *in c. omnes, de maioritate & obed. num. 1.* & Cæremo

Ceremonialis Episcoporum *lib. 1. cap. 4.* nihil detrahere debet de his, quæ dignitatis suæ propria sunt. Egregiè Conc. Trid. *de reform. sess. 25. cap. 17.*

69 Habitus enim Episcoporum, ab habitu Canonicorum regularium trahit originem: nam antiquitus Episcopi erant Canonicorum regularium Præsides, siue præfecti, & cum illis conuiuiebant. *c. necessaria 2. quest. 1. c. in noua 16. quest. 7. c. in omnibus, de consecrat. dist. 5.* Ioannes Filescus *de sacra Episcoporum aut. cap. 13. §. 7. fol. 151.* Canonicorum habitus, rochetum & mozetta erat: & cum eorum habitum tunc gestarent Episcopi, per diurnam consuetudinem introductum fuit etiam deficientibus Canonicis regularibus eum non mutare, sed cum illo usque ad nostra tempora permanere, in prioris regulæ memoriam. Ioannes Trullus *in regula Canonicorum regular. lib. 1. cap. 3. num. 4. & 5.*

70 Neque propter hoc existimes eos & nunc esse Canonicos regulares: nam, ut diximus in sua consecratione, nullum votum emittunt, neque se ad aliquid obligant, nisi ad ea, quæ ratione sacerdotij tenentur, & ad Papalem obedientiam, & fidelitatem, & ad ea, de quibus *in c. ego, de iureiurando.* Ioannes Trullus supra: neque antiquitus quando eum clericis suis conuiuiebant, aliqua vota ultra prædicta emittebant: neque aliud faciebant nisi præsidere, & regere clericos suæ Ecclesiæ seruitio dicatos, ordinatè & iuxta sanctorum Patrum canones viuentes, ex quo dicti sunt Canonici, id est, Clerici secundum sacros canones, & Ecclesiasticas regulas viuentes, à quibus Episcopi distinguebantur, sicuti Magister à discipulo, & Præsides à Consiliario, erant

namque Episcopi eorum Præsides ac Caput, sub cuius potestate prædicti clerici Canonici viuentes debebant. Filescus. *licet obscure. d. 6. 13. §. 7. fol. 151.*

71 Sed ni fallor Episcoporum habitus Peregrinorum similis est, & mirabiliter nostra Mater Ecclesia Spiritu diuino ducta, illis peregrinorum concessit vestes, qui ad caelestem nos ducunt patriam, & sunt viatorum & peregrinorum duces: omnes enim in hac miserabili vita aduenæ ac viatores sumus, sine loco, aut ciuitate permanente. Diuus Paulus *ad Heb. 13.* pertransimus velociore cursore, quasi naues poma portantes, & sicut aquila volans ad escam, de vtero transferimur ad tumulum; quasi flos egredimur, & conterimur, & fugimus sicut umbra, numquam in vno statu permanentes.

72 Et ita Patriarchæ Abraham, Isaac, & Iacob, qui in vita, & in omnibus nostrorum exemplar fuerunt. Diuus Paulus *1. Corinth. 10.* numquam Ciuitates permanentes habuerunt, habitationes enim eorum peregrinationes dicebantur: Genes. 12. & 16. Pineda *in sua Monarchia Ecclesiastica, tom. 1. lib. 2. cap. 13. §. 3.* Ideo enim nostra Mater Ecclesia illos, qui ante nos stant, vnde dicti Antistites, & nos ducunt ad caelestem patriam, Patriarcharum more ornauit, & peregrinorum vestes induit: ut nos videntes illos, calcareibus (ut ita dicam) calceatis, & peregrinorum vestes indutos, quasi homines se viæ committentes, & nos aduenas esse intelligamur, & melius recordemur patriam nostram caelestem Sion. Nam mozetta, rochetum, mantelete, baculus pastoralis, & galerus magnus cum cordulis, quid aliud est, quam pere-

grinorum ornatus, qui loco mozetta vitur folliculo, & mantelere seu rocheti, veste longa. Sed in Episcopo album est rochetum, ad denotandum puritatem, & vitæ claritatem in Episcopo requisitam: & loco bacilli, baculo pastorali, & galero magno cum cordulis, simile peregrinorum: sic etenim, sanctissimi episcopi, Patriarcharum & peregrinorum more signavit vos nostra Mater ecclesia, vt illorum vitam & peregrinationes imitantes, in hac vita non desideretis aliquid perpetuum, sed sicut ceruus ab æstu afflictus desiderat umbram, qua refrigeretur; & mercenarius prætolatur finem operis sui, ita & vos ad caelestem patriam pergentes, sine vlla in mundanis diuitiis ac deliciis commoratione ad portum mortis confugite, & tunc dabit vobis Dominus coronam iustitiæ rectus iudex, & finalem pro bonis retributionem.

73

Quid autem dicendum sit de episcopis regularibus; respondeo, quod non possunt vti rochetto, vt episcopi sæculares, neque habitum regularem dimittere. *c. clericus, de vita & honestate clericorum. Gloss. in c. in noua 16. quest. 1. 39. tit. 5. p. 1. ibi fueras ende si aliquos hubieran sido frailes ca estos non d. ben deiar su habito. l. 26. tit. 7. part. 1. ibi, pero debe traer su habito. Abb. in d. c. clericus. num. 5. Ceremonial. Episcoporum. lib. 1. cap. 1. & 3. Diuus Thomas 2. 2. quest. 83. art. 8. num. 50. Angelus & Syluester verbo ordo, num. 9. & iste, num. 10. idem Syluest. verbo religio, 6. num. 10. Cardinal. in clementina 1. de statu Monachorum. n. 9. Petrus à Biaxio in director c. 6. part. 2. num. 2. Toletus in summ. lib. 5. cap. 4. num. 20. Ioannes Trullus in regul. canonicorum regular. lib. 1. cap. 13. Stephanus Gratianus disceptat foren. c. 467.*

Antonius
Fernan-
d. & in e-
xamine
Theologia
p. 4. c. 7.
§. 1. n. 3.

tom. 3. Ioannes de la Cruz in director. lib. 1. cap. 2. dubit. 7. Lambertinus de iure patronatus part. 1. lib. 2. quest. 19. art. 2. Vgolinus de off. Episcopi, part. 1. cap. 3. num. 6. Sa verbo Episcopus, n. 11. Surdus de alimentis, tit. 8. privileg. 79. num. 7. multos refert Sanchez in summ. de religione tom. 3. lib. 6. cap. 6.

Et si habitu regulari dimisso
reassumat rochetum, excommuni-
cationem incurrere testantur. Car-
dinalis in Clementina 1. de statu Mo-
nachorum num. 9. Iason in l. ingressi, c.
de Sacrosanctis Ecclesiis, num. 16.
Syluester verbo religio, 7. quest. 11.
Surdus vbi proxime num. 9.

74

Contrarium defendunt, nempe non incurrere excommunicationem etiam si assumat rochetum: Emanuel Rodriguez in compendio, verbo Episcopus, & cum multis Sanchez vbi proxime num. 23. Barbosa verò in pastoralititulo 1. cap. 4. num. 17. cum Fulco de Visitat. lib. 2. cap. 15. num. 11. inquit, peccare grauiter licet excommunicationem non incurrat.

Ratio est: nam licet Episcopus
regularis eximatur à monastica re-
gula à die confirmationis. Sanchez
de religione tom. 3. lib. 6. cap. 6. num. 32.
quantum ad obedientiam debitam
Prælati, quæ commutatur in Pa-
pam, & sic manet obligatus obedi-
re Pontifici ultra generalem ratio-
nem peculiari voto: itaque tripli-
citer manet obligatus: primò quia
fidelis, & sub lege Dei. Secundò,
quia Religiosus. Tertio, quia Epi-
scopus. Sanchez vbi supra num. 3.
eximitur etiam quantum ad silen-
tium, ieiunia, vigiliis, & cætera,
quæ Episcopali statui repugnant.
Gloss. in c. clericus, de vita & honestate.
& ibi Scribentes c. unico, 18. quest. 1.
Diuus Thomas 2. 2. quest. 88. art. 8.
Paulus Borgasius de irregular. part. 6.
titulo de sponsalib. & matr. num. 63.

75

76

Surdus

Antonius
Fernan-
d. & in e-
xamine
Theologia
p. 4. c. 7.
§. 1. n. 3.

Surdus de alimentis, tit. 8. priuil. 79. num. 7. Rodriguez tom. 2. quest. 58. art. 3. At verò à voto continentiae perpetua paupertatis, & habitus dilatione non absoluitur. Diuus Thomas, Sanchez, Abbas, & Cardinalis. Azor institution. moral. part. 1. lib. 12. cap. 7. quest. 4. l. 26. tit. 7. part. 1. ibi pero debe traer su habito e guardar castidad, e non haber proprio. & ibi Lupus, Ioannes, de la Cruz in direct. lib. 1. cap. 2. dub. 7. Couarruias de testament. cap. 1. num. 18. Toletus in summ. lib. 5. cap. 4. num. 20. Armilla verbo + piscopus, num. 22. & Sa n. 11. & Rodriguez Syluester verbo religio, 6. num. 10. Vgolinus de off. & potest. part. 1. cap. 3. num. 6.

Antonius
Fernan-
dez su-
pra.

77 Idem dicendum est de Cardinali regulari: Vgolinus Abbas, & Ioann. Trullus in regul. canonicor. regular. 113. num. 1.

78 Cardinalis regularis si ad legatiam mittatur cum titulo Legati à latere, & mare transeat, poterit vti veste rubea, palafraño albo, fraño deaurato, & cæteris insigniis Legato sæculari competentibus. Andreas Gambarus de offic. legati, num. 24 fol. 25. Parisius de resignatio-
ne, lib. 7. quest. 13. num. 8.

79 Et Papa regularis potest habitum regularem dimittere, & assumere Pontificalem. Fuscus de visitat. lib. 2. cap. 15. num. 50. Hieronymus Manfredus de Cardinalib. num. 252. Rodriguez tom. 2. questionum regular. quest. 58. art. 7. & Vgolinus supra.

80 Sed iam ex noua constitutione cantum est, quòd episcopus regularis licet titularis sit, vtatur mozzetta, & mantelete eiusdem coloris sui habitus, & pileo nigro, & galeo viridi suffulto. Cæremonialis Clementis VIII. lib. 1. cap. 1. part. 3. emanuel Rodriguez tom. 4. de sus obras. cap. 68. num. 6. Vgolinus de offic.

Antonius
Fernan-
dez in e-
nomine
Theologia
p. 4. r. 7. 8
l. n. 4.

& potest. part. 1. cap. 3. num. 6.

Vtrum episcopus regularis, qui ex constitutione suæ regulæ carni-
bus vti non poterat, vel aliquibus ieiuniis astrictus erat, ad ea seruanda teneatur: in hoc enim est duplex opinio: nam Gloss. in c. de Monachis 16. quest. 1. & in Clementin. 2. de celebration. Missarum, & Hugo in c. carnem de consecrat. distinct. 5. Iacobus à Graffis in decis. lib. 3. cap. 2. num. 18. tenent. posse carni-
bus vti, & non teneri seruare ieiunia.

Contrarium affirmant Toletus in Summ. lib. 5. cap. 4. num. 20. Surdus de alimentis tom. 1. tit. 8. priuileg. 79. num. 9. Iason in auth. ingressi. c. de Sacrosanctis Ecclesiis, num. 16.

Archidiaconus autem in d. c. de Monachis 16. quest. 1. sic distinguit; aut potest abstinere à carni-
bus sine scandalo, & seruare ieiunia suæ religionis, & alias pœnalitates, sine impedimento & dedecore suæ dignitatis, aut non potest: & nihilominus licet possit, & non seruet, non peccat mortaliter: neque tenetur abstinere à carne in die Natiuitatis si venerit in feria sexta. Quam distinctionem sequuntur. Abbas in c. clerici de vita & honestate clericorum, num. 18. Armilla verbo Episcopus, num. 8. Vgolinus de offic. & potest. Episcopi part. 1. cap. 3. num. 6. Couarruias de testamentis, cap. 1. num. 18. Fuscus de visitat. lib. 2. cap. 15. n. 51. multos refert Sanchez in Summ. de religione lib. 6. cap. 6. num. 18. Barbosa in pastorali, tit. 1. cap. 4. num. 14. Rodriguez in tom. 4. cap. 68. num. 7. ibi dicit, quòd episcopi regulares debent esse cauti in his obseruandis, nam ex eo scandala oriri poterunt, cum viderint subditi regularem episcopum non viuere secundum suæ Religionis statuta: & ita apud Patres Dominicanos extat constitu-

81

82

83

rio, quòd Prouinciales & Priores episcopos suæ religionis in sua prouincia commorantes admoneant, vt se conforment in obseruantis regularibus, cum suo statu non incompatibilibus; quod si recusaerint, tollant regulares socios quos habent, & erit supplicium relinquere eos sine sociis. Hactenus Rodriguez.

84 episcopus regularis si relinquat episcopatum, quòd tenetur ad religionem redire. Ferdinandus del Castillo in *historia generali* Diui Dominici *lib. 2. part. 1. cap. 20. col. 4. fol. 280.* Barbosa in *pastorali tit. 1. cap. 4. num. 8.* vbi dicit, quia sic multi sanctissimi episcopi fecerunt: & quod si postquam vult exire, & in sæculo commorari, poterit, & non erit apostata.

85 At verò quòd non teneatur ad Religionem redire: Emanuel Sa
86 *verbo Episcopus, num. 11.* Neque Prælati suæ religionis tenetur eum recipere, si vult redire, nisi de honestate. Rodriguez *tom. 4. cap. 68. num. 10.* vbi expressè affirmat, non teneri ad Religionem redire, si munus episcopale deponat. Multos citat Sanchez de *religione tom. 3. lib. 6. cap. 6. num. 29.* vbi dicit, idem tenendum de Papa regulari renuntiante

87 Papatui. At verò Barbosa opinio
88 non est admittenda, neque alio modo intelligenda, nisi de honestate: nam si de necessitate præcisa teneretur ad Religionis claustra redire, si inde exiret, & in sæculo commoraret, pro apostata haberetur. Sed ipse dicit, posse exire sine vlla pœna, vel apostasiæ nota: ergo non præcisè, sed tantùm de honestate si vult; non verò præcisè taliter, quod si non redeat, peccet. Quia licèt sanctissimi viri id fecerunt sancto zelo, ac pio desiderio

in solitudine commorandi: multi tamen etiam sanctissimi nostræ ætatis episcopi contrarium faciunt, summa cum laude, ac sine peccati seu scandali nota; igitur assertio nostra vera.

89 At verò Augustini Barbosa sententia tunc admittenda, quando episcopus regularis sua culpa episcopatu priuatur, aut ex hac causa cogitur renuntiare: nam cum tunc priuilegiis ratione episcopalis dignitatis concessis priuatur, priuatur etiam illa exemptione non redeundi ad monasterium. Sanchez de *Religione, vbi supra, n. 30. cum sequenti.*

90 Regularis episcopus titularis eximitur ab omnibus, à quibus episcopus diocesim habens. Sanchez *suprà num. 27.* licèt in multis melius se poterit conformare cum suæ Religionis statutis, quàm episcopi diocesim habentes.

91 episcopus regularis de honestate, non de necessitate socium habere debet. Sanchez in *Summ. de relig. supra, num. 20.* neque tenetur eum eligere ipse episcopus, sed Religionis Superior, & eum admonere quando conueniens fuerit. Rodriguez *tom. 4. cap. 68. num. 10.* licèt de consuetudine non seruetur: nam Regularis episcopus eligit, & Superior confirmat, ob reuerentiam episcopali dignitati debitam.

62 episcopus regularis non potest habere proprium. Gloss. in *c. tua. verbo seorsum, 12. quæst. 1. l. 6. tit. 7. p. 1.* ibi, *pero debe guardar castidad, e non haber proprio:* & ibi Gregor. Lopez. *Surdus de alimentis, tit. 8. priuil. 79. n. 8.* Baldus *de vita 1. p. 3.* & *honestate clericorum, n. 7.*

93 Pro concordantia dicendum est, teneri episcopum regularem ad paupertatem, à qua, vt diximus, non absoluitur: ex qua radice nascitur,

tur,

94 tur, vt nequeat habere proprium, neque sit verè reddituum Episcopatus Dominus, sicut Episcopus secularis, (cui proprium possidere non solum permittitur iure hæreditario, vel alio quouis iure civili: sed habere dominium, etiam in rebus ex redditibus Episcopatus acquisitis. Soto de iustitia lib. 10. quest. 4. art. 1. col. 3. & latè Sarmiento & Nauarrus infra referendi.) Sed nihilominus tamen Dominus efficitur quò ad illorum distributionem & dispositionem, cum oporteat pro suo & familiæ victu & vestitu & in licitam suæ dignitatis ostentationem aliqua expendere, in cuius distributione non peccauit, sicut antea cum regularis erat, sed longè aliter.

95 Barbosa in pastorali, tit. 1. cap. 4. num. 12. neque tenebitur ad restitutionem superuacaneè consumptorum. Sanchez de religione cap. 6. num. 7. & 13. lib. 6. tom. 3. Nam Episcopus qui est administrator Dei, non ita coarctandus sicut administrator hominis: quia Deus nobilissimus est, & est moris nobilium donare. Argumento text. in l. queris ff. de natalibus restituend. Guillelmus Rodeanus de rebus Ecclesie non alienandis, tom. 1. quest. 52. num. 22. & 23. Nam ex quo Pontifex eum eligit, cum ipso dispensat in omnibus obseruantis regularibus, cum Episcopatu incompatibilibus: at verò incompatible est quòd si Episcopus redditus habeat, & de eis disponere nequeat, & in rebus necessariis & licitis distribuere, seu in tempus necessitatis ad multa quæ se offerunt seruare, & retinere: quæ tam cautè & strictè nullo modo fieri possunt, quòd aliqua non expendantur infructuose, ad quarum restitutionem si tenerentur, rotus mundus scrupulis inuolueretur; ex quo sequi-

tur, Episcopos regulares in redditibus habere dominium & legitimam administrationem, licèt cum aliqua limitatione, & non tam propriè & liberè sicut Episcopi seculares.

100 Tam seculares autem, quàm regulares, deducto quòd honestè consumitur in sui sustentationem, & in moderatam & honestam familiæ suæ ostentationem, tenentur (non ex iustitia aded, vt si non fecerint, ad restitutionem obligentur) sed ex arctissimo charitatis, & misericordiæ vinculo, residuum non in consanguineos ditando, & consanguineas amplè dotando, seu maioratus instituendo consumere. Vt Concil. Tridentin. hortatur in 6. 1. de reform. sess. 25. sed inter pauperes Christi diuidere; Soto de iustitia lib. 10. quest. 4. art. 4. hisce verbis: Non debent Episcopi ob id securius pacare consciências, si in eleemosynis erogandis remissiones sint, quòd vinculo iustitiæ ad restitutionem non teneantur: nam cum etiam præceptum misericordiæ, de quo præfati sumus, sub mortalis criminis reatu obliget, inde satis debent extorreti, vt fidem Deo suo illasam seruent, præterquam quòd quamuis lex eos iustitiæ ad restitutionem non obliget, debent profectò eorum Confessarij eis, quos pauperum negligentes nouerint, tam in vita, quàm in mortis articulo, per modum sacramentalis satisfactionis, largissimas eleemosynas imponere, vt eodem propemodum res incidat, ac si tenerentur ad restitutionem.

101 Neque mihi illa solutio placet dicentium, posse episcopos inter consanguineos, seu in vsus prophanos distribuere quòd eis superest, moderatè sustentata familia: nam ad hoc domus, & mensæ ostentationem, & seruorum numerum restringunt,

stringunt, vt sibi appropient, vt expendant in quoscumque vsus, quod consumendum erat, si maiorem familiam, mensam, & seruientium numerum haberent. Nam respondeo, quod etiam si Episcopi paruissimo victu, & seruorum numero contenti sint, nihil noui faciunt, cum ad id teneantur ob perfectionem sui status, ex charitate & ad bonum exemplum: audiant obsecro sanctior. Patr. fecundissima eloquia, in Concilio 4. Carthag. & in Trident. de reform. sess. 25. cap. 1. & in c. clericus, 12. quest. 1. & Diu. Hieronymum in Epistola 2. ad Nepotianum. Diu. Augustin in lib. de contemptu seculi, tom. 9. Diu. Bernard. in Epistola ad Fulconem Ioannem Gerson in 2. part. suorum Operum. & Constitut. S. Euseb j Pontificis Maximi, & Gonzal. de Illescas in historia pontificali lib. 1. cap. 34. in vita Diui Euseb j. Lancellotti. in templo, lib. 2. cap. 4. §. 3. Bartholom. de Medina in Sum. c. 16. §. 1. Barbofam in pastor. tit. 2. gloss. 7. n. 9. Sotū de iustitia, lib. 10. quest. 4. col. 2. ibi, primū enim viuere debent multo que cum minori pompa, quā diuites huius mundi: neque enim conuiuiorum splendor, & lautities illis est licita, neque alius domesticus apparatus; nam (vt ait Hieronymus) de altari illis viuere fas est, non luxuriari.

102 ex his Doctorum eloquiis difficillimè deducitur, quantum debeant episcopi in suæ familiæ, ac suorum sustentationem expendere, & quantum inter pauperes diuidere. At verò ad maiorem huius quæstionis claritatem & decisionem, duorum Doctorum piissima ac eruditissima verba referam. Primus sit P. Molina Carthusianus in lib. dicto Instructione de Sacerdotes, vbi ex proposito hanc quæstionem tractans in c. 16. hæc

adiit. Coligese también que nose puede tasar à los Obispos cantidad señalada que dende limosna, de tal manera que de lo restante puedan hacer libremente lo que quisieren, y gastallo a su albedrio, sino que la regla cierta, e que para si y sus vsos particulares, han de tomar lo necessario honesta, y moderadamente, como conuiene à gente que professa perfection y lo demas han de distribuir fielmente en limosnas, y obras pias. Latè Molina Theologus de iustit. & iure, tom. 1. tract. 2. disp. 144. Bannes 2. 2. quest. 23. art. 6. dub. vltim. illis verbis: ex dictis omnibus sequitur, quod non possumus episcopis partem aliquam taxare, quam si in eleemosynas expendere, non teneantur vltra de reliquo eleemosynam facere: & ratio est, quoniam, vt diximus, officium pastoris non debet ita limitari, quoniam perfectio sui status postulat, vt si opus fuerit, teneantur omnem substantiam, adhuc & vitam propriam pro salute animarum impendere. Verumtamen quia huiusmodi casus rari sunt, & in communibus necessitatibus oportet episcopos vt Patres pauperum & viduarum superintendere, existimo neminem illorum esse in statu salutis, nisi notabiles eleemosynas faciant pro facultate substantiæ, habenda est enim ratio magnitudinis stipendij, & vbertatis fructuum, (Molina Theologus vbi supra.) quibus Episcopi plus, minusve diuites existunt. ego sanè nullum episcopum Hispaniæ absoluerem, nisi saltē quartam partem reddituum in eleemosynis expendere: & hoc intelligo in communibus necessitatibus, nam in granioribus, quales esse solent tempore famis, aut pestis, aut plurimarum agritudinum, ad amplius tenentur, iuxta proportionem necessitatis pauperum,

104

105

rum, qui sint oues propriae, ita ut aliquando teneantur ex propria suppellectile (Bartholom. de Medina ubi supra) eleemosynas facere. Sequitur secundo, quod episcopus tenetur inquirere pauperes in suo episcopatu, ad faciendum, vel procurandum fieri illis eleemosynas: & non satisfacit si occurrentibus pauperibus sit misericors, hoc enim reliqui de domo tenentur facere, coram Deo dico. Ego non intelligo quomodo episcopi sint Patres pauperum & quomodo sint in statu salutis, nisi praedictam curam habeant, ut si possint subuenire, subueniant, vel saltem condoleant: & cum sibi non suppetent facultates, exhortarentur diuites ad misericordiam, exemploque suo ac diligentia efficerent fortassis maiores eleemosynas quam ex propriis diuitiis. Hactenus Bannez. Quod significare praetendit Dominus dum Petro dixit, *pascite oues meas*, & in eo ceteris Apostolis ac episcopis: sed quare non dixit, Rege & gubernate oues meas? quia episcoporum electio non fit, ut maiestuose subditos gubernent & regant, sed charitatiue suis redditibus, & propria substantia alant, pascant, atque sustentent. Ad id enim a piis Principibus episcopalis mensa dotata fuit amplissime, ut melius possent erga subditos charitatem & misericordiam exercere, & fortassis hac via in maiori honore haberentur, & magis ab omnibus, etiam magnatibus susciperentur, quam propter multam suppellectilem, plurimam eleganter vestitam familiam, multamque vasarum ex auro & argento copiam, & mensae, splendorem equorum atque equitum, curruum, & lecticarum.

110. Facite ergo episcopi magnas elee-

mosynas, nam Sapientiae 6. dicitur: quod *super his durissimum iudicium his qui praesunt, & non contu bemi in acquirendis & thesaurizandis mundanis diuitiis, cum in morte omnia relinquere teneatis, & tunc qua utilitas dum descenderitis in corruptionem.* Et sic Diuus Ambrosius super Lucam inquit; Frustra enim congregat opes, qui se eis nescit vsurum, neque enim nostra sunt, quae non possumus auferre nobiscum: sola virtus comes est defunctorum, sola nos sequitur misericordia, quae tabernacula defunctis acquirit aeterna. Valde enim a sanctissimis Patribus reprehenditur episcopus qui thesaurizat; sed quid a sanctis Patribus, etiam ab infidelibus & Christi fidei inimicis, teste Paulo Iouio *lib. 28. cap. 1. fol. 78. tom. 2. de su historia: Vbi referens victoriam ab impio Soliman contra Ludouicum Vngariae Regem obtentam, haec adiit: y como le lleuafen seis cabeças de las principales personas, que murieron en aquella batalla, y le di iesen el nonbre de cada vno. abomino Soliman principalmēte de Vdisban Salcan potentissimo Arcobispo de Stringonia llamandolo auariento, porque teniendo a thesorado grand cantidad de dinero, no habia querido auudar a su Rey, que apretado de grandes dificultades desta guerra le pidio dineros en prestados.* Impia profecto crudelitas? videte ad quid congregatis diuitias: ut in morte relinquatis, ut dissipentur, & a familiaribus & consanguineis rapiantur: corpus enim episcopi in terra (etiam multoties sine lumine) proicctum desinunt, neque sociant aut assunt, & pro anima vtinam vnum sacrificium offerant.

Theaurizate igitur iuxta Saluatoris nostri consilium, Matth. 6. dicentis: *Nolite thesaurizare vobis the-*

- sauros in terra, ubi arugo & tinea demolitur, & ubi fures effodiunt, & furantur: thesaurizare autem vobis thesauros in caelo, ubi non arugo, non tinea demolitur, ubi fures non effodiunt, nec furantur. (Quid ergo est thesaurizare in caelo, nisi inter pauperes diuidere, id enim nemo est qui ignoret.) Vnde Dinus Chrylost. super Marth. 6. pulchrè. Quid ergo melius est, an in terra reponere, ubi incertus est conseruationis euentus: an in caelo, ubi est certa custodia? Quae autem stultitia est, illic relinquere, vnde exiturus es: illic non praemittere, quod iturus es, illic ergo tuam substantiam colloca, ubi patriam habes perpetuam. Commoda hic pauperibus, vt iucundus postea sis: miserere, vt sermones tui in iudicio disponantur, & in aeternum non commouearis: disperge, & da pauperibus, quia hilarem datotem diligit Deus, & iustitia tua manebit in saeculum saeculi, & collocabit te Dominus cum Principibus, cum principibus populi sui.
- 117 Episcopus regularis, seu saecularis in diuinis celebrandis, & in horis recitandis ritum, ac suae religionis morem non tenetur seruare, sed Ecclesiae cui praest. c. illa 12. dist. gloss. in c. unico 18. quest. 1. Gloss. in clem. dignum de celebratione. Missarum. Pannormitan. in Cleric. de vita & honestate clericor. Vgolm. de offic. & potest. Episcopi, part. 1. cap. 3. num. 1. Sanchez de religione, tom. 3. cap. 6. lib. 6. num. 25. cum Azor & Turrecremata. Barbosa in pastoralis tit. 1. cap. 4. num. 15. Eman Rodriguez tom. 4. de sus obras cap. 68. num. 9.
- 118 Famulus Episcopi seu Cardinalis potest cum eo idem officium recitare, & cum eo se conformare. Gloss. in Clement. dignum de celebratione Missarum. Sanchez, Vgolinus, Ro-

driguez supra. Additionator ad Speculum iuris lib. 1. part. 1. titulo de disp. §. 5. num. 23. liter. C. Emanuel Sa verba bora, num. 7. Mandosius de signar. titulo licentiae, col. 6. in pr.

Poterit etiam in sua diocesi Confessorem eligere, & in aliena dum approbatus sit: vt sacra Cardinalium congregatio declarauit, c. ne pro dilatione, de poenitent. & remissionibus: & Abb. ibi. Concil. Trident. de reform. sess. 25. cap. 15. Syluester verbo confessor. num. 8. Armilla verbo absolutio, num. 15. Egid. Coningk de sacram. disp. 8. dub. 8. num. 2. Emanuel Sa verbo Episcopus, num. 31. Nauarrus consil. 12. de priuileg. num. 1. Zerola in prax. verbo Episcopus p. 2. num. 14. Speculator titulo de dispens. lib. 1. part. 1. §. 3. num. 23. Emanuel Rodriguez tom. 4. de sus obras cap. 67. de Obispos, num. 19. ubi dicit, quod Episcopi Confessor non recipit potestatem ab ipso Episcopo, sed à Papa, qui est proprius Episcoporum Parochus; & quod gaudet isto priuilegio Episcopus titularis & suspensus, non verò confirmatus non consecratus, & degradatus.

Si vult Episcopus absolui virtute iubei, ubi cauetur quod elegitur Confessor approbatus, Confessorem approbatum debet eligere, seu antequam eum eligat, (si est in propria diocesi, vel in aliena si est subditus) approbare, ad hoc vt iubeum consequatur. Nauarr. consil. 12. de priuileg. num. 1. Zerola verbo Episcopus p. 2. n. 14.

Si in casus reseruatos Pontifici incidat, si ipse absoluendi alios ab illis potestatem habet, delegare potest suo Confessario vt eum absoluat, & secum dispenset in omnibus, de quibus in c. 6. Concil. Trident. sess. 24. & in omnibus irregularitatibus, & suspensionibus, vt sacra congre

congregatio declarauit, *super cap. 6. Maiolus de irregularitate, lib. 2. cap. 2. num. 12. vers. est autem. & lib. 5. cap. 51. num. 7. Sanchez de matrimo. lib. 8. disp. 3. num. 2. & in Summ. lib. 4. cap. 37. num. 39. & 42. Toletus in summ. lib. 1. cap. 85. num. 5. Henriquez in summ. lib. 14. de irregular. cap. 13. §. 3. Suarez tom. 5. disp. 41. sect. 2. Riccius in prax. decis. 518. in 1. edit. & resolut. 445. num. 2. in 2. edit. Rodriguez tom. 3. de sus obras cap. 5. num. 7. Barbosa in pastor. part. 2. alleg. 39. num. 15.*

124 Quando ciuitas ex ipsius Episcopi dispensatione cibis uetitis utitur, poterit & ipse secum dispensare. Sanchez in Summ. lib. 4. cap. 37. n. 41. usque ad 46. Suarez de legibus lib. 6. cap. 12. num. 11. fol. mihi. 684.

125 Neque incidit in casus referuatos à se ipso, quia secum iurisdictionem exercere non potest: *l. penultima, ff. de arburariis. vnde prouenit quòd se excommunicare non valeat. c. cum inferiora, 21. dist. c. à nobis, de sentent. excomm. Soto in 4. sententiar. dist. 22. quest. 2. art. 2. cgl. 1. Armilla verbo Episcopus, num. 29. Vgolinus de offic. & potest. part. 2. cap. 39. §. 6. num. 1.*

Neque ligatur suis constitutionibus. Baldus in auth. quibuscumque, c. de Sacrosanctis Ecclesiis, num. 5. Geminianus in c. licet canon num. 8. de elect. Curtius iunior. lib. 3. consil. 158. num. 2. Vgolinus de offic. Episcopi. p. 2. cap. 47. §. 1. n. 3. Seraphinus de Seraphinis de prouilegiis, prouileg. 146. num. 2. fol. 720.

126 Et quia Episcopus est persona publica, ultra proprium Angelum custodem habet alium ratione dignitatis: quia peculiari eget auxilio, & talis est Archangelus. Franciscus de Ouando in 3. sententiarum lib. 2. dist. 11. propos. 5.

127 Potest Episcopus secum duos Canonicos habere pro seruitio, non

pro voluptate: & etiam si extra diocesim sint, tamquam praesentes reputantur, licet distributiones quotidianas non percipiant, nisi praebenda in eis consistenterent. Et hoc habet locum etiam in Canonico Doctorali seu Magistrali, ut Sacra congregatio censuit. Latè Gonzales in reg. 8. cancellaria gloss. 6. num. 257. Puteus decis. 294. lib. 3. incipit in vna placentina. Hieronymus Venero in lib. dicto Exam. Episcoporum. lib. 4. c. 40. num. 2. Ioannes Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 1. num. 149. Valerius Reginaldus in prax. fori poenit. lib. 3. tract. 3. num. 54. vers. 4. Azor instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 4. quest. 3. vers. 6. Barbosa in pastorali part. 3. alleg. 56. n. 13. c. de catero. c. ad audientiam de clericis non residentibus: & Panormitan. ibi, l. 19. tit. 26. part. 1. & ibi Gregorius Lopez, Nauarr. cons. 2. de clericis non residentibus. num. 1. & in Manuali c. 25. num. 120. Ioannes Randei de dispensationibus 2. part. in principio. Rebuffus in prax. regula de dispens. de non residendo lib. 2. num. 36. & 39. Selua de beneficiis part. 4. quest. 6. num. 12. Iacob. Putei decis. 394. lib. 3. Leo in thesauro part. 3. cap. 2. num. 28. Boherius in decis. part. 1. quest. 17. num. 12. Tuschus liter. E, conclus. 152. num. 2. Sanchez de matrimo. lib. 3. disp. 17. num. 6. Riccius in prax. decis. 364. Petrus Gregorius syntagmat. part. 2. cap. 2. lib. 17. num. 14. Speculator tit. de disp. lib. 1. p. 1. §. 5. n. 23.

At verò non poterit retinere in suo seruitio familiarem vel Capellanum beneficium curatum habentem, licet Vicarij generalis uisitatoris seu Secretarij officium gerat, nisi per duorum mensium spacium: ut declarauit Sacra congregat. Card. *super c. 2. de reformat. sess. 6. Gonzales in regula 8. cancellaria, gloss. 6. per totam, num. 258. Garcia de beneficiis*

part. 3. cap. 2. num. 42. in 2. declarat. Pofeuirius de offic. Curati. c. 1. num. 12. Emanuel Sa verbo residentia, num. 1. Nauatrus consilio 15. de clericis non residentib. Ricci. decis. 502. num. 1. Barbosa allegat. 53. num. 85. part. 3. & in remissionibus ad c. 1. de reformat. sess. 23. n. 3. vsque ad 5.

129 Hodie verò inspecta fructuum vbertate, & Episcopatum reditibus, & multitudine peritorum, non securè faciet Episcopus, si Canonicos in suo seruitio occupauerit. Steph. Gratianus disceptat forens. c. 166. num. 20. Barbosa in pastorali d. all. 53. part. 3. num. 143.

130 Non potest Episcopus votum, per quod vinculum inter ipsum & Ecclesiam dissoluatur, seu peregrinationis, per quod diu ab Ecclesia abesse debeat, emittere, sine licentia Papæ. c. nisi cum pridem, de renuntiatione. c. magna de voto. c. sicut. 27. de iureiurando. l. 3. tit. 8. part. 1. Secus in voto abstinentiæ, eleemosynæ, & in omni voto per quod bonum præbeat exemplum. Abb. in c. scriptura, num. 9. de voto. Hostiensis in Summ. tit. de voto. §. quis vouere. Menochius de arbitrariis lib. 2. centur. 5. casu 423. num. 1. Leo in thes. part. 2. cap. 11. num. 9. Soto de iustit. quest. 2. lib. 10. art. 4. Emanuel Sa verbo Episcopus, num. 40. Barbosa ubi proxim. n. 22.

Antonius Fernandez de Moure in examine Theologia p. 4. c. 7. §. 1. n. II. ubi dicit, quod non tenetur intrare Religionem.

131 Et si fortè antequam ad Episcopatum euocaretur Religionis votum emisit, intrare Religionem tenetur, & de licentia Papæ deferere Episcopatum. c. per tuas. 10. de voto. & Abb. ibi, & in c. scriptura, num. final. suprâ. Syluester verbo votum, 3. num. 2. Sanchez in Summ. lib. 4. cap. 31. num. 7. & 8. & cap. 17. num. 5. & 6. Armilla verbo Episcopus, num. 10. Toletus in Summ. lib. 5. cap. 6. num. 21. Barbosa suprâ, num. 26.

Sed salua tantorum virorum pa-

ce, contrarium tenendum est per textum in d. c. per tuas, de voto. Nam cum Pontifex, ibi loquatur in casu particulari, & in voto solemnè in manibus, Garopolitano Prælato facto, cui iam erat ius quæsitum, neque ab eò peteretur relaxatio seu dispensatio, sed tantum consilium, & nihilominus respondei consulens vt relicta Gebenensi Ecclesia, si vult suam sanare conscientiam habitum suscipiat Monachalem. Ex quo aperte colligitur istius text. assertionem consultoriam esse, non verò imperatoriam. Henriquez in Summ. lib. 10. de sacram. Ordinis, cap. 32. num. final. in comm. liter. 1. & ita causa euitandi scandalum Pontificis consilio sequuto Ecclesiam Gebenensem deseruit, & ad Garopolitanum cœnobium se transtulit. At verò cum nos de voto simplici loquamur, sine præiudicio tertij facto, optimè defendere possumus non teneri ad Religionem transire, & Episcopatum deserere; cum id nihil aliud esset quàm retrò aspicere: quia Episcopatus status perfectior est Monachatu. Diuus Thomas 2. 2. quest. 184. art. 7. & inutile videretur de statu perfectiori ad inferiorem transire. Et quia Barbosa ubi proximè aliquibus argumentis hanc conclusionem contradicere nititur, respondeo ad primum, ubi dicit, quòd si Religiosus absoluitur à voto, & à regula, id fit autoritate Pontificis: iste verò de quo loquimur, autoritate propria.

Ad quod dico, quòd hæc assumptio ad Episcopatum indistinctè fit, neque idèò facilitatur quia est secularis; seu differtur quia est religiosus: sed cum Romanus Pontifex tanta facilitate Monachum electum confirmet quàm sæcularem, & tunc Regularis absoluitur à votis, & cæteris

veris dignitati Episcopali oppositis, sic cum electum aliquo voto adstrictum confirmat, à tali voto tacite absoluit, (ut facit cum Regulari electo) & ab illis, quæ sui muneris executionem impediunt. Ex quo sequitur, quòd non autoritate propria, sed Pontificia ad Episcopatum transeat.

Secundò suis verbis conuincitur: ibi repugnat enim quòd episcopus fiat Religiosus, quia oportet illum priùs fieri nouitium, & in operibus humilitatis versari, quæ dignitatem episcopalem dedecent. At nos idem fatemur, & ob id dicimus non tenci, & dedecere episcopalem dignitatem retrò aspicere: nisi Romanus Pontifex aut Romana ecclesia aliud decreuerit, cuius correctioni me humiliter, & libenter submitto. Interim verò allerendum est, non debere religionem intrare episcopatu relicto; & huius opinionis est zmanuel Sa in aphorism. verbo Episcopus, num. 2. Antonius Fernandez de Moure in examine Theologia, part. 4. cap. 7. §. 1. num. 11. licet non fundatæ.

S V M M A R I V M.

Episcopalis dignitas non nisi in magnis populis constituenda. num. 1.

Vbi Episcopalis sedes constituitur, ciuitatis nomine & priuilegiis decoratur. num. 2.

Ciuitas propriè non dicitur, quæ non habet Episcopum. num. 3.

Debet residere Episcopus in loco vbi est Ecclesia cathedralis. num. 4.

Vtrum peccet non residens in loco vbi est Ecclesia cathedralis. num. 5.

Residere tenetur sicut Maritus cum uxore. num. 6.

Residentia Episcoporum vtrum sit de iure diuino. num. 7 & 8.

Episcopatum diuisio à quo iure sit, & quo tempore facta. num. 9.

In principio nascentis Ecclesie Petrus & Apostoli simul gubernabant. Et erant pares tam in consecratione, quàm in iurisdictione. num. 10.

In quas pœnas incidat Episcopus dum abest. num. 11.

Excipe quando ad modicum tempus. num. 12.

Vel quando ad longum pro utilitate Ecclesie, vel Diœcesis. n. 13.

Vel quando causa supplendi defectum vicini Episcopi. num. 14.

Vel causa visitationis num. 15.

Explicatur textus in c. cum Episcopus, de off. ordinarij lib. 6. num. 16.

Cum causa poterit Episcopus in quacumque parte Diœcesis habitare ad tempus. num. 17.

Episcopus duorum Episcopatum vniturum in altero stans, vtrum negocia alterius Episcopatus terminare possit. num. 18.

Vtrum pro incommoditate Diœcesis possit Episcopus iuste & sine pœna abesse num. 19.

Diebus festinis an adesse debeat in propria Ecclesia. num. 20.

Qua reuerentia suscipi debeat Episcopus, si ad aliam Ecclesiam cathedralem accesserit. num. 21.

Episcopus debet honorare subditos,

- & subditi Episcopum. num. 21.
 Subditus scribens Episcopo reue-
 renter subscribere tenetur: neque
 vocare eum fratrem, seu socium;
 sed Patrem. num. 22.
 Pro salute animæ subditorum an
 Episcopus vitam & substantiam
 exponere teneatur. num. 23.
 Et quid pro administratione Sacra-
 mentorum. num. 24.
 Quid pro salute corporis. num. 25.
 Quid pro defensione sui populi.
 num. 26.
 An renuntiare teneatur pro bono
 publico. num. 27.
 Aliqui Hispaniæ Episcopi à Mauris
 interfecti defenduntur à repre-
 hensione Mariana & Baronij.
 num. 28.
 Maiorem charitatem nemo habet,
 ut animam suam ponat quis pro
 amicis suis. num. 30.
 Vtrum peccet, si se non intromittit
 ad pacificandos ciues. num. 31.
 An debeant Episcopi pati promoueri
 se ad audientias. num. 32.
 Chorepiscopi cur extincti. num. 33.
 Vtrum excusetur Episcopus à resi-
 dentia, eo quòd in curia Princi-
 pis degit Præsident in aliquo
 consilio. Et quid si præsideat in
 consilio supremo Inquisitionis.
 num. 34.
 Impij Soliman verba ponuntur.
 num. 35.
 Vtrum conueniens quòd Episcopi
 assistant in locis ubi agitur per
 viam consilij, de naualibus pu-
 gnis, & de alijs rebus suo statui
 disimiles. num. 36.
 Cum asino & boue non arandum,
 cur dictum. num. 37.
 In rebus Ecclesiasticis laici summi
 interponere iudicium non de-
 bent. num. 38.
 Vtrum Episcopus possit exercere offi-
 cium legati regij. num. 39.
 Vel officium Proregis. num. 40.
 D. Antonius Capata S. R. E. Cardi-
 nalis illustrissimus extollitur.
 num. 41.
 Vel officium Regis Consiliarij.
 num. 42.
 Quid respondere debeant quando
 in concilijs interrogantur de
 causis criminalibus. num. 43.
 Cudentes falsam monetam qua pæ-
 na plectantur. num. 44.
 Homicida voluntarius ultimo sup-
 plicio damnatur. num. 45.
 In casu particulari quid respondere
 debeant ne irregulares fiant.
 num. 46.
 An si consulantur in casu particu-
 lari, ex qua consultatione non se-
 quatur mors, sed ex alia, irregu-
 laris sit. num. 47.
 Librum edere an possit Episcopus
 sine irregularitatis metu in cau-
 sis criminalibus iudices in-
 struentem. num. 48.
 Episcopus vocatus à Rege, vel ab
 Archiepiscopo, ad quem prius
 accedere teneatur. n. 49.
 Quid faciendum sit cum Papa.
 num. 50.
 In residentia Episcoporum vtrum
 Papa dispenset. num. 51.

Episcopi

- Episcopi antiquitus omnia beneficia vacantia in sua Diœcesi conferre-
bant liberè. num. 52.
- Reseruatio beneficiorum ad quid in-
troducenda. num. 53.
- In quatuor mensibus liberè confert
Episcopus beneficia vacantia.
num. 54.
- Episcopi an iniuriuntur ex eo quod
Papa sibi octo menses reseruat.
num. 55.
- Papa ob quid concessit alternati-
uam. num. 55.
- Quid est quod in alternatiua con-
ceditur Episcopis. num. 56.
- Quid requiratur ad hoc, ut inci-
piat gaudere alternatiua. n. 57.
- In alternatiua utrum aliquid de
novo concedatur Episcopis. nu-
mero 58.
- Cardinales utrum habeant menses
reseruos, vel possint sine alter-
natiua, beneficia vacantia in
quolibet mense conferre. nume-
ro. 59.
- Utrum si beneficia non sunt liberè
collationis, virtute alternatiua
conferri possint. num. 60.
- Alternatiua concessa Episcopo an
prodeat Capitulo. num. 61.
- De iure antiquo quid. num. 62.
- Si Episcopus & Capitulum habent
præbendas simultaneæ collatio-
nis, & diuidunt per turnum, an
Episcopus in suo turno possit uti
alternatiua. num. 63.
- Quid si turnus sit diuisus per cho-
ros. num. 64.
- Capitulum an uti possit alternatiua
sede vacante. num. 65.
- Inquisitor generalis si est Episcopus,
& resideat in suo consilio, an
gaudere possit alternatiua.
num. 66.
- Absentia vnius diei, & pro utili
causa, an impedire possit quod
beneficium vacans dum abest
provideri possit, virtute alterna-
tiua. num. 67.
- Francisci Leonis opinio non segura.
num. 68.
- Alternatiuam an perdat per absen-
tiam, vel abusum. num. 69.
- Quando Episcopus abest an perdat
integrum mensem, an ve recupe-
ret statim cum rediit, ad hoc ut
statim possit providere virtute
alternatiua. Singulis explicatio.
num. 70.
- In quibus casibus Episcopus alter-
natiuam perdat remissiuè. n. 71.
- An morte Papæ vel Episcopi sinia-
tur alternatiua. num. 72.
- Si Episcopus transfertur, an tran-
seat cum eo alternatiua. n. 73.
- Quando acceptat alternatiuam an
debeat acceptationem mittere
cum speciali nuncio. num. 74.
- Quando incipiat currere alternati-
ua. num. 75.
- Episcopus qui non confert benefi-
cium vacans in suo mense per al-
ternatiuam, si differt eius colla-
tionem donec venerit mensis
Apostolicus, an vacare censeatur.
num. 76.
- Alternatiua acceptata an possit ab
ea recedere. num. 77.

In generali reuocatione an includatur alternatiua. num. 78.

Episcopus residens quibus gaudeat privilegiis. num. 79.

DE RESIDENTIA ET ALTERNATIVA.

CAPVT SEXTVM.

EPISCOPALIS dignitas non debet constitui nisi in magnis & frequentioribus populis. *c. Episcopalia de privilegiis.* & ibi Panormitan. Bart. in *constit. qui sint rebelles verbo Lombardia Cardinal.* Tuschus *litera E, conclus. 237. num. 19.* Ioannes de Platea in *l. vnica. c. de metropoli.* Beryto *lib. 11. num. 5.* Nicolaus de Millis in *repertorio, verbo Episcopus.* Petrus Gregorius *syntagmatum part. 2. lib. 15. cap. 2. num. 8.*

1. Et sic quando nouus episcopatus erigitur, villa, in qua erigendus est, prius propter episcopalis dignitatis præstantiam ciuitatis nomine & honore decoratur. *extrauag. saluator. vers. volentes, de præbend. & dig. inter communes.* Barbofa in *pastorali part. 1. tit. 1. cap. 7. num. 13. fol. 62.*

3. Ex quo dicebat Bart. *vbi supra,* quòd ciuitas verè & realiter non est, neque hoc nomen meretur, quæ episcopum non habet. Bouadilla in *politica lib. 2. cap. 17. num. 15. cum sequenti.*

4. Quod sit primò ne dignitas tanta vilescat, & contemnatur. Secundò, vt Episcopus maiori affectione in ea resideat: nam si in paruis oppidis constituatur, ad maiora relicta Ecclesia se transferre curabit, contra sacrorum canonum statuta;

in eis enim Episcopo præcipitur, vt in loco vbi sua Ecclesia cathedralis sita est, resideat. *c. Episcopalia 1. de privilegiis. c. non oportet. c. peruenit. c. placuit. 7. quest. 1.* Ibi placuit vt nemini sit facultas, relicta principali Ecclesia, ad aliam in Diocesi constitutam se conferre. Concil. Trid. *de reform. sess. 6. cap. 1. & de reformat. sess. 23. cap. 1. l. 29. tit. 5. part. 1.* & ibi Lupus *auth. quomodo oportet Episcopos. §. illud etiam,* & ibi Bart. *num. 1. auth. de sanctissim. Episcop. §. interdicim.* Diuus Thomas 2. 2. *quest. 185. art. 5.* Geminian in *c. ultim. de privilegiis lib. 6. num. 1. & 2.* Farinatus in *decis. Rotæ Romanæ, decis. 195. n. 6. part. 8.* Rebuffus in *praxi benefic. verbo dispensat. de non residendo. num. 3. vsque ad 6. lib. 2.* Nauarr. in *Manuali cap. 25. num. 121.* Armilla *verbo Episcopus, num. 3.* Toletus in *Summ. lib. 5. cap. 4. num. 1.* Tuschus *liter. E, conclus. 234. num. 7.* Iacobus à Graffis in *decis. aur. lib. 3. cap. 2. num. 26.* Sa'm aphorismis *verbo Episcopus, num. 4. & verbo residentia, num. 1.* Candelabr. *aur. cap. 9. de residentia.* Leo in *thesaur. part. 3. cap. 2. num. 4.* Vgolinus *de offic. & potest. cap. 4. §. 13. part. 1. num. 1.* Bouadilla in *politica, lib. 2. cap. 9. num. 1.* Barbofa in *pastoral. part. 3. alleg. 53. n. 3.*

Tenetur enim residere in sua Ecclesia sub peccati mortalis pœna. Concil. Trident. *de reform. sess. 23. c. 1. vers.*

vers. si quis autem. Toletus in summ. lib. 5. cap. 4. num. 1. Emanuel Sa verbo residentia, num. 1. Nauarr. in Manuali cap. 25. num. 121. Vgolinus de offic. Episcopi, part. 1. cap. 4. §. 13. n. 2.

6 Non secus ac maritus cum vxore. c. peruenit. cum sequentib. 7. quest. 1. c. inter corporalia, de translat. Episcopi. Quint. Mandol. cons. 18. n. 7.

7 Et quod teneantur ad residentiam de iure diuino. Concil. Trident. de reformat. sess. 23. cap. 1. Soto de iustitia & iure, lib. 10. quest. 3. art. 1. Nauarr. in Man. cap. 25. num. 121. Couarruias variar. lib. 3. cap. 13. num. 9. Sanchez de matrimonio lib. 8. Diaz part. n. 5. & 6. & in summ. lib. 4. cap. 15. num. 12. à Grassis in decis. lib. 3. cap. 2. num. 36. Vargas de Episc. pali iurisd. axioma 12. Azor instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 4. quest. 1. Hoseda de incompatibilitate benefic. part. 1. num. 511. Barbol. in pastoral. part. 3. alleg. 53. num. 2. & 18. Pineda in Monarchia part. 2. lib. 13. cap. 22. §. 1. vbi dicit esse de iure naturali & diuino.

8 At verò in contrarium insurgit Bouadilla in Politica lib. 2. cap. 9. nam illa verba Concilij ibi cum præcepto diuino mandatum sit omnibus, quibus animarum cura commissa est, oues suas agnoscere: non ex his verbis colligitur, quod sit de iure diuino; sed quod exhortauit Christus ad curam ac vigilantiam circa subditorum gubernationem. Et si de iure diuino fuisset, non dispensaret in ea tam facile summus Pontifex.

9 Secundò, quia Episcopatus diuisio de iure positio est facta à sancto Dionysio Papa, prope annum Domini de 279 Illescas in histor. pontifical. lib. 1. cap. 28. col. 1. Hoseda vbi sup. a num. 7. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 4. num. 3. Nam in principio nascentis ecclesie Petrus & cæteri Apostoli toti præerant orbi, &

omnes simul gubernabant, habebantque plenitudinem potestatis, & erant pares tam in consecratione, quam in iurisdictione. Victoria in relectionibus, de potestate Ecclesie, prop. 12. num. 25. relect. 2. conclus. 4. & num. 20. Soto in 4. sentent. dist. 24. quest. 2. art. 5. in fine. Panormitanus in c. per venerabilem, qui filij sint legitim. num. 20. Selua de beneficiis part. 2. q. 4. num. 30. in fine.

Sed si diuisio episcopatum est de iure positio, ergo & residentia.

Et licet sit de iure diuino vel positio, propter suæ Dicecesis absentiam in graues incidit pœnas, & primò pro rata temporis, quo absit, fructus suos non facit, neque eos tuta conscientia percipere potest: sed pauperibus, vel fabricæ ecclesie, ipso facto, absque vlla sententia, vel declaratione impertiri, & habet locum tam in Episcopis, quam in Patriarchis, & in Cardinalibus Episcopis, vt aduertit Toletus in Summ. cap. 4. lib. 5. num. 1. Concil. Trident. de reformat. sess. 23. cap. 1. vers. si quis autem aub. de sanctiss. collat. 9. l. 29. tit. 5. part. 1. ibi. è si lo decieren non les deben inuiar las rentas de sus mesas. & ibi Gregorius Lopez, Nauarr. in Manuali cap. 25. num. 121. Sa verbo residentia, num. 5. Leo in thesaur. part. 3. cap. 2. num. 4. Vgolin. de offic. Episcopi, cap. 4. §. 13. num. 2. vers. 2. Lancellott. in templo, lib. 2. cap. 5. §. de sollicitud. & offic. Episcopi. n. 58. Iacobus à Grassis in decis. lib. 3. cap. 2. num. 36. Barbosa in pastoral. part. 3. allegation. 53. num. 21.

12 excipe tamen quando absentia fit ad modicum tempus, cum causa rationabili, gratia recuperandæ valetudinis, seu à vicum aut consanguineum inuisendi: tunc enim licet absentia sit trium mensium, non reputatur pro absentia, dum nec sit

in Aduentu Domini, Quadragesima, Natiuitate Domini, vel in festo Resurrectionis, Pentecostes, Corporis Christi, nec in beatissimæ Mariæ (marris meæ amantissimæ, sine culpa originali conceptæ, quam ab ineunte ætate in Dominam perpetuam elegi, in cuius signum publicam scripturam signaui seruitutis, ac ad huius magni tituli honorem demonstrandum, & in recordationem mei muneris, in catenulis aureis à collo suspensam quotidie & assiduè porto quamdam auream medallam, in qua hæc sculpta: *Esclauo de la Virgen*. Utinam in omnibus, & per omnia ita sim, quòd Dominæ meæ complacere valeam, & possim, & pro suæ puræ & immaculatæ conceptionis defensione vitam ponere, & sanguinem libentissimè effundere:) Assumptione. Concil. Trident. Nauarr. Toletus, Vgolin. Franciscus Leo, Emanuel Sa, & Barbosa, *ubi supra*. Paulus Gryfaldus *in decis. fidei cathol. verbo Episcop. obiect.* 16.

13 Secundò, excipe quando ad multum tempus, puta per duos aut tres, vel plures annos, & sic urgente necessitate, vt pro vtilitate Ecclesiæ suæ, vel totius Ecclesiæ vniuersalis: vt cum Concilium prouinciale, nationale, aut generale congregatur: vel quando legatione aliqua fungitur de Romani Pontificis mandato, vel de eius licentia: seu quando euidens Reipublicæ vtpote suæ ciuitatis vtilitas eius absentiam postulat; nam prius Pontificia licentia obtenta in scriptis licitè abesse poterit: vel si tam celeratè fit quòd Romanus Pontifex consuli non possit, de Metropolitanis consensu, & eo absente de Episcopo antiquiori residente. Requiritur etiam, quòd tam à Metropolitano quàm à Suf-

fraganeo licentia sit in scriptis. Concil. Trident. Nauarrus, Franciscus Leo, Paulus Gryfaldus. Sa, & Vgolinus *suprà*. Geminian. *in c. quoniam de priuileg. lib. 6. num. 3.* Gregorius Lopez *in l. 29. tit. 5. part. 1.* Armilla *verbo Episcopus, num. 3.* Soto *de iustit. lib. 10. quest. 3. art. 4. col. 3.*

14 Tertiò, quando causa supplendi defectum vicini Episcopi mortui, quæ est iusta & valdè charitatiua, ac à sanctis Patribus commendata. *c. Pontifices. 4. 7. quest. 1.*

15 Quartò, quando causa visitationis, quia pro præsentate habetur. *c. decreuimus. c. Episcopum. cum duobus sequentibus. 10. quest. 1.* Caueant autem Episcopi ne hoc colore per Dicecesim vagentur, quia amplius quàm vnã diem remorandi per vnãquamque Basilicam licentiam non habent. *c. quia cognouimus. c. cauendum. c. inter cetera, cum sequentibus. 10. quest. 3.* Ioannes Filescus *de sacra Episcop. auth. cap. 16. § 4.* Nam licet textus *in c. cum Episcopus de offic. ordinar. lib. 6.* posse Episcopum dicat, in quocumque loco suæ Dicecesis pro tribunali sedere, & ibi causas ad eum spectantes terminare, & alia expedire dum non sit in loco exempto: intelligi debet quando necessitas poscit, vt causæ citò terminentur, aliter enim consonum erit vt ad tribunal remittantur, ne hoc modo maiora contemnantur tribunalia. *c. 1. de priuilegiis.* Gregorius Lopez *in l. 29. tit. 5. part. 1.* Gonzales *in regula 8. gloss. 43. cancellar. num. 192.*

17 Cum causa tamen poterit in quacumque parte Dicecesis habitare, & ibi ad tempus iurisdictionem exercere, causa namque iusta quæ dicatur suæ conscientie relinquetur. Andreas Gambarus *de off. Legati de latere. lib. 2. num. 168. fol. mibi 34.* Hieronymus Gonzales *ubi supra*. Sayrus

in floribus decis. tit. de officio ordinarij, decis. 3. Hieronymus Venero in exam. Episcoporum. lib. 4. cap. 17. num. 5. Nauarrus consil. 3. alijs 4. de off. ordinarij. Barbosa in pastoralis part. 3. allegat. 8. num. 4.

18 Episcopus duorum Episcopatum vnitorum, in vno stans potest negotia alterius Episcopatus terminare. Zero. in prax. verbo Episcopus, part. 2. num. 37.

19 Aëris intemperies, & quando locus aquarum inundatione grauatur, vel si prædones adfunt, qui expelli non possunt, iustam causam mutationis, translationis, seu renuntiationis Episcopo præbet. c. tribus de consecrat. dist. 1. c. quorundam. dist. 7. 4. c. Ecclesia, 16. quest. 7. latè Monachus de arbitrarijs, lib. 2. centur. 5. num. 12. vsque ad 16.

20 Debet igitur Episcopus diebus Dominicis & festiuis assistere diuinis officijs in sua Ecclesia. c. Episcopi, de consecrat. dist. 3. Bertach. de Episcopis, part. 1. quarti libri, num. 4. Sa verbo Episcopus, num. 42. Abbas in c. magna, de voto num. 11. Iacobus à Grassis in decis. aur. lib. 3. c. 2. n. 36.

21 Et si fortè ad suam Ecclesiam alius Episcopus venerit, debet eum honorificè suscipere, valdè honorare, & particularem ei reuerentiam exhibere, in locoque eminentiori, & in propria sede collocare, etiam si qui suscipit Cardinalis sit, & qui suscipitur non. c. Episcopi 7. quest. 1. Bert. vbi supra. Casaneus in catal. glor. mund. part. 4. consider. 22. Zerola in prax. verbo Episcopus, part. 1. num. 9.

Debet etiam subditos valdè honorare, diligere, & eis subuenire, ac vocare eos non fratres, sed filios. Lancellott. in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 39. Panormitanus in c. quam graui. de crimine falsi. Gloss. in c. sto subie-

ctus. 95. dist. vbi docet, quòd clericos vocet fratres, seu socios; & subditos laicos, filios. c. quid autem 8. q. 1. c. cauendum 10. quest. 3. Et quòd clericus quando scribit Episcopo reuerenter debet subscribere, & non vocare fratrem, seu socium, sed Patrem. Gloss. in d. c. sto subiectus.

Debet etenim Episcopus omnia bona temporalia, & etiam vitam pro salute animæ cuiuslibet subditorum exponere: iuxta illud Ioann. 10. Bonus pastor animam suam dat pro ouibus suis. Diuus Thomas 2. 2. q. 185. art. 5. num. 40. Armill. verbo Episcopus, num. 3. Ioann. Trullus in regula Canonico regular. lib. 1. cap. 13. num. 4. Paulus Gryfaldus in decis. fid. cathol. verbo Episcopus. obiect. 25.

At verò pro administratione Sacramentorum, quæ non sunt de necessitate salutis, vel pro salute corporum subditorum, se morti exponere non tenetur: licet si id faciat erit laudabile, & magnæ charitatis indicium. Armill. supra, num. 6.

Pro defensione sui populi vsque ad mortem se opponere debet: & si opus fuerit, pro bono publico renunciare Episcopatu. Lancellott. in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 7. & 10.

Ex quo ductu aliquos Hispaniæ Episcopos in bello à Mauris interceptos, à Cardinali Baronio anno Domini 1010. & à Ioanne Mariana lib. 8. de la histor. general de Espanna cap. 10. iniuste reprehensos defendes: nam cum illi sanctissimi episcopi nimio affectu ampliandæ fidei & subditos defendendi à Sarracenorum oppressione, cum Catholicis Regibus & Magnatibus ad vela ibant, vt sua exhortatione fideles & milites corroborarent; potiùs enim hæc pietas laudanda est, quàm carpenda, vt Ambrosius de moralib.

inquit, *lib. 17. cap. 30. illis verbis: con-
los dos condes tan bien venieron algu-
nos Prelados de las Ciudades de sus
señorios, à castunbrados con zelo chri-
stiano à seguir la guerra contra infieles.* Et
melius venerabilis Antonius de
Yepes *en la historla de san Benito, tom.
5. centuria 6. anno Domini 1010. &
Diui Benedicti anno 530. vbi Baro-
nio & Mariana respondens eximiis
laudibus maximè eos exornat, in
cuiusque fert, quia animam pro
suae fidei defensione, sui Regis, sui
populi, & pro Sarracenorum extir-
patione infidelibus tradiderunt,
cum non haberent vltra quid face-
re: nam maiorem charitatem nemo
habet, vt animam suam ponat quis
pro amicis suis.*

31. Peccat etenim mortaliter Epi-
scopus, si se non intromittit per
centuram, aut per alium modum,
ad pacificandos ciues cum scandalo
dissentientes. *Gloss. in c. vnum hora-
rium. verbo neglexerit. 24. dist. Felinus
in c. 1. num. 5. de treg. & pace. Lancel-
lot. di. lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 70. & 10.
Barbosa in pastorali part. 3. allegat. 79.
num. 1.*

32. Et cum ouium cura sit ita neces-
saria, & à sanctis Patribus commen-
data, euidenter apparet quàm malè
facit Episcopus, qui permittit se
promoueri ad audientias. Primò
quia plerumque sigillant Principum
litteras, vigore quarum sanguis ef-
funditur humanus. *c. clerici. c. senten-
tiam. & ibi Scribentes ne clerici vel
monachi. Boherius de ordine grad. vir.
fori. part. 1. num. 11. Gregorius Lopez
in l. 48 tit. 6. part. 2. Vgolinus de off.
Episcop. p. 1. c. 3. n. 1.*

33. Secundò, propter ingentia dam-
na quæ subditis inferunt statim cum
absint; & idèd Chorepiscopi ex-
tincti sunt, quia Episcopos illis suos
greges pascendos committebant, et

otio ipsi se traderent, instar mere-
tricum, quæ statim vt patiunt in-
fantes aliis nutricibus tradunt edu-
candos, vt suam libidinem explere
valeant. *Soto de iustitia lib. 10. q. 3.
art. 2. in fine. Pineda en la monarch.
Ecclesiastica, lib. 13. cap. 22. §. 1. part. 2.
tom. 2. ibi, los Obispos que por su descari-
so y pasa tiempo en comiendan el regi-
miento de sus Obispados à otros, son
como las mugeres des honestas y luxu-
riosos, que enpariendo en tregan el bi-
so que paren à otra que se le cria por po-
derse dar luego de nuevo a sus luxurias.
y que a si los Obispos en siendo Padres de
almas las en comiendan à otros por an-
darse ellos en otras ocupaciones, que les
dan mas gusto yo nopuedo quietar ni
consciencia para asegurar lade ningun
Obispo, que anda mucho tiempo fuera
de su Obispado por mas officios de Rey
que tenga, si ay quien buenamente pue-
da complir con los tales officios. Bart. de
Medina in Sum. cap. 16. §. 1. vbi addit
non debere abesse, etiam si vocetur
ad Præfidentiam Inquisitionis ge-
neralis, nisi alius aequè idoneus non
inueniatur.*

Tertiò, quia ibi causæ merè sæ-
culares tractantur, suo statui & stylo
dissimiles: & idem dico in regalibus
consiliis, y en las juntas; & idèd im-
pius ille Soliman, quando sibi osten-
sa capita Magnarum fuerunt in bel-
lo contra Ludouicum Vngariæ Re-
gem iniuste ac crudeliter vita exuta,
hæc dixisse inquit Paulus Iouius,
*diel. lib. 28. c. 1. tom. 2. col. 2. Fiendo la ca-
beça de Paulo tomoro le reprehendio de
tonto y temerario pues siendo Sacerdote,
dedicado en cosas Ecclesiasticas, auia
con arrogancia, querido entremeter se
en lo que no era de su officio. y su confesio
sue causa del desastrado successo desta
batalla, muerte de su Rey, y de inu-
merable numero de Vngaros, y de toda
la flor de aquel Reyno. Videant nostri
Reges*

39 Reges quàm damnosum est, vocare
à las juntas de consejo de estado y guerra
 Episcopos & Religiosos, vbi de re-
 bus diuersis tam belli quàm pacis
 agitur, in quibus neque scientiam,
 nouitiam, seu experientiam habent,
 aut habere possunt, & resolutiue
 ac magistraliter suam sententiam
 interponunt: ex quo Reipublicæ &
 regnò magna sequuntur incommo-
 da. Non autem reprobo vt in con-
 ciliis, *y en las juntas*, aliqua per-
 sona Ecclesiastica sit, vtpote Epi-
 scopus aut Cardinalis, qui aliorum
 vota & sententias secundum leges
 Dei, & Ecclesiasticas sanctiones
 disponat & dirigat. Sed improbo
 quod de non sibi pertinentibus, vt-
 pote de navalibus pugnis, obsidio-
 nibus, & similibus, ex capite quasi
 hallucinantes loquantur: ministere-
 rium enim eorum, & exercitium
 Sacrosanctum est, & ab his multum
 differt: & sic quid mirum, si eorum
 37 sententiæ diuersæ? Scriptum erat
 in veteri lege, cum asino & boue
 non arabis: hoc est, homines di-
 uersi exercitij non iunges: quia diffi-
 cillimum est sententias eorum in
 bonum Reipublicæ concordare. Et
 38 idem dico quando in Conciliis vbi
 de rebus Ecclesiasticis tractatur, sæ-
 culares miscentur, qui ferè nam-
 quam in bonum Ecclesiæ dispo-
 nunt.

Et non securè facit Episcopus,
 qui permittit se cõstitui Magistrum
 rationalem, & Præsidentem ad ra-
 tiones officialium thesaurariorum
 & receptorum discutiendas, quod
 facere de iure non debent. *c. clerici.*
ne clerici vel Monachi. c. inutile. 88.
dist. Boherius & Lupus supra. Rebuff.
in prax. lib. 2. de dispens. de non resi-
dendo.

39 Officio Legati Regis, seu Ora-
 toris fungi poterit, si adest Reipu-

blicæ utilitas, & non adest ali-
 æquè idoneus, obtenta in his &
 similibus casibus Pontificiâ licentiâ.
c. cum parati, de appellationibus. c. si
Episcopus dist. 18. c. in Archiepiscopa-
tu, de raptoribus. Felinus in c. inter
dilectos, num. 4. de fide instrum. Sa ver-
bo Episcopus, num. 18. Antonius Cor-
seti de potestate Regia, part. vltima,
num. 47. Lelius Zechus de casibus re-
seruatis, casu 3, num. 2. Barbosa in pa-
storali. p. 3. alleg. 53. n. 16.

Et officio Proregis: vt iam visum
 fuit in Cardinali Adriano Tortosæ
 Episcopo postea Papa, & in vene-
 rabili Cardinali Francisco Iuenez
 Archiepiscopo Toletano; & nostris
 temporibus Dominus ac Dominus
 meus semper colendissimus, illu-
 strissimus Cardinalis S. R. E. Diuus
 40 Antonius Capata olim Archiepi-
 scopus Burgentis, & nunc consilia-
 rius Regius in consilio *de estado y*
guerra. & etiam summus ac generalis
 41 in Philippi IV. Regis hæreditariis
 prouinciis de fidei Catholicæ ne-
 gotiis cognitor, censorque diligen-
 tissimus, & omni laude, veneratio-
 ne, ac æstimatione dignissimus: de-
 corauit namque illum Deus præcla-
 rissimis animi dotibus, ac illustra-
 uit singulari prudentia, eloquen-
 tia, integritate, constantia, man-
 suetudine, solertia, probitate, exi-
 mia pietate, iustitia, atque omni
 denique sanctimonia, quibus etiam
 suæ vitæ gravitate ita amabilis om-
 nibus apparet, quantum terribilis
 illis, qui flagitiorum generibus
 sunt inuoluti. Viuat ergo feliciter
 ad totius Ecclesiæ bonum, & sit
 eius memoria æterna. Anno de 1621.
 fuit Neapolis Gubernator. Bouadila
in politica, lib. 2. c. 17. n. 22.

Sed quòd Proregis seu Guberna-
 toris officium exercere nequeat. Ant.
 Corset. *de potest. regia. p. 5. n. 51.*

- 42 Poterit etiam exercere officium Regij Consiliarij auth. habita. *c. ne filius pro patre*: & ibi nota marginalis l. 48. tit. 6. part. 1. & ibi Lopus. *Abb. inde clerici. num. 10. ne clerici. vel monachi. Felinus in c. licet de foro compet. Laudens. in tract. de consiliar. q. 30. Corseti supra. Lancellot. in templo lib. 2. cap. 5. §. 4. de potentia Episcop. Azeuedo in l. 1. tit. 4. lib. 2. recopilat. Leo in thesaur. part. 3. cap. 4. num. 11. Menchaca de succes. creatione, lib. 3. §. 30. num. 312. Bouadilla d. lib. 2. cap. 18. num. 91. Camill. Borellus in Summ. decis. tit. 6. n. 20.*
- 43 Et quia in consiliis regis existentes aliquando interrogantur de causis criminalibus, si non cautè responderint, irregularitatem incurrent: & sic præmitto, quòd si Episcopus fuerit interrogatus, qua pœna feriri debeant cudentes falsam monetam, vel alia crimina perpetrantes, respondere de iure potest, generaliter loquendo, quòd debent flammis igneis exuri: iuxta decisionem textus in *l. si quis nummos. c. de falsa moneta*. Et quòd homicida voluntarius ultimo supplicio damnetur, vt in *l. 1. ff. ad legem Corneliam de sicariis*: & ita de similibus. Ioann. Montaigne de *collat. parlamentorum, part. 3. num. 9. Laudens. de consiliar. Princip. vbi citat Baldum in auth. habita. c. ne filius pro patr. Archidiacon. in c. pessimam 23. quest. 8. Sa verbo irregularitas ex deformitate, num. 4. Armilla verbo irregularitas, num. 18. Speculator tit. de dispensat. lib. 1. p. 1. §. 4. num. 42. Antonius Corseti, Lancellot. & Bouadilla; supra, & iste lib. 2. cap. 17. num. 27.*
- 44
- 45
- 46 In casu verò occurrenti particulari, vbi mors vel mutilatio membri imponitur, non debet respondere, seu consulere: sed dicere, hoc consilium ad me non pertinet, ne
- que est status mei, quia mihi non licet interficere quemquam. Montaigne de *collat. parlamentorum, part. 3. num. 9. Speculator & Armilla supra.*
- 47 Sed si interrogatur in casu particulari, qua pœna multari debeat Titius, & ipse dicat mortem mereri, & Iudex hoc consilio non sequuto, sed propter aliud delictum ad mortem damnauerit, non efficitur Episcopus irregularis. Armilla supra num. 18.
- 48 Poterit etiam sine irregularitatis metu librum in causis criminalibus iudices instruentem scribere, in lucemque edere. Bouadilla in *politica lib. 2. cap. 17. num. 27.*
- 49 Episcopus à suo Rege, & simul ab Archiepiscopo vocatus, licitè potest Archiepiscopi prætermittere mandatum, & ire ad Regem *c. pastoralis. §. ultim. de off. Legati. & ibi Gloss. & Scribentes in c. comparati, de appellat. c. si Episcopus 18. dist. c. de rebus 12. quest. 2. l. 19. tit. 3. lib. 1. ordinam. col. 6. vers. los quales aunque Pralados. Nisi Archiepiscopus dixisset, quòd Regia vocatione non obstante, eum adeat, nam tunc coram eo prius comparere debet. Panormitan. in d. c. cum parati. num. 8. Corseti de potest. Regi quest. 5. n. 50. Laudens. de Principibus quest. 427. Natta cons. 576. n. 8. Selua de beneficiis, part. 1. quest. 3. num. 12. Guillelm. Benedict. in c. Rainutius de test. verbo, & uxorem nomine Adelaisam. decis. 2. num. 50. col. 4. Azeuedo in l. 3. tit. 3. lib. 4. recopilat. Auiles in capit. prator. c. 1. gloss. mandamientos, num. 9. & 10. Ioannes Garcia de nobilitate, gloss. 9. num. 48. Bouadilla d. lib. 2. cap. 18. num. 61. Lancellot. in templo, lib. 1. cap. 2. de Rege §. 3 de magnitudine regali.*
- 50 Aliter fit cum Papa, cui semper Regis postpositis mandatis obtemperan

perandum est, ad instar Petri, qui omnibus relictis Dominum est sequutus. Gloss. in d.c. cum parati. & in c. pastoralis de off. & potest. iudicis delegati. c. qui resistit. & ibi gloss. 11. q. 3. Abb. Lancellot. & Bouadilla supra. Gonzales in reg. 8. cancellar. gloss. 1. num. 42.

51 In Episcoporum residentia (licet de iure diuino esse dicamus,) solus Papa dispensat, in quo non facit contra ius diuinum, sed tantummodò declarat in illo casu non teneri residere Prælatum, nec lege diuina tunc obligari ad residentiam. Couarr. variar. lib. 3. cap. 13. num. 9. Soto de iustit. & iur. lib. 10. quest. 3. art. 4. col. 4.

52 Et quia in fauorem residentia Dominis Episcopis alternatiua concessa est, non inutile erit vt ad de ea tractandum descendamus. Aduerte quodd ex Pontificia facultate Episcopi antiquitus beneficia conferebant in sua Diocesi vacantia liberè, sine vlla reservatione vel impedimento. c. decreto. c. qui se scit 2. quest. 6. c. multum. c. stupeo 3. quest. 6. Gaspar de Perusio in tract. de reseruat. in pr. num. 2. Hieronym. Grauid. cons. 197. num. 3. & 9. lib. 1. Gomezius in tract. de spectatiuis, num. 20. in fine. Cassiodor. decis. 3. num. 4. & decis. 4. num. 1. Puteus decis. 3. num. 4. de priuileg. quos sequitur Gonzales supra gloss. 4. n. 4. & 5. §. 1. proœm. n. 22.

53 Sed reseruatio ideò introducta vt prouideatur residentibus in curia. Gloss. in extrauag. execrabilis, §. qua omnia in verbo reseruamus de prabend. Ioann. 22. ibi: si quæris à me, quæ potuit esse causa rationabilis, quòd Papa ad se talia beneficia reuocauerit conferenda; possum respondere, quòd cum ad eius urbem & sedem confluant vndecumque clerici indigentes, quibus paterna

prouisione subuenire tenetur, iustum fuit & æquum aduenire modum, per quem Papa possit de multis beneficiis prouidere. Alias causas posuit ibi glossa, & multas Gonzales, vbi supra num. 187. vsque ad 197.

54 Sed ne Episcopi conqueri possent, concessit Papa tam Episcopis residentibus, quàm non residentibus, quatuor menses: videlicet Martium, Iunium Septembrem, ac Decembrem, & sibi reliquos octo menses propter suam maiorem potestatem reseruauit. Gonzales in reg. §. §. 1. proœm. num. 51. vsque ad 54. Rodriguez tom. 3. de sus obras cap. 35. num. 2.

55 In quo non facit Episcopis iniuriam, quia reuertitur res ad suam primariam naturam: tradit Æneas de Falconibus in tract. de reseruat. 2. praludio, num. 2. vers. unde si contigerit. Mandosius in regul. 2. quest. 2. n. 12. ante finem. Gonzales num. 47.

56 Postea vt Episcopi ad personaliter residendum inuitentur, diuisit Papa æqualiter omnes menses anni inter ipsum & Episcopos residentes, & alternatiuam quoad beneficia liberæ dumtaxat collationis acceptare volentes, vt videre est in regul. 8. cancell. & ibi Gonzal. num. 56. §. 1. Didacus Perez in l. 2. tit. 6. lib. 1. ordinam. Nicolaus Garcia de beneficiis 5. part. cap. 1. num. 682 fol. mihi. 471.

57 Itaque priuilegium quod in alternatiua eis conceditur, hoc est, quod alternatim cum Papa beneficia conferant, hoc modo Papa reseruat sibi sex menses, & alios sex concedit Episcopis, videlicet Februarij, Aprilis, Iunij, Augusti, Octobris, & Decembris. Renuntiatis tamen quatuor mensibus, sibi aliàs per regulam ordinariam competentibus, & vt alternatiua gaudere

dere possint, requiritur quòd Episcopus in sua Diocesi resideat, & quòd prius eam acceptauerit per patentes literas, manu propria signatas, suòque sigillo munitas, in sua ciuitate & diocesi datas: in quibus debet declarare se velle alternatiuam, & renuntiare quatuor menses sibi aliàs concessos & ipsas literas ad Papæ Datarium mittere, cum nuntio seu curfore ordinario & communi, quibus ab eo receptis, & in dataria recognitis, tunc demum & non antea, incipit priuilegio alternatiuæ gaudere. Leo *in thesaur. part. 2. cap. 3. num. 3.* Puteus *decis. 387. num. 1. & 2. lib. 3. & decis. 492. per totam. lib. 2. & ibi decis. 507. num. 1. & 4.* Gonzales *in regul. 8. cancell. gloss. 43. num. 41.* Nauart. *consil. 31. de præbend. num. 2.* Alexander Ludouisius postea Papa dictus Gregorius XV. *decis. 94. incipit dubitari. num. 9. & 11. fol. mihi. 92.* Thomas Zerola *in prax. benefic. verbo beneficium, §. 8.*

58 Quod in alternatiua nihil Episcopis de nouo concedatur, sed tantum remoueat obstatulum quoad duos menses. Ludouisius *decis. 99. num. 4. & 5 incipit dubita. an Petro. fol. 97. & decis. 291. incipit informante. num. 1. & 6.* Puteus *decis. 215. lib. 1. num. 3.* Gonzales *in d. reg. 8. gloss. 41. usque ad 46. & gloss. 51.*

59 Cardinales vero S. R. E. non habent menses reseruatos, neque obstatulum vllum, & idèd si Episcopatum habent, liberè possunt in quolibet mense omnia beneficia conferre, quia impedimentum ab eis remotum est. Ludouisius *decis. 99. num. 4.* Gonzales *gloss. 24. num. 71. & gloss. 41. & 45.*

60 Non potest Episcopus vti alternatiua, nisi beneficia vacantia fuerint liberæ dumtaxat collationis, ita vt ad ea conferenda procedere possit

sine consilio, aut consensu Capituli, aut alicuius personæ. Gonzales *d. gloss. 41. usque ad 45.* Ludouisius *decis. 95. incipit gratia Sebastiani.*

61 Et sic in beneficiis spectantibus ad collationem Episcopi, & Capituli, & si menses inter Capitulum & Episcopum sint diuisi, alternatiua concessa Episcopo, non prodest Capitulo. Ludouisius *decis. 95. incipit gratia Sebastiani. num. 7.* Gonzales *in regul. 8. gloss. 24. num. 48. & gloss. 42. num. 1. & 5. & gloss. 45. per totam.*

62 De iure antiquo contrarium seruabatur, teste Puteo *decis. 88. in fine lib. 1.* quia non erat restricta ad solos Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, sicut hodie.

63 Sed si Episcopus & Capitulum habent aliquas præbendas simultaneæ collationis, & diuidit per turnum ius & exercitium conferenditalia beneficia simultaneæ collationis, tunc Episcopus in suo turno gaudebit alternatiua respectu dictorum beneficiorum: quia in hoc casu certum est quod confert liberè. Ludouisius *suprà, & Gonzal. d. gloss. 45. per totam.*

64 Idem dicendum erit si turnus non sit diuisus per alternas vices, sed per choros seu latera, ita vt beneficia vacantia ex præbendatis sedentibus in latere dextero chori Ecclesiæ cathedralis seu collegiatæ, ad liberam collationem Episcopi, quæ ex præbendatis sedentibus in latere sinistro, ad liberam dispositionem Capituli spectent: nam cum liberè Episcopus conferat vacantia in suo choro, alternatiua gaudet. Gonzales *suprà. §. 1. 2. & 3. num. 36.*

65 Sed Capitulum etiam si habeat in latere sinistro liberam collationem, vel etiam sede vacante, alternatiua frui nequit. Garcia *de beneficiis part. 5. cap. 1. fol. 471.*

Nulla

66 Nulla causa licet grauissima & iustissima etiam à Concilio approbata, & licet exerceat officium Inquisitoris generalis, poterit Episcopum absentem à Diœcesi habilem reddere, & facere quod pro presente habeatur, ad hoc vt alternatiua gaudeat, vt sanctissimus respodit. Garcia *ubi supra* num. 467. & *in addit. ad dict. cap. 1. num. 463.* Marquesanus *de commiss. part. 1. tom. 1. cap. 1. & 2. num. 115.* Barbosa *in pastorali, part. 3. allegat. 53. num. 34. cum sequenti.*

67 Et licet absentia sit vnus diei, & pro vtilissima causa, & in die illa commorans extra Diœcesim, vacauerit beneficium aut præbenda, prouisio non ad Episcopum, sed ad Papam pertinet: vt decisum fuisse in Rota in causa Archiepiscopi Domini Maximiani de Austria, testatur Gonzales *in regul. 8. cancell. gloss. 43. num. 26. vsque ad 41.* vbi late & copiose hanc quæstionem disputat, & vltimò concludit, quod nec vnus diei absentia est excusabilis.

68 Contrarium affirmat Leo *in thesaur. part. 2. cap. 3. num. 9.* sed existimo quod non est secuta, neque sequenda eius doctrina: quia ad 15. dies extendit absentiam extra Diœcesim, & dicit gaudere alternatiua dum abest.

69 Sed licet absens à Diœcesi per aliquod tempus, vel etiam per spacium vnus diei privilegio alternatiuæ priuetur, non tamen ipsam alternatiuam perdit, neque perdere potest per absentiam, abusum, vel alio modo, nisi Papa volente, & expresse declarante: & taciturnitas Papæ conseruare videtur Episcopum in suo vsu, & quasi possessione conferendi virtute alternatiuæ. Late Gonzales *in d. reg. 7. gloss. 43. num. 135. & 159. & gloss. 56. num. 48.*

vsque ad finem. Barbosa *in pastor. p. 3. allegat. 53. num. 44.* vbi inseruit quamdam sacre Rotæ decisionem super hoc late fundatam.

70 Quid ergo dicendum, quando Episcopus absens fuit à Diœcesi, & rediit statim: vtum per absentiam totus ille mensis efficiatur Papæ, aded vt ipse beneficia vacantia in illo prouidere nequeat; anve statim cum rediit, possit conferre deinceps vacantia in illo mense: siquidem, vt diximus, alternatiuam non perdit, nisi vsum tantum per spacium temporis quo abest. Sed ad intelligentiam nota. Certum esse non amittere Episcopum alternatiuæ proprietatem per absentiam, vsum verò sic: ita vt si post acceptationem alternatiuæ abierit, redieritque in principio mensis Aprilis, aut Octobris, quia per absentiam suam suam semel facti sunt Papæ, licet ipse in principio ipsorum ad Diœcesim redeat, nihilominus impeditur prouidere vacantia in eis, & in sequentibus, hoc est in mense Maij, & Nouembris; sed adueniente mense Iunij & Decembris prouidebit, & est ratio, quia Episcopus istos duos menses, scilicet Aprilem, & Octobrem lucratur Papæ, absque aliqua mensium ipsius permutatione, & nullo alio nisi residentia onere adiecto: vnde cum eos gratis accipiat, æquissimum erit, vt quantumque paruo tempore à sua Diœcesi abfuerit, illos amittat: ita vt semel per eius absentiam facti Apostolici semper remaneant Apostolici, vsque ad vltimum diem illius mensis quo abfuerit.

71 Si verò in principio mensis Februarij, seu Augusti, licet semel per absentiam Episcopi facti sint Papæ, desinunt esse Papæ reuertente Episcopo ad suam Diœcesim,

quia non ita simpliciter Episcopus accepit à Pontifice menses Februarij & Augusti, sed in cambium Martij & Septembris: unde cum nullo modo possit Episcopus ex parte Papæ iterum habere Martium & Septembrem alias sibi pertinentes, iustissimum est quòd Papæ non ita absolute, & rigore stricto recuperet Februarium & Augustum, sed sit satis quòd per illud solum tempus quo abfuerit Episcopus Pontifex prouideat beneficia vacantia in illa Diocesi, & quòd reuertente Episcopo ad eum quoque pertineat prouisio, non ad Papam: quia statim cum reuertit desinunt esse Papæ.

Menses autem Iunij & Decembris semper sunt Episcopi etiam si Episcopus numquam resideat in Diocesi, & etiam tunc non pertinet prouisio beneficij in eis vacantis ad Papam, sed ad Episcopum. Quia cum Papa retineat sibi medietatem suorum octo mensium, scilicet Ianuarium, Maium, Iulium, & Nouembrem, in quibus nullo modo voluit posse competere Episcopo ius aliquod, etiam si perpetuè resideat; æquissimum etiam erit, quòd Episcopus sibi etiam retineat medietatem suorum quatuor mensium, Iunium scilicet, & Decembrem, in quibus nullum vnquam ius posset competere Papæ, etiam si Episcopus in sua Diocesi non resideat. Quæ notauit tamquam mirabilia, & utilissima; & secundum ea plures consului in casu particulari, & postea inueni idem tenere Barbosam, ex mente cuiusdam moderni in longa allegatione ad decisionem Rotæ, quam suo libro inseruit, in *pastorali part. 3. allegat. 33. num. 38. vsque ad 44.*

In quibus casibus Episcopus alternatiuam perdat, post multas am-

pliationes, & limitationes posuit Gonzales in *regul. 8. gloss. 56.* & concludit quòd ad hoc ut ea uti non possit, & ut censeatur amissa requiritur Papæ declaratio.

Finitur alternatiua morte Pontificis concedentis, aut Episcopi acceptantis, & renuntiatione seu morte civili tam Papæ, quàm Episcopi. Nauarr. *consil. 31. de prebend. & dignit. n. 2.* Gonzales in *regula 8. §. 5. proem. num. 1. vsque ad 38.* Barbosa *part. 3. alleg. 57. n. 190.*

Si transfertur ad aliam ecclesiam, vel remouetur alio quouis modo, cessat alternatiua: quia talis translatio seu remotio dicitur mors civilis; & si vult in nouo Episcopatu alternatiuam habere, de nouo petere & acceptare tenetur. Gonzales. *gloss. 54. in regul. 8. num. 14. vsque ad finem.*

Episcopus non tenetur mittere nuntium specialem ad Papæ Datarium cum acceptatione alternatiuæ, sufficit namque transmittere literas acceptationis cum nuntio, & cursore ordinario, & communi, siue cum alia quacumque persona; & hoc procedit tam quando primò alternatiuam acceptat, quàm quando secundò aut tertio. Gonzales in *regul. 8. gloss. 63. num. 6.*

Quid enim dicendum est in ista acceptatione, quando incipiat currere: & dic quòd si in dataria alternatiuam acceptat in mense Apostolico, non incipit gaudere alternatiua, nisi toto mense peracto. Sed si acceptat in mense suo, statim currit in sui fauorem: quia acceptatio, vel non acceptatio alternatiuæ est in sola facultate Ordinarij; & si elegit acceptare in principio alicuius mensis Apostolici, sibi imputet, cum potuit expectare finem talis mensis, & non præiudicare Papæ, quia in

72

73

74

75

in eius volūate fuit eligere, in quo mense acceptare volebat. Barbosa, p. 3. alleg. 53. n. 38. & 41.

76 Si beneficium in mense Episcopi (per alternatiuam) vacauerit, & eius collationem differt vsque ad mensem Apostolicum, & in mense Apostolico confert, valida est collatio, neque vitatur, quia in mense Apostolico fit. Gonzales in regul. 9. cancel. gloss. 11. num. 48. Barbosa part. 3. alleg. 57. num. 189.

77 Et postquam alternatiuam acceptauerit, non potest ab ea recedere, & dicere, Nolo ea vti, & habere menses ordinarios: quia iam non est in eius potestate. Puteus decis. 88. lib. 1. num. 1. Gonzales in regul. 8. gloss. 43. num. 135. & gloss. 59. num. 17. & gloss. 50. per rotam.

78 In generali reuocatoria non comprehenditur alternatiua, nisi de ea expressa mentio adhibeatur. Puteus decis. 215. num. 4. lib. 1. & ibi decis. 47. num. 2. Gonzales in regul. 8. gloss. 43. num. 135. & a gloss. 41. vsque ad 66. plura de alternatiua dixit.

69 Sicut enim Episcopus non residens multis plectitur pœnis, à cōtratio residens multis honoratur priuilegiis; & primò pro nulla aut causa grauissima, etiam hæresis, (quod absit) aut læsæ maiestatis, non possunt citari per quoscumque Iudices ordinarios, seu delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, nisi de expressa commissione Papæ sua manu signata. Late Gonzales in d. regul. 8. gloss. 41. num. 4. vsque ad 8. Garcia de beneficiis part. 5. cap. 1. num. 687. fol. 471. Augustin. Barbos. multos refert in remissionibus ad cap. 7. & 8. Concil. Trident. sess. 13. Quintilianus Mandosius in tract. de monior. quest. 4. n. 7. fol. 3 Conc. Trident. de reform. sess. 13. c. 7. incipit Quoniam.

S V M M A R I V M.

Quis sit Episcoporum proprius iudex. num. 1.

Electus non confirmatus, qui ob calumnias non potuit adipisci Episcopatum, à quo indicetur. num. 2.

Quando possint citari Episcopi ad comparendum in curia. num. 3.

Quid requiratur ad hoc, ut incidant in suspensionem. num. 4.

Cardinales non Episcopi an gaudeant illo priuilegio. num. 5.

Episcopi an possint excommunicari à Vicario Archiepiscopi. num. 6.

Confirmatus non consecratus an gaudeat illo priuilegio. num. 7.

Episcopus quando possit incarcerari à Principe laico. num. 8.

Iudices seculares de causis Episcoporum cognoscentes an excommunicationem incurrant. num. 9.

An eis dantes auxilium sint excommunicati. num. 10.

An eandem excommunicationem incurrant offendentes Episcopum, qui renuntiauit loco & dignitati. num. 11.

Episcopus seipsum offendens vtrum eandem excommunicat. incurrat. num. 12.

Latrones bona Episcopi furantes vtrum eandem excomm. incurrant. num. 13.

Quis fuit primus, qui contra Episcoporum insidiatores pœnas statuit. num. 14.

Patronus percutiens Episcopum an

priuetur iure patronatus. n. 15.
 Ciuitas percutiens Episcopum quâ
 pœnâ feriatur. num. 16.
 Ciuitas an possit excommunicari.
 num. 17.
 Confirmatus non consecratus occi-

dens, an puniatur eadem pœna,
 quâ si esset consecratus. num. 18.
 Ciuitas occidens Episcopum an no-
 men perdat. num. 19.
 Consequentes vi absolutionem quâ
 pœnâ multentur. num. 20.

DE EXEMPTIONIBVS EPISCOPALIS DIGNITATIS.

CAPVT SEPTIMVM.

EPISCOPVS etiam in
 causa hæresis, (quod
 absit,) non iudicatur ab
 Archiepiscopo, Inqui-
 sitore generali, à Pa-
 triarcha, seu ab alio, quàm à Papa,
 qui aliquando has causas eorum
 Metropolitanis committit, vel aliis
 Episcopis: hæc enim commissio
 debet esse specialis, & manu San-
 ctissimi signata, & numquam plus
 prædictis Episcopis seu Primatibus
 tribuitur, quàm vt solam facti in-
 structionem sumant, processumque
 conficiant, quem statim ad Papam
 transmittere tenentur, vt senten-
 tiam proferat.

Minores autem causæ criminales
 Episcoporum in Concilio tantum
 prouinciali cognosci & terminari
 debent. c. *ideo cum sequentibus* 2. q. 6.
 c. *Episcopus* quast. 3. c. *inquisitores de*
hæreticis. Concilium Tridentinum
de reformat. s. s. 13. can. 6. 7. & 8. c. inter
corporalia, de transl. Episcop. vers. con-
demnari. l. 10. tit. 5. part. 1. & ibi Lupus
Panormitan. in c. excommunicamus de
hæretic. num. 13. Penna in director. In-
quisitorum part. 3. comm. 77. fol. 557.
Nicolaus Emerici in director. Inqui-
sitor. part. 2. cap. 9. commentar. 8. Henri-

quez in *Summ. lib. 13. cap. 55. §. 2. lite-*
ra P. Syluester verbo Archiepiscopo,
num. 1. Iulius Clarus lib. 5. sentent. §.
final. cap. 35. vers. alterius quero. Sa ver-
bo Episcopus, num. 2. Armilla verbo
Archiepiscopus, num. 2. Sarmiento se-
lectar. interpretat. lib. 1. cap. 14. num. 8.
Simancas de catholic. institut. cap. 24.
de Episcopis. fol. 85. Nauarr. conf. 2. de
foro competenti. num. 5. Millis in reper.
verbo Episcop. vers. Episcop. postquam.
Anguianus de legibus lib. 2. controuer.
26. num. 20. Barbosa in pastor. part. 3.
allegat. 112. num. 13. Felinus in c. 1. de
iudiciis, num. 23. & in c. qua in Eccle-
siarum, de constitutionibus. Extendit

ad promotum ad Episcopatum, qui
 sine sua culpa, fortè ob aliquorum
 calumnias non potuit Episcopatum
 adpiisci: nam iste in memoriam
 pristinae dignitatis, & promotionis,
 ab alio quàm à Papa deponi nequit.
 Petrus Gregorius *syntagm. iuris part.*
2. lib. 15. cap. 2. num. 27.
 Neque possunt citari vt persona-
 liter compareant in curia Papæ, nisi
 ob causam, ex qua priuandi veniant,
 licet causa grauissima sit, & deli-
 ctum punitione dignum: & tunc
 debet accedere specialis commissio
 Papæ, vt Pius IV. sanciuit. Quinti-
 lianus

lianus Mandosius de monitor. quest. 4. num. 7. Barbof. in pastoral. part. 3. alleg. 111. num. 7

4. Neque incidunt in interdictum à iure, vel ab homine, nisi eorum expressa mentio fiat. c. quia periculosum, d. sententia excommunicat. lib. 6. & ibi Geminian. c. si compromissar. §. huiusmodi. de elect. lib. 6. Sayrus de censur. l. b. 1. cap. 8. num. 25. Iacobus à Canibus in tract. de repras. part. 3. num. 5. Henriquez in Summ. lib. 13. cap. 34. §. 2. liter. V. & cap. 43. §. 5. lit. V. Nauarrus in Manual. cap. 27. num. 161. Azor. inst. moral. part. 2. lib. 3. cap. 32. quest. 8. Paulus Borgasius de irreg. titulo an excomm. part. 6. num. 3. Leo in thesaur. part. 3. c. 8. in princ. Marius de censur. tom. 1. disput. 10. lib. 3. cap. 5. vers. sed quari potest. Armilla verbo Episcopus, num. 10. Felinus in c. quod super his, num. 12. de fide instr. Vgolinus de offic. & potest. part. 1. cap. 2. §. 2. num. 4. Syluester, Armilla, Angelus verbo Episcopus, num. 12. 10. & 6. Riccius in prax. decis. 565. num. 1. Speculator tit. de dispens. lib. 1. part. 1. §. 5. num. 23. Fauus Incarnatus in Scrutinio tit. de suspension. vers. unde nullus. Ioann. Cephal. conf. 1. num. 55. lib. 1. tom. 1. Rodriguez tom. 3. quest. 65. art. 3. Barbof. allegat. 111. num. 1. vbi ponit aliquas suspensiones, quas incurrit Episcopus, licet de eo expressè non fiat mentio.

5. Cardinales si Episcopi non sunt, hoc priuilegio non gaudent. Felinus supra.

6. Episcopus non potest excommunicari à Vicario seu Officiali Archiepiscopi, si Archiepiscopus est in prouincia, vel propè. c. 1. §. officiales, de offic. ordinarij. lib. 6. & Gloss. & Geminian. ibi, num. 2. Rebuffus in prax. lib. 1. regul. de forma Vicarij Archiepiscopi. num. 164. Vgolinus de off. Episcop. part. 1. cap. 2. §. 2. num. 4. Millis in re-

pertor. verbo Episcop. vers. Episcopus postquam est.

7. Confirmatus non consecratus non gaudet isto priuilegio. Geminianus vbi proxim. Contrarium, nempe gaudere, tenet Vgolinus in loco citato.

8. Episcopus, qui Principis laici bona administrat, non potest ab eo carcerari pro ratione reddenda, nisi fuisset suspectus de fuga: sed à Metropolitano, & coram eo conueniri debet. Bertach. de Episcop. part. 1. quarti libri, num. 21. Escouar. de ratiocinijs c. 7. n. 13.

9. Iudices seculares de causis Episcoporum vel Ecclesiasticorum cognoscentes quocumque titulo sunt ipso iure excommunicati. c. nouerit 49. c. grauem de sentent. excomm. & per bullam cœna §. 16. & ibi Armilla, & Viualdus. Nauarr. in Manual. cap. 27. num. 69. Leo in thesaur. part. 3. cap. 7. num. 62.

10. Dantes auxilium, consilium & fauorem in prædictis, & iurisdictionem fructus, redditus, & prouentus ad Episcopos pertinentes impediens, per dictam bullam sunt excommunicati: & insequentes, vel iniuriosè eos percutientes, capientes, seu vanientes, & tam mandantes quàm approbantes, facientes, consulentes. Extrauagans & si Domini, de pœnitent. & remiss. Soto in 4. sentent. dist. 22. quest. 2. art. 3. col. 10. Fauus Incarnatus in scrutinio, tract. 12. de excomm. vers. 9. Clement. si quis suadent. & ibi Card. Depènis. Nauarr. consil. 31. de sentent. excomm. num. 3. Candelabr. aur. in bulla cœna, casu 11. num. 85. Armill. verbo excomm. excommunicat 3 num. 1. Zerola in prax. verbo Episcop. part. 2. num. 12. Nauarrus in Manuali super dict. bullam cap. 27. num. 67. Marius de censur. tom. 1. lib. 5. cap. 1. disp. 12. de excomm. contra offen-

11 dentes Pralatos & cap. 3. col. 5. vbi dicit,
 eandem excommunicationem in-
 12 currere offendentes Episcopum, qui
 loco & dignitati renuntiauit. & in d.
 cap. 1. col. 3. quod Episcopus, qui se
 ipsum offendit, si lætio non est enor-
 mis, non incurrit excommunicatio-
 nem bullæ Cœnæ.

13 Latrones & similes, qui Episco-
 porum bona vsurpant, non incur-
 runt excommunicationem: nam
 ad hoc non sufficit qualiscumque
 vsurpatio, sed vt res Ecclesiæ. Leo
 in thesaur. part. 3. cap. 7. num. 48.

14 Conspiratores, persecutores, seu
 insidiatores suorum Episcoporum
 curiæ tradendos instituit S. Fabianus
 Papa. Cardinalis Baronius anno
 Domini 1074. Gregorij VII. anno 2.
 num. 6.

15 Qui Episcopum occidi intenta-
 uerit, per se, vel per alios Iuspa-
 tronatus, quod in illa habet Eccle-
 sia, amittit. Petrus Gregor. syntagma-
 tum lib. 17. part. 2. cap. 4. num. 16.
 Zerola in praxi part. 1. verbo Episcop.
 num. 27.

16 Ciuitas proprium Episcopum
 percutiens, dignitate Episcopali
 priuatur: & interdicitur, non ex-
 17 communicatur; (quia ciuitas non
 potest excommunicari.) c. inter nos
 vltim. §. egeat 25. q. 2. Ioannes Ran-
 dei de dispensat. casu 42. Cardinalis
 Tuschus litera C, conclusio. 102. n. 2.
 Rebuffas in praxi beneficior. lib. 1.
 cap. 25. num. 43. Zerola & Marius
 supra. Additionator Abbatis in c. 1.
 de translat. Episcopi, liter. C. Gutierrez
 canonica lib. 2. cap. 30. num. 11. alios
 referens.

18 At verò si consecratus non erat,
 sed tantum confirmatus, non pri-
 uatur dignitate Episcopali. Baldus
 in l. si nondum c. de furtis. & Iason in
 l. 2. col. 2. c. de in officioso testam. quos
 sequitur Couartuias lib. 2. variar.

cap. 9. num. 10. Alphonf. de Hofeda de
 incompatibil. beneficior. cap. 23. n. 113.
 Gutierrez supra.

19 Sed in casu quo offendat confir-
 matum consecratum, & priuetur
 dignitate Episcopali; non tamen
 nomen ciuitatis perdit. Bart. in con-
 stitut. qui sint rebelles. verbo Lombar-
 dia num. 6. Bouadilla in politica lib. 2.
 cap. 17. num. 15. Gratianus disceptation.
 tom. 2. cap. 291. n. 37. & 38.

20 Consequentes vi vel metu abso-
 lutionem sententiæ excommunica-
 tionis, suspensionis, vel interdicti,
 absolutio annullatur, & nouam ex-
 communicationem incurrunt. c. vni-
 co, de his qua vi. lib. 6. & ibi Gemin-
 nian. num. 3. Leo in thesaur. part. 3. c. 7.
 num. 87.

S V M M A R I V M.

Episcoporum ordo quos gradus ha-
 beat. num. 1.

Episcoporum ordo an honorabilis.
 num. 2.

An sint de iure diuino, & succedant
 Apostolis. num. 3.

Clausula illa D. Ioannes, Dei &
 Apostolica sedis gratia Episcopus
 Auriensis, ad quid. num. 4.

An sit de iure diuino quod Toleti
 aut Valisoleti sit Episcopus.
 num. 5.

Diuisio diocesum & creatio Episco-
 patuum à quo iure. num. 6.

An possint creari Episcopi sine titu-
 lo. num. 7.

Iurisdiictionis potestas an sit de iure
 diuino. num. 8.

Papa an possit omnes Episcopos de-
 ponere. num. 9.

Vtrum illis prohibere possit Sacra-
 mentorum

- mentorum collationem. num. 10.
 Et quid si interuenit consilium Cardinalium S. R. E. num. 11.
 Potestatem conferendi Sacramenta ordini Episcoporum reseruata, an tollere Papa possit. num. 12.
 Abbas Panormitanus, & Innocentius increpantur ab Alphonso de Castro, Couarraua, & ab aliis. num. 13.
 Vtrum possit Papa impedire executionem ordinis Episcopalis. num. 14.
 An peccent Episcopi administrando ea, quae eis competunt ratione ordinis, si prohibitio Papa interueniat. num. 15.
 Episcopus an sit par Papa. num. 16.
 Papa an dici valeat se esse Episcoporum Dominum. num. 17.
 In Ecclesia nihil clarius Episcopo. num. 18.
 Papa Episcopos, magni facit, & vocat eos fratres: & Cardinales filios. num. 19.
 Cardinales quare aliquando appellantur fratres. num. 20.
 Aliquando quis ex persona alterius consequitur, quod, ex sua non potest. num. 21.
 Episcopatus an sit dignior aliis ordinibus, & an Christus fuit Episcopus. num. 22.
 Vtrum sit maior ordo in Ecclesia, & quare se Episcopum nominat Papa. num. 23.
 Si Episcopus eligatur in Papam, an debeat consecrari iterum. num. 24.
 Habent Episcopi excelsum honoris fastigium. num. 25.
 Dignitas Episcopalis ordinata ante aduentum Christi. num. 26.
 Episcopus est frater, & Coepiscopus Papae. num. 27.
 Si Papa non exprimit cui scribat, cui scribere praesumatur. num. 28.
 Papa est inter Episcopos sicut Petrus inter Apostolos. num. 29.
 Sunt membra, & pars corporis Papae. num. 30.
 Tenent in Ecclesia locum, quem Princeps Sacerdotum in synagoga. num. 31.
 Et Princeps Sacerdotum: & carpitur impius Caluinus. num. 32.
 Est prima dignitas post Papatum. num. 33.
 Est maior Praesbytero Cardinali. num. 34.
 Augustinus ob quid venerabatur Hieronymum. num. 35.
 Episcopus commensalis Cardinalis S. R. E. an dici valeat quod eius familiaris sit. num. 36.
 Excitantur Episcopi ad maiestatem suae dignitatis conseruandam. num. 37.
 Cupiditas omnium malorum radix. num. 38.
 Cardinales S. R. E. an inferiores, seu superiores Episcopis. num. 39.
 Episcopi an sint minoris dignitatis quam Cardinales. num. 40.
 Episcopatus an iure diuino maior sit Cardinalatu. num. 41.
 Episcopatus an iure diuino maior sit Presbyteratu. num. 42.
 Cardinalium origo. num. 43.

Cardi

- Cardinalatus Presbyteratui quid addat, & quid Abbatia Monachatu.* num. 44.
- Antiquitus Curati ac principales Sacerdotes cuiuslibet Ecclesie Cardinales appellabatur.* n. 45.
- Papa an possit Episcopum sine causa deponere.* num. 46.
- Petrus an potuit aliquem sine causa remouere ab Apostolatu: & utrum Papa possit Episcopatum inuito Episcopo sine causa diuidere.* num. 47.
- Episcopus est Princeps Ecclesie.* num. 48.
- Vtrum sit maior Imperatore.* num. 49.
- Est ordinarius sui Regis.* n. 50.
- An possit excommunicare Regem seu Imperatorem.* num. 51.
- Constitutio facta in octaua Synodo generali ponitur.* num. 52.
- Reges & Principes qualiter Episcopos sint veneraturi, & an debeant eis assignare sedem in parte dextera.* num. 53.
- Valentinianus Imperator miraculose percutitur ob irreuerentiam Episcopo exhibitam.* num. 54.
- An iuri consentaneum, quod Rex, quando Episcopus accedit, reuenter assurgat.* num. 55.
- Princeps à clarissimis salutatus an assurgere debeat.* num. 56.
- Imperator Caralus IV. quid faciebat cum Cardinali de Columa.* num. 57.
- Episcopus an sit clarissimus.* num. 58.
- An debeant osculari manus Regis, seu Imperatoris.* num. 59.
- An nostri Episcopi dici possint esse nostri Regis Philippi Vassallos.* num. 60.
- Subditus an potius Episcopo suo quam suo Regi subuenire debeat.* num. 61.
- Quomodo suo Episcopo scribere debeat.* num. 62.
- An coram eo genuflectere teneatur.* num. 63.
- Genuflexionis reuerentia Principibus excelsis tantum debita.* num. 64.
- Episcopus Princeps excelsus dicitur.* num. 65.
- Reges curare debent quod Episcopi venerentur.* num. 66.
- Constitutio Francorum Regum ponitur.* num. 67.

DE EXCELLENTIA
EPISCOPATUS.

CAPUT OCTAVUM.

Sunt enim Episcoporum Ordo quadripartitus est, in Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos, c. clericos. *versfordo. 21. dist. c. unico. §. final. de statu regularium, lib. 6. l. 1. cum sequentibus tit. 5. part. 1.* Soto de iustit. lib. 10. *quest. 1. art. 3. col. 5.* Ioannes Garcia de nobilit. *gloss. 48. §. 3. num. 8.* Roman. *en su republica Christian. lib. 3. cap. 5. vers. san Isidro.* Barbosa in *pastorali, titulo 1. §. 6. per totum.*

2 Ex istis enim dixit, *lex 1. tit. 5. part. 1. los mas honrrados son los Obispos que maquer à Papa e Patriarchas, e Primados, e Arcobispos, segun dixè adelante pero todos estos son Obispos, como quier que aian los nomes de partidos: & ibi Lupus.*

3 Sunt enim instituti de iure diuino, & succedunt Apostolis per quamdam similitudinem, & proportionem. *c. Ecclesia 35. dist. c. in nouo 21. distinct. c. legimus. 29. dist. c. Dominus 23. dist. c. quorum vices 69. dist. c. loquitur 29. quest. 1. Gloss. in c. Abbates de privilegiis lib. 6. l. 1. l. 17. l. 41. l. 66. tit. 5. part. 1. & ibi Montalno. & Lopez. Concil. Trident. de sacram. ordin. *sess. 23. cap. 4.* Diuus Thomas 2. 2. *quest. 185. art. 5. num. 9.* Soto in 4. *dist. 24. quest. 2. art. 2. col. 5. tom. 2. & tom. 1. 9. 1. dist. 21. art. 4.* Petrus Soto in *lect. de institut. Sacerdot. lect. 1. tit. de sacram. Ordinis. §. 1.* Anton. de Præris, *de iurisdic. Episcopi, c. 6. col. 3. num. 27.**

Rodeanus de *simonia, tom. 2. cap. 16. num. 57.* Soto de *iustit. lib. 10. quest. 1. art. 3.* Grylaldus in *decis. fidei cathol. verbo Episcopus, obiect. 3.* Baldus in *c. solita de maior. num. 2.* Stunica de *vera relig. cap. 28. lib. 3.* Coninck de *sacram. tit. de sacram. ordinis, disp. 20. dub. 4. num. 25.* Panormitan. in *c. tra nobis. de confirm. util. vel inutil. n. 11. & in c. per venerabilem qui filij sint legitimi, num. 20.* Tuschus *liter. E. verbo Episcopus conclusion. 237. num. 20.* Bertachin. de *Episcop. in praludio. num. 4.* Ioann. Randei de *dispens. in pralud. num. 4.* Cataldin. de *translat. sacri Concilij num. 9. tom. 3. diuers.* Petrus de Monte de *primatu Papa, & Monarchia Concilior. sum. 1.* Andreas Siculus de *prestant. Cardinal. quest. 1. basilica 1. num. 10.* Hugo de *officio quatuor Pralator. in arbore status humani generis.* Troilus Maluetius de *oblacionibus imagini factis, 4. part. num. 3.* Victoria in *relectionib. de potest. Papa, relect. 2. conclus. 3. num. 9.* Selua de *beneficij, part. 1. quest. 4. n. 32.* Syluester *verbo Episcopus, num. 1.* Ioannes de Montaygne de *bigamia, quest. 1. n. 7.* Lancelotus in *templo, lib. 2. cap. 5. in princ.* Syluester *verbo Episcopus, n. 1.* Ioannes Garcia de *nobilitate, gloss. 48. §. 3. num. 55.* Agia de *exhibendis aux. fundam. 3.* Petrus Gregorius *syntagmar. part. 2. lib. 11. cap. 2. n. 7.* Gutierrez *canonicar. lib. 1. cap. 27. num. 14.* Suarez de *legib. lib. 4. cap. 4. num. 2. & 3.* Holeda de *benefic. incompatib. part. 1. num. 5.* Valenzuela *conf. 35. n. 119.* Gambarus

M

de potestat. Legati, fol. 25. num. 8.

- 4 Neque huic conclusioni obstat profectò communis practica loquendi in claufula illa, (D. Ioannes Dei & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Auriensis:) nam hæc ponuntur in superioritatis recognitionem; nam licet de iure diuino eorum dignitas & iurisdictio sit, non tamen eorum electio, quia ab ipso Papa fit, & confirmatio: & cum à Papa munus confirmationis recipiant, iustissimè dicunt, sua gratia & beneuolentia mediante, esse Episcopos. Nam de iure diuino non est quoddam Petrus aut Ioannes sit Episcopus, & cum Papa Petrum aut Ioannem eligat, aut si est presentatus, confirmat sic de ipsius gratia factus dicitur. Vel dic, quoddam licet sint de iure diuino, de iure Pontificio est quod Tolertana in ciuitate, aut in
- 5 Vallisoletana sit Episcopus, quia diœcesum diuisio est de iure positiuo, & etiam creatio Episcopatum. Rodeanus de simon. cap. 18. num. 4. &
- 6 sic pro hac etiam parte dicunt Apostolicæ sedis gratia Episcopus talis tituli: nam sine titulo, vt diximus supra, creati non possunt; & sic videtur quod assignatio tituli facta à Papa, iuncta consecratione, faciat Episcopum.
- 7 Et ideò quia potestatem quam habent iurisditionis in genere, est de iure diuino, vt tenent supra telati, Gambarus, Victoria, Antonius de præ. Rodeanus, & alij, non potest Papa omnes Episcopos deponere. c. per principalem: & ibi gloss. 9. q. 3. Andreas Siculus de præstantia Cardinal. part. 1. basilica 1. num. 93. Pannormitan. in c. tua nobis, final. de confirmat. vil. vel inutil. num. 10. Troilus Maluetius de oblationibus imaginibus factis, part. 2. n. 11. Laudensis de principibus, quest. 164. Gregorius Lopez

in l. 4. tit. 5. part. 1. & Montaluo in l. 2. tit. 5. part. 1. Antonius de Roselis de potest. Papa & Imperatoris, summ. quis iudex Papæ sit, num. 7. Ioannes Montaigne de bigamia, quest. 7. num. 8. Abbas in c. quanto. de consuetudine, num. 11. Agia de exhibendis auxili. fundament. 4.

At verò poterit eis prohibere Sacramentorum collationem, quod sine grauissima & rationabili causa facere non potest, quia id esset contra vniuersalem statum Ecclesiæ statuere, quem decolorare sine dubio nequit. Abbas, Gregorius Lopez, & Maluetius supra.

Et quoddam non possit statum Ecclesiæ decolorare etiam cum consilio Cardinalium. Guillel. Benedictus in c. 8. ainitius de testam. verbo & uxorem nomine Adelayfam. decis. 2. num. 137. fol. mibi, 92. col. 1.

Potestatem verò conferendi illa Sacramenta, quæ sunt Episcopis reseruata ratione ordinis Episcopalis, vt est ordinare, confirmare, & similia, tollere nequit Papa: quia à Deo, non ab ipso recipiunt; ita vt etiam interueniente Papali prohibitione, collatio istorum Sacramentorum erit vera ac firma. c. quoddam quidam 1. quest. 1. c. ordinationes 9. q. 1. Gloss. in c. manus. de consec. dist. 5. Couarr. variar. lib. 1. cap. 10. num. 8. Pineda in monarchia Ecclesiast. part. 2. tom. 2. lib. 12. cap. 1. §. 2. & part. 3. tom. 3. lib. 17. cap. 4. §. 2.

Contrarium tenuerunt Abbas, Innocentius, & alij, quos redarguunt Alexander de Ales, Ioannes Maior, & Adrianus V. I. & reputata pro hæretica ab Alphonso de Castro lib. 2. de iusta hæreticorum punitione cap. 22. quos refert Couarruius vbi supra.

Sed licet tollere nequeat prædictam potestatem, poterit impedire

exccu

executionem ordinis Episcopalis circa Sacramenta, siue generali, siue particulari prohibitione, ad hunc effectum, vt post prohibitionem Episcopus ordinans, confirmansve peccet, licet quæ fecerit firma remaneant, & valida: quia potestatem illam à Deo, non à Papa accipiunt, Couarruias, & Castro *vbi supra*, & Pineda *dicto lib. 12. c. 1. §. 2. & lib. 17. cap. 4. §. 2.*

15 Et hæc est ratio: nam illa quæ episcopis competunt ratione Ordinis, licet prohibeantur à Papa, nihilominus valida erunt, licet peccent episcopi; vt est confirmare, ordinare, & similia. At verò si vetat exercere illam potestatem, quam habent circa consecrationes, altarium benedictiones, seu alia sibi iure humano, & positiuo concessa, in hunc sensum, vt acta ab eis nullius momenti sint, quid exerceant per talem inhibitionem annullatur. Gloss. *singularis*, in c. manus de consecrat. dist. 5. Castro, Couarruias, & Pineda *suprà*.

16 Est par Papæ, quantum ad Ordinem & consecrationis rationem, non quoad iurisdictionem. c. in nouo. & ibi Gloss. 21. dist. c. loquitur 24. q. 1. l. 1. tit. 5. part. 1. l. 3. eodem iur. & potest. ibi: Apostolico de Roma (bispo es tambien como los otros. Andreas Siculus de præst. ant. Cardinal part. 1. basil. 1. n. 8. illis verbis: Episcopi sunt æquales Papæ quoad ordinem. Victoria in relectione de potest. Ecclesia, relect. 2. conclus. 4. num. 10. & conclus. 2. num. 27. Hugo de offic. quatuor Prælator. summ. de secundo Prælato. Petrus à Monte de primatu Papæ part. 1. Cardinalis in Clement. vltima de priuileg. num. 7. Paulus de Citandinis de iure patronatus part. 7. num. 13. & 14. Laudensis de principibus quest. 165. Panormitan. in c. quam grauis, de crimine falsi, n. 3.

Felinus in c. cum nobis, num. 5. de præscript. Francus in c. unico de venerat. Sancto. lib. 6. num. 2. Monachus in præfat. sexti Decretalium, & ibi Probus in additionibus num. 4. Bonifacius de Vitalinis in Clemen. Archiepiscopo de priuileg. num. 38. Lancellott. in templ. lib. 2. cap. 5. §. 4. num. 1. Garcia de nobilitate, gloss. 48 §. 3. num. 8. Soto de iustit. lib. 10. q. 1. art. 3. col. 6.

Et ob id Romanus Pontifex non Dominus Episcoporum, sed vnus ex ipsis dicitur. Geminianus in c. fidei. de summa Trinitate num. 13. lib. 6. Gregorius Lopez in l. 5. tit. 5. p. 1.

18 In Ecclesia Dei nihil est clarius, nihil beatius Episcopo. Philip Probus *vbi supra* num. 4.

19 Et sic Papa Episcopos magni facit, & fratres, & Coepiscopos appellat. Mandosius in præf. tit. de inhibiti. quest. 7. num. 7. Cardinales autem vocat filios: nisi quando promiscuè loquitur. Gloss. in extrauagant. execrabilis. Ioann. 22. de præbend. verbo, cum fratribus, ibi, quòd quando Papa de Cardinalibus loquitur indefinitè, vel promiscuè appellat omnes fratres, & potest ratio reddi: quia licet soli Episcopi Cardinales regulariter, & specialiter fratres, ceteri verò filij appellentur. c. quam graui de crimine falsi. c. licet dilect. de testibus. c. dilectus de præbendis. Ne igitur Episcopi notabili fraterno nomine nuncupandi, vt ibi negligi videantur, idè & alij propter alios fratres appellantur: & Domini Cardinales non Episcopi, qui fraterni nominis appellatione non sunt nuncupandi. d. c. quam graui. nisi propter illos qui Episcopi sunt, fratres appellari merentur. Sicuti nepotes ex filiis, qui verè filij non sunt, nec sic appellari consueuerunt. l. quod si nepotes. ff. de testament. tutela. §. si quis filius institut. qui tutores dare possunt.

21 tamen propter filios & ipsi filij appellantur: & sic ex personis Episcoporum consequuntur, quod ex sua singulariter non possunt, vt alijs contigit: vt in l. cum autem, §. fin. ff. de edil. et. edil. l. nō putabit. ff. de honor. poss. cōrratabulas. l. aristo. 3. ff. quae res pignori obligari possunt. c. licet. de priuileg.

22 In Ecclesia Episcopatus est dignior alijs ordinibus: quia Christus fuit Episcopus: iuxta illud Pauli, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum. Gambarus de offic. Legati. lib. 2. num. 42. & 31. Probus supra.

23 Neque est, neque inuenitur in Ecclesia maior ordo quā Episcopalis: & idē se Episcopum nominat Papa. Gloss. in proēm. 6. decretal. & ibi Geminianus. Iason in l. imperium. ff. de iurisd. omn. iudic. num. 3. Abb in c. licet. num. 6. de elect. Siculus de praesant. Cardinal. part. 1. basil. 1. num. 17. Soto in 4. sentent. dist. 24. quaest. 2. art. 4. tom. 2. Montaluo in l. 16. tit. 5. part. 1. Ruffus in praxi part. 3. signatura. verbo annexor. lib. 1. Boherius in decis. de auct. magni consilij, num. 57. Syluester verbo Episcopus, num. 2. Casaneus in catal. part. 4. conf. 25. Garcia de nobilitate, gloss. 48. §. 3. num. 8. Franciscus Pauinis de potest. Capituli. sede vacante, praeludio 6. num. 14. Biagio in directorio elect. cap. 35. num. 5. part. 2. Borgasius de irregularitate. part. 6. num. 4. Bonifac. de Vitalinis, Gambarus, Lancellor. supra. Albarotus super feud. c. 1. de his qui feud. dare possunt, num. 4. Hofeda de benefic. incompatibilib. part. 1. n. 5. Cephalus tom. 1. conf. 1. n. 47. Barbol. in pastoral. titulo 1. cap. 2. num. 11. & cap. 6. num. 3.

24 Et idē si Episcopus eligatur in Papam, non indiget vlla consecratione: sed tantum coronatur, non consecratur, quia supra episcopatum nullus ordo, neque consecra-

tio est. Soto in 4. sentent. dist. 24. q. 2. art. 4. col. 3. Sa in aphorism. verbo Episcopus, num. 43. dicitur q. 1. dicitur q. 1.

25 Quod episcopi habent excelsum honoris fastigium. Rodeatus de simonia cap. 18. num. 4.

26 Et quod dignitas episcopatus erat ordinata ante adventum Christi, & sic in veteri lege iuxta illud Psalm. 108. Fiant dies eius pauci, & Episcopatu eius accipiat alter. Rodeam. supra. Ioannes de Ligamo in Clement. Archiep. de excessibus Praelatorum. Marquesanus de commiss. part. 1. tom. 1. c. 1. & 2. num. 152.

27 Episcopus frater & Coepiscopus Papae dicitur. c. fraternitatem 71. dist. c. monam. c. quoties. cum sequentibus 2. quaest. 5. c. quia frater. c. scias 7. quaest. 1. c. frater noster, 16. quaest. 1. c. peruenit. c. Eleutherius 18. quaest. 2. c. quoties 24. quaest. 2. c. quam grauis de crimine falsi c. licet de accusationib. clement. 1. §. neque super de poenis. & Cardinalis ibi. & in proēm. clement. §. ioannes num. 3. Soto in 4. sentent. dist. 21. quaest. 1. art. 4. col. 2. in fine. Abbas in c. quam graui de crim. fal. num. 3. Siculus de praesant. part. 1. basil. 1. num. 9. Petrus de Monte de primatu Papae, part. 1. num. 10. Bonifacius de Vitalinis in d. clem. 1. num. 80. Gambarus & Casaneus supra. Lancellor. in templo, lib. 2. cap. 5. n. 6. Laudens. de Cardinal. quaest. 94. Hugo de officio quatuor Praelator. sum. 1. de secundo Praelato in princ. Garcia de nobilitate gloss. 48. §. 3. num. 54. & gloss. 9. num. 42. vbi dicit, quod si Papa personam cui scribat non exprimit, Episcopis tamquam fratribus suis, & Coepiscopis scribere praestimitur.

28 Papa est inter Episcopos, sicut Petrus inter Apostolos. Soto de iustitia, lib. 10. quaest. 1. art. 3. col. 6.

29 Et sunt membra & pars corporis Papae. argum. textus in c. significasti, de elect.

30 electi ibi, quæ vos cum Beato Petro tamquam membra de membro habere, & catholici capitis unitatem seruare declarent. Petrus Gregorius *syntagmat. part. 2. lib. 15. cap. 3. num. 8.* Lancellott. *in templo, lib. 2. cap. 2. de Cardinal. §. 3. n. 17.*

31 Et tenent in Ecclesia locum quem Princeps Sacerdotum in synagoga occupabat. Coninck *de sacram. titulo de sacrament. Ordinis, disp. 10. dub. 4. num. 25.*

32 Et est Princeps Sacerdotum, & intet illos adest tamquam Princeps inter suos consiliarios: non tamquam Consul inter Senatores (vt impiè sceleratissimus Caluinus dixit) Coninck *vbi proxim. num. 28.*

33 Episcopus est prima dignitas post Papatum, & in ecclesia secundum locum obtinet: quia in primo loco est Papatus, & in secundo episcopatus. *c. ante omnia & ibi gloss. 40 dist.* Ludouicus Bologuinus *de indulgentiis, num. 22.* Hugo *in arbore status humani generis.* Antonius de Prætiis, *de iurisd. Episcopi cap. 6. col. 3. num. 27.* Rodeanus *de simonia cap. 16. n. 5.*

34 Episcopus maior est Presbytero Cardinali. Gloss. & Nota marginalis *in c. unico de relig. & venerat. Sanctior. lib. 6. & ibi Francus num. 2. Gloss. in c. quamquam 2. quest. 7. vbi Gloss. dicit, quod licet Diuus Augustinus Diuū Hieronymum humiliter venerabatur, id non erat quia maior esset in dignitate, sed in sanctitate. et ibi Nota Marginalis, Menochius *de arbitrar. lib. 2. centur. 1. casu 70. num. 6.* Baldus *in c. bona memoria, num. 1. & 2. de postulat. Prælatorum.* Antonius de Prætiis, & Rodeanus *suprà.* Iason *in l. 1. ff. de offic. eius cui mandata est iurisdic. n. 15. & in l. imperium. n. 3.* Anguisola *volum. 1. conf. 307. num. 24.* incipit respondendo. Probus *in ad-**

dit. ad præfat. Monachi, num. 4. in 6. Boherius *de ordine graduum 1. summ. num. 16.* Geminianus *in præm. §. sanè. num. 5.* Abb *in c. cum Apostolus, num. 1. de censib. ibi, episcopi sunt magis honorandi quàm Cardinales.* Felinus *in c. quod super his, num. 14. de fide instrum.* Casaneus *in catalogo part. 4. conf. 32. vers. licet sint multi.* Petrus Gregorius *syntagmat. part. 1. lib. 15. cap. 4. num. 4.*

Ex quo inferunt Rebuffus *in prax. part. 3. signatura verbo annexorum in fine & Mandosius de signatur. grat. titulo de prouisis, col. 20. fol. 48.* quod si aliqui episcopi commensales, aut familiares continui fuerint alicuius Cardinalis, non potest dici quod eius familiares sint: quia eo maiores sunt, & est receptum in curia, propter eorum singularem dignitatem. Quod est singulare contra episcopos commensales Cardinalium, & etiam episcoporum, qui dicunt, *el Cardinal mi Segnor.* & ego multoties vidi quemdam episcopum, alterius episcopi diuitis commensalem continuum, ac socium, qui semper dicebat *el Obispo mi Segnor.* Si in ordine pares sunt, & amborum æquale est meritum, & vna consecratio, ad quid tam vana, inutili, & inani submissione ac vrbanitate vtuntur, ex quo contemptibilem ac despiciabilem episcopalem dignitatem reddunt. Nam si dicunt *el Obispo mi Segnor,* hæc submissio non fit idè quia est episcopus cui fit, sed quia opibus valet, & ab eo aliquid expectat. Non ergo multitudo donorum inclinet vos, Domini episcopi, vt propter cupiditatem (quæ omnium malorum radix est) magnitudinem vestram deponatis, cum ignominia totius Ordinis episcopalis.

At verò contra nostram conclusionem stat non parua Doctorum

caterua dicentium, episcopus inferiores esse Cardinales S. R. E. quorum sententiæ sic sunt conciliandæ: quòd qui dicunt episcopos maiores esse quàm Cardinales S. R. E. debent intelligi quoad Ordinem: qui verò quòd inferiores, quoad iurisdictionem. Itaque licet episcopi maiores sint, & Cardinalibus superiores quantum ad Ordinem, ipsis inferiores sunt quoad officium, & gubernationem: & Cardinales superiores, quia eorum officium maximum est, & omni veneratione dignum. et huius sententiæ sunt Gambarus *de offic. Legati*, lib. 7. num. 122. Lancellotti *in templo*, lib. 2. cap. 2. *de Cardinalibus*, §. 3. Borgasius *de irregular. part.* 6. num. 4. Cephalus *lib. 1. conf. 1. num. 50. usque ad 52.* Marquetanus *de comm. tom. 1. part. 1. cap. 1. & 2. de commiss. appellationis num. 153.* Gryfaldus *in decis. fidei catholica, verbo Cardinales*, obiect. 9. Decianus *responsor. lib. 1. quæst. 2. cap. 2. art. 2. n. 30.* & est communis opinio ab omnibus recepta.

- 40 Sed quidquid sit, episcopi non sunt minoris dignitatis quàm Cardinales. Cephalus *ubi prox. num. 32.*
- 41 et nullo authoris patrocinio fretus audeam dicere, episcopatum Cardinalatu maiorem esse iure diuino, & probo sic. episcopatus iure diuino maior est presbyteratu. *c. in nouo 21. dist. Soto in 4. sentent. dist. 34. quæst. 2. art. 2. col. 3. circa medium tom. 2.* Petrus Soto *in lection. de inst. Sacerdot. lect. 2. de officio omnium ordinum.* Coninck *de Sacram. titulo de sacrament. Ordin. disp. 20. dub. 4. num. 21. & 30.* Suarez *tom. 4. de penitent. disp. 29. sect. 1. num. 4.* Gryfald. *in decis. fidei, verbo Episcopus*, obiect. 3. Rodriguez *tom. 4. de sus obras, cap. 67. de Obispos, num. 20.* Barbosa *in pastorali, cap. 1. n. 26. fol. 19.*

Cardinales autem diximus supra de iure positiuo esse, & Pontificio, à Diuo Syluestro primò creatos, in generali Synodo post Constantini Imperatoris donationem celebrato. Nam antea licet multi Diaconi & Presbyteri fuissent, in vrbe Romana aliquas exemptiones aut priuilegia non habebant: adueniente verò Constantinia Mgni donatione, clericos in Romana ecclesia assistentes decorante: & cum ex tunc multitudo clericorum ad urbem concurrentium cresceret, vt dictis priuilegijs gaudere possint, ex quo consilio & perturbatio sequebatur; sanctus Syluester generalem Synodum congregauit, vbi diuino Spiritu inspirante, elegit ex omnibus Presbyteris & Diaconis illos, quos sibi magis idoneos visum fuit ad eum consolandum, & vt particulariter ecclesiæ Romanæ interuissent, sibi que & successoribus in Papatu fidelissimos, assiduos, & perpetuos socios in periculis & laboribus præberent: vt sicut gaudebant honore, fruenter laborarent. et hos esse principales inter omnes Presbyteros & Diaconos in vrbe habitantes voluit, & quòd illi tantum priuilegijs à Constantino concessis gauderent, non verò alij: & vt eorum consilio, & prudentia, Pontificem in gubernatione adiuuarent, & sic aliqui eorum positi fuerunt per ecclesias Romæ tamquam Curati, vt ibi opera charitatis exercerent.

Sequitur igitur ex Diaconis & Prebyteris fuisse electos, & sic communiter dicitur Cardinalatum nihil addere Presbyteratu, nisi paucissimam qualitatem: sicut Abbacia ad Monachatum ferè nullam seu paucissimam qualitatem addit. Andreas Siculus *de præstantia Cardin. quæst. 7. basil. prima partis, num. 2. & 4.* Sed si Card

Cardinalatus nihil Presbyteratu addat, & in totum eius locum obtineat, & sic antiquitus omnes Curati, & principales dignitates cuiuslibet Ecclesie Cardinales appellabantur. *Laudensis de Cardinalibus, quest. 1. §. Siculus de praestantia, part. 1. basilica 1. num. 25.* ibi olim autem principales Sacerdotes in quacunque Ecclesia dicebantur Cardinales. *Soto in 4. sentent. dist. 24. quest. 2. art. 4. col. 4. in fine*, & hodie Cardinales S. R. E. Presbyteri dicuntur, & Diaconi, & cum Presbyterorum ac Diaconorum locum obtineant, & sic hodie denominantur, sequitur euidenter fatendum, Cardinalatum quoad ordinem inferiorem esse Episcopatu: cum Episcopatus iure diuino maior sit Presbyteratu, non solum dignitate, sed ordinis potestate: vt *Coninck, ubi supra, dist. num. 30.*

46 Possè Papam Episcopum sine causa deponere, tenet *Selua de beneficiis p. 4. q. 8. n. 11.*

In contrariam sententiam est *Panormitan. in c. tua nobis fin. num. 12. & 13. de confirmat. utili vel inutili*: illis verbis: *Quemadmodum non licebat Petro aliquem à suo remouere Apostolatu sine causa, ita non licet Papæ sine causa Episcopum deponere: neque Episcopatum sine causa inuito Episcopo diuidere, c. multis 16. quest. 1. neque de vno Episcopatu ad alium, causa legitima cessante, & eo repugnante, transferre.*

48 Episcopus est Princeps Ecclesie, *c. Ecclesie Principes, 35. dist. c. quorum vice, 56. dist. c. si quis de maiori & obed.* *Siculus supra num. 13.* *Franciscus de Pauinis de offic. Capituli sede vacante, prelud. 6. num. 15.* *Soto in 4. sent. dist. 21. quest. 1. art. 4. col. 2.* *Syluester verbo Princeps, num. 1.* *Coninck*

ubi supra, & disp. 20. dub. 9. num. 88. *Zerola in prax. part. 2. verbo Episcopus, num. 13.* *Riccus in prax. decis. 599. num. 1.* *Suarez de legibus lib. 4. c. 4. num. 2.* *Lancellot. in templo, lib. 2. cap. 5. num. 6.* *Ioann. Garcia de nobilitate gloss. 48. §. 3. num. 15.* *Agia de exhibendis auxiliis fundam. 19.*

Est maior Imperatore, seu Rege. *49 Concilium Trid. de reform. sess. 1. & tanta differentia adest inter Episcopalem & Regiam dignitatem, quanta inter Solem & Lunam, c. solita de maiori & obedient. c. quoniam 18. dist. c. nullus 63. dist. c. quis dubitat. c. duo sunt, c. si Imperator. 96. dist.* *Cardin. Bellarm. in apologia pro responsione ad Iacobum Regem Anglia, cap. 4. de comparatione Regis & Cardinalis, in princ. Petrus à Monte de primatu Papa, summ. 4. in fine.* *Laudensis de Principibus, quest. 5. 17.* *Hugo de officio quatuor Prælator. summ. de quarto Prælato, vers. ex illa autem donatione. in pr. Casaneus in catal. part. 7. conf. 1. vers. sicut excellunt. Panormitan. in c. omnes & in c. solita. de maior. & ob. Petrus Gregorius syntagmat. part. 2. lib. 15. cap. 1. num. 10.* *Borgal. de irregularit. titulo an excomm. part. 6.* *Bouadilla in politica, lib. 2. cap. 17. num. 12.* *Guidus Bancirolus conf. 119. num. 33.*

Et est ordinarius sui Regis, si intra suam Diocesim Rex habitat. *50 Innocent. in c. quod super his de voto.* *Ioannes Lecier in tract. de primo genitura lib. 3. quest. 7. num. 7.* *Lancellot. num. 6.* *Guidus Bancirol. num. 23. & con. 178. num. 8. incipit, dum in humanis.*

Vnde euenit posse Regem aut Imperatorem sibi subditum, & super hoc non priuilegiatum excommunicare, *c. quoniam 18. dist. c. Valentinianus 63. dist. c. duo sunt, 96. dist. c. dilecto. de sententia excomm. lib. 6.* *Antonius Corseti de potestat. Regia. p. 4. num. 23.*

num. 23. Bertach. in tract. de Episcopis, part. 1. quarti libri, num. 18. & 19. & in tract. vectigalium, part. 1. num. 43. Laudens. de Principibus, quæst. 61. Azeuedo in l. 1. tit. 5. lib. 5. recopil. Bouadilla, Lancellott. Bancirol. vbi supra Ioannes Sebbastian. è Societate Iesu, in libro, de los bienes del Sacerdocio, in proæmio ad lectorem, vbi refert verba Constitutionis factæ in 8.

52 Synodo generali. capite 14. quæ est in hunc modum. Los Emperadores, y los Principes (dice la sacra Synodo,) que se tienen por piadosos, y Christianos, conofcan que los Obispos son sus iguales, porque así los Obispos los es. n reprehender de sus excessos, y ningun Obispo sise encontrare con los Principes se apee ni se ponga de rodillas de lante de ellos. Si alguno lo contrario biciere que de suspenfo por un anno y el Principe que lo tal consintiere, que de excomulgado por dos annos.

53 Ex qua inferes quanta debeatur à Regibus & Principibus Episcopis reuerentia: & quodd Reges & Principes debent episcopis subiacere, & eorum monita humiliter suscipere, reuerenter assurgere, caput inclinare, & venerabilem sedem iuxta se ad partem dexteram assignare, c. quis dubitet. cum sequentibus 96. dist. c. solita. de maior. & obedient. ibi: cum alij Reges & Principes episcopis suis sicut debent reuerenter assurgant, & eis iuxta se venerabilem sedem assignent. & ibi Panormitan. num. 7. Antonij Corseti vbi prox. Azeuedo in l. 1. tit. 4. lib. 6. recopilat. Leo in thesaur. part. 1. cap. 11. num. 26. Casaneus in catal. part. 4. conf. 25. & 28. Laudens. de dignitatib. quæst. 10. Lancellott. in templo, lib. 2. cap. 5. §. 4. num. 11.

54 Ita summo episcopo Christo Iesu hæc episcoporum veneratio placet, quodd in denegantes seuerè animad-

uertit: vt visum quando Imperator Valentinianus 11. ob importunas vxoris suæ preces, nolens reuereri episcopum Turnonensem Diuum Martinum, neque assurgere in eius aduentu, statim cum in præsentia Imperatoris comparuit, sella, & stratum mirabiliter fuit accensa, & tunc veste Imperiali combusta, ne & ipse combureretur, celeriter assurgens sanctissimo episcopo appropinquanti humiliter occurrit, & venerabilem iuxta se sedem assignauit. Refert Gregorius Turonensis in libro de miraculis Diui Martini.

55 Quod iuri consentaneum sit, probatur: quia Imperator, vel Rex, 56 cum à clarissimis salutatur personis, aliquantulum eis assurgere debet. l. cum salutatus. c. de sentent. passis & restitutis, & ibi Gloss. verbo, precessit, id est, aliquantulum eis assurgens, & ibi Scribentes, Casaneus in catalog glor. mundi, part. 7. conf. 3. vers. 10. Angelus in d. l. cum salutatus. vbi refert, quodd Imperator Carolus I V. propter Cardinalem de Colonna, circa quem nimis curialiter se gerebat, quotidie in eius aduentu assurgebat: referunt Felinus in rubrica de maior. & obed. num. 8. Siculus de præstant. Card. basilica 1. num. 40. Gratianus disceptat. cap. 284. num. 12. Boherius de auth. magni conf. part. 3. num. 49. Auiles in capit. prator. in proæm. Gloss. verbo salud y gracia, num. 4. Lancellottus in templo, lib. 1. cap. 1. §. 4. de off. cancellarij.

58 episcopus autem clarissimus est, vt testatur Baldus in l. ad similitudinem, c. de Episcopis & clericis. Geminian. in c. final. de sentent. & re iudicata, lib. 6. num. 9. ergo clarissimorum priuilegio gaudere debet. & tã à Regibus, quã ab Imperatoribus honorari, & reuereri, eodem modo & stylo seruato clarissimis competente.

59 et quia Regibus superiores sunt, valde increpantur ab Archidiacono in c. duo sunt. 96. dist. eo quod Imperatoris aut Regis osculantur manus, nisi episcopi comites fuissent: nam ratione feudi, vel temporalitatis permittitur. Humada in l. 48. tit. 6. part. 1. gloss. 8.

60 Sed nihilominus suum Regem reuereri, ac venerari tenentur: nam ex lata significatione nostri episcopi dicuntur Vassalli nostri Regis. Couatr. lib. 1. pract. cap. 4. num. 2. in fine.

Diximus enim qualiter Reges & Principes suos Episcopos honestare teneantur, qualiter verò Episcopi à subditi reuereri teneantur, sequitur explanandum. Et primò nota, quòd Episcopo proprio potius debet quis subuenire, reuereri ac benefacere, quàm suo Regi, vel alio Principi, seu Domino temporali. Surdus de alimentis. tom. 1. tit. 1. quest. 98.

62 Et quando ei scribit, debet appellare eum Patrem, & humiliter ac reuerenter subscribere. Gloss. in c. sto subiectus 95. dist. Panormitanus in c. quam graui. de crimine falsi.

63 Et coram eo genuflectere tenentur. Ceremonialis Episcoporum, lib. 1. cap. 2. ibi: & sibi occurrentes subditos, qui genuflectere debent, & in lib. 2. cap. 8. et facit quòd Principibus excelsis hæc genuflexionis reuerentia tribuitur. Ioan. de Platea in l. Decuriones. c. de silentiar. lib. 12. Ioann. de Montaigne de auctor. concil. part. tract. de ordine consistor. Regis, num. 48. Laudenis de Principibus, quest. 173. Casaneus in catal. part. 5. consid. 33. Lancellott. in templo. l. b. 1. cap. 1. §. 3. & §. 1. Auiles in capitula prator. glossa Acada vno de vos salud y gracia, num. 2. Quòd episcopus sit Princeps sæcularis & temporalis. Agia de exhibendis auxili. fundam. 19.

& quòd excelsus sit, & habeat excelsum honoris fastigium. Rodeanus de simonia. cap. 18. num. 4. & maior Imperatore, seu Rege: vt supra, num. 4. probauimus. ergo coram eo genuflectere debent tam Principes quàm subditi, & magnam ei exhibere reuerentiam, vt consuluit Ioann. Cephalus tom. 1. lib. 1. conf. 1. num. 35.

Et circa istam episcoporum reuerentiam inuigilare Reges tenentur, sicuti ipsi semper inuigilant pro Rege, Republica, & populo, semper orantes, & lachrymis ac pœnitentia à Deo impetrantes felices euentus: & sic quid mirum (dixit Iustinianus in auct. quomodo oporteat Episcopos, in pr. §. nos igitur. collat. 1.) quòd Reges & Principes multum curæ atque industriæ in eorum reuerentia, & reuerentia ponant. Ioannes Filescus de sacra Episcop. auctor. cap. 1. §. 2. fol. 4. vbi suorum Regum refert constitutionem: cuius verba: Episcopos & Sacerdotes, quibus omnis terra caput inclinat, per quos & nostrum pollet imperium, admodum honorare, & venerari omnes monemus.

S V M M A R I V M.

Episcopalis nominis, definitio. num. 1.

Episcopus quare dicitur speculator. num. 2.

Et quare superintendens num. 3.

In populo Romano qui dicebantur Episcopi. num. 4.

Qui apud Indos. num. 5.

Dicitur Episcopus Antistes. num. 6.

Et summus Sacerdos. num. 7.

Et summus Pontifex, & Pontifex maximus. num. 8.

- Quare dicatur summus Pontifex.* num. 9.
Et summus Sacerdos, ac summus Antistes dicebatur. num. 10.
Dicitur Cardinalis. num. 11.
Et Christus. num. 12.
Et habet locum Christi, & est eius Vicarius. num. 13.
Et Vicarius Dei. num. 14.
Et Vicarius Apostolorum. num. 15.
Et Vicarius Moysis. num. 16.
Repraesentat personam Dei. n. 17.
In Episcopo omnes Ordines sunt, & dicitur Propheta, & Euangelista. num. 18.
In terra gerit vices Dei. num. 19.
Est Legatus Dei. num. 20.
Episcopus duplicem refert imaginem. num. 21.
Ad quid gestent amiculum. n. 22.
Dicuntur Deus, Angelus, & Stella. num. 23.
Et oculus Dei. num. 24.
Thronus Dei. num. 25.
Fundamentum Ecclesiae. num. 26.
Prosperi Aquitani verba ponuntur. num. 27.
Est scutum fidei. num. 28.
Vas fidei. num. 29.
Lapis sanctuarij. num. 30.
Lux mundi, & sal terrae. num. 31.
Columma Ecclesiae. num. 32.
Pater Ecclesiae. num. 33.
Pastor Ecclesiae. num. 34.
Minister Dei. num. 35.
Doctor Ecclesiae. num. 36.
Prædicator Dei. num. 37.
Diuinus Præco. num. 38.
Caput suæ Diœcesis. num. 39.
Facit unum corpus cum suis Canonicis, sicut Papa cum Cardinalibus. num. 40.
Curatus suæ Diœcesis. num. 41.
Sponsus omnium Ecclesiarum suæ Episcopatus. n. 42.
Et Sol; & ibi duodecim singulares significationes ponuntur omnino videndæ. n. 43.
Oculus gregis. n. 44.
Habet officium nutricum. n. 45.
Quid faciunt impie Matres. num. 46.
Et canis. num. 47. 48.
Custos ciuitatis. num. 49.
Aries. num. 50.
Agricola. num. 51.
Aduocatus. num. 52.
Cor subditorum. num. 53.
Medicus animarum. num. 54.
Cælestis Dux. num. 55.
Dispensator Ecclesiae. num. 56.
Pater spiritualis, & Dominus subditorum. num. 57.
Pater & tutor pauperum: & an possit hereditatem pauperibus relictam eorum nomine adire. num. 58.
Vtrum possit appellare pro subditis. num. 59.
Matisonensis Concil. canon qualis. num. 60.
Prosperi Aquitani verba in Episcopalis dignitatis laudem referuntur. num. 61.

DE EPISCOPALIS NOMINIS
SIGNIFICATIONE.

CAPVT NONVM.

EPISCOPALIS nominis definitio hæc est, (Secundum Isidor. Pelusiotam, in Epistola 71. lib. 2.) Episcopus, dicit ille, nihil aliud est, quam is, qui omni potestate & principatu superior est. Diuus Ignatius in epistol. 2 ad Trallianos. Filefacus de sacra Episcoporum auth. cap. 1. §. 1. vers. 2. fol. 2. Pineda en la monarchia Eccles. tom. 1. lib. 1. cap. 2. §. 2. fol. 5.

Et vocatur Speculator, sine explorator, ab ἐμοροπέω quod est considero, Cicero scribit se episcopum designatum à Pompeio, vt oram Campaniæ maritimam specularetur: nam episcopi est explorare quomodo quilibet subditorum uiuat. c. cleros, 21. dist. Innocent. III. de sacro altaris mysterio, lib. 1. cap. 7. Duran. in rational. diuinor. c. de Episcopo, lib. 2. Probus in addit. ad prefat. Ioan. n. Monach. in 6. decretal. num. 3. Stronica de vera religione, lib. 3. cap. 28. col. 10. Syluester uerbo Episcop. num. 1. Graffis in decis. lib. 3. cap. 2. num. 1. Petrus Gregorius syntagmat. part. 2. lib. 15. cap. 2. num. 1. Biaxio in director. cap. 51. num. 18. part. 3. Toletus lib. 5. cap. 3. num. 1. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. num. 1. Sebastianus de Medicis de legibus, part. 3. quæst. 14. Gamberus de offic. Legati, fol. 25. num. 8. Selua de beneficiis, part. 1. quæst. 2. n. 30. Montaluo in l. 16. tit. 5. p. 1. Barbosa in pastor. c. 2. n. 1.

Et superintendens ab ἐπι, quod

est supra, & σκοπεῖν, intendere, quasi supra intendens, hoc est, curam gerens subditorum: & etiam quia supra intendere, id est, cælestia tantum querere, ubi eius conuersatio esse debet, c. cleros 21. dist. c. qui Episcopatum 8. quæst. 1. l. 16. tit. 5. part. 1. & ibi Lupus. Diuus Thom. 2. 2. quæst. 185. art. 1. num. 10. Soto in 4. dist. 24. quæst. 2. Angelus & Armilla uerbo Episcopus, num. 2. & num. 1. Abb. in 1. quæst. incipit Episcopus, num. 10. Albaratus in c. 1. de his qui feudum dare possunt, num. 4. Marius Alterius de censur. tom. 1. lib. 5. disp. 12. cap. 2. col. 5. Agia de exhibendis aux. 3. fundam. Garcia de nobilitate, gloss. 48. §. 3. num. 55. Gratianus discip. tom. 2. cap. 298. num. 72. Probus, Lancellott. Medicis, Innocent. Biaxio, Selua & Toletus, supra.

Et in l. munerum 18. ff. de muneribus & honor. Qui pani præerat, & cæteris uenalibus rebus, dicebatur Episcopus: quia ideo episcopus præest, vt subditorum necessitatibus subueniat; quod si non facit, vacuum nomen Episcopi portat, c. fratrem. 86. dist. Petrus Gregorius, Lancellottus, Selua, Stronica, supra. Bouadilla in politica lib. 3. cap. 3. num. 4.

Et apud Indos ille, qui quidquid in urbibus, quidquid in agris agebatur inquirebat, & Regi, Præfidi, & Magistratibus referebat, vocabatur Episcopus. Petrus Gregorius, syntagm. supra.

Dicitur Antistes, quasi ante alios

stans. Gloss. in Clement. 1. de sepultur. col. 3. num. 60. Archidiacon. & eius Additionat. in c. generaliter 16. quest. 1. Montaluo in l. 16. tit. 5. part. 1. Durantus, Stunica, Lancellot.

7 Et summus Sacerdos ratione Ordinis, c. Deus, 3. quest. 1. c. quia 36. dist. c. accusatio 2. quest. 7. ibi: unde liquet quod summi Sacerdotes, id est, Episcopi, à Deo sunt iudicandi, c. manus de consecr. dist. 5. c. clericos, 21. dist. c. unico cum gloss. de sacra unct. Lancellotus. Durant. Archidiacon. Geminianus in c. & si sententia 5. de sentent. & re iudicat. lib. 6. num. 9. Iason in l. 1. ff. de iurisdic. omnium iudicum. Siculus de praestant. basilica 1. part. 1. num. 49. Soto in 4. sentent. dist. 24. q. 2. Ioann. Rand. de dispens. in prelude. Durant. lib. 2. c. de Sacerdote. Cephalus consil. 1. num. 49. lib. 1. tom. 1. Zerola in prax. part. 2. verbo Episcopus, num. 13. Rodeanus de simonia tom. 2. part. 1. c. 24. num. 3.

8 Et Summus Pontifex; & Pontifex Maximus, c. de his, vers. à summis Pontificibus, de cons. dist. 5. c. clericos, 21. dist. c. Valentinianus, 63. dist. c. numquam 9. dist. c. Pontifices, 7. quest. 1. c. siquid 2. quest. 7. c. inolita 11. quest. 1. c. si quis, 36. dist. c. cum inter. de elect. clem. 1. de poenis, & ibi Cardinal. gloss. singul. in c. licet Romana, de constit. lib. 6. Ioannes de Ligamo de horis canonis sum. 1. num. 5. Calaneus in catalog. part. 4. consil. 25. Durantus lib. 2. cap. 2. Tertullianus de baptismo. Diuus epistol. 4. Gambarus, Zerola, Rodeanus, supra. Filefacus de sacra Episcoporum auth. c. 9. §. 5. in fine fol. 99.

9 Et si quæris, quare dicantur summi Pontifices, & summi Antistites? Respondeant tibi, quia tenent locum quem Aaron obtinebat: constat ex epistola Theodulphi Aurelianensis Episcopi ad Presbyteros, seu Parochos Aurelianenses, ubi ait:

Episcopos tenere gradum, summi Pontificis Aaron. Filefacus supra, & sicut ille summus Pontifex dicebatur, sic episcopus eisdem titulis decoratur.

Et Cardinalis: sunt enim Ecclesie cardines, in quibus fides Catholica sustentatur, sicut ostium cardine: ita Ecclesia, ac quilibet eorum Diocesis, sua prudentia, sanctorum testimonia, doctrina, & solertia regitur c. relatio. & ibi Gloss. verbo Cardinalis 21. quest. 1. c. pastoralis 7. q. 1. Laudensis de Card. quest. 16. Petrus Gregorius syntagmat. part. 2. lib. 15. cap. 4. num. 5. Siculus de praestant. part. 1. basilica 1. num. 25. Borgasius de irregul. part. 6. num. 42. Lancellot. in templo, lib. 2. cap. 2. de Cardinali §. 1. num. 19. Soto in 4. sentent. dist. 24. quest. 2. art. 4. col. 4. in fine. Garcia de nobilitate, gloss. 48. §. 3. n. 55.

Et dicitur Christus, c. quisquis, cum gloss. 24. quest. 3. Lancellot. in templo, lib. 2. cap. 5. num. 6. Et tenet locum eius in Ecclesia, & est eius Vicarius particularis, c. mulier 33. quest. 5. ibi: quia Episcopus personam habet Christi, quasi ergo ante iudicem, sic ante Episcopum, quia Vicarius Domini est. Clement. si quis suadente §. neque super, & ibi Abbas de Pennis Gloss. in c. fiat de poenitent. dist. 5. Gloss. in c. inter corporalia de translac. Episcopi, verbo Vicarium. Gloss. in extranag. unam sanctam de maior. & obed. l. 3. tit. 5. part. 1. ibi: e como quier que cada vn Obispo tenga lugar de nuestro seignor Iesu Christo: es a Vicario del sobre aquellos que son dados en su Obispado, & ibi Lopez. Abbas in quest. 1. num. 11. Geminianus in c. final. de sentent. & re iud. lib. 6. num. 9. Siculus & Rodeanus supra. Malnetius de oblat. imagini factis, part. 4. num. 3. Tufchus, liter. E, conclus. 237. num. 16. Randei de dispens.

in proem. Graffis lib. 3. cap. 2. num. 2. Monachus in c. super hoc, num. 3. de hereticis, lib. 6. Marquesanus de commiss. tom. 3. part. 3. cap. 1. §. 1. num. 37. Horfmida Papa Epistola 4. cap. 1. Philippus Probus in addit. ad Praefatum. Ioann. Monachi in 6. decretul. num. 4. Selua de benefic. part. 1. quest. 5. num. 164. Zerola in prax. part. 2. verbo Episc. num. 13. Gryfald. in decis. verbo Episcopus, obiect. 1. Lancellottus lib. 2. cap. 5. num. 6. Filescacus cap. 1. §. 2. fol. 3.

14 Et Vicarius Dei. Diuus Ambrosius in 1. Corinth. cap. 2. Filescacus vbi supra.

15 Et Vicarius Apostolorum. Durantus in rationale, lib. 2. c. de Sacerdote. Concil. Parisiens. in praefat. Filescacus supra. Soto in 4. sentent. dist. 7. quest. unic. art. 11. col. 4. c. unico de sacra vntione. Stunica de vera religione, lib. 3. c. 18. col. 3.

16 Et Vicarius Moyfis. Durantus supra. Et Vicarius Papæ. Selua de beneficiis 2. part. quest. 1. num. 19. Gonzales in regula 8. cancellar. c. 2. num. 18.

17 Et repræsentat personam Dei. c. unico. §. caput iniungitur. de sacra vntione, & ad hoc refert Eusebius lib. 1. de vita Constantini, cap. 35. Constantinum dicere solitum: se honorare Episcopos non tanquam homines, sed quia in eorum animis insideat Deus. Filescacus de sacra Episcoporum. auth. c. 1. §. 2. fol. 1.

18 Et Diuus Ambrosius in c. 4. Epistola ad Ephesios tradit, in Episcopo omnes ordines esse; quia primus Sacerdos sit, hoc est, Princeps Sacerdotum, & Propheta, & Evangelista; & cætera adimplenda officia Ecclesiæ in ministerio fidelium in eis reperiri referunt Hincmarus epistola 4. cap. 4. & Filescacus d. §. 2. fol. 4.

19 Et in terra Dei vices gerit. Soto in 4. sentent. distinct. 21. quest. 1.

artic. 3. col. penè ultim. in princ.

Est Legatus Dei, c. sicut vir, 7. q. 1. ibi: eumque amare & diligere, vt legatum Dei. Et ibi: c. omnis c. qualis. 9. c. accusatio 2. quest. 7. clem. 1. §. neque super de Pennis, & ibi Abbas, & Cardinalis & Vitalinus num. 80. Probus in 6. de orat. vbi supra. Diuus Gregorius in pastor. c. 7. part. 2. Siculus, Rodeanus, Filescacus, Maluetius supra. Bolognini. de indulgentiis, num. 22. Abbas in quest. 1. num. 11. Menochius de arbitrar. lib. 2. centur. 5. casu 424. num. 2. Speculator lib. 1. part. 1. titulo delegato, §. 1. num. 2. Lancellott. lib. 2. cap. 5. num. 6. Graffis d. lib. 3. cap. 2. num. 2. Lopez in l. 66. tit. 5. part. 1. Holseda de incompatib. benefic. part. 1. num. 5. Agia de exhibend. aux. 3. fundament. Barbosa in pastoral. cap. 2. num. 8.

21 Diuus Ignatius in Epistola ad Smyrnenses inquit, Episcopum duplicem referre imaginem: vnã quidem Dei, quatenus imperat, & iubet; alteram Christi, quatenus sacrificat, seu Sacerdotio fungitur. Ad priorem facit illud eiusdem Ignatij Epistola ad Trallianos, vbi scribit, episcopum gerere imaginem Dei, & Patris omnium: & in epistola ad Magnesianos dicit, episcopum præsidere in locum Dei, quoad imperandi vim & potestatem spectat ad secundum illud Isidori Pelusiota lib. 1. epistola 136. ad Hermenium comitem, vbi scribit, episcopum gerere imaginem Christi, ac ipse munere fungi. Et ob id amiculum circa humeros gestat, non ex lino, sed ex lana contextum: vt se imitotem esse Christi ostendat, magni Pastoris, qui ouem aberrantem quæsiuit, & inuenit, inuentamque humeris sustulit. Filescacus d. c. 1. §. 1. fol. 2.

22 Appellatus Deus, Angelus, & Stella. Garcia de nobilitate gloss. 48.

- §. 3. num. 55. *Agia de exhibend. auxil. 3. fundam.*
- 24 est oculus Dei, c. vos 6. *quast. 1. e. accusatio. vers. qui vos tangit 2. quast. 7. Geminianus in c. ultim. de sentent. & rei iudic. Garcia & Agia supra. Troilus Maluetius de oblationibus part. 4. n. 3. Graffis lib. 3. cap. 2. num. 2. Zerola part. 2. verbo Episcopus, num. 13. Lancellottus lib. 2. c. 5. n. 6.*
- 25 et Thronus Dei. Concil. Toletan. 2. cap. 5. & Conc. Roman. 2. sub Syluestre I. congregato: iuxta illud Daniel 7. Thronus eius flama ignis, rotæ eius ignis accensus; secundum interpretationem Diui Gregorij homil. 5. in ezechiel, vbi dicit: Hi enim qui animarum custodes sunt, & pascendi gregis onera susceperunt, mutare loca minimè permittunt: (hoc est mirabile in fauorem residentie.) Sed quia in vno loco positi, diuinitatis in se præsentiam portant, & ardent, zelo animarum subditorum; & idè dicebat Paulus Apostolus, verus episcopus, ad Romanos 9. *Cupio anathema esse à Christo pro fratribus meis.* Thronus Dei, flamma ignis dicitur. Hinc marus epistola 5. cap. 17. *Filefacus d. c. 1. §. 2. fol. 3.*
- 26 Est fundamentum ecclesie. c. *fundamenta, de elect. lib. 6. Siculus de præstant. part. 1. basil. 1. num. 9. Randeus de dispens. in procem. Probus in præfat. Ioannes Monachi in 6. decretal. n. 4. verbo Bonifacius 8. Agia supra. Garcia de nobilitate gloss. 48. §. 3. n. 55.*
- Quod singulariter prophetauit Regius Vates in Psalm. 86. *ibi: fundamenta eius (loquitur de Ecclesia) in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob.* Montes sancti in ecclesia qui sunt, nisi episcopi, qui in excelsa ac sublimi dignitate sunt sublati, vt ex ea ecclesiam gubernent, & re-
- gant, & omnium exemplar sint, & viuendi norma: & sic ecclesia episcopos vt fundamenta præcipua habet, super Petro, & quibus Dominus ecclesie fortiudinem solidauit. Diuus Hieronymus, *in libro contra Iovinianum, c. in noua de panis.* Portæ autem Sion, quas Dominus diligit; episcopi sunt. Sit mihi testis Prosperus Aquitanus, *in lib. 2. de vita actiua, & contemplatiua, cap. 2.* vbi eos esse cælestis Sion portas apertè testatur in hunc modum: *Ipsi ianuæ ciuitatis æternæ, per quas omnes qui credunt ingrediuntur ad Christum, qui tam ardenti amore eos diligit, quod iam non vocat eos seruos sed amicos: & omnia quæ audiuit à Patre suo nota facit eis.*
- Et est Scutum fidei, cuius doctrina subiecti se defendere, & tueri debent: & quia iacula eis iacta in se recipere debet. Philippus Diaz *in Mariali fol. mibi 194.*
- Est Vas fidei, in quo Catholica fides seruatur, l. 1. tit. 5. part. 1. & ibi Lopez.
- Et Lapis sanctuarij. Diuus Gregorius *in pastoralis, part. 2. cap. 7. Agia de exhibendis auxil. fundam. 3.*
- Et Lux mundi, & Sal terræ. Matth. 5. *c. sit rector. 43. dist. c. Sacerdotes, 93. dist. l. 1. tit. 5. part. 1.* & ibi Lopez. Nam sicut sal ita ciborum condituris necessariò ad saporem applicatur: quia si deficit, ibi & sapor non adest; ita præsentia & doctrina episcopi tam necessariè subditis necessaria est, quòd ea deficiente mox corrumpuntur, & timor Dei (qui est verus animi sapor) abest. et quemadmodum sal idè extabescit vt aliis profit, aliter verò minimè: sic episcopus in subditorum vtilitatem extabescere debet, & se facere omnia omnibus, vt dicebat Paulus 1. Corinth. 9.

Dicitur

32 Dicitur Columna ecclesie, c. canonica. 3. quest. 5. c. accusatio 2. quest. 7. clem. si quis tradente. §. neque super. de pœnis, & ibi Panormitan. num. 26. & 27. l. 1. tit. part. 1. ibi: E por ende son assi como pilares de la santa Iglesia. Geminianus in c. fin. de sent. & re iud. lib. 6. num. 9. Vitalinus in d. clem. 1. de pœnis. num. 80. Sculus de prestant. part. 1. basil. 1. num. 9. Abb. in quest. 1. incipit Episcopus, num. 11. Agia, Filescus ubi supra. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. num. 6. Rodeanus de simonia p. 1. tom. 2. c. 24. n. 2.

33 Et Pater ecclesie, c. quorum vices, 69. dist. c. qualis 2. quest. 7. d. clem. 1. depen. & Scribentes ibi Archidiacon. in c. generaliter 16 quest. 1. Panormitan. Agia & Sculus.

34 Et Pater ecclesie, c. loquitur, 93. dist. c. estote, 96. dist. c. oues, c. cum pastoris 2. quest. 7. c. oues, 6. quest. 1. c. ne pro defectu, de elect. Biaxio in director. part. 3. cap. 49. Garcia de nobilitate, gloss. 48. §. 3. num. 55. Montaluo in l. 1. tit. 5. part. 1. Filescus, Agia, & Lancellottus.

35 Et Minister Dei, & index corporum & animarum. Lancellott. d. c. 5. num. 6. & clarissimum luminare mundi. Filescus d. c. 1. §. fol. 3.

36 Et Doctor ecclesie, c. quisquis 93. dist. c. sententia 2. quest. 7. c. ex iuncto. de hereticis. Garcia, Agia, & Filescus d. c. 1. §. 4. & 5.

37 Prædicator Dei. Marc. c. vltim. c. Episcopus el 3. 88. dist. c. qui suis, 93. dist. l. 1. tit. 5. p. 1. Biaxio in director. c. 49. num. 3. part. 3. Menochius de arbitrar. lib. 2. centur. 5. casu 424. num. 2.

38 Et diuinus Præco. c. sit rector. 43. dist. c. sicut vir. in fine 7. q. 1. Montal. in l. 1. & Lopez in l. fin. tit. 5. part. 1. Agia supra.

39 Et Caput suæ Diocesis, c. cum non liceat, de prescript. Abb. in c. quoniam de officio ordinari. num. 2. Tuschus liter.

E, conclus. 242. n. 5. Sebastian. de Medicis de legib. part. 1. quest. 14. Casaneus in catal. p. 4. conf. 25. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. num. 6. ubi dicit, quod principaliter est caput sui Capituli, cum quo vnum corpus facit, non sic cum clericis Diocesis, §. 4. & quod facit vnum corpus cum Canonicis, sicut Papa cum Cardinalibus, & melius è contrario sicut Cardinales cum Papa. Paris. de resignat. lib. 3. quest. 1. num. 71. & ibi citat Hostiensem in c. antiqua de priuilegiis.

Est totius suæ Diocesis Curatus, c. quoniam 14. de offic. ordinari. Tuschus liter. E, conclus. 242. num. 20. Boherius de ordin. graduum vtriusque fori, n. 16. Zerola in prax. part. 1. verbo Episcopus, num. 16.

Est Sponsus omnium ecclesiarum suæ Diocesis, cum quibus arctissimum matrimonium contraxit, licet particulariter cum ecclesia cathedrali, c. sicut vir 7. quest. 1. c. inter corporalia, de translat. Episcop. c. nisi cum pridem de renunt. Abbas in c. cum omnes de const. num. 4. Agia de exhibend. 3. fundam. Tuschus liter. E, conf. 237. num. 14. Lopez in l. 6. 2. tit. 5. p. 1. Casaneus in catal. part. 4. conf. 32. Menoch. de arbit. lib. 2. centur. 5. casu 423. num. 2. Syluester verbo Episcop. num. 2.

Ad quas regendas à Spiritu sancto est positus, c. legimus, 93. dist. ibi: Attendite vobis, & cuncto gregi, in quo Spiritus sanctus posuit Episcopos. c. sit rector. 43. dist. c. nisi cum pridem. de renunt. Concil. Trident. de reformat. sess. 6. can. 1. & sess. 23. can. 4. Agricola in appendice ad Sotum, in lectionibus de institur. Sacerdot. fol. 91. in medio.

Et vocatur Sol. c. solita, de maiori-tate & obedientia. Tuschus litera E, conclus. 234. num. 9. Comparatur nam-que

40

41

42

43

que Soli, hac meo iudicio de causa: quia sicut sol non est alius pauperi, alius diuiti, sed omnibus communis: ita Episcopus omnibus debet esse communis, non spectando personam, sed rem.

2. Et sicut Sol suos radios, & claritatem non in sui ostentationem, sed in frugum terræ, & hominum vtilitatem expendit: ita Episcopus redditus suos non in vanam, ac infructiferam pompam suæ personæ, familiæ, seu nepotum consumere debet; sed inter pauperes & necessitate pressos diuidere.

3. Et sicut Sol per omnes mundi partes velociter currit, ipse per se non per alium, sic omnia fouet, omnia illuminat, atque clarificat: ita Episcopus ipse per se, non semper per Visitatores Dioccesim suam percurrere tenetur, ad Confirmationis sacramentum conferendum, & ad res emendatione dignas, quas tunc disquirat corrigendas, & ad pabulum diuini verbi suis erogandum, & sic erit solatium afflictis, & impiis terror.

4. Sol enim numquam requiescit, semper velociter currit, semper inuigilat: & sic Episcopus non se existimet assumptum vt requiescat, sed vt continuò vigilet in animarum salutem: neque se excusatum putet, quia Vicarium, & viros idoneos habet, nam nihilominus supra omnes intendere, & inuigilare tenetur, & non otiositati, deliciis, & recreationibus se tradere.

5. Et sicut Sol omni tempore hinc vel illic semper assistit, & numquam se abstrahit ab hominum oculis, quibus continuò clarificat, & illuminat: ita Episcopus omni tempore ac assidue assistere debet subditorum gubernationi, sine dila-

tionem temporis. Ad quod facit illud, quod Ietro ad Moysen dixisse legitur, Exodi cap. 18. *Pronide autem de omni plebe viros sapientes, & timentes Deum, qui iudicent populum omni tempore.* Nam ille qui iudicandi ac gubernandi alios officium suscipit, non debet habere tempus ad requiescendum sibi, sed totum consumere in sui officij implemento: non debet se excusare ab audiendis subditorum petitionibus, cum eo quod requiescit, manducat, aut etiã quia in secreto cubili reclusus est: nam omne tempus proprium est subditorum, & sic in eorum vtilitatem expendere (de honestate) tenetur, & omni tempore iudicare, & audire subditorum querelas, vt sic Solem imitetur, cui assimilatur.

6. Et sicut Sol idè præst vt orbem illuminet, & tenebras auferat: sic Episcopus idè præst, vt omnes sua prædicatione & doctrina nutriat, doceat, atque illuminet, & vt ignorantia tenebras à suis subditis recedere faciat.

7. Et sicut Sol radiorum claritate omnia imperfecta patefacit, & illos qui odiunt lucem fugere facit: ita Episcopus sua diligentia & cura, omnia debet perquirere, ac inuestigare, ne sua socordia aut inertia, malefacta obliuione operiantur, & impunita remaneant maleficia; & sic fugient à facie sua, qui maledictionem sicut vestimentum induunt, dicentes in corde suo, non requireret.

8. Et quemadmodum statim eùm Sol se abdidit, terra operitur tenebris, & venit nox, quæ est scelertorum opertorium: sic dum Episcopus se absentat Diocesi, lucem eripit, & noctem infert. Vtinam Noster Catholicus Rex, sui Consularij,

& etiam ipsi Episcopi quot damna & incommoda Ecclesiæ, & animæ subditorum patiuntur, expenderent, in Episcopi absentia. Tunc etenim ad omnes abusus, & relaxationes patet aditus, Clerici efficiuntur irreligiosi, sæculares irreuerentes, pereunt pauperes, & nimis patiuntur, ecclesiasticæ observationes, & immunitates corruunt, redditus, & priuilegia particularia dignitatis vsurpantur, via ad delinquendum aperitur, cultus diuinus minuitur, hospitalitas debita non seruatur, ruinis patet ædificia nobilia, quæ magnificentia extruxerat decessorū, (& quod amarius & dolendum) animarum cura negligitur, & vitiorum sensibus fomentum periculosè præbetur. *extrauagans execrabilis, Ioan. 22. de præbend. extrauagans execrabilis, de præb. inter communes.*

9. Et sicut Sol præcellens est in claritate, & puritate, & ab ipso luna & stellæ claritatem recipiunt, & lucem: sic episcopus puritate, & integritate vitæ omnibus antecedere debet, vt lux vitæ sanctimonia & exemplo alios illuminet atque ad perfectionem consequendā inuitet.

10. Et sicut Sol inter omnes cæli planetas, primus est, claritate, formositate, magnitudine, atque utilitate: ita episcopatus inter dignitates omnes Ecclesiæ Dei primus est, origine, potestate atque excellentia; & inter eas (sede Petri humiliter venerata, & excepta,) principatum singulariter obtinet.

11. Et quemadmodum tunc obscuratur Sol, cum terra aduersus eum stat, & ei se opponit, atque impedit ne radios in illam partem extendat: sic episcopus quando terrena appetens quæ huius sæculi sunt, quærit, & commoditatem propriam, augmentum personæ,

ditare nepotes, & consanguineos, tunc obscuratur, atque obscurationis effectus transmittit: quia terrena quæ intra se habet, impediunt, ne se totum in vtilitatem subditorum impendat, vt sui muneris est, ad quod est electus.

12. Et sicut Sol cum obscuratur, omnes angit, conturbat, & terrore commouet speculantes quid significet, aut immineat: sic episcopus cum aliqua culpa maculatur, subditos vexat, & horrore perfundit, & à quo optimam imitationem deducere debebant, inde pessimum deducunt exemplum; qua de causa episcopus irreprehensibiliter viuere debet, vita, habitu, forma, & conuersatione, vt sit suis subiectis exemplum, & viuendi norma, non scandalum.

Episcopus est Oculus gregis, & idè rectissimè, cum omni cura ac diligentia iter cælestis patriæ ostendere subditis tenetur, ne ambo in foueam cadant, *c. cum su de atate & qualitate. Menochius de arbitrar. lib. 2. centur. 5. casu 425. num. 5. Agia de exhibend. aux. 3. fundam.* 44

Habet officium nutricum, quæ paruulis lac præbent, (& ne faciat obsecro, sicut impiæ mulieres, quæ infantulos pariunt, & exponunt, vt vulgò dicitur, fortunæ committunt, vt alieno nutriantur lacte, & labore, aut pereant, hoc est, ne vt facillimè se voluptatibus tradant, subditos aliis committant curandos, vt aliena alantur doctrina, aut penitus destruantur.) Hugo de offic. quatuor. Pralat. summ. 2. de secundo Pralato. n. 3. Agia de exhibend. fundam. 3. 45

Et dicitur Canis, quia contra ecclesiam persequentes latrare debet, & vulnera peccatorum lambere, *c. qui regiminis 2. quest. 7. c. scita.* 47

48

- ris 7. *quest. 2. Greg. Lopez in l. 1. tit. 5. part. 1.*
- 49 Et Custos ciuitatis. Diuus Gregorius in *pastorali, part. 2. cap. 7. Agia vbi supra.*
- 50 Et Aries, quia gregibus præstat ducatum, *c. scitaris 7. quest. 1. Marquetanus de commiss. tom. 3. part. 3. c. 1. §. 1. num. 44. Lopez supra.*
- 51 Habet officium Agricolaë, vt euellat, ædificet, dissipet, & plantet, *c. solita. de maior. & obedient. Agia supra. Montaluo in l. 1. tit. 5. p. 1.*
- 52 Est Aduocatus vt oret pro populo sibi commisso, *c. quia Sacerdotes 10. quest. 1. c. ipsi Sacerdotes 1. quest. 1. c. si quis 3. 36. distinct. Agia & Montaluo.*
- 53 Et comparatur Cordi; nam sicut cor fons est omnium sensuum, sic episcopus fons esse debet, vt ex eò crebræ preces exeant: & sicut cor est veluti medium inter animam, & corpus, sic episcopus medium esse debet inter Deum & homines.
- 54 Est Medicus animarum: quia omni curationis modo animæ morbum depellat, & ad salutem gratiæ reducat. *c. disciplina. 49. distinct. c. accusatio 2. quest. 7. c. omnis de pœnit. Agia & Montaluo.*
- 55 Et cælestis Dux. *c. si officia 59. dist. Archidiaconus & eius Additionator in c. generaliter 16. quest. 1. Philippus Probus in addit. ad præfat. Ioannes Monach. in 6. decretal. super verb. Bonifac. 8. Agia supra.*
- 56 Et dispensator bonorum ecclesiasticorum. Hugo de offic. quatuor. *Prælat. summ. de secundo Prælato, num. 1. Agia supra.*
- 57 Et Pater spiritualis & Dominus subditorum, qui si ei denegarent dominium, acriter punirentur. *Probus supra. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. num. 6. Parisius de resignat.*
- libro 3. *quest. 1. num. 12.*
- Et tutor, ac Pater pauperum: vnde procedit posse loca pia, licet laicalia visitare, & nomine pauperum hereditatem pauperibus relictam adire. *Tuschus liter. E, conclus. 237. num. 18. Fauianus de Monte de empt. & vendit. quest. 3. num. 35. Menochius de adipiscenda possess. remedio 4. num. 26. Lancellottus in templo, d. lib. 2. cap. 5. Episcopo de n. 6.*
- Et idem potest appellare pro subditis, vel pro ciuitate sua, etiam sine ciuium mandato. *Speculator, lib. 2. part. 3. tit. de appellat. num. 15. §. 1. Sigismund. Scacia de appellationibus, lib. 3. cap. 2. quest. 5. num. 56. vbi ponit aliquas limitationes.*
- Quod tutor & defensor pauperum sit, viduarum, & pupillorum, patet ex decreto Concilij Maticensis 2. *cap. 12. ibi decernimus vt iudices non prius viduas & pupillos conueniant, nisi episcopo nuntiauerint, cuius sub velamine degunt: & ob id factum decretum hoc, quoniam tunc temporis viduæ & pupilli veluti defensore carentes, à iudicibus crudelius pro leuissimis causis affligebantur. latè Ioann. Filescus c. 1. §. 19. fol. 36.*
- Cum Pelusiora cœpimus, & cum Prospero Aquitano finimus, *in lib. 2. de vita actiua & contemplatiua cap. 2. vbi agens de episcopalis dignitatis præstantia, hæc dixit. episcopi per Dei gratiam fiunt diuinæ voluntatis iudices, ecclesiarum Christi post Apostolos fundatores, fideles populi Duces, veritatis assertores, prauæ doctrinæ hostes, omnibus bonis amabiles, & malè sibi consciis etiam ipso visu terribiles, vindices oppressorum, Patres in fide Catholica regenerantium, Prædicatores cælestium præmiorum, exemplar bonorum operum, documenta virtutum,*

tutum, & forma fidelium; ipsi sunt Ecclesiæ decus, in quibus amplius fulget ecclesia, ipsi columnæ firmissimæ, quibus in Christo fundatis innititur omnis multitudo credentium, ipsi Ianuæ ciuitatis æternæ, per quas omnes qui credunt ingrediuntur ad Christum; ipsi ianitores, quibus datæ sunt clauēs regni cælorum, ipsi etiam dispensatores regni domus, quorum arbitrio in aula Regis æterni diuiduntur gradus, & officia singulorum. Ex Prospero alios descripsisse testatur Filescus de sacr. Episcop. autor. c. 1. §. 2. fol. 3. & ex Filescio de verbo ad verbum transcripsit Barbosa de Filescio nullam faciens mentionem, in pastorali c. 6. tit. 1. n. 14.

SUMMARIUM.

Philosophi sententia. num. 1.
 Episcopus vocari debet Pater, & Dominus. num. 2.
 Antiquitus qui denominabantur hoc nomine, de segnor. num. 3.
 Carmelitana discalceatorum familia extollitur. num. 4.
 Diuus Ioseph authoris Pater ac Dominus. num. 5.
 Diuus Ioseph laudatur. num. 6.
 Diui Bernardi ac Vigerij verba referuntur in laudem Iosephi, Dei patris putatiui. num. 7.
 S. Ioseph antequam nasceretur sanctificatus. num. 8.
 D. Ioseph virgin. tatem perpetuam seruaui. num. 9 & 13.
 D. Ioseph in celo post B. Mariam primum locum obtinet. num. 10.
 Non surrexit maior. Diuo Iosepho. num. 11.
 Quomodo intelligi debeat illud

Domini nostri Iesu Christi, quatenus dicit, nullum surrexisse maiorem Ioanne Baptista. num. 12. & 13.
 B. Maria cum corpore & anima in celo. num. 14.
 D. Ioseph quando surrexit, & an in corpore & anima in celo gloriosus sit. num. 15.
 D. Bernardini de Sena verba ponuntur. num. 16.
 prouerb. Cap. vltimum explicatur. num. 17.
 R. Magister Melchior Prieto electus Episcopus de Paraguay Ordinis B. Mariae de Mercede, laudatur. num. 18.
 Episcopi quare dicantur Domini. num. 19.
 Subrogati assumunt qualitatem Principalis. num. 20.
 Episcopus tamquam Christus honorandus. num. 21.
 Episcopus dicitur Sacrosanctus, & Deo amabilis. num. 22.
 Et Religiosissimus. num. 23.
 Et Reuerendissimus. num. 24.
 Et membrum Reipublice Christiane. num. 25.
 Et persona notabilis. num. 26.
 Et persona honesta. num. 27.
 Et Persona magna. num. 28.
 Et Persona egregia. num. 29.
 Et Persona excelsa. num. 30.
 Et spectabilis. num. 31.
 Et clarissimus. num. 31.
 Et eminentissimus. num. 32.
 Et serenissimus. num. 33.
 Et par Proconsulibus. num. 34.
 Est maior Præsidi ciuitatis. n. 35.
 Adelantatus Regni equiparatur

- Episcopo. num. 36.
 Dicitur Prætor ciuitatis. num. 37.
 Debet vocari Segnorio. num. 38.
 Episcopo titulari an debeatur Segnorio. num. 39.
 An Abbatibus, & utrum gestare possint in choro indumentum murellum. num. 40.
 Illustrissim. Archiepiscopus Toletanus an vocari debeat Segnorio illustrissima. num. 41.
 Archiepiscopus Toletanus dicitur Patriarcha. num. 42.
 An portare possit ante se crucem. num. 43.
 Est totius Hispanie Primas. num. 44.
 Archiepiscopus Toletanus dicebatur antiquitus Archiepiscopus Hispania, per excellentiam. n. 45.
 Augustinus Barbosa redarguitur. num. 46.
 Archiepiscopus Toletanus Cancellarius maior Castelle. num. 47.
 Cancellarius maior Castelle primum obtinet locum post Regem. num. 48.
 Episcopus an sit illustris. num. 49.
 Præses Prouinciæ erat clarissimus, excellentissimus, & illustrissim. num. 50.
 Episcopus est Præses prouinciæ. num. 51.
 Prætor an debeat portare baculum iustitiæ coram Præsede. num. 52.
 Et an coram Episcopo. num. 53.
 Defensor ciuitatis erat illustris. num. 54.
 Episcopus est similis defensori ciuitatum. num. 55.
 Dux, Comes, & Marchio, illustres & spectabiles dicuntur. n. 56.
 Episcopus dicitur Dux, Comes, Marchio, & Rex. num. 57.
 Præfectus pratorius dicebatur illustrissimus. num. 58.
 Episcopus dicitur Præfectus prator. num. 59.
 Consiliarij Principis sunt illustres. num. 60.
 Episcopi sunt Regij Consiliarij. num. 61.
 An hæc præctica procedat in regno Neapolitano. num. 62.
 Dux vocatur excellentia. n. 63.
 Regis Consiliarij sunt pars corporis Principis. num. 64.
 Rex est superillustris. num. 65.
 Episcopus est illustrissimus. n. 66.
 Episcopi quare dicuntur Regij Consiliarij. n. 67. vsque ad 71.
 Episcopi Magnates & Proceres regni sunt, & Reipublicæ præcipua membra. num. 68.
 Magnatum & Procerum officium quale. num. 69.
 Rex caput Regni. num. 70.
 Episcopi antiquitus residebant circa personam Regiam causa consulendi. num. 70.
 Episcopi tenentur ire ad Regem quando ab eo vocantur. n. 71.

DE VARIIS EPISCOPORVM
TITVLIS.

CAPVT DECIMVM.

1 **S**iximia nomina
præstantes effectus
indicant, iuxta il-
lud quod à summo
Philosopho opti-
mè scriptum est,
4. *Metaphysicæ*, igitur non inutile
erit in honorem episcopalis digni-
tatis singularia nomina referre, qui-
bus meritissimè decoratur.

2 Episcopus tam à Magnatibus
Principibus, quàm à Canonicis &
subditis Dominus vocari debet.
*c. grauum. de excessibus Prælator. c. cum
clerici. de verborum significatione, l. 1.
tit. 5. part. 1. ibi: E por ende debemos te-
ner à los Obispos por Sanctos, e obede-
cellos y honorar los. como aquellos que
tienen lugar de los Apostoles l. 66. d. tit.
5. part. 1. Ibi: e la honrra que les deben
fazer de palabra, es que les llamen Se-
gnores, por los lugares honrrados que
tienen de los Apostoles. e la honrra que
les deben fazer de fecho, es que se leuan-
ten a ellos, e les a coian bien, e les fagan
reuerencia en las otras cosas. & ibi
Montaluo, & Lopez, & in l. 1. tit. 25.
part. 4. Sebastianus de Medicis de le-
gibus p. 1. q. 14. fol. 164.*

3 Neque miretur qui eximij Al-
phonfi Regis constitutionem tege-
rit, tunc tanti episcopos fuisse ha-
bitos, vt hoc præclaro nomine de
Segnor decorarentur: nam antiqui-
tùs neque Imperatori, sed diis tantù
tribuebatur, patet ex Orosio *lib. 6.
cap. 22.* & ex Innocentio *in sermon. 2.
de Natiuitate Domini*, & ex Stepha-

no de Garibay Camalloa *in compen-
dio historiali Hispania, lib. 9. cap. 2.*
vbi citat Martialem & Suetonium
Tranquillum, & ex aliis relatis à
P. Iosepho de Iesu & Maria, ex il-
lustrissima mihi & omnibus amabi-
li discalceatorum Carmelitana fami-
lia, bono non tantùm Hispaniæ
nostræ, & Italiæ, ac noui orbis, sed
totius Ecclesiæ fundata, *in libro de
historia Magni Patriarchæ & Dei
Patris putatiui Iosephi cap. 34. § 3.
fol. 124.*

6 Et quia in eius sanctissima festi-
uitate hæc scribo, & à tenera ætate
in Patrem & protectorem elegi, li-
ceat mihi in eius laudem aliquam
facere digressionem, quamuis pul-
uis & cinis sim, & de illo loqui
vereat, cui veri episcopi Mater
desponsata est. Fidelis seruus (in-
quiunt Bernardus *homil. 2. super
Missus. ante finem*, & Vigerius *in inst.
cap. 20. §. 9. de mysterio Incarnationis*)
& prudens, quem constituit Domi-
nus suæ matris solatium, suæ car-
nis nutritium, solum denique in
terris magni consilij coadjutorem
fidelissimum, æterni Patris vicem
gerentem, filij Patrem putatum,
& Spiritus sancti substitutum. et
7
8
ideo antequam de vulua matris
exiret, sicut Baptista sanctificatus,
testibus Ioanne Gerson *de natiuitate
Virginis, conf. 2. & 3.* Iacobo Chryso-
politano *in suo Magnificat.* Isidoro
de Isolanis *in Summ.* Iosepho de
Valdiuicello *in Iosephina cant. 1. fol. 4.*

9 Margarita Confessorum fol. vltim. 299. et virginitate perpetua decoratus: venerabilis Beda lib. 2. in Marcum, cap. 6. in cap. 2. Ioann. & ibi Alcuinus sanctus Anselmus in c. 12. & 13. Matth. ante finem. S. Petrus Chryfolog serm. 175. Petrus Damianus in Epistola ad Nicolaum II. Papam 64. & de laudibus eiusdem Gerson in Iosephina. Vadiuicello vbi supra cant. 4. fol. 44. Margarita supra.

10 Et in caelo in superiori loco cum excellentissimis gloriae dotibus, suis meritis praclarissimis, & dignitatibus competentibus collocatus, iuxta suae dilectissimae sponsae sedem ante omnes habitatores caelestis Sion, sicut maior sanctitate, officii, & dignitatibus; nam licet de Ioanne Baptista dictum sit, nullum eo maiorem surrexisse, intelligitur nullum Prophetam, iuxta illud Lucae capit. 7. vel aliter secundum Gersonem in sermon. de natiuitate B. Mariae conf. 4. debet intelligi illa praecedentia quoad ecclesiam militantem, vbi nullus maiori festiuitate celebratur, vt ex sequentibus verbis accipitur: ibi: & qui minor est in regno caelorum, maior est eo, &c. Suarez in 3. Diui Thom. 2. q. 29. disp. 8. sect. 2. At verò in triumphanti Ioseph post B. Mariam primum obtinet locum: vt probat Ioseph de Iesu & Maria vbi supra cap. 32. illis verbis: *Segun lo qual es conuiniente que la Virgen este acompagnada en su Ierarquia, y no siendo esta compagna de la humanidad de Christo nuestro Señor, por estar en el trono de lo Diuinidad, hemos de considerar la acompagnada de S. Ioseph, porque a el solo, como a esposo suyo, y Padre putativo de Christo, compete esto entre todos los Angeles, y Sanctos.*

14 Et sicut Beatissimae & immaculatae Mariae sponsae suae cum corpore sanctissimo & anima in caelum

ascendere concessum fuit, sic in Christi resurrectione Diuo Iosepho resurgere permissum, & in filij sui ascensione cum corpore & anima caelestem patriam ingredi. Gerson in sua Iosephina, & in sermon. de natiuit. C. Mariae Dionysius Richel lib. 4. de laud. virg. art. 7. Franciscus Suarez tom. 2. quaest. 29. art. 2. disp. 8. sect. 2. Beruard. de Bultis 4. part. sermon. de desponsat. B. Mariae. Margarita Confessorum supra. Diuus Bernardinus Senensis sermon. de S. Iosepho art. 3. cap. 1. & publice Paduae praedicans dixit haec, (vt refert Bustus vbi proxime) In anima & corpore sanctus Ioseph in caelis gloriosus est: in cuius veritatis confirmationem statim miraculose e caelo super caput eius crux descendit deaurata. *Omnes domestici eius vestiti sunt duplicibus,* (inquit Salomon Prouer. vltim.) domestici enim domus Dei, dum vixit in terris, qui nisi Maria & Ioseph, & sic dupliciter sunt vestiti cum duobus gloriae indumentis, cum vno anima, & corpus cum altero: vt sicut in hac vita laboriosa cum Iesu ipse & Maria, sicut domestici in gratia, & sanctissima societate vixerunt; sic in illa gloriosa & semper felici in sempiterna regnant felicitate. Intercede igitur pro nobis, potentissime Pater Christi, & Sponse virginis, vt qui tibi in hac vita subditus esse voluit, & in caelesti tanta gloria collocauit, in hora vltima propitium nobis se ostendat & clementem. Quae omnia amplexus est. R. Pat. Magister Melchior Brieto, ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captiuorum electus episcopus de Paraguay in partibus Indiarum occidentalium, qui ob singularem modestiam, humilitatem, ac amorem regulari statui renunciauit, exemplum dans caeteris Religiosis, vt sicut ille etiam cum esset

merito-

- meritissimus, fecit, ita & alij faciant: in sua Josephina Evangelica pag. 25. pag. 32. pag. 52. & pag. 137. & 188. ex Sanctorum doctrina.
- 19 Ad quaestionem tamen rediens, dico, quod ea de causa episcopi notabili nomine de Segnor honoratur, quia Christi personam repraesentat, & eius locum obtinent, ut satis probatum est: Christus autem Redemptor noster Dominus Iesus appellatur, & sic dicebat Paulus 1. Corinth. 11. ibi: fratres ego enim accepi à Domino, quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Iesus in qua nocte tradebatur, hoc est, et segnor Iesus, cuius locum episcopi tenent, & sic tamquam subrogati assumunt qualitatem Principalis, etiam in honore & reuerentia. Argumento, text. in l. decernimus, c. de aqueduct. lib. 11. c. precipimus 93. dist. ibi: tunc enim sicut illius locum tenens honorabitur. Gloss. in c. qua de causa verb. quidquid 2. quest. 4. Gratianus discipulat forens. tom. 2. cap. 284. num. 8. & sic Diuus Ignatius in epistola ad Tralianos admonet, ut omnes suum honorent episcopum sicut Christum; & Apostolum decreto id cautum esse testatur Filescus de sacra Episcoporum autor. cap. 1. §. 1.
- 22 Dicitur episcopus Sacrosanctus, & Deo amabilis. Auth. de sanctiss. Episcop. colat. 9. auth. quomodo oporteat. §. & illud etiam. collat. 2. c. cum Imperator. 85. dist. Bonadilla in politica, cap. 17. lib. 2. num. 10. Agia de exhibend. aux. 3. fundam. Garcia de nobilitate, gloss. 48. §. 3. num. 25.
- 23 Et Religiosissimus: toto titulo de Episcop. & clericis. Lancellottus in temp. lib. 2. c. 5. n. 6.
- 24 Et Reuerendissimus. l. defensores. la 4. c. de defensorib. ciuitat. l. iubemus 17. c. de Episcopali audient. l. cum clericis l. generaliter. c. de Episcopis, & clericis, toto tit. auth. de sanctiss. Episcopi. Archidiaconus in c. generaliter 16. quest. 1. Randei in praludio de dispensationibus. Lancellottus.
- Et membrum praecipuum Reipublicae Christianae. Marius Alterius de censuris tom. 1. lib. 5. cap. 1. disput. 17. col. 1. liter. E.
- Est persona notabilis. Cephalus lib. 3. cent. 359. num. 41. incipit si illustrissimus.
- Est persona honesta. Menochius de arbitrariis, lib. 2. centur. 1. casu 69. num. 3.
- Est persona Magna. Cephalus, tom. 1. lib. 1. conf. 1. num. 57.
- Est persona egregia. l. ad personas. ff. de iureiurando: & ibi Gloss. Archidiacon. & Lancellott. supra. Menoch. ubi prox. casu 70. num. 5. Gambarus de offic. Legati, lib. 2. num. 3. fol. 29. Barbosa in pastot. c. 2. n. 12.
- Est persona excelsa. Cephalus tom. 1. lib. 1. conf. 2. n. 8.
- Est spectabilis. Baldus in l. 1. ff. de offic. praef. prator. & in c. cum accessissent, num. 6. de constitut. Bart. in l. omnes populi, ff. de iustit. & iure. Iason in l. 1. ff. de offic. eius cui mand. num. 3. Peregrinus conf. 1. num. 24. tom. 1. Franciscus de Ponte tom. 1. consil. 14. pro priore Vngariae, incipit ultra alia, num. 26. Antonius Corseti de potest. regia part. 3. num. 13. Casaneus in catal. part. 4. conf. 25. Garcia de nobilitate, gloss. 48. §. 3. num. 55. Siculus de praestant part. 1. basl. 1. num. 43. Lopez in l. 3. tit. 14. part. 4. & in l. 1. tit. 5. p. 3. Lancellott. Archid. & eius Additio- nat supra.
- Est clarissimus, l. ad similitudinem, c. de Episcopis & clericis. Geminianus in c. fin. de sent. & re iud. lib. 6. num. 9. Valencuela conf. 82. incipit in fauorem n. 63. Siculus supra n. 41.
- Et Eminentissimus. Concil. Tolentan. 8. c. 4. & 7. Filescus de sacra Episcoporum.

- scopor. c. 9. §. 9. fol. 101. Quod nomen etiam Romanis Pontificibus tribuitur, iuxta textum in c. ad eminentiam de sentent. excommun.
- 33 Et serenissimus; quod est nomen Regum & Imperiale. Clementin. in plerisque, de elect. & Cardinal. ibi: num. 3. Archidiacon. in c. generaliter 16. quest. 1. Probus in addit. ad prefat. Ioannis Monachi in 6. decret. n. 4. Selua de beneficiis, part. 1. quest. 3. num. 2. Casaneus in catal. p. 4. conf. 25. Bologninus de indulg. num. 21. Lancellott. d. lib. 2. cap. 5. num. 6. Siculus supra num. 20.
- 34 Est par Proconsulibus, & eorum locum obtinet. Couarr. variar. lib. 3. cap. 20. num. 4.
- 35 Est maior Præfide ciuitatis. Angelus Perusinus conf. 276. incipit punctus est talis. num. 2.
- 36 Dignitas Adelantatus Regiæ curiæ æquiparatur episcopali dignitati. Valencuela conf. 82. incip. in fauorem præsid. n. 65.
- 37 Dicitur Prætor ciuitatis, & Magistratus. Gratian. discept. tom. 2. cap. 298. num. 4.
- 38 Et de iure nostro sellama signoria. l. 18. tit. 1. lib. 4. recopilationis. & ibi Narbona gloss. 11. Valencuel. conf. 12. num. 65. Garcia de nobilitate. gloss. 48. §. 3. num. 55.
- 39 Etiam episcopus titularis vocatur Signoria. d. l. 18. & ibi Narbona dic. gloss. 11. & Valencuela d. conf. 82. num. 65. & num. 61. dicit quod episcopus titularis non debet differre ab aliis episcopis respectu tractamenti, & vrbانيتatis. c. legimus 93. dist. Mandosius in reg. 26. cancell. cap. 4. fol. 42. Abbas in c. licet. num. 16. de translat. Episcopi. Zerola in prax. p. 1. verbo Episcopus. n. 30.
- 40 Abbates autem sæculares, ius mitræ & baculi habentes, non vocantur de iure nostro Signoria. Garcia d. gloss. 48. §. 3. num. 63. & ibi dicitur nullo modo posse in sua ecclesia, choro aut Capitulo gestare indumentum murellum, neque rubrum (vulgò capa de coro) sed ornare se indumento nigro, sicuti extra ecclesiam, & relinquere murellum & rubrum episcopis.
- 41 Archiepiscopus noster Toletanus de iure nostro vocatur Signoria illustrissima, etiam si Cardinalitia dignitate non sit decoratus d. l. 18. tit. 1. lib. 4. recopilation. & ibi Narbona gloss. 10.
- 42 Primò quia Patriarcha dicitur, & habet omnia priuilegia quatuor veris Patriarchis concessa: vt Martinus V. Pontifex Maximus suorum prædecessorum vestigia sequens de nouo concessit, anno Domini de 1422. sui Pontificatus anno vndecimo, hisce verbis: nec non omnibus & singulis prærogatiuis, priuilegiis, & insigniis, quæ dictis Patriarchis quomodolibet competere potuerunt, vti & gaudere liberè, licitèque posse. Garcias de Loyza in collect. Concilij Hispania in decret. Gundimari Regis fol. 296. Barbosa in præstorali tit. 3. c. 7. num. 13. & in d. tit. 3. cap. 1. num. 37. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 3. de Patriarcha. Antonius de Prætoris de iurisdic. Episcopi cap. 6. col. 3. num. 27. multos citat. Rodeanus de simonia cap. 16. num. 5. Speculator in titulo de dispens. §. sanè quoque vers. & nota quod. Filescus de sacra Episcop. auth. cap. 9. §. 7. fol. 105. vbi dicit, se existimare Patriarchæ titulum habere à tempore Concilij duodecimi Toletani.
- 43 Et idèd vtitur Gion more Patriarcharum, hoc est, cruce, ligno transuerso gemino habente cuius lignum superius transuersum breuius est, inferius longius, & quod Patriarchis huiusmodi Gion vti liceat.

ceat: & quid significet tradunt Cuiacius in *paralip. ad titulum de foro competenti in c. sanè 3. in fine.* Iustus Lipsius in *notis ad suos libros de cruce Iayme Bleda in tract. sanctæ Crucis, cap. 7.* Hieronym. Roman. in *sua Re-publ. Christian. lib. 2. cap. 6. ad finem & lib. 3. cap. 6. ante finem.* Barbof. in *pastoral. tit. 3. c. 1. n. 25.*

44

Secundò, quia est totius Hispaniæ Primas. Textus *singul. in c. cum longè 63. dist. & ibi Gloss. verbo privilegio.* Lancellottus *ubi proxim.* Mariana in *Hispania histor. lib. 6. c. 17.* illis verbis: *que fuit una prerogativa, y privilegio de grande importancia, y como abrir las canjas, y hechas los cimientos de la primacia, que esta Iglesia tiene sobre las demas Iglesias de España.* Latè idem Mariana *lib. 9. c. 19.* & in *Concilio 17. ex celebratis in Hispania & 6.* Toletano inquit Garibay Camaltoa in *compendio historial. de España lib. 8. cap. 77. se decreto que los Arçobispos de Toledo fuessen obediçidos por Primados de las Españas anno de 610.* idem dicit *lib. 8. cap. 34. anno de 643. ubi, al Arçobispo Don Rodrigo & latè lib. 11. cap. 19. egregiè Filelacus ubi supra d. c. 9. §. 13. fol. 124.* ibi enim probat quòd Archiepiscopus Toletanus per excellentiam vocabatur Archiepiscopus Hispaniæ, id est, Primas totius Hispaniæ.

45
Ioannes
Morenus
de pa-
triarcha-
rum eri-
gine exer-
cit. 32.
ubi egre-
giè.

46

Contrarium probare nititur Augustinus Barbofa in *Pastorali*, cuius oppositionibus breuitatis causa non respondeo, ne magnam digressionem faciam: & quia ipsæ per se sine contradictore dilabuntur, & corruunt.

47

Tertiò, quia est Cancellarius maior Castellæ, ex concessione facta Domino Martino eiusdem Ecclesiæ Præsulis: & postea Domino Roderico Ximenez Archiepiscopo

& Cancellario, ab Alphonso Dini Santij el Deseado filio, & Alphonso dicto Emperador de las Españas nepoti, anno Domini de 1213. Mariana *ubi supra lib. 12. cap. 3.* hisce verbis: *y el dicho Don Alphonso le dio ser Canciller maior de Castilla, para el y sus successores y era el officio maior, y la maior authoridad despues de la del Rey este officio exercian los Arçobispos en lo de Adelante, quando andaban en la corte: si se ausen tanan non brauan, con el beneplacito del Rey, vn tiniente que supliesse sus veces, y despachase los negocios esto se continuo hasta el tienpo del Arçobispo Don Gil de Abbornoz, quando por su ausencia, y por la ausencia de los tienpos se començo adar a quel officio a diferentes personas, sin consentimiento de los Arçobispos, que sin embargo toda via se intitulauan Cancelleres maiores de Castilla.*

48

Et quòd hæc dignitas magna sit, & primum locum obtineat post regiam etiam in sedendo. Guillelmus Benedict in *c. Rainutius de testam. verbo & vxor. nomine Adelaytam. decif. 2. num. 197. fol. 99.* Calaneus in *catalogo glor. part. 7. considerat. 7. ubi latè.*

49

Episcopus est illustris. Textus *in c. fin. de sentent. & re iudicat. lib. 6. Gloss. in l. ad similitudinem. c. de Episcopis, & clericis. Gloss. in c. quamquam 2. quest. 7. Bart. in l. omnes populi ff. de iustitia & iure. Gregorius Lopez in l. 11 tit. 5 part. 3. Iason in l. 1. ff. de off. eius cui mand. Tuschus liter. E. conclus. 237. num. 8. Boherius de auth. magni. consil. part. 2. num. 52. Azevedo in l. 1 tit. 5. lib. 8. recopilat. Bertachin. de Episcopis part. 1. num. 12. Archidiacon. & eius Additionator in c. generaliter 16. quest. 1. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 4. in prime. Gambarus de off. Legati lib. 2. num. 39. fol. 29. Garcia de nobilitate, gloss. 48.*

P

- §. 3. num. 55. Cafaneus in *catal. part. 4. conf. 25.* Probus in *addit. ad prefatium Ioann. Monachi in 6. decretal. num. 4.* Bouadilla in *politica, lib. 2. cap. 17. num. 14. & 15.* Cephalus *tom. 1. conf. 1. num. 34 & conf. 2. num. 13.* Valencuela *conf. 82. num. 63.* Sebastian. de Medicis *de legibus part. 1. quest. 14.* Barbosa in *pastorali c. 2. num. 12.* Barth. ab Horr. in *repertorio Alberici, verbo Episcopus num.*
- Et aliis de causis asserendum est episcopum esse illustrem.
- 50 Primò, quia Præses qui ad multas regendas mittebatur prouincias, erat illustris, clarissimus, excellentissimus, & spectabilis. Cafaneus in *catal. part. 7. conf. 19.* Antonius Corseti *de potest. regia, part. 3. num. 15.* Baldus in *l. omnes populis. ff. de iust. & iure num. 8. & 11.* Iason *ubi supra. num. 3.* Sebastianus Brant. in *rubricar. utriusque iuris, titulo de off. præsidis, in ff.*
- 51 Episcopus est Præses prouinciæ, & de maioribus magistratibus, *c. placuit 6. quest. 3.* Gloss. in *c. 1. off. ordinari. verbo iudicare.* Gloss. in *l. illicitas. ff. de off. præsidis.* Bald. in *l. sine pars. c. de dilationibus.* Tuschus *litera E, conclus. 251. num. 14.* Boherius *supra. p. 2. cap. 5. num. 6.* Sebastian. de Medicis. Bouadilla, Garcia *supra.* Mastrillo *de magistratibus, lib. 3. cap. 10. num. 389. tom. 1.*
- 52 Ex quo infero, quòd quemadmodum coram Præsede prouinciæ Prætor iustitiæ baculum portare nequit, *l. final. ff. de off. Proconsulis.* Cafaneus in *catal. part. 4. conf. 25. in fine.* Bertach. in *tractat. de Episcopis, part. 1. lib. 4. num. 5.* Gratianus *discept. tom. 3. c. 467. n. 16.*
- 53 Sic neque coram episcopo, qui Præses prouinciæ dicitur, Prætor iustitiæ baculum portare non debet: præcipuè quando eius domum ingreditur, vt in multis ciuitatibus obseruatur.
- 54 Defensor ciuitatis Præsidibus similis erat, & quasi illustris. Iason in *l. 1. ff. de off. eius, num. 13.* Cafaneus in *catal. part. 7. conf. 6.*
- 55 Defensor Episcopus est ciuitatum, & ei assimilatur. Geminianus in *c. Romana de off. ordinarij, lib. 6. num. 6.* Boherius *d. num. 52.* Azeuedo in *l. 1. tit. 5. lib. 8. recopilat. num. 142.* Garcia *de nobilitat. gloss. 48. §. 3. num. 55.*
- 56 Dux, Comes, & Marchio, illustres & spectabiles dicuntur, *l. raptiores. §. sin autem. c. de Episcop. & cleric. c. anteriorum. §. ultimo 2. quest. 6.* Iason in *l. 1. ff. de off. eius, num. 3. & 15.* Bart. in *l. omnes populi. ff. de iustit. num. 10.* Cafaneus in *catal. part. 7. conf. 47.* vbi dicit, quòd Marchiones perpetui æquiparantur Imperatori. Antonius Corseti *de potest. regia, part. 3. num. 13. l. 3. tit. 14. part. 4. & ibi Lupus Boherius de author. mag. consil. n. 109.* Garcia *num. 67. & 68.* Rodericus Suarez *allegat. 6. ante finem vers. 3.*
- 57 Quòd episcopus Dux, Comes, Marchio, & Rex dicatur, tenent. Speculator in *titulo de rescriptis, præsentatione §. final. vers. sed numquid.* Cafaneus in *catal. part. 4. conf. 25.* Robertus Marantha in *speculo iuris part. 4. iudiciorum, dist. 5. num. 13.* Text. *singularis in c. duo sunt 12. q. 1.* ibi: his namque sunt Reges. Laucellortus in *templo, lib. 2. cap. 5. num. 6.* vbi dicit, quòd appellatione Episcopi venit Rex, Dux, & Comes. *l. 11. tit. 5. part. 3.* ibi: *Rey offiço de Rey, Arçobispo, u Obispo;* vbi inter Regias personas Episcopus numeratur *facit l. 3. tit. 3. lib. 2. ordin.* Iason in *l. 1. ff. de officio eius, num. 15.* Bart. in *l. omnes populi, num. 8. ff. de iustit. & iur.* Bouadilla

dilla in politica lib. 2. cap. 17. num. 16. Zoral. in prax. verbo Episcopus. part. 1. num. 14. Franciscus de Ponte conf. 14 pro Priore Vngaria. n. 26. tom. 1.

58 Præfectus prætorius non solum dicebatur illustris, sed illustrissimus, l. vnic. & ibi gloss. ff. de off. præfect. prætor. l. defensores la 4. ibi: ad illustrissimam prætorianam potestatem. c. de defensoribus ciuit. l. præcip. §. 1. c. de appellationibus, l. de ordinario 4. c. de off. præfect. prætor. Orientis, & Illiri auct. de appellat. §. illo videlicet, collat. 4. auct. vt ab illustribus, cum gloss. col. 5. Iason in l. 1. num. 2. ff. de off. eius. Bartol. supra. Sculus de præstant. Card. part. 1. basil. 1. num. 42. Corseti de potest. regia, part. 3. num. 15. Probus supra. Lopez in l. 11. tit. 3. part. 3. Casaneus in catal. conf. 2. part. 7. Brant. titulo de off. præfecti prætor. Lancellottus de duello & pace. part. 3. consil. 77. num. 6. incipit, dignitatis quoque.

59 Episcopus Præfectus prætorius dicitur, & ei assimilatur. Nota marginalis in c. quamquam 2. quæst. 7. l. Episcopale 9. c. de Episcop. aud. ent. & ibi Baldus num. 1. l. ad similitudinem, c. de Episcopis & clericis. Gloss. in l. vnic. ff. de off. præfect. prætor. verbo iudicatur. Bart. in rubrica ibi: Iason in l. 1. ff. de off. eius. num. 15. Lopez in l. 66. tit. 5. part. 1. & in l. 11. tit. 5. p. 3. Probus supra. Bouadilla lib. 2. cap. 15. num. 15.

60 Principis Consiliarij dicuntur illustres, l. quisquis 5. c. ad legem Iul. Maiest. & ibi Bart. Iason in d. l. 1. num. 10. Laudensis de consiliarij. 9. 17. Sculus de præstant. basil. 1. part. 1. n. 4. Ioann. de Montaigne de auctor. parlam. part. 1. num. 2. Boherius de auct. magni consilij, num. 2. & 3. Menochius de arbitrar. lib. 2. centur. 1. casu 68. num. 35. Garcia gloss. 48 §. 3. num. 56 & gloss. 35. num. 40. Corseti de potest. re-

gia, part. 3. num. 16. Casaneus in catal. 7. part. conf. 2. & conf. 9. & conf. 13.

61 Nostri autem episcopi sunt Regis consiliarij. l. 31. tit. 3. lib. 2. ordinam. ibi: pero si fuere Obispo porque estos son del nuestro consejo, que remos que puedan estar en el nuestro consejo, quanto ellos quisieren, & ibi Didacus Perez dicit, quod hinc fundatur praxis tituli eorum dicentium, y son del consejo de su Magestad. l. 4. tit. 4. lib. 2. recopilat. Lopez in l. 11. tit. 5. part. 3. & in l. 6. tit. 9. part. 2. Garcia de nobilitate. gloss. 9. num. 49. Bouadilla lib. 2. cap. 17. n. 10. & 15. & cap. 18. num. 61. Parlador. in sex qui centur. quotid. differ. 10. n. 27.

62 Et quod hæc praxis procedat etiam in Regno Neapolitano de llamarse del consejo del Rey. Fauus de Anna conf. 122. num. 30.

63 Ergo Episcopus qui ob suam singularitatem & excelsam dignitatem est illustris, & vt Præses prouinciæ, defensor ciuitatis, Comes, Marchio & Dux, & vt præfectus Prætorius, Regis consiliarius: cuius auctoritatem & excellentiam maximè Principis proximitas indicat, & ita pars corporis Principis dicuntur, l. quisquis, c. ad legem Iuliam maiest. Boherius de auct. mag. conf. num. 3. Montaigne de auctor. parlementor. in princ. Garcia de nobilitate. gloss. 35. num. 40. & gloss. 48 §. 3. num. 56. Casaneus in catal. consil. 13. Redim. de maiest. Principis in gloss. s. d. legibus armatam. summ. 1. num. 103. Lancellottus in templo, lib. 1. cap. 1. §. 3. num. 14. Parlador dict. differ. 10. n. 22.

65 Et vt Rex, qui est superillustris. Iason in l. 1. ff. de off. eius. Baldus in c. cum accessissent, num. 6. de constitut. Abbas in c. solita de maiorit. & obed. num. 1. & ibi Felinus num. 1. Corseti ubi supra part. 3. num. 13. Laudensis de Principibus, quæst. 167. Garcia d. gloss. 48. §. 3. num. 3. Casaneus conf. 1.

66 part. 7. & de iure nostro *Sellama Magestad*. l. 18. tit. 1. lib. 4. *recopilationis*: & ibi *Narbona gloss.* 11. dicendum est, non solum esse illustrem, sed illustrissimum, & superillustrem.

67 Et ideo dicuntur *del consejo de su Magestad*, quod est valde honorificum, & singulare: quia episcopi cum Magnates & Proceres regni sint, & totius regni & Reipublicæ præcipua membra. *Gregorius Lopez* in l. 6. tit. 9. part. 2. *Marius de censuris* lib. 5. tom. 1. cap. 1. *de excommunic. contra offendentes Prelatos*, disp. 12. col. 1. *litera E*, l. 31. tit. 3. lib. 2. ordinamenti:

68 ubi inter Proceres & Magnates primum locum obtinent, & primò referuntur; ibi: *pero si fueren Arçobispos, o Obispos, o Duques, o Condes,*

69 *o Maestros de Ordenes.* Et cum membrorum & Procerum officium sit, Regem adiuuare in omnibus, qui eorum caput est: sic Episcoporum officium erit, quia membra Reipublicæ, & Magnates regni sunt, Regem, qui Reipublicæ & regni caput est, quo maximè possint, ope consilij in rebus arduis adiuuare, sicut membrorum proprium est, capiti subuenire, l. 6. tit. 9. part. 2. ibi: *cabeça del Reyno llamaron los sabias al Rey por las razones, que de suso son dichas,*

70 *e a los omes nobles del Reyno, putieron como miembros, ca a si como los miembros façen al ome a puesto, e fermoso, e se aiuda de ellos, & ibi ellos han de aconsejar al Rey en los grandes fechos, e son puestos para fermoscar su corte, e su Reyno onde son llamados miembros.* Episcopi autem, qui Regis membra sunt, Magnates & Proceres regni sibi tenentur ex officio Regi consulerè, & adiuuare, quia eorum caput est, optimè dicuntur ratione officij & sui muneris, Regij consiliarij, hoc est, *del consejo de su Magestad.*

Parlador. in sesqui centur. differ. 10. num. 27.

71 Vel ideo dicuntur *del Consejo de su Magestad*, quia cum sint Magnates & Proceres regni, antiquitus residerant circa personam Regiam, aliqui Episcopi cum Magnatibus regni consulendi causa, l. 19. tit. 3. lib. 1. *ordinamenti. ibi: y entonces que ladieremos siendo vista y aberiguada primeramente la tal causa por los grands y Prelados, y las otras personas que non nos residieren en el nuestro consejo, & ibi, los quales aunque Prelados son tenidos de venir al llamamiento de su Rey, & para le dar consejo: & sic in memoriam sui muneris & antiqui exercitij retinent nomen de Consejores de su Magestad.*

S V M M A R I V M.

Episcopi antiquitus eodem cultu venerabantur sicut hodie Papa. num. 1.

Portabantur in densis, sicut hodie Papa. num. 2.

Neque in publico sine sacris symbolis comparebant. num. 3.

Gestabant vestimenta sicut Papa. num. 4.

Episcopus appellabatur Papa. n. 5.

Et Beatissimus. num. 6.

Et sanctissimus. num. 7.

Apostolicus pater. num. 8.

Episcopalis sedes, Apostolica sedes nuncupabatur: & tunc præclarissimis titulis salutabantur. num. 9.

Papa eos vacabat Patres, non fratres. num. 10.

Subscribebant immediatè post Papam ante Cardinales. num. 11.

Episcopi

- Episcopi antiquitus singulari modestia subscribebant. num. 12.
- Et se denominabant seruos seruorum Dei, sicut hodie Papa. num. 13.
- An habuerint aliquando potestatem creandi Episcopos. num. 14.
- Apostoli an successores eligere sibi potuerunt. num. 15.
- Episcopi an Episcopos indignos deponere poterant. num. 16.
- Episcoporum pedes antiquitus fideles deosculabantur, sicut hodie fit cum Papa. num. 17.
- Quomodo adorabantur. num. 18.
- An poterant canonizare Sanctos. num. 19.
- An possint facere solemniter celebrare canonizatos, seu beatificatos ab Ecclesia, & miracula probare: & utrum requiratur populi consensus. num. 20.
- Utrum possint nouum officium constituere in honorem sancti canonizati. num. 21.
- Antiquitus Reges eligebant Episcopos. num. 22.
- Et erant legum conditores. n. 23.
- Episcopi regnum Legionis cum Regno Castella incorporarunt. num. 24.
- Confirmabant Religiones. n. 25.
- Ludouicus de Leon laudatur. num. 26.
- Erant generales omnium Religionum, & admittebant ad professiones, & creabant Abbates. num. 27.
- Utebantur sigillo plumbeo, Effigies Episcopi qualiter sculpi debet. num. 28.
- Coronabant Imperatores, sicut hodie Papa. num. 29.
- Mittebantur ad curias Principum, cum titulo Legati à latere. num. 30.
- Prasidebant in Conciliis generalibus. num. 31.
- Alexandrinus Episcopus vocabatur iudex vniuersalis Ecclesie. num. 32.
- Ansequissus Senonensis Episcopus secundus Papa vocabatur. num. 33.
- Papa Vigius impiè à Iustiniano detentus. num. 34.
- Erant Episcopi antiquitus inquisitores generales. num. 35.
- Nuncij Apostolici quo tempore mitti ceperunt ad Principum curias. num. 36.
- Inquisitores ad quid instituti. n. 37.
- Episcopi an retineant, habeantque omnia priuilegia Inquisitoribus concessa ratione officij. n. 38.
- Libros prohibitos legere an possint Episcopi. num. 39.
- Episcoporum iurisdictio circa hoc non est reuocata. Et utrum in prouincia ubi Inquisitores non sunt, possint Episcopi exercere Inquisitorum officium. num. 40.
- Utrum antiquitus poterant cognoscere de causis laicorum. num. 41.
- Et an in propria causa ius sibi dicere poterant. num. 42.
- Theodorici Regis decretum quale. num. 43.
- Eligebant Papa. num. 44.
- De iure diuino ad Episcopos per-

tinet electio Papæ. num. 45.
Sunt successores Apostolorum. n. 46.
Apostoli Petrum in Principem sibi
assumpserunt. num. 47.
Concilium generale admodum dif-
ficile. num. 48.

Electio Papæ celeriter fieri debet.
num. 49.
Quo anno Cardinales cæperunt eli-
gere Papam. num. 50.
Electio Papæ an ad Cardinales
semper spectet. num. 51.

DE PRISCA EPISCOPORVM VENERATIONE.

CAPVT VNDECIMVM.

XCESSA fuit apud antiquos Episcoporum veneratio, singulari ac præclaro modo exhibitâ, & in tantum obseruata, quod eisdem titulis, nominibus, ac priuilegiis, ac etiam eodem cultu venerabantur sicut hodie Papa.

Et quemadmodum hodie Papa in densis portatur, & sanctissimæ Eucharistiæ sacramentum ante se ferri iubet ita in nostra Hispania episcopi à Diaconis sacris indutis vestibus in densis portabantur, & ante se loco sanctissimi reliquias Sanctorum gestabant: colligitur ex Concilio quinto Bracarensi, & ex Hieronymo Roman. *en su Republica Christiana, lib. 2. cap. 1. ante finem.* Mariana *en la historia general de España, lib. 6. cap. 14. fol. 286.*

Et quod numquam in publicum sine sacris symbolis prodibant. Filefacus *de sacra. Episcoporum. author. cap. 1. §. 2.*

Et eodem vestimento vtebantur, colore, & modo, sicut Papa. Ioannes Trullus *in regula canonicor. regular. lib. 1. cap. 13. num. 2.*

Et vocabantur Papæ, tempore

Diui Gregorij, constat ex epistolis Diui Cypriani, Ambrosij, & Hieronymi. Gregorius Lopez *in l. 4. tit. 5. part. 1. Roman. en su Republica Christiana, lib. 3. cap. 5. §. que danos aora, ante finem.* Zerola *in praxi verbo Episcopus, part. 1. num. 13.* Filefacus *de sacra Episcoporum. author. cap. 9. §. 5. fol. 99.* Pineda *en su Monarchia, part. 2. tom. 2. lib. 10. cap. 30. ibi: y porque los Obispos se le parecen en la autoridad, y cuidado pastoral, y en la santidad que se requiere, para tal officio por esso son a veces llamados Papas. & in d. tom. 2. p. 2. lib. 12. c. 1. §. 2.*

Et Beatissimus, sicut hodie Papa, *c. excellentissimus 11. quæst. 3.* Zerola *ubi supra part. 2. n. 13.*

Et Sanctissimus, *c. studeat, dist. 5. c. illud quoque 71. dist. 1. cum clericis, auth. interdiximus, c. de Episcopis & clericis, auth. de sanctissimis Episcop. collat. 9. clem. 1. de pœnis. & ibi Panoimit. & Cardinalis, num. 3.* Siculus *de præstant. Cardinalium part. 3. basil. 1. n. 9.* Zerola *suprà.* Lancellottus *in templo, lib. 2. cap. 1. num. 6.* Vitalinus *in d. clem. num. 80.* Hofeda *de benefic. incompatibilib. p. 1. n. 5.*

Et Apostolicus Pater: constat ex epistola Purij episcopi, quæ est *8. in lib. 2.*

lib. 2. Epistolarum. & epistola 15. ad Æonium, epistola 17. ad Sedatum. Filefacus *suprà* cap. 9. §. 5.

9 Episcopalis dignitas, Apostolatus, Apostolica sedes nuncupabatur, & episcopi his titulis salutabantur, dignissimi, Patres colendissimi, Apostolicæ Papæ ecclesiæ, & Christi speculatores. Filefacus *suprà*.

10 Et tunc Papa eos Patres, (non fratres) vocabat: etiam quando priuatim cum eis loquebatur. Marquesanus *de commiss. part. 1. tom. 1. cap. 1. & 2. num. 152. tit. de commiss. appellation.*

11 Et post Papam immediatè subscribebant: deinde Cardinales Guillelmus Rodeanus *de simonia cap. 18. num. 5. & cap. 16. num. 4.*

12 Et quoniam de subscriptione Conciliorum occurrit mentio, dicam, aliquando episcopos singularis modestiæ, & humilitatis argumentum in ea re dedisse, vt cum se ipsos indignos iudicarent. qui se episcopos inscriberent, peccatoris nomine subscribebant, in hunc modum: & si peccator in Christi nomine episcopus ecclesiæ Rothomagensis. Filefacus *vbi supra cap. 12. §. 4. ante finem.* Patet etiam ex priuilegio Diui Germani episcopi Parisiensis, & etiam ex Concilio Parisiensi, vbi episcopi tamquam peccatores in modum supradictum subscribebant, vt videre est apud Antonium de Iepes, in appendice ad primum tomam chroniæ generalis Diui Benedicti *scriptura 16. fol. 28.*

13 Et sicut Papa se seruum seruorum Dei appellat, ita tunc episcopi in epistolis missis, & in alijs scriptis dicebant se constar. egregiè Filefacus *cap. 9. §. 5. fol. 100.*

14 Et habebant potestatem episcopos creandi: vt visum fuit in epi-

scopis à Gregorio Magno in Ingulaterram missis. Roman. *en su repub. lib. 3. cap. 3. §. 1. part. 2. tom. 2.*

15 Ad instar Apostolorum, qui potestatem episcopos creandi, & sibi successores eligendi, eosque consecrandi, etiam sede Petri inconsulta habuerunt. Victoria *in relectionibus de potest. Ecclesia, rel. 2. proposit. 2. n. 27. & que ad 30.* Suarez *de legibus, lib. 4. cap. 4. num. 4.* Barbofa *in pastorali, c. 2. num. 2.*

16 Licebat etiam episcopis antiquitùs Episcopos deponere, priuarè: quæ potestas circa episcopos Suffraganeos restricta erat, nam B. Chrysostomus tredecim Episcopos hæreticos deposuit, aliosque constituit. Pineda *in monarch. part. 2. tom. 2. lib. 14. cap. 8. §. 2.*

17 Tunc etiam venerationis causa, sicut hodie fit cum Papa, episcoporum pedes fideles deosculabantur, teste Diuo Hieronymo epistola aduersus errores Ioannis Hierosolymitani. Quin eos adorabant, sed alio cultu, quàm qui solius Dei proprius: hinc illa formula adoro te, vtiebatur fidelis aliquis, si obuium haberet episcopum. Isidorus Pelusiot. *Epistol. 490. l. 1. Ioann. Filefacus d. c. 1. §. 2. fol. 4.*

19 Et Sanctos canonizabant, c. 1. *de reliquijs, & veneratione Sanctorum.* Panormir. Butrio, Hostiensis, Ioannes Andreas, & alij, *in c. conquestus fin. de ferijs, & in c. venerabilis de testibus.* Laudensis *de Principibus quest. 264. Gloss. in c. in nouo. 21. dist. Rodeanus de simonia tom. 2. part. 1. cap. 24. num. 2.* Pineda *in monarchia part. 2. tom. 2. lib. 14. c. 19. §. 1.* Antonius Yepes *in chronica Diui Benedicti tom. 1. centuria 1. anno Christi de 545. & Diui Benedicti anno 65. c. 3. in fine.*

20 Sed licèt hodie canonizare nequeant, canonizatos tamen ab Ecclesia,

Ecclesia, seu beatificatos poterunt facere solemniter celebrare in sua Diœcesi, hoc est, diem festiuum constituere, *c. conquestus final. de feriis*; & ibi Scribentes gloss. in *c. 1. de consecratione dist. 3.* Couarruias *variar. cap. 19. lib. 4. num. 9.* Lancellottus *in templo, lib. 2. cap. 5. summ. de potentia Episcopi, num. 20.* Calaneus *in catalog. part. 3. consider. 48.* Rodriguez *tom. 4. de sus obras cap. 59. & tom. 3. cap. 60. num. 3.* Barbosa *in pastoral. latè p. 3. allegat. 93. num. 2.* cum aliis. Vbi dicit posse miracula noua approbare, & super hoc recipere testes.

21 Et quando diem solemnem, & festiuum in honorem Sancti beatificati, seu canonizati instituit, non tenetur requirere Capituli aut populi consensum: nam licet *in c. fin. de feriis* dicat ibi Pontifex: ceteraque solemnitates, quas singuli Episcopi in suis Diœcesibus cum clero & populo duxerint solemniter venerandas. ex quo non colligitur quod cleri aut populi consensus sit necessarius; sed tantum quod sit præsens ad maiorem solemnitatem, seu vt ab Episcopo audiat solemnitatem, quam de nouo celebrari iubet. Calaneus *in catal. part. 3. conf. 48.* Lancellottus *suprà.* Barbosa *part. 3. alleg. 105. num. 39.*

22 Et in nostra Hispania Gothorum tempore Reges eligebant, & fuit in vsu per multa temporis curricula, *l. 2. del libro qui foro in sgo appellatur: ibi, donças estableçemos que de a qui Adelante los Reyes deben ser esteidos en la ciudad Real* (hoc est Toleti, vbi sedes Regia tempore Gothorum erat,) *o en aquel lugar don de murio el otro Rey, con consejo de los Obispos*: & habetur *in Concil. 4. Toletan. canon. ultimo, & in cap. 5. canon. 1.* Molina *de Hispanior. primogeniis lib. 1. cap. 2. num. 11.* Molina Theologus *de maio-*

ricatu tract. 2. disp. 576. num. 3. liter. D. Spino *in speculo testamentor. gloss. 19. num. 73.* Bouadilla *in politica, lib. 2. cap. 18. num. 224.* Gutierrez *poeticarum.*

23 Et antiquitus leges, quibus nostra Hispania gubernaretur, de petitione Regis condiderunt, & sic Hispaniæ legislatores sunt. Bouadilla *in politica, lib. 2. cap. 17. num. 10. cum sequenti.*

24 Quid ergo in episcoporum præstantiæ commendationem amplius dicere possum, vel quid quod antiquam eorum auctoritatem & fidelitatem nostris Regibus debitam magis demonstret, & eos honorabiliores, & semper laudandos reddat: quam dicere, quod eorum auctoritate, prudentia, fidelitate, & sanctimonia mediante, non obstante ingenti procerum & magnatum contradictione, & etiam testamento Regis, regnum Legionis cum regno Castellæ fuit anno Domini de 1230. incorporatum, traditumque Ferdinando Regi III. dicto *el santo que gano a Sevilla*, qui iam tunc pacificè in Castellæ regnabat. Nam Alphonso Legionis Regis *en Sarria* vita functo, in suo testamento ad successionem regni Legionis filium suum Ferdinandum III. Castellæ Regem exclusit, & D. Santiam, & D. Dulcè, filias suas legitimas ex secundo matrimonio vocauit, & cum illæ de se in possessione regni Patris sui defendendo contra Ferdinandum Regem fratrem suum diligenter curassent, ex quo bella, & fortes oriebatur dissensiones, quod ob sui muneris obligationem obuiare Episcopi Legionenses procurantes ingenti sollicitudine, & fidelitate dicto Ferdinando *el Santo*, possessionem totius Regni, tamquam verò, iuridico & legitimo succes-

successori tradiderunt : quæ incorporatio , nisi eorum auctoritas & fidelitas interuenisset , fortè nunquam facta fuisset. Referunt Diuus Didacus Lopez in Chronica Ferdinandi III. dict. *el Sancto. cap. 15.* Mariana *en la historia general de España lib. 12. c. 5.* vbi dicit: *que los principales Obispos que interuiniéron en esta union, fueron Don Iuan Obispo de Ouidó, Don Nuño de Astorga, Rodrigo de Leon, Migel de Lugo, Martin de Mondoñedo, Migel de Ciudad, Rodrigo y Sancho de Coria.*

25 Et Religiones confirmabant episcopi, neque egebant Papali permisso : exemplum erit religio Pachomij Benedicti , & Augustini, teste subtilissimo & sapientissimo P. Magistro in Salmantina Vniuersitate Theologiæ primario. Ludouico de Leon *variar. disp. p. 1. quæst. 3. cap. 7.* & ibi allegat Ferdinandum de Mendoça *de confirmando Concilio Illiberitano lib. 2. cap. 30.*

26 Et erant quasi generales omnium Religionum & regulariũ suæ Diocesis , nam admittebant ad professionem , faciebant translationes Monachorum , creabant , & deponebant Abbates , conuentus visitabant , & prouidebant quidquid ad victum & vestitũ erat necessarium ; & illud etiam est notatu dignum , quòd Monachi in suis Monasteriis non alio ritu diuina celebrare poterant , quàm qui præscriptus esset ab episcopo , quod etiam in Hispania obseruabatur, *c. qui verè 16. quæst. 1. c. Abbates 18. quæst. 2. c. viduitatis 27. quæst. 1. latè Filescacus de sacra Episcoporum. author. cap. 7. §. 2. vsque ad 5.* vbi singularia refert. Rodriguez *tom. 2. quæst. 63. art. 1.* Buchardus in 7. *part. sui decreti, cap. 6. Syluester verbo Religio 3. §. 4. Nauarrus in c. non dicitis 12. quæst. 2. num. 63. vers. ad. 3.*

Barbosa in *pastorali, part. 3. alleg. 105. num. 1.*

28 Et quando literas comendatitias translationis , seu receptionis , vel ordinationis dabant , sigillo plumbeo utebantur , & cereo , vbi episcopi concedentis literas effigies Pontificalibus induti vestibus impressa , seu sculpta erat. Textus singular. *in c. inter dilectos 6. de fide instrumentor.* vbi Baldus dicit , quòd Episcopi sigillum debet habere quandam effigiem cum mitra in capite , & debet esse induta pontificalibus indumentis , & habere in manu baculum pastorale. Filescacus *suprà c. 7. §. 7. fol. 80.*

29 Et Imperatores coronabant: nam Hildebertus Archiepiscopus Mogunciensis Ottonem Imperatorem primum in ciuitate de Agriscan oleo vnxit sacro , solemniterque cum multis cæremoniis coronauit. Vbitequindus *lib. 2. de las cosas de Saxonia.* Antonius de Yepes in *chronica generali Diui Benedicti tom. 4. centuria 5. anno Christi 928. & Diui Benedicti anno de 611.* Et anno de 612. Sergius Patriarcha Constantinopolitanus Heraclium Imperatorem & Eudoxiam vxorem eius cum solitis cæremoniis solemniter coronauit. Pineda in *Monarchia Ecclesiastica part. 3. tom. 3. lib. 17. c. 10. §. 3.*

30 Et antequam Cardinalium cresceret auctoritas , mittebantur ad Principes sæculares , cum titulo Legati à latere, Roman. *en su republica Christiana lib. 3. cap. 3. in fine.* Filescacus *de sacra Episcoporum author. cap. 11. §. 1.*

Et in Conciliis generalibus de commissione Papæ præsidebant : vt visum fuit in Concilio Magno Ephesino , quod inter quatuor connumeratur, vbi Beatus Cyrillus Alexandrinus episcopus loco sanctissimi

- mi Celestini Papæ primum obtinuit locum, cum autoritate & potestate tam ampla, quod Papa & totius Ecclesiæ Dei iudex vniuersalis vniuersal de toda la Iglesia, todos los quales respetos honorificos se que daron, en aquella silla para los que la suuieron dando en Adelante. Et Ioannes Papa VIII. Ansequissimum Senonensem Galliæ & Germaniæ constituit Legatum, & in tantum eius autoritas creuit, quod secundus Papa vocabatur. Antoni de Yepes in *chronica gener. Diui Benedicti tom. 4. centur. 4. anno Christi 871. Diui Benedicti de 391.*
- 34 Et Vigilus Papa Romanus anno de 542. quando è Iustiniani Imperatoris mandato vinculis impie & iniuste Constantinopoli astringebatur, in suum vniuersalem Vicarium Valentianum episcopum constituit, vt totius Ecclesiæ Dei clauum teneret, donec à crudeli illo eriperetur carcere. Et exempla in huius comprobationem referre nihil aliud esset, quàm historiam Pontificalem, Monarchiam ecclesiasticam, & innumeros ecclesiasticos authores transferre. Vide *Curitam, lib. 22. de los anales de Aragon, cap. 23. fol. mibi 295.*
- 35 Et in sua Diocesi erant Inquisitores generales: nam proprium officium Episcoporum erat hæreses euellere, neque permittere scribere, aut concionare illos, qui de fide dubitant, seu non bene sentiunt, & prohibere libros legere non sanam doctrinam continentes; & omne id, quod hodie hæreticæ prauitatis Inquisitores faciunt, tunc ipsi ex pro-

prio officio exercebant: constat ex Epistola Leonis Papæ I. ad Episcopos Italiæ, ex multorum etiam Conciliorum capitulis. Latè & copiosè Filescus de *sacra Episcoporum auct. cap. 1. §. 5. vsque ad 8.* Senerus Sulpicius dialogo 1. cap. 2. Cæsarius Cisterciensis *miraculor. lib. 5. cap. 22.* Victor Vticensis lib. 1. de *persecut. Vandal. ante finem.* Leo Papa in Epistola 68. ad Pulcheriam Augustam, & Epistola 55. ad Marrianum Imperatorem.

Et quia ex dic. Epistola 55. de antiquo legationis Apostolicæ vsu in Principum ac Regum curiis constat, eius verba libèter transcribo, quæ sic se habent: illud quoque clementiæ vestræ benevolentiam peto, vt veneratorem vestrum, fratrem meum Iulianum Episcopum in vestro, sicut facere dignemini habeatis affectu, cuius obsequiis præsentis meæ vobis imago reddatur, atque propter ecclesiarum pacisque custodiam, vt à comitatu vestro non abesset exegi; itaque iam isto tempore prope annum Domini de 432. erat in vsu ad Regum curias hos legatos mittere, qui hodie dicuntur Nuncij Apostolici. Filescus *cap. 1. §. 6. in princ.*

Postea verò Inquisitores in Episcopalis iurisdictionis gratiam sunt instituti: nam cum Episcopi ob diuersas occupationes de extirpandis hæreticis accuratè non agerent, idèò introducti sunt qui in hac parte eos subleuent, & principaliter de causis fidei cognoscant. Neque idèò priuantur episcopi sua iurisdictione ordinaria, nam ipsi retinent omnia priuilegia sibi aliàs fauore fidei concessa, concessaque Inquisitoribus & Episcopis tributa videntur. *c. per hoc, de hæreticis, lib. 6. clement. 2. eodem titulo.* Nisi illis expressè denegetur, qualiter est lectio librorum

librorum prohibitorum, & alia de quibus in directorio Inquisitorum fit mentio, *part. 3. quest. 56. & commentar. 105. per totum. fol. 583. Rexas de privilegiis Inquisitorum num. 432. Narbona in l. 20. tit. 1. lib. 4. recopilationis gloss. 22. num. 4. Directorium Inquisitor. supra. Scacia de iudic. lib. 1. cap. 15. num. 3.*

40 Et quod eorum iurisdictio ordinaria reuocata non sit, sed tantum restricta, patet ex eo, quod in prouincia ubi Inquisitores non sunt delegati seu constituti, poterunt episcopi omne id exercere, & in omnibus causis ius dicere, tamquam Inquisitores hæreticæ prauitatis, quod illis in fidei fauorem concessum est testatur, Directorium ubi supra.

Et etiam ubi Inquisitores sunt constituti, dicuntur Episcopi Inquisitores ordinarij, & habent iurisditionem accumulatiuam, & non priuatiuam in his tantum articulis, videlicet in proferendis sententiis tormentorum, & aliis tam definitiuis quam ab instantia iudicij: in omnibus vero aliis articulis Inquisitoribus competit iurisdictio priuatiua, & non cumulatiua, *Clem. 1. §. 1. de hæreticis, c. per hoc eodem titulo. Rexas de hæreticis part. 1. num. 442. & 443. fol. 44. & in singul. liter. C. singular. 27. n. 5. fol. mihi 37.*

41 Constat etiam antiquitas laicorum causas Episcopos terminasse, iudicesque eorum fuisse, etiam in prima instantia, & in gradu appellationis, si actor vel reus appellans ad episcopum litem dirigeret, etiam aduersario refragante, *c. nouit. de iudicis, c. omnis, c. quicumque 11. quest. 3. luo Cornotenlis in lib. 5. decreti copiosè. Filefacus plura referens de sacra Episcoporum author. c. 1. §. 17. vsque ad 20. ubi dicit, quod ante tempora*

Constantini Magni iam erat in vsu vt colligitur ex Concilio 3. Carth. capit. 9. & ex aliis variis Conciliis ab ipso collectis.

Sed quod singulare est etiam in propria causa ius sibi dicere licebat, (non obstante regula naturali, omnes sibi melius malle, quam alteri: & regula textus in l. 1. c. nequis in sua causa ius. ibi, in re enim propria iniquum admodum est alicui licentiam tribuere sententiæ.) Cassiodorus *variar. lib. 3. epistola 37.* & Filefacus *suprà* allegans Theodorici Regis verba in hunc modum: in alienis causis (inquit Rex) Beatitudinem vestram conuenit adhiberi, vt per vos iurgantium strepitus conquiescat; quanto magis ad vos remitti debet quod vos spectat, authores. Et paulo post: Causarum vestrarum qualitas vobis debet iudicibus terminari à quibus est expectanda magis quam imponenda iustitia. Loquitur enim ibi cum Petro Episcopo, quia inter eum & quendam priuatum de hæreditate orta erat quæstio, & ipsum in propria causa iudicem esse declarat: ex quo Filefacus exclamans, inquit, Episcoporum authoritatem quis non maximam hinc agnoscat, quam cum illa, Præfectorium Prætorio, id est, summa dempta maiestate Imperatoria, æquari legimus? Latè Filefacus.

Per multa temporis curricula Papam elegerunt, *c. transitus 20. 69. dist. Abbas in c. licet. de elect. n. 15. Petrus à Monte de primatu Papa summ. de Cardinalibus num. 12. idem Abbas in quest. 1. num. 31. Petrus Gregorius syntagm. part. 2. lib. 15. cap. 12. num. 6. & 7.*

Electio namque Papæ ad eos spectat iure diuino. *Victoria in relectionibus de potestate Ecclesia. relect. 2. pro-*

- pos. 9. num. 22. & propof. 11. num. 24.
 46 Lancellottus in templo, omn. iudicium,
 lib. 2. cap. 1. §. 2. fol. 117. Nam cum
 Apostolorum successores sint, c. quo-
 rum vices, 68. dist. Syluester verbo Epi-
 scopus, num. 1. ibi soli episcopi sunt
 qui Apostolorum vices confirmant.
 47 Agia de exhibendis aux. 3. fundam. At
 verò Apostoli Petrum in principem
 sibi assumpserunt, c. in nouo. & ibi
 gloss. 21. dist. Nam licet à Domino
 electus, & ad Pontificatum voca-
 tus, noluit quòd aliis præfesset (in-
 quit Geminianus in d. c. in nouo. 21.
 dist.) donec ipsi Apostoli liberum
 præberent assensum, electionis iam
 factæ: sic ad Episcopos iure diuino
 Papam sibi eligere, & in Principem
 assumere pertinebat.
 48 At verò cum Concilium con-
 gregare episcoporum satis laborio-
 sa res esset, & magni impedimenti.
 Siculus de præstant. Cardinal. quest. 8.
 basil. 1. partis, num. 5. causaque dila-
 49 tionis, quæ est summè periculosa,
 & in electione Domini Papæ maxi-
 mè vitanda, vt clamant vniuersa
 iura. c. vbi periculum de elect. in 6. Cle-
 mentin. Romani 2. eodem titulo & ibi
 Cardinales, hac de causa ius eligendi
 Episcopis detractum fuit, & adiu-
 dicatum Cardinalibus. Siguença in
 vita Dni Hieronymi discursu 6. fol.
 249. à tempore Cælestini II. & Inno-
 centij II. anno Domini de 1130. Ro-
 man. en su republica lib. 2. in princ.
 50 vers. la primera vez. Nam licet anno
 Domini de 1059. tempore Nicolai
 II. in Concilio Romæ celebrato in
 basilica Lateranensi decretum fuisse
 constet, ex textu in c. in nomine Do-
 mini. 23. dist. quòd ad electionem Ro-
 mani Pontificis non vocentur nisi
 Episcopi Cardinales, & postea Car-
 dinales Diaconi, non tamen in vsu
 fuit vsque ad Innocentij II. & Cæ-
 lestini III. tempora. Illescas in vita

Vrbani secundi lib. 5. cap. 15. Roman.
 vbi proxim. Tuschus litera E, conclus.
 57. num. 18. Panormitan. in c. licet de
 vitanda, num. 8. vers. ultim. de elect.

Hodie verò electio Papæ semper
 ad Cardinales spectat, licet Papa-
 tus vacasset per renuntiationem,
 priuationem, vel per mortem na-
 turalem: & etiam si vacet tempore
 quo Concilium generale episcopo-
 rum esset congregatum; vt iam vi-
 sum fuit in Concilio Pisis & Con-
 stantiæ celebrato. Panormitanus, &
 Cardin. Tuschus supra num. 18. &
 conclusio. 85. num. 7. Selua de beneficiis
 part. 2. quest. 22. num. 6. & 7. Lancel-
 lottus in templo, lib. 2. cap. 1. §. 2. fol. 117.
 Quintilianus Mandosius late in re-
 gula 32. cancellaria, num. 10. vsque ad
 15. Augustinus Barbosa in pastorali,
 c. 3. tit. 1. n. 13.

15

S V M M A R I V M.

- Episcopatus an sit dignitas. num. 1.
 Appellatione dignitatis in mate-
 ria odiosa, an veniat Episcopalis.
 num. 2.
 An sub generali Clericorum appel-
 latione comprehendantur Epi-
 scopi in materia odiosa. num. 3.
 Episcoporum nomen vtrum anti-
 quitus commune cum clericis.
 num. 4.
 Episcopi à principio nascentis Eccle-
 siæ singulariter venerati, ac de-
 corati eadem præ eminentia ferè
 sicut Papa. num. 5.
 Episcopus Clericos honorare debet vt
 filios. num. 6.
 Authoris opinio. num. 7.
 Si Comes, aut Marchio eligatur
 Episcopus non desinit esse Co-
 mes

mes. num. 8.
Vtrum debeat sigillare vt Episcopus,
aut vt Comes. num. 9.
Si antea erat Consiliarius, aut Se-
nator in aliquo consilio, aut Prae-
dicator Regis, an consecratus
Episcopus se possit vocare Sena-
torem, aut Predicatorem Regis.
num. 10. & 15.
Episcopalis dignitas liberat à con-
ditione seruili, & à patria pote-
state. num. 11.
An sit quoad utilia, vel etiam ad
damnosa. num. 12.
Vtrum retineat Episcopus iura sui-
tatis ad hoc, vt prateritus à patre
possit dicere testamentum nul-
lum. num. 13.
Regularis Episcopus an succedat
Patri per testamentum minus
solemne. num. 14.
Filij Episcopi antea uxorati per
consecrationem patris non libe-
rantur à patria potestate.
num. 15.
Ratio quare non liberentur.
num. 16.
Pater Episcopi plebeius an radijs fi-
lij coruscet. num. 17.
Quare Episcoporum parentes nobi-
litentur. num. 18.
Filij cum in dignitate constituun-
tur, oderunt parentes, & fu-
giunt: sed isti iniqui sunt, im-
probi, ac omni maledictione di-
gni. num. 19.
Filij maiores Parentum substantia
consumpta statim recedunt, &
ipsi inter se, si diuites sunt, con-

glutinantur, & matrem, ac fra-
trem minimum diabolica inui-
dia persequuntur: dicunt enim
conueniens esse quòd mater illis
subdita sit. O improbi, detesta-
biles, ac parietes dealbata vos
subiici Dominus iubet, & eru-
bescit lex, quòd filij castigatores
existant parentum l..... sed de
hoc satis: vobis enim remitto ad
librum, quem (Deo volente) edi-
turus sum, cuius titulus erit, De
veneratione parentum, &
officio filiorum. num. 20.
Frater minimus quare conculcetur.
num. 21.
Sicut olim ad Parentes multos
primogenitos Dominus percu-
tiebat: ita hodie ad affligendos
parentes primogenitos desinit.
num. 22.
Filij maiores carpuntur ac exhor-
tantur. num. 23.
Episcopus an patrem honorare te-
neatur. num. 24. & 25.
Episcopus an litigare possit per Pro-
curatorem. num. 26.
Et an dare in litibus fideiussorem
teneatur. num. 27.
Vtrum sportulas iudicibus soluere.
num. 28.
Et an citari possit vt coram aliquo
iudice compareat. num. 29.
An iuri consentaneum quòd Episco-
pus coram secularibus iudicibus
non compareat. num. 30.
An cogi possit ad suscipiendam tute-
lam. num. 31.
Quid de tutela miserabilium per-

- sonarum. num. 32.
 Quid de tutela honoraria. n. 33.
 Que dicatur tutela honoraria.
 num. 34.
 Regularis Episcopus an possit fieri
 compater. num. 35.
 Episcopus accusatus an debeat stare,
 seu sedere simul cum iudice.
 num. 36.
 Episcopus hodie in supremo senatu,
 seu cancellariis, in quo loco sede-
 re debeat. num. 36.
 Virum teneatur ire coram aliquo
 iudice ad iurandum. num. 37.
 Quando iurat an teneatur tangere
 librum num. 38.
 Quid, quando consecratur. n. 39.
 Quid, quando specialiter est statu-
 tum quod scripturam tangat.
 num. 40.
 In causis civilibus an credatur
 Episcopo sine iuramento. n. 41.
 Episcopo asserenti se esse de Diocesi
 expulsus, creditur. num. 42.
 An credatur asserenti in literis cle-
 ricatus clericum ordinasse. n. 43.
 Ad probandam iustissimam Episcopi
 ignorantiam creditur. num. 44.
 An possit sententiam suam per
 alium legere. num. 45.
 Consecratus gaudet isto priuilegio,
 non confirmatus, neque Episco-
 patus gubernator. num. 46.
 Quare prohibeatur exercere infe-
 rius officium, seu habere mino-
 rem dignitatem. num. 47.
 Habere potest thronum, & solium.
 num. 48.
 Et habere faldistorium. num. 49.
 In sua Ecclesia poterit uti balda-
 quino etiam in presentia Prore-
 gis. num. 50.
 Et etiam in qualibet Ecclesia sua
 Diocesis, etiam regularium.
 num. 51.
 Abbates sancti Benedicti, & ceteri
 Abbates, etiam in Ecclesiis ple-
 no iure sibi subiectis non possunt
 uti baldaquino, neque throno,
 seu folio. num. 52.
 Testamentum coram Episcopo fa-
 ctum an valeat sine testibus.
 num. 53.
 Huius conclusionis fundamentum
 refertur. num. 54.
 Sigillum Episcopi an obtineat vim
 publicæ chartæ. num. 55.
 Episcopus an feudum retinere pos-
 sit. num. 56.
 An possit iurare Domino feudi fi-
 delitatem. num. 57.
 Virum habeat merum & mixtum
 imperium. num. 58.
 Virum liceat Episcopo habere carce-
 rem. num. 59.
 Quis fuit primus, qui concessit quod
 possint habere carcerem. n. 60.
 Habere potest Fiscalem. num. 61.
 Et creare Notarios. num. 62.
 Habet territorium, & potest ad tri-
 remes damnare. num. 63.
 Consiliarius clericus in quibus cau-
 sis consulere valeat. num. 64.
 Episcopus à quibus causis abstinere
 debeat. num. 65.
 Per delegatum an punire delinquē-
 tes possit Episcopus. num. 66.
 Si causam particularem committat
 laico

- laico delegato, an incurrat ex-communicationem si delegatus mortis sententiam profert. num. 67.
- Vtrum possit inuocare brachium seculare. num. 68.
- Secularis iudex an teneatur auxilium impartiri sine causa cognitione. num. 69.
- Vtrum habeat fiscum. num. 70.
- Multas an sibi applicare debeat. num. 71.
- Familiam armatam habere potest. num. 72.
- Familia Episcopi an gaudeat priuilegio fori. num. 73.
- Hoc priuilegium ad quos extendatur. num. 74.
- Palatium Episcopi gaudet immunitate sicut Ecclesia. numero. 75.
- Quomodo intelligendum. num. 76. & 77.
- Domus Episcopi dicitur Palatium. num. 78.
- Dictum Bouadille explanatur. num. 79.
- Episcopus, seu eius Vicarius, quando aliquid committit iudici seculari alicuius Baronis sue Diœcesis, an possit uti formula præceptiua. num. 80.

DE PRÆEMINENTIA AC
PRÆLATIONE EPISCOPORVM.

CAPVT DVODECIMVM.

PISCOPATVS non est dignitas, sed dignitatum culmen, & apex. c. innotuit. de electione. c. nisi cum pridem. de renuntiatione. c. venerabilis, de præbend. Gloss. in c. licet. eod. titul. lib. 6. Felinus in c. per tuas de simonia, & in rubrica de maior. & obedient. Abbas in c. solit. eod. titul. Geminianus in c. ultimo de sentent. & re iudicata lib. 6. Iason in l. imperium, de iurisd. omn. iudicium, num. 3. Lopez in l. 1 tit. 5. part. 1. Rota Auinion decis. 210. aliàs 2010. num. 7. Mastrillo de magistratu lib. 5. cap. 10. num. 10. Biaxio in directorio cap. 1. num. 7. & 8. part. 2. Bonicontius de appellat. §. 1. num. 14. Corseti de potest. regia part. 4. num. 22.

Casaneus in catal. part. 4. conf. 25. in princ. & conf. 27. Rebuffus in prax. benefic. regula de unionibus benefic. n. 4. Millis in repertor. verbo Cardinalis vers. Cardinalis dignitas. Iacobus à Grassis lib. 3. cap. 2. num. 2. Lancelottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 1. n. 3. Gambarus de officio Legati, lib. 2. num. 41. Zerola in prax. part. 2. verbo Episcopus, num. 13. Selua de beneficiis, part. 1. quæst. 3. num. 12. Afflictis in conf. Neapolitanis in proœm. Paulus Montanus de tutore cap. 26. num. 35. Cephalus conf. 1. num. 50. lib. 1. tom. 1. Achilles de Pedroça conf. 32. num. 44. vol. 1. Viuius decis. 230. num. 1. Camillus Borellus in summ. decis. tit. 6. num. 6.

Et in materia restringibili seu odiosa, 2

- odiosa, non venit episcopalis dignitas: quia est supremum dignitatis culmen. *c. eo tempore, de rescriptis, lib. 6.* Gloss. *in c. licet de prabend. eod. lib.* Cardinal. *in clement. unica de renunt. num. 5.* Abbas, Biaxio, Milis, & Selua *supra.* Tuschus *litera A, conclus. 5. num. 2.* Rebuffus *in prax. lib. 2. regula de dispens. ratione atatis verb. post Pontificalem, num. 4. & lib. 3. regula de publicand. resignat. num. 5. & lib. 1. regula saculare beneficium quotuplex sit, num. 4.* Sa *verbo Episcopus, num. 9.* Syluester *verbo confirmatio, num. 3.*
- 3 Sub generali dispositione clericorum non comprehenduntur episcopi, nisi in fauorabilibus. Abb. & eius Additionator *in rubrica de vit. & honestate clericor. num. 4. & in c. non potes. de sentent. & re indicata.* Monachus *in c. Inquisitores, num. 1. de hereticis, lib. 6.* Cephalus *conf. 1. num. 40. usque ad 57. lib. 1. tom. 1. & conf. 2. n. 6.* Sa *verbo clericus, n. 1.*
- 4 Neque existimes idem debere episcopos sub generali clericorum dispositione comprehendere, quia antiquitus commune erat episcoporum & Presbyterorum nomen ut multi affirmant: quæ sententia neque mihi, placet, neque cum supradictis modo conuenit.
- 5 Dictum est enim, etiam ab initio nascentis Ecclesiæ episcopus magni fuisse habitus, & tunc exemptionibus, ac priuilegiis decoratos ferè sicut hodie Papa, & numquam sine magna reuerentia, & honore fuisse: quæ reuerentia & autoritas quod omnibus Presbyteris communicaretur esset impossibile, & quod in vna Diœcesi tot fuissent eiusdem meriti, & praelationis; & omnes Scribentes, & canones admonent, quod Episcopi suos Presbyteros honorent, & habeant ut filios, non
- 6

ut vassallos, seu seruos. Gloss. *in c. ste subiectus 95. dist.* Lancellottus *in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 8.* Sed si æqualitas in nomine & exercitio esset, hæc monitio ad quid necessaria. At verò, quod pro certissimo habeo, Presbyteros tunc id egisse quod Chorepiscopi, hoc est, superbire & vsurpare iurisdictionem, & multa circa Sacramentorum collationem, & etiam episcopale nomen. Ex quo aliqui re non accuratè perpensa, existimarunt aliquam æqualitatem habuisse: quod nullo modo est fatendum; nam semper episcopis inferiores fuerunt, neque cum eis eorum nomen commune, nisi per vsurpationem: ut sentit Gloss. *in c. legimus 93. dist.* Cardin. Bellarm. *de controuers. cathol. fidei, tom. 1. lib. de clericis, cap. 13.* Barbosa *in pastoralis, c. 2. n. 26.*

Episcopalis apex non priuat alia singulari dignitate: nam si Dux, Marchio, aut Comes eligatur episcopus, non idem definit esse Dux, aut Marchio. Menochius *de adipiscenda poss. remedio 10. num. 68.* Cephalus *tom. 1. lib. 1. conf. 1. num. 58.*

Sed non debet sigillatè ut Comes, aut Dux: sed ut Episcopus. *c. inter dilectos, de fide instrumentorum.* Narbona *in l. 20. tit. 1. lib. 4. recopilat.* Gloss. *22. num. 93.* Tiberius Decianus *responso. lib. 3. cap. 2. quest. 8. n. 92.*

Episcopalis dignitas liberat à conditione seruili & à patria potestate. *c. si seruus. el. 2. §. 4. dist. c. per venerabilem qui filij sint legitim. author. sed dignitas, & author. Episcopalis ordo. c. de Episcopis & clericis. auth. constitutio qua de dignitatibus, §. palam. collat. 6. gloss. in §. filius familias: & ibi Scribentes instituta, quibus modis ius patriæ potestatis soluitur. l. 65. tit. 5. part. 1. & ibi Montaluo l. 14. tit. 18. part. 4. & ibi Lopez. Abb. in c. in decorum.*

rum. de aetate & qualitate, num. 4. Baldus in l. Sacrosancta. c. de Episcopis & clericis. Cynus in l. sed Episcop. c. eodem, & ibi Sebastianus Brant. in suo Rubricario. Paulus de Castro si filius, num. 16. ff. de liberis & posthum. Richardus in §. ceteri qui testatoris, num. 3. & 4. instituta de heredum qualitate & diff. lib. 2. tit. 19. Minsingerius in d. §. filiusfamilias, num. 6. Salicetus in auctor. Episcopalis dignitas, c. de Episcopis, & cleric. Angelus Aretinus de institut. tit. quibus modis ius patriæ potestatis soluitur. Ludouicus à Sardis de legitimat. per rescriptum, num. 11. Randei de dispens. in 2. membro ante finem. Hippolitus Riminaldus in l. qui se patris. c. unde liberi, num. 50. Aldobrandinus in §. 1. num. 19. & in §. filiusfamilias, num. 24. institut. quibus modis ius patriæ potestatis soluitur. Azor in commentar. in lib. 1. codicis, & in l. decernimus. c. de Episcop. & cleric. Graffis cap. 55. num. 13. lib. 2. Guillelmus Benedictus in c. Rainutius, de testamen. verbo mortuo itaque testatore, part. 2. num. 150. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 4. num. 11. Milis verbo filius, vers. filius eximitur. Sa eodem verbo, num. 11. Syluester verbo Episcopus, num. 6. Cafaneus in catal. part. 7. cons. 8. vers. 6. Vgolinus de offic. Episcopi, cap. 2. §. 2. num. 4. Siculus de præstantia Cardinalium, quest. 1. basilic. 1. num. 54. Borgasius de irregularitate, part. 5. titulo de obligationibus ad ratiocinia, num. 3. Vincentius Caracius in decis. casu 116. num. 2. Dias de Luco regula 215. Molina de iustitia, tract. 2. tom. 1. disp. 179. in fine. Menochius de adipiscenda possess. remedio. 10. num. 66. Antonius Gomez variarum tom. 1. cap. 9. num. 11. Tiraquellus in tractatu Le mori saisit le vis. part. 7. declarat. 1. num. 2. & 3. Nicolaus Neapolitanus in l. qui in potestate, & ibi Cynus & Cuneus. ff. de his qui sunt

sui, vel alieni iuris. Ripa lib. 1. responsor. c. omnium. 1. defuncto nouissime Carolo in princ.

Quod accipiendum est quoad no-
ciua, non quoad vtilia: nam suc-
cessibilis remanet patri, & iura sui-
tatis non amittit, & ideo si sit con-
stitutio regia, seu statutum, vt fi-
liusfamilias constitutus in potestate
patris gaudeat certo aliquo priuile-
gio, filiusfamilias episcopus eo
gaudebit, ac si esset in potestate
constitutus. Tiraquellus supra n. 2.
Bart. in l. 1. c. de dignitat. lib. 12. auct.
constitutio qua de dignitatibus. §. illud
quoque. collat. 6. Angelus, Siculus, Sa-
licetus, Cynus, Cuneus, Ripa, Ca-
stro, Riminaldus, Aldobrandin.
Mynsingerius, Richard, Benedictus,
Carorius, Menochius, Vgolinus,
Gomezius, Lopez, Luco, Molina.

Et si à patre prætereatur, erit te-
stamentum nullum, quia iura sui-
tatis retinet. Gomez & Richardus
supra.

Sed si episcopus regularis sit,
non poterit succedere patri per te-
stamentum minus solemne. Argu-
mento text. in l. ex imperfecto. l. hac
consultissima. c. de testamentis. l. discretis.
c. qui testament. facere possunt. Andreas
Siculus de præstant. Cardinal. quest. 3.
basilica 1. part. 1. num. final. vbi refert
de Cardinali Perusino, qui patri
suo in vltimis constituto hæc di-
xisse fertur: Patet mi, si vis vt sim
hæres tuus, astringe manum meam
in tuam; astringit, & nihilominus
non successit.

Episcopus, qui antea quàm eli-
geretur erat Senator in aliquo con-
silio, aut Prædicator Regis, post
consecrationem non debet se voca-
re Senatorem, aut Prædicatorem,
quia iam officium amisit: vt inquit
Camillus Borellus in summ. decis.
tit. 6. per totum fol. 16. n. 19.

R

- At verò quoad honores in memoriam pristinae dignitatis Senator manet. Antonius Fauet *in suo codice titulo de Episcopis & Clericis*, diff. 13. num. 4. illis verbis: Episcopus qui antea erat Senator, senator manet ad honores, etiamsi non resideat: nec enim paruum Senatui ornamentum est, si ex Senatoribus aliqui sint episcopi.
- 15 Filij Episcopi antea vxorati per consecrationem patris non liberantur à patria potestate, & ita habebit pater vsumfructum in bonis aduentitiis filiorum, sicut antea. Auth. *constitut. qua de dignit. §. illud quoque. collat. 6.* & ibi Scribentes. Baldus *in l. final. §. necessitate. c. de bonis qualiberis. num. 2.* Iason *in l. patre furioso. col. pene. num. 49. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris.* Diaz de Luco *regula 235. limit. 2.*
- 16 Non enim voluit Imperator eum, qui ita suae potestatis sit, perdere aliquod legitimorum ius: sed quod sint & generi ad eos, & ipsis ad genus intacta legitima: ita Iustinianus *in d. auth. constitut. col. 6.*
- 17 Pater Episcopi, etiamsi plebeius sit, radiis filij corruscat, & nobilitatur: ita vt deinceps non dicatur plebeius. *dict. auth. cons. §. praeterea. collat. 6.* & ibi Gloss. & Scribentes. Minsingerius *in §. filiusfamilias, num. 4. instit. quibus modis ius patriae potest. soluitur.* Gama *decis. Lusitania decis. 121.* Farinacius *in prax. criminal. part. 1. lib. 1. tit. 5. quest. 41. num. 60.* Riccius *in praxi, decis. 545. num. 5.* Tiraquellus *de nobilitate 116.* vbi plura congeffit. Emanuel Rodriguez *cap. 67. num. 13.* ibi: *el Padre del Obispo siendo official mechanico, y hombre de baja suerte no puede ser encarcelado, por deudas pues el Padre, goça de la nobleça del hijo.* Barbosa *in pastor. p. 1. alleg. 1. n. 22.*
- Præclara & singularis dispositio ius honoratorum Parentes honestat, quia sua affectione, cura, & labore, ac diligentia se propriis bonis spoliantes, causa sui boni, & prosperitatis existunt: & in tantæ affectionis quasi præmium permittit radiis filiorum corruscare. Auth. *constitutio qua. §. propterea. collat. 6.* & ibi Gloss. *verbo pro istis.* Et in solatium ingratitude: nam statim cum filij se in dignitate positos conspiciunt, non solum noscunt parentes, gratificant, seu colunt: sed quod iniquum est, oderunt, & fugiunt, existimantes ob id suam dignitatem minui atque violari. Recedunt namque à matris ac fratris colloquio, & ipsi inter se, quia diuites sunt, conglutinantur, matrem ac fratrem diabolica inuidia persequuntur, & serpentina prudentia suas colorant iniquitates. Et sicuti impij Pharisei discipulis obiciebant, quòd quando manducabant, illotis manibus erat: sic fratres in minimo similia imputant. Sed ò improbi, parietes dealbata! quare vos transgredimini mandata Dei vestri, & finitis parentes perire, dum vos superflue abudatis. Sed dicite mihi, parentes, quid contristamini de filiorum ingratitude, existimatis quia filios maiores ditastis, ob id vos habituros maiorem retributionem, vos deceptos propria experientia docet: nam ferè semper permittit Deus, quòd filij maiores, qui vestram salutem, & substantiam consumpserunt, & in quibus confidebatis, ipsi vos destituant, & crucient; at ætate minimi adiuuent. Interrogate Isaac, quis suæ familiæ honor & refugium, Esau vir ruffus, & venator, quem abundanter alebat, & vestibus valde bonis induebat, aut Iacob, ætate minimus? & respon

respondebit, Iacob. Quos laudabit ex filiis, Dauid? Absalon, & Aman, natu maiores? profectò non nisi Salomon ætate minimum. Quam vtilitatem ex filiorum multitudine eduxit Iacob, nisi amaritudinem, & tristitiam perpetuam? & ex minimo Ioseph, qui è domo patris nec tunicam portauit, sed à fratribus venditus; (quia non recens est quòd maiores fratres minimum conculcent & persequantur,) sed quid faciebat Ioseph vt fratres ad venditionem & occisionem prouocaret? parentem sociabat, & ipsi seruebat. Sed quid vltra facturus hodie, (neque hodie alia causa requiritur quàm ista ad fratrem minorem persequendum, & conculcandum) ex Ioseph dico, reportauit lætitiã, & senectutem bonam, & ingredi in abundantia sepulchrum, sicut infertur aceruus tritici in tempore suo. Noster enim Deus zelotes est, & quòd in illo homines fiant, vult, non in principibus, non in filiis hominum, in quibus non est salus; aliquando filios habere, & solatium, ac parentum salus fuit, & illi priuari fortis miseria. Et idè

22 quando Ægyptios commouere ad Israëliticum populum dimittendum voluit Dominus, omnes interfecit primogenitos: & hodie quando parentes affligere, & acriter punire, primogenitos desinit, qui facultatibus pleni se voluptatibus & oblectationibus tradunt, & parentes contumeliis imbutos destituunt. Non miraretur profectò Vlpianus in l. si quis à liberis. §. si impubes. ff. de liberis agnoscendis. quòd sit filius qui patrem egere patiat, cum ipse in facultatibus sit, si aliquos huius ætatis filios nosceret, qui non solum parentes nõ adiuuant, sed licèt eos perire, ac infirmitatibus premi

videant, & affluant, derelinquunt. Pereant namque diuitiæ tuæ (diceret Iuriconsultus) improbe filii, qui non es tuorum bono, sed in parentum, fratrum, & consanguineorum perniciem natus: pereant vana ac colorata verba, quibus Deum sicut nos eludere existimas: derelinque igitur parentes, derelinque & percute, percute & fratres, manduca, bibe, & epulare cum ebricis, veniet enim Dominus Deus in die qua non speras, & hora quam ignoras, & diuidet te partemque tuam ponet cum hypocritis, vbi erit fletus & stridor dentium. Dic mihi stulte, quæ nunc paras, tunc cuius erunt? hinc enim ea desereres (vt S. Chrysostom. super verbis, quæ parasti cuius erunt, inquit) non solum nullum percipiens commodum, sed & sarcinam peccatorum portans super humeros proprios, & quæ quidem à te congesta sunt, plerumque in manus peruenient inimicorum: à te verò super his ratio requiretur. Honora ergo parentes, consolare eos, & adiuua, vigila & ora, vt Redemptor noster admonet, Marc. 13. quia nescis an subitò rapieris, cum magis de vita cogitas. Pulchrè Persius 3. Satyra.

Disciteque ò miseri, & causas cognoscite rerum:

Quid sumus, aut quidnam victuri gignimur: ordo

Quis dat us: aut meta, quam mollis fluxus & vnda, &c.

Et ipse alibi.

Est aliquid quò tendis, & in quod dirigis arcum.

An passim sequeris coruos, testaque, lutòque:

Securus quò spes ferat, aut quo ex tempore viuus.

Ad quæstionem vnde digressus sum, reuertar, quæ sic se habet: 24 25

Vtrum episcopus iam à patria potestate liberatus, parentes honorare teneatur, & sibi præferre? & respondeo, quòd si loquimur de his quæ domi sunt, non est dubium debere Episcopum, seu Papam Patri suo magnam exhibere reuerentiam, & sibi præferre, in assurgendo, sedendo, & in cæteris actibus particularibus, vt Taurus Philosophus docuit. Refert Aulus Gellius *lib. 2. noctium Atticarum, cap. 1.* Casaneus *in catalog. part. 7. cons. 24. vers. in tantum est honorandus. el segundo.* Lancellottus *in templo, lib. 1. cap. 5. §. 3. num. 71.* Tiraquellus *de nobilitate, cap. 28. num. 8. vsque ad 12.* Gratianus *disceptat. tom. 2. cap. 298. num. 35. & cap. 284. d. tom. 2.* Iacobus à Grassis *cap. 55. num. 13. lib. 2.* Tiberius Decianus *responso. lib. 3. cap. 2. quæst. 8. num. 92.*

At verò in his quæ foris sunt, vt in ecclesia, vel in actibus solemnibus, præcedet Episcopus, & habebit primum locum. Baldus *in l. senium. c. qui testament. facere possint.* (exhibita semper Patri suo reuerentia, quæ non in diminutionem episcopalis dignitatis redundabit, sed in laudem filij, qui sic honorat quem Deus vult honorari, dum præcipit, quòd parentes venerentur, non distinguens an in publico, seu in secreto, an à paupere, seu à diuite. Sed prohi dolor! & nostri calamitosi temporis infelicitas! nam parentes iam neque venerantur, neque æstimantur: sed persequuntur.) Valerius Maximus *lib. 2. titulo de magistrorum ac ordinum officiis, num. 7.* Casaneus *in catalogo part. 11. cons. 12. vers. et in. & considerat. 16. vers. uem quando filius.* Tiraquellus, Gratianus, Aulus Gellius, Grassis, Lancellottus, & Decianus *suprà.*

26 Episcopus in omnibus litibus per

procuratorem litigare potest, vt super illustri. *c. quia Episcopus 5. quæst. 3. l. 3. tit. 5. lib. 1. del fuero Reat. ibi: e si a ca eciera que Rey, o infante sijo de Rey, o de Reyna, o Arçobispo, u Obispo, que aian pleito contra alguno, de cada vno de ellos quien raçone, por si ca no es quisado, que otro ome les contradiga, loque ellos dijeren.* Author. *vt ab illustribus. collat. 5. per totam. l. 11. tit. 5. part. 3. & ibi Lopez. & in l. 63. tit. 5. part. 1.* Vgolinus *de offic. Episcopi. p. 1. c. 2. §. 2. n. 4.*

27 Neque in litibus debet dare fideiussorem. Author. *de sanctiss. Episcopis. §. alium autem. collat. 9. l. 95. tit. 5. p. 1. ibi: la sexta es que no le deben tomar fiador en ningun pleito.* & ibi Lopez.

28 Neque sportulas iudicibus soluere. Auth. *de sanctiss. Episcopis. §. sportularum. collat. 9. l. 65. tit. 5. p. 1. ibi: la 7. es que non debe dar ninguna cosa a los Indgadores, de aquello sobre que hubiere pleito segun lodan los otros ome.* ibi Montaluo & Lopez.

29 Neque citari, vt coram aliquo compareat iudice. *l. 65. tit. 5. part. 1.* & ibi Lopez Auth. *de sanctiss. Episcop. §. sed neque pro qualibet. collat. 9.* Concil. Trid. *de reform. sess. 13. cap. 6.* Vgolinus *suprà. Randeï de dispensationibus in 2. membro.*

30 Constat namque ex variis Conciliis, & decretalibus, quàm antiqua sit in ecclesia ista sacra & canonica dispositio, quòd Episcopus non coram Rege, seu Imperatore, seu in Synodo, seu Concilio Episcoporum: de quo latè Filescus plura congeffit, *in tract. de sacra Episcoporum. author. cap. 1. §. 14. vsque ad 10.*

31 Neque potest cogi ad tutelam cuiuscumque personæ suscipiendam. Auth. *de sanctissimis Episcopis, §. Deo autem. collat. 9. l. 95. tit. 5. p. 1. ibi. la segunda es que no le puedan hacer guardador de guersanos.* & ibi Lopez.

Lopez

Baldus in l. general. num. 11. de Episcopis & clericis. ibi: episcopus immunis est ipso iure à præstatione personalium munerum, præsertim tutelæ, & curæ. Galgannetus de tutelis lib. 1. tit. 6. num. 36. Paulus Montanus de tutore cap. 35. regula 1. de excusat. tutoris, num. 194. Molina de iustitia, tom. 1. tractatu 2. disp. 221. Lancelottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 36.

23 At verò miserabilium personarum tutelam suscipere tenetur, cum Pater eorum sit. Gutierrez alios referens de tutelis p. 1. c. 1 n. 30.

33 Poterit etiam tutelam honorariam suscipere. Gutierrez supra. Sed quæ dicatur tutela honoraria, & quis tutor honorarius, l. iure nostro §. honoris causa, cum gloss. ff. de testamento. tutela. Gutierrez de tutelis part. 1.

34 cap. 17. num. 1. ubi hæc: Dicitur autem tutor honorarius, qui datur ut pupillus sit magis honoratus eius auctoritate, & protectione: puta si quis plebeius Magnatem aliquem, vel Antistitem, aut insignem Rempublicam, tutorem vel tutricem filio reliquit, quod filius magis ab omnibus coleretur. Escobar. de ratiocin. c. 28. n. 20.

Barca de
decima
tutorum
c. 6. n. 2.

35 Episcopus regularis puerum in baptismo tenere potest, & sic fieri compater. multos citat Sanchez in sum. de religione, tom. 3. lib. 6. cap. 6. num. 24.

36 Episcopus accusatus non debet stare, sed sedere simul cum iudice aliquantulum inferius. Bald. in l. quoties. c. ubi Senator. vel clarissim. num. 2. Felinus in rubr. de maior. & obedient. Antonius Corseti de potestate regia, part. 4. num. 22. Boherius de ordine graduum utriusque fori, p. 1. num. 9. Calaneus in catalog. part. 4. conf. 25. & part. 7. considerat. 3. vers. 11. Ludouicus Bologninus de indulgen-

tiis, part. 1. num. 23. Siculus de præstantia Cardinalium, basilica prima partis, quest. 8. num. 8. Lancelottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 4. num. 11. Selua de beneficiis, part. 1. quest. 3. num. 12. in fine.

Hodie verò si episcopi alicuius litis (proprie seu suæ Ecclesiæ) causa, in Regio senatu, vel in regalibus cancellariis adsint, sedebunt in tribunali inter ipsos Senatores, ad sinistram Præsidis. Parladorius in sesquicenturia quotidian. contro. differ 10. num. 27.

37 Neque tenetur ire coram aliquo iudice ad testimonium dicendum: sed iudex debet ad suam domum ministrum mittere, ut quæ nouit spontaneè dicat, non coactè: neque ad iurandum compelli potest. l. nec honore auth. sed iudex. c. de Episcopis & clericis. Auth. de sanctiss. Episcopi. §. nulli verò collat. 9. l. 65. tit. 5. part. 1. & ibi Lopez l. 35. tit. 16. part. 3. & ibi Gloss. Panormitan. in c. cum nuntius. de testibus, num. 5. Speculator in tit. de dispens. lib. 1. part. 1. §. 5. num. 23. Ludouicus Romanus singul. 169. Menochius de arbitrar. lib. 2. centur. 1. n. 1. Gambarus de offic. Legati, lib. 2. num. 38.

38 Et dum iurat non tenetur tangere librum, sat enim est quod pectus suum tangat. c. in causa. de iuramento calumnie. Gloss. in c. quoties 1. quest. 7. Gloss. in auth. sed iudex. c. de Episcopis & clericis. Gloss. in §. nulli. auth. de sanctiss. Episcop. collat. 9. l. 24. tit. 11. part. 3. l. 24. tit. 16. dict. part. 3. & ibi Lopez, Rota in nouissimis diuersor. decis. 486. num. 9 & 11. part. 1. Randei de dispensationibus in 2. membro. Cardinalis in Clement. constit. num. 8. de elect. Bonifacius de Vitalinis in Clement. multorum, de hæreticis num. 113. Ioannes Monachus in c. et circa de elect. lib. 6. num. 16. Siculus de præ-

- stant. *basilic. 1. part. 2. quest. 2. num. 19.*
 Ægidius Blofius *titulo de oppositionibus contra testes, num. 83. folio mihi 308.*
 Speculator *lib. 2. part. 2. §. 4. tit. de iuram. calumnia, num. 5.* Lancellottus *in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 40.*
 Vgolinus *de offic. Episcopi, part. 1. c. 2. num. 4. §. 2.* Matthæus *de Afflictis, in constitut. Neapolitanis, lib. 1. rubr. 6. num. 5.* Marquesanus *de commiss. tom. 3. quest. 3. cap. 1. §. 1. num. 10.* Couarruuias *in c. quamuis pactum. de pactis, part. 1. §. 1. num. 3.* Examen Episcoporum. *lib. 4. c. 17. n. 19.*
- 39 Sed fallit primò, quando episcopus consecratur: quia tunc fidelitatem, & alia Papæ committit, & quando ab hæresi, vel schismate recedit: nam sacra tangere tenetur. *Decif. Rotæ in nouissimis. Speculator, Lancellottus, Marquesanus, & Couarruuias.*
- 40 Secundò, quando specialiter est statutum quòd episcopus scripturam tangat, vel si in sua ecclesia constitutio aliqua sit, quæ hoc requirat: nam tunc scripturam tangere tenetur, & seruare constitutionem, seu statutum. *Couarr. Vgolinus, & Marquesanus supra.*
- 41 Episcopo sine iuramento creditur in causis civilibus. *Siculus de prestant. Cardinal. quest. 2. basilica 2. num. 19.* Agia *de exhibendis auxiliis, conclus. 4.* Bouadilla *in politica, lib. 2. cap. 27. num. 15. ibi: A los Obispos seda credito sin iuramento en los negocios seculares. c. omnes 11. quest. 1.* Abb. *in c. sicut. de probationibus, num. 7. & in c. cum nuntius. de testibus, num. 5.* Castillo *in l. 3. tauri. limitat. 10. col. 3. fol. 30.* Lancellottus. *d. c. 9. §. 4.* Nicolaus *de Passeribus de scriptura priuata, lib. 3. quest. 5. num. 39.*
- 42 Et facit, quòd episcopo asserenti se esse de Diœcesi sua expulsam, creditur. *Clement. 1. de foro competent*
- & Cardinal. *ibi: & in §. sanè num. 3.* Siculus *quest. 1. basilica 2. num. 9. §. quod circa.*
- Et Episcopo attestanti in literis clericatus Clericum ordinasse, de licentia proprii episcopi creditur. *Puteus decif. 363. lib. 1. & decif. 406. lib. 2. Barbofa in pastoralis part. 2. allegat. 8. num. 19.* pulchrè Nicolaus à Pastoribus vbi supra multa referens.
- Et ad probandam non crassam sed iustissimam episcopi ignorantiam, sufficit eius iuramentum. *Rota Romana Farinacij tom. 8. centur. 7. decif. 96. n. 6.*
- Potest episcopus sententiam suam per alium legere: vt *el Castris* per textum *in l. 2. c. de sentent. ex pericul. recit. c. & si sententiam, de sentent. & re indicata, lib. 6.* & *Geminian. ibi num. 9.* Felinus *in c. eam te. de rescriptis num. 1.* Casaneus *in catal. part. 7. conf. 3.* Vgolinus *de officio Episcopi part. 1. c. 2. §. 2. n. 4.*
- Confirmatus & nondum consecratus, neque Episcopatus gubernator, non gaudet isto priuilegio. *d. c. & si sententiam. & ibi Geminian. num. 8.* Felinus *suprà. Selua de beneficiis p. 1. q. 2. n. 31.*
- Obtinere minorem dignitatem non permittitur Episcopo, non ratione imdemnitatis, sed superioritatis. *Tuschus litera E, conclusio. 237.*
- Et sic si antea fuit Tabellio, nequit exercere tabellionatus officium. *Baldus in c. post cessionem. de probationibus, num. 6.*
- Neque officium Procuratoris, seu fideiussoris. *Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 36.*
- Habet Episcopus thronum, & solium, in signum suæ magnæ celsitudinis ac potestatis. *D. Ambrosius lib. de dign. Sacerdot. D. Gregorius Nazian*

Nazianzenus in oratione ad Principem irascentem. D. Chryostom. in lib. de Sacerdote. Agia de exhibend. auxil. fundament. 6. Baldus in c. solita. de maior. & obedient. n. 2.

49 Habet etiam faldistorium. Durantus in rationali diuinor. lib. 2. c. de Episcopo. Liber Pontificalis titulo de consecrat. electi in Episcop. fol. 13.

50 Et in sua Ecclesia Cathedrali poterit uti Baldachino, (vulgò *dofel*) etiam in praesentia Proregis: ut sapientissimus Philippus II. Hispaniar. Rex decreuit: teste Mastrillo de Magistratu, lib. 4. cap. 13. num. 133. alias 233.

51 Et in qualibet Ecclesia suae Diocesis, etiam regularium, & exemptorum, solium, thronum & Baldachinum habere potest: & excommunicare exemptos, si contradicere intentauerint: ut habetur in decreto Clementis VIII. datum die 10. Iunij anno de 1603. incipit, decet Episcopos. Vgolinus de offic. Episcop. part. 1. cap. 20. §. 5. num. 3. & 4. Gratianus disceptat. forens. cap. 467. num. 54. tom. 3. Riccius in prax. resolut. 313. num. 2. Emanuel Rodriguez tom. 4. de sus obras cap. 67. num. 35. Barbosa in pastoralis, part. 3. alleg. 80. num. 14.

52 Abbates sancti Benedicti & caeteri Abbates, non possunt uti Baldachino, neque throno, vel folio, etiam in Ecclesiis sibi subiectis, vel in proprio monasterio, ut sacra congregatio declarauit, cuius decretum ad litteram transcripsit Augustinus Barbosa d. allegat. 80. num. 18.

53 Quòd testamentum coram Episcopo factum valeat etiam sine testibus, dummodò Episcopi praesentia per duos testes probetur. Castillo in l. 3. tauri. limit. 10. col. 3. fol. 30.

54 Sed haec Castellii doctrina meo iudicio in hoc fundatur, nam testa-

mentum coram Principe factum valet sine testibus. l. omnium. 19. & ibi Gloss. verbo testibus. c. de testament. Episcopus enim quòd sit Princeps spiritualis & temporalis diximus in hac prima parte, cap. 8. num. 48. ex quo dicebat Iacobus Albensis conf. 64. incipit, quia Articulus, num. 76. & 77. Quòd si episcopus consideratur ut Princeps temporalis, poterit omnia, quae potest quilibet Princeps: & ita ad eum extenditur priuilegium quòd testamentum coram eo factum sine testibus ten eat.

55 Sigillum Episcopi cum indictione & die obtinet vim publicae cartae, vel instrumenti. Baldus in c. post cessionem. de probationibus, num. 7. & 7.

56 Quòd Episcopus feudum retinere sine priuilegio nequeat, tenent Guidus Bancirolus conf. 111. num. 1. incipit, Ioannes Papa. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 2. de Rege & origine Regum, part. 1. §. 1. num. 21. Ludouicus de Peguera in repetitionibus, vers. 7. num. 15. & per plures limitationes à n. 19. vsque ad finem.

57 Alij verò contrarium tenent, & dicunt posse retinere sine priuilegio, & ratione feudi iurare Domino temporali fidelitatem. c. solita. de maiori parte & obedientia. Paris, de Puteo in inuentario de clerico citato super inuentar. n. 29. col. 3. fol. 19.

58 Habet Episcopus merum & mixtum imperium in sua Diocesi ubi potest clericum etiam non subditum ibi delinquentem, vel laicum in causis mixti fori detrudere: scelerata autem & adulteria inquirere, uicisci, & iudicare absque aliquo impedimento. c. 1. de offic. Ordinary. Baldus in author. causa qua. num. 6. c. de Episcopis & clericis. Iason in l. imperium ff. de iurisdic. omnium iudicum, num. 19. & ibi Purpuratus num. 144.

Milis

Milis in repertorio, verbo Episcopus, vers. Episcopus & superiores. Baldus in c. constitutio. num. 7. de constitutionibus, Agia de exhibendis auxil. fundam. 4. Abb. in c. quod sedes. de officio ordinar. num. 7. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 4. de dignitate Episcopi, n. 10. Bouadilla in politica, lib. 2. cap. 17. num. 14. Iacobus Berretta cons. 3. & 4. incipit, quod Episcopo non liceat. n. 24. Zilettus consil. crim. tom. 1. cons. 93. num. 17. Barbofa in pastorali, part. 3. alleg. 107. n. 20.

59 Unde euenit, quod carcerem habere possit, tam ad custodiam, quam ad pœnam delinquentium. c. quamuis. 3. de pœnis. & ibi Scribentes. Vgolinus de off. Episcopis, cap. 4. §. 12. n. 3. Pax in praxi, c. unico part. 4. num. 4. Barbofa in pastorali, part. 3. alleg. 107. num. 20.

60 Primus qui concessit quod possint habere carcerem, fuit Eugenius primus, propè annum Domini de 656. Illefcas in vita eiusdem Eugenij, lib. 4. cap. 11. fol. 214.

61 Et potest habere Fiscalem, licèt talis Fiscalis non habeat priuilegia Fiscalia. Antonius Sola in constitutionibus Sabaudia, cart. 71. gloss. 1. incipit literis. fol. 315. Pax ubi supra.

52 Et creare Notarios in sua Dicecesi. Cardinalis Tuschus licera E, conclusio. 291. num. 1.

Et alios iam creatos examinare, iuxta Concilij Tridentini decretum, in c. 10. sess. 22. Pax supra dict. num. 4.

63 Habet etiam territorium, ex quo
64 eicere delinquentes poterit, & ad trirames damnare, flagellisque afficere. Textus singularis in c. in Archiepiscopatu. de raptoribus. Iacobus Berretta consil. 6. num. 25. vsque ad finem. Camillius Borrellus in summ. decision. tit. 6. num. 31. Toller in practica criminali, quest. 15. Bouadilla in

politica, lib. 2. cap. 17. num. 29. illis verbis: podrá el Obispo mandar, echar grillos espofas, y otras prisiones, y dar tormentos a legos en las causas de su inridicion, y por manos de sus propios ministros, e imponer de fierro de galeras, y acostes: los quales se imponian por pena de derecho diuino, y aunque de ellos saliese alguna gota de sangre, de laqual effusion nose incurriera irregularidad; y a si mesmo pueden condenar a señalar en el rostro loqual nose puede haçer sin sacar alguna gota de sangre. C. ad audientiam de crimine falsi. ibi, & in signum maleficis characterem aliquem imprimi faciat, & prouinciam ipsam eos abiurare, compellens abire, permittat, & postea Bouadilla: y de aqui es que el clerico confejero del Rey podrá assistir, y vitar en las causas criminales donde se imponen las dhas penas. d. c. in Archiepiscopatu. Cæsar Manentis cons. 62. incipit, supponunt illustres Domini, num. 11. Iacobus Berretta tom. 1. cons. 4. num. 13.

65 At verò in casu vbi mors, seu mutilatio interuenire potest, debet episcopus abstinere à sententia, & delinquentes curiæ tradere sæculari, dummodò prius ab ordinibus degradentur. c. in Archiepiscopatu. cum glossa de raptor. & ibi Scribentes c. at si clerici. c. cum non ab homine de iudiciis, c. ad abolendam. de hereticis. c. excommunicamus, el. 2. eodem titulo, c. ad falsariorum, de crimine falsi, c. nauimus. de verbor. significat. vbi dicit Papa, quod post traditionem & degradationem, debet episcopus efficaciter intercedere precibus & suasionibus, vt citra mortis periculum circa eum sententia moderetur: neque aliud facere debet quàm degradare, & denuntiare iudici sæculari, vt talem degradatum ad suum forum recipiat, cum iam non sit de iurisdic

iurisdictione Ecclesiæ. Ioannes de Rojas Episcopus Serguntenensis in singularibus iuris in fidei fauorem, litera D. singulari 48. num. 4.

66 Poterit tamen Episcopus qui iurisdictionem habet temporalem punire delinquentes per delegatum laicum: & licet pœnam mortis delegatus imponat, non incurrit Episcopus irregularitatem. c. Episcopus, ne clerici vel monachi, lib. 6. & ibi Geminianus, num. 1. Abbas in c. in Archiepiscopatu, & ibi Gloss. de raptoribus. Bonifacius de Vitalinis in Clem. quamuis, §. eisdem num. 22. de foro competenti. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 27. Nauarr. consil. 1. de constitut. num. 85. Armilla verbo Episcopus, num. 24. & verbo irregularitas, num. 18. Ioann. Cephalus tom. 1. lib. 1. conf. 1. num. 58. Bouadilla in politica, ubi proximè, num. 30.

67 Aduertat tamen ne laico delegato committat delinquentem, ad specialiter corporaliter puniendum: nam ad hoc ut irregularitatem fugiat debet generaliter causas delinquentium delegare. Geminianus in c. Episcopus, ne clerici vel monachi, n. 9. Speculator titulo de dispensationibus, §. 4. lib. 1. p. 1. n. 42.

68 Potest etiam Episcopus inuocare brachium sæculare, & si sæcularis potestas impartiri auxilium recusaerit, per censuras compelli poterit. c. 1. de off. ordinarij, & ibi Gloss. verbo publicum. c. Principes, c. administratores, 23. quest. 5. c. 2. de maledicis, l. 4. tit. 1. lib. 3. ordinam. & ibi Didacus Perez, Menochius de arbitrariis, casu 452. num. 4. Cenedo in collectan. ad decretales, collect. 101. num. 12. & 13. Ludouicus Rodolphin in tractatu de brachio sæculari, num. 45. Oldradus conf. 89. incipit, Episcopus inuocat. Bouadilla in politica, lib. 2. cap. 17. n. 80. Farinacius in praxi criminal. quest. 97.

num. 82. Decianus in tractat. criminal. lib. 4. cap. 10. num. 3. vers. 8. Barbosa in pastoral. part. 3. alleg. 107. num. 25. & 26. Zilettus conf. 93. num. 16. Iacobus Berretta tom. 1. consilio 4. ubi latè per plura fundamenta.

69 Sed est quorundam opinio, non teneri iudicem sæcularem Ecclesiastico iudici auxilium impartiri, nisi præcedat causæ cognitio saltem summaria, ex qua cõstet iustè petere auxilium ecclesiasticum, & sic debet notificari iudici sæculari. egregiè Nauarrus in c. cum contingat. de rescriptis, remedio 2. num. 8. & 12. Baldus in l. in criminali. num. 4. c. de iurisdic. omnium iudicum. Azuvedo in l. 15. tit. 1. lib. 4. recopilationis. Cenedo, Barbosa, & Didacus Perez supra.

70 Episcopus habet Filcum, cui multas applicare potest. c. si quis. el. 4. 17. quest. 4. cum sequentibus. c. quia diuersitatem. & ibi Gloss. verbo prater. de concess. præbende. Tuschus litera E, conclusion. 253. num. 6. Couarruuias, lib. 2. variar. o. 9. num. 11. Oldradus consil. 302. col. 2. Riccius in prax. resolution. 387. num. 2. Agia de exhibend. auxil. fundam. 4. Bouadilla in politica, lib. 2. cap. 16. num. 10. & cap. 17. n. 199. Auendaño de exequendis mandatis, part. 1. cap. 7. num. 1. Arias in l. 7. tauri. num. 75. Barbosa in pastoral. part. 3. alleg. 107. n. 16.

71 Sed non debet sibi aut suæ cameræ multas applicare, licet consuetudo in sui fauorem extet: sed in pios vsus conuerrere, nisi reditus Episcopatus ita tenues fuissent, quòd ad honestam Episcopi sustentationem non sufficerent. Concil. Trident. de reformat. sess. 25. cap. 2. & 14. & sic sacra congregatio declarasse testatur. Barbosa supra num. 19. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 74.

72 Et potest habere familiam arma-

tam, & familiares armatos armis non prohibitis, vsque ad solitam horam: & quod in practica ita seruetur, testantur Vincentius de Anna *allegat. seu singular.* 171. fol. 235. multos citat Iacobus Beretta *conf.* 3. incipit, quod Episcopo, num. 14. Bonacolla *de seruis & famulis*, quest. 14. Camillius Borellus *in summ. decis.* tit. 6. num. 35. Fulcus *de visitation.* lib. 2. cap. 32. num. 16. Menochius *de arbitrariis*, casu 394. num. 70. Franciscus Penna *in director. inquisitor.* quest. 56. comm. 105. Matth. de Afflictis *in constitutionibus Neapolitanis*, lib. 1. de illicita portatione armorum, num. 7. rubrica 9. Gambarus *de off. Legati de latere*, lib. 1. num. 6. Tuschus *litera E*, conclusion. 253. num. 1. & 12. Siculus *de prestantia Cardinalium*, quest. ultim. num. 18. Franciscus Leo *in thesaur. part. 1. cap. 9. num. 23. & p. 2. cap. 1. num. 16.* Cucus *in tract. de Episcopis* num. 73. cum sequenti. Agia *de exhibendis*. fundam. 7. Bouadilla *lib. 2. cap. 15. num. 9. & 28. & cap. 17. num. 87. & cap. 18. num. 85.* Barbosa *in pastor.* p. 3. alleg. 107. n. 1.

73 Familia Episcopi gaudet privilegio fori, licet sint seculares, & in laicali habitu seruiant. Narbona *in l. 20. tit. 1. lib. 4. recopilationis*, gloss. 22. num. 4. Abbas *in c. nullus* num. 6. de foro competenti, & *in c. dilect.* de officio Archidiaconi, num. 5. & *in c. cum non ab homine*, num. 2. de iudiciis, & *in c. Ecclesia*, de immunitate Ecclesiar. n. 9. Cardinalis *in Clement.* 1. de reliquiis & venerat. Sanctor. num. 3. Tuschus *litera E*, conclusion. 299. num. 4. Oldradus *conf.* 293. num. 5. vers. potest & alia. Laurentis *de privilegio & rescripto*, q. ultim. Iulius Clarus *lib. 5. sentent. §. fin. quest. 35. vers. quaro numquid.* Zerola *in prax. verbo Episcopus*, num. 11. p. 1. & *part. 2. verbo Episcop.* num. 14. Antonius de Butrio *in c. 2. de foro compe-*

tenti, num. 3. Gratianus *disceptation. forens.* tom. 2. cap. 340. & *cap. 342. n. 9.* Afflictis *in constitutionibus Neapolitanis* lib. 1. dicta rubrica 9. num. 7. Decianus *in tractat. crimin.* tom. 2. lib. 6. cap. 25. num. 14. Antonius Natta *conf.* 576. num. 6. Lancellottus *in templo.* lib. 2. cap. 5. §. 4. Hyppolitus *conf.* 67. num. 60. Franciscus Leo *in thesaur. part. 1. cap. 11. num. 17.* Barbosa *in pastorali*, part. 3. allegat. 107. num. 1. & 9. vbi extendit hoc fori privilegium ad Notarios curiæ Episcopi, Fiscales, nuntios, custodes carcerum, lictores, & alios ministros, & officiales, & allegat Stephanum Gratianum *discept.* 233.

74 Palatium episcopi gaudet eadem immunitate sicut ecclesia. c. id constituimus 27. quest. 4. & ibi Gloss. Armilla *verbo Episcopus*, & *verbo immunitas*, num. 19. Barthol. *in author. de mandatis principum.* §. sed neque. col. 3.

75 Sed ad hoc vt hac immunitate gaudeat requiritur, quod palatium intra quadraginta passus Ecclesiæ sit. Decianus *in tractat. crimin.* tom. 2. lib. 6. cap. 25. num. 14. Bouadilla *in politica*, lib. 2. cap. 14. num. 84. Couarruias *lib. 2. variar. cap. 20. num. 5. vers. 5.* infertur, vbi multos citat. Iulius Clarus *sentent. lib. 5. §. fin. quest. 30. n. 3.* Antonius Scappus *de iure non scripto* lib. 1. cap. 26. num. 4. Camillius Borellus *in summ. decis.* tit. 3. num. 5. de his qui ad ecclesiam confugiunt: & dicit esse communem, Pax *in praxi*, tom. 1. cap. 3. §. 3.

76 At verò quod licet extra quadraginta passus ecclesiæ palatium sit, gaudebit immunitate sicut Ecclesia, nam alias nullom esset privilegium. Panormitan. *in c. Ecclesia*, n. 9. de immunitat. Ecclesiar. Cardinal. Tuschus *litera E*, conclusio. 10. num. 8. & *conclusio.* 299. num. 2. Syluester *verbo*

- verbo immunitas* 3. num. 1. Franciscus Leo in *thesauro*. part. 1. cap. 13. num. 14. Gregorius Lopez in l. 4. tit. 11. part. 1. Zerola in *praxi*, verbo *Episcopus*. p. 2. & verbo *palatium*, part. 2. Remigius de *immunitate Ecclesiarum ampliat*. 15. vbi dicit, etiam procedere, licet in domo cappellam non habeat?
- 78 Episcopi domus vocatur Palatium, quod iam vsus & consuetudo approbavit: & ita eam vocant Bartol. in l. 1. ff. de *novi operis nuntiat*. n. 3. & Sa verbo *Ecclesia immunitas*. in pr. & Panormitanus, Tuschus, Syluester, Decianus, Armilla, Lopez & Remigius *supra*.
- 79 Neque obstat quod Bouadilla in lib. 2. suæ politicæ dicat, cap. 16. num. 93. nullam nisi Regis domum vocari debere Palatium: nam loquitur de Principum sæcularium domibus, non de episcoporum, qui cum in spiritualibus Reges sint, c. duo sunt. 12. *quest.* 1. & Regibus præstantiores: Cardin. Bellarminus in *apologia pro responsione ad Iacobum Regem Britanniæ* cap. 4. de *comparatione Regis & Cardinalis*. itaque non inconueniens est quod eorum domus Palatium ad instar domus Regiæ vocetur.
- 80 Episcopus, seu eius Vicarius generalis committens examē testium, vel alicuius causæ iudici sæculari alicuius Baronis suæ Diœcesis, & intra illam, potest uti formula præceptiua. Foller. in *præctico criminali*. can. in verbo, *testibus diligenter examinatis*, cap. 8. num. 50. fol. mibi 127. Scacia de *iudicij* lib. 2. cap. 9. num. 737. cum aliis.
- S V M M A R I V M.
- Episcopus an quotidie audire Sacrum teneatur*. num. 1.
- Si non audit, an peccet*. num. 2.
- Altare viaticum vtrum Episcopis permissum*. num. 3.
- Quid post constitutionem Concilij Tridentini*. num. 4.
- An eo vti liceat extra Diœcesim*. num. 5. & 6.
- An possit Episcopus concedere licentiam celebrandi in altari portatili in casu necessitatis*. num. 7. 8. & 9.
- In aliena Diœcesi an celebrare permittatur Episcopo sine licentia ordinarij illius loci*. num. 10.
- Et an tunc possit emittere benedictionem solemnem, cum verbis, Sit nomen Domini benedictum*. num. 11.
- An possit ante auroram, vel post meridiem celebrare, aut sibi facere celebrari*. num. 12.
- Cardinales S. R. E. an gaudeant isto priuilegio*. num. 13.
- Episcopus cum primùm populum saluat in Missa, quid debeat dicere*. num. 14. & 15.
- Celebrare sine Diaconorum præsentia vtrum permissum Episcopo*. num. 16.
- An possit caput dum celebrat cooperire*. num. 17. & 18.
- Si Episcopus Missam perficere nequit, vtrum simplex Sacerdos possit*. num. 19.
- Tempore interdicti an celebrare queat Episcopus*. num. 20.
- Familia Episcopi an tunc sacrum audire possit*. num. 21.
- Tempore cessationis à diuinis Episcopus celebrare potest*. num. 22.
- In altari in quo Episcopus celebra-*

- nit, an alius Sacerdos illo die celebrare possit. num. 23. & 24.
- Presbyter coram Episcopo in sua Diœcesi existente celebrans quid observare teneatur. num. 25.
- Episcopus excommunicatus qui facit sibi coram se celebrari, an irregularitatem incurrat. num. 26.
- Irregularitas numquam debet admitti, nisi sit in iure expressa. num. 27.
- Episcopus suspensus à pontificalibus, in illis celebrando an irregularis fiat. num. 28.
- Illegitimus, qui sine dispensatione ad sacros Ordines ascendit & celebravit, utrum irregularis sit. num. 29.
- Clerici an possint celebrare sine licentia diocesani Episcopi. n. 30.
- Quando Episcopus priuatim celebrat quibus debet uti. num. 31.
- Quid quando Pontificaliter celebra, observare debeat Capitulum Ecclesie Cathedralis. num. 32. & 33. & 34.
- Imperator vel Rex etiamsi nullum Ordinem habeat, officium Diacônatus exercere poterit ministrando Episcopo in Pontificalibus celebranti. num. 35.
- Virum habere debeat solium, & Baldaquinum in Ecclesia ubi celebrat Pontificaliter. n. 36.
- Psalmos & orationes recitare teneatur ante omnia. num. 37.
- Caligis utitur Episcopus. num. 38.
- Et sandaliis num. 39.
- Quando pro defunctis in Pontificalibus celebrat an eis uti possit. num. 40.
- Episcopus regularis antequam amictum accipiat debet se induere rochetto. num. 41.
- Postea lauat manus. num. 42.
- Amictus quid significet. num. 43.
- Quid alba, & succinctorium. num. 44.
- Quid pectorale, & an proprium Episcoporum sit, & qua de causa eo cæperunt uti Episcopi. num. 45.
- Episcopi antiquitus in densis portabantur, ad instar hodie Papa. num. 46.
- Adorabantur summa veneratione, & cultu. num. 47.
- Ad quid ante se sacra symbola & reliquias Sanctorum gestabant Episcopi: sicut hodie Papa sanctissimum Eucharistia sacramentum. num. 48.
- Papa ad quid portat crucem in pede dextero: & ad quid Episcopus pectorale ante pectus. num. 49.
- Pectoralis usus in Ecclesia antiquissimus apud Episcopos. n. 50.
- Stola quid significet, & debet esse ab humeris dependens: presbyter autem ea debet uti transversa ante pectus. num. 51. & 52.
- Prima tunica quid significet, & quid dalmatica. num. 53. & 54.
- Ad quid utitur chirothecis. n. 55.
- Casula quid denotet. num. 56.
- Et quid mitra. num. 57.
- Antiquitus tempore Apostolorum utebantur Episcopi loco mitra corona aurea regali. num. 58.

Vfus

- Vsus mitræ antiquissimus in Ecclesia.* num. 59.
- Moscouitarum Rex loco coronæ regalis utitur mitra, & loco sceptri baculo pastoralis.* num. 60.
- Moscouitarum Episcopi quibus mitris utantur.* num. 61.
- In festo Innocentium quam mitram debeat assumere Episcopus.* num. 62.
- Baculus quid significet.* num. 63.
- Insulanus Episcopus loco baculi quid portet.* num. 64.
- Annulus ad quid Episcopo datur.* num. 65.
- Quare apponatur in quarto digito manus sinistrae minimo vicino.* num. 66.
- Laici ubi annulum portare debeant, & ob quid.* num. 67.
- Manipulum quando assumere debeat Episcopus.* num. 68.
- In Missis defunctorum à quibus abstinere Episcopus debet.* num. 69.
- Papa non utitur baculo, & ob quid.* num. 70.
- Pallium quibus competat, & eius significatio remissivè, & quibus diebus eo uti debeant Archiepiscopi.* num. 71. & 72.
- *Papa an semper pallio uti possit.* num. 73.
- Archiepiscopus utrum processionaliter possit exire de Ecclesia cum pallio.* num. 73.
- Extra prouinciam cum pallio an possit celebrare Episcopus de licentia Ordinarij.* num. 74.
- Hieronimi de Leyua opinio.* n. 75.
- Pallium an accommodari possit.* num. 76.
- Intra prouinciam utrum celebrare permissum Archiepiscopo sine permissu Suffraganeorum cum pallio.* num. 77.
- Quid in loco exempto suæ Diœcesis.* num. 78.
- Archiepiscopus an celebrandi in Diœcesi Suffraganei sine eius licentia, aut in territorio exemptorum sine eorum permissu concedere possit.* num. 79.
- Archiepiscopus si transfertur ad aliam Ecclesiam an pallium cum eo transferatur.* num. 80.
- Mortuorum corpora an cum ornamentis pretiosis sepeliri possint.* num. 81.
- Antiquorum mos qualis circa funerale mortuorum.* num. 82.
- Quando aliquem canonizabant quid obseruabant.* num. 83.
- Episcopi cum ornamentis pretiosis sepeliuntur, & quare.* num. 84.
- Si Archiepiscopus in mari decedat, an cum eo debeat eici pallium.* num. 85.
- Si pallium perdatur, seu concremetur, alium petere tenetur.* num. 86.
- Archiepiscopus antequam pallium accipiat, an coram se queat facere portare Gion.* num. 87.
- Utum sine licentia ordinaria liceat Episcopo extra Diœcesim Pontificaliter celebrare.* num. 88. Et utrum emittere benedictionem solemnem. num. 89. & 90.
- Verba Concilij in cap. 5. de reform.*

- sess. 6. explanantur. num. 90.*
Benedictionem simplicem dare itineribus nudedo Episcopus nequit. num. 91. & quare. n. 92.
Audire confessiones extra Diocesim an possit Episcopus. n. 93. & 94.
Episcopus non consideratur extra Diocesim, nisi ut persona privata. num. 95.
Prædicare in aliena Diœcesi sine Ordinarij licentia utrum permittatur Episcopo. num. 96.
Illud Matth. 9. & Marci ultimo qualiter accipiendum. num. 97.
Munus Episcopi quale, & eius doctrina valde necessaria. n. 98.
- Illud Cantico. 4. interpretatur num. 99.*
Episcopi multitudine negotiorum occupati eligere possunt qui eos adiuent in prædicatione Evangelij. num. 100.
Ad Episcopum, non ad Capitulum, attinet eligere verbi Dei concionatorem. num. 101.
Prædicare nemini permissum sine Episcopi Diœcesani venia. num. 102.
Religiosorum Societatis Iesu privilegium quale. num. 103.
Examinari an debeant Regulares accedentes pro licentia concionandi. num. 104.

DE CELEBRATIONE MISSARVM.

CAPVT DECIMVMTERTIVM.

EPISCOPVS quotidie celebrare, vel audire debet Missam. c. quoniam de privilegijs, lib. 6. & ibi Geminianus, num. 2. Abbas in c. 1. de vita & honestate clericorum num. 8. Tuschus *litera E, conclusion. 234. num. 6.* Zerola *in praxi verbo Episcopus num. 36. p. 1.* Riccius *in praxi, in addition. ad decisionem 577.*

Quo non seruato non peccat mortaliter, nisi ex contemptu procedat, aut scandalum sequatur: quia nullum præceptum est quod ipsum ad quotidie celebrandum obliget, vel ad audiendum sacrum. Canones

verò, & Doctores suprâ relati consilium dant, non præceptum. Rodriguez *tomo 4. de sus obras c. 67. de los Obispos, alias 57. num. 25.* Hieronymus Venero à Leyua *in examine Episcoporum lib. 4. c. 17. n. 15.*

Ad hoc enim illi concessum extat habere altare viaticum, in quo priuatis locis, & diebus, & dum est in itinere possit celebrare, vel sibi facere celebrari. c. *fin. de priuileg. lib. 6.* & ibi Geminianus *num. 1.* Syluester *verbo Episcopus, num. 9. & verbo altare, num. 5.* Angelus & Armilla *verbo Episcopus, ille num. 21. iste num. 22.* Milis *in repertorio verbo Missa. Egid. Coninck de sacram. quest. 83. art. 3. dub. 1.*

dub. 1. num. 224. Nauarrus *conf. 5. de privilegiis num. 1. Vgolinus de offic. Episcopi. part. 2. cap. 2. num. 4. Additio- nator. ad speculatorem, lib. 1. part. 1. titulo de dispensat. §. 5. liter. C. Rodrigue- z quæstionum regularium tom. 1. q. 28. art. 3.*

4 Neque existimes iam hoc Episco- porum privilegium Episcopis per Concilium Tridentinum sublatum: nam sacra congregatio declaravit posse Episcopos, sicut antea, uti altari portatili, die nona Iunij anno de 1586. tam in itinere, quam in infirmitate. Emanuel Sa *verbo Epi- scopus num. 24. Emanuel Rodriguez quæstionum regularium tom. 1. quæst. 28. art. 3. & in tom. 4. de sus obras cap. 51. num. 18. ibi: y porque andan visitando, y caminan los Obispos de ordinario se- gun derecho pueden llevar consigo un altar portatil, para que en el digan Missa, don de les pareciere, el qual privilegio no renoca el Concilio Triden- tino, como lo declare la Congregation de los Cardenales año de 1586. y porque el Concilio fue hecho para extirpar los abusos, y en nuestro caso no le habia, pues de ordinario andan los Obispos ausentes, y estando en su Cathedral, no pueden commodamente ir à su Iglesia, cadadia por lo qual la pueden oír, u decir en su casa, como tambien por causa de enfermedad, les es licito segun derecho. Nauarr. *consil. 16. num. 2. de privilegiis multos auctores citat. Augustinus Barbosa in remissionibus ad decretum Concilij, de extirpandis & evitandis in celebratione. Missar. num. 5. sess. 22. Vgolinus de officio Episcopi. part. 1. c. 2. §. 2. n. 4.**

5 Dubium autem illud est, utrum possint Episcopi extra dioccesim uti altari portatili, & in eo celebrare sine licentia Ordinarij. Nauarrus *conf. 5. & 16. de privilegiis. & Emanuel Sa verbo Episcopus, num. 24. tenent,*

non licere, si in Diocesi illa, ubi missare in altari portatili vult rece- ptum Concilium Tridentinum sit, & Episcopus ipsius Diocesis prohi- buisset celebrare extra loca sacra, vel quæ ad solum missandum spe- cialiter ab eo essent deputata.

6 Sed quòd hæc Nauarri opinio non debeat admitti, primò ex eo patet, nam Concilium non directè prohibet celebrare in altari portati- li, sed quòd hoc minimè Episcopi concedant, dicit. Et ad hoc quòd hæc Nauarri opinio procedat etiam requiritur, quòd Episcopi decre- tum prohibitorium extet: sed si non prohibent ut in usu receptum est, neque Concilium vetat, quid nobis obstat, quis tantum Episcoporum privilegium contradicere audeat? & asserere reuocatum esse, si neque ex Concilio, neque ex aliqua episco- pali constitutione reuocatum esse apparet. At verò quòd episcopus extra suam Dioccesim existens cele- brare, vel sibi facere celebrari possit sine licentia Ordinarij, affirmant textus in *c. fin. de privilegiis*, & Gloss. ibi: *verbo indulgemus*. Hieronymus Venero de Leyua in *examine Episco- porum lib. 4. cap. 17. num. 14.* (dum non sit in vrbe Romana) Vgolinus *de officio & potest. Episcopi lib. 1. part. 1. cap. 2. §. 2. num. 4. Azor institut. mora- lium, lib. 10. cap. 26. quæst. 4. & 5. Beia in respons. casuum conscientia part. 4. casu 33. vers. & quamvis iure. Emanuel Rodriguez quæstion. regularium d. quæst. 28. art. 3. Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 23. num. 5. fol. 151. Mando- lius de signatur. gratia titulo de altari portatili. fol. 109. ubi dicit, posse etiam eo uti tempore interdicti.*

7 Utrum Episcopus licentiam ce- lebrandi in altari portatili in domo priuata, videlicet infirmo magnati, seu aliis personis concedere possit, stante

stante Concilij Tridentini constitutione, partem negatiuam tenent Nauarrus *in manuali cap. 25. num. 81.* Fufcus *de uisitat. lib. 1. cap. 21. num. 8.* Gutierrez *canonicarum lib. 1. cap. 30. num. 25.* Azor *institutionum moralium lib. 10. cap. 26. quest. 3. & 5.* Beia *casuum conscientia part. 4. casu 33.* Riccius *in praxi, decis. 538. num. ultimo, in 1. edition.* Miranda *in Manuali, tom. 1. quest. 40. art. 9. conclus. 3. ante finem.* Nauarrus *consil. 1. de constitut. num. 76. & consil. 16. de priuilegiis, num. 2.* Augustinus Barbofa *in remissionibus ad decretum Concilij, de obseruand. & euitand. in celebrat. Missarum. & dicit ita sacram Congregationem declarasse.*

8 Affirmatiuam autem sententiam, imò quod possit, tenent Emanuel Sa *in aphorismis, verbo Missa num. 20.* Henriquez *cap. 27. §. 1. & Beia à superiori recedens opinione, ubi supra uers. tertio dico.*

9 Sed conciliatio erit, quòd negatiua opinio procedat extra casum necessitatis, quia tunc minimè concedere potest, cum in Concilio Tridentino sibi præcipiatur, quòd prouiribus prohibeant. Affirmatiua uerò in casu necessitatis, & cum causa. Cum causa namque poterit Episcopus dispensare utens antiqua facultate, nam in Concilio non reuocatur, neque reuocationis ulla uerba ibi adscribuntur. Sed solum commendat, quòd Episcopi prohibeant extra loca sacra celebrare: in quo non comprehenditur necessitas uirgens, nam ea interueniente, potest episcopus in maioribus dispensare, neque indecentia ex eo sequetur, si in domo priuata per tres seu plures dies, cum decentia & omni ueneratione, si necessitas adest, celebratur. Neque hoc contra Concilij Tridentini decretum erit. Emanuel

Rodriguez *question. regular. tom. 1. quest. 28. art. 3.* Augustinus Barbofa *in pastorali, part. 2. allegat. 23. num. finali.*

Et quòd in aliena Diocesi priuatiuim sine licentia ordinarij celebrare possit Episcopus, c. *in his. de priuilegiis. Gloss. in c. nos. de auth. & usu pallij. uerbo in aliena. Gloss. in c. ultimo de priuileg. lib. 6. & Geminianus ibi num. 3. Panormitanus in c. final. de auth. & usu pallij, num. 1. Zerola in prax. Episcoporum, uerbo Episcopus, part. 1. num. 35. Riccius in praxi, resolut. 203. num. 3. Barbofa in pastorali, part. 2. allegat. 27. n. 64.*

Et tunc poterit etiam uti (licet celebret sine licentia Ordinarij) episcopali benedictione cum uerbis: *Sit nomen Domini benedictum, &c.* Cereemonialis Episcoporum, *lib. 1. cap. 29. & ita decisum fuisse post longam disputationem à peritissimis uiris testatur Zerola dict. part. 1. n. 35. Riccius dict. resolut. 203. num. 6. Emanuel Rodriguez tom. 4. de suis obras, cap. 67. de Obispos. fol. mihi 99. num. 2. Praxis noua Episcoporum, part. 1. cap. 2. num. 3. uerbo benedictio. Barbofa supra num. 64.*

Licet etiam episcopo ante auroram, uel post meridiem, dum est in itinere celebrare, seu sibi facere celebrari. Gloss. *in c. final. de priuileg. lib. 6. Fauus Incarnatus in scrutinio sacerdotali, part. 2. tract. 2. uers. quare. Missa. fol. 44. Atmilla uerbo Missa, num. 3. Agidius Coninck de sacramentis, quest. 83. art. 2. dubitat. 4. num. 217. Azor institut. moral. lib. 10. cap. 25. quest. 5. uers. si ueras. Emanuel Sa uerbo Missa, num. 17. Ludouicus de Miranda in Manuali Pralator. tom. 1. quest. 40. art. 10. conclus. 1. Gregorius Lopez in l. 48. tit. 4. part. 1. Barbofa in pastorali, part. 2. alleg. 23. num. 57.*

Et

Et omnes relati concludunt, posse etiam cum aliis Clericis dispensare, vt ante diem, vel post meridiem celebrent.

13 Quod Cardinales S. R. E. gaudent isto privilegio celebrandi ante auroram, vel post meridiem tenet Soto in 4. sententiarum dist. 13. quæst. 2. art. 2. ante finem.

14 Episcopus celebrans cum primò populum salutat debet dicere, Pax vobis: vt Christum imiteretur, qui statim post resurrectionem primam vocem dixit Apostolis, Pax vobis. Gloss. in c. hoc quoque. de consecrat. dist. 1. Soto in 4. sent. quæst. 2. dist. 13. art. 4. col. 9. Bertach. de Episcopis p. 2. quarti libri, num. 101. Durantus in rational. diuinor. c. de salutatione, lib. 4. col. 3. Innocentius III. de sacro altaris myster. lib. 2. cap. 24. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. de Episcopo, §. 3. num. 72.

15 Aduerte quæso, quòd quoties in Missa, Gloria in excelsis Deo, non dicitur, tunc neque Pax vobis. Durantus & Innocent. supra. Missalis Romanus in rubrica titul. de retribus.

16 Et non debet celebrare episcopus sine presentia saltem trium Diaconorum. c. Episcopus de consecrat. dist. 1. Bertach. supra num. 93.

17 Neque debet celebrare capite cooperto. c. nullus de consecrat. dist. 1. Soto in 4. sentent. dist. 13. quæst. 2. art. 4. tom. 1. col. 5. Bertachin. supra num. 100. Syluester verbo Missa, num. 2.

18 At verò necessitate infirmitatis interueniente poterit se amictu cooperire. Vgolinus de offic. & potest. Episcopi part. cap. 16. §. 2. num. 3. Emanuel Sa verbo Missa num. 17. vbi dicit, posse etiam aliis clericis concedere quòd celebrent capite cum amictu cooperto, si necessitas id poposcit.

Si dum Missam celebrat ex aliquo morbo cadit, ita vt nequeat perficere, poterit alius Sacerdos perficere. c. illud. 7. quæst. 1. Syluester verbo altare, num. 5. Bertachinus supra num. 95. Armilla verbo altare, num. 13. Angelus num. 8.

Tempore interdicti celebrare aut sibi facere celebrari poterit Episcopus, si ipse interdictus non sit, neque causa interdicti: & exclusis interdictis submissa voce ianuis clausis, & campanis non pulsatis. c. quoniam cum gloss. de priuileg. lib. 6. c. quod non multis eodem titulo in decretalibus. Vgolinus de offic. & potest. Episcopi, cap. 2. §. 2. num. 4. part. 1. Speculator titulo de dispens. lib. 1. part. 1. §. 5. n. 23. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 4. num. 21. Emanuel Sa verbo Episcopus, num. 16. Armilla num. 22. Angelus num. 221. Syluester n. 9.

Et poterit familiam suam secum ducere, vt tunc sacrum audiant. c. licet vobis de priuilegiis lib. 6. Soto in 4. sentent. distinct. 22. quæst. 3. art. 1. col. 8.

Potest etiam tempore cessationis à diuinis Missam celebrare secretò, ianuis clausis excommunicatis, exclusis, & interdictis. Ioannes Andreas in c. dilectis, de appellationibus, col. 1. Ioannes Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 10. num. 6.

In altari vbi Episcopus illo die celebravit, nullus Sacerdos celebrare potest. c. final. de consecrat. dist. 2. Syluester verbo altare, num. 5. Armilla eodem verbo, num. 13. & Angelus, num. 8. Gregorius Lopez in l. 66. tit. 5. part. 1. Basilius de Leon variar. disputation. lib. 1. c. 2. in pr.

Et licet in practica receptum sit, quòd statim cum Episcopus priuatum celebravit, aut altare ita operitur quòd nullus celebrare possit, aut ab episcopo celebrante licentia pe-

titur vt ibi alij Missare valeant, tamen in iure hoc non habetur, neque textus in *c. final. de consecrat. dist. 2.* hoc requirit, nisi quando Episcopus in Pontificalibus celebrauit solemniter, vt ex litera textus constat: ibi, in altari in quo Episcopus Missam cantauit, vt aduertit Vgolinus *de offic. & potest. Episcoporum, part. 1. cap. 2. §. 2. num. 4.*

25 Presbyter coram Episcopo in eius Diocesi celebrans, in principio quando accedit ad altare, ei moderatam reuerentiam exhibeat & in confessione dicat, & vobis Pater Reuerendissime, & fratres, cum aliqua submissione, in preparatione calicis ad eum aquam mittat vt ipse eam benedicat, dicens Acolytus, Benedic Reuerendissime Pater: postea ad eum Pacem cum Acolyto mittat; in fine verò Missæ ei reuerentiam exhibeat, & benedictionem ad aliam partem vbi Episcopus non est impartiat, quia inferior superiorem benedicere non debet; Denique Euangelio Diui Ioannis dicto, & omnibus peractis, quando recedit antequam de altari exeat, exhibeat ei magnam reuerentiam. *c. denique, 21. dist. c. ecce ego. 95. dist. c. cum ad celebrandus, de consecrat. dist. 1. Ceremonial. Episcoporum lib. 1. cap. 30. Bonifacius de Vitalinis in Clementina, Archiepiscopo final. de priuilegiis, num. 9. Emanuel Sa verbo Missa, num. 52.*

26 Episcopus excommunicatus qui facit sibi, & coram se celebrare, ex autoritate irregularis efficitur. *Gloss. in Clementin. ultim. de priuilegiis, & Bonifacius de Vitalinis ibi, n. 10. Abbas in c. illud de clerico excommunicato celebrante, & Hostiensis ibi. Syluester verbo irregularitas, num. 15. Nauarrus in Manuali cap. 27. numero 244.*

27 Sed meo iudicio contrarium te-

nendum est: nam cum episcopus qui sibi & coram se celebrare facit, exerceat actum iurisdictionis, non ordinis: & cum propter exercitium actus iurisdictionis numquam irregularitatis poena imponatur in iure; habetur enim numquam esse vllam irregularitatem admittendam, nisi sit in iure expressa. *c. is qui 18. de sentent. excommun. lib. 6. Menochius de arbitrar. lib. 2. centur. 3. casu 276. n. 21. Nauarrus conf. 55. de sentent. excommun. num. 4. & in Manuali cap. 27. num. 194. & 195. Armilla verbo irregularitas, num. 22. Egidius Coninck de sacramentis, disput. 18. dub. 3. n. 23. Franciscus Leo in thesauro, part. 3. cap. 19. num. 4. Victor. in summ. Sacram. §. de confess. num. 131. in fine. Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 10. num. 9. Speculator lib. 1. part. 1. tit. de dispensat. §. 4. num. 36. vbi dicit, quod episcopus suspensus à Pontificalibus in illis celebrando non est irregularis, quia sine Pontificalibus poterat celebrare: & quod hæc irregularitas non debet admitti, neque fateri, quia non est in iure expressa. Rebuffus in praxi, regula de dispensat. super defectu natalium, num. 13. vbi extendit ad illegitimum, qui sine vlla dispensatione ad sacros Ordines promotus celebrauit; qui irregularis non erit, licet peccet celebrando, quia in iure cautum non est. Ergo cum neque in iure cautum inueniatur, quod episcopus irregularis fiat, si faciat ex autoritate coram se celebrare, licet peccet, non tamen irregularem esse dicendum est. ita Cardinalis Tolemus in summ. lib. 1. num. 8. cap. 72. Egidius Coninck. de sacram. disp. 18. dub. 6. in fine.*

30 Potest Episcopus prohibere ne Clerici alterius Diocesis sine sua licentia ibi sacerdotalia officia exer-

ceant

ceant celebrando, aut baptizando. Azor *institution. moral. part. 1. lib. 12. cap. 18. quest. 9.* Concil. Trident. *sess. 22. in decreto de observand. & evitand.* Lancellottus *in templo, lib. 2. cap. 5. §. 4. num. 7.* Barbosa *in pastoral. part. 2. allegat. 21. num. 1. cum sequentibus.* Barth. ab Horrarió *in re-pertorio Alberici verbo Episcopus.*

31 Et quando priuatim celebrat, non debet uti mitra, baculo, pallio, aut sandaliis, sed benè pectorali; Cæremonialis episcopor. *lib. 1. cap. 19.*

32 Secus verò quando Pontificaliter celebraturus est: nam ad hoc particularia indumenta ornatus causa mysteriosè illis adaptavit ecclesia.

33 Primò enim quando Pontificaliter celebraturus est, si palatium episcopi est propè ecclesiam, ad episcopi cubiculum Canonici, & dignitates, ac inferiores de Capitulo, & Capellani accedere debent, & cum eo processionaliter ire, vsque ad primam portam ecclesiæ cathedralis: & ibi vnus ex dignioribus Capitularibus porrigere ei debet aspersorium cum osculo, & postea idem reuerenter aspersorium suscipere: postea verò Missa & solemnitate peracta, omnes Capitulares ac Capellani episcopum sociare debent vsque ad ostium palatij episcopalis, episcopo præcedente, ipsisque subsequenter. Et episcopus pro sua prudentia, quando Pontificaliter celebraturus est, debet deputare horam in qua dignitates, Canonici, & cæteri de Capitulo debeant venire. Et quando priuatim accedit, ut horis diurnis, vel sacrificio Missæ assistat, tunc multi Canonici & dignitates debent venire ad ostium ecclesiæ, & tunc vnus ex Capellanis episcopi porrigit aspersorium, in reditu verò idem

Capitulares obseruant. Hoc enim ita praticare vidi, & si episcopi palatium ab Ecclesia cathedrali multum distet, non tenetur Capitulum ad palatium accedere, quando Pontificaliter celebraturus est: sed tantum expectare ad primam ecclesiæ portam. Marzilla *in declarationibus sacre Congregationis, titulo de clericis non residentibus, tit. 5. lib. 1. fol. mibi 1. §. 5.* Hieronymus de Venero Leyua *in lib. dicto examen Episcoporum lib. 4. cap. 40. fol. mibi 344.*

34 Et episcopo celebranti in Pontificalibus, seu alia Pontificalia exercenti assistere, & inseruire Canonici & dignitates suæ ecclesiæ cathedralis debent, in decantatione epistolæ, euangelij, & similium functione, per se ipsos: at verò quando priuatim celebrat, assistere non tenentur, neque inseruire. Concilium Tridentinum *de reformat. sess. 23. cap. 8.* Vgolinus *de officio Episcopi, cap. 19. §. 3. num. 1. part. 1.* Mandosius *signat. grat. titulo disp. de non residendo, col. 2. vers.* Concil. Trident. Barbosa *in pastoral. part. 3. allegat. 53. num. 139. & 141.* Marzilla & Leyua *suprà.*

Si verò Canonici & dignitates reuerint, poterunt ab episcopo compelli, etiamsi celebret, vel Ordinationes faciat extra ecclesiam cathedralem, & sub vrbe, non verò extra ciuitatem. Et ad episcopum spectat nominare illos, qui sibi inseruire tenentur, nisi consuetudo in contrarium extet, quam seruandam admonet Cardinalium congregat. Hieronym. Venero & Marzilla *suprà.*

35 Imperator seu Rex etiamsi nul-
Ordinem habeat, officium Subdiaconatus vel Diaconatus exercere potest, episcopo in Pontificalibus celebranti ministrando. *Gloss. in c.*

Valentinianus, verbo ordinem. 63. dist. Martinus Ländensis de principibus, quest. 83. Casaneus in catal. part. 5. conf. 24. num. 105. Lancellottus in templo, lib. 1. cap. 1. de Imperatoris ornatu. §. 1. summ. Imperator est mundi Dominus, num. 6.

36 Et in ecclesia ubi celebraturus est, sibi debet parari Baldaquinum folium, & puluinar, ut in caremoniali Episcoporum, & in Pontificali notatur.

37 Et antequam ad alia pergat, sedens sub baldaquino quosdam Psalmos & Orationes præmittit: iuxta illud Psalmistæ: *Psal. 94. Præoccupemus faciem eius in confessione, & in psalmis iubilemus ei: ut quidquid immunidum quinque sensuum transgressione commisit, quinque psalmorum oratione detergat. Primus est: Quam dilecta tabernacula tua. 83. Benedixisti. 84. Inclina. 85. Credidi. 115. De profundis. 129.* In ipsis quædam continentur quæ celebraturis conveniunt, & orationes quæ postea dicit, aptæ sunt ad impetrandam cordis & corporis munditiam. *Innocent. III. de sacro altar. mysterio lib. 1. cap. 47. Liber Pontificalis in pr.*

38 Deinde caligis induitur usque ad genua protensis, ibique constrictis: nam episcopus pedibus suis rectos gressus facere debet, & genua debilia reparare. *Diuus Thomas in additione ad lib. 3. sentent. quest. 40. art. 7. num. 60. Durantus in rationali divinor. c. de sandaliis, lib. 1. Soto in 4. sentent. distinct. 24. quest. 2. artic. 4. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. Innocentius ubi supra. cap. 48. Petrus Gregorius synagmatum, lib. 15. c. 12. n. 38 p. 2. Casaneus in catal. p. 1. argument. considerat. 3.*

39 Et pedibus sandalia assumit. *Abb. in c. fin. de auth. & usu pally, num. 3. Gloss. in c. nonnulli. 93. distinct. signi-*

ficant pulchritudinem gressus: iuxta illud Esaiæ capite 52. *Quam speciosi sunt pedes Evangelizantium bona.* Sandalia verò de subtus integram habeant soleam, ad episcopum admonendum ne terrena affectibus tangat, sed despiciat: desuper autem qualapinum sericum fenestratum, & ideò fenestratum locis quibusdam, ad significandum mysteria fidei non omnibus esse aperienda, neque revelanda, sed quibusdam quibus dictum est, *vobis datum est nosse mysterium regni Dei, ceteris autem in parabolis.* *Matth. 13. Lucæ 8. Durantus. c. de sandaliis, lib. 3. Innocentius, Lancellottus & Soto ubi supra.*

40 Sed quando in Pontificalibus pro defunctis celebrat, neque caligis, neque sandaliis utitur. *c. quia nos. & ibi Abbas & Baldus de author. & usu pally. Liber Pontificalis in rubrica. Caremonialis episcoporum, lib. 2. cap. 11.*

41 Si Episcopus regularis est, quia isti numquam rochetum portant, antequam ad alia pergat, debet assumere supellicem loco rocheti, quam etiam induere debet quando priuarim celebraturus est. Et idem facere debet episcopus secularis, si ordinariè rochetum non portat: & in hoc cauti sint, quia multoties vidi episcopos seculares ac etiam regulares non assumentes rochetum, antequam alia sacra indumenta, quod est contra rubricas Missalis, & caremonialis, ac etiam contra ecclesiæ ritus. *Emmanuel Rodriguez tom. 4. de sus obras cap. 68. num. 6. Barbosa in pastorali, cap. 4. titulo 1. num. 17.*

42 Deinde corporaliter lauat manus, ut spiritualiter mundet actus, & ut purgare procuret tam interiora mentis, quam exteriora corporis. *Inno*

Innocentius de sacr. altar. myster lib. 1. cap. 49.

43 Et amictum assumit, qui super humeros circumquaque diffunditur, per quem operum fortitudo significatur: quia episcopus qui fortis est, & habet principatum super humerum, supponat humerum ad subditorum labores portandos. Innocent. lib. 1. cap. 35. & 50. Durantus c. de amictu.

44 Postea Albam, quæ sit ex bysso, vel de lino. Sicut enim byssus, vel linum candorem, quem ex natura non habet, multis tunsionibus attritum per artem acquirit; sic episcopi caro munditiam, quam non obtinet per naturam, multis castigationibus macerata sortitur per gratiam. Innocent. cap. 36. & 51. Durant. c. de Alba.

Eamque & lumbos succinctorio præcingit: nam episcopis dictum est, *sint lumbi vestri præcincti*. Innocent. supra Diuus Thomas in addit. ad lib. 3. super 3. sentent. quest. 40. art. 7. num. 60. Soto in 4. dist. 24. q. 2. art. 4. Casaneus dist. conf. 3.

45 Deinde assumit crucem auream reliquiis Sanctorum imbutam, catenulis aureis insertam, quam ante pectus à collo suspensam ponit, (& vulgò dicitur *pectoral*) successit enim loco laminæ, quam veteris legis Pontifex gerebat in fronte, & mysterium quod in quatuor literis aureis ibi continebatur, in quatuor partibus crucis hinc explicatur. Innocentius cap. 5. 2. Durant. c. de succinctorio & rorali. lib. 3. ubi ponit significationem. Lancellortus in templo, lib. 2. cap. 5. Casaneus in catalog. part. 1. conf. 5. Diuus Thomas supra num. 40. Liber Pontificalis de consecrat. electi in Episcopum. Cæremonialis episcoporum lib. 2. cap. 8. col. 8. Petrus de Vergamo in tabula aurea Diui Thomæ,

verbo Episcopus num. 13. Missalis Romanus in rubrica de ritibus celebrandi. §. 1.

At verò autores allegati loquuntur de cruce & eius significatione, & magis ex eorum verbis colligitur esse indumentum solius Papæ, quàm episcoporum: sed in contrarium extat antiquissima ecclesie consuetudo, quæ semper permisit Dominis episcopis pectorali vti; & aliqui ex supra allegatis licet episcoporum esse dicant, non tamen declarant vtrum ab ecclesia illis fuisset concessum, anve ab ipsis usurpatum: & sic dicendum iudicavi quòd post aliquam speculationem certum esse existimo.

Antiquitus namque in tanta fuerunt obseruantia episcopi, quòd quemadmodum hodie Romanus Pontifex in densis portatur in diebus solemnibus, ita tunc episcopi, vt diximus in hac prima parte cap.

11. num. 1. & tali cultu & reuerentia venerabantur, & tanta submissio- 47 ne: nam genuflexu adoro te dicebat quilibet fidelis, si obuium haberet episcopum; & idèd numquam in publicum absque sacris symbolis prodibant. Filescacus de sacra Episcoporum. auctor. cap. 1. §. 2. fol. 4. Vtebantur namque sacris symbolis, & ante se reliquias Sanctorum gestabant, vt diximus d. c. 11. num. 1. ne adoratio illa ipsis in totum tributa videretur, sed sacris symbolis, & reliquiis Sanctorum.

At verò postquam in diuersis Conciliis in densis portari, & sacris symbolis & reliquiis Sanctorum à collo suspensis vti prohibitum fuit, cum nihilominus eadem reuerentia, cultu, & adoratione venerarentur, pio & sanctissimo zelo assueverunt crucem auream reliquiis Sanctorum imbutam ante pe-

ctus gestare, vt adoratio Cruci non sibi facta videretur! (vt videre est in Pontifice Romano qui ob id in pede dextero crucem habet) quam gestare diuinum fuit, & mirabile. Nam æquissimam est quod Ecclesiæ Patres, ac Domini Iesu Christi Vicarij eius vexillum publicè ante pectus portent, vt Sacramentum quod veteris legis Pontifex tunc præferbat in fronte, episcopus recondat in pectore: cuius vsus ita antiquissimus est in Ecclesia, nam tempore Nicolai primi Pontificis Maximi, prope annum Domini de 860. publicè ab anterioribus temporibus episcopi crucem, vulgò *peccoral* reliquiis Sanctorum imbutam, & catenulis aureis insertam ante pectus portabant: constat ex Epistola Rochalei Succionensis Episcopi ad Nicolaum Papam. Filefacus *vbi supra c.1. §.2. fol.4.*

Postea ponit Stolum ab humeris dependentem, quæ significat patientiam quam Episcopus habere debet, vt promissiones reporter: & idè cum succinctorio nexibus quibusdam colligatur, quia virtutes virtutibus sociantur, ne aliquo tentationis moveatur impulsu. Innocent. *cap. 54. Durantus c. de stola. Cæremon. Episcoporum. lib. 2. cap. 8. col. 8. Missalis Romanus & Lancellottus supra num. 14.*

Presbyter autem iuxta decretum Bracarenfis Concilij debet vti stola transuersa ante pectus, sub excommunicationis pœna. Innocent. & Lancellottus *supra num. 11. & 12.* nam stola aliud significat in Episcopo, aliud in simplici Sacerdote: vt latè Gratianus disceptat, *forens. tom. 2. cap. 298. num. 61. fol. 401.*

Deinde induit tunicam sericam poderim id est talarem, significantem perseuerantiam, & illam tuni-

cam inconsutilem, super quam miserunt milites in die passionis fortem Innocentius *lib. 1. cap. 39. & 55. Durantus c. de tunica. Soto in 4. dist. 24. quest. 2. D. Thom. supra n. 80. & Lancellottus num. 11.*

Super tunicam induit Dalmaticam, sic dicta quia in Dalmatia fuit reperta, quæ charitatis largitatem significat: & idè largas habet manicas, nam episcopus manus debet habere largas ad eleemosynas, iuxta illud Esai. 38. *Frangite esurienti panem tuum, & egenos vagosque duc in domum tuam, &c.* ob id enim Diaconi specialiter Dalmaticis vtuntur, quia ab Apostolis electi sunt vt ex officio pauperibus inseruirent in eleemosynis elargiendis, & etiam Episcopis. Innocent. *de sacro altar. myster. cap. 40. & 55. Durantus. c. de Dalmatica. Diuus Thomas Soto & Lancellottus.*

Manus autem operit chirothecis, nam multoties bonum opus quod agitur innani corrumpitur favore, & idè cautelam significant, qualis fuit. Rebecca quando Iacob manus pelliculis circumdedit hædorum: ob quod dixit Dominus, attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus vt videamini ab eis, sed nesciat sinistra vestra quid faciat dextera. Habent enim circulum aureum desuper, ad bonorum operum prudentiam & splendorem significandum. Soto *supra Petrus Gregorius syntagmat. part. 2. lib. 15. cap. 12. num. 41. Innocent. c. 41. & 56. Durant. c. de chirothecis.*

Casula omnibus sacerdotibus communis est, Charitatem, quæ multitudinem opetit peccatorum, & vsque ad inimicos extenditur, significat: de qua latè Innocent. *cap. 42. & 57. Durantus. c. de planeta. Soto D. Thom. Lancellott.*

Postea

- Postea Mitram assumit, vtriusque testamenti (in quibus Episcopus debet esse peritus) significantem disciplinam. Circulus aureus qui anteriorem & posteriorem partem complectitur, indicat quoddam omnium scriba doctus in regno caelorum de thesauro suo noua profert & vetera. Innocent. c. 59. & cap. 44. Soto, Casaneus, Lancellottus, & Petrus Gregorius, Petrus à Biaxio in *director. election. cap. 50. part. 3. num. 1.*
- 58 Apostolorum autem tempore Episcopi utebantur in capite loco mitræ lamina aurea, siue bratea aurea in modum coronæ regalis, vt ex Clemente Alexandrino, & Eusebio refert Epiphanius, hæresi 29. & 78. quoddam ab antiquo vsi sunt Episcopi mitris pretiosis, gemmis ornatis, refert Baronius, Epiphanium citans anno Christi 34. n. 85. & 86.
- 60 Et sicuti antiquitus Episcopi utebantur corona regali loco mitræ, hodie è contrario Moscouitarum Rex loco coronæ regalis vtitur mitra, & loco sceptri baculo pastoralis. Ioannes de Persia in *his relationibus lib. 3. relat. 3. fol. 136.*
- 61 Episcopi & Archiepiscopi Moscouitarum mitris rotundis & nigris vtuntur: Natuagardensis Episcopus alba bicorni more nostro. Petrus Gregorius *syntagmat. lib. 15. cap. 12. num. 39.* & Lancellottus *suprà.*
- 63 Deinde baculus ei datur, qui significat custodiam, quam habere debet vt Pastor, & castigationem siue coëctionem vt diligens Paterfamilias: & idè est acutus in fine, rectus in medio, retortus in summo, quia Episcopus debet pungere pigros, regere debiles, colligere vagos. Gloss. in c. unico, de sacra vnct. Innocent. cap. 45. & 61. Durantus c. de baculo. Diuus Thomas, Petrus à Biaxio, Petrus Gregorius, & Casaneus. Bouadilla in *politica, lib. 2. num. 4. in fine, cap. 17.*
- 64 Apud Vtapienses insulanus Episcopus loco baculi portat Cereum, quia bonæ vitæ est solum, & in Episcopo magis quàm in aliis bonæ vitæ splendor nitescere debet. Petrus Gregorius *suprà num. 39.*
- 65 Deinde annulum, in signum spiritalis matrimonij accipit aureum, rotundum, & gemmatum, & est fidei sacramentum, in quo Christus sponsam suam sanctam ecclesiam subarravit, vt ipsa dicere possit, *Annulo suo subarravit me Dominus meus*, id est, Christus: cuius pædagogus & custodes sunt Episcopi. Innocent. cap. 46. & 60. Diuus Thomas, Soto, & Lancellottus, Pontificalis titulo de consecrat. electi in Episcopum. Panormitan. in c. antiqua. de priuileg. num. 10. Selua de benefic. part. 1. quest. 4. num. 31. Sarmiento de *reditibus, p. 4. cap. 6. num. 11.*
- 66 Et collocatur in quarto digito à pollice manus sinistra, qui minimo vicinus est: quia annulus in signum mutui amoris datur. c. *foemina* 30. quest. 5. & cum propria amoris sedes cor sit, & cor signari nullo modo valeat, signatur annulo quartus digitus, vbi vena seu neruus à corde procedens est.
- 67 Datur etiam annulus in amoris pignus, vt illo pignore mediante desponsatorum iungantur corda: at verò pignus cordi applicari nullo modo potest, sed quid faciendum, applicetur vbi cordis vestigia sunt, hoc est in quarto digito. Et sic Episcopus à sponsa annulum recipiens in mutui amoris signum & pignus, quia in corde recondere seu reponere nõ potest, ibi collocat vbi cordis (amor sedes) neruus adest: vt per eum semper recordetur fidei promissæ

missæ sponſæ; & sicut ille qui verè amat, vt communiter dicitur, in id quod amat transformatur, ita Episcopus intelligat iam ipse sibi non viuere, sed in sponſa, & sponſa in eo: vt Paulus dicebat, *uiuo ego, non ego, uiuit in me Christus*. Et iam cor suum non esse suum, sed sponſæ, & cor sponſæ esse suum, & sic anulum pro signo ferunt in testimonium.

Ex quo infero per abusum introductum, quòd Episcopi in quarto digito manus dexteræ anulum portent, & sæculares in minimo eiusdem manus dexteræ: non quia in eis ea ratio quæ in Episcopis procedit, sed in signum superioritatis quam quartus digitus manus sinistrae inter alios habet, utpote cordis ornamento decoratus: nam ex eo quidem nervus de corde natus prorsus pergit vsque ad quartum digitum, manus sinistrae, & illic definit implicatus cæteris eiusdem digiti neruis; & idèd visum veteribus fuit, vt ille digitus annulo tamquam corona circumdaretur. Anulus Gellius in lib. *Aegyptial. lib. 10. cap. 10.* Petrus Gregorius *synagmat. iur. lib. 8. cap. 7. num. 1. tom. 1.*

68 Manipulum tunc assumit, cum in altari confessionem dixerit, & ei apponitur in manu sinistra, vt sudorem mentis abstergat, & soporem cordis excutiat: nam idèd dicitur manipulum, siue mappula, vel fudarium. Innocent. *cap. 58.* Durant. *c. de manipulo.* Lancellott.

69 In Missis defunctorum assumere debet manipulum ante planctam vt cæteri Sacerdotes, neque debet vti sandaliis, chirothecis, baculo pastoralis, neque orationes dicit aliàs dicturus si eis vteretur. Cæremonial. episcoporum. *lib. 2. cap. 11.* & in Pontifical. Neque vti potest pallio. *c. quia*

nos. & ibi Panormitan. *num. 3. & 6.* & Baldus *num. 1. de auth. & usu pallij.*

Romanus Pontifex numquam vtitur baculo pastoralis, quia à nemine nisi à Deo recipit potestatem, vel propter illud historiae; referunt namque quòd cum B. Petrus: Marcellum discipulum suum (quem Dominus inter discipulos constituit dicens, nisi efficiamini sicut paruulus iste non intrabitis in regnum caelorum) misit cum quibusdam aliis ad prædicandum Germanis, qua in via ad viginti dietas defuncto collega eius, rediit ad nuntiandum Petro, cui Petrus, accipe dixit baculum hunc, & tangens defunctum dic, surge in nomine Domini, & prædica, & à die vigesimo mortis suæ tetigit, & surrexit, & tunc baculum à se amouit Petrus, & hodie cum maxima reuerentia Treuerensis seruat ecclesia. Innocentius de *sacr. altar. myster. cap. 61. c. unico de sacra. vnct.* Zerola in *prax. verbo baculum, part. 2.* Lancellottus in *templo lib. 2. cap. 1. num. 3. de Pontificis maximi ornatu. summ. cruce vtitur Pontifex.* Diuus Thomas, Soto, Casaneus, Petrus Gregorius, Bonadilla, Barbosa in *pastorali, tit. 1. cap. 5. num. 14.* Hieronymus de Leyua in *examine Episcoporum, lib. 4. cap. 10. num. 21.*

71 Archiepiscopus, seu Patriarcha inter Missarum solemnia vtitur pallio, quod significat disciplinam: nam Archiepiscopus non solum debet regere suos, sed etiam omnes de prouincia. Fit de candida lana contextum, habens desuper circulum humeros constringentem, & duas lineas ab vtraque parte dependentes, quatuor autem cruces retrò, & à dextris, & à sinistris: sed à sinistris est duplex, & simplex à dextris. Tres autem acus pallio infiguntur, ante

ante pectus, super humerum, & post tergum, hæc omnia moralibus sunt imbuta mysteriis, & diuinis grauida sacramentis, quæ mirabiliter exponit Innocentius *c. de pallio* 62. Durantus *c. de pallio*. Hieronymus Roman. *en su republica Christiana cap. 6. lib. 3.* Armilla & Syluester *verbo pallium*. Abbas *in rubrica de auctor. & usu pall.* Lancellottus *in templo, lib. 2. cap. 1. de ornatu & de pallio. & cap. 4. de Archiepiscopo*. Cæremonialis Episcoporum *lib. 1. cap. 16.*

72 Sed non semper eo uti poterit, nisi in festiuitatibus solemnibus, ut in die Natiuitatis Domini, S. Stephani, S. Ioannis, in die Circumcisionis, in Epiphania, in Ramis palmarum, in Cœna Domini, in Sabbato sancto, tribus diebus Resurrectionis, & etiam Pentecostes, in Festiuitate omnium Sanctorum, omnium Apostolorum, in Dedicatione ecclesiæ, in die Anniuersarij suæ consecrationis, in ordinationibus clericorum, in consecrationibus Episcoporum & in principalibus festiuitatibus Ecclesiæ suæ. Gloss. *in c. ad honorem. de auct. & usu pallij. c. final. de feriis. c. ad honorem. e. quia nos, cum similibus de auct. & usu pallij. c. final. de feriis.* Rodeanus *de simonia part. 1. cap. 17. num. 9. fol. mibi 60.*

73 Papa verò quolibet die, loco, & tempore eo utitur. *c. ad honorem. & ibi Panormitan. & Scribentes, de auctor. & usu pal.* Marius Alterius *de censuris tom. 1. lib. 5. disp. 12. cap. 2. col. 5. litera B.* Hieronymus de Leyua *in examine Episcoporum, lib. 4. cap. 10. num. 20.* Rodeanus *n. 10.*

73 Archiepiscopus quando processionaliter exiit de Ecclesia pallium non portat, sed tenetur precisè in porta Ecclesiæ relinquere, ob magnam reuerentiam illius vestimenti:

nam datur sibi in signum Pontificalis officij, ut eo inter Missarum tantum solemnia utatur, non verò per vias, *c. 1. & ibi Abbas de auct. & usu pallij.* Emanuel Sa *verbo pallium. n. 1.* Hieronymus de Leyua *n. 14.* Liber Pontificalis *titulo de pallio.*

74 Neque potest extra prouinciam cum pallio celebrare, etiam de licentia Ordinarij illius loci, quia strictior est usus pallij quàm Pontificalium. Gloss. *in Clement. ultim. de priuileg. & Cardinalis ibi num. 6. vers. simili. c. ex tuarum. 5. & ibi Abbas, & in c. cum sis. num. 3. de auct. & usu pal.* Hostiensis *in summ. eodem tit. 8. & quo loco.* Liber Pontifical. *dic. titulo. Sa verbo pallium, n. 1.*

75 Sed quòd possit pallio uti extra prouinciam de licentia Ordinarij illius loci, tenet Hieronymus de Leyua *in lib. dicto exam. Episcoporum. c. 10. lib. 4. n. 17.*

76 Neque potest intra prouinciam cum pallio celebrare sine Suffraganei illius loci permissu: licet de iure antiquo libere poterat. Emanuel Rodriguez *cap. 4. de sus obras. cap. 67. de los Obispos, num. 24.*

77 Et licet possit alium Archiepiscopum inuitare ad celebrandum in sua ecclesia, & illi accommodare suum Pontificale, specialiter cautum est in pallio ne accommodare possit. *c. ad hoc. 2. & ibi Panormitan. num. 3. de auct. & usu pallij.* Liber Pontificalis, Hostiensis, Sa, Leyua *num. 18. supra.* Lancellottus *in templo, lib. 2. cap. 4. de Archiepiscopo.*

78 Archiepiscopus seu episcopus in loco exempto suæ diocesis potest in Pontificalibus celebrare, etiam cum pallio, & populum solemniter benedicere, cum verbis, *Sit nomen Domini benedictum:* & habere Canonicos qui ei assistant, etiam sine licentia exemptorum. *Clement. ultim.*

de privileg. & Cardinal. ibi. num. 9. Gratian. *disceptat. forens. cap. 467. tom. 3.* Franciscus de Pauinis *de visita. quest. 3. partis secunde, n. 9.* Tuschus *litera E, conclusione 243. num. 3.* Syluester & Angelus *verbo pallium, n. 3. & 6.* Cæremonialis Episcoporum, *lib. 1. cap. 4.* Barbosa *in pastorali part. 3. allegat. 80. num. 14. & allegat. 105. num. 66.*

79 Sed quod facere Patriarcha, Archiepiscopus, seu Episcopus nequit, illud est: concedere alteri Episcopo licentiam in loco exempto suæ Diocesis vel in Diocesi Suffraganei celebrandi, sine licentia ordinarij, aut exemptorum. Neque ibi ipse Archiepiscopus, seu Episcopus, sine exemptorum licentia prædicare poterit, licet intra limites suæ Diocesis aut prouinciæ sint. Gratianus *num. 31. vsque ad 37.* Barbosa *in pastorali part. 2. allegat. 6. num. 14.*

80 Archiepiscopus si ad aliam transfertur ecclesiam, pallium cum eo transfertur, sed non quoad vsum: nam si Ecclesia Archiepiscopalis est, alium petere tenetur, non verò suo vel prædecessoris vti. Si verò Episcopalis tantum, id seruare debet, vt postea cum eo sepeliatur, vel cum ambobus, si aliud sibi concessum est. Gloss. *in c. ex tuarum,* & ibi Abbas *in c. ad hoc. de auth. & vsu pallij.* Idem Abbas *in c. bona memoria d. 2. in fine, cum gloss. de postulat. Prælator.* Hostiens. *titulo de pallio,* & Liber Pontifical. *codem titulo Emanuel Sa verbo pallium, num. 3.* Rodeanus *p. 1. tit. de simonia. c. 17. n. 10.* Hieronymus Venero *o. 10. n. 14.*

81 Et licet prohibitum sit mortuorum corpora cum ornamentis pretiosis & annulis sepelire. *l. medico. §. mulier. ff. de auro & argento legato. l. & siquis §. impensa. ff. de religiosis & sum-*

pribus funerum. l. seruo alieno 113. §. ineptas. ff. de legatis primo.

82 Veterum enim mos sollemnis fuit apud multas receptus prouincias, quòd in exequiarum die vita functus mirificè exornaretur, sicuti in die supremæ ac magnæ lætitiæ: vt videre est latè apud Alexandrum ab Alexandro *dierum genialium,* & ibi Tiraquellus *lib. 3. cap. 7.* Plutarchus *problem. cap. 13. & 25.* Homerus *lib. 18. de cadauere Patrocli.* Suetonius *in Nerone cap. 50.* Pomponius Mela *lib. 2. cap. 2.* Valerius Maximus *lib. 2. cap. 1. & lib. 4.* Valerius Tribunus *in illa eleganti oratione apud Linium 4. decada. lib. 4.* Egregiè & latè Ioseph de Aosta Iesuita *in historia naturali de las Indias* vbi plura refert, *lib. 5. cap. 8.* Constat etiam ex eo quòd illi qui canonizandi erant, in solemnitate die defuncti effigies pretiosis induebatur ornamentis, vt refert Alexander ab Alexandro: & ibi Tiraquellus cum alijs, *dierum genialium lib. 6. c. 4. fol. mibi 844.* vbi canonizationis formam in hunc refert modum: Qui consecrandus, ac in Sanctos referendus erat, vita functo, tunc pyram in tabernaculi formam construebant, auro & ebore signisque & tabulis pictis exornatam mirificè, alium desuper tabernaculum breuiorem vsque ad tertiam consignationem erigebant, aquila cum omnium Deorum aggestu in summo culmine locata, lectoque constructo purpura & auro, in quo defuncti effigies qui consecrandus erat, valde exornata iacebat. Senatus, Equester ordo, atque magni viri triumphales, quique amplissimos honores gesserant, cum magno applausu procedentes, lectum deferebant in pyram, cum carmine & hymnis, omnibus humanis diuinisque aggestis honoribus. De-

num

mum incensa pyra cum vapore & fumo aquila agitata è summo culmine tabernaculi aëra petiisset, religio incussa fuit ipsius animam per inane cælum transisse, ipsamque quod mortale erat, defæcato & caduco in numero, cælestium & in Deorum consilio receptam fuisse: & hanc consecrationem Græci apothefim appellabant.

84 At verò in Episcopis contrarium decisum extat; vt Glossa & Baldus notarunt in capite 2. de auth. & vsu pallij, vt tam in vita, quàm in morte, corpus armatum incedat contra inimicorum insidias, & tunc tremendus & terribilis infernalibus potestatibus appareat, ad eumque accedere timeant, cum eum tamquam fortem militem cælestis militiæ Pontificalibus indumentis, cum pallio, baculo, & mitra munitum viderint: & idèd dicitur mitra à minando. Gloss. in c. 9. 49. dist. quasi minans dæmoni; vel idèd quia mitra, qua cælestem Sion est ingressurus, benè est quod corpus habeat vestem, & ornamenta nuptialia, quæ sibi tradidit Sponsa in die coronationis suæ. Coronationis dies tunc est cum laqueus contritus fuerit, & à miserrimo corporis carcere liberati fuerimus: igitur ornatur tunc maiestuosè, quando eius anima cælestem gloriæ coronam acceptura est, ne sibi dicatur, *Amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem?*

85 Archiepiscopus in mari vita functus, non proiicitur in mare cum pallio. Argumento textus in l. quidem. ff. de condition. inst. sed debet seruari, & postea sepeliri in Ecclesia, neque idèd rei animatæ sepultura dicetur. Baldus in c. ad hæc. de authorit. & vsu pallij, num. 1.

86 Si pallium casu accidentali per-

datur, vel cremetur, alium petere debet à Papa, non ipse eligere. Hieronymus de Leyua in examine Episcoporum. lib. 4. c. 10. n. 19.

87 Archiepiscopus electus, confirmatus, & consecratus donec pallium accipiat non potest facere portare coram se crucem, (vulgò Gion.) Liber Pontifical. titulo de pallio. Cæremonial. Episcoporum lib. 1. cap. 4. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 4. de Archiepiscopo. Rodeanus titulo de simonia, cap. 16. part 1. Angelus verbo Archiepiscopus, num. 3. & Syluester eodem verbo, num. 6. c. quod sicut. §. super eo. de elect. Cardinal. in Clement. ultim. de priuileg.

88 Existens Episcopus in aliena Diocesi potest sine licentia Ordinarij in Pontificalibus celebrare, hoc est, Missam cum mitra, & baculo, & cæteris ornamentis Pontificalibus cantare. Gloss. in Clement. ultim. de priuileg. verbo etiam celebrare, & Cardinalis ibi, num. 6. idem Cardinal. in Clement. 1. de foro competent. Panormitanus in c. ex tuarum, & in c. fin. de auth. & vsu pallij, & in c. antiqua de priuilegiis, num. 10. & in c. 1. vt lite pendente, num. 7. Iacobus à Grassis in decis. lib. 3. cap. 2. num. 10. Syluester verbo Archiepiscopus, num. 6. & verbo Patriarcha vers. ex quo infertur Nicolaus de Milis in repertorio, verbo Episcopus, vers. Episcopus etiam. Franciscus de Aretio conf. 150. incipit respondendo breuiter, num. 3. Couatruuias variar. lib. 3. cap. 20. num. 9. Bonacina de sacramentis omnino videndus disput. 3. quest. vnic. punct. 2. num. 13. Barbosa in pastoralis, tit. 3. cap. 1. num. 23. & part. 2. allegat. 30. num. 16. & part. 3. alleg. 80. num. 14.

89 Et tunc poterit etiam populum solemniter benedicere, cum verbis, *Sit nomen Domini benedictum, &c.*

Bonacina ubi supra citans Henriquez; sed contrarium tenent Panormitanus in c. antiqua de privilegiis, num. 10. & Syluefter verbo Patriarcha. sed Bonacinae & Henriquez opinio æquior.

90 Neque obstant verba Concilij Tridentini in c. 5. de reformat. sess. 6. vbi prohibetur episcopis Pontificalia in aliena Diocesi exercere sine Ordinarij licentia: nam nomine Pontificalium de quo ibi, debet intelligi de vsu Pontificalium cum aliquo exercitio, qualis est clericos ordinare, chrisma conficere, aras & calices consecrare, indumenta cultui diuino parata benedicere, &c. Cardin. Toletus in summ. lib. 1. cap. 49. num. 2. non verò Missæ celebratio cum mitra, & baculo, quæ non superioritatem seu iurisdictionem, sed grauitatem, & tantæ dignitatis maiestatem denotant. Syluefter verbo Patriarcha. vers. ex quo infertur. Iacobus à Grassis d. lib. 3. cap. 2. num. 10. & patet ex eo quòd Episcopus suspensus à Pontificalibus, vel à Pontificali officio, non fit irregularis etiam si celebret cum mitra, & baculo, & aliis Pontificalibus indumentis, eo quòd sub nomine Pontificalium, vel Pontificalis officij non comprehenditur Missæ celebratio. Gloss. singular. in extrauag. 2. Ioann. 22. de elect. verbo à Pontificalibus. Gloss. in c. dilectus, de consuetudine, verbo à suspensis. Gloss. in c. quia Pontificali 2. de officio delegati, lib. 6. verbo sacerdotale, vers. scias. Emanuel Sa verbo suspensio. num. 8. Zerola in praxi, verbo Episcopus, part. 2. num. 26. Paulus Borgasius de irregularitate, part. 6. titulo de sententia suspensionis, num. 32. Speculator titulo de dispensationib. lib. 1. part. 1. §. 4. num. 36. Armilla verbo suspensio. num. 9. Couarruuias in Clementin. si

furiosus, part. 1. §. 1. vers. secundum. Iacobus à Grassis in decis. lib. 4. c. 25. num. 3. & sic Concilium non prohibet Missæ celebrationem cum Pontificalibus ornamentis, vt ex textu Concilij accipitur, vbi tantum loquitur de vsu Pontificalium, cum exercitio, ibi: Pontificalia in personas eidem Ordinario subiectas, & ibi: & sic ordinati. Non verò de Missæ Pontificalis celebratione, quæ Ordinario nihil detrahit, seu usurpat; & mens Concilij est, quòd nemo nisi in suam messem falcem mittat, vel iurisdictionem exerceat. Et cum Episcopus Pontificaliter celebrando neque iurisdictionalem actum exerceat, neque Ordinatio præiudicet, dicendum est cum Bonacina, Couarruuias, Henriquez, & Barbosa, posse extra Diocesim celebrare Pontificaliter, sine licentia Ordinarij, & vti benedictione solemnī, cum verbis, Sit nomen Domini benedictum; sine aliquo suspensionis metu.

Sed non debet extra Diocesim benedictionem simplicem dare itineribus cundo. Stephanus Gratianus disceptation. forensium. cap. 467. num. 58. tom. 3. Hieronymus Venero in examine Episcoporum, lib. 4. cap. 17. num. 19. fol. mihi 288. Vgolinus de off. & potest. Episcopi, p. 2. c. 3.

Et ratio est, quia Episcopi benedictio (vt postea dicemus) venalia peccata dimittit, quæ nisi per Superiorem dimitti nequeunt. c. quod autem. de pœnitent. & cum Episcopus extra Diocesim nihil iurisdictionis habeat, seu superioritatis, ergo talem benedictionem simplicem impartiri non debet.

Interrogauit enim me in casu occurrenti quidam præstantissimus Præsul extra propriam Diocesim existens, vtrum posset in hac Matritana curia confessiones audire; & tentes

91

92

93

94

respondi sine dubio posse, si pœnitentes subditi essent: quia sacramentalis confessio, & absolutio, sine strepitu iudiciali fit, & inter volentes exercetur, & sic quia de voluntaria iurisdictione est, exerceri extra territorium posse. Gloss. in c. nouit. & in c. excommunicatio. de offic. delegati. Gonzales in reg. 8. cancellar. gloss. 62. num. 10. Cardin. in Clement. 1. de foro competent. Menochius de arbitrar. lib. 1. quest. 43. num. 16. & 17. Toletus lib. 1. cap. 16. num. 14. & lib. 3. cap. 13. Victoria in summ. titulo de confess. num. 138. Henriquez lib. 6. cap. 7. §. 1. Gregorius Lopez in l. 21. verbo parochianos. tit. 4. part. 1. Hostiensis in summ. de pœnitent. §. cui consenti. vers. & numquid. Et posse etiam, licet subditi non essent, si Ordinarij licentiam haberet omnia exercendi, quasi in propria existeret Diœcesi.

Si verò hanc licentiam non haberet, neque pœnitentes subditi fuissent, nullo modo posse: quia extra Diœcesim in alienos subditos nullam habet iurisdictionem, neque aliqua exercere sibi permittebatur, sine Ordinarij illius loci permisso, & idè Episcopus extra Diœcesim non consideratur nisi tamquam persona priuata. Ancharranus in Clem. quamuis de foro competent. num. 1. Carolus Ruinus cons. 155. num. 7. vol. 4. Stephanus Gratianus disceptation. forensium. 2. cap. 298. n. 90. & c. 383. n. 1.

Neque potest episcopus in aliena Diœcesi sine Ordinarij licentia prædicare, vt decisum extat à Clemente VIII. anno de 1600. referunt Gratianus disceptation. cap. 383. n. 10. & 11. Riccius in prax. decis. 543. n. 5. & decis. 706. num. 6. Fulcus de visitat. lib. 2. cap. 20. num. 23. Directorium Inquisitorum 2. parte in c. excommunicamus. §. quia verò. num. 2.

& 3. Barbosa in remissionibus ad c. 2. Concilij Tridentini sess. 5. de reformat. fol. 9. num. 3. & in pastoralis part. 3. allegat. 76. num. 2. & verba illa, *Ite, & prædicate Euangelium hoc omni creaturæ.* Matth. 9. Matci vltim. nihil generalitatis inducunt: nam postquam episcopatum diuisio facta est, sunt intelligenda in proprio populo, non in alieno, nisi illius populi Præsul præstet assensum. ita Fulcus Gratianus, Riccius, & Barbosa.

Episcoporum namque præcipuum munus prædicatio est: & idè Apostolus 1. Timoth. 3. Episcopum vult esse Doctorem, vt potens sit exhortari in doctrina sana, & eos qui contradicunt arguere; sicuti iniqui & peccatores hoc munus assequi prohibentur, ita indocti & imperiti à tali officio retrahuntur, illi enim exemplo suo vitam bonorum corrumpunt, isti sua ignauia iniquos corrigere nesciunt. Quomodo enim episcopi docere poterunt, si ipsi non didicerunt, & si nesciunt docere, delinant locum docendi, quem habent: ignorantia quippe Præsulum, vitæ non congruit subditorum: nam ex officio tenentur subditos docere, atque instruere, & aduersarios & impios reuincere, qui nisi refutati fuerint, atque conuicti, facile poterunt simplicium corda peruertere. Meritò enim de illis dicere possumus quod scriptum extat Cantico. *Mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium:* Sed quare mille clypei pendent, si sibi vnum sufficit? quia Episcopus non solum debet esse peritus sibi, sed etiam subditis & esse omnium armatura, & scutum, vt debiles sua doctrina, & prædicatione munire, & fortificare valeat. Pendent etiam ex eo mille clypei, vt in eis iacula subditis iacta recipiat, & vt ad eum omnes accedentes ita

97

98

99

fortes & munitos mittat sua sapientia, & scripturarum disciplinis, quòd illud eis feruiat contra inimicorum insidias, pro scuto pendente etiam ex eo mille, vt inter subditos elargiatur, hoc est, doctrinam & eruditionem quam habet, ita subditis communicet, quòd intelligant in eo habere doctorem & protectorem, qui in necessitatibus eorum scutum sit, vt eis subueniat. Hac enim de causa valde Episcopis in propria Diocesi residentia commendatur & omnibus prohibetur ibi prædicare, quia indecens & inconueniens est, quòd oues alieno defendantur scuto, atque alantur pabulo, & meretricum more, subditi, qui filiorum vicem obtinere debent, exponantur, vt alieno alantur lacte, & extraneorum protegantur scuto.

100 Sed quia ex infirmitate, seu ex alia iusta causa non semper prædicare Episcopi queunt, permissum in diuersis Conciliis est eligere verbi Dei concionatores peritos, qui diuini verbi mysteria sedulo populo & subditis annuntient. *c. Episcopus nullam. 88. dist. c. inter cetera. de offic. ordinari. Concil. Trident. de reform. sess. 5. cap. 2. & de reformat. sess. 24. cap. 4.* Latè Filescacus *de sacra Episcoporum. auth. cap. 1. §. 4. & cap. 15. per tot.* Barbosa *in pastoral. part. 3. alleg. 76. num. 4.*

101 Et sic ad Episcopum, non ad ciuitatis communitatem, aut ad Ecclesie Capitulum pertinet eligere Prædicatores, quacumque consuetudine seu priuilegio non obstante. Barbosa *suprà num. 6.* Et sic in Aduentu, Quadragesima, & in ceteris festiuitatibus, ad eum spectat electio, & soluere Prædicatoribus stipendium, ratio est, quia ipse ex officio prædicare tenebatur, & ob

infirmitates, seu ob impedimenta, alium loco suo ponit: igitur ad eum substitutum gratificare spectat, non ad Capitulum Ecclesie, nisi sede vacante, vt sacra Congregat. declarauit, *super cap. 8. Concil. Trident. de reformat. sess. 24.* teste Vincentio de Marzilla *lib. 1. tit. 4. de verbi Dei concionatore. fol. mil. 51.*

Et quia Episcoporum proprium munus prædicatio est, prohibetur omnibus Religiosis concionari, etiam in Ecclesiis suorum Ordinum, nisi à suis Superioribus examinati de moribus, & scientia, & approbati in scriptis se præsentauerint coram Episcopo illius loci, vt benedictionem, & licentiam obtineant. Emanuel Rodriguez *tom. 3. quest. regular. quest. 32. art. 5.* Barbosa *in pastoral. part. 3. allegat. 105. num. 26.* Henriquez *lib. 7. de indulgentiis c. 26. iuxta finem.* idem Barbosa *in remissionibus ad cap. 2. sess. 5. de reformat. num. 7. fol. 9.* & ibi Henriquez & Rodriguez referunt, Religiosos sanctissimæ Societatis IESV habere priuilegium à Gregorio XIII. concessum, quod vbiicumque itinerantes possint prædicare, & confessiones audire, si semel approbati fuerint, dummodò id fiat non contradicentibus curatis, vel in locis vbi Episcopus adest, petita ab eo, & obtenta licentia.

Regulares accedentes pro concionandi licentia obtinenda, ab Episcopo non debent examinari, nisi consuetudo in contrarium extet: quia censeantur mitti examinati à suis Prælati, & in Concilio Trident. *cap. 2. sess. 5.* non fit de examine faciendò mentio, sed tantùm de benedictione petenda. Miranda *in Manuali q. 50. art. 2. conclus. 1. in medio.* Barbosa *in pastoral. p. 3. alleg. 76. n. 23.*

SVM

S V M M A R I V M.

- Episcopo seculari an sit testari prohibitus. num. 1.
- An obligetur ad paupertatem. num. 2.
- De redditibus quare nequeat testari Episcopus. num. 3.
- De quibus bonis testari queat Episcopus. num. 4.
- Regularis Episcopus non absolvitur à paupertatis voto, neque efficitur reddituum Dominus. num. 5.
- Abdicatio dominij an obstet Episcopali statui. num. 6.
- De hereditario iure prouenientibus an testari possit Episcopus regularis. num. 7.
- Ius succedendi an recuperet Regularis Episcopus. num. 8.
- Ius condendi testamentum utrum recuperet. num. 9.
- Papa Regularis utrum testari queat. num. 10.
- Episcopis Regularibus quis succedat. num. 11.
- Episcopo Regulari titulari quis. num. 12.
- Ex bonis Episcopi decedentis quid habere debeat Ecclesia: & quid seruare teneantur Capitulares cum primò Episcopus Pontificaliter celebrat. num. 13.
- Inuentorium ad quid facere debent Episcopi tam regulares, quam seculares. num. 14.
- Inuenta tempore mortis Episcopi ex quibus bonis acquisita intelligantur. num. 15.
- Si Episcopus quod emit emere ex propriis bonis dicat, an credatur. num. 16.
- Textus in l. si defunctus. c. de arbitraria tutela. explanatur. num. 17.
- Episcopo mercaturam exercere utrum permittatur. num. 18.
- Quare ex bonis Ecclesie, & non aliunde presumantur acquisita inuenta tempore mortis Episcopi. num. 19.
- Episcopus regularis utrum possit reuocare testamentum, quod fecit antequam habitum suscepisset regularem. num. 20. & 21.
- Episcopus secularis de quibus testari poterit, etiam in infirmitate constitutus, ex qua discessit. num. 22.
- Episcopus secularis titularis an testari possit. num. 23.
- Episcopis quis testandi licentiam concedere valeat. num. 24.
- Episcopus regularis quid exprimere teneatur, si licentiam testandi petit. num. 25.
- Et quid si de patrimonialibus testari desiderat. num. 26.
- Ad hoc ut Regularis Episcopi testamentum valeat, utrum requiratur quòd dicat se habere licentiam testandi. num. 27.
- Licentia testandi concessa Episcopo seu Cardinali, an morte Papae concedentis extinguatur. numero 28.

Licentia

Licentia testandi concessa Episcopo an aliquid operetur, si Episcopus non condito testamento moriatur. num. 29.

Episcopus licentiam testandi petens, an exprimere teneatur quòd ex alia causa seu privilegio de aliqua summa disponere potest. num. 30.

Episcopus, cui licentia testandi concessa est, an codicillos seu donationem facere virtute licentiae possit. num. 31. & 32.

Licentia testandi an conualescere faciat testamentum antea factum. num. 33.

Quid facere debeat ad cautelam. num. 34.

Licentia testandi concessa Cardinali seu Episcopo, an primo testamento facto extinguatur. num. 35. usque ad 37.

Testatoris voluntas usque ad mortem de ambulatoria. num. 36.

Licentia testandi concessa Episcopo, an intelligatur ad pias causas, seu ad prophanas. numero 38.

Licentia testandi simpliciter concessa an valeat ad hoc, ut virtute eiusdem maioratum instituere possit Episcopus. numero 39.

Maioratum de redditibus Episcopatus an facere Episcopus possit dum viuit. num. 40.

Quid si est constitutus in ea infirmitate, ex qua discessit. numero 41.

Utrum maioratum facere liceat ex redditibus, quos aliàs consumere tenebatur in suae familiae sustentationem, & ipse parè viuendo seruauit, ad de eis disponendum. num. 42.

Episcopus secularis, qui patrimonium habet, an redditus ex patrimonio prouenientes seruare possit, & se ac familiam alere ex redditibus Episcopatus, ut postea possit de redditibus patrimonij disponere. num. 43.

Testamentum Episcopi vel Cardinalis an subiiciatur querelae. num. 44.

Cardinalis secularis potest testari de eo stipendio quod sibi datur intuitu galerei Cardinalitij. num. 45.

Episcopus an sepulturam sibi eligere extra Diocesim valeat: & expense ex quibus bonis fieri debeant. num. 46.

Quibus expensis Episcopi sint sepeliendi remissio. num. 47.

Episcopo defuncto non electa sepultura ubi sepeliri debeat. n. 48.

Quid si decedit extra cathedralem Ecclesiam, vel extra Diocesim. Quid si est externi Episcopi coadiutor. num. 49.

Heredes Episcopi defuncti an teneantur reficere deteriorata in bonis Episcopatus. num. 50.

Compensatio in his rebus utrum habeat locum. num. 51.

De spolio Episcopi defuncti an debeat regalis decima. num. 52.

DE TESTAMENTIS.

CAPVT DECIMVMQVARTVM.

P

1 **R**o huius primæ partis complemento placet agere de vltimarum voluntatum dispositione, quia quantò difficilior est eius materia, cautiùs circa ea agendum est, ad cuius enodationem præmitto.

2 **E**piscopo sæculari ratione suæ personæ non esse testari prohibitum, cum ad paupertatem aliquo voto non obligetur. Diuus Thomas 2. 2. *quest.* 185. *art.* 6. Soto *de iustitia & iure quest.* 4. *art.* 3. & sic tam in vita quàm in morte de bonis propriis, & de aliunde quæsitis, quàm ex redditibus Ecclesiæ testari poterit, seu disponere. Lafarte de Alcaualas. *c.* 19. *num.* 49. Didacus de Spino *in speculo testamentor. part.* 14. *num.* 22. Sarmiento *de redditibus, part.* 3. *cap.* 3. *num.* 4. Molina *de iustitia, disp.* 147. *conclus.* 1. *col.* 5.

3 De redditibus verò episcopatus nequit in morte disponere: sed hoc non provenit ratione personæ, sed ratione rei, & ex natura ipsius rei, hoc est, Episcopatus, quem si quis obrinuerit à fructuum dispositione in morte priuatur. Lafarte, Spino, & Sarmiento.

4 Et sic constat episcopum sæcularem liberè posse disponere, & testari de rebus ante Episcopatum habitis, & de à parentibus, seu cognatis relictis, & de acquisitis sua industria, & labore, & etiam de provenientius ratione Ordinis sacerdotalis, dum non sint prætextu

Episcopatus vel Ecclesiæ, vel comparatis intuitu Ecclesiæ. *c. quicumque cum sequentibus* 12. *quest.* 13. *c. fixum cum multis sequentibus*, 12. *quest.* 5. *auth. licentiam. 6. de Episcopis & clericis. can. 1. de successoribus ab intestato.* Molina *de Hispaniar. lib.* 2. *cap.* 10. *num.* 27. vbi alios citat. Couarruias *in c. 1. de testamentis, num.* 11. Mantica *de coniecturis vltimarum, lib.* 2. *tit.* 9. *num.* 4. Egidius de Bellamera *conf.* 1. *num.* 47. *fol.* 17. Thomas Docius *conf.* 58. *incipit vito themate. n.* 3. Nauarrus *de reductibus in apologia, quest.* 3. *monit.* 4. Baldus *in auth. licentiam. c. de Episcopis & clericis, num.* 1. & ibi Salicetus, Franciscus Leo *in thesauro part.* 3. *cap.* 3. *num.* 1. & 2. Siculus *de præstant. Cardinal. basilica* 1. *part.* 3. *num.* 5. Sebastianus Brant. *in rubrica. c. de Episcopis & clericis.* Decianus *responsio* 80. *tom.* 4. *diuersor.* Lafarte *dict.* *cap.* 19. *n.* 49. Rodriguez *tom.* 4. *cap.* 67. *de los Obispos. num.* 34. Couarruias *tom.* 2. *variariar. cap.* 1. *num.* 3. & 11. *vsque ad finem.* Barbosa *in pastoralis, part.* 3. *allegat.* 114. *num.* 10. Syluester *verbo Episcopus, n.* 9. & Emanuel Sa *codem verbo n.* 32.

Episcopus regularis cum à paupertatis voto non liberetur, neque efficiatur Dominus reddituum Episcopatus, (sicuti est Episcopus sæcularis) Gloss. *in c. quorundam verbo mendicantium. de elect. in 6. & in c. de Monachis. verbo discedere* 16. *quest.* 1. & *in c. unico verbo legimus* 18. *quest.* 1. Diuus Thomas *quest.* 88. *art.* 11. *ad*

4. & quest. 185. art. 4: ad 3. & in 4. sentent. dist. 38. quest. 1. art. Nauarrus in comm. 1. de regul. num. 31. & comment. 2. num. 17. vers. questionis est. & de redditibus quest. 1. monit. 9. num. 1. & monit. 11. num. 1. & monit. 52. num. 1. Henriquez in summ. lib. 10. de sacram. Ordinis, cap. 32. §. 5. & c. 33. §. 3. Couarruias in cap. 1. num. 8. de testamentis. Gregorius de Valentia. 2. 2. disp. 10. quest. 3. punct. 8. Azor institution. moralium, part. 1. lib. 12. cap. 9. quest. 2. vers. profecto Barbofa in pastoralis part. 3. allegat. 114. num. 19.

6. Eo quod abdicatio (vt iam diximus. cap. 5. num. in hac prima parte.) omnis dominij non obstat regulari episcopo dummodò habeat liberam & amplam omnium bonorum administrationem, de quibus in vita tam amplè potest disponere licitè, quàm amplè episcopus sæcularis. Nauarrus de redditibus quest. 1. monit. 8. & monit. 33. num. 1. Anastasius Germonius de indultis Cardinalium, §. regularia beneficia, num. 47. & sic decisum fuisse in Rota testatur Barbofa num. 21.

7. Et sic testari, vel in morte disponere, etiam de iure hæreditario prouenientibus, vel derelictis ab amico nequit; (nam licet ius succedendi patri, vel alij consanguineo, recuperet. c. unico 18. quest. 1. l. 1. c. de sentent. passis & restitutis. & sic possit perere legitimam suam, non vt sibi acquirat, sed vt post mortem relinquat. Rodriguez in questionar. verbo Episcopus, & tom. 4. de sus obras. c. 68. num. 4. Barbofa num. 29.) Non tamen recuperat ius condendi testamentum, cum non possit id sibi appropriare, vt in morte de eo disponat, ob votum paupertatis. Gloss. in author. licentiam. c. de Episcopis, & clericis, & ibi Baldus num. 3. auth. ingressi.

9. Et licet de iure antiquo bona Episcopi decedentis non monasterio, sed Ecclesiæ competebant post eius mortem, hodie verò Camera Apostolica succedit Episcopis regularibus in omnibus bonis, quolibet modo acquisitis, & sæcularibus in acquisitis intuitu Ecclesiæ, & etiam ex redditibus Episcopatus, si licentiam de eis disponendi non habeant: quod non ab antiquo introductum est, (testantur Valencuela, & Nauarrus) sed à tempore; cuius initij apud plerosque habetur memoria. Nam antea non solitum erat ex hæreditate Episcopi decedentis, nisi aliquid, puta rem vnã, quam Camera eligebat, deducere ex supellectile, qua lu-

c. de Sacrosanctis Ecclesiis. Panormitanus in c. cum olim de priuileg. num. 7. Stunica de vera religione, lib. 2. cap. 27. de voto paupertatis. Siculus de præstant. Cardin. quest. 3. basilica prima partis, num. 52. Diuus Thomas 2. 2. quest. 185. art. 8. num. 8. Thomas Docius conf. 58. incipit viso themate. num. 2. Rodriguez quest. regular. tom. 2. quest. 58. art. 7. & tom. 3. q. 69. art. 4. Ioannes de la Cruz in director. lib. 1. cap. 2. dub. 7. Molina de Hispaniar. lib. 2. cap. 10. num. 28. Molina Theologus de iustitia, tom. 1. tract. 2. disput. 150. Simon de Præris de interpretat. vltimar. vol. 1. lib. 2. dub. 1. inter pret. 1. fol. 4. incipit, habilitè qui tempore, n. 6. fol. mibi. 83.

10. Aliiter est in Papa, qui licet regularis sit, (auth. licentia c. de Episcopis & clericis seruata) testari poterit. Gloss. in l. cum hæres. c. qui testamenta facere possunt. Martinus Laudensis de principibus, quest. 243. Nauarrus de redditibus, in apologia quest. 3. monit. 2. num. 8. & monit. 6. num. 2. sed non ad vsus prophanos, sed ad pios. Nauarrus ibi.

11. Et licet de iure antiquo bona Episcopi decedentis non monasterio, sed Ecclesiæ competebant post eius mortem, hodie verò Camera Apostolica succedit Episcopis regularibus in omnibus bonis, quolibet modo acquisitis, & sæcularibus in acquisitis intuitu Ecclesiæ, & etiam ex redditibus Episcopatus, si licentiam de eis disponendi non habeant: quod non ab antiquo introductum est, (testantur Valencuela, & Nauarrus) sed à tempore; cuius initij apud plerosque habetur memoria. Nam antea non solitum erat ex hæreditate Episcopi decedentis, nisi aliquid, puta rem vnã, quam Camera eligebat, deducere ex supellectile, qua lu-

tuosa

tuosa vocabatur. Valencuela *conf. 98. incipit quamvis priorum. num. 33.* Nauarrus *in apologia de rebus, quæst. 3. monit. 4.* Rodriguez *tom. 4. de sus obras cap. 68. num. 4. fol. 103.* Molina *de iustit. tract. 2. disp. 147. col. 5. fol. 517.*

12. Quod etiam procedit in Episcopo titulari, cui Camera succedit. Azor *instituit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 10. quæst. 7. ante finem.* Barbosa *in pastoralis, part. 3. allegat. 114. num. 29.*

13. At verò Ecclesiæ cathedrali ex bonis Episcopi decedentis, siue regularis, siue secularis sit, competunt omnia ornamenta Pontificalia: & in hoc includitur mitra, baculus, annulus, calix, & abacus argenteus, & deauratus, baldachinum, puluinar, & cætera quibus utebatur cum Pontificaliter celebrabat, licet etiam eis uteretur priuatim in suo sacello, & in domo. Et ad hoc seruari solet, quòd quando primà vice Pontificaliter celebraturus est, Capitulum habeat Notarium, qui numeret, & testificetur tam ornamenta quàm abacum, baldachinum, & puluinar: vt licet postea in domo priuatim eis utatur, constet ex Pontificali esse, & quòd Ecclesiæ pertinet, tam in morte quàm in translatione, seu in renuntiatione; sed in hoc ecclesiarum consuetudines attendantur.

14. Et etiam vt mortis tempore contentiones, & fraudes euitentur, debent Episcopi seculares inventarium facere illarum rerum, quas habent, siue ex propriis redditibus, siue ex patrimonio antequàm primi Episcopatus possessionem obtineant. *c. manifesta. c. sint manifesta 12. quæst. 1. c. Syracusano. 28. dist.* Barbosa *in pastoralis, part. 3. allegat. 114. num. 15.* Quod etiã Episcopi regulares face-

re tenentur, ne monasterium defraudetur in libris, & in aliis rebus, quas habent tempore quo creantur Episcopi: nam si hoc non faciunt, semper præsumitur quòd omnia quæ habent tempore mortis, esse intuitu Ecclesiæ acquisita. *Gloss. in c. sint manifesta 12. quæst. 1. nisi probetur aliunde acquisuisse, vel coniecturæ concurrerent ex quibus constaret non ex Ecclesiæ redditibus, sed aliunde, vel ex patrimonio habuisse: & quod semper in dubio requiratur plena probatio, quia præsumptio in fauorem. Camera Apostolicæ extat. a. u. licentiam. & ibi Gloss. & Salicet. num. 3. c. de Episcop. & clericis. Innocentius in c. 1. & in c. cum in officiis. de testamentis, & ibi Panormitan. & in d. cap. 1. num. 1. Molina de iustit. tom. 1. disput. 147. Tiberius Decianus responsor. tom. 4. responsor. 80. numero 1. & 3.*

16. Quod aded verum est, quòd si Episcopus aliquid emat, & dicat emere ex bonis propriis, & non ex bonis Ecclesiæ: nam & tunc præsumitur ex Episcopatus redditibus esse, nisi contrarium probetur. Emanuel Rodriguez *tom. 4. cap. 67. de los Obispos, num. 34.*

17. Neque in contrarium facit textus in l. si defunctus 10. c. de arbitraria tutela. vbi dicitur, quòd si tunc temporis quando tutor accessit ad gerendam tutelam, esset pauper, & finita gestione reperitur diues, præsumitur sua industria, & labore, non ex bonis pupilli ditatus: & si contrarium pupillus dicere vult, probare tenetur. Et cum Episcopus tutori a similetur, & Ecclesia pupillo, idem videbatur dicendum: nam non est Episcopo pauperi augmentum patrimonij, quòd laboribus multis, & industria acquisit,

interdicendum. Quam difficul-
tatem sentit Gloss. in d. *auth. licentiam.*
& c. *sine manifesta.* sed sine solutione
relinquit; sed ni fallor, hæc est,
quod tutor mercaturam, vel alte-
rius negocia, seu aliud ministe-
rium exercens, sua industria, & la-
bore multa potest acquirere sibi:
quia licet tutelam habeat, potest
licite in aliis rebus & officiis se oc-
cupare, ex quibus emolumentum
sentiat.

- 18 Sed Episcopus qui totus subdi-
torum curæ & salutis semper, &
continuo se impendere tenetur,
quomodo valet mercaturam, vel
alia negocia, ex quibus commo-
dum reportet, exercere: & si forte
19 exercuerit, quia turpiter quatit,
acquisita ex eis, ex bonis sponsæ,
ne in eo turpe detur lucrum, cen-
sentur habita. Argumento textu. in
*l. Quintus Mutius 51. ff. de donatio-
nibus inter vir. & uxorem. l. etiam si
uxoris. c. de donationibus. l. 2. tit. 15.
part. 3.* egregie Abbas in c. *cum esses.*
num. 25. *de testamentis.* Et si licite
acquisiuit, ex donatione facta ab
amico, vel ex alia causa probare
tenetur: quia in dubio præsumptio
contra eum extat.

- 20 Sed licet Episcopus regularis te-
stari nequeat, poterit testamentum
quod fecit in sæculo antequam Re-
ligionis habitum suscepisset, postea
creatus Episcopus reuocare. Argu-
mento text. in *l. sed si mors 13. ibi,*
ita tamen ut non adimatur marito
licentia eam reuocare. ff. *de donation.
inter virum & uxorem.* & ibi Bartol.
num. 2. Iason in *author. ingressi. c. de
Sacrosanct. Ecclesiis,* num. 17. & ibi
Petrus de Bergnia in *addit. ad Butri-
gar. limit. 6.*

- 21 Contrarium, nempe non posse
eum reuocare, tenent Tapia in *dict.*
author. ingressi. c. de Sacrosanct. verbo

ideoque neque de his. cap. 1. num. 67.
Barbosa in *pastorali, part. 3. alleg. 99.*
num. 15.

Episcopus sæcularis de fructibus 22
mobilibus ex redditibus episcopatus
habitis, etiam constitutus in ea in-
firmitate, ex qua decessit, testari
poterit, relinquendo, seu dopan-
do servis suis in remunerationem,
dummodò absit fraus, seu dolus.
*c. relatum 2. de testament. c. si quis. de
peculio clericor. c. hec. c. charitatem. c.
quicumque 12. quest. 2. Panormitan.
in c. cum olim. 2. de privileg. num. 8.
& consil. 10. part. 2. num. 3. Molina
de Hispaniar. primog. lib. 2. cap. 10.
num. 24. Molina Theolog. de iustit.
tom. 1. tract. 2. disput. 148. conclus. 4.
Tuscius liter. E, conclus. 282. num. 1.
Tiberius Decianus responsor. tom. 4.
respons. 80. n. 10.*

Episcopus sæcularis, cuius Epi- 23
scopatus apud infideles consistit, de
omnibus bonis testari & disponere
poterit, neque contra eum est præ-
sumptio, si acquisiuit ex redditibus
ecclesiæ, cum non percipiat ex ea
reditus. Baldus in *author. licentiam.*
*c. de Episcop. & cleric. Thomas Docius
conf. 58. incipit viso themate.*

Episcopo regulari, seu sæculari 24
solus Romanus Pontifex licentiam
testandi concedere valet. Ægidius
de Vellamera *consil. 1. num. 47.*
Hostiensis in *summ. de poenitent. &
remiss. §. confitendum. vers. cui Car-
dinales.* Andreas Siculus *de præstant.*
*Cardinal. part. 1. 3. & 4. basilica pri-
ma partis.* Franciscus Leo in *thesau-
rò, pari. 3. cap. 3. num. 31.* Diuus
Thomas 2. 2. *quest. 189. art. 8.* Iason
in *author. ingressi. c. de Sacrosanct. Ec-
clesiis.* Molina *de Hispaniar. ubi supra
num. 28.* Alter Molina *disput. 147.
consil. 1. num. 11.* Armilla *verbo Epi-
scopus, num. 8.* Mieres *de maioratu
part. 1. quest. 1. tom. 1. num. 52.* Decia-
nus

25 *nus respons. 80. num. 14. tom. 4. vbi contrarium tenentes refutat.*

Episcopus regularis si petit Papæ licentiam testandi, duo exprimere tenetur, vnum quoddam est religiosus, aliud quoddam est episcopus. Sanchez *in summa tom. 3. de religione. lib. 6. cap. 6. num.* Rodriguez *tom. 4. cap. 68. num. 4.* Barbosa *in pastorali, part. 3. alleg. ultim. n. 29.*

26 Sed si disponere tantum vult de bonis patrimonialibus, vnum tantum exprimere tenetur, dicens, quod est Religiosus Barbosa *ibi num. 25.*

27 Dum episcopus testatur, non requiritur quod exprimat se testari virtute privilegij. Molina *de iustit. tom. 1. disp. 140.*

28 Licentia testandi Episcopo seu Cardinali concessa, non expirat morte Pontificis concedentis, etiam si antequam executioni mandetur, moriatur Papa. Argumento text. *in l. 1. ff. de constitut. princip. & in leg. imperialis. §. 1. vers. sed & fitalis. c. de nupt. & ibi Doctores l. 53. tauri. & ibi Antonius Gomez c. precarium. fin. de precario. c. si super gratia de off. delegati. lib. 6. c. si gratiose de rescriptis eodem lib. & ibi Geminianus & Ancharranus, Molina *de iust. tom. 1. disp. 141. in fine. decis. Rotæ in nouissim. decis. 47. part. 1. n. 15. fol. m. hi 29 Riccius in prax. resol. 386. Nauarrus de reatibus q. 3. in apolog. monit. 8 & 9. Sanchez de matrim. l. 8. disp. 28. n. 82. Azevedo in l. 2. tit. 7. l. 5. recopil. n. 5. Rodriguez q. reg. tom. 2. q. 46. art. 7. & late in art. 8. & tom. 3. q. 69. art. 6. Barbosa in pastorali. part. 3. alleg. 114. num. 25.**

29 Sed si Episcopus decesserit non condito testamento, licet haberet licentiam testandi, nihil prodest ad hoc vt bona non applicentur Camerae, nisi in licentia cautum sit: quod si non condito testamento decedat, succedant proximiores ab in-

testato. Franciscus Leo *in thesaur. p. 3. c. 3. n. 30.* Anellus Amattus *conf. 1. n. 52. vol. 1.*

Si in aliqua ecclesia privilegium sit, quod eius Episcopus possit tempore mortis disponere vsque ad summam centum, si impetrat licentiam testandi, tenetur exprimere, ac facere mentionem de primo privilegio. Menochius *de arbitrar. lib. 2. cent. 3. casu 203. num. 26.*

Episcopo cui testandi licentia concessa est, licebit etiam codicillos, & donationem mortis causa facere. Text. *in l. filiusfamilias 7. ff. de donationibus, ibi, vt donare & mortis causa, & non mortis causa possint, cum testamenti factionem habeant. l. Marcellus 15. ff. de donationibus causa mortis. Quintilianus Mandosius in prax. tit. de sign. & grat. §. de licentia testandi vers. per formulam premissam. Egidius Coninck de sacramentis. disp. 33. dubit. 2. n. 19. Simon de Præcis de interpretat. ultim. voluntat. vol. 1. l. 2. dub. 1. interpr. 1. solut. 4. incipit inhabilis qui tempore, n. 63. & 64. fol. 83. Contrarium probare nititur Philippus Decius *conf. 512. per totum.**

Licentia testandi concessa episcopo regulari, seu sæculari, qui vult testari de bonis intuitu ecclesiæ acquisitis, conualescere facit testamentum antea factum. *l. si quis filio. §. irritum. ff. de iniusto rupto: & ibi Paulus de Castro n. 4. Immola n. 2. & Bart. n. pene ultim. nam Papa non requirit nisi quod licentia testandi tempore mortis adeat, virtute cuius testamentum antea factum robur sumat, & effectum. lafon in auth. in reff. c. de sacrosanct. Eccles. Tellus Fernandez in l. 4. tauri. num. 4. Antonius Gomez in l. 42. tauri. n. 2. vers. 3. infertur. Sanchez de matrim. l. 8. tom. 3. disp. 1. n. 9. Molina de iustit. tom. 1. disp. 141. ante finem. Nauarr. in apolog. de reatibus. q. 3. monit. 9. & de re-*

gularibus tom. 2. num. 57. Barbosa in pastorali, p. 3. alleg. 114. n. 27. Surdus conf. 351. num. 48.

34 Sed ad maiorem securitatem postquam licentiam testandi acceperit, debet coram Notario & testibus per scripturam declarare, quod virtute talis licentiæ confirmat testamentum antea factum. Simon de Prætis supra num. 64.

35 Licentia testandi episcopo seu Cardinali concessa intelligitur de primo testamento tantum, aded quod non possit semel factum reuocare, vel semel factum minus solene, aut nullum iterum condere, aut confirmare. Philipp. Decius per plura fundamenta, conf. 512. incipit cum Reuerendissimus Cardinalis col. 2. n. 3. Socinus iunior conf. 89. vol. 1. Quintil. Mandesius in prax. tit. de signat. §. de licentia testandi. vers. per formulam præmissam. Tiraquellus in l. bones. §. hoc sermone, num. 128. de verbor. significat. Couarruias in c. cum in officii. de testament. num. 8. in antiqua edit.

36 Sed contrarium testantur esse verissimum omnes regnicolæ, & cæteri Scribentes, nempe, quod licentia testandi data episcopo, seu Cardinali, non extinguatur primo actu; sed quod licebit sæpius prohibito mutare testamentum, nam per dictam licentiam conceditur libera testamenti factio. Argumento text. in l. si quando 35. c. de inoffic. testam. Gloss. in cap. 1. de rescript. At verò legitima testamenti factio ita usque ad mortem deambulatoria est, quod sæpius mutari poterit. l. sancimus 27. c. de testamentis. l. quod si iterum 4. ff. de adimend. legatis. l. si quis. in pr. 22. ff. de legatis 3. l. omnium 19. c. de testament. §. post rura. & ibi Viglius instituta quibus modis testamenta infirmantur. Mantica de coniecturis vltimar. lib. 12. titulo 1. num. 1. Angelus & Alexan-

der in l. quidquid adstringenda. ff. de verbor. oblig. Tiraquellus in d. l. bones. §. hoc sermone. ff. de verbor. num. 146. & limitat. 32. num. 1.

Et cum episcopi per dictam licentiam legitimam & consuetam testandi factionem recipiant, poterunt sæpius prohibito mutare testamentum, & aliud de nouo, seu alia facere. Tellus Fernandez in l. 4. tauri. num. 3. & 6. cum sequenti. & in l. 35. in pr. Marienço in l. 9. tit. 4. lib. 5. recopil. Gloss. 1. num. 3. Decisiones Rotæ in nouissimis diuersor. auditor. decis. 47. p. 1. fol. mibi 29. num. 1. Riccius in prax. resolut. 386. Gregorius Lopez in l. 37. tit. 9. part. 6. quest. 17. & 21. Molina de Hispaniar. primog. lib. 1. cap. 11. num. 45. Sarmiento de re ditibus p. 4. cap. 4. n. 3. cum sequenti. Nauarrus tom. 2. de re ditibus q. 3. monit. 9. Tiraquellus in d. l. bones. §. hoc sermone. limitat. 17. num. 1. & 2. & limitat. 15. num. 5. Molina Theologus de iustitia & iure, tom. 1. disp. 141. ante finem. Couarruias sibi ipsi contrarius in d. c. cum in officii de testam. num. 8. in editione Salmantica anno de 1578. Simon de Prætis de interpretat. vltimar. voluntat. vol. 8. lib. 2. but. 1. interpret. tit. 1. solut. 4. num. 42. fol. 83. Emanuel Rodriguez tom. 3. q. 69. art. 5. Beralta in l. si quis in princ. num. 94. de legatis 3. Amillius Ferrerus conf. 13 in pr. Egidius Coninck de sacrament. disp. 33. dub. 2. num. 18. Barbosa in pastoral. part. 3. alleg. 114. n. 25. & 26.

38 Licentia testandi concessa episcopo intelligitur ad pias causas, non ad prophanas: licet in concessione dicatur ad quoscumque vsus, si non exprimat etiam ad prophanos. Molina Theol. de iust. tom. 1. tract. 2. disp. 147. & disp. 141. idem Molina de maioratu & tributis, disput. 604. num. 4. Alter Molina de primogeniis, lib. 2. cap. 9. num. 67. & in d. lib. 2. c. 10. num. 30.

num. 30. Nauarrus in apologia de redi-
tibus q. 3. monit. 6. n. 2.

39 Et etiam si habeat licentiam te-
standi ad quoscumque vsus, maior-
ratum instituere nequit, cum licen-
tia intelligatur ad vsus pios, & cum
maioratus sit ad profanos, nihil
prodest, nisi in licentia disponere ad
profanos concedatur: quia tunc
quoad forum exterius valebit insti-
tutio maioratus, quoad interius ipse
videbit, an cum causa secum sit dis-
pensatum. Molina de primogeniis, l. 2.
c. 10. n. 30. alios refe. eius.

40 Potest episcopus maioratum tuta
conscientia instituere de fructibus,
qui iuxta dignitatem suam erant
necessarij ad suæ familiæ sustenta-
tionem, & tamen genus suum frau-
dando consumere noluit, sed con-
seruare ad maioratum instituendum:
sed nihilominus ad hoc vt talis in-
stitutio quoad forum exterius va-
leat, debet interuenire Papæ licen-
tia. D. Thomas 3. 2. quest. 85. art. 7.
Nauarr. in man. cap. 25. num. 127. Soto
de iustitia quest. 4. art. 3. Molina de
Hispaniar. primog. lib. 2. cap. 10.
num. 50.

40 Episcopus sæcularis dum viuitt
recta valitudine, donare, aut ma-
ioratum instituere de bonis acqui-
sitis ex redditibus, etiam ad profanos
vsus, & licet grauitèr peccet, va-
lebit: dummodò per contractam inter
viuos irrenocabilis fiat, & possessio-
nem tradat; nam si est renocabilis,
vitiatur, & nullum operatur effe-
ctum. Molina de Hispaniarum. lib. 2.
c. 10. n. 31. vsque ad 34. Alter Molina
tom. 1. disp. 148. in pr.

41 Et etiam si maioratum instituat,
aut donationem faciat, constitutus
in ea infirmitate, ex qua è vita mi-
grauit, dummodò irrenocabilis sit, &
possessionem tradat, valebit, neque
mortis causa factus censetur, nisi

aliquæ coniecturæ adeant, ex qui-
bus causa mortis donauisse constet.
Molina de Hispaniar. supra num. 77.
& Molina Theolog. conclus. 5.

Potest etiam episcopus sæcularis
qui patrimonium habet, vel redi-
tus aliunde quam ex ecclesia, vel
episcopatu, poterit illos redditus, vel
patrimonium conseruare, & se ale-
re, & familiam ex redditibus episco-
patus, & postea in morte relinquere
consanguineis, vel personis sibi gra-
tis, vel de eis aliter disponere. Ima-
nuel Rodriguez tom. 4. cap. 68. num. 5.
Marcellus de Mauro alleg. 63. n. 10.
fol. 193. alios referens. Innocentius
& Panormitan. in c. Episcop. de pre-
bend. Felinus in c. postulasti, de rescri-
ptis, num. 6. Soto de iustit. lib. 10. q. 4.
art. 3. Nauarrus de redditibus quest. 1.
num. 38. Conarr. in c. 1. de testament.
num. 1. Hofeda de incomparabilitate
beneficior. cap. 18. num. 45. Menchaca
illustr. controuers. c. 105. n. 9. Menoch.
de arbitrar. casu 145. Cenedo in col-
lect. ad decretalis, collect. 33. n. 4. Bar-
bosa cum aliis in pastoral. p. 3. allegat.
114. n. 36.

Testamentum Episcopi vel Car-
dinalis non subiicitur querelæ de
inofficioso testamento: iuxta dispo-
sitionem textus in l. cum lege 45. c. de
Episcopis & clericis. Andreas Sicu-
lus de præbendaria Cardinal. questione
3. basilica prima partis, numro 8.
& 9.

Cardinalis potest si sæcularis est,
testari de eo stipendio, quod intuitu
galeri Cardinalitij à Papa sibi datur.
Mantica de coniecturis, lib. 2. tit. 9.
num. 3. Conarruias in c. 1. de testam.
num. 11. Nauarrus de redditibus, q. 1.
monit. 19. num. 1. Rodriguez tom. 4.
cap. 67. de los Obispos, num. 24. Bar-
bosa in pastoral. part. 3. allegat. vl-
tima, num. 10.

Potest Episcopus sibi sepulturam
eligere

gere extra Diocesim, & extra remotos limites prouinciæ, & debent fieri expensæ ex bonis ipsius defuncti, licet acquisitis intuitu Ecclesiæ. Geminianus *conf.* 1. num. 5. Hieronymus Venero *in examine Episcoporum* lib. 4. cap. 17. num. 7. fol. 288.

47 Quibus expensis Episcopi sint sepeliendi. Paulus de Castro *in l. 1. §. de impensa*, ff. *ad legem falcidiam*. Garcia *de expensis*, cap. 7. num. ultim. & *de nobilitate gloss.* 18. num. 44. & *gloss.* 35. num. 59.

48 Si episcopus ex hac vita discedit, non electa sepultura, debet sepeliri in ecclesia cathedrali, quia ibi domicilium ut cum vxore habere reputatur.

49 Si verò extra ciuitatem vbi habet sedem episcopalem, reducuntur ossa ad suam ecclesiam cathedralem. Et si fortè duos episcopatus habuisset, quorum vnus alteri vnitus est, sepelietur in Ecclesia cathedrali cui vnita est altera Ecclesia cathedralis, nam illa ut principalis habetur: Si duos episcopatus dispensatiuè habuisset, in Ecclesia cathedrali vbi ferè continuò residebat. Si fuisset alterius Episcopi coadiutor, in illius episcopi cathedrali, cui datus erat coadiutor. Si extra propriam Diocesim, & in ciuitate alterius Episcopi, in cathedrali illius ciuitatis. Sebastianus de Medicis *de sepulturis quest.* 7. num. 6. fol. 184.

50 Hæredes Episcopi mortui tenentur propriis sumptibus reficere omnia, quæ tempore mortis Episcopi

deteriorata sui diminuta inueniuntur, ad quod cõpelli possunt. *Gloss. in auth. idem de Nestorianis c. de hæreticis*. Ioan. de Platea *in l. vnica, c. de colonis Illiricanis*, lib. 11. num. 4. Molina *de primogenitis* lib. 1. cap. 27. num. 2. Alter Molina *de maioratu tract.* 2. *disp.* 646. num. 3. Gregorius Lopez *in l. 7. tit. 9. p. 6*. Ioannes Garcia *de expensis* c. 11. n. 66. vsque ad 74.

In quo non habet locum compensatio: nam si Episcopus defunctus multa consumpsisset in alios vsus necessarios episcopatus, & alia deteriorata fuissent, non admittitur compensatio; sed nihilominus tenetur reficere deteriorata. Argumento *text. in l. si quis negotia aliena*. 1. ff. *de negotiis gestis*. Gregorius Lopez, & Ioannes Garcia *suprà*, & Molina *de primogenitis dict.* num. 3. hisce verbis; quod nos in hæredibus Prælatorum non semel pronunciatum accepimus, imò in casu contingenti, vidimus Prælatum, qui plusquam sex millia ducatorum in ædificiis Episcopatus consumpserat, condemnatum fuisse ad restitutionem rerum deterioratarum, meliorationis computatione non admissa.

Sed hoc non placet Molinæ Theologo *vbi supra* num. 5.

De spolio episcopi decedentis, quod pertinet Pontifici, non debetur regalis decima: secus verò de spolio, quod ad hæredes seu consanguineos pertinet: latè Lafarte de Aleualas c. 19. num. 48. & 49 cum aliis.

Finis prima Partis.

DE

DE
PRÆSTANTIA,
PRÆEMINENTIA,
AC POTESTATE
SACRI ORDINIS
EPISCOPALIS.

PARS SECVNDA.

A a

DE
PRÆSTANTIA
PRÆMINENTIA
AC POTESTATE
SACRI ORDINIS
EPISCOPALIS
PART. SECUNDA

D E

PRÆSTANTIA,
PRÆEMINENTIA,
AC POTESTATE
SACRI ORDINIS
EPISCOPALIS,
PARS SECVNDA.
SVMMARIVM.

- C**ONCILIA congregari quo tempore caperunt. num. 1.
- Concilium generale qualiter appelletur: & qui in eo congregentur. num. 2.
- Episcopi an debeant vocari ad Concilium. num. 3.
- Episcopi titulares an vocentur, & quid de illis qui renuntiarunt loco, non dignitati. num. 4.
- Contra Augustinum Barbosam insurgit author. num. 5. vsque ad 8.
- Episcopus, qui duas Ecclesias habet, utrum habeat in Concilio duas voces. num. 6.
- Vocem quod habent Episcopi in Concilio, utrum sit ratione Ecclesie, an ratione dignitatis. num. 7.
- Episcopi titulares verò Episcopi sunt, ac privilegia Episcopalia retinent. num. 8.
- In Concilio generali qui habeant vocem decisivam. num. 9.
- Episcopi quali ornatu debeant ingredi in Concilio generali. num. 10.
- Antiquitus primum locum obtinebant in sedendo. Episcopi. numero 11.
- Olim an Episcopi meliori ac honorabiliore loco sederent, quam Cardinales. S. R. E. num. 12.
- Episcopi, & Archiepiscopi qualem ordinem in sedendo obseruent. num. 13.
- Decretum Concilij Meliuitani referri. num. 14.
- Concilium generale an possit cognoscere de controuersia orta su-

- per Papatu. num. 15.
 Quid facere debet Concilium si
 contententes Concilium con-
 gregare recusauerint. num. 16.
 Concilium generale an sit iudex
 Papa. num. 17.
 Decianus, Philippus Decius, Rojas,
 & alij carpuntur. num. 18.
 Papa an possit in heresim incidere.
 num. 19. vsque ad 23.
 Locus Matthæi cap. 16. explicatur.
 num. 20.
 C. à nobis 2. de sententia excom-
 municationis explanatur. nu-
 mero 21.
 Papa an possit errare, & utrum
 possit peccare. num. 22.
 Verba Simancas ponuntur: & ibi
 concluditur, nullo modo posse
 errare Papam. num. 23.
 Si agitur de heresi Papæ mortui,
 ad quos causa cognitio spectet.
 num. 24.
 Episcopi utrum possint Synodum
 congregare. num. 25.
 Archiepiscopus electus, confirma-
 tus, & consecratus, & nondum
 palliatus, an Synodum congre-
 gare valeat. num. 26.
 Synodus quo tempore congregan-
 da. num. 27.
 Qui accedere debent ad Synodum.
 num. 28.
 Capitulum Ecclesiæ cathedralis
 utrum ad Synodum vocari de-
 beat. num. 29.
 Quo ornatu ingredi debeat Episco-
 pus in Synodo. num. 30.
 Abbates quibus mitris uti debeant.
 num. 31. & 32.
- Vtrum talia deferre liceat Abbati-
 bus in presentia Episcopi.
 num. 33.
 Episcopus coram Papa qua mitra
 utatur, & qua Cardinales.
 num. 34.
 Quatuor Principales Patriarcha
 utrum possint facere coram se
 crucem portare, coram Papa, vel
 eius Legato. num. 35.
 Archiepiscopus utrum presente
 Cardinali cruce uti possit.
 num. 36.
 Cardinales S. R. E. utrum coram
 Papa gestent rochet, & utrum
 Episcopi assistente Cardinali:
 & quid assistente Legato de la-
 tere. num. 37.
 Regulares quibus animarum cura
 commissa, utrum ad Synodum
 accedere tenentur. num. 38.
 Post celebrationem Concilij pro-
 vincialis tenentur Synodum
 congregare Episcopi. num. 39.
 Potestatem legislativam utrum
 habeat Episcopus. num. 40.
 Statuta Episcopi an perpetua.
 num. 41.
 Debet statuere secundum canones.
 num. 42.
 An possit statuere contra ius.
 num. 43.
 An contra consuetudinem. nu-
 mero 44.
 An immutare valeat statuta sua
 Ecclesiæ. num. 45.
 Vtrum statuere possit quod promoti
 ad minores ordines continen-
 tiam seruent. num. 46.
 Vtrum edictum publicare quod
 omne s

- omnes titulum sui beneficij exhibeant. num. 47.
- Vtrum quòd non habeat vocem in Capitulo nisi in sacris constitutus.* num. 48.
- Rem Ecclesie vtrum infendare possit.* num. 49.
- Vtrum remittere iniuriam.* numero 50.
- Cogere laicalem potestatem an possit Episcopus, & in quibus casibus.* num. 51. & 52.
- Constitutiones suas, seu statuta an reuocare possit, & quid si essent iurata.* num. 53.
- Vtrum dispensare in statutis antecessorum, & quid si iurasset ea non reuocare.* num. 54.
- Literas monitorias vtrum concedere possit Episcopus.* num. 55.
- Episcopus an in Capitulo habeat plus quàm unam vocem: & si ibi adest, an adesse dicatur vt Prælati.* num. 56.
- In illa parte vbi votum Episcopi est, si Canonici vota paria sint, vtrum ibi constitutur maior pars Capituli.* num. 57.
- Episcopi maiestuosè suam debent conseruare dignitatem.* numero 58.
- Index numquam excandescere debet aduersus criminosos, neque in lacrymari precibus calamitatorum.* num. 59.
- Debet precedere quoscumque in diocesi sua, & sedere in eminentiore loco.* num. 60.
- Si sedit vt Canonicus, an precedere debeat Canonicos, & dignitates, & quid si sedit in studio sicut scholaris.* num. 61.
- Cardinalis filius Regis an sedere debeat ante Cardinales antiquiores.* num. 62.
- Et Episcopus Consiliarius debet sedere in loco, vbi sederet alius Consiliarius, qui non esset Episcopus.* num. 63.
- In Vniuersitate Salmantina Episcopi præcedunt ceteros alios.* num. 64.
- In processionibus, licet in loco exempto fiant, debet precedere Episcopus Prælatum illius Religionis, etiam si sit Prouincialis, aut Generalis.* num. 65.
- Capellanus maior Regalis Capelle, in ea existens præcedit Archiepiscopos & Episcopos, & etiam in qualibet Ecclesia, si Rex præsens fuerit.* num. 66.
- In Capella Papa, in actu requirente ordinem Episcopalem præfertur Episcopus Cardinalibus non Episcopis.* num. 67.
- Episcopus in vrbe Romana Prothonotarios præcedit.* numero 68.

DE CONCILIORVM GENERA-
LIVM, ET SYNODALIVM
CONGREGATIONE.

CAPVT PRIMVM.

ANTIQUISSIMA est in Ecclesia Concilio-
rum congregatio per
longos seruata annos,
cepit namque Apo-
stolorum tempore, colligitur ex
illo celebri Concilio Hierosolymi-
tano ab Apostolis congregato, de
de quo fit mentio in *c. porro. 66. dist.*
vbi consecrationis Episcopalis for-
mam successoribus tradiderunt: re-
ferunt Viualdus in *candelabro aureo*
cap. 8. de lege canonica num. 12. Hiero-
nymus Roman. *en su republica Chri-
stiana, lib. 5. cap. 1.*

2 Concilium generale Synodus
Episcoporum dicitur. *c. sancta Ro-
mana Ecclesia, 15. dist. c. satis euidenter.*
*96. dist. multos citat Barbosa in re-
missionibus ad Concil. Trident. sess. 2.*
num. 3.

Eo quod in eo totius Ecclesie
episcopi congregantur, & omnes
Patriarche, Primates, Archiepi-
scopi, & etiam sancte R. E. Car-
dinales, Abbates, ordinum Gene-
rales, Senatores Rotæ, Principum
sæcularium Legati, Oratores, &
alij de quibus Roman. *d. lib. 5. cap. 2.*
vers. & primò nota.

3 Et sic quando congregatur Con-
cilium omnes vocantur episcopi,
& precisè tenentur ire, seu lega-
tum mittere, qui eos excuset: ad
quod non trina, sed vnica moni-
tio sufficit: & nequeunt discedere
antequam dissoluatur, & quod

sancitum est subscribant, aliter
enim excommunicationem incur-
runt. *c. ego, de iureiurand. & ibi Bald.*
num. 4. & Panormitan. & ceteri
Scribentes. Cataldinus de Bon-
compagnis de potestate Papæ, num. 69.
Petrus de Monte de Monarchia Con-
ciliorum, summ. de Prælator. citatione.
Hieronymus Roman. *suprà.*

4 Episcopi titulares, qui verè epi-
scopi sunt, & præeminentias, ac
priuilegia sicut alij Episcopi reti-
nent, debent vocari ad Concilium,
& etiam illi, qui renuntiarunt lo-
co, non dignitati. Stephanus Gra-
tianus *disceptat. forens. cap. 291 tom. 2.*
num. 6.

5 Quod isti episcopi titulares ne-
que debeant vocari, neque tenean-
tur ire ad Concilium generale, in-
sinuat Barbosa in *pastorali, tit. 1. c. 6.*
num. 20.

Quæ opinio nullo modo debet
admitti, tamquam non vera, quia
Episcopi titulares quoad omnia
æquales sunt alijs Episcopis: &
quia vocem quam Episcopi habent
in Concilio non est idem, quia est
episcopus Auriensis, aut Bur-
genfis; sed quia est Episcopus, cui
ratione suæ personæ & dignitatis,
competit assistere, & interesse ibi.

6 Probatum etiam ex eo, quia Epi-
scopus qui duas ecclesias cathedra-
les dispensatiuè habet, vnã in ti-
tulum, & etiam in commendam:
vel si vna est vnita alteri, non ha-
bebit

7 bebit duas voces in Concilio, nisi unam tantum: quia vocem quam Episcopi habent in Concilio, non est ratione ecclesiarum, seu nomine earum; sed ratione episcopalis dignitatis, & in propria persona. Ergo nihil interest quod plures Ecclesias habeat, si vnica persona est: quia vnam vocem tantum habebit. Argumento text. in *l. si plures* 9. ff. de pactis. Gloss. & Bart. in *l. si consul.* n. 1. ff. de adoptionibus. Stephanus Gratianus *disceptat. forens.* tom. 2. c. 291. num. 65. Sed si non ratione Ecclesiarum, sed Episcopalis dignitatis episcopi vocem habent in Concilio, Episcopi titulares, qui verè episcopi sunt, quid obstat quod ecclesias non habeant, si retinent episcopalia priuilegia, ad hoc vt vocem in Concilio habeant, & ad Concilium vocentur? contra Barbosa *ubi proxime.*

9 In Concilio soli episcopi, Cardinales, & Patriarchæ, ac cæteri de ordine episcopali habent vocem decisiuam, cæteri Ecclesiastici, & sæculares, consultiuam. Pineda in *Monarchia Ecclesiastica* lib. 17. cap. 33. §. 4. part. 3. tom. 3. & lib. 18. cap. 26. §. 3. Augustinus Barbosa in *remissionibus ad Concil. sess. 2. num. 3.*

10 Et quando episcopi in Concilio congregantur, debent ingredi cum sacris & Pontificalibus ornamentis, & cum mitris albis, ac planis, sine baculo & pallio. Petrus de Monte *suprà*, de *Conciliorum preambulis*, summ. 3. Hieronymus Venero in *examine Episcoporum. c. de Conciliorum congregatione*, n. 3. & 4.

11 Antiquitus episcopi in Conciliis primum obtinebant locum, ante Principum & Regum legatos: licet hodie non seruetur. Pineda in *Monarchia Ecclesiastica*, p. 3. tom. 3. lib. 17. cap. 33. §. 4.

Et nobiliori loco sedebant, quàm Presbyteri, & Diaconi Cardinales. Bellarminus in *apologia pro responsione ad Jacobum Britannia Regem*, c. 4. de *comparatione Regis & Cardinalis*. Boherius de *ordine graduum vtriusque fori*, summ. 1. num. 50. Guillelmus Rodeanus de *simonia*, cap. 18. num. 4. Gonzales in *regul. 8. cancellaria*, gloss. 41. num. 22. vsque ad 24. B. Ioseph de Siguença religiosissimus sanctè vir in *vita L. vii Hieronymi*, discursu 6. fol. 249. ibi, en los primeros 600. y aun 800. annos ni eran solos, ni los primeros, (loquitur de Cardinalibus sanctæ Romanæ Ecclesiæ.) porque para los negocios graues Guntava el Papa Concilio nacional de los Obispos de Italia, y aunque se hallauan en ellos los Cardenales tenian el primer lugar los Obispos de jòse por la dificultad de iuntar Concilio. Petrus de Monte summ. 1. de *ordine assistentium Concilio*, num. 2. & 3. quam prioritatem & ordinem iam non esse in vsu, & de nouo modo & ordine sedendi, Augustinus Barbosa in *remissionibus ad Concil. sess. 2. n. 3.* fol. 2.

13 Tam episcopi, Archiepiscopi, quàm Patriarchæ, in sedendo ordinem ac prioritatem consecrationis obseruant, vt ab antiquo in variis Conciliis decretum extat. c. *Episcopos*. 17. dist. Filescacus de *sacra Episcoporum. author. c. 10. §. 4. fol. 132.* Casaneus in *catalog. part. 4. conf. 9.* Gregorius Lopez in *l. 9. tit. 5. part. 1.* Felinus in *rubrica de maior. & obed. num. 1.* Ioannes Garcia de *nobilitate*, gloss. 48. §. 3. num. 14. vsque ad 19. Lancelottus in *templo*, lib. 2. cap. 2. de *Cardinalibus*, §. 3. Sebastianus de Medicis in *tractat. de legibus & statutis*, p. 1. q. 12. fol. 164.

14 Et ne lites seu contentiones de tempore consecrationis mouerentur,

tur, decretum in Concilio Meliuitano fuit, *cap. 14.* & in Affricano *cap. 56.* Carthag. *græc. cap. 92.* vt episcopi quando consecrarentur, ab Episcopo consecrante literas acciperent, manu eius & aliorum duorum episcoporum consecrantium scriptas, continentes Consulem, & diem, vt nulla altercatio de posterioribus, vel anterioribus oriretur: quòd si illo anno nondum essent creati Consules, vel nulli essent, ea vtebantur formula post cõsulatũ N. V. C. vt decretũ fuit in Concilio Meliuitano *cap. 20.* & hic cõsecrationis ordo, & prioritas, tam religiose ab episcopis seruatus fuit, quòd si qui Presbyteri, vel Archidiaconi, Abbates, vel Diaconi, ad Concilium à suis episcopis missi essent, eorum vice in subscribendo suorum episcoporum ordinem retinerent, etiam ante Episcopos, qui ordinatione posteriores essent illis episcopis. Ioannes Filescus *vbi prox. d. c. 10. §. 4.*

15 Concilium generale episcoporum legitime congregatum potest cognoscere super controuersia orta de Papatu. *c. si duo. 79. dist.* Syluester *verb. Concilium. num. 7. in fine.* Petrus de Monte *de priuatu Papæ, summ. de Concily præminentia. num. 2.* Philippus Decius *conf. 152. num. 4. & 12. tom. 1.*

16 Sed si contententes de Papatu Concilium congregare nolissent, ne de eis iudicium fiat, quod est satis verisimile facturos, tunc Cardinales debent conuocare ad Concilium interueniente etiam Imperatoris & Regum autoritate, & irrequisitis contendētibus vt Concilium congregent: vt factum fuit tempore Sigismundi Imperatoris. Tiberius Decianus *in tractat. criminal. tom. 1. lib. 5. cap. 52. num. 6.* Petrus

à Monte *summ. de Concilior. general. congregatione, num. 8. & 9.* Syluester & Philipp. Decius *num. 13.* Nicolaus de Milis *in repertor. verbo Papa, vers. Papa solus.*

17 Concilium generale episcoporum legitime congregatum est iudex competens Papæ, in omne id, quod attinet ad vniuersalem statum ecclesiæ & ad communem reformationem: vt iam sancitum in Concilio Constantiæ celebrato, anno Domini de 1415. tempore Sigismundi Imperatoris, & in Pontificatu Ioannis XXIII. Ille scas *in historia Pontificali in vita Ioannis XXI. fol. 74. vers. en las dos otras sesiones siguientes.* Soto *in 4. sentent. dist. 22. quest. 2. art. 2.* Petrus à Monte, Syluester, Philippus Decius, & Milis *suprà.* Cataldinus *de potestate Papa, num. 82.* Armilla *verbo Concilium, num. 1. & 2.* Selua *de benefic. quest. 22. part. 2. num. 6.* Rojas Episcopus Serguntinus *in singularibus litera P. singulari. 146. per totam.*

18 Sed caue à Deciano, Philippo Decio, Rojas, & ab aliis ex proximè relatis, afferentibus: posse Papam in hæresim incidere, & propter hæresim à Concilio priuari; & Tiberius Decianus *hæc addidit in tom. 1. lib. 4. cap. 15. num. 18.* Neque tibi videatur nouum quòd Papæ inueniantur hæretici, nam & Liberius Papa Arrianorum erroribus se immiscuit, & Anastasius secundus Nestorianis adhæsit, & Cælestinus errore magno lapsus est, circa matrimonia fidelium. Sed profectò melius dicere nobis licebat, ipsum esse errore magno lapsum circa rem tam grauem, cum certissimum sit, Papam errare in his non posse, quæ ad fidem pertinent, neque in hæresim incidere; sed ad declarationem distingo sic.

Quòd

20 Quodd Pontifex aliquid tamquam Caput ecclesiæ de consilio Cardinalium diffiniens, nullo modo errare posse tenendum est: nam ad hoc dirigitur verba illa Matth. capit. 16. *ibi, Super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, & porta inferi* (hoc est hæreses) *non praualebunt aduersus eam: & illud Lucae capit. 22. Ecce Satanas expetiuit vos, ut cribra- ret, sicut triticum: ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua, & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos; & in hoc sensu sunt accipien-*

21 *daverba illa text. in c. à nobis, 2. de sententia excommunicat. ibi, quod iudicium veritati, quæ neque fallit, neque fallitur, semper innititur. Nam quoties Pontifex aliquid decernit, tamquam Ecclesiæ Caput, semper veritati & Dei iudicio innititur, & sic falli aut decipi nullo modo potest, neque fallere, aut decipere, quod totus fatetur mundus. c. arrecta, 24. quest. 1. c. sic omnes. 2. & ibi Glossa. Archidiacon. & Geminianus 29. dist. c. maiores, de baptismo. & ibi Ioannes Andreas num. 2. Innocentius, Panormitanus, Zabarella, Antonius de Burrio, & Ancharanus, c. significasti, de elect. & ibi Panormitan. & in c. 1. de reliquiis, & venerat. Sanctor. & ibi Scribentes, Caietan. & Dicus Thomas 2. 2. quest. 1. art. 10. & quest. 11. art. 2. ad 3. idem Caietanus in tract. de Concilio cap. 9. & 11. quos sequitur Couarruias variar. lib. 1. cap. 10. num. 12. Felinus in c. venerabilis, 52. de testibus, num. 2. Syluester verbo Ecclesia, 1. num. 3. & verbo Concilium, num. 3. Simancas de Catholicis instit. c. 44. n. 17. vsque ad 20.*

Si verò aliquid decernit, non vt caput ecclesiæ, sed vt persona priuata, & particularis, distinguo: aut est circa absolutionem excommu-

nicatorum, vel circa alia negotia, quæ ad fidem non pertinent, & circa hoc dicendum est, posse errare, quia etiam potest peccare; & in hoc casu intelligendus est textus in d. c. à nobis, 2. de sentent. excommunicat. ibi, iudicium autem ecclesiæ nonnumquam opinionem sequitur, quam & fallere sapè contigit, & falli: vt optimè sentiunt Panormitan. Hostiensis, Butrio, Zabarella, & Felinus; ibi, & meliùs. Couarruias & Syluester supra Gloss. in c. arrecta, 24. quest. 1.

Aut est circa ea, quæ ad fidem pertinent, & sunt fidei; & licet in his loquatur de rebus fidei, vel pertinentibus ad fidem, tamquam persona priuata, & non tamquam Caput ecclesiæ. Nihilominus tamen pertinaciter errare, vel in hæresim incidere, piè credendum est, nullo modo posse: vt eleganter defendunt Simancas de catholicis instit. cap. 12. num. 14. illis verbis: est alia pia satis & erudita sententia, quæ audacter asserit, & perdoctè probat nullum hætenùs Pótificem summum fuisse hæreticum; sed neque in futurum esse posse, quia Christus oratione sua impetrauit, ne vnquam deficeret fides Petri, cuius prærogatiuæ participes facti sunt ipsius Petri successores. et ex verioribus historicis ad hæc vsque sæcula constat, omnes Pontifices catholicos decessisse, quod eleganter probant Albertus Pighius, lib. 4. hierarchie Ecclesiastica, cap. 8. & Alphonsus à Castro, lib. 1. aduersus hæreses, cap. 6. Cardinalis Bellarminus libro 4. de Pontifice, cap. 5.

Quando agitur de causa Papæ mortui, non ad Concilium episcoporum, sed ad Papam successorem causæ cognitio spectat, quod

fuit de facto tempore Clementis V. coram eo namq; bonæ memoriæ Bonifacij octauæ Papæ, minus piè quàm tantum Principem decebat, à Philippo Galliarum Rege dicto *el hermoso* impugnabatur. Menochius *de arbitrar.* lib. 1. q. 80. num. 132. Tiberius Decianus *in tract. criminal.* tom. 1. lib. 5. cap. 52. num. 17. Martin. Laudens. *de Principib. quæst.* 499. Cataldinus *de potestate Papa.* num. 82. Petrus à Monte *de primatu Papa, & Monarch. Concil. sum. de Concilij præminentia,* num. 10. & 11.

25 Tenentur etiam Episcopi non solum vocati ad Concilium ire, sed quotannis, vel quando ipsis conueniens, necessarium visum fuerit, Concilium Synodale congregare, pro moribus moderandis, & excessibus corrigendis. Concil. Trident. *de refor. sess. 24. cap. 2. lib. 8. c. de Concilijs, cum multis seqq. c. quoniam o. annis singulis.* 18. dist. Syluester *verb. Concilium.* num. 11. Armilla *verbo Episcopus,* num. 15. Cæremonialis Episcoporum, *cap. 31. lib. 1.* Angelus *verbo Episcopus,* num. 13. Sebastianus de Medicis, *de legibus, & statutis, part. 1. quæst. 14.* Marius Alterius, *de censuris,* tom. 1. lib. 5. *disp. 12. cap. 2. col. 5. litera D.* Emanuel Rodriguez, *tom. 3. quæst. 47. fol. 227.* Barbosa, *in pastoralis,* pag. 3. *alleg. 93. num. 2.* Antonius Fernandez de Moure, *in examine Theologia,* pag. 4. *cap. 7. §. 1.*

26 Archiepiscopus electus, confirmatus & consecratus, sed nondum palliatus Synodum congregare nequit. *c. quod sicut §. super eo.* & ibi gloss. & Panormitan. *num. 4. de elect.* Sanchez *de matrimonio,* lib. 4. *cap. 38. num. 9.* Petrus Gregorius *synagmat. pag. 2. lib. 15. cap. 11. num. 6.*

27 Tempus autem præcipuum ad

Synodum congregandum est post tertiam hebdomadam Paschæ, vel ante dies Quadragesimæ, vt omnibus (siquæ sunt) simultatibus amputatis, mundum ieiunium, & solemne Deo possit offerri. *c. habeatur c. propter Ecclesiasticas* 18. dist. & ibi Archidiacon. & Scribenr.

28 Ad eum tamen accedere tenentur animarum curam habentes, *c. quod super his. cum gloss. de maiorit. & obedient. c. de eulogijs. c. si quis autem.* 18. dist. Concil. Trident. *sess. 24. de reformat. cap. 2.* ibi, ratione tamen parochialium, aut aliarum sæcularium Ecclesiarum, etiam annexarum, debent ij, qui illarum curam gerunt, quicumque illi sint, Synodo interesse. Franciscus Leo, *in thesaur. cap. 9. num. 13. pag. 1.* Vgolinus *de offic. Episcopi cap. 48. §. 1. num. 1.* Barbosa *in pastoralis part. 3. alleg. 93. num. 5.*

29 Debet enim etiam accedere Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, seu Collegiatæ, iurisdictionem quasi Episcopalem habens. *can. vltim. de his quæ fiunt à Pralat. sine.* & tunc Capitulum deputauit illos, qui accedere & interesse debent, vt reliqui Capitulares in seruitio Ecclesiæ remaneant. Sic declarauit sacra Congregatio Card. teste Barbosa, *vbi supra num. 11.*

30 Ingressi namque in Synodo tenentur Episcopus sacris indutus vestibus, & similiter Abbates benedicti. Cæremonial. Episcoporum. *lib. 1. cap. 31.* Geminian. *in cap. vt Apostolica, de priuileg. lib. 6. num. 9.* Lancelot *in templo lib. 2. cap. 5. n. 20.*

31 Abbates exempti ius mitræ, & baculi, & iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, debent ingredi cum sacris vestibus, & vti mitris aurifrisatis, sed abstinere à mitris habentibus aureas seu argenteas laminas.

laminas. c. vt Apostolica 6. de priuileg. lib. 6. & ibi Geminian. num. 4. Ioann. Garcia de nobilitate, gloss. 48. §. 3. num. 62. Casaneus in catalog. part. 1. argumentor. considerat. 5. Boherius de author. mag. consil. num. 13. Cæremonialis Episcoporum. l. 1. c. 31.

32 Abbates verò non exempti debent portare mitras simplices, ac planas, non aurifrisatas. c. vt Apostolica. & ibi Geminian. Panormitan. Boherius, & Casaneus. Lancellortus, in templo, lib. 2. cap. 7. de Abbate. §. 1. num. 2. vbi plura congescit de Abbatibus.

33 Extra Synodum autem in præsentia Episcopi illius Diocesis, Abbates tam exempti quàm non exempti talia deferre sine venia Episcopi de honestate non debent, nisi super hoc speciale Pontificis habeant priuilegium. Geminian. & Casaneus, ibi.

34 Quemadmodum Episcopus coram Romano Pontifice, vel Apostolicæ sedis legato vitur mitra alba, & plana; & licet in iure expressum non sit, audiui quòd debet esse de alanda sin ninguna guarnicion. Cardinales autem coram Papa de damasco con vnus riberes de lo mesino: neque ibi vtuntur baculo pastorali, quia baculum gregis significat custodiam, & cum custodiæ plenitudo Papæ tamquam in plenitudinem potestatis vocato, sit commissa, coram eo debent cessare insignia talis potestatis. c. ad honorem, de thor. & vsu pall. Geminian. supra. Petrus à Monte de primatu Papa, & Monarch. Concilior. summ. de Concil. præambulis, n. 5. cum seqq.

35 Et quatuor Patriarchæ, scilicet Constantinopolitanus, Alexandrinus, Antiochenus, & Hierosolymitanus quibus ex priuilegio concessum fuit, vt vbi cum-

que crucem ante se ferri possent non vtuntur ea in vrbe Romana, vel vbi cumque Romanus Pontifex eiusve Legatus fuerit, vtens insigniis Apostolicæ dignitatis, (sunt enim vestis rubea, palafredus albus, frenum & calcaria deaurata. Petrus Gregorius syntagmatum, lib. 15. cap. part. 2. cap. 9. num. 6. Cardinalis in Clementin. vltim. de priuileg. Flaminius Parisius de resignat. lib. 7. quæst. 13. num. 7. Andreas Gambarus de offic. Legati de latere, num. 20. fol. 25. Barbosa in pastorali, tit. 3. cap. 1. num. 23. c. antiqua. & ibi Abbas de priuileg. Gloss. in cap. 1. vt lite pendens. verbo de iure. & ibi Scribentes, Petrus Gregorius vbi proximè, & cap. 3. num. 12. Sylæster verbo Patriarcha, num. 1. Cardinalis in d. Clementin. Riccius in prax. decis. 570. num. 4. Bonifacius de Vitalinis in d. Clement. num. 2. Gratianus disceptat. forensium, cap. 467. tom. 3. n. 10. 11. & 12. Rodeanus de simonia c. 16. n. 4. p. 1.

Et præsentè Legato de latere, vel Cardinali, nullo modo debet permittere Archiepiscopus ante se crucem portari. Cæremon. Episcoporum. l. 1. c. 4. Gambar. supra & l. 1. n. 6. Riccius Vitalinus, Barbosa, & Rodeanus Betrachinus de Episcopis, prima parte quarti libri, num. 5. Lancellotr. in templo lib. 2. cap. 1. num. 3. summ. cruce vitur Pontifex.

36 Et Cardinales sanctæ Romanæ Ecclesiæ Romano Pontifice assistente rochetum coopertum gestant: & Episcopi Cardinalibus assistentibus de vrbantate idem obseruant: & coram Cardinali legato de latere neque vntur Mozetta, neque rocheto; sed super indumentis portant mantelete, & manicas albas rocheti discoopertas, vt iam vidi in aduentu illustrissimi

Cardinalis D. D. Francisci Barbarini Legati à latere, cum commiffione ampliffima, & fanctiffimi Urbani Oſtaui nepotis, quem Deus optimus maximus ad totius Ecclefiæ bonum feliciter feruet. Cæremonial. Epifcopor. lib. 1. cap. 4. Riccius Bertachin. & Gambar. fuprà Cafaneus in catalog. part. 4. confider. 25. verf. final. Camillius Borellus in summ. decision. tit. 6. n. 41.

38 Tenentur etiam ad Synodum accedere regulares, quibus animarum cura commiffa est, vel deputati ad curam animarum in Ecclefiis regularium. Concil. Tridentin. de reform. feff. 24. cap. 2. Azor. inſtit. moral. 2. part. lib. 3. cap. 47. quaſt. 3. Barbofa in paſtorali, part. 3. alleg. 74. num. 25.

39 Incidit Epifcopus in ſuſpenſionem duorum menſium, ſi poſt celebrationem Concilij prouincialis, non conuocat ad Synodalem, ad ibi quidquid ſalubre ſtatutum eſt, referendum. c. final. 18. diſt. Sylueſter verbo ſuſpenſio 6. verf. 1. Marius de cenſuris, tom. 2. diſp. 16. de ſuſpenſione, c. 1. verf. 2. Bonacina eodem titulo, diſp. 3. quaſt. 6. punct. 5. num. 3. Henriquez in summ. lib. 3. cap. 38. §. 3. num. 4. Barbofa alleg. 111. num. 21.

40 In Synodo & extra Synodum ad abufus tollendos, & ad retinendum clerum ſuæ Diœceſis in diſciplina habet Epifcopus poteſtatem legiflatiuam, & ſic poteſt ſtatuta condere ſine conſenſu cleri, non verò Capituli ſuæ Eccleſiæ irrequiſito conſilio, quod ſequi nullo iure cogitur. Vt Sacra Congregatio declarauit. Leo in theſauro part. 1. cap. 9. num. 15. Vgolin. de offic. Epifcopi c. 47. num. 7. Borgafius, de irregular. titulo quis poſſit facere canonem. fol. mibi 370. Guilielmus Rodeanus de ſimonia cap. 18. num. 8. fol. 63. Facit

Text. in cap. 2. de maior. & obedient. & in cap. vt animarum, de conſtitut. in 6. Gloſſ. in cap. 1. verbo generaliter. de conſecrat. diſt. Azor. inſtit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 47. quaſt. ultim. Barbofa in paſtorali part. 3. alleg. 93. num. 23. Suarez, de legibus lib. 4. per totum: præcipue num. 2. Marius de cenſuris tom. 1. lib. 5. diſp. 12. cap. 2. col. 5. liter. D. Sebaſtianus de Medicis de legibus & ſtatutis. part. 1. quaſt. 14. fol. 164. Bart. in l. omnes populi. ff. de iuſt. & iure. & ibi Bald. idem Baldus in c. ſi quis 2. de maior. & obed. num. 2. & in cap. conſtitutio. n. 7. de conſtitut. Diaz de Luco regula 238. Speculator lib. 1. p. 1. titulo de diſp. §. 5. num. 23. Chriſtophorus de Caſtelliono conſ. 21. incipit, in Chriſti nomine. fol. 32. num. 14. Alexander de Neuo conſil. 60. num. 16. fol. 68. vbi dicit, poſſe ſtatuta præceptoriam, prohibitoriam, atque pœnalia condere: idem tenet Caſtelliono vbi proximè.

Et talia ſtatuta perpetua ſunt, neque expirant morte Epifcopi ſtudentis. Gloſſ. in d. cap. vt animarum, de conſtitut. lib. 6. neque etiam ſi transferatur ad aliam Eccleſiam, idè deſinunt robur ac firmitatem habere. Geminianus in d. cap. vt animarum. Barbofa in paſtorali, p. 3. alleg. 93. num. 23.

42 Sed ad hoc vt valeant, debet ſtatui ſecundum ius Canonicum, & iuxta Pontificis ſtatuta, ſeu Concilij generalis, c. institutionis 25. quaſt. 2. c. quod ſuper his, de maioritate & obedientia. Clementina ne Romani, & ibi Cardinalis de electione. Panormitanus in c. finali de conſuetudine, num. 7. & 8. Chriſtophorus Caſtelliono conſil. 21. num. 10. Anguianus de legibus lib. 2. controuerſ. 2. per totam, & controuerſ. 3. in pr. Rodrigez tom. 4. de ſus obras c. 67. num. 23. Barbofa ſuprà num. 29.

- 43   Causa verò necessaria aduenien-   dent : multos refert Diaz de Luco
te quòd possit statuere contra ius   latè disputans *regula* 236.
tenent Baldus & Iason in *l. omnes*
populi. ff. de iustitia & iure. multos ci-
tat Diaz de Lucò dict. regula 238. *li-*
mitat. 1. Lancellottus in templo,
lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 55. vbi ponit no-
uem casus.
Potest etiam ius commune, seu
lex superioris, statuens coadiuare.
Gloss. in *Clement. ne Romani, de elect.*
& ibi Cardinalis *verbo tolli. Zilettus*
consil. 93. num. 3. incipit, die duode-
cimo Iulij. Alexander de Neuo con-
sil. 60. incipit, in Christi nomine,
num. 8.
- 44   Licet etiam episcopo statuere
contra consuetudinem, maxime si
est præiudicialis Ecclesiæ, sui Ca-
pituli consilio requisito, licet non
habito. Valencuela *cons. 34. incipit,*
inuocato diuino numine, n. 11 2. vsque ad
135.
- 45   Nequit tamen immutare statu-
tum suæ Ecclesiæ sine consensu
Capituli, neque Capitulum sine
consensu Episcopi. Panormitan. in
c. cum omnes, de constitut. Lancellot-
tus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3.
num. 43.
Neque Capituli consensus pro-
derit ad hoc vt valeat Episcopus
statuere contra ius. Guillelmus Ro-
deanus *titulo de simonia, tom. 2. part. 1.*
cap. 24. num. 1.
- 46   Neque etiam si interueniat cleri
& Capituli consensus, statuere po-
test, quòd promoti ad minores or-
dines continentiam seruent: de-
fendit Anguianus *de legibus lib. 2.*
controuers. 2. num. 26. contra Archi-
diaconum in c. certè num. 1. 12
quæst. 1.
- 47   At verò potest facere edictum
vt omnes ostendant titulum sui be-
neficij sub pœna priuationis, & si
non ostenderint in pœnam inci-
- Et statuere quòd quis non ha-
beat vocem in Capitulo, nisi sit in
sacris constitutus. Clement. *et hi*
qui de etate & qualitate. Alexander
de Neuo dict. consil. 60. incipit in
Christi nomine, num. 16.
- Et potest rem ecclesiæ infeuda-
re sine consensu Capituli, si talis
res aliàs in emphiteusim data fuit.
Calderensis *consil. 1. de his quæ fiunt*
à Prelato sine consensu Capituli,
fol. 30.
- Potest etiam sine consensu Ca-
pituli remittere iniuriam sibi &
Ecclesiæ factam. Burgasius *de irre-*
gularitate, part. 6. num. 6. titulo de
tregua & pace. Albericus in l. si
quis in hoc. c. de Episcopis, & cle-
ricis.
- Si laicalis potestas aliquod pro-
mulgasset statutum generale, com-
prehendens laicos & clericos, po-
test episcopus compellere laicalem
potestatem ad hoc, vt declarent
tale statutum neque loqui, neque
comprehendi in eo clericalem sta-
tum. Ioannes Andreas in *c. final. de*
immunit. Ecclesiar. lib. 6. Alderanus
Mascardus de general. statutorum in-
terpretatione, cons. 1. n. 79.
- Si verò tale statutum expressè
clericos comprehenderet, & in
præiudicium clericalis status fuis-
set, poterit propria autoritate,
nullo citato & audito tollere. Feli-
nus in *c. Ecclesia sancta Maria, de*
constit. n. 108. Alderanus Mascardus
suprà num. 80.
- Potest episcopus dispensare con-
tra statuta sua, & Synodalia, &
etiam contra alia ipsius decreta sta-
tuere, ac ea reuocare, dummodò
iurata non sint, neque transissent
in priuilegium, seu contractum.
Felinus in *c. at si clericus. §. de adulte-*

riis, num. 6. de iudiciis. Geminian. in c. licet canon. num. 8. de elect. Franciscus Leo in thesauro, part. 2. cap. 8. num. 58. Aegidius Coninck de Sacram. disp. 33. dub. 1. num. 4. Luco regula 242. Armilla verbo dispensatio. num. 24. Syluester eodem verbo, num. 19. Seraphinus de Seraphinis privilegio 75. num. 17. fol. mibi 458. Marcus Antonius Bauurius de virtute iuramenti, num. 153. Barbosa in pastoralis part 2. alleg. 34. num. 3. Sayrus de censuris lib. 6. cap. 11. num. 11. Azor institut. moral. part. 1. lib. 5. c. 15. quaest. 7. vers. in presenti.

Potest etiam dispensare in statutis antecessorum, quamuis ipse iurasset neque reuocare, neque in eis dispensare; sed ne peccet requiritur quod ipse prius secum dispense in iuramento à se praestito. Emanuel Rodriguez alios referens tom. 3. de sus obras cap. 121. num. 6.

55

Et tam Episcopus quam eius Vicarius ad instantiam literas monitorias concedere possunt, ad hoc quod si non adimpleant eius mandatum, & restituant quod furati sunt, excommunicationem incurrant. Argum. text. in c. sacerdotibus, de off. ordinarij. c. ad nostram. 2. de iure iurando. c. constitutis 1. Arg. text. per locum ab speciali, in c. dilectus, de excessib. Praelatorum. c. Romana. §. caueant de sentent. excommunicat. Concil. Trid. sect. 25. de refor. cap. 3. Gloss. in l. civile. c. de furtis. & ibi Bartol. Bald. & caeteri Scribentes. Baldus in d. cap. si sacerdos. & Aretinus in c. nouit, de iure iurando. Stephanus Aufreerius in additionibus ad clementinam primam, de offic. ordinarij, & in tractatu de potestate Ecclesiae super saeculares num. 53. Ioannes Neucianus in sua Sylua lib. 3. num. 38. Nauarr. in manuali cap. 27. num. 10. Bernardus de Luco regula 243. vbi plures

refert limitationes. Henriquez in summ. lib. 13. cap. 17. §. 4. Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 11. num. 8. Garcia de beneficiis part. 5. cap. 8. num. 94. Soarez tom. 5. disp. 20. sect. 1. n. 2. Sayrus de censuris lib. 1. cap. 9. n. 33. vers. primum est. Sanchez de matrimonio lib. 3. disput. 29. quaest. 2. num. 16.

Episcopus dum est in suo Capitulo non habet nisi vnam vocem; & quando est in Capitulo semper praesumitur adesse, vt Praelatus, non vt canonicus. Nicolaus de Milis verbo Episcopus, in repertorio vers. Episcopus in dubio.

56

Et quando adest vt Episcopus in Capitulo si canonicorum vota paria sunt, quia tot sunt de vna parte capituli quam de altera, in illa parte vbi votum Episcopi est, ibi maior constituitur pars Capituli: vide Hostiensem in cap. postulastis, de concess. praebendae citatus, & sequutus à Celso Hugone conf. 28. incipit, viso puncto & facti num. 8.

57

Aduertant etiam Episcopi quod maiestuosè tam in Synodo capituli quam in aliis actibus, & locis suam conferuent dignitatem: & licet aditum ad se faciliter omnibus praebent, non tamen se contemni patiantur, neque familiariter ad colloquia alios admittant: nam ex conuersatione aequali contemptio nascitur dignitatis.

58

Sed in cognoscendo neque exandescere aduersus eos, quos malos putant, neque precibus calamitosorum in lacrymari oportet: id enim non est constantis & recti Iudicis, cuius animi motum vultus detegit: & summatim ita ius reddere debent, vt auctoritatem dignitatis ingenio suo augeant. Arg. text. in l. obseruandum ff. de offic. praesidis, l. hunc titulum, in pr. ff. de postulando.

59

*lando. l. 1. §. quamvis. vers. si seruus hares. ff. de ventre inspiciendo. & ibi Scribentes, & in l. obseruandum. & sic in diœcesi omnes præcedere tenetur etiam Magnates ac Principes laicos. Concil. Tridentin. Panormitan. in c. omnes. num. 1. de maiori-
te & obedientia. num. 1. & sedere in sua Ecclesia in eminentiori loco, puluinarî adhibito & si sedit extra Ecclesiam suam, & diœcesim in aliquo studio, Capitulo, aut consilio, si sedit tamquam Episcopus omnes præcedit.*

61 Si verò tamquam Canonicus, Consiliarius, aut Scholaris, debet sedere ante omnes Canonicos, non ante dignitates, & ante omnes Consiliarios post Præsidentem, & ante omnes scholasticos post Rectorem, nisi in contrarium esset consuetudo. Gloss. in c. auditis, & ibi Panormitanus num. 4. de elect. Felinus in rubrica de maiorit. & obedient. num. 9. Menoch de arbitrar. centur. 1. lib. 2. casu 68. num. 23. & 24. Boherius de auth. magni consil. num. 65. & 66. Zerola in prax. verbo Episcopus, num. 7. p. 1. Franciscus de Pauinis de offic. & potest. Capituli, sede vacante q. 10. 2. parris principalis, num. 17. Mandosius consil. 99. num. 13. vol. 1. Franciscus de Ponte consilio 14. pro Priore Ungaria, num. 49. tom. 1. Fauuius de Anna conf. 122. num. 20. vsque ad 30. Lancellot in templo, lib. 2. cap. 5. §. 4. n. 11. Anellus Amarus tom. 1. conf. 30. incipit, cum temporum calamitas, num. 4. Ioann. de Hebia in Curia Philippica, p. 1. §. 1. verbo cabildo, num. 4. Sigismundo Scacia de appellationibus, lib. 3. cap. 2. quest. 8. num. 92.

Nam ibi non consideratur vt Episcopus, sed vt particularis, gens actum scholastici aut Consiliarij: & idè si in aliquo Con-

filio assistat episcopus habens Marchionalem aut Ducalem dignitatem, non præfertur alijs Episcopis. Lodofredus in paraphr. feudali. cap. omnes. titl. si de feudo defuncti fuerit controuersum. Felicius Contelorius de præcedentia religionis Prædicatorum q. 1. n. 24.

Et ibi dicit Contelorius, quòd Cardinalis filius Regis, in sedendo, & in alijs actibus, non præfertur Cardinalibus antiquioribus. Freuia de feudis num. 1. §. alia etiam, num. 22. & sequenti. & lib. 2. quis dicatur Dux, n. 58. vers. non obstant.

63 Quemadmodum episcopus Consiliarius debet sedere in loco vbi sederet alius Consiliarius, qui non esset episcopus: quia ibi non reputatur vt Episcopus, sed vt Consiliarius. Lanarius consil. 88. n. 17. Felicius vbi prox. n. 20.

64 In Vniuersitate Salmantina episcopi præcedunt cæteros alios, non exceptis neque Rectore, neque Cancellario. Didacus Perez in l. 31. tit. 3. lib. 2. ordinamenti. vbi citat quamdam constitutionem dictæ Vniuersitatis.

65 Et si ingrediatur in aliqua processione, quamuis processio fiat in monasterijs exemptis sui territorij, debet episcopus præcedere Prælatum illius religionis, etiam si sit Prouincialis aut Generalis. Emanuel Rodriguez questionum regular. tom. 2. quest. 59. art. 1. fol. 293.

66 Sed Capellanus maior Cappellæ regalis in regia Capella omnes Archiepiscopos, & episcopos præcedit, licet ille episcopus non sit, & in qualibet Ecclesia Cathedrali si Rex præsens fuerit, præcedit etiam Episcopum illius Ecclesiæ, & faciet officium celebrans solemniter, non tamen in Pontificalibus nisi sit episcopus. Emanuel Rodriguez tom. 3.

tom. 3. de suis obris cap. 61. num. 1. & 2.

67 At verò in Capella Papæ in actu requirente ordinem Episcopalem, præfertur Cardinali non Episcopo, in aliis verò casibus Cardinales præcedunt. Ioannes Garcia de nobilitate, gloss. 48. §. 3. num. 54. verssi verò sunt. cum sequenti.

68 Et tam in vrbe Romana quàm extra Protonotarios præcedit, & etiam illos, qui sunt de numero. Thomas Zerola in praxi. p. 2. verbo Episcopus. n. 25.

S V M M A R I V M.

Episcopo an liceat creare Vicarium, & ad quid constituitur. num. 1.

Vtrum requiratur Capituli consensus ad deligendum Vicarium. num. 2.

Quæ ætas requiratur in eo, qui creandus est Vicarius. numero 3.

An possit laicus constitui Vicarius. num. 4.

Episcopus, qui duos Episcopatus habet, vtrum debeat duos creare Vicarios. num. 5.

Communitas alicuius loci, an possit petere se tueri in possessione quòd ibi semper assistat Vicarius. num. 6.

Vtrum habeat iurisdictionem ordinariam. num. 7. & vtrum habeat dignitatem. num. 8.

Potest esse d. legatus Papæ. ibid. Quos præcedere debeat præsentem Episcopo, & quos absente. num. 9. & 10.

An ipse absente Episcopo alium Vicarium constituere valeat. numero 11.

Vtrum appelletur de Vicario ad Episcopum, & quid si fiat per modum querelæ à grauamine. num. 12. & 13.

Vtrum liceat Episcopo causam coram suo Vicario pendente auocare. num. 14.

Vtrum delegati Apostolicæ sedis id facere possint. num. 15.

Ex generali commissione vtrum permissum Vicario admittere resignationes, seu beneficii priuare. num. 16.

Vtrum dare reuerendas. numero 17.

Vtrum dare reuerendas. num. 17. An dispensare in impedimentis occultis matrimonium dirimentibus. num. 18.

Quid in votis: & quid sine speciale mandato possit facere, remissiue. num. 19.

Præuilegium concessum Episcopo an prosit Vicario. num. 20.

Quando vno die Episcopus & Vicarius beneficium (vno inscio prouisione alterius) conferunt quæ collatio valeat. num. 21.

Resignationem beneficii si eo tempore Vicarius admisit, quo Episcopus mortuus erat, Vicario inscio, an admissio locum habeat. num. 22.

Si dum esset Vicarius indicauit in aliqua causa, à qua sententia appellatum fuit ad Archiepiscopum, & ipse tunc temporis Archiepisco

- chiepiscopus factus est, an possit
ius dicere in ea. numero 23.
& 24.
- Recusatus, seu excommunicatus
Episcopus, utrum excommuni-
catus censeatur Vicarius. nu-
mero 25.
- Mortuo seu translato Episcopo,
utrum iurisdictio Vicarij ces-
set. num. 26.
- Vicarius iurisdictionem utrum
à lege an ab Episcopo constituen-
te accipiat. num. 27.
- Iurisdictio ordinaria utrum expi-
ret mortuo superiore constituen-
te. num. 28.
- Iurisdictio delegata an finiatur
mortuo delegante. num. 29. &
utrum in hoc casu partes possint
prorogare iurisdictionem dele-
gati. num. 30.
- Quando una iurisdictio ordinaria
adheret alteri ordinaria, ut
accessoria, finitur cessante iurisdic-
tione cui adheret ut accesso-
ria. num. 31.
- Vicarius Episcopi mortui an va-
leat petere salarium sibi non
solutum, Episcopo successori.
num. 32.
- Vicarius an censeatur reuocatus
per creationem secundi, si non
certioratur. num. 33. & 34.
- An possit Episcopus reuocare Vi-
carium sine causa, & quid si iur-
rasset non reuocare. num. 35.
& 36.
- Utrum Episcopus debeat precisè
constituere Vicarium. num. 37.
38. & 39. ac 40.
- An possit constituere alium loco sui,
qui assistat, cum Inquisitoribus
heretica prauitatis. num. 41.
- Est Episcopus dominus absolutus in
spiritualibus in Diœcesi sua.
num. 42.
- An possit visitare Diœcesim.
num. 43.
- Quod debent facere singulis annis,
nisi consuetudo in contrarium
extet. num. 44.
- Utrum per se, an per visitatores.
num. 45.
- Quali reuerentia debeat recipi,
quando intrat ad visitandum.
num. 46.
- Paruo victu debet esse contentus in
visitatione. num. 47.
- Debet abstinere à famulorum mul-
titudine, dum visitat. num. 48.
- Utrum loca pia possit visitare pro-
pria auctoritate, seu delegata.
num. 49.
- An possit visitare loca pia sub Re-
gum protectione existentia.
num. 50.
- Clericos exemptos an possit visita-
re. num. 51.
- An monasteria monialium. nu-
mero 52.
- Licentia Episcopi an requiratur, ad
hoc ut monialis exire possit è
clausura. num. 53.
- Contra legatarios non implentes
defunctorum voluntates, utrum
procedere liceat Episcopo. n. 54.
- Quid si sunt officiales sanctæ In-
quisitionis. num. 55.

Testator utrum prohibere possit
quòd Episcopus in implemen-
to suæ voluntatis non se in-

troumittat.num. 56.
Utum possit commutare defuncti
voluntatem.num. 57.

DE VICARII GENERALIS CREATIONE ET VISITATIONE.

CAPVT SECVNDVM.

COMPETIT enim Episcopo de iure cõmuni potestas, Vicarium generalem seu particularem ad faciliorem subditorum gubernationem creandi. Textus in *c. Romana de offic. ordinar. lib. 6.* cum multis Anguianus *de legibus, lib. 2. controuers. 26. num. 14.* Couarruias *variar. resol. c. 20. lib. 3. n. 4.* Lancellottus *in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 51.* Emanuel Rodriguez *questionum regular. tom. 3. art. 2. q. 76. n. 1.*

Ad cuius creationem procedere debet sine consensu seu assensu Capituli. Azor *institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 43. quest. 2.* Bauinus *de off. & potest. Capituli sede vacante, part. 2. quest. 10.* Rebuffus *in praxi titul. de Vicario Episcopi, cap. 1. num. 1.* Barbosa *in pastoral. part. 2. alleg. 54. num. 54.*

Ætas namque in eo requisita viginti quinque annorum est. Azor *ubi proxime, quest. 10.* & Barbosa alios referens.

Debet etiam esse in minoribus saltem constitutus, vt cum multis resoluit Ioannes Barladorius *in sexqui centur. quotidianar. controuers. different. 9. §. 1. num. 339.*

Si Episcopus duos Episcopatus vnitos habet, sufficit si constituat

vnicum Vicarium generalem, pro expeditione causarum vtriusque Diœcesis, & poterit habitare vbi Episcopus residentiam continuam fecerit. Barbosa *suprà, num. 131.*

Communitas alicuius loci non potest petere se tueri in possessione quòd ibi resideat Vicarius generalis aut particularis. Paulus Æmilius *decis. 306. fol. 82. part. 1. numero 6.* Barbosa *in pastoral. alleg. 54. part. 3. num. 125.*

Vicarius Episcopi habet iurisdictionem ordinariam. Alexander *in l. more. num. pene ultimo. ff. de iurisdictione omnium iudicium.* Gloss. *in c. licet, 2. verbo officialem, de offic. Vicarij, lib. 6.* Couarruias *variar. cap. 20. num. 4.* Robertus Maranta *in speculo iuris, iudiciorum, dist. 5. num. 12.* Panormitanus *in c. ex tua, de officio Vicarij.* Glossa *in c. Romana, verbo generaliter, de appellationibus, libro 6.*

Et ideò habet dignitatem & potest esse delegatus Papæ. Clement. *& si principalis, 2.* & ibi Cardinalis *num. 22 de rescriptis.* Rebuffus *in praxi beneficior. titulo de forma Vicar. num. 27.* & titulo *de Vicario Episcopi, num. 4.* Gratianus *disceptat. forensium cap. 107. num. 28.* Menochius *consil. 51. num. 33.* Barbosa *suprà num. 132.*

Et

- 9 Et habet præminentiam & dignitatem, & debet præcedere etiam in choro, si incidat vt Vicarius Archidiaconum ecclesiæ cathedralis, etiam si Archidiaconus priuilegium haberet obtinendi primam sedem post episcopum, & non solum præcedet Archidiaconum, sed Abbates, Archipresbyteros, Canonicos, & alios Prælatos, Episcopos inferiores. Quod etiam habebit locum in cæteris actibus & processionibus, etiam præsentate Episcopo, nisi esset capitularis: nã tunc habet locum ratione canonicatus, seu dignitatis competentem, vt decisum fuisse testatur Flaminius Parisius *de resignat. lib. 7. q. 24. n. 77.* Panorm. *conf. 21. vol. 1.* Rebuff. *titulo de Vicarij Episcopi, n. 7.* Boher. *in tract. magni consilij, n. 77. in fine.* Casaneus *in catalog. gloria mundi, p. 4. consid. 46.* Barbosa *suprà num. 144.* vbi dicit quod in functionibus Ecclesiasticis præcedet Governatorem ciuitatis, & pro isto dicto allegat Riccium *in praxi decis. 580. in 1. edit. & resolut. 555. in 2. edit.*
- 10 Sed quod præcedentes quoad Archidiaconum & dignitates debeat præcedere absente Episcopo, non verò præsentate, testatur iam decisum fuisse in Rota, Gratianus *disceptat. forens. tom. 2. c. 298. n. 37. & 73. cum sequentibus.*
- 11 Vicarius generalis Episcopi potest substituere causa infirmitatis ad modicum tempus, vel absentiat, & committere suam potestatem alteri, absente Episcopo. Gloss. *in Clem. vnica, de officio Vicarij, & Cardinalis ibi num. 11. & 13.* Iafon *in rubrica de off. eius cui mandat. num. 2.* Azeuedo *in l. 1. tit. 9. num. 7. & 8. lib. 3. recopilat.* Maranta *in speculo iuris iudicior. dist. 5. num. 22.*
- 12 De Vicario generali ad episco-

pum non appellatur, quia facit vnũ & idem tribunal cura eo: secus de foraneo, quia non facit idem tribunal cum Episcopo. Vgolinus *de off. Episcopi, cap. 4. §. 9. num. 2.* Textus singularis, & ibi Geminianus, & Scribentes *in c. non putamus, de consuetudine, lib. 6.* Garcia *de beneficiis, part. 5. cap. 8. num. 20 & 34.* Azor *instit. moralium, part. 2. lib. 3. cap. 45. quest. 12. & 15.* Antonius Cuchus *lib. 2. titulo de Vicariis.* Scacia *de appellationibus, quest. 8. n. 53. cum sequentibus.* Quintilianus *super regula 24. cancellar. q. 6. num. 6.* Sanchez *de matrimonio, lib. 3. disptat. 29. num. 10. & 12.* Maranta *suprà num. 15.* Barbosa *suprà* vbi plures refert limitationes, & dicit, quod per viam recursus à graamine potest appellari ad episcopum, de Vicario generali.

Potest Episcopus causam coram Vicario suo generali pendente auocare, dummodò à Papa ex speciali commissione illi commissa non sit. Immola *in c. pastoralis de off. ordinarij.* Couarruias *in practica questionum, cap. 9. num. 1.* Anguianus *de legibus, lib. 2. controu. 26. num. 11.* Bonifacius *de Vitalinis in Clement. & si principalis, num. 52. de rescriptis.* Matquesanus *de commission. tom. 2. p. 2. c. 7. §. 4. n. 103 & n. 127.*

Delegati Apostolicæ sedis causas in prima instantia coram Vicario generali episcopi pendentes auocare nullo modo possunt, cum præuentioni locus sit inter eos & ordinarios. Argumento text. *in c. si à sede, de præbend. l. 6.* & ibi Scribentes, Concilium Tridentinum *de reformat. cap. 20. sess. 24.* Panormitanus *in c. 1. de off. delegati, col. 2.* Geminianus *in c. 1. in pr. de foro competenti, lib. 6.* Ripa *in c. cum M. 9. de constitutionibus num. 193.* Anguianus *de legibus lib. 3. controuers. 20. num. 11.*

Couarruias in *practic. question. c. 9. num. 3. in final. 59. tit. 4. lib. 1. recopilat.* & ibi Natbona num. 24. Franciscus Leo in *thesauro*, part. 2. cap. 1 n. 70. Barbosa in *pastorali*, part. 3. alleg. 81. per totam.

- 16 Vicarius generalis ex generali commissione neque potest beneficia conferre, neque beneficiis priuare, vel admittere resignationes beneficiorum. *c. cum sit generale, de off. Vicarij, lib. 6.* Couarruias *variar. lib. 3. cap. 20. n. 7.* Rolandus à Valle *conf. 47. lib. 1. num. 19.* Parisius *de resignat. lib. 7. quest. 24. num. 1. vsque ad 28.* Anguianus *lib. 3. dict. controuers. 20. num. 8.* alios refert Gonzales in *regula 8. cancellar. §. 4. promissj, num. 34.*
- 17 Neque dare reuerendas. *c. nullus, & ibi Gloss. & Doctor. de temporibus ordinat. lib. 6. Gloss. in c. licet. verbo officialem, de officio Vicarij eodem lib.* Anguianus *suprà.*
- 18 Neque dispensare in impedimentis occultis matrimonium dirimentibus. Sanchez *de matrimonio lib. 2. disp. 40. n. 12. & 13.*
- 19 Neque dispensare in votis. idem Sanchez *in summ. lib. 4. cap. 38. num. 18.* quod intellige nisi habeat speciale mandatum: & quid sine speciali mandato possit facere, & à quibus si non habeat debeat abstinere. Lancellottus *latè in templo, lib. 2. cap. 6. de Vicario Episcopi.* Barbosa *in pastorali loco citato.*
- 20 Si fortè episcopus habeat priuilegium ne à sua sententia appelleretur, nihil prodest Vicario. Argumento text. in *l. precipimus, 32. de appellationibus.* Ludouicus Romanus *singul. 57. alias 75.*
- 21 Si vno die Vicarius intra Diocesim, & Episcopus extra eam beneficium vnum contulerint, quælibet eorum valebit collatio, quæ

prior est tempore. Si verò probari non potest quæ fuit prior tempore, valebit facta ab Episcopo. Argumento text. in *c. si à sede de prabendis.* Calderinus *consil. 2. de officio Vicarij.* Felinus in *c. sancte Crucis, de rescriptis, num. 16. in princ.* Gonzales in *regula 8. cancellar. §. 3. promiss. num. 6.* Couarruias *variar. lib. 3. cap. 20. num. 8. ante finem.*

Si de speciali mandato admisit resignationem beneficij, & illo tempore quo admittebat, erat Episcopus mortuus, eo legitime ignorante, aut renuntiauerat, seu translatus erat, valet admissio, seu collatio. Parisius *de resignatione, lib. 7. quest. 24. num. 33. vsque ad 37.*

Si appellatum fuerit de Vicario episcopi ad Archiepiscopum, & postea Episcopus illius Vicarij ad metropolitanam ecclesiam fuerit translatus, non poterit cognoscere de causa de qua antea eius Vicarius cognouerat, & à qua ad Archiepiscopum fuit appellatum. Speculator *lib. 1. part. 1. §. 7. num. 14.* Scacia *de appellationibus, lib. 3. cap. 2. quest. 2. art. 1. num. 15,* vbi alios citat.

Contrarium imò quòd possit cognoscere, & sententiam dicere tamquam nouus homo. Baldus in *l. eos. c. de appellation. num. 2.* Angisola *consil. 136. incipit, prima sit in iure. conclusion. 1. num. 141. volum. 1. & facit textus singularis in leg. filius 22. & ibi Gloss. verbo cum non proprio. & ibi Bartol. num. 4. ff. de inofficioso testament.* Marquesanus *de cõmission. part. 2. tom. 2. §. 2. fol. 391.*

Si Episcopus recusatur, censetur etiam recusatus Vicarius generalis: ex traditis per Alphonsum de Azeuedo ad curiam Pisanam. *lib. 2. cap. 2. num. 19. verbo vicarium, & lib. 1.*

lib. 1. cap. 9. eodem verbo. Didacus Perrez per pulchra fundamenta, in l. 1. tit. 3. lib. 3. ordinam. quest. 17. ubi aliquas ponit limitationes. Panormitanus & Felinus in cap. insinuante de offic. legati. Marantha in speculo iuris, tit. de appellationib. num. 28. fol. 158. Anguianus de legibus controuerf. 26. lib. 2. fol. 269.

Et si episcopus excommunicatus, seu suspensus, censetur etiam eius Vicarius suspensus. Gloss. in clemen. ultim. de procurat. Gloss. in c. 1. de offic. delegati. c. 1. de offic. vicarij lib. 6. Anguianus de legibus, lib. 3. controuer. 20. num. 13.

26 Spirat etiam iurisdictio Vicarij per mortem naturalem, seu civilem episcopi, & per translationem Gloss. in clemen. final. de procuratorib. Abbas in can. ne sede vacante. num. 5. & in c. extirpanda. §. quia verò num. 14. de prebendis. Mandosius consilio 39. num. 2. Azor. institution. moralium lib. 3. c. 43. quest. 14. Vgolinus de offic. Episcopi c. 4. §. 6. num. 4. Gutierrez de matrim. c. 69. n. 6. Sanchez de matrimonio lib. 3. disp. 30. num. 1. multos refert Rodriguez questionum regularium. tom. 3. quest. 16. art. 3. Barbosa d. alleg. 54. num. 151. Armilla verb. Episcop. num. 14. Parisius de resignation. lib. 7. quest. 24. num. 35. Rebuff. in praxi, regula de forma vicarij Archiepiscopi, lib. 1. n. 162. Marantha in speculo iudicior. dist. 5. num. 24. Anguianus sup. n. 12.

27 Sed dices mihi esse impossibile quòd Episcopi mors, seu translatio, iurisdictionem Vicarij extinguat: nam vt diximus, Vicarius habet ordinariam iurisdictionem, quam à lege non ab Episcopo constituyente suscipit. cap. 2. de offic. Vicarij, lib. 6. & ibi Scribentes. Alexander in rubrica ff. de offic. eius cui mandat. iurisdictionem.

48 Sed sic est, quòd iurisdictione ordinaria seu iudicis ordinarij non expirat mortuo superiore, constituyente etiam re integra. c. legatos 2. de offic. legati. l. & quia. ff. de iurisdictione omnium iudicum. Hostiensis in cap. quoniam. Abbas de offic. delegati. Panormitanus in c. relatum, eodem titulo. Ergo si iurisdictione Vicarij morte Episcopi constituyente finitur, potius delegata quàm ordinaria videtur: eo quòd iurisdictione delegata extinguitur morte delegantis re integra. c. relatum. c. gratum. c. licet undique, de offic. delegati. c. nemini. final. de offic. legati, d. l. & quia. de iurisdictione omnium iudicum. & late Gloss. in c. in literis. de offic. delegati. & ita extinguitur quòd non possit 29 delegatus procedere in causa etiam ad instantiam partium. Gloss. in c. cum venissent. de testamentis. verbo postea egerit. c. significantibus, de offic. delegati. Ergo si iurisdictione Vicarij cessat cessante Episcopi vita, dicendum est habere iurisdictionem delegatam. 30

31 Sed respondeo, quòd licet morte Episcopi finiatur, nihilominus est ordinaria: nã quãdo vna iurisdictione ordinaria, qualis est iurisdictione Vicarij, adhæret alteri ordinariæ, qualis est iurisdictione episcopi, vt accessoria, finitur, cessante iurisdictione, cui adhæret accessoriè; ita tenent Alexander in d. l. & quia. ff. de iurisdictione omnium iudicum. & Hostiensis in c. & quoniam. Abbas & Panormit. in c. pene ultim. de offic. vicar. Egregiè Robertus Marantha in speculo iudicior. dist. 5. num. 62. eo quòd tunc iurisdictione accessoria sequitur naturam principalis, cui adhæret. c. accessorium 42. de regulis iuris in 6. l. cum principalis. l. nihil dolo. §. cum principalis. ff. eodem tit.

Defuncto Episcopo non relictis 32

bonis, neque soluto salario Vicario, nequit Vicarius illum petere Episcopo successori. Iacobus Putei *decif.* 43. lib. 2. Parisius *de resignat. lib.* 1. *quest.* 16. num. 53. Barbosa *alleg.* 54. num. 179.

33

Non videtur quòd Episcopus reuocat Vicarium generalem per creationem secundi, neque eius iurisdictione cessat donec certioreretur expressè de sui officij reuocatione. Arg. text. in l. meminisse. 10. ff. de offic. Proconsulis, & legati. l. unica ff. de offic. praefect. Augustalis. l. si forte 17. ff. de offic. praesidis. Romanus *singul.* 57. alias 75. Hoseda *de incompatibilitat. benefic. part.* 2. cap. 10 num. 4. vsque ad 10. fol. mibi 133.

34

Sed quòd sufficit tacita reuocatio, quæ fit per creationem secundi Vicarij. Azor. *institut. moral. part.* 2. lib. 3. cap. 46. *quest.* 1. vers. citra. Barbosa *suprà* num. 58.

35

36

Potest Episcopus reuocare Vicarium etiam sine causa, & si iurasset eum non reuocare: nam licet per iurus sit, non tamen potest cogi ad eum suscipiendum. Boherius *in decif. quest.* 347. part. 2. num. 1. Bouadilla *in politica, lib.* 1. cap. 16. num. 9. Riccius *in praxi decif.* 617. num. 3. Hoseda *de incompatibilitate beneficior. part.* 2. cap. 10. num. 3. Seraphinus *de Seraphinis privileg.* 75. num. 17. fol. 458. Petrus Barbosa *de Iudiciis art.* 3. *principalis tractatus, qua necessaria sint ad validitatem prorogationis num.* 211. & in propriis terminis cum multis resoluit Augustinus Barbosa post hæc scripta visus *in pastoralis part.* 3. *alleg.* 54. n. 171. Azor. *institution. moral. lib.* 3. cap. 45. *quest.* 14. Vgolin. *de offic. Episcopi cap.* 4. §. 6. num. 4. Matthæus *de Afflictis in constitutionibus.* Neapolitanus lib. 1. rubrica 47. num. 3. Lancellottus *in templo lib.* 2. cap.

6. *de Vicario.* §. 1. num. 7. Sanchez *de matrimonio, lib.* 3. *disp.* 30. num. 11. Textus *in clementina 2. de rescriptis.* & ibi Gloss. & Bonifacius *de Vitalinis num.* 53. Calderinus *conf.* 2. *de offic. Vicarij.* Francus *in c. 1. de offic. Vicar. lib.* 6. & ibi Geminianus, Didacus Perez *in l. 1. tit. 5. lib.* 3. *ordinament. quest.* 17. vers. 3.

At verò quòd non possit eum reuocare nisi causa legitima interueniente; cum aliis Petrus Gregorius *syntagmatum part.* 2. lib. 15. cap. 37. num. 5.

Sed difficultas præcisè in eo consistit: vtrum Episcopus (velit, nolit) teneatur constituere Vicarium, & ad hoc compelli debeat. Multi namque constanter affirmant nullo iure cogi posse, & quòd sic in Rota decisum fuisset testatur Barbosa *in pastoralis alios referens pag.* 3. *alleg.* 54. num. 125.

37

Alij verò in contrarium extant, affirmantes posse cogi eligere, & constituere Vicarium Abbas *in c. quoniam de offic. ordinari. num.* 3. Boherius *decif.* 347. num. 6. part. 6. Zerola *in praxi, verbo Vicarius, dubit.* 1. plures refert. Nauarrus *conf.* 4. *de offic. ordinari.* Rebuffus *in praxi regul. collationes an plures fieri posse. cap.* 20. lib. 1. num. 16. Hoseda *de incompatibilitate benefic. part.* 2. cap. 10 num. 8. Azor. *institut. moral. part.* 1. lib. 3. cap. 29. *quest.* 3. vers. quo loco. Anguian. *de legib. lib.* 2. *controuer.* 26. num. 16. Carolus Ruinus *conf.* 148. *volum.* 4. num. 4. fol. 178.

38

In qua controuersia distinguendum duxi: quòd si episcopus est absens à diocesi, potest cogi ad constituendum Vicarium; Si verò est præsens, iterum distinguendum est, aut est Iurisperitus, aut Theologus. Si est Iurisperitus, & potest per se causas diffinire, & omnia ad iurisdictionem

39

ditionem spectantia exercere, eo quod episcopatus brevis est, & inter paucos limites comprehenditur, & tunc sufficit quod ipse pro sua prudentia, & sanctimonia diocesim regat, & omnia ad iurisdictionem contentiosam & voluntariam expediat: neque compellitur habere Vicarium, & in hoc casu intelligenda est Barbosa opinio, & diffinitio Rotæ.

40 Theologus verò si diocesim magnam habet, ac longam, & ibi negotia multa & ardua concurrant, quæ expediri sine adiutore non valent, compellitur eligere; & in hoc sensu accipienda est doctrina Panormitani, Boherij, Ruini, Ruffij, Anguiani, Nauarri, & aliorum; quæ omnia egregiè amplexus est Hoseda vbi proximè *dict. part. 2. cap. 10. num. 9. fol. 133.*

41 Potest etiam episcopus Vicariū constituere loco sui, qui assistat cum Inquisitoribus hæreticæ prauitatis, vt vsus frequens docet. Simancas *de catholicis institut. cap. 24. de Episcopis. num. 4. fol. 85. & ibi dicit*, quod potest carcerare hæreticos, & Inquisitoribus remittere, non verò eos iudicare, seu contra eos alio modo procedere. Bonifacius de Vitalinis *in clement. 1. de hæreticis, num. 60.*

42 Est enim episcopus in spiritualibus dominus absolutus in diocesi, ad instar diuitis regentis familiam suam, mariti regentis coniugem, & Patris regentis prolem suam, iudicis regentis prouinciam suam, Regis gubernantis gentem suam. *c. duo ista 23. quest. 4. c. cum non liceat. can. cum olim, de præscription. can. cum Episcopus, de offic. ordinar. lib. 6. can. omnes basilica. can. nullus 16. quest. 7. Mandosius consil. 9. num. 2.*

Sed si correctionis officium habet inuigilet visitationi. vt Gloss. *in cap. duo ista 23. quest. 4* visitare enim ecclesias sibi subiectas de iure communi ad eum spectat: exemptas verò tamquam Apostolicæ Sedis delegatus. Concilium Tridentinum *sess. 7. cap. 8. & sess. 14. c. 4. & sess. 25. c. 8. & sess. 24. c. 10. Decisiones Rotæ in nouissimis diuersorum part. 2. decis. 27. fol. mihi 722. Cochier de iurisdic. ordinar. in exemptos. part. 4. quest. 23. num. 3. Cardinalis in clem. attendentes. num. 6. & 7. de statu Monachorum. Barbosa in pastorali part. 3. alleg. 73. num. 3. & alleg. 74.*

44 Quod debent facere quotannis, Concilium Tridentinum *de reform. sess. 24. cap. 2.* nisi consuetudo in contrarium extet, aut difficile sit totam diocesim percurrere tam breui tempore. Antonius Fernandez de Moure *in examine Theologiae part. 4. cap. 7. §. 1. n. 10.*

45 Debent enim visitare ipsi per se & incipere à Capitulo suæ ecclesiæ, & postea totam diocesim, quod valdè necessarium est, & vtile, ad conferendum Confirmationis Sacramentum, & ad res emendatione dignas corrigendas, & ad pabulum diuini Verbi suis erogandum, ad quod non semper sufficit mittere probos viros, sed oportet ipsum ire, nam multa passim in visitatione se offerunt, quæ non cuiuslibet visitatoris, sed ipsius episcopi authoritatem & potestatem requirunt. Soto *de iustitia, lib. 10. quest. 3. col. 16. c. cum Apostolus, de censibus. c. conquerente. c. inter cetera, de offic. ordinar. c. si Episcopus, 6. eodem tit. 1. lib. 6. c. 1. de censibus, eodem lib. l. 1. 4. & 6. titulo 22, part. 1. & ibi Gregorius Lopez*

Lopez l. 4. tit. 3. lib. 1. ordinam. & ibi Didacus Perez. Barbosa in *pastorali tit. 2. gloss. 10. num. 23. & 24.* Decisiones Kotæ in *novissimis diuersor. p. 1. decis. 743. fol. mibi 466.* Hugo de off. *quatuor Prelator. 2. part. c. fin. num. 3.* Lancellottus in *templo lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 61.* Guillelmus Rodeanus *titulo de simonia, part. 1. cap. 18. num. 11.* Mariana Socinus *de visitat in pr.*

46 Et quando ad visitandum in quamlibet ciuitatem intrat, debet recipi processionaliter à Clero. Fuscus *de visitatione lib. 1. cap. 4. num. 10.* Barbosa in *pastorali dict. allegat. 73. num. 19.*

47 Sed ne grauis & molestus Curatis existat, debet esse contentus paruo & moderato victu, vt ne quæ sua sunt videatur quærere, sed quæ Iesu Christi. c. nullus 10. *quest. 3. cap. 1. de censibus, lib. 6. c. gloria Episcopi 12. quest. 2. c. cum. Apostolus 6. de censibus.* ibi, neque sumptuosas epulas quærant: sed cum gratiarum actione recipiant, quod honeste & competenter illis fuerit ministratum. Sed quòd episcopi in contrarium faciunt, notat ibi glossa; nam vix cautela diuersorum coquorum eos fatiare valet; sed si in Apostolorum loco sunt non solum sermonem eorum imitentur, sed etiam abstinentiam. c. *Ecclesie Principes 35. distinct. abstineant quoque à teruorum multitudine, quia per eos nimis Parochi & Ecclesie grauantur, & quod episcopi non recipiunt libenter, consumunt ipsi. d. c. cum. Apostolus.* Guillelmus Rodeanus *titulo de simonia part. 2. cap. 13. num. 21.*

49 Potest etiam visitare tamquam Apostolicæ sedis delegatus Hospitalia, confraternitates laicorum, etiam existentes in Ecclesiis regularium, & visitabit etiam Ecclesias

nullius Diocesis, quæ visitatio competet ad viciniorem episcopum. Franciscus Leo in *thesauro p. 2. cap. 2. num. 74.* vt iam Sacra Congregatio declarauit, teste Barbosa in *pastorali part. 3. allegat. 74. num. 7. & allegat. 73. num. 3.* & etiam compellere dictos laicos ad computa confraternitatum reddere: multos citat idem Barbosa in *remissionibus ad cap. 9. sess. 23. Concil. Tridentin. num. 9. fol. 58.* Muñuz de Escobar *de ratiociniis.*

50 At verò nequit procedere ad visitationem cuiuslibet loci, hospitalis, aut confraternitatis, quæ sub immediata Regis protectione existunt, sine eius permisso, & licentia. Concil. Trident. *de reformat. cap. 8. sess. 21.* Fuscus *de visitat. lib. 2. num. 21.* Azor *institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 40. quest. 10.* Franciscus Leo in *thesauro, part. 2. cap. 2. num. vltim.* Perez de Lara *de capellaniis lib. 2. cap. 1. num. 49.* Barbosa *alleg. 75. n. 2. & 16.*

51 Visitabit etiam vt Apostolicæ sedis delegatus Clericos, etiam exemptos, & Dignitates, curam animarum habentes, & etiam res ad beneficia earum attinentes, quocumque priuilegio non obstante. Concil. Trident. *de reformat. sess. 24. cap. 11.* Franciscus Leo in *thesaur. part. 2. num. 78.* Flaminius *de resignat. lib. 3. quest. 11. num. 5.* Nauarr. *conf. 4. de tempor. ordin. in antiqua editione alias 8. de priuilegiis, in noua editione.* Sayrus in *floribus decis. titulo de temporibus ordinat. decis. 5.* Barbosa *suprà allegat. 74. num. 9. cum sequentibus.*

52 Et etiam Monasteria Monialium exemptarum causa reparandi claustrum, quoties necessarium eis visum fuerit. Barbosa. *part. 3. allegat. 102. num. 4.* & in casu quando causa infirmi

infirmittatis, vel alio titulo per-
mittitur Monialibus exire mona-
steria, non solum causa approban-
da est à suo Superiore, sed etiam ab
episcopo Diocesano; licet talis
Monialis regularibus vel etiam Pa-
pæ immediatè subiiciatur. cum
multis Barbosa *suprà* num. 28.

54

Procedit etiam vt Apostolicæ
sedis Delegatus, contra legatarios
& testamentorum executores, non
implentes defunctorum volunta-
tes, seu dispositiones, licet tales
executores sint qualitercumque
exempti, & officiales sanctæ In-
quisitionis, seu Professores in ali-
qua Vniuersitate. Concil. Trident.

55

de reformat. sess. 22. cap. 8. Franciscus
Leo *in thesauro*, part. 2. c. fin. ante
finem. Barbosa *in pastoral. part. 3.*
allegat. 82. num. 13. & 15. facit textus
*in Clement. 1. de testament. §. si quis
autem pro redemptione.* & ibi Cardi-
nalis Matienço *in l. 14. tit. 4. lib. 5.*
recopil. gloss. 1. n. 45.

56

Quod procedit etiam si testator
prohibuisset, ne episcopus se intro-
mitteret, seu compelleret hæredes
ad implementum testamenti. Argu-
ment. text. *in l. nemo potest. 35. ff. de
legatis primo. l. quod de bonis. §. frater
autem. ff. ad legem falcidiam. c. tua no-
bis. c. requisit, de testament.* Egregiè
gloss. *in c. si diligenti, de foro compe-
tenti, verbo pacto priuatorum.* multos
citat Barbosa *in remissionibus ad
cap. 15. Concil. Trident. de reformat.
sess. 7. fol. 22.* idem Barbosa *in pasto-
rali part. 3. allegat. 75. num. 8.* cum se-
quenti: & ibi allegat Antonium de
Prætis *de off. Episcopi, cap. 1. num. 3.*

57

Potest etiam defunctorum com-
mutare voluntates causa legitima
concurrente, vel quando adimple-
re est difficile, vel etiam si adimple-
ri valeant, ipsi magis vrile aut
piè visum fuerit commutare in

aliud opus pium, vt Apostolicæ
sedis Delegatus. Concil. Trident.
*de reformat. sess. 22. cap. 6. & sess. 25.
cap. 4.* Syluester *verbo Legatum 4.*
*quest. 12. B. Ludouicus Beia responsio-
rum conscientie part. 4. casu 22.* Bar-
bosa *in remissionibus ad c. 6. Concil.
Trident. de reformat. sess. 22. & in pa-
storali part. 3. allegat. 83. num. 5.* Man-
dosius *de resignat. gratia, titulo com-
mutat. vltima voluntat.* vbi dicit,
quod securius erit impetrare à Pa-
pa licentiam commutandi, seu con-
firmationem commutationis factæ
ab episcopo.

S V M M A R I V M.

Episcopi vtrum indulgentias con-
cedere valeant num. 1.

Sanctissima virgo Maria vtrum
excelsior Apostolis. num. 2.

Claves regni cælorum an soli Petro
tradita. num. 3.

Papa an ipse solus habeat Ecclesia
potestatem. num. 4.

Antiquitus Episcopi plenarias
indulgentias concedebant, sine
aliqua limitatione. num. 5.

Qua de causa restricta Episcopo-
rum potestas circa indulgentia-
rum concessionem. num. 6.

Quando dedicatur Ecclesia quam
indulgentiam concedere possit
Episcopus. num. 7.

Si Ecclesia consecratur, multique
ibi sint assistentes Episcopi, &
omnes concedentes indulgen-
tiam, qualis concessio vires &
robur habeat. num. 8.

In ceteris festiuitatibus indulgen-
tias vtrum possint concedere

D d

- Episcopi, & usque ad quantam summam.* num. 9.
- Per benedictionem solemnem Episcopi, quæ datur itineribus eundo, & etiam per illam, quæ fit cum verbis, Sit nomen Domini benedictum, cum solemniter celebrat, an indulgentiæ concedantur.* num. 10.
- Ad concessionem indulgentiarum requiritur causa.* num. 11.
- Causa iusta ad hoc quæ dicatur.* num. 12.
- Interessentibus diuinis officiis indulgentiam iuste an concedere valeat Episcopus.* num. 13.
- Peccata venialia per benedictionem Episcopi dimittuntur.* num. 14.
- Electus confirmatus, licet sacrum Ordinem non habeat, an possit indulgentias concedere.* num. 15.
- Cardinales centum indulgentiarum dies concedere possunt.* num. 16.
- Et etiam summus Pœnitentiarius.* num. 17.
- Si Episcopus excedit numerum à iure sibi præscriptum, an vitietur concessio.* num. 18.
- Vtrum possit Episcopus concedere indulgentiam perpetuam.* numero 19.
- In foro conscientie an habeat potestatem restrictam quoad concessionem indulgentiæ.* numero 20.
- Episcopus vtrum indulgentiam pro defunctis possit concedere, & quid de Papa.* num. 21.
- In mortali peccato existens Episcopus, seu excommunicatus, indulgentias an concedere queat.* num. 22.
- Vtrum possit imagini, seu loco pio 40. indulgentiarum dies concedere, si eodem loco Antecessor totidem concessit.* num. 23.
- An possit indulgentias ab Antecessore datas renouare, & alias concedere.* num. 24.
- Concessio indulgentiarum an delegari possit.* num. 25.
- Concessio indulgentiarum an prosit tam subditis quàm non subditis.* num. 26.
- Episcopus an concedere valeat licentiam ad hoc, vt possint subditi lucrari indulgentias ab aliis Episcopis concessas.* numero 27.
- Curatus vtrum hanc licentiam dare queat.* num. 27.
- Visitantes Ecclesiam vbi Episcopus indulgentiam largitus est, etiam si non sint de Diœcesi, vtrum lucrentur.* num. 28.
- Archiepiscopus an per totam prouinciam valeat indulgentias concedere.* num. 29. & 30.
- Exemptis sua Diœcesis dare indulgentias vtrum possit Episcopus.* num. 31. vsque ad 40.
- Concessio indulgentiarum salutaris.* num. 32.
- Suum renunciare priuilegium nemini prohibetur.* num. 33.
- Mulieres fideiubere an possint.* num. 34.

- Clericus utrum possit suum renunciare privilegium. num. 35.
- Exemptio clericorum de iure diuino an sit. num. 36.
- Ius publicum an priuatorum pacto derogari valeat. num. 37.
- Concessa pro favore in odium redundare non debent. num. 38.
- Exempti qualiter recipiant indulgentias. num. 39.
- Utum possit Episcopus exemptos absolueri ab excommunicatione reseruata. num. 40.
- Parochi, seu alij Prelati inferiores Episcopis, utrum possint concedere indulgentias. num. 41.
- Discrimen quod est inter Episcopos & Presbyteros circa concessionem indulgentia à quo iure sit. num. 42.
- Indulgentias concedere utrum possit Episcopus qui renunciauit loco, non dignitati. numero 43.
- Utum possit Episcopus lucrari indulgentias quas aliis ipse concedit, si facit opus quod eius concessio requirit. num. 44.
- Extra Diocesim utrum possit Episcopus indulgentias concedere. num. 45.
- Indulgentias concedere pro opere quod extra Diocesim sit, an valeat Episcopus. num. 46. vsque ad 57.
- Iurisdictio voluntaria utrum ubique exerceri possit. n. 47.
- Iurisdictio voluntaria qua dicatur. num. 48.
- Concessio indulgentia an sit voluntaria iurisdictionis. n. 49.
- Presentatos per patronos confirmare utrum possit Episcopus extra Diocesim, & beneficia conferre, quamuis in curia Papae sit. num. 50.
- Utum Vicarius id possit facere si habet speciale mandatum. num. 51.
- Rex an possit extra limites sui Regni Doctores & milites creare. num. 52.
- Episcopus extra Diocesim dimissorias dare utrum possit. n. 53.
- Et utrum valeat excommunicare subditum extra Diocesim existentem. num. 54.
- Et an absolueri, & excommunicare extra Diocesim possit subditos, & ibi exercere contentiosam iurisdictionem. num. 55.
- Parochus extra Parochiam an possit audire confessiones parochianorum. num. 56.
- Actus absolutionis an iudicialis sit. num. 57.
- Capitulum sede vacante an possit concedere indulgentias. num. 58. & 59.
- Cardinales S. R. E. indulgentias concedere utrum possint vacante Papali sede. num. 60.

DE INDVLGENTIIS.

CAPVT TERTIVM.

1 **A**BENT etiam Domini Episcopi in hac Ecclesia militanti clauis dispensandi, & potestatem indulgentias concedendi. *c. noua de pœnitent. & remissionibus*, ibi, quia Beatissima virgo Maria dignior & excellentior fuerit Apostolis vniuersis, non tamen illi, sed istis Dominus clauis regni cœlorum commisit: & ibi Panormitan. *num. 2.* illis verbis, quod potestas ligandi atque soluendi non fuit tradita soli Petro, sed Apostolis omnibus. Ioannes Montayne *de bigamia quest. 7. num. 8.* ibi, consequenter neque solus Papa habet ecclesiæ potestatem, sed cum dominis Episcopis. Azeuedo *in l. 1. tit. 5. lib. 8. recopilat. num. 94.* ibi clauis enim regni cœlorum Christum tradidisse Apostolis eorumque successoribus. Petrus à Monte *de primatu Papæ, & Monarchia Concilior. summ. 1. num. 3.* Soto *in 4. sentent. dist. 21. quest. 1. art. 4. col. 2.* Ludouicus Bolognini *de indulgentiis, num. 21.* Cardinalis *in Clement. 2. de pœnitent. num. 24.* Felinus *de indulgent. plenar. num. 40.* Armilla *ve bo indulgentia, n. 9.* Fauus Incarnatus *in scrutinio tract. 5. p. 2. de indulgent. fol. 182.* Vgolinus *de off. & potest. Episcopi part. 2. cap. 41. num. 1.* Franciscus Leo *in thesaur. part. 1. cap. 7. num. 18.* Petrus Gregorius *syntagmatum part. 1. cap. 9. lib. 2. num. 5.*

5 Quæ potestas licet amplissima

6 circa indulgentias, per multa temporis curricula adeò in vsu apud illos fuit, quod indulgentias plenissimas concedebant, sine vlla limitatione pro vt sibi videbatur. Adueniente verò Innocentij tertij constitutione, in Concilio generali edita, propter episcoporum superfluum excessum, ex quo contemptibiles ecclesiæ clauis videbantur, & quia pœnitentialis enervabatur satisfactio, Episcoporum relictâ potestas fuit. *c. cum ex eo, de pœnitent. & remiss. & ibi Scribentes. Gambarus de off. & potest. legati, summ. quid possit legatus circa indulgentias. num. 10. fol. 266.*

7 Quæ potestas ita limitata est, vt in Dedicatione ecclesiæ vnus anni concedere possint indulgentiam episcopi, etiam si à pluribus dediceretur episcopis. *c. cum ex eo. & Panormitan. ibi. num. 5. c. nostro, de pœnitent. & remissionibus.* Soto *in 4. sentent. dist. 21. quest. 1. art. 4. col. 4.* Hostiensis *in summ. de pœnitent. §. quia possit. Speculator lib. 4. part. 4. titulo pœnitent. & remissionibus num. 4.* Nauarrus *in commentar. de iubileo, & indulgentia notabili. 31. num. 3.* Armilla *verbo indulgentia, num. 3. & Syluester num. 11. & Sa num. 16.* Bologninus *de indulgent. num. 48.* Egidius Coninck *de sacrament. disp. 12. dub. 1. num. 8.* Toletus *in summ. lib. 6. cap. 25.* Incarnatus *in scrutinio de indulgent. fol. 185.* Bonacina *de sacramentis disp. 6. punct. 3. num. 2.* Zerola *in praxi, verbo indulg. p. 1. n. 1.* Barbosa *in pastorali, p. 3. alleg. 88. n. 14.*

Sed

8 Sed si in dedicatione plures assistant Episcopi, & quilibet annum indulgentiæ concedat, valebit tantum concessio illius episcopi, cui illa Ecclesia subiecta est: vel si proprius Episcopus non adsit, illius qui particulariter ex proprii Episcopi commissione assistit. Argument. textu. in can. sanè, de foro competenti. Vgolinus de officio & potestate Episcopi, part. 2. cap. 41. §. 1. num. 2.

9 In cæteris festiuitatibus quadraginta dies indulgentiarum concedere possunt. d. c. cum ex eo, de pœnitent. & ibi Abbas. num. 5. Hostiensis, Soto, Nauarr. Armilla, Bolognini. Toletus, Agidius, Bonacina, Incarnatus, Syluester, Sa, Zerola, Speculator, Barbofa, & Vgolinus, Franciscus Leo in thesauro, part. 1. cap. 7. num. 18. Felinus de indulgent. plenar. num. 40. Gambarus de offic. Legati, lib. 8. summ. quid possit Legatus, num. 8. fol. 266. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 4. summ. de potest. Episcopi, num. 19.

10 Neque existimes per benedictionem Episcopi, quæ fit his verbis, Sit nomen Domini benedictum: tam in diebus solemnibus quando Pontificaliter celebrat, quàm in feriatis quando priuatim: & per simplicem, quæ datur itineribus eundo, concedi à iure vel ab ipso Episcopo benedicente quadraginta indulgentiarum dies, vt iam dubitare vidi: nam quidam Præstantissimus Præsul, contrariam amplectebatur sententiam, & cum eo aliqui religiosi ac docti viri eius applaudebant dictum, pro certissimo ac indubitato, & meam reprobabant opinionem: tunc enim de istius episcopi petitione hanc praxim lucubrare cœperant, & nondum vigesimum adimpleueram

annum, & nihilominus contra istius sapientissimi episcopi ac seruatorum negatiuam defendebam opinionem, nempe per talem benedictionem non concedi quadraginta indulgentiarum dies.

Dicebam ego nâque, indulgentiarum concessionem requirere causam iustam, sine qua clauis contènentur ecclesiæ, & pœnitentialis eneruatur satisfactio. c. cum ex eo, de pœnitent. Soto in lectionibus de instit. Sacerdotum, lect. 2. de indulgent. fol. mibi 238. Armilla verbo indulgentia, num. 5. Syuester num. 19. Coninck de sacrament. disp. 12. dub. 6. num. 29. vsque ad 34. Quæ sit iusta causa dixerunt ipsi, vt puta propter honorem Dei, seu alicuius Sancti, aut propter vtilitatem Ecclesiæ: at verò Episcopi omnibus passim benedictionem largiuntur, & verisimile est ibi nulla iustam causam inueniri posse. Ergo. Nam licet multoties in magnis festiuitatibus dicant Episcopi concionatori, quòd populo annuntiet se concedere quadraginta indulgentiarum dies omnibus qui diuinis officiis intererunt, sed hæc concessio non fit sine causa: nam potissima est (quæ & iusta dicitur) diuinis interesse officiis; in particularibus verò cum nulla adsit, neque conueniens, neque vtile fuisset si quotidie passim omnibus concederetur.

Et ided quia in iure expressum non est, neque inueni scriptorem dicentem per benedictionem Episcopi quadraginta dies indulgentiarum concedi, sed potiùs omnes vno ore testantur per eam dimitti peccata venialia. Gloss. in præmio sexti decretalium, verbo benedictionem. & ibi Doctores. Diuus Thomas 2. 2. quæst. 87. art. 3. part. 3. Soto in 4. sent. dist. 1. quæst. 1. art. 2.

col. 6. in fine. Petrus Soto in lectionibus de institut. Sacerdot. lection. 18. de venialium peccatorum remissione, ante finem. Syluester verbo Patriarcha, num. 2. & verbo peccatum, num. 7. Toletus lib. 6. cap. 24. num. 5. Emanuel Sa verbo peccatum, num. 12. Victoria in summ. titul. de poenit. num. 99. Stephanus Gratianus disceptat. forens. tom. 3. cap. 467. num. 58. multa namque allegaui, quæ breuitatis causa omitto, & tandem propterea tam Episcopus quam famuli in meam venerunt sententiam, quam verissimam esse credo.

15 Electus confirmatus, non consecratus, neque sacro Ordine insignitus, indulgentias concedere potest (quia actus iurisdictionalis est) Cardinalis in Clement. 2. de poenitent. num. 14. Panormitan. in c. accedentibus, num. 4. de excessibus Prælatorum, & in c. Suffraganei de elect. num. 2. Geminian. in c. Romana de poenitent. n. 5. lib. 6. Additionator Abbatis in c. 1. de translat. Episcopi. Diuus Thomas in addit. ad tertium, super 3. sentent. quest. 26. art. 2. Soto in 4. sentent. dist. 21. quest. 1. art. 4. col. 4. Azor inst. moral. part. 2. lib. 3. cap. 55. q. 1. Bolognin. de indulg. num. 23. & 26. Felin. eodem tractat. num. 43. Nauarr. de iubilæo notabil. 31. num. 3. Syluester verbo benedictio, n. 2. Lancellottus in templo lib. 2. c. 5. §. 4. n. 19. fol. mihi 170. Marius Alterius de censuris, tom. 1. lib. 5. disp. 12. cap. 3. col. 203. Franciscus de Pauinis de offic. capituli sede vacante, prælud. 4. part. 1. num. 4. Petrus Gregorius syntagmatum lib. 17. part. 2. cap. 14. num. 2. Bonacina de sacrament. disp. 6. punct. 3. num. 6. Vgolinus de off. Episcopi part. 2. cap. 41. num. 1. & 2. Leo in thesaur. part. 2. capite 1. num. 3. & 4. Vgolinus de off. Episcop. part. 2. cap. 41. num. 1.

& 2. Zerola in praxi, verbo indulg. part. 1. num. 1. Syluester eodem verbo, num. 13. Sa n. 15. Angelus 6. Suarez de legibus lib. 4. cap. 4. num. 9. Barbosa in pastoral. part. 3. alleg. 88. n. 7.

Sed Cardinalis, Episcopus etiam neque consecratus, neque sacro Ordine initiatus: (vt inquit Abbas in d. c. accedentibus, num. 4. Franciscus de Pauinis, & Sa ubi proxime) ex speciali priuilegio possunt excedere numerum præscriptum, & concedere centum indulgentiarum dies. Cæremonialis Episcoporum, lib. 1. cap. 25. col. 4. Bolognin. de indulgent. supra. Nauarr. in comm. de iubilæo notabil. 31. num. 17. Zerola in praxi, verbo indulgent. part. 2. num. 12. Gamarbarus supra dict. lib. 8. fol. 266.

Summus Pœnitentiarius concedit etiam vsque ad summam centum dierum indulgentias. Nauarrus ubi proxime dict. num. 17.

17 Sed si formam in d. c. cum ex eo. excederet Episcopus, non vitatur in totum concessio, sed valebit quoad illam partem tantum numerum permissum non excedentem. Gloss. in d. c. cum ex eo. & ibi Panormitan. de poenitent. num. 8. & Gloss. in c. final. eodem titulo, lib. 6. & ibi Doctores arg. text. in l. rogatus, 33. ff. mandati. l. placuit 29. l. pecunia 9. ff. de usuris. l. sine generalis. §. quarendum ff. de iure dotium. l. sancimus 34. c. de donationibus. l. hac consultissima 21. §. ex imperfecto, in fine. c. de testament. Gloss. in l. græca, verbo omnino. ff. de fideiussoribus. l. 7. tit. 21. part. 5. expressè Hostiensis in summ. de poenitent. & remission. §. quid ergo. Soto in 4. sentent. disputation. 21. question. 1. art. 4. column. 4. Petrus Soto in lection. de institution. Sacerd. lect. 2. de indulgent. Bologninus de indulgent. num. 52. Vgolinus, part. 2. cap. 4. §. num. 2.

Syluester

Syluefter *verbo indulgent. numero*
15. Bonacina *de sacrament. disputa-*
tat. 6. part. 3. num. 4. alios citat
Barbosa *in pastoral. part. 3. alleg. 88.*
num. 22.

19 Potest etiam episcopus concede-
re indulgentiam perpetuam. Arg.
text. *in c. nemini, de offic. delegati.*
Syluefter *verbo indulgentia, p. 1. n.*
16. Nauarrus *conf. 18. num. 5. de*
pœnitent. & remission. & in comment.
de Iubileo notab. 31. num. 25. Zerola
in praxi verbo indulgent. p. 1. num.
5. Ioannes Gutierrez *canonicar. lib.*
2. *cap. 17. num. 6.* Vgolinus *vbi pro-*
xime.

20 At verò in foro conscientia potest
episcopus plures annos conce-
dere indulgentia, quia ibi nulla li-
mitatio adest, vt post Innocentium
in d. c. cum ex. tenent multi, &
Zerola *suprà part. 2. num. 12.* &
Emanuel Sa *verbo indulgentia, num.*
16.

21 Nequit tamen episcopus con-
cedere indulgentiam pro defunctis,
quia id Papæ reseruatum est. Bolo-
gninus *de indulgent. num. 56.* Bona-
cina & Sa *num. 19. supra & Barbosa*
num. 24. Valerius Reginaldus *in*
praxi fori pœnit. lib. 7. num. 114. &
193. Bellarmin. *de indulgent. lib. 1.*
cap. 11.

22 Episcopus licet in culpa mortali
existat, seu excommunicatus, nõ
vitandus sit, indulgentias concede-
re valet. Nauarrus *de Iubileo supra*
num. 11. Incarnatus *in scrutinio tra-*
ctat. de indulgentiis, fol. 184. Bona-
cina *de Sacramentis, disp. 6. quest. 1.*
punct. 3. num. 8. usque ad .o. & de
cenfuris disp. 2. quest. 2. punct. 7.
Azor *institut. moral. lib. 3. part. 2.*
cap. 55. quest. 7. Barbosa *num. 12.*

13 Nequit episcopus quadraginta
indulgentiarum dies illo pio loco
seu imagini concedere, vbi Ante-

cessor tot dies concesserat. Addi-
tionator ad Speculum Iuris *lib. 4.*
p. 4. tit. de pœnitent. liter. A. Gemi-
nian. *in c. indulgentia in 5. de pœnitent.*
lib. 6. Barbosa *num. 16.*

24 Sed quod ei permissum est, si
nomine proprio vult ibi indulgentias
concedere, illud erit, quòd
possit reuocare indulgentias ab An-
tecessore datas, & alias de nouo
concedere. Bonacina *de Sacrament.*
disp. 6. punct. 8. num. 7.

25 Licet etiam Episcopo delegare
Vicario suo, seu alio clerico indul-
gentiarum concessionem. Felinus
de indulgentiis, num. 44. & 45. Ia-
cobus à Grassis *lib. 3. cap. 2. num.*
6. Nauarr. *de Iubileo sing. 31.* Vgoli-
nus *de offic. Episcopi, part. 2. cap. 41.*
num. 2. Bonacina *dict. disp. 6. punct.*
3. *num. 11.* Valer. Reginald. *suprà*
num. 116. lib. 7. Azor *institut. mor.*
lib. 3. part. 2. cap. 43. quest. 13. & c.
55. *quest. 5.* Gregorius de Valentia
tom. 4. disp. 7. quest. 20. punct. 3.
Barbosa *num. 10.* Angelus *verbo*
Episcopus num. 4. & Sa verbo indul-
gent. num. 16.

26 Indulgentiarum concessio sub-
ditis tantum prodest, non alienis.
c. quod autem. & ibi Abbas & Ho-
stiensis *de pœnit. idem Abbas in c.*
fin. de aurb. & usu pallij, num. 2.
Coninck *de Sacrament. disp. 12. dub.*
1. *num. 8.* Gemin. *in c. Romana de*
pœnit. num. 6. lib. 6. Speculator *tit.*
de pœnitent. lib. 4. part. 4. num. 5.
Petrus Gregorius *syntag. lib. 2. cap.*
9. *p. 1. num. 5.* Nauarrus *d. notab.*
31. *num. 13.* Soto *in 4. sent. dist. 22.*
quest. 1. ar. 2. col. 6. Bologninus
de indulg. num. 35. Felinus *eodem*
tract. num. 41. Sa *verbo indulgent. n.*
14. Syluester *num. 14.* Angelus *n.*
11. Vgolinus *d. c. 41. p. 2.* Leo *c. 7.*
num. 18. p. 1. Nicolaus de Emerici
in direct. Inquisit. part. 2. in c. ex-
communicam.

communicam. §. quia verò. num. 2. & 3. Barbosa supra num. 23.

27 At verò si Episcopus habet priuilegium à Papa quod possit indulgentias impartiri tam subditis propriis, quàm alienis, poterunt eis gaudere: vel si Episcopi aliarum diocesium speciatim suis subditis peregrinantibus concederent, quòd possint percipere indulgentias ab alijs episcopis concessas. *c. quod autem. & ibi Gloss. & Abbas num. 7. de penit. Geminian. in d. c. Romana, direct. Inquisitor. Bolognin. num. 60. Nauarr. Vgolinus, Speculator, & Barbosa.*

28 Hanc licentiam petcipiendi indulgentias neque Curatus, neque alius, quàm proprius Episcopus, aut Papa concedere potest. Cum multis Vgolinus *de offic. Episcop. p. 2. c. 14. §. 1. num. 2.*

Sed quòd talis licentia necessaria non sit, quia quando Episcopus indulgentias elargitur, seu alicui Ecclesie, seu imagini, concedat, quod eas lucrentur omnes præsentis, seu talem imaginem venerantes, aut templum visitantes, licet alterius episcopatus sint. Emanuel Sa *verbo indulgentia, num. 1 & Zerola in praxi eodem verbo, part. 2. num. 13.*

29 Archiepiscopus per totam prouinciam quadraginta dies indulgentiarum concedere potest, etiam extra actum uisitationis. *c. nostro 15. de penitent. & ibi Abb. Gloss. in c. 1. de censib. lib. 6. Bolognin. num. 39. de indulgent. & Felinus num. 80. Angelus verbo indulgent. num. 5. Toletus in compendio lib. 6. cap. 25. Coninck de Sacram. disp. 12. dub. 1. num. 8. Vgolinus d. cap. 14. §. 2. num. 2. Bonacin. dict. disp. 6. punct. 3. num. 2. Sanchez in summ. lib. 4. cap. 38. num. 11. Leop. 1. cap. 7. n.*

18. Barbosa num. 19.

Sed quòd iam hoc priuilegio uti nequeant Archiepiscopi, quia per Concilium Trident. censetur reuocatum, inquit Zerola *in praxi, verbo Archiepiscop. part. 1.*

31 Nequit etiam Episcopus exemptis suæ diocesis indulgentias concedere: cum multis Vgolinus *de offic. Episcop. p. 2. c. 41. alias 14. §. 2. num. 2.*

31 Sed contrarium verissimum esse existimo: nam cum exempti ex sua diocesi sint, & indulgentias percipere omnibus habitantibus in ea permittatur, similiter extendetur concessio ad eos; quia licet exempti, nihilominus de diocesi sunt, & priuilegiati quoad iurisdictionem sibi damnosam, ista ergo salutaris est & optima: igitur ab ea exempti non videntur.

33 Et quia unicuique suum renuntiare priuilegium licet. *l. si quis in conscribendo, 50. c. de Episcopis, & clericis. l. si quis in conscribendo. c. de pactis: vbi Imperator docet, posse quemlibet suum fori priuilegium remittere, siue sit cingulum militiæ, vel dignitatis. l. si mulier ff. ad Senatuscons. Velleian. l. iubemus 22. e. eodem. l. 3. tit. 12. p. 5. vers. la tercera el. datur enim ibi mulieribus licentia renuntiandi priuilegium quod habent, ut pro alijs non fidei iubeant, hac de causa, ne formalitate decipiantur. l. 1. cum gloss. ibi, verbo pro vilo. ff. ad Velleianum. Gloss. in l. tamen si ff. ad Macedonian. Gloss. in l. sciendum. ff. de verbor. significat. Facit textus in l. pacisci. ff. de pactis. ex qua constat posse partes pacisci & conuenire, renuncian- do priuilegium agendi, pro animali morbo. l. cum queritur. §. si venditor. ff. de adilitio edicto. l. iuris gentium. §. si paciscar. l. pactum inter heredes*

baredes 46. ff. de pactis. l. nequis. l. si feriatis. ff. de feriis. Et per ista iura & sequentia approbatur opinio, quod potest quilibet suum priuilegium renuntiare. c. conquestus. final. de feriis. c. licet 1. de restitut. spoliatorum. Facit etiam quod maior minori se submittere potest, & remittere maiori & præminentiam. l. est receptum. ff. de iurisd. omnium iudicum. c. nos incompetenter 2. quest. 7. quia quæ in fauorem concessa sunt, cuiuslibet renuntiare permittitur. l. quod fauore c. de legibus. l. nulla. ff. eodem titulo. l. si index. ff. de minoribus. Abbas in c. si diligenti, de foro competent. num. 7. & ibi Felinus & Innocent. idem Abbas in c. licet. de restitut. spoliator. num. 3. Bart. in l. 3. ff. de fideiussoribus. num. 10. col. 2. Iason in l. in conscribendo c. de pactis. col. 6. & ibi Decius num. 30. Lopez in l. 3. tit. 12. part. 9. Suarez in l. quoniam in prioribus. §. quinto quaritur. num. 8. fol. 417. Antonius Gomez tom. 2. variar. c. 13. num. 5.

35 Neque in contrarium facit quod priuilegium fori renuntiare veratur clerico. c. si diligenti. c. significasti, de foro competent. c. contigit 36. de sent. excommunicat. c. non licet. 3. quest. 6. c. inoluta. cum gloss. 11. quest. 1. auth. de sanctiss. Episcop. §. aconomos. collat. 9. Gloss. in l. si quis in conscribendo. c. de Episcop. & cler. Gloss. in c. clerici, verbo clericatis. de clericis coniugatis. lib. 6. Gloss. in c. ad audientiam, de consuetud. & ibi Abbas num. 5. & in c. si quis clericus. num. 1. de foro competent. Felinus, Innocentius, & Abbas in d. c. si diligenti, de foro comp. & in c. significasti, de iudiciis. & Abbas in c. dilecti, num. 4. de foro competent. & in c. contigit, num. 4. de sentent. excommunicat. Nicolaus de Milis in reperiitor. verbo clericus. multos refert. Didacus Perez in. 2. tit. 1. lib. 2. ordinam. vers.

quari etiam potest. & in l. 1. tit. 4. lib. 3. ordinam. vers. utrum clericus. Quia priuilegium hoc quod clerici habent, est de iure diuino. c. quamquam, de censibus lib. 6. & ibi Geminian. c. relatum 11. quest. 1. c. si Imperator. & ibi Glossa 16. dist. Abb. in c. si quis. & in c. solita. num. 4. de maior. & obedient. & in c. proposuit, n. 14. de concess. præ. & in c. at si clerici, num. 23. de iudiciis. & conf. 83. num. 8. Lopez in l. 1. tit. 7. part. 1. in gloss. magna. verbo Señal. de ordin. col. 3. vers. pro parte. Bertrandus conf. 182. num. 1. lib. 1. Didacus Perez in l. 2. tit. 1. lib. 3. ordin. §. quare utrum Papa. & ibi citat Ferdinandum Loazes in tractat. Regis Angliæ, fol. 18. col. 4. num. 11. & Andreas de Irsenia in peregrina. in 1. constitut. Neapolitan. rubr. de pena vniuersit. qui erat potestates. fol. 45. col. 4. Et cum de iure diuino sit, & in totius status clericalis ecclesiæ ac Ministrorum eius fauorem concessum, nullo modo renunciari poterit; nam ius publicum, & pro publica vtilitate concessum, pacto priuatorum derogari non debet. l. ius publicum. l. inter debitorem. ff. de pactis. c. cum tempore. de arbitriis.

38 Secus tamen est in nostro casu, quia exemptio pro fauore concessa est, & in odium redundare non debet. l. non eo minus. c. de procuratoribus. l. 11. tit. 2. part. 3. præcisè in re ita animæ exemptorum odiosa, sicut est priuare illos indulgentiarum perceptione; essent namque tamquam exules, & personæ miserabiles, qui ex particulari sedis Apostolicæ fauore magis, quam alij honorantur. Idèd namque exempti ne tanto bono priuentur, tacitè ad indulgentias peteipiendas suum exemptionis priuilegium renuntiant, sine aliquo strepitu aut actu exte-

riori, & etiam tacite eas lucrarent sine aliquo exemptionis sue detrimento aut lesione: & sic neque suam exemptionem dimittunt, neque iurisdictionem episcopalem prorogant; sed tantum in anima bonum indulgentias lucrant, quod est laudabile, precipue cum sit sine exemptionis lesione, aut Episcopalis iurisdictionis extensione. Facit etiam doctrina Patris Gasparis Hurtado de Mendoza ex illustrissima Societate Iesu, genere, religione, & eruditione illustris, *de matrimonio different. 3. disput. 15. num. 4.* ubi docet, posse Episcopum exemptionis sue Diocesis absolute ab excommunicatione reservata, & se adhuc submittere Episcopo: Ergo à Fortiori se debent submittere ad indulgentias consequendas, ut in terminis tenent Bologninus *de indulgent. n. 63.* Navarr. *in comment. de iubil. Leo. notab. 3. n. 113.* Bonacina *de sacrament. disput. 3. num. 115.* & Barbosa post hoc scripta visus *part. 3. alleg. 88. num. 27.*

Parochii, seu alij Praelati Episcopis inferiores indulgentias nequeunt concedere. D. Thom. *in addit. ad 3. lib. super 3. sent. quest. 26.* Panorm. *in c. cum ex eo. de poenit. num. 5.* Geminian. *in c. indulgent. nam. 6. eod. tit. lib. 6.* Petrus Gregor. *synagoga. lib. 2. cap. 9.* *part. 1. num. 55.* Teteus *lib. 6. cap. 135. num. 6.* Boninex *disput. 2. dub. 1. num. 8.* Navarr. & Bonacina *supra.* Sylvester *verbo: indulgent. num. 102.* Wgolinus *de officio Episcopi, part. 2. cap. 41. num. 11.* Leo *in glossa. part. 1. cap. 7. num. 19.*

Ex quo dicebat Soto *in assentent. dist. 22. quest. 11. art. 4. col. 33.* esse de iure divino asseritur quod est inter Presbyteros & Episcopos, in conferendis indulgentiis.

Episcopus qui renuntiat loco non dignitati, poterit indulgentias concedere; si permittatur ab Episcopo, qui subditos habet, ut eos suis subditis largiatur. Gratianus *disceptat. forens. cap. 28. n. 57. fol. mibi 380.*

Episcopus qui indulgentias concedit, si facit illud opus quod eius concessio requirit, eorum beneficio gaudet; & poterit etiam se cum dispensare, commutando illud opus suum in aliud: nam licet sibi indulgentias concedere nequeat, poterit ut indulgentias à se aliis concessis. Divus Thom. *in addit. ad lib. 3. super 3. sentent. dist. 21. quest. 2. art. 4. col. 6.* & *dist. 22. quest. 2. art. 2. col. 2.* Coninck *disput. 2. dub. 2. num. 11.* *coff. ab iur. canon. Bologninus de indulgent. num. 69.* Azor *instituit moral. part. 2. lib. 3. cap. 55. q. ultim.* Sanchez *de marim. lib. 3. disput. 3. num. 2.* Sylvester *verbo: indulgent. num. 21.* Angelus 23. Armillan. 21. Emanuel Sam. 17. Cardinalis *in Clem. religio. coff. quibus. n. 2. de priuileg. excess. priuileg. Geminian. & Bonacina supra. Navarr. notab. 1. 20. num. 18.* Suarez *de legibus lib. 6. cap. 11. num. 8.* & 111. Barbosa *part. 3. dist. alleg. 88. n. 28.*

Potest etiam Episcopus extra Diocesim existens indulgentias concedere suis subditis, pro opere intra Diocesim propriam faciendo Navarr. *in commentar. de iubil. Leo. notab. 3. n. 113.*

Sed si concessis indulgentias pro opere, quod extra Diocesim sit, sine licentia Ordinarij illius loci non valebunt Bologninus *de indulgent. num. 66.* ubi citat Quidam *coff. 73. col. 2.* cum sequenti: incipit, *quaritur si Præbatus. Felinus de indulgent. num. 41.*

At verò ((salva istorum venia)) contrariam defendere sententiam duxi,

daxi, nempe, posse Episcopum indulgentias concedere suis subditis, etiam si ille extra Diocesim existat, pro opere quod extra Diocesim sit, sine licentia Ordinarij illius loci: nam cum sit cautum in iure, quod ea, quæ iurisdictionis voluntaria sunt, & quæ sine causæ cognitione exerceri possunt, in quocumque loco, & tempore Episcopo expedire liceat. *c. nouit. de off. & potest. Legati*, & ibi Gloss. & Doctor. *Clementin. 1. de foro competenti*, & *Cardinalis ibi num. 12. l. omnes 2. & l. final. ff. de off. Proconsulis. l. emancipari. ff. de adoptionibus*. Hippolytus de Marfilis, & Hieronymus Cagnolus in *l. final. ff. de iurisd. omn. iudic. ille n. 8. iste n. 29. Angelus Perusinus in d. l. emancipari, de adoptionibus*. Couarruias alios referens, *vari. ar. c. 20. lib. 3. n. 8. Menochius de arbitrar. lib. 1. quest. 43. n. 16. Romanus singulari 48. Selua de beneficiis p. 3. q. 4. num. 1. Rodeanus tit. de simonia, cap. 18. p. 1. n. 7. Marius de censuris tom. 1. l. 5. disp. 12. c. 2. liter. D. col. 5. Gonzales in regula 8. cancellar. gloss. 62. n. 2. Augustin. Barbosa in remission. ad Concil. sess. 6. de reform. cap. 5. Rebuffus in praxi, regula de clericis, à quibus & quomodo ordinentur, n. 11. & 12. Boherius in decis. part. 1. q. 3. n. 7. Riccius in praxi, decis. 380. n. 2. & 3. Zerola in praxi verbo absolutio part. 1. n. 7. Ludouicus à Sardis de legitimat. per rescriptum, num. 19. Nauarrus consil. 41. de temporibus, num. 1. Coninck de sacrament. disputat. 8. dub. 3. num. 22. Bonacina de sacrament. disputat. 5. quest. 7. punct. 2. n. 10. Syluester verbo confess. num. 12.*

48

Et cum iurisdictionis voluntaria ea dicatur, quæ inter volentes exercetur. *l. final. & ibi Gloss. ff. de iurisd. omnium iudic. Gloss. in d. leg. 2. & in leg. final. ff. de offic. Proconsulis.*

*& in l. emancipari, de adoptionibus. auctor. de defensoribus ciuitatum. & ibi Gloss. verbo sumunt. Bartholus in d. l. emancipari, num. 1. & Iason in leg. extra territorium. ff. de iurisd. omnium iudicium, num. 7. Ludouicus à Sardis, & Riccius supra. Apertè constat indulgentiarum concessio- nem, quæ semper volentibus, non verò inuitis datur, actum iurisdictionis voluntariæ esse. Gloss. in c. nouit. verbo terminos. de offic. Legati. Gloss. in c. nostro. de penitent. & Panormit. ibi, & in c. accedentibus, n. 4. de excessibus Prelatorum. Suarez tom. 4. disput. 49. sect. 3. num. 9. Coninck disput. 17. dub. 2. num. 9. & 10. Vgolinus de offic. part. 2. cap. 41. num. 1. Leo in thesauro. part. 1. cap. 7. num. 18. Bonacina disputat. 6. punct. 3. num. 9. Barbosa in pastoralis, allegat. 88. n. 16. Igitur extra Diocesim concedi poterunt, & ibi exercere licebit actum ad eas lucrandas requisitum: quia sine strepitu iudiciali sit, & sine apparatu iudicij; ad cuius confirmationem dixit Baldus, posse Episcopum extra suam Diocesim præsentatos per patronos confirmare, & ibi beneficia conferre, quamuis in curia Papæ sit: quia actus iurisdictionis voluntariæ est. Glossa in c. 1. de instit. lib. 6. Cagnolus in *l. final. ff. de iurisd. omnium iud. num. 29. Gonzales in reg. 8. cancellar. gloss. 62. n. 2. & 8. Franciscus de Pauinis de offic. Capituli sede vacante, quest. 1. part. 2. num. 66. Paulus de Citandinis de iure patronatus, part. 7. num. 19. Rochus de Curti eodem tract. summ. 1. n. 3. Iason in *l. extra territorium, de iurisd. om. Couarruias vari. ar. lib. 3. cap. 20. num. 8. vbi dicit, idem posse Vicarium Episcopi, si potestatem habet conferendi. Gloss. in c. status, de præb. l. 6. Hippolytus de Marfilis in d. l. final. n. 8. de iurisd. omn. Lara de anniuersar.***

49

50

51

- 52 & capil. l. 2. c. 10. n. 67. Gonzales & Pavinus *suprà*. Menoch. *de arb. l. 1. q. 43. n. 19.* Selua *de beneficiis. p. 3. q. 40. n. 1.*
- 53 Facit etiã quòd Rex potest extra regni sui limites Doctores & milites creare. Bart. *in l. 1. c. de dignit. l. 12.* Tiraquellus *de nobilitate. c. 6. n. 26.*
- 54 Potest & episcopus extra Diocesim concedere dimissorias. Examen episcopor. *lib. 1. c. 16. n. 8.* & Barbosa *in pastorali. part. 2. alleg. 7. n. 29.* & excommunicare subditum extra Diocesim existentem. Lancellottus *in templo. lib. 2. cap. 5. §. 4. num. 4.* & absolueret, ac excommunicare subditos, & exercere iurisdictionem contentiosam, quando causæ cognitio non vertitur, & effectus confertur in suam Diocesim. Gratian. *discept. cap. 127. num. 8.* Barbof. *in remiss. adv. 5. de reform. sess. 6. fol. 14. & in pastorali. p. 2. alleg. 6. n. 18.* & ibi causas delegare. Gloss. *in c. nouit. de offic. delegati.* Gonzales *suprà gloss. 62. n. 10.* & absolueret subditos, quando strepitus iudicialis non requiritur. Gloss. *in c. nouit. & in c. excomm. de offic. delegati.* Tuschus *liter. E. cons. 249. n. 3.* Zerola *in praxi. verbo absolut. part. 1. num. 7.* Iason *in l. extra territor. num. 11. de iuris. omn. iud.* & ibi num. 6. ponit exemplum in parrocho, qui extra suæ parochiæ limites poterit pœnitentialiter parochianos suos audire, & absolueret. Coninck *de sacram. disp. 8. dub. 3. n. 12.*
- 57 Syluester, Cagnolus, Gonzales, Nauarr. & Bonacin. *ubi proxim.* & in hoc casu actus absolutionis iudicialis est, ut inquit Nauarrus *in Manuali. cap. 27. n. 269.* & nihilominus extra Diocesim exercetur, & ibi robur sumit, & effectum ergo & similiter concessio indulgentiarum, etiam si pro opere sit extra propriam Diocesim facièda, cū istud non sit actus iurisdictionis contentiosæ, sed de voluntaria, & fiat sine strepitu iudi-

ciali inter volentes, non inter inuitos; huius opinionis est Emanuel Sa *in aphorismis. verbo indulgent. n. 16.*

Capitulum sede vacante indulgentias concedere posse, testantur Bologn. *de indulg. n. 44.* Syluest. *verbo Capitulum. n. 5.* Sa *n. 1.* Selua *de benefic. q. 11. p. 2. n. 4.* Zerola *verb. indulg. p. 1. n. 2.* Azor *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 55. q. 4. & lib. 3. cap. 37. quest. 9.*

Contrarium, nempe non posse, tenent Felin. *de indulg. n. fin.* Geminian. *in c. Roman. de poenit. l. 6. n. 5.* Armilla *verbo indulg. n. 3.* Soto *in 4. sent. dist. 21. q. 1. art. 4. col. 4.* Rodrig. *rom. 3. de sus. ebras. c. 53. n. 155.* Bonac. *de sacram. disp. 6. punct. 3. n. 23.* Viuald. *in candel. aur. cap. 1. de quibusdã quest. particul. n. 5.* Barbofa *in pastor. p. 3. alleg. 88. n. 21.*

Facit etiam, quòd vacante Papali sede sacrum Cardinalium collegiũ indulgentias concedere non possit, quia tunc talis potestatis exercitiũ dormitat. Cardinalis Zabarella *in Clement. ne Romani. de elect. num. 5.*

S V M M A R I V M.

Episcopo, à quo iure sibi competat Sacramentum Confirmationis ministrare. num. 1.

Romanus Pontifex an possit dispensare, quòd simplex clericus hoc sacramentum conferat. num. 2.

Vtrum id possit facere Episcopus. num. 3.

Hæc prohibitio quando cœpit. n. 4. Vtrum sit præscriptibile hoc ius. num. 5.

Archiepiscopus vtrum possit dispensare circa ministrum huius Sacramenti. num. 6.

Chrisma à quo debeat consecrari, & quis sit eius minister. num. 7.

Vtrum

- Vtrum Papa concedere possit, quòd
Chrisma ab alio quàm ab Epi-
scopo consecratur. num. 8. vsque
ad 11.*
- Vsus antiquus Ecclesie probat ad
Episcopos tantum spectare
Chrisma's consecrationem.
num. 9.*
- Vtrum balsamum sit de necessitate
sacramenti. num. 12. & 13.*
- Balsamum Indorum an aptum ad
hoc sacramentum. num. 14.*
- Vtrum Missa sit de substantia præ-
cisè in consecratione Chrisma's.
num. 15.*
- Quo die debeat consecrari, & quis
primus instituit ut die Iouis
sancti consecraretur. num. 16.*
- Vtrum peccet Episcopus in mortali
existens culpa Chrisma conse-
crando. num. 17.*
- Episcopus excommunicatus, seu de-
gradatus, an valide ministret
hoc sacramentum. num. 18.*
- Episcopus duorum Episcopatum
vntorum qualiter se portare de-
beat in consecratione Chrisma-
tis. num. 19.*
- Sub culpa mortali tenetur diligen-
ter curare de administrando hoc
sacramento: & Episcoporum
negligentia carpitur. num. 20.*
- Confirmare tantum subditos de-
bet. num. 21.*
- Vtrum peccet confirmando non
subditos. num. 22.*
- An in die feriali, & post prandium
possit ministrare hoc Sacramen-
tum Episcopus. num. 23.*
- Aras consecrare an possit Episcopus.
num. 24.*
- Si Ecclesia consecrata vio'etur, à
quo reconciliari debeat. num.
25. & 26.*
- Ecclesia consecratio ex quibus con-
stet. num. 27.*

DE CONFIRMATIONE.

CAPVT QVARTVM.

EPISCOPVS de iure
diuino est vnicus Con-
firmationis Sacramen-
ti Minister. c. manus. c.
nouissimè. de consecr. dist.
5. Concil. Trid. sess. 23. c. 4. l. 7. l. 8. l. 11.
tit. 2. p. 1. & ibi Lopez. D. Thomas in
3. sent. q. 72. art. 11. n. 50. Suarez de re-
ligione. tom. 4. l. 2. c. 30. n. 2. Soto in 4.
sent. dist. 2. q. 1. art. 1. col. 2. Petrus Soto
in lectionibus de instit. Sacerdot. lect. 2.
de sacram. Cōfirmationis, §. de ministro.
Alter Soto in 4. dist. 7. q. art. 12. Conc.
Trid. sess. 7. c. 3. Angelus verbo confir-
matio, n. 2. & Syluetter n. 2. Henriq.
in sum. l. 3. c. 6. de confirm. §. 1. Alphon-
sus Alvarez in Speculo iuris Pontificy,
tit. de confirm. fol. mibi 179. Durant. in
rational. l. 5. c. 84. n. 1. Mirand. in Ma-
nual. c. 22. n. 8. Candelabrum aureum
tit. 3. de confirm. §. de ministro, num. 26.
Coninck de sacram. q. 72. art. 11. dubit.
vnica. Petrus Greg. l. 2. p. 1. c. 5. n. 2. Vi-
ctor. in summ. sacram. §. de sacram. con-
firmat. n. 45. Abb. in c. vnico de sacra-
mēt. Couarr. variar. resol. lib. 1. cap. 10.

- num. 6. Anguianus de legibus lib. 2. controuers. i. num. 71. Barbosa in pastorali, part. 2. alleg. 30. num. 1.
- 2 Papa potest committere simplici Sacerdoti administrationem Sacramenti Confirmationis, & facere eum Ministrum. Gloss. in c. manus, de consecrat. dist. Soto in 4. dist. 7. q. 1. art. 12. & dist. 25. quest. 1. articulo 1. col. 6. Cæsar Baronius annalium Ecclesia tom. 8. anno Christi 594. fol. 54. Pineda in Monarchia Ecclesiastica part. 2. tom. 2. lib. 12. cap. 1. §. 2. fol. mihi 190. Nauarr. consil. 14. de priuileg. num. 1. Bonacina de Sacrament. disput. 3. quest. unica, punct. 2. num. 3. Gambatus de offic. Legati, lib. 1. fol. 41. num. 273. Lancelloit in templo, lib. 2. cap. 1. §. 4. num. 8. Henriquez, Armilla, Syluester, Coninck, Toletus, Nauarrus, Vivaldus, Angelus, Couarruuias, & Anguianus.
- 3 Episcopus nequit committere simplici Sacerdoti, seu alio non episcopo confirmationis collationem. Soto in 4. dist. 7. quest. 1. art. 12. Gloss. in c. peruenit. 95. dist. Henriquez, Alphonsus, Suarez, Vivaldus, Bonacina, & Coninck.
- 4 Eo quod Diuus Syluester Papa generale promulgauit decretum, neminem nisi Episcopum, sine sedis Apostolicæ permissu, Confirmationis sacramentum administrare & Chrisma consecrare debere. Villegas in vita Syluestri 1. fol. 428.
- 5 Quapropter stante hac constitutione Confirmatio seu Ordinatio à Presbytero, seu ab alio non Episcopo, non potest præscribi. c. quanto, de consuetudine. Couarruuias var. lib. 1. cap. 10. num. 13. & 14.
- 6 Patriarcha, seu Archiepiscopus, si Episcopi Suffraganei aut absentes, aut infirmi existant, ita quod confirmationis sacramentum ad-
- ministrare nequeant, si non adest alius Episcopus, qui commodè infirmi aut absentis Episcopi vicem suppleat, committere poterit simplici Presbytero, vt sacramentum Confirmationis conferat, si necessitas vrgens adfit. Gambatus de offic. Legati, lib. 2. fol. 41. num. 273.
- 7 Requiritur semper, quod ab Episcopo, non ab alio, sit consecratum Chrisma: cuius est vnicus iure diuino Episcopus Minister. Diuus Thomas in 3. sentent. quest. 72. art. 3. num. 20. Soto in 4. sentent. dist. 7. quest. unic. part. 3. Bonacina de sacramentis disput. 3. quest. unic. punct. 3. num. 4. Syluester verbo confirmatio, num. 2. Candelabrum autem in 3. de confirm. §. 2. num. 16. Victoria in summ. §. de Sacrament. Confirmat. num. 38.
- 8 Quod Papæ non liceat simplici Sacerdoti committere, conficere Chrisma, neque alio non Episcopo. Gloss. in c. peruenit. dist. 95. Soto, Bonacina & Candelabr.
- 9 Et quod hoc comprobatur ex antiquissimo vsu Ecclesiæ, & ex longissima consuetudine, vbi semper id benedicere & consecrare Ordini Episcopali fuit reseruatam, cum Henriquez & Bartholomæo, ac Angelo, Barbosa in pastorali, p. 2. alleg. 30. num. 6.
- 10 Contrarium, nempe posse Papam concedere simplici Sacerdoti quod Chrisma consecrare valeat, affirmat Victoria ubi proximè.
- 11 At verò distinguendum duxi ad hos conciliandos Doctores: quod simplex clericus etiam ex Pontificia delegatione nullo modo poterit conficere & consecrare Chrisma ad Sacramentum Confirmationis; & in hoc casu loquun

loquuntur Soto, Bonacina & ceteri. Si vero loquamur de chrismate ad consecrandas aras, calices, & Ecclesias, sine dubio tenendum est, posse Clericum ex Papa commissione & delegatione consecrare illud, quod non erit aptum ad Sacramentum Confirmationis: ut egregie Suarez de religione, tom. 4. lib. 2. cap. 30. num. 2.

12. Verum balsamum sit de necessitate Sacramenti Confirmationis, valde controuersum est: nam Bonacina, & cum eo multi ibi relati, esse de necessitate præcisa tenent, de Sacramentis disp. 3. quest. unic. punct. 3. num. 1. sed Emanuel Sa verbo Confirmatio, neque negat, neque affirmat. num. 9.

13. Sed quod balsamum non sit de necessitate Sacramenti, sed ex præcepto & ritu Ecclesie, probatur ex textu in c. pastoralis, 1. de Sacrament. non iterandis, ubi habetur, quod quidam per errorem fuit confirmatus oleo benedicto sine balsamo, & questum est, an esset iterandum Sacramentum? Ad quod respondit Papa, nihil esse iterandum, sed cautè suppleendum, quod incautè fuerat omillum. Si ergo illud non debuit iterari, igitur fuit Sacramentum, sed si fuit Sacramentum, Chrisma non est de necessitate Sacramenti. Nam licet debeat Papa, quod cautè suppleatur quod incautè fuerat omillum: id enim propter præceptum & ritum Ecclesie, non quia esset de necessitate: ut testantur Valentia, tom. 4. disp. 5. quest. 11. punct. 2. ceteri. questio de Necessitate in sum. d. 5. de confirmat. num. 36. Zerola in præxi. verbo Chrisma, num. 2. Soto in 4. sent. dist. 7. quest. unic. art. 2. Nauarr. in Acta. num. 1. cap. 22. num. 8. & cons. unic. num. 4. de sacra. Kall. Caietanus 3.

part. quest. 72. art. 2. Barbosa part. 2. alleg. 31. num. 3.

Balsamum Indorum esse verum balsamum, & ad Confirmationis Sacramentum aptum, inquit Sa, ubi supra num. 10. & quod sic declarauit Ecclesia, quoad Sacramenta, quæ apud Indos conficiuntur. Joseph de Acosta è sanctissima Societate Iesu in historia naturali, de las Indias, lib. 4. cap. 28. prope finem.

Non licet Episcopo Chrisma consecrare nisi Missam celebret, quia Missa præcisè est de substantia. Hostiensis in c. de referente 12. de celebrat. Missar. num. 2.

14. Que consecratio debet fieri die Iouis sancti, (ut decreuit Fabianus Papa, anno Domini de 255. Ille casus in historia pontificali in vita Fabiani primi, lib. 1. cap. 23.) c. quamiam, de sent. excom. lib. 6. licet locus sit interdictus. d. c. quamiam, de sentent. excom. Gloss. in cap. 1. de reliquis & venerat. Sander. Abbas in c. non est vobis, de sponsalibus, num. 8. Leo, in thesauro, part. 3. cap. 8. n. 87. Vivaldus in candelabro vit. de confir. § 1. num. 18. Victor in sum. §. de Sacram. Confirmationis. num. 38. Emanuel Sa verbo Confirmatio. Hostiensis supra.

15. Non peccat mortaliter Episcopus, etiam si Chrisma consecret in peccato existens; sed peccabit ex eo, quia Missam celebrat. Emanuel Rodriguez tom. 4. de sum. abbas cap. 67. de Obispos. num. 14.

16. Episcopus degradatus, simoniacus, hæreticus, vel schismaticus, Chrisma valide consecrat. Soto in 4. dist. 25. quest. 1. ar. 1. col. 4. Coninck de Sacram. quest. 71. ar. 1. num. 193. Bonacina de Sacram. disp. 3. quest. unic. punct. 2. num. 7. & ceteri supra relati.

Episcopus

19 Episcopus duorum episcopatum
vntorum, quia in ambobus vno
die Chrisma conficere non potest,
debet vno anno celebrare in vno
episcopatu, & transacto anno ad-
ueniente die Iouis sancti consecra-
bit in alio. Hostiensis *in d. c. te re-
ferente, de celebratione Missar. num.*
3. & ibi Abbas, & Butrio. Gratia-
nus *disceptat. tom. 4. disp. 655. num.*
74. Barbosa *in pastoralis part. 2. alleg.*
31. num. 5.

20 Tenetur episcopus, ne in culpam
mortalem incidat, diligenter cura-
re circa Sacramenti Confirmatio-
nis administrationem. Suarez *super*
3. part. *Diui Thoma, quest. 72. art. 2.*
disp. 38. sect. 1. Cardinalis Toletus
in summ. lib. 5. cap. 4. Emanuel Sa
verbo Confirmatio, 1. num. 12. Bar-
bosa *in pastoralis part. 2. alleg. 30,*
num. 9. Qua in re dolenda vehe-
menter est Episcoporum negligen-
tia, qui de commoditate propria
curantes, ne itinere fatigentur, ad
Confirmationis Sacramentum cō-
ferendum non accedunt, neque
percurrunt diocesim, nisi per Visi-
tatores, & sic multi etiam adulti si-
ne hoc Sacramento decedunt, pro-
pter suorum Prælatorum incuriam,
priuantur enim gratia fortitudinis,
erga perfidiæ phalanges, Christi
milites, cum non leui detrimento
animarum, neque sine grauissima
culpa parùm solliciti Pastoris. Vi-
ualdus *in candelab. de Confirmation.*
Sacram. tit. de ministro. num. 7. An-
tonius Fernandez de Moure *in exa-
mine Theologia, part. 4. cap. 7. §. 1.*
num. 10.

21 Debet confirmare episcopus
suos subditos tantum, non alienos,
nisi id faciat sine animo vsurpandi
iurisdictionem: vel si gratum suis
episcopis esse videat. Emanuel Sa
verbo Confirmatio, n. 1. Armilla n. 3.

22 Alij verò tenent, peccate morta-
liter Episcopum confirmando non
subditos. Coninck *de Sacram. quest.*
72. ar. 11. num. 103. Viualdus *in*
candelabr. tit. 3. de confirmat. §. de
suscipiend. num. 30. Bonacin. *disp. 3.*
quest. vnic. punct. 2. num. 3. Sylue-
ster *verbo Confirmatio.* Antonius
Fernandez *vbi proximè.*

Sed hæc Doctorum doctrina
nullo modo admittenda, nisi ani-
mo vsurpandi iurisdictionem alie-
nam, seu alterius episcopi populū
Episcopatu suo aggregandi id fa-
ciat. Si verò recto fine, & sancto ze-
lo id faciat, valdè laudabile, ac vti-
le alijs Episcopis erit; & super hoc
multoties audiui à præstantissimis
Episcopis, cum de hoc agerem, vti-
nam ipsi haberent episcopos vici-
nos, qui in hoc eos adiuuarent,
quod non solum ipsis gratum esset,
sed etiam gratissimum. Et in hoc
mea sententia est, non peccare
Episcopum confirmantem alienos
subditos, si deprauatum animum
non habeat vsurpandi alienam iu-
risdictionem.

23 Sacramentum Confirmationis
in die feriali post prandium potest
episcopus ministrare, & etiam in
Capella sui Palatii, aut extra in alio
loco honesto, & etiam tempore in-
terdicti: ad quod si quotidie non
portat rochetum, debet eum assu-
mere, si verò assidue eo vtitur, cum
rocheto accipiat amictum, postea
pluuialem, ac mitram, & baculum.
Henriquez *in summ. lib. 3. cap. 6. §.*
7. Sa *verbo Confirmatio, num. 1.*
Barbosa *in pastoralis, part. 2. allegat.*
30. num. 11.

24 Potest etiam Episcopus aras, al-
taria, & calices, ac Ecclesias con-
secrare: vt ex Cæremoniali ac Pon-
tificiali constat.

25 Si ecclesia consecrata violetur,
posse

posse reconciliari per Presbyterum de commissione Episcopi cum aqua, vino, & sale, & cinere, per Episcopum benedicta; ut fertur factum fuisse in Compostellana Ecclesia, ubi de Archiepiscopi commissione Presbyteri Ecclesias consecratas, pollutas, reconciliabant. Emanuel Sa in *aphor. verbo Ecclesia*, num. 20.

Contrarium tamen verissimum existimo, nempe, non posse Episcopum simplici Presbytero, vel aliis, qui Episcopi non sint, committere Ecclesias reconciliare, si consecratae sunt: per textum in *c. aqua, de consecrat. Ecclesia, vel altaris*, & ibi Scribentes, Victoria in *summ. sacram. num. 90. fol. 74.* Vgolinus de *offic. Episcopi, cap. 29. §. 8 n. 9.* Barbosa in *pastoral. part. 2. alleg. 28. num. 56.*

26 Non nego quin antiquitus de Episcopi commissione Ecclesias consecratas reconciliabant, sed id faciebant ex Papali dispensatione, teste Innocentio in *d. c. aqua, de consecrat. Ecclesia.* At verò quando Ecclesia consecrata non est, sed tantum benedicta, & polluitur, tunc à simplici Sacerdote potest benedici: ut notant omnes Summistae *verbo Ecclesia polluta.*

27 Qualiter cognoscetur si Ecclesia est consecrata, aut benedicta tantum? Probat, namque Ecclesiae consecratio ex literis sculptis in marmore, vel in libro antiquo per unum testem, & per cruce sculpras in pariete, & per alia signa. Innocent. & Sa *supr.* Idem Innocent. in *c. solemnitates. dist. 4. & in rubr. de consecrat. Ecclesia.* Philippus Decius *conf. 135. num. 2. tom. 1.* Lambertinus de *iure patron. lib. 1. art. 7. quest. 2. prima partis, num. 10.* Mascardus de *probat. conclus. 582. num. 2. & conclus. 415.*

num. 4. Barbosa in pastoral. part. 2. allegat. 27. num. 5. Sylvester verbo consecratio, num. 3.

S V M M A R I V M.

Sacramenti Ordinis quis minister sit. num. 1.

Episcopus excommunicatus, degradatus, aut similis an verè Ordines conferat. num. 2.

Vtrum ordinati ab excommunicato executionem Ordinum recipiant, & à quo dispensentur. ibidem.

Quid si recipientes ignorabant defectum Episcopi. num. 3.

Episcopus an tam possit quoad Ordinis efficaciam quantum Papa. num. 4.

Ordines maiores conferre simplex clericus de commissione Papae an possit. num. 5. & 6.

Consecrare Episcopum an possit Presbyter de commissione Papae. num. 7.

Virum valeat minores ordines conferre. num. 8.

Abbatibus ius mitrae & baculi habentes minores Ordines an possint conferre, ibidem.

Cardinales S. R. E. Ordines minores conferunt, & utuntur Pontificalibus indumentis. num. 9.

Episcopus an possit concedere Presbytero quod minores Ordines conferat. num. 10.

Episcopus qui loco & dignitati renunciauit, an minores Ordines conferre valeat. num. 11.

Qui renunciauit loco tantum, an

- maiores & minores. num. 12.
*Qualiter cognoscatur qui renuntia-
 uit loco tantum, & qui loco &
 dignitati. num. 13.*
*In dubio an presumatur renuntias-
 se loco & dignitati. num. 14.*
*Criminosus nemo presumitur nisi
 probetur. num. 15.*
*An possit dispensare cum subdito,
 qui Ordines suscepit ab excom-
 municato, seu excommunicato, si
 delictum occultum sit. nume-
 ro 16.*
*Ordinare extra Diocesim an queat
 Episcopus. num. 17.*
*Primam tonsuram an extra Diæ-
 cesim conferre possit. num. 18.
 & 19.*
*Prima tonsura an diebus festibus
 debeat conferri. num. 20.*
*Minores Ordines quo die, &
 utrum simul. num. 21 & 22.
 & 23.*
*Minores Ordines, & Subdiacona-
 tum utrum vno die conferre
 possit Episcopus. num. 24.*
*Episcopus interstitia non seruans
 ordinans subditum, utrum ali-
 quam pœnam ipse, seu ordinatus
 incurrat. num. 25.*
*Maiores Ordines an quolibet tem-
 pore conferre possint Episcopi,
 & quid Papa possit facere.
 num. 26.*
*Maiores Ordines conferre an possit
 Episcopus, non seruatis inter-
 stitiis. num. 27.*
*Religiosi è sanctissima Societate
 Iesu super hoc priuilegiati.
 num. 28.*
- Ordinatus à Papa, an possit ordi-
 nari ab Episcopo. num. 29.*
*Episcopus inuitatus ad Ordines ce-
 lebrandos in Diœcesi aliena, an
 possit ibi ordinare suos subdi-
 tos, & etiam alienos literas di-
 missorias suorum Prelatorum
 portantes, sine noua licentia
 Ordinarij, seu Capituli à quo
 inuitatus. num. 30.*
*Expbanatur locus Concilij in c. ul-
 tim. sess. 6. de reformat. & ibi
 contra Barbosam, & Miran-
 dam, ac alios insurgit author.
 num. 31.*
*Familiarem triennalem an ordi-
 nare possit Episcopus, & quid
 si cœpit triennium antequam
 crearetur Episcopus. num. 32.*
*An locum habeat in prima tonsura.
 num. 33.*
*An cum eo possit dispensare in in-
 terstitiis. num. 34. & 35.*
*Pro necessitate Ecclesiæ an possit
 ordinare familiarem trienna-
 lem ad titulum patrimoniij.
 num. 36.*
*An incurrat aliquam suspensionem
 si eum ordinet sine necessitate.
 num. 37.*
*An dispensare possit cum familiari
 triennali super interstitiis si
 primam tonsuram non habet.
 num. 38.*
*Literas dimissorias an concedere
 possit familiari triennali. nu-
 mero 39.*
*Episcopus titularis an familia-
 rem triennalem ordinare possit,
 si beneficium habet ad ei confe-
 rendum.*

- rendum. num. 40
- Pontificalia an possit exercere Episcopus titularis, ubicumque sine Papa licentia. num. 41.
- Episcopus quos ordinare valeat. num. 42.
- Quis dicatur Episcopus originis. num. 43.
- Episcopus in cuius Diœcesi natus est Pater ordinandi, an dicatur proprius Episcopus ratione originis. num. 44.
- Filius an sequatur domicilium matris, & in quo casu. num. 45.
- Natus in mari cuius domicilium sequatur. num. 46.
- Ordinatus ab Episcopo originis ad titulum patrimonij, an ordinari possit ab Episcopo domicilij. num. 47.
- Dum subditos ordinat an exigere possit ab eis votum expressum continentie. num. 48.
- Tenetur requirere an titulum habeant qui accedunt ad Ordines suscipiendos. num. 49.
- Ad minores an requiratur titulus. num. 50.
- Quid ad maiores. num. 51.
- Religiosi è Societate Iesu utrum ordinari possint sine titulo. num. 52.
- Qui professos se esse finxerunt nõ debent ali ab Episcopo ordinante. num. 53.
- Ad titulum honorum mobilium an ordinare possit. num. 54.
- Ad titulum census redimibilis an ordinare possit. num. 55.
- An ad titulum seminarij. num. 56.
- An ad titulum donationis. numero 57.
- An ad titulum pensionis. num. 58.
- An ad titulum patrimonij. numero 59.
- Vtrum requiratur quòd habeat titulum ordinandus, in Diœcesi proprij Episcopi à quo ordinatur, vel in alia. num. 60.
- An ordinari possit ab Episcopo in cuius Diœcesi bona habet, si alia de causa ei non subest. num. 61.
- An ad titulum hereditatis paternæ ordinare valeat Episcopus. num. 62. & 63.
- Concordantur Doctorem opinioniones. num. 64.
- Ad titulum beneficij cuius possessio non est segura, utrum ordinare possit. num. 65.
- An ordinare possit graduatum in iure Canonico, aut in Theologia. num. 66.
- Episcopus qui ordinavit in Presbyterum eum qui antea fuit ordinatus ab alio sine titulo, an teneatur eum alere. num. 67.
- An Episcopus teneatur alere quem antecessor sine titulo ordinavit. num. 68.
- Quid si Episcopus ordinator vivit. num. 69.
- Ordinans in aliena Diœcesi, de commissione eius Episcopi ordinans aliquos sine titulo, an eos alere teneatur. num. 70.
- Ordinans subditos alienos virtute dimissioriarum, an cum eis possit dispensare in interstitiis ac

- delictis.* num. 71.
An possit eos examinare, licet examinatos à proprio Episcopo constet. num. 72.
Examinare potest Regulares, etiam si examinati mittantur à suis Prelatis. num. 73.
Regulares si ordinantur ab alio Episcopo, quàm ab illo ubi degunt, an habere debeant literas dimissorias. num. 74.
Episcopus occultum criminofum ordinans an videatur cum eo tacite dispensare. num. 75.
Habentes dimissorias ad hoc ut ordinari possint à quocumque Episcopo, quam clausulam inferri petere tenentur. num. 76.
Abbatès suis subditis dimissorias an concedere valeant. num. 77.
Ordinare subditos seculares an possint Abbates, & quo iure ordinent subditos regulares. n. 78.
An possint consecrare calices, & aras. num. 79. & 80.
Concedens Papa Abbatibus ius utendi mitra, & aliis indumentis Pontificalibus, an videatur etiam concedere quòd possint exercere iura Episcopalia. num. 81.
Mitra, & alia insignia Pontificalia, sunt quedam nuda demonstratio, quæ habent suum significatum. num. 82.
Iura Episcopalia plura. num. 83.
Antiquitus Abbates non poterant benedicere indumenta, neque calices, aut altaria consecrare. num. 84.
- Quàm plurima referuntur Pontificum priuilegia, Ordini Diu Benedicti concessa.* num. 85.
Dicere habeo priuilegium, & priuilegium non ostendere inane est. num. 86.
An ad eius probationem admittantur testes. num. 87.
Ad iurisdictionem Episcopi spectantia an præscriptibilia. n. 88.
Iura Episcopalia an præscriptibilia. num. 89.
Vnctio altaris, & calicis, an ordinis Episcopalis sit. num. 90.
Monasterij Casinensis ubi sanctissimi Benedicti Religiosorum Patriarcha ac Pater, lumen Ecclesie & ornamentum singulare, corpus requiescit, & etiam sue dilectissima sororis priuilegium refertur. num. 91.
Abbas Cisticensis & alij quatuor Abbates habent priuilegium consecrandi aras, & calices. num. 92.
Prouinciales ac Presbyteri Societatis Iesu in remotis partibus infidelium existentes, possunt calices, & aras consecrare, etiam pro usu alieno. num. 93.
Dimissoria an expirent mortuo concedente, seu translato. num. 94. & 95.
Archiepiscopus dum visitat Suffraganeorù Diœceses an dimissorias concedere possit. num. 96.
Vicarius generalis literas dimissorias concedere an valeat, virtute Generalis cõcessionis, an requiratur expressa licentia. num. 97.

DE ORDINATIONIBVS.

CAPVT QVINTVM.

EPISCOPVS iure diuino est vnicus sacramenti Ordinis Minister, c. 1. cum gloss. de ordinatis ab Episcopo qui renunt. Episcopat. Concil. Trident. de reformat. sess. 23. cap. 4. & 7. Diuus Thomas 2. 2. in addit. ad lib. 3. super 3. sentent. quest. 38. art. 1. Tarareus in 4. sentent. distinct. 24. quest. vnic. col. 4. Soto in 4. sentent. dist. 25. q. 1. art. 1. col. 4. Petrus Soto in lectio. de institut. sacerdot. lect. 5. de sacram. Ordinis, §. quod igitur. Hostiensis in summ. de temporibus ordination. §. & à quo. Stunica vera religione, lib. 3. cap. 27. col. 3. Henriquez lib. 10. cap. 11. in princ. Conineck de sacram. disp. 20. dub. 9. num. 75. Nauarr. consil. 4. de priuilegiis, num. 4. Victoria in relectionibus de potest. Ecclesia relect. 2. propositione 3. num. 16. & in Summ. 5. de sacram. Ordinis, num. 215. Fornarius in addit. ad lib. 6. Toleti cap. 5. in pr. Bonacina de sacram. disput. 8. quest. vnic. punct. 4. proposit. vnica, num. 1. Viualdus de sacram. Ordinis, n. 17. Petrus Gregorius syntagmatum p. 2. cap. 9. lib. 16. num. 1. Nauarr. in Manuali cap. 22. num. 18. Anguianus de legibus lib. 2. controuers. 1. num. 70. Barbola in pastorali, part. 2. alleg. 3. num. 2.

2 Episcopus degradatus, suspensus, excommunicatus, hæreticus, aut simoniacus, & qui loco & dignitati renuntiauit, licet tam ipse quàm recipientes grauitè peccent, verè Ordines confert, & ordinati verè

Ordines recipiunt; sed non administrationem neque earum exercitium: (quidquid dicat Ricardus à Media villa citatus à Tataretto infra allegando) Abbas in c. à nobis de sacrament. non ierand. Tataretus in 4. sentent. dist. 25. quest. 1. col. 2. Soto in 4. supra Petrus Soto supra. Petrus Gregorius, Conineck, Fornarius, Hostiensis, Viualdus, Bonacina, Barbola, & Victoria in d. relectione, & in summ. num. 216. Toletus lib. 1. cap. 50. num. 4. Syluester verbo degradatio, num. 9. & verbo ordo. 3. num. 6. Valentia ad Diuum Thomam disp. 9. quest. 3. part. 1. vers. penultim. tom. 4. Rodeanus de simonia part. 2. cap. 23. num. 21. Leo in thesauro part. 3. cap. 8. num. 37. Riccius in praxi, in additione ad decisionem 318 in fine. Angelus verbo ordo. 2. num. 3. Hieronymus de Leyua in examine Episcoporum. lib. 1. cap. 12. num. 27. Antonius Ragucius in lucerna Parochorum, tit. de sacram. Ordinis questum 18.

Et sic ordinati non sunt dispensabiles ab alio quàm à Papa. cap. 1. & 2. de ordinatis ab Episcopo, qui renuntiauit Episcopatu.

4 Si verò Episcopi delictum, aut crimen ita occultum sit, & recipientes ignorantes ad eum accedant, verè Ordines suscipiunt, & executionem ad omnes actus spirituales. Gutierrez canonic lib. 1. cap. 1. num. 81. & 89. Mascardus de probationibus conclus. 649. num. 45. Soto in 4. dist. 25. quest. 1. Sanchez de matrimonio lib. 3. disp. 22. num. 35. Couarru-

nias in *c. alma Mater*, part. 1. §. 6. num. 7. multos refert Barbosa post hæc scripta visus in *pastorali*, part. 3. allegat. 3. num. 17.

5 Tantum potest Episcopus quoad ea quæ sunt de consecrationis vel Ordinis efficacia, quantum Papa. Gloss. in *extranag.* 1. *ne sede vacant*, verbo *Coepiscoporum*, in *princ. gloss.* 1. Soto in 4. *dist.* 24. *quest.* 2. *art.* 4. *col.* 3. in *princ.*

6 Quòd Papa non possit simplici Sacerdoti committere collationem Ordinum maiorū. Diuus Thomas in *addit. ad librum* 3. *super* 3. *sentent.* *quest.* 38. *art.* 1. num. 50. Soto in 4. *dist.* 25. *quest.* 1. *art.* 1. *col.* 6. Syluester verbo *Ordo* 3. num. 7. Fornar. in *addit. ad lib.* 6. Toleti *de inst. Sacerd.* cap. 5. Bonacina *de sacram. disput.* 8. *quest.* *unic.* part. 4. *proposit.* *unic.* num. 3. Coninck *de sacram. disp.* 20. *dub.* 9. num. 86. Couarruias *lib.* 1. *variar.* cap. 10. num. 10. *lib.* 1. Barbosa in *pastor.* p. 2. *alleg.* 3. n. 4.

7 Contrarium, nempe posse tam maiores quàm minores committere simplici Sacerdoti vt conferat, Anguianus tenet, *de legibus lib.* 2. *controu.* 1. num. 10. Abbas in *c. quanto*, *de consuetudine*, num. 9. Gloss. in *c. manus*, *de consecr.* *dist.* 9.

8 Et quòd Subdiaconatum possit conferre Presbyter de licentia Papæ, non verò Diaconatum aut Presbyteratum. Gloss. in *c. peruenit.* 95. *dist.* Victor. in *summ.* num. 216. §. *de Sacram. Ordinis.* Viualdus in *candelabro*, *tit. de sacram. Ordinis*, §. *de Ministro*, n. 8. & 17.

Sed Victorias vbi proximè inquit, quòd Peludanus, Diuus Thomas & Ioannes Maior testantur, nullo modo posse Papam hoc concedere, & quòd securius esset ab alio Subdiaconatum suscipere, quàm à tali Presbytero super hoc privilegiato.

8 Quòd non possit Papa concedere simplici Sacerdoti consecrare episcopum. Coninck *de sacram. disp.* 20. num. 86. *dub.* 9. & insinuat gloss. in *c. manus*, *de consecrat.* *dist.* 5. quatenus verbo irritum affirmat, non posse aliquem etiam ex Papæ dispensatione conferre ordinem quem non habet. Argumento *l. nemo potest.* ff. *de reg. iuris*, *l. traditio* 20. ff. *de acquir. rerum dominio.* *c. nemo potest.* 79. *de regulis iuris lib.* 6. *c. Daibertum* 1. *quest.* 7. ibi, quòd Nezelon, quem constat ab hæreticis ordinatum, qui nihil habuit, nihil dare potuit. Sed simplex Sacerdos qui non habet episcopalem ordinem, quomodo Episcopalem ordinem dare poterit?

8 At verò ex commissione Papæ posse Presbyterum minores Ordines conferre, vt vidimus in Abbatibus, qui minores Ordines conferunt, si ius mitræ & baculi habent. Syluester, Fornar. Couarruias, Bonacina, Anguian. & Victor. *supra.* Diuus Thom. in *addit. ad lib.* 3. *super* 3. *sentent.* *quest.* 38. *art.* 1. Valentia ad Diuum Thomam *disp.* 9. q. 2. *part.* 1. Bellarmin. *de clericis*, *lib.* 1. *cap.* 27.

9 Et etiam exemplum est dominis Cardinalibus S. R. E. nam licet episcopi non sint, minores Ordines conferunt, & vtuntur Pontificalibus indumentis, & populum solemniter benedicunt. Geminianus in *c. Abbates*, *de priuileg.* *lib.* 6. num. 4. Abbas in *c. clerici*, *de vita & honestate clericorum*, num. 6. Felinus in *c. inter monasterium*, *de sentent. & re iudicata*, num. 2. Decisiones Rotæ in *nouissim. diuersor. auditor. decis.* 731. num. 10. p. 1. fol. 456. Lancellottus in *templo lib.* 2. *cap.* 2. *de Cardinal.* §. *de excellentia*, & *potentia Cardinal.* num. 17. Cardinalis Tuschus *liber.* C, *conclus.* 100. n. 50.

Zerola

Zerola in praxi, verbo Cardinalis, part. 1. num. 7. D. Thomas in lib. 3. super 3. sentent. quest. 38. art. 1. num. 50. Soto in 4. distinct. 25. quest. 1. art. 1. col. Petrus Soto in lectionibus lect. 3. §. quod igitur. Syluester, Fornar. Bonacina, Victor. & Barbosa.

10 Episcopus nequit concedere Presbytero potestatem conferendi minores Ordines. Gloss. in c. peruenit. 95. dist. Angelus verbo Episcopus, num. 4. Armilla eodem verbo num. 11. Soto, Fornarius, Bonacina & Victoria.

11 Episcopus qui loco & dignitati renunciauit, minores Ordines conferre poterit illis, qui cum literis dimissoriis suorum episcoporum venerint. c. 1. de ordinatis ab Episcopo, qui renunt. & ibi Abbas, Hostiensis in summ. vers. quid iuris eodem titulo. Borgasius eodem titulo, part. 6. num. 2. Hieronymus Venero lib. 1. cap. 12. num. 14. in examin. Episcoporum.

12 Si verò loco tantum renunciauit, ab alio episcopo rogatus minores, & sacros Ordines, sicut antea conferre poterit. dicto cap. 1. & ibi Scribentes. Cardinal. Toletus in summ. lib. 1. cap. 71. num. 6. Armilla verbo Ordo, num. 18. Syluester 3. num. 5. Borgasius, Leyua sup. a. Ragucius in lucerna parochorum, titulo de sacram. Ordinis, quest. 18. Lancellortus in templo, lib. 2. cap. 5. summ. de potentia Episcopi in spiritu. libus, num. 22. Barbosa in pastor. part. 3. allegat. 113. num. 1.

13 Sed si dubitas quomodo cognosci possit qui renunciauit loco, & dignitati, & ille qui renunciauit loco tantum. Respondeo, quod ille dicitur renunciare loco tantum, qui ideò renuntiat, quia solitariè viuere vult, sine magnis episcopatus curis, vel ob ægritudines, vel quia vocatur ad præfidentiam, seu

ad aliud officium, vel propter alias causas his similes. Si verò propter delictum renuntiat, eo quod de crimine accusatus & conuictus priuatur episcopatu, seu ipse propter ingnauiam, & insufficientiam renuntiat, tunc conceditur renuntiare loco & dignitati, ita Panormitan. in cap. 1. num. 8. de ordinat. ab Episcopo, qui renunciauit. & Hostiensis in summ. eodem tit. §. quid iuris vers. sed quid simpliciter. Gratian. disceptat. cap. 191. num. 50. Maiolus de irregular. lib. 3. cap. 6. num. 6. Barbosa in pastor. part. 3. alleg. 113. n. 1.

14 Et quando dubitatur an renunciauit loco & dignitati, seu loco tantum, in dubio tenendum est renunciauisse loco tantum, non dignitati. Gratianus num. 50. vsque ad 57. Quia, vt diximus, qui renuntiat loco & dignitati, ideò renuntiat, quia aut criminofus, aut insufficientis totaliter est: sed insufficientis & criminofus nemo præsumitur, nisi probetur. Argumento textus in c. ex parte, de scrutinio in ordi. faciend. c. cum in iuuentute. c. dudum, de præsumptionibus. & ibi Baldus c. si quid. 86. dist. c. in cunctis 11. quest. 3. c. Innocens, cum gloss. verbo, indicat. 22. quest. 5. c. sunt nonnulli 46. dist. c. estote de regulis iuris in decretalibus. c. nullum ante. 30. quest. 5. c. Deus omnipotens. & ibi Gloss. verbo præsumat 2. quest. 1. l. seruos 20. l. testamento. l. Thois 4. §. sorore sua. ff. de fideicommissar. libertatibus. l. cum pater 77. §. rogo ff. de legatis. 2.

Episcopus qui ob ignorantiam renunciauit loco, & dignitati, & postea operam literis dedit, potest iterum eligi, & postulari: neque ideò repellitur quia fuit insufficientis; nam studio & diligentia illud amouit impedimentum. Vincentius de Anna consil. seu allegat. 123. num. 1.

Potest

- 16 Potest episcopus dispensare cum eo, qui Ordines ab Episcopo, qui loco & dignitati renuntiauerat, vel ab excommunicato, aut simoniaco suscepit, si delictum occultum est: aliter verò minimè. Vgolinus *de offic. Episcop. cap. 57. §. 2. num. 4. vers. quimo.*
- 17 Episcopus extra Diocesim Pontificalia exercere nequit, & ordinare etiam subditos, sine licentia ordinarij illius loci. Neque in propria Diocesi existens potest ordinare, nisi sibi subditos, aut literas dimissorias habentes: & si contra fecerit à collatione talium Ordinum per annum erit suspensus, ita ut si Diaconatum conferat, à collatione Diaconatus suspenditur; & ordinati ab executione Ordinum susceptorum etiam suspenduntur. Concil. Trident. *de reformat. sess. 23. cap. 8. & de reformat. sess. 14. cap. 2.* Nauarr. *in Manuali cap. 2. num. 18. & cons. 41. num. 3. de tem. ordinat.* Henriquez *in summ. part. 2. lib. 11. cap. 3. §. 2.* Gutierrez *canonicar. lib. 1. cap. 26.* Marius *de censuris tom. 2. disput. 16. de suspensione cap. 1. vers. 3. inferitur.* Coninx *de sacrament. disput. 20. dub. 9. num. 93.* Candelab. *aur. titulo de sacrament. Ordinis. §. de tempore, num. 38.* Fornat. *in addit. ad Toletum, cap. 5.* Riccius *in praxi decis. 297. num. 1. & 2.* Bonacina *de sacram. quest. vnic. punct. 4. disput. 8. propos. vnic. num. 7.* Toletus *lib. 1. cap. 49. n. 1.* Leo *in thesauro, part. 1. cap. 4. num. 23.* Petrus Gregorius *syntagmat. lib. 16. part. 2. cap. 9. num. 3.* Anguianus *de legibus lib. 2. centur. 1. num. 71.* Barbosa *in pastoral. part. 2. allegat. 6. num. 10. & part. 3. alleg. 111. num. 13. & part. 2. alleg. 8. num. 2.*
- 18 Extra Diocesim verò potest episcopus sine licentia ordinarij propriis subditis primam tonsu-
- ram conferre. Riccius *decis. 380. num. 3. & decis. 706. num. 8.* Rebuffus *in prax. benefic. regul. de clericis à quibus & quomodo crecentur. num. 12.* Bonacina *de sacram. disp. 3. quest. vnic. punct. 2. pr. 2. num. 13.* Couartuias *var. lib. 3. cap. 20. num. 9.*
- 19 Contrarium, nempe, non posse sine licentia ordinarij, defendit Barbosa *in pastoral. part. 2. alleg. 6. n. 15. & alleg. 30. num. 16.*
- 20 Prima tonsura quolibet die etiam non festiuo conferri potest. Riccius & Couartuias, atque Rebuffus. Emanuel Sa *verbo ordo, num. 13.*
- 21 Minores ordines quolibet die festiuo simul conferre poterit. Nauarrus *in Manuali cap. 25. num. 71.* Angelus *verbo 6. num. 2.* Syluester *d. num. 2. & Sa num. 13.*
- 22 Sed hoc procedit si consuetudo adest omnes simul vno die conferendi, aliter seruanda sunt interstitia, sufficit enim quòd sint vnus diei festiuo ad alium festiuum proximum. Syluester *d. num. 7.* Barbosa *part. 2. alleg. 11. num. 15.* vbi citat Campanum *diuer. iur. canonici. rubr. 6. cap. 2. num. 20.*
- 23 Sed hoc nunquam obseruare vidi, sed simul omnes vno die conferre, neque idè incurreret suspensionem, vel aliam poenam. Auila *de censuris, part. 7. disput. 9. sect. 1. dub. 4.* Valentia *tom. 4. disp. 7. quest. 19. punct. 3.* Bonacina *de censuris disp. 7. quest. 3. punct. 4. num. 3.* Barbosa *num. 16.*
- 24 Et etiam si consuetudo adest, potest omnes minores Ordines, & etiam Subdiaconatum vno die conferre. Emanuel Sa *verbo ordo, n. 17.* Angelus *eodem verbo 6. n. 2.* Syluester *2. num. 7.* Nauarr. *in Manual. c. 25. n. 71.* Augustin. Barbosa *in remiss. ad c. 11. Concilij Trid. sess. 23. n. 1. fol. mihi 68.*

Contra

- Contrariū tenet Venero à Leyua
in examine Episcoporum lib. 1. cap. 18.
num. 13. cum aliis.
- 25 Ordinans proprium subditum
 licet interstitia non seruet, nullam
 pœnam incurrit: neque ordinatus
 suspenditur, quia censetur cum eo
 tacite dispensasse. Nauarrus *conf. 4.*
de tempor. ordinat. Riccius in praxi,
resolut. 483. num. 7. Bonacina de Sa-
cramentis, disput. 8. quest. unica, part. 5.
num. 35. & de censuris disp. 3. quest. 6.
punct. 5. num. 7. Barbosa part. 2. alleg.
18. num. 11.
- 26 Debet episcopus Ordines sacros
 in diebus sibi ad hoc deputatis
 concedere: Papa autem omni tem-
 pore. *c. Subdiaconos 1. c. sanè 2. c. de eo.*
c. cum quidam, de temporibus ordin. &
ibi Hostiensis & Panormitan. Con-
cilium Trident. de reform. sess. 23. c. 8.
Angelus verbo ordo 4. n. 1. Syluester
2. num. 6. Emanuel Sa num. 13. Facit
textus in l. 5. tit. 5. part. 1. Viualdus in
candelabr. titulo de sacram. Ordin.
tit. 15. §. de tempore, num. 35. Bonacina
de sacram. disp. 8. punct. 6. n. 1. Lancel-
lott. in templo lib. 2. c. 1. §. 4. n. 9. fol. 134.
- 27 Non debet episcopus vno die,
 vel duobus diebus ieiunij conti-
 nuatis duos Ordines sacros confer-
 re: nam licet dixerimus non incur-
 rere suspensionem, non seruans in-
 terstitia, intelligitur non seruando
 per totum tempus requisitum à
 iure, hoc est, dispensando in parte
 temporis aliàs requisiti: non verò
 totaliter contra ordinationem
 ecclesiæ, conferens vno die, aut
 duobus ieiunij continuatis; nam in
 hoc casu suspensionem incurret,
 donec absolutionem à Pontifice
 obtineat. *c. literas. c. dilectus, de tempo-*
ribus ordin. & ibi Panormitan. Ange-
lus, Syluester, & Nauarrus. Leo in
thesauro part. 1. cap. 4. n. 25. Andreas
Gambarus de offic. Legati, lib. 2. n. 164.
- fol. 141. Marius de censuris, disp. 16. de*
suspension. c. 1. vers. 3. infertur. Barbosa
p. 3. alleg. 111. n. 12.
- 28 Religiosi è Societate Iesu intersti-
 tiis non seruatis, & extra tempora à
 iure statuta in tribus diebus Do-
 minicis, & etiam festiuis, ac conti-
 nuis ordinari possunt, sine aliquo li-
 teraturæ, seu caremoniarū, vel offi-
 ciorum examine, ex priuilegio Gre-
 gorij XIII. Eman. Rodrig. *quest. reg.*
tom. 1. q. 18. art. 6. per totam.
- 29 Nequit Episcopus illum ordina-
 re, qui Diaconatum, aut Subdiacono-
 natum suscepit à Papa, sine eius ex-
 pressa licentia. *c. filium 1. q. 1. c. in di-*
tribuendis, & ibi Panorm. & Docto-
res de tempor. ordin. l. 1. tit. 5. p. 1. & ibi
Lopez, Angelus, verbo ordo 3. n. 20.
Gambarus de potest. Legati de latere.
lib. 2. num. 267.
- 30 Episcopus ab alio Episcopo, aut à
 Capitulo, sede vacante, post annum
 inuitatus ad Ordines celebrandos
 generales, poterit ordinare ibi cleri-
 cos sibi subditos, & etiam aliarum
 Diœcesium, si literas dimissorias
 habeant: neque ad hoc requirere te-
 netur aliam licentiam Capituli, aut
 episcopi vbi celebrat, sed sufficit
 generalis quā habet. Nauarr. *cōf. 44.*
de temp. ordin. n. 5. & 6. Toler. lib. 1.
cap. 49. n. 2. Fornar. in addit. ad Toletū,
cap. 5. Exam. Episcoporum. l. 1. c. 12. n. 52.
- 31 Sed in contrarium insurgunt
 Miranda *in Manuali Prelator. tom. 1.*
quest. 38. art. 3. concl. unica. & Barbosa
in pastoralis, allegat. 4. part. 2. num. 64.
 vbi dicunt requirere Concilium
 Tridentinum *in c. final. de reformat.*
sess. 6. quòd episcopus qui ordinat
 non admittat nisi personas eidem
 Ordinatio loci subiectas, vel alie-
 nas, dummodò literas dimissorias
 habeant, & eas præsentent coram
 ordinario, in cuius Diœcesi Pon-
 tificalia exercet.

Quod intellige verum, si Episcopus aut Capitulum à quo inuitatus celebrat, id expressisset: aliter verò minimè; nam textus in *c. ultim. de reformat. sess. 6.* loquitur de Episcopo qui ordinat in aliena Diocesi, ratione priuilegij sibi dati à Papa ad conferendos Ordines in aliena Diocesi, nã tunc sine licentia ordinarij, & nisi clericos illi ordinatio subiectos initiare nõ poterit, ita sentit Nauarrus vbi proximè. At verò quando inuitatus celebrat, & generaliter sibi conceditur licentia celebrandi, in quo præiudicat inuitanti, si sibi subditos, vel alienos cum dimissorijs ordinet? Concilium enim tantùm tollit ne exercentur Pontificalia sine licentia ordinarij, hic ergo interuenit & etiã exercetur in personas eidem ordinario subiectas: sed quia licentia generalis est, non tam strictè accipienda est quòd hoc denegatum censeatur: nã inuitatus accedit, & ad commodum inuitantis, & sic quid mirum si alia ad commodum inuitati permittantur, nam superfluum ac verecundum esset, si ipse teneretur petere licentiam ad ordinandos subditos, in quo quæ sua erant diceretur quærere, & non Episcopi inuitantis. Facit etiã, quia si Episcopus se offerret ad celebrandum, & ad hoc ibi peteret licentiã, strictè cõcessio intelligi poterat, non verò quando rogatus, quia tunc largè & amplè debet intelligi.

32 Potest Episcopus familiarè ordinare, qui secum per triennium commoratus est, licet inseruire cœpisset antequam ipse crearetur Episcopus, dummodò præsens semper inseruiret, excepta parua absentia: nam si absens sumptibus vixerit Episcopi, non gaudebit hoc priuilegio. Ultra familiaritatem & trienniũ requiritur, quòd beneficium statim, quacũ-

que fraude cessate re ipsa ei cõferatur non antea, sed in ipso actu dũ ordinat, ita vt ordinatio concurrat cum actu collationis: ita Cõgregatio declarauit anno de 1581. vt habetur in Decisionib. Rotæ in nouissimis diuersorum audis. p. 1. decis. 771. n. 3. & n. 15. fol. mibi 456. Concil. Trid. c. 9. de reformat. sess. 23. & ibi sacre Cardinalium cõgregationis declaratio. Barbosa ibi late in remissionibus ad ipsũ locũ. Eman. Rodrig. tom. 4. c. 62. n. 6. fol. 113. Vgolin. de off. Episcopi, cap. 26. n. 6. §. 4. Cenedo pract. & canonic. quæst. lib. 1. q. 38. n. 30. Narbona in l. 35. gloss. 1. tit. 3. lib. 1. recõpil. n. 28. Riccius in praxi, decis. 307. n. 1. & decis. 310. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 1. n. 25. Nauarr. in Manuali c. 22. n. 18. & conf. 12. & 13. de tempor. ordin. Nicolaus Garcia de beneficijs p. 2. c. 5. n. 83. Barbosa in pastor. p. 2. alleg. 5. n. 1. vsque ad 8. Ragucius in lucerna parochorũ. tit. de sacrament. Ordin. q. 18. Examen Episcoporum. lib. 1. cap. 11. num. 38. Fornarius in addit. ad Toletum cap. 5. in fine.

33 Quod requiritur tam ad conferendam primam tonsuram, quàm maiores Ordines, vt supra relati affirmant.

34 Quòd possit Episcopus dispensare cum familiari triennali quando eum ordinat, & beneficium confert, in interstitijs, & in omni irregularitate tenet Sanchez & Fornar. supra.

35 Contrarium, nempe non posse dispensare, affirmant Nicolaus Garcia, Vgolinus, Narbona, Cenedo, & Barbosa, Riccius decis. 266. in fine. Sayrus decis. 28. & 29. tit. de temporib. ordination. Zerola in praxi, verbo Episcopus, part. 1. num. 6. & verbo ordo, part. 2. num. 6.

36 Sed si necessitas adest posse Episcopum ordinare familiarem triennalem, licet beneficium non conferat, ad titulum pensionis, vel patrimonij,

monij, & cum adscribere ecclesie pro cuius necessitate ordinatur. Garcia, Barbosa, Sanchez & Fornarius *supra*. Et quod sic declaravit sacra Congregatio Cardinalium dicit Garcia *ubi supra*. vbi ponit tres declarationes. Marcus Antonius Genuens, c. 81. n. 3. Parisius *de resignat. lib. 4. q. 2. n. 91*. Et quod licet eum ordinans sine necessitate ecclesie, neque suspensionem, aut aliam poenam incurrat. Garcia *d. c. 5. p. 2. tom. 2. n. 89. & 90. & in n. 88*. alios citans asserit, posse dispensare cum familiari trienniali in interstitiis, & illegitimitate, si beneficium habet ad ei conferendum: Nam tunc utpote cum subdito etiam si triennialis non sit.

37
38 Quod intelligo procedere in familiari, qui primam tonsuram haberet, non in non tonsurato; quia ad hoc ut eum ordinet, in ipso actu debet beneficium conferre; sed si illegitimus, aut alia de causa impeditus est, neque beneficium, neque Ordinem, donec dispensetur suscipere potest. Dispensare vero ipse Episcopus non potest cum eo, quia nondum beneficium habet, & ided non subditur. Igitur.

39 Potest episcopus in casu quo familiarem triennem ordinare valet, iuxta Concilij decretum, concedere dimissorias ad Ordines ab alio Episcopo suscipiendos, si ipse infirmitate aut alia necessitate impeditus est. Vgolinus *de off. Episcopi, c. 26. §. 4*. Nauarr. *conf. 12. de temporibus ordinat.* Campanil. *in diuersis iuris canonici rubric. 9. cap. 9. num. 6*. Barbosa *in pastoralis part. 2. alleg. 5. num. 15*.

40 Episcopus titularis familiarem suum ordinare nequit ratione seruitij triennialis, licet titulum haberet patrimonij, pensionis, aut beneficij: quia Diocesim non habet in qua familiaris domicilia-

rius effici valeat; cum neque ipse titularis in proprio domicilio esse dicatur. Quamuis priuilegium haberet promouendi quoscumque ad se venientes: & licet in loco exempto, & nullius Diocesis esset, nihilominus non potest, nisi literas dimissorias familiaris haberet, aliter enim per annum ab exercitio Pontificalium erit suspensus, & ordinatus ab executione Ordinum susceptorum, donec suo Episcopo placuerit, suspendetur. Concil. Trident. *de reformat. sess. 14. cap. 2*. Nauarrus *in Manual. cap. 22. num. 18*. Riccius *in praxi supra*. Bonacina *de Sacramentis d. sp. 8. quest. vnic. punct. 4. prop. vnic. num. 19*. Toletus *lib. 1. c. 45. num. 5*. & Fornarius *ibi*. Vgolinus *de off. Episcopi, cap. 24. alia 26. §. 4. n. 2*. Franciscus Leo *in thesauro, part. 1. cap. 4. num. 24. & part. 3. cap. 8. num. 16*. Henriquez *in summ. lib. 14. cap. 17. §. 3. in fine, litera A*. Azor *institutionum moralium part. 2. lib. 3. cap. 48. quest. 6*. Narbona *in l. 35. tit. 3. lib. 1. recopilat. gloss. 1. num. 32*. Riccius *in praxi, decis. 307. num. 2*. Barbosa *in pastoralis p. 2. alleg. 5. num. 17. & allegat. 6. & part. 1. allegat. 111. num. 14. & in remissionib. ad cap. 9. sess. 23. Concilij*. Hieronym. Venero *in examine Episcop. lib. 1. cap. 12. num. 28*.

41 Et episcopi titulares nullibi possunt Pontificalia exercere, nisi de expressa Romani Pontificis licentia, & nisi in illa Diocesi cui datus est in Suffraganeum. Congregatio Card. *super cap. 2. de reformat. sess. 14*. Leo *in thesauro part. 3. cap. 8. num. 17. & 18*. Riccius *decis. 307*.

42 Episcopus autem qui Diocesim habet, potest ordinare sibi subditos tripliciter: ratione originis, ex eo quod ex sua Diocesi sunt oriundi; & ratione beneficij, quia in sua Diocesi beneficium habent, vel ra-

tionem domicilij, quia ibi animum commorandi habet. *c. nullus, de temporibus ordinat. lib. 6.* & Geminianus ibi. Rebuffus *in praxi regula de cleric. à quibus & quomodo creentur, num. 19.* Nauarr. *consil. 2. num. 1. & cons. 5. n. 6. & cons. 19. num. 1. & cons. 26. num. 1. & cons. 39. num. 1. de tempor. ordinat.* Henricus *in sum. lib. 10. cap. 24. num. 1.* Quaranta *in sum. Bullar. verbo Ordo.* Bonacina *de sacram. disp. 8. q. vnic. punct. 4. n. 8.* Syluester *verbo ordo, 3. n. 3.* Coninck *de sacram. disp. 20. num. 93.* Fornar. *in addit. ad Toletum c. 5. prope finem.* Angel. *verbo Ordo, 2. n. 1.* Ricc. *decis. 298.* Narbona *in l. 20. tit. 1. lib. 4. recopil. gloss. 2. n. 132.* Emanuel Rodrig. *tom. 4. cap. 62. alias 61. num. 12. fol. 113.* Petrus Barbosa *de iudiciis art. 3. principalis tractatus. quae sint necessaria ad validitatem prorogationis, num. 213.* Augustinus Barbosa *in pastor. part. 2. alleg. 4. num. 1.*

- 43 Et ille dicitur Episcopus originis, in cuius Diocesi ordinandus natus est, non verò episcopus Diocesis, in qua ordinandi Pater natus. Emanuel Rodriguez *tom. 4. cap. 61. alias 62. num. 12. fol. 113.*
- 44 Barbosa verò in pastoralibus ubi proximè *num. 7. vsque ad 15.* extendit etiam ad Episcopum in cuius Diocesi natus est Pater, & ad hoc allegat glossam *in c. nullus, de tempor. ord. lib. 6.* sed meo iudicio nihil probat. Citat etiam Nauarrum & Riccium, ubi *suprà num. 4.* & ille *cons. 19. de temporib. ord.*
- 45 Filius non sequitur matris domicilium, nisi sit vulgò quæsitus, hoc est, cuius pater ignoratur: nam tunc matris domicilium sequitur. Si verò expositus fuerit, & eius parentes ignorantur, illius loci ubi expositus est, censetur. Gratianus *disceptat. 75. num. 12.* Barbosa *suprà.*
- 46 Ordinandus qui in mari natus

fuit, seu in loco ubi Patres accesserunt, sine animo permanendi, patris domicilium sequitur. Vgolinus *de off. Episcopi, c. 26. §. 1. num. 5.* Barbosa *n. 16. vsque ad 19.*

Episcopus non poterit ordinare subditum ratione domicilij, si prius ab Episcopo originis ad titulum patrimonij ob utilitatem ecclesiae esset ordinatus, nisi sibi constet iam illam cessasse causam. Vgolinus *num. 3.* Narbona *in leg. 20. tit. 1. lib. 4. recopilat. in gloss. 2. num. 132.*

Episcopus dum sacros Ordines confert, potest expressè exigere votum continentiae ut est de stylo cæcellariæ, & patet ex decisionibus. Rotæ *in nouissim. diuers. auditor. part. 1. decis. 551. n. 14. fol. 346.*

Tenetur Episcopus requirere an ordinandi titulum habeant, nā sine titulo pensionis, beneficij, aut patrimonij admitti non debent. In casu verò quòd aliquos sine titulo ordinauerit, ad eorum sustentationem tenetur, donec habeant unde viuere possint. Gloss. *in c. Episcopus, de prae-bendis verbo necessaria.* Conc. Trid. *de reform. sess. 21. c. 2.* Panorm. *in c. vel non est, n. 4. de tempor. ordin. & in c. per tuas 3. de simonia, n. 4. c. de multa, de prae-ben.* Petrus Greg. *synt. agm. p. 2. l. 16. c. 11. n. 1.* Vgolinus *de off. Episcopi, c. 26. §. 15. n. 1. & de irregularit. c. 61. n. 7.* Riccius *decis. 312.* Menochius *de arbitrar. casu 169. n. 14. & casu 560. n. 10.* Decius *in c. Episcopus de prae-ben.* Barbosa *allegat. 20. num. 3.*

Ad minores Ordines conferendos non tenetur requirere titulum beneficij, aut patrimonij, vel pensionis. Parisius *de resignat. lib. 2. quest. 6. num. 4.* Garcia *de benefic. part. 2. cap. 5. num. 4.* Vgolinus *de officio Episcopi supra, & de irregularitat. cap. 61. num. 2.* Petrus de Ledesma *in sum. p. 1. tract.*

tract. de Sacram. Ordinis. c. 7. ad finem. Salzedo ad Bernardum Diaz *c. 18. num. 5. in nouissim. edit.* Quintana Dueñas *Ecclesiasticon. lib. 3. num. 4. & 17.*

51 Ad maiores verò Ordines præcisè requirere tenetur titulum, ne cogatur alere ex propriis sumptibus ordinatos: vt Parisius & Decius *suprà.*

Etiam si qui ad Ordines accedunt, sint clerici, Religiosi non professi, more religiosorum viuentes, nam si beneficium aut alium titulum non habuissent, admitti nullo modo debent ad Ordines sacros, sub pæna suspensionis: & quia cõpelleretur ad eos alendos si non habent vnde viuere possint: & etiam ordinati in suspensionem incidunt. Concilium Tridentinum *de refor. sess. 21. c. 2.* & ibi Barbosa *in remissionib. num. 3. fol. mibi 42.* vbi multos citat. & *in pastoralis part. 2. alleg. 19. num. 4. & alleg. 20. num. 35. & part. 3. alleg. 111. num. 16.* Riccius *in praxi decif. 312. num. 2.* Vgolinus *de offic. Episcopi c. 26. §. 2. num. 1.* cum sequentibus.

52 Sed primò fallit in Religiosis illustriſſimæ Societatis Iesu, qui licet nondum professi, per quartam professionem absque titulo promoueri possunt ad sacros Ordines de licentia sui præpositi Generalis: patet ex literis Gregorij XIII. anno 1575. expeditis: referunt Vgolinus *suprà §. 8. num. 1.* & Garcia *n. 13. & 14.* Riccius *decif. 312. num. 2.* Barbosa *in remiss. super d. c. 2. de refor. sess. 21. & dic. part. 2. alleg. 19. & 21. & part. 3. alleg. 111. num. 16.* Henriquez *lib. 10. cap. 17. §. 3.* Parisius *d. lib. 2. quest. 6. num. 19.*

53 Fallit secundò, quando illos ordinant quos professos esse existimabat, quia permendacia se pro-

fessos finxerunt: nam tunc neque suspensionem incurreret, neque tenetur eos alere; & idem dico quando ordinauit aliquem, qui per fraudem habere titulum finxit. Decius *in d. c. Episcopus, de prabend. num. 25.* Nauarr. *conf. 14. num. 3. de temporib. ordin. Parisius supra num. 18.*

Ad titulum bonorum mobilium ordinare Episcopus poterit, & curare vt quam primùm commodè possit, bona mobilia conuertantur in immobilia. Nauarr. *conf. 29. de tempor. ord. num. 3.* Parisius *de resignat. lib. 2. quest. 6. num. 15.*

Potest etiam ordinare ad titulū census etiamsi redimibilis sit, seu ad vitam ordinandi tantum: non tamen si ad vitam alterius, quo mortuo finiretur & reditus census. Plures citat Garcia *de beneficijs. part. 2. som. 1. c. 5. num. 91.*

Et ad titulum seminarij causa inferuendi beneficio seminario unito: ita Congregatio declarauit. Parisius *de resignatione lib. 2. quest. 6. num. 32.* Garcia *d. c. 5. num. 104.* Salzedo ad Bernardum Diaz *c. 10. num. 9.* Zerola *verbo seminarium, part. 1. §. 6.* Lelius Zecchus *c. de clericis, num. 7. vers. 84.* Marcus Antonius Genuensis *in praxi Archiepis. Neapol. c. 82. num. 2.* Barbosa *in remissionib. ad c. 2. sess. 21. de refor. num. 9. fol. mibi 42.*

Et ad titulum donationis, dummodò realiter vera sit, non ficta, aut reuocabilis, quam alienare nullo modo poterit, donec aliunde viuere habeat: ita Congregatio Cardinalium, Lelius Zecchus *de republica Ecclesiastica c. de clericis, num. 7. vers. 84.* Garcia *de benefic. part. 2. c. 5. num. 79.* Barbosa *in remiss. ad c. 2. Concil. de refor. sess. 21. num. 8.* vbi duas declarationes Cardinalium transcripsit. Nauarr. *conf. 14. num. 3.*

de temp. Parisius de resignat. lib. 2. quæst. 6. num. 11. & 12.

58 Et ad titulum pensionis, ita sacra Congregatio, Garcia num. 76. Parisius, & Barbosa.

59 Et ad titulum patrimonij: neque requiritur quòd expressè sibi assignetur in titulum, sed sufficit habere vnde se alat, quia id succedit loco tituli. Gloss. in c. si Episcopus, de præbend. lib. 6. verbo titulum: & ibi Scribentes. Panormit. in c. tuis, num. 3. eodem tit. in decretalibus. Barbosa, Garcia, & Parisius.

60 Neque interest quòd bona patrimonialia in diocesi sint illius Episcopi qui eum ordinaturus est, vel in alia: nam ubicumque sit, sufficit. Vgolinus de offic. Episcopi, cap. 26. §. 10.

61 Non potest quis ordinari ab Episcopo in cuius diocesi patrimonium habet, si ratione originis, aut alia de causa subditus non sit. Vgolinus d. c. 26. §. 3. Riccius decis. 302. num. 1. & decis. 261. num. 2. Barbosa in pastoralis, part. 2. alleg. 4. num. 56. Campan. in diuersis iuris canonic. rubric. 9. cap. 8. num. 17. vers. ex causa. Barbosa supra Hieronym. Venero in examine Episcoporum. lib. 1. cap. 12. num. 44.

62 Potest etiam ordinate ad titulum paternæ hereditatis subditos, licèt hereditatem non possideant, quia patres eorum viuunt. Garcia de benefic. d. c. 5. tom. 1. part. 2. n. 91. & ad hoc adducit illud Concilij c. 2. sess. 21. ibi, patrimonium verò, vel pensionem obtinentes: & ibi, eo quoque prius perspecto, patrimonium vel pensionem: & etiam allegat à num. 96. quamdam declarationem sacre Congregat. quæ meo iudicio nihil probat, sed ni fallor, tam declaratio sacre Cōgregationis quàm locus Concilij

in contrarium faciunt.

Et sic aliqui tenuerunt contrariam sententiam, nempe non posse quis ordinari ad titulum paternæ hereditatis, vel legati, seu ex eo quia Pater diues est. Surdus de aliment. tit. 7. quæst. 37. num. 2. cap. 3. Augustinus Barbosa in remiss. ad c. 2. sess. 21. num. 15. Nauarr. consil. 19. de temporib. ordinat. num. 1. & 3.

64 Sed pro concordia dico, si Pater deputat de præsentis loco legitimæ aliquid filio, ita vt postea neque minui, aut reuocari possit, si sufficiens est ad eius sustentationem, procedet opinio Garcia. Si verò neque deputat aut tradit, nullo modo ordinari poterit: quia licèt diues pater sit, & præsumatur ad filium post mortem patris magnam & opulentam hereditatem peruenturam, quia facilè consumi, aut ea per ingratiitudinem priuari poterit, non erit securum si ordinetur, nisi Pater in re certa, & immobili, ac perceptibili filio necessaria ad sustentationem honestam assignet; & sic intelligenda opinio Surdi, Barbosa, & Nauarri: nam Concilium nihil aliud poscit, nisi quòd ordinandus habeat fixum vnde viueret, quod donec filius nomine proprio possideat, in contingenti est quòd ad eum nihil perueniat, & per consequens quòd mendicet, & sic mēs Concilij fraudaretur.

Neque poterit quis ordinari ad titulum beneficij, si nondum securè possidet: quia lis mota est donec per sententiam obtineat. Vgolinus de offic. & potest. c. 26. §. 8. num. 3.

66 Graduatús in iure canonico, aut in sacra Theologia sine titulo aut patrimonio potest ordinari: quia tali non defuturum est vnde viuat. Emanuel Sa verbo ordo, num. 17. in aphorismis.

Episcopus

- 67 Episcopus qui presbyteralem Ordinem contulit ei, qui nec titulum aut patrimonium non habebat, cogitur eum alere, licet antea sciret ab alio episcopo subdiaconatum & diaconatum fuisse collatum. *c. non liceat. c. Episcopus, de prebend. & ibi Doctores. Vgolinus supra §. 15. Barbosa alleg. 20. num. 22. part. 2. Fornarius de Sacramen. Ordinis, cap. 8. num. 10. Bonacina de Sacram. disp. 8. quest. unica, punct. 5. num. 30.*
- 68 Episcopi successor qui aliquē sine titulo initiauit, tenetur eum alere donec eum de beneficio prouideat: vel Capitulum, si sede vacante post annum commisit alicuius ordinationem, qui titulum non habebat, tenetur etiam alere, *c. accepimus, de arate, & qualitate. c. cum secundum Apostolum de prebend. Abbas in cap. accepimus. Riccius decis. 312. num. 1. Bonacina de Sacramen. disp. 8. q. unic. punct. 5. num. 17. Henriquez in summ. lib. 10. cap. 17. §. 4. in comm. litera F. Barbosa in pastorali part. 2. allegat. 20. num. 23.*
- 69 Limita nisi episcopus ordinator uiuit, quia ad aliam Ecclesiam translatus, vel quia renunciauit loco, non dignitati: nam tunc ipse tenetur alere, non successor in Ecclesia, Henriquez, & Barbosa, Vgolinus de offic. Episcopi, cap. 26. §. 15. num. 1. & 2.
- 70 Si Episcopus alteri Episcopo generaliter, nullis personis expressis, ut suo nomine in sua diocesi Ordines celebret, committat: si Episcopus cui hoc commissum est, beneficium, vel patrimonium non habentem ordinauerit, tenetur eum alere, non Episcopus qui commisit, quia in culpa fuit non inuestigando an haberet titulum; si uero certæ personæ specialiter commis-
- sa sunt sibi, non ille, sed committens necessaria prouidere tenetur. *c. si Episcopus, de preb. lib. 6. & ibi Geminian. Gloss. in c. cum secundum Apostolum, eodem tit. in decretalibus, verbo successores. Vgolinus d. c. 26. §. 15. num. 1. Petrus Gregor. syn-tagm. part. 2. lib. 6. cap. 11. num. 1. Barbosa supra num. 21.*
- Episcopus ordinans non subditos dimissorias habentes, nequit cum eis dispensare in interstitijs, aut alijs impedimentis occultis, nisi in literis dimissorijs exprimat quod possit dispensare. Nauarr. *conf. 13. de temporib. ordinat. num. 2. Sanchez de matrimonio. lib. 8. disp. 1. num. 25. Coninx de sacram. disp. 33. dub. 2. num. 7. Miranda in Manuali Prælator. tom. 1. quest. 38. art. 7. cont. 2. Barbosa alleg. 18. part. 2. num. 9.*
- Sed licet ex dimissorijs constet esse examinatos qui mittuntur, poterit iterum eos examinare, quod pij & sanctissimi episcopi obseruāt in practica. Emanuel Rodriguez *tom. 4. de sus obras, c. 61. alias 62. n. 5. fol. 113. alios citat Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 7. num. 22.*
- Potest etiam Episcopus examinare regulares, licet à suis Prælatiis examinati & approbati remittantur, multi tamen sunt super hoc priuilegiati, ut Religiosi Societatis Iesu, & alij, de quibus Miranda in *Manual. tom. 1. quest. 38. art. 2.* sed quod istorum priuilegia à Sixto V. fuerunt reuocata testatur Barbosa.
- Regulares à quocumque catholico episcopo ordinari possunt, neque requiritur quod literas dimissorias portent Episcopi in cuius diocesi degunt, nam sufficit sola licentia & approbatio sui Prælati. Miranda, & Barbosa.

- 75 Episcopus sibi subditum irregularem occultum ordinans, aut literas dimissorias concedens, sciens criminolum occultum esse, cum eo videtur tacite dispensare, aut permittere quod ille qui eum ordinat, si vult, cum eo dispense. Henricus *in summ. lib. 14. cap. 17. §. 4. liter. P.* Suarez *de censuris, disp. 41. sect. 3. num. 4.* Maiolus *de irregularitate, cap. 51. num. 8.* cum alius resoluit Barbosa *vbi supra part. 2. alleg. 39.* latè Tiberius Decianus *responsor. responso 31. num. 7. tom. 4.* Decius *consil. 18. num. 24. tom. 1.*
- 76 Quando episcopus literas dimissorias concedit suis subditis, in quibus hæc clausula ponitur, quod possint ordinari à quocumque catholico Antistite, in propria diocesi pontificalia exercente, non poterunt Ordinarii, qui tales dimissorias habuerint ab Episcopo qui in aliena diocesi ordinat, de licentia Ordinarii illius diocesis, si in literis dimissoriis non inseratur hæc clausula, seu ab alio catholico Antistite in aliena diocesi Pontificalia exercenti, de licentia ordinarii illius diocesis. Rodriguez *diel. 10. c. 61. aliàs 62. num. 1. & 2.*
- 77 Et ibi dicit, quod Abbates ius mitræ & baculi habentes, non possunt suis subditis dimissorias concedere. *num. 4.* Seraphinus Oliuarii *tom. 1. decisio. decis. 985.*
- 78 Vbi adiicit non posse Episcopum permittere, aut concedere Abbatibus ius mitræ habentibus ordinare aliquos sæculares: nam quod eis tantum permillum extat, illud est, quod possint primam tonsuram, & minores Ordines suis conuersis tantum conferre, non verò sæcularibus subditis, neque eis literas dimissorias concedere, quæ auctoritas illis competit ex priuilegio, non de iure communi. *c. Abbates 3. de priuileg. lib. 6.* Abbas *in c. clerici, de vita & honestate clericor. num. 6.* Decisiones Rotæ *in nouissimis diuersi. decis. 731. num. 8. part. 1. fol. 456.* Tatarctus *in 4. sentent. dist. 24. quest. unica, col. 4.* Soto *in 4. decis. 25. quest. 1. ar. 2. col. 6.* Petrus Soto *in lictionibus de instit. sacerdot. lect. 5. §. quod igitur.* Armilla *verbo Abbas, num. 6.* Viuald. *in candelabro de Sacramen. Ordin. tit. 15. §. de ministro, num. 3.* Angelus *verbo Ordo, 12. num. 1.* Nauarrus *conf. 14. de priuileg. num. 3. & 5.* Petrus Gregorius *synagomat. part. 2. lib. 15. cap. 13. num. 15. & lib. 16. c. 4. num. 9. & cap. 9. num. 2.* Rebuff. *in prax. beneficior. regula de clericis, à quibus & quomodo creentur, num. 14.* Zerola *in praxi part. 1. verbo Abbas, num. 2.* Narbona *in l. 59. gloss. 1. num. 64. lib. 2. recopilation. tit. 4.* Lancellott. *in templo, lib. 2. cap. 7. de Abbate, §. 1. num. 28.* vbi plura videbis de Abbatibus.
- 79 Permittitur tamen Abbatibus regularibus ius mitræ & baculi habentibus, licet benedicti non sint, dummodò quasi Episcopale ius habeant, consecrare altaria suarum Ecclesiarum subiectarum, & etiam calices, & aras octo ab Episcopo consecrato, non solum ad usum suorum, sed & aliorum; latè Emanuel Rodriguez *tom. 3. de sus obras, cap. 19. fol. 32. num. 2. & cap. 27. fol. 45.* Miranda *in Manuali tom. 2. quest. 41. art. 4.* Barbosa *in pastoralis, part. 2. allegat. 27. num. 36.* Lancellottus *suprà.* idem Rodriguez loquens de Abbatibus Cisticensibus *tom. 1. q. regul. q. 28. art. 2. fol. 295.*
- 80 Gloss. verò *in c. Abbates, de priuilegiis, lib. 6.* constanter tenet, non posse Abbates aras, calices, aut altaria consecrare, neque omne id facere

facere in quo interuenire poterit vnctio. Angelus *verbo benedictio, & verbo altare, & verbo calix, num. 3.* Emanuel Sa *verbo benedictio, num. 4. & verbo calix, num. 3.* Syluester *verbo benedictio, num. 2. & verbo calix, & verbo Abbas, in fine.* Franciscus Suarez *de religione tom. 4. cap. 30. num. 2. lib. 2. vbi late.*

81 Super hoc enim quemdam grauissimum Patrem Abbatem in hac Matritana curia consului, & dicebat mihi, quod ex quo Romanus Pontifex omnibus Abbatibus ius vtendi mitra, & baculo, & cæteris indumentis Pontificalibus concessit, videtur & concessisse quod possent exercere iura episcopalia, & benedicere ornamenta diuino cultui necessaria, & etiam aras, ac calices. Ad quod respondebam ego nullo modo posse procedere, nam licet ius vtendi mitra, & cæteris indumentis concedatur, non idè iura episcopalia exercere possunt Abbates, quia mitra & alia insignia sunt quædam nuda demonstratio, quæ habent suum significatum. Antonius Maurus *alleg. 63. num. 1.*

82 Et iura episcopalia tot sunt, quod ita simpliciter concessa non videntur. Arg. text. *in c. cam olim.* & ibi Gloss. Panormitan. & Bald. *num. 1. de præscriptionibus.* Dicebat etiam prædictus Abbas, quod ab antiquissimo tempore hoc ius illis compete-
83 rebat, & sic per longam consuetudinem, & præscriptionem introductum: sed quod ab antiquo non sit, patet ex multis priuilegiis, quæ breuitatis causa non refero. Sed ex priuilegio Zachariæ Papæ monasterio Casinensi anno 7. sui Pontificatus concessio, vbi quàm plurima Casinensibus Abbatibus indulget.

84 Et nullo modo permittit, quod

calices aut altaria consecrent, sed quod inuitent Catholicum Antistitem ad similia peragenda. Vt videre est in appendice ad primum to-
85 mum de Historia generali Diui Benedicti, Scriptura 3. ibi etiam est aliud priuilegium 7. in ordiue, Honorij III. in fauorem magni Cænobii Diui Pauli in Romana Curia: concedit ibi Papa Abbatibus talis monasterii, quod possint vti mitra, baculo, sandaliis, annulo, tunica, dalmatica, & benedicere populum solemniter, & suis monachis minores Ordines conferre, benedicereque indumenta, quæ ad vsum altaris fuerint necessaria in eodem monasterio; sed quod denegat est, consecrationes altarum, & similia. Constat etiam ex scriptura 19. Gregorii magni, ibi, Chrismatis quoque ac olei, altaris, calicis, corporalis, à quocumque voluerint Pontifice benedictionem expectant: & scriptura 32. Honorij III. dicto tom. 1. in appendice apud Antonium de Yepes.

Et in tom. 4. scriptura 35. Pii IV. & scriptura 7. Urbani III. & in tom. 5. scriptura 3. Innocentij II. & scriptura 33. Innocentij III. & scriptura 39. Alexandri IV. & scriptura 41. Leonis decimi, & aliis quàm plurimis in aliis locis, quas consultò omitto. Et quid dicere, quod allegent habere priuilegium, si ipsam scripturam non ostendunt. *c. 1. de fide instr.* & ibi Scribent. Nam ea deficiente, ad eius probationem non admittuntur testes, quia præcisè ipsa scriptura requiritur. Baldus *in l. humanum, c. de legibus.* plenius Felin. *in rubrica de constitut. num. 4.* plures refert Antonius de Mauro *allegat. 54. num. 2.*

Neque facere potest quod ab an-

H h

89. triquo introductum sit, & sic præscriptum per longum tempus, quia licet Abbas iura quæ Episcopo iurisdictionis causa competunt præscribere velear. *c. auditis, c. cum olim, de præscriptionib.* & ibi Panormitan. & Baldus: non tamen quæ ratione Ordinis, quia propriè episcopalia dicuntur, (qualis est calicis, & altaris consecratio,) & sic præscribi nequeunt: nam ita annexa sunt Ordini, quòd ab ipso Ordine non possunt separari. Baldus *in d. c. auditis, num. 9. de præscriptionib.* Egregiè Sylvester *verbo benedictio, num. 3.* & quòd iura Episcopalia contra episcopum præscribi nequeant, etiam ab Abbatibus, resoluit cum multis Paulus Æmilius *decis. 306. fol. 82. part. 1. num. 7.*

90. Sed si unctio altaris & calicis non fuisset propriè Ordinis Episcopalis, sed tantum pertineret ad iurisdictionem, sequeretur quòd electus confirmatus, & non consecratus, posset calices, & aras consecrare; quia omnia quæ iurisdictionis sunt, exercere potest. Sed oppositum verissimum est: nam nullo modo potest electus talia facere; ut Sylvester *num. 3.* igitur neque Abbates, cum neque sint talia iura præscriptibilia: ut Paulus Æmilius *supra. Lancellottus in templo lib. 2. c. 7. de Abbate, num. 29.* Cacia Lupus *de unionibus art. 3. num. 23.*

91. Audiui tamen, quòd verum esse existimo (sed nihilominus tu consule) habere priuilegium monasterium Casinense, vbi excellentissimi fidei, & ecclesiæ ornamentum magni, & singularissimi, Patris mei amantissimi, & Patris ac Patriarchæ omnium Religiosorum, sanctissimi Benedicti, à tenera iuuentute singularissima decorati sancti-

tate, corpus venerabile multoties ac super aurum & topazion æstimabile requiescit, vltra cum corpore suæ dilectissimæ sororis sanctissimæ Scholasticæ, quòd eius Abbates consecrare possint aras, & calices oleo ab episcopo consecrato, & quòd postea Gregorius XIII. omnibus Abbatibus ius mitræ, & baculi habentibus indulget, ut fruerentur illo priuilegio Casinensi Abbati concessio, & quòd omnibus eis esset commune, quòd etiam extenditur ad Abbates Magni Basilii.

92. Abbates autem Cisticenses olim non omnes fruebantur hoc priuilegio consecrandi aras, & calices, nisi quatuor tantum, ut inquit Suarez *de religione tom. 4. cap. 30. num. 2. lib. 2.* sed quòd iam (fortè ex noua concessione) ad omnes extendatur, qui consecrant aras in quibuscumque locis sui Ordinis, ut iam multoties vidi, & refert Emanuel Rodriguez *tom. 1. quæst. regular. quæst. 28. art. 2. fol. 293.* Et ibi dicit, quòd Presbyteri Societatis Iesu ex Pauli III. concessione, anno Domini de 1549. expedita in locis remotissimis infidelium, vbi episcopi copia non habetur, possunt altaria consecrare: & Adrianus VI. idem concessit Provincialibus eiusdem Societatis, etiam pro vsu alieno in dictis partibus remotissimis, &c.

94. Ad dimissoriarum materiam, unde digressus reuertor, & dico, dimissorias non expirare, licet antequam executioni mandentur concedens naturaliter moriatur, seu civiliter. Arg. textus *in c. si cui 26. de præbend. lib. 6. & in l. tauri.* & ibi Gomezius Cardinalis *in Clement. final. de elect. num. 9. quæst. 5.* Nauarrus *in apologia de redditibus quæst. 3. monit. 8. per totam.* Nauarrus *conf. 1. de*

1. de rescriptis. Didacus Perez in l. 1. tit. 2. lib. 1. ordinam. Gutierrez canonic. quest. lib. 2. cap. 17. n. 3. & 12. Sanchez de matrim. l. 8. disp. 28. n. 83. Rebuffus in praxi, regula de literis dimissor. cap. 10. num. 43. Bonacina de sacram. disp. 8. quest. unica punct. 4. num. 3. & 12. Emanuel Sa verbo dimissoria, num. 1. Vgolinus de off. Episcopi, cap. 26. §. 20. num. 9. Rodriguez questio. regular. tom. 1. quest. 9. art. 1. num. 4. plures citat Barbosa in remissionib. ad c. 10. Concil. Trid. sess. 7. de reform. n. 4. Examen Episcoporum lib. 1. cap. 16. n. 12. fol. 46.

95

Neque expirant, licet ad alium Episcopatum transferatur episcopus. Nauarr. cons. 5. de rescriptis, num. 1. Sanchez d. n. 83. Et idem dicendum est de literis dimissoriis concessis à Capitulo sede vacante, post annum, quia per noui episcopi aduentum non vitiantur. Examen Episcoporum. supra, & idem erit si concessa à Vicario generali Episcopi, seu à quibusvis potentibus, & habentibus iurisdictionem, & potestatem concedendi. Gutierrez supra n. 12. Sanchez num. 83. Vgolinus §. 10. num. 5. Henriquez in summ. lib. 10. cap. 22. §. fin. Quaranta in sum. bullarj, verbo Capitulum sede vacante. vers. secundo dubitatur. Molina de iust. tractat. 5. disp. 11. num. 4. Barbosa in pastor. p. 2. alleg. 7.

96

Archiepiscopus dum Suffraganeorum provincias visitat, Suffraganeorum subditis dimissorias ad Ordines suscipiendos nequit concedere. Rebuffus & Sanchez ubi proximè.

97

Vicarius generalis Episcopi nisi speciale habeat mandatum, dimissorias concedere non valet. c. nullus, §. inferiores, Gloss. in c. licet. verbo officialem, de off. ordinar. lib. 6. vers. sed hodie talibus Vicariis. Rebuffus in praxi, in forma Vicarij Archiepiscopi, &

aliorum, num. 47. Mandosius in regul. cancell. 24. de male promotis, q. 6. num. 9. & 10. Petrus Gregorius syn. tagm. lib. 16. cap. 9. num. 3. Azor instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 45. quest. 7. Vgolinus de off. cap. 4. §. 7. vers. quanto ad dimissorias. Gutierrez canonicar. lib. 2. cap. 17. num. 20. & 21. Rodriguez tom. 4. de suis obras, cap. 61. alias 62. num. 4. Barbosa supra, num. 9. Examen Episcoporum. lib. 1. c. 16. num. 12.

S V M M A R I V M.

Episcopus vtrum dispensare possit in omni irregularitate, & delicto occulto. num. 1.

Eius Vicarius generalis an ad hoc habeat mandatum ex generali commissione, vel requiratur speciale. ibidem.

Ad dispensandum vtrum requiratur precise quod resideat Episcopus in Diocesi. ibid.

An dispensare possit Episcopus cum irregulari ex enormi membri mutilatione occulto, licet voluntario. num. 2. & 3.

Vtrum dispensare valeat cum eo, qui aliquem percutere precepit, expresso ne ad occisionem procederent, qui nihilominus occiderunt. num. 4.

Cum homicida casuali occulto dispensat Episcopus quoad minores Ordines, & simplex beneficium. num. 5.

Cum homicida casuali publico, & indirecte voluntario, potest Episcopus dispensare ad minores Ordines, & simplex benefi-

cium.num.6.
Ad maiores etiam, si delictum occultum est. ibid.
Vtrum possit dispensare cum Curato homicida voluntario, ad Curam obtinendam, seu cum Canonico ad Canonatum retinendum. num.7.& 8.
Cum homicida voluntario etiam occulto nequit dispensare, neque ad minores Ordines, neque ad simplex beneficium. num.9.
Cum illis, quorum delicta ad forum contentiosum sunt deducta, an possit. num.10.
An possit cum irregulari, cuius delictum ad forum contentiosum deductum est, sed ibi absoluto. num.11.
Delictum occultum quale dicatur. num.12.
Cum homicida occulto, qui cum aliter euadere non possit, aggressorem occidit, non in totum servata moderatione inculpata tutela, vtrum dispensare valeat. num.13.
Vtrum irregularis dicatur qui aggressorem occidit, omni via servata moderatione inculpata tutela. num.14.
Absolvere ab heresi occulta per seipsum an hodie possit Episcopus. num.15. vsque ad 18.
Gaspar Hurtado de Mendoza à Societate Iesu laudatur. num.17.
Vicarius Episcopi an possit de commissione Episcopi absolvere ab heresi occulta. num.18.
Absolvere ab excommunicatione

Cæna excommunicatos occultos vtrum possit. num.19.& 20.
Vtrum à delicto clausura, vel à quibusvis aliis etiam occultis. num.21.
Quid à censuris incuris propter ingressum ad monasteria Monialium. num.22.
Quid quando adire nequeunt excommunicati Pontificem. numero 23.
Episcopi Indiarum, Indos an absolvere possint à casibus reservatis, præcipue ab excommunicatione Cæna. num.24.
Vtrum cum Regularibus exemptis irregularibus factis ex aliquo delicto. num.25.& 26.
Vtrum possit Episcopus absolvere à casibus de quibus in c.6. Concilij sess.24. si extra Diæcesim degit. num.27.& 28.
Si in sua Diæcesi Concilium Tridentinum receptum non est, an dispensare possit virtute Concilij. num.29.
An dispensare possit Episcopus virtute can.6. de reform. sess.23. cum irregulari ex alia irregularitate quàm ex delicto proveniente. num.30.
An legitimare possit Episcopus. num.31.
An habilitare illegitimum. numero 32.
An cum eo dispensare ad hoc quòd minores Ordines, & simplex beneficium suscipiat. ibid.
An habilitare spurium ad canonatum. num.33.& 34.

- An ad canonicatum Ecclesie collegiatae.* num. 35.
- An ad canonicatum Ecclesie collegiatae cum eo, cum quo Papa dispensavit ad Presbyteratum suscipiendum.* num. 36.
- An dispensare cum illegitimo quoad beneficium simplex, in quo Pater antea ministravit.* numero 37.
- An dispensare debeat cum illegitimo antequam beneficium seu Ordines conferat.* num. 38.
- Confirmatus non consecratus utrum dispensare in irregularitatibus possit, in quibus consecratus.* num. 39.
- An idem possit Archiepiscopus consecratus, & nondum palliatus.* num. 40.
- Cum Simoniaco occulto an dispenset.* num. 41.
- An dispensatio extendatur ad forum exterius.* num. 42.
- Absolvere ab occultis an possit omnes in Diocesi habitantes, licet peregrini sint, seu mercatores.* num. 43.
- An advena, & similes subesse dicantur Episcopo quoad sacramenta.* num. 44.
- An tales absolvi possint ab omni excommunicatione, & an dispensari in votis, & irregularitatibus.* num. 45.
- In irregularitate ex defectu perfectae lenitatis an dispenset.* num. 46. & 47.
- An cum bigamo.* num. 48.
- Bigamia similitudinaria qualis.* num. 49.
- Textus in c. nuper, de bigamis explanatur.* num. 50.
- Cum bigamo realiter vero an quoad minores Ordines dispensare possit.* num. 51. & 52.
- An cum irregulari ex iteratione baptismi.* num. 53.
- An cum irregulari ex eo, quod Ordinem quem non habebat, exercuit.* num. 54.
- An cum eo, qui depositus aut suspensus celebravit.* num. 55.
- An cum Presbytero occidente in bello iusto.* num. 56.
- An cum eo, qui vertit infirmum in intentione acceleranda mortis, ne tamdiu patiatur.* num. 57. & 58.
- An cum eis, qui post votum solenne contrahunt.* num. 59.
- An cum eo, qui visu oculi sinistri caret.* num. 60.
- An cum eo, qui sine deformitate celebrare nequit.* num. 61.
- An cum convictis de crimine nefando.* num. 62.
- An cum infamibus infamia iuris, seu infamia facti.* num. 63.
- An super aetate ordinandorum.* num. 64.
- An cum eo, qui administrationis Regiae rationem non prestitit, ad hoc ut sacros Ordines suscipiat.* num. 65.
- An cum ignobili & virtuoso, ut in canonicum admittatur, ubi est statutum ignobiles excludens.* num. 66.
- An cum eo, qui per saltum promo-*

tus celebravit. si delictum occultum est. num. 67.

An delegare possit facultatem, quam ipse habet, virtute cap. 6.

de reform. sess. 24. Confessario suo, ut secum dispenset. n. 68.

Potest dispensare in ieiuniis. n. 69.

An possit permittere exercere opera seruilia in diebus festiuis. num. 70.

Virum permittere celebrare sacrificium Missæ in Sabbato sancto. num. 71.

Capitulum sede vacante an possit dispensare per Vicarium, virtute cap. 6. Concil. Trident. num. 72. & 73.

An concedere possit quòd in Ecclesia non parochiali sanctissimum Eucharistiæ seruetur Sacramentum. num. 74.

An dispensare circa lectionem librorum prohibitorum, vel etiam secum. num. 75.

Sine Episcopi licentia an possint imprimi libri. num. 76.

DE DISPENSATIONE IRREGULARITATVM.

CAPVT SEXTVM.

I

XCELSA est Episcoporum potestas, & circa dispensationem irregularitatum amplissima: colligitur namque ex textu in c. 6. Concil. de reform. sess. 24. ubi conceditur eis quòd possint dispensare in omni irregularitate occulta, ex homicidio non directè voluntario, & occulto, vel ex quolibet alio delicto proueniente, & in omnibus suspensionibus, & in quibuscumque casibus occultis, & etiam sedi Apostolicæ reseruatis: ad hoc vt quis ad sacros Ordines promoueri, & Ecclesiastica beneficia obtinere possit, quæ dispensatio fieri debet per ipsum Episcopum, si resideat in Diocesi. Nauarr. in *Manuali* cap. 27. n. 194. & 239. Coninck de *sacram. Ordinis*, disp. 33. dub. 2. n. 22. & disp. 8. dub. 12. n. 87. & disp. 14. dub. 16. n. 243. & disp. 18. dub. 14. n. 111. Viuald. in *candelab. tit. de irreg. n. 314*. Zerola

in *praxi p. 1. verb. irreg. n. 8*. Gutierrez *canon. lib. 1. c. 3. n. 8*. Emanuel Sa *verbo Episcopus, n. 34*. Leo in *thesaur. cap. 8. n. 53. tit. de dispensat.* Riccius in *praxi, decis. 518. n. 1*. Didacus de Arroyo de *sacram. d. c. de irregul. n. 10*. Barbosa in *remission. ad cap. 7. de reform. sess. 14. num. 3*. Antonius Fernandez in *examine Theologiae part. 4. cap. 7. §. 1. n. 5*.

Potest Episcopus dispensare etiã cum irregulari facto ex enormi & occulta membri mutilatione, licet voluntaria, vt sacra Cõgregatio declarauit super cap. 6. de reform. sess. 24. Coninck de *sacram. disp. 18. dub. 14. n. 111*. Sa *verbo Episcopus, n. 34*. & *verbo irreg. ex illicita, n. 7. in fine*. Suar. tom. 5. disp. 44. sect. 2. n. 4. & sess. 4. n. 35. Tolet. in *sum. l. 1. c. 88. vers. 6. & c. 89. n. 3*. Reg. in *praxi fori pœnitentialis l. 30. tract. 2. n. 91*. Bonac. de *conf. disp. 7. q. 4. punct. vlt. n. 11*. Barbof. in *pastor. p. 2. alleg. 39. n. 49*. Didac. de Arroyo *supr. Vgol. de off. c. 57. §. 2. n. 4*. Garcia de *ben. p. 7. c. 11. num. 30*.

2

num. 30. Miranda in *Manuali Prælatorum tom. 2. quæst. 8. art. 11. Riccius decis. 520. num. 4.*

3 Contrarium tenuit, licet non rectè, Leo in *thesaur. part. 2. cap. 8. num. 89.* & etiam Sanchez in *præcepta decalogi lib. 1. cap. 10. n. 40.*

4 Potest etiam cum illo dispensare qui seruo, seu amico præcepit vulnerare aliquem baculo, seu verberare, aut aliter iniuriare, eo expresso ne occideret: nam licet seruus seu amicus ad occisionem processisset non dicitur homicida voluntarius, sed casualis culpabilis, ut Congregatio declarauit. Riccius *decis. 519. in 1. edit. & decis. 407.* Barbosa in *pastor. supra num. 51. & 52.*

5 Dispensat etiam Episcopus cum homicida casuali occulto quoad suscipiendos minores Ordines, & simplex beneficium obtinendum. Vivaldus in *candelabr. tit. de irregularit. num. 325.*

6 At verò indubitanter teneo posse episcopum dispensare cum tali homicida casuali occulto, etiam ad maiores Ordines & simplex beneficium, & etiam ad beneficium Curæ. Et opinio Vivaldi procedit in homicida casuali publico, & indirectè voluntario, cum quò non dispensabit nisi ad minores, & simplex beneficiù, cù occulto verò ad maiores, & ad beneficiù Curæ. Zerola in *praxi part. 2. verb. dispens. vers. 3.* Barbosa in *remissionib. ad c. 7. Concil. sess. 14. num. 3.* Emanuel Sa verbo *irregularitas, ex illicita, num. 7. in fine.* Miranda in *Manuali Prælatorum tom. 2. quæst. 8. ar. 13. conc. 2. & 3.* idem Barbosa in *pastorali part. 2. alleg. 39. num. 48.*

7 Quod possit Episcopus dispensare ut presbyter homicida voluntarius occultus, qui antea habebat

beneficium Curæ, illud possit retinere in futurum, & similiter cum Canonico homicida occulto, ut possit interesse choro, & gaudere fructibus canonicatus. Zerola in *praxi supra & Barbosa in remissionib. ad c. 7. Concil. sess. 14. num. 3.* Videndus Sayrus *cap. 9. num. 20.* sed Barbosa in *pastorali ubi proxim. contrarium tenet.*

9 Nequit Episcopus dispensare cù homicida voluntario etiam occulto, neque ad minores Ordines, & simplex beneficium. Barbosa in *remissionibus, & in pastor. supra num. 59.* & Zerola *supra Nauarr. in manuali cap. 27. num. 194. vers. 7. & num. 240. vers. 4. & consil. 17. de ordinatis, num. 2.* Gregorius de Valentia *tom. 4. disp. 7. quæst. 19. p. 3. §. 3.* Aragon. in *2. 2. quæst. 64. art. 6. in fine* Cardinalis Toletus *lib. 1. c. 31.* Sayrus *de censuris lib. 6. cap. 7. num. 14. & 15.* Henriquez in *summ. lib. 14. cap. 19. §. 1. liter. D.*

10 Nequit etiam dispensare cum illis, quorum delicta ad forum contentiosum sunt deducta. Conciliù Tridentinum *de reformat. sess. 24. c. 6.* Nauarr. Barbosa in *remiss. & in pastor. supra.* Coninck *de Sacram. disp. 18. dub. 8. num. 59.* Corduba in *summ. quæst. 41. vers. 41. vers. de lo suso dho.* Vivaldus in *candelabro. tit. de irregular. num. 314. & num. 106.* Riccius *decis. 518. num. 1.* Emanuel Sa verbo *Episcopus, num. 34.* Arroyo *d. c. de irregularitate, n. 10.* Gutierrez *canonicar. lib. 1. cap. 3. num. 9. & cap. 13. num. 18.* Emanuel Rodriguez *tom. 3. de sus obras c. 5. num. 10.*

11 Potest Episcopus dispensare cum criminoso, & irregulari, licet eius delictum ad forum contentiosum sit deductum, si ex defectu probationis, vel alia diligentia per sententiam

tentiam à tali crimine fuerit absolutus : nam iam non reputatur pro criminoso, & per consequens occultum est eius delictum. Sanchez de matrimonio lib. 2. disp. 37. num. 12. & lib. 8. disp. 34. num. 57. Viualdus tit. de excomm. num. 42. Henriquez in summ. lib. 14. cap. 17. §. 2. in cōm. liter. H. Bonacina de censuris disp. quast. 3. punct. 2. n. 2. & disp. 7. quast. 5. punct. 1. num. 4. vers. dixi. Sayrus de censuris, lib. 7. cap. 7. num. 12. Soarez eodem tract. disp. 41. sect. 2. n. 6. Barbosa d. alleg. 39. num. 32. part. 2. Sa verbo Episcopus, num. 34. & verbo manifestum, num. 4. Rodriguez supra num. 8.

32 Quod delictum dicatur occultum, ad hoc vt episcopus possit dispensare virtute c. 6. sess. 24. respondeo, illud esse quod non est notorium apud omnes, etiam si possit probari per aliquos testes, sufficit enim non esse diuulgatum, & quod possit aliqua tergiuersatione celari. Latè Gutierrez canonicarum lib. 1. c. 1. vbi latè. Emanuel Sa verbo Episcopus, num. 35. & verbo manifestum, num. 5. Valerius Reginaldus in praxi fori pœnitent. lib. 3. tract. 2. num. 30. Sanchez de matrimonio lib. 2. disp. 31. num. 11. & lib. 8. disp. 34. num. 55. Lelius Zechus de casibus Episcopo reseruat. casu ultim. num. 1. Viualdus in candid. tit. de irregul. num. 315. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 8. cap. 10. quast. 9. Riccius decis. 523. in 1. edit. Sayrus in clauē regia titulo de censuris, lib. 4. cap. 17. num. 21. & lib. 7. cap. 13. num. 12. Bonacina de censuris disp. 1. quast. 3. punct. 2. num. 1. vers. 4. Vgolinus de offic. Episcopi cap. 57. num. 5. Nauarr. in manuali cap. 27. num. 241. in fine. vers. 11. Toletus lib. 1. cap. 89. num. 5. Barbosa in pastoralis, part. 2. allegat.

39. numero 14.

Potest etiam Episcopus dispensare cum homicida occulto, qui cum aliter euadere non posset, aggressorem occidit, licet non in totum seruata moderatione inculpatæ tutelæ: nam & si homicidium voluntarium sit, quia tamen per se non est, neque ex delicto proficitur, homicidium voluntarium dici non debet, nisi per accidens. Concilium Trident. de reform. sess. 14. cap. 7. Paulus Comitulus responsor. moral. lib. 6. quast. 54. num. 3. Sayrus de censur. lib. 7. cap. 7. num. 22. latè Barbosa post hæc scripta visus in pastoralis part. 2. alleg. 39. n. 53. vsque ad 56. Iacobus à Grassis in decis. part. 1. lib. 2. cap. 65. num. 13. Gutierrez. canonicar. lib. 1. cap. 13. num. 19. Tataretus in 4. sent. d. 23. quast. 1. col. 7. Nauarr. in manuali c. 27. n. 239. Toletus in sum. lib. 1. c. 80. num. 12. & 13. Riccius in praxi decis. 521. num. 2. Coninck de Sacrament. disp. 18. dub. 9. num. 88. & 90. Vgolin. de offic. Episcopi. c. 57. §. 2. num. 4. & 6. tit. de dispensationib. irregular. & de irregularitate c. 33. num. 4.

14 Ille verò qui inuaforem occidit, cum aliter euadere non possit, omni via & modo seruata moderatione inculpatæ tutelæ, neque irregularitatem incurrit, neque eget dispensatione c. significasti 2. & ibi gloss. verbo tutela, de homicidio: & ibi Scribentes Clementina vnica, eodem tit. cum gloss. & Cardinalis ibi, Leo in thesauro part. 3. c. 9. num. 29. Bonacina de Sacram. disp. 7. quast. 4. punct. 6. num. 3. cum sequenti. Barbosa in pastoralis part. 2. alleg. 39. num. 54. Couarr. in Clem. si furiosus, part. 3. §. vnico, num. 1. Antonius Gomez tom. 3. variar. cap. 3. num. 20. Azor institution. moral. part. 3. lib.

2. c. 1.

2. cap. 1. Lelius Zechus de casibus re-
servatis cap. 13. de homicidiis vers. 4.
fallit, Farinatus in praxi, crimin.
quest. 1. alias 12. Lelius de iustit.
lib. 2. cap. 9. num. 4. Pineda in Mo-
narchia Ecclesiastica part. 1. tom. 1.
lib. 8. cap. 18.

15 Episcopus nequit hodie absol-
vere hæreticos occultos, neque
ab hæresi occulta, licet per cap. 6.
Concil. Trid. id concessum videretur,
sess. 24. de reform. quia censetur reuo-
catum, ut sacra Congregatio decla-
ravit, testantur Nauart. in Man. c. 27.
num. 272. notabili 15. Zerola in praxi,
part. 1. verbo absolutio, n. 4. & verbo Vi-
carius, dub. 2. & part. 2. verbo absolutio,
§. 2. Bonacia de censuris, disp. 1. q. 3.
punct. 2. num. 1. vers. 1. Maiolus de irregu-
lar. lib. 5. cap. 46. num. 6. vers. caueant.
Toletus in sum. in explicacione bullæ
Cœnæ, excommunicatione 14. in fine.
Garcia de beneficiis part. 11. cap. 10.
num. 115. Sanchez in sum. lib. 2. c. 11.
num. 26. & 27. Azor institut. moral. p. 1.
lib. 8. cap. 19. quest. 3. & cap. 10. q. 10.
Pegna in directorio inquisitor. part. 3.
quest. 92. comm. 141. vers. penultim. Ro-
drig. tom. 3. de sus obras cap. 5. num. 7.
Latè Barbosa in pastorali part. 2. alleg.
40. n. 22. usque ad 34.

16 Contrariam sententiam ample-
ctuntur gravissimi viri, affirmantes
posse Episcopum absolvere ab hæ-
resi occulta, & occultos hæreticos.
Emanuel Rodriguez questionum re-
gular. tom. 1. quest. 20. art. 10. per to-
tum: ubi citat Henriquez lib. 3. de pœ-
nitent. cap. 3. tom. 2. Antonius Fer-
nandez in examine Theologie part. 4.
cap. 7. §. 1. num. 5. & quod hanc opi-
nionem tenuerunt multi iurisperiti
affirmat Rodriguez ubi proxime;
& etiam Theologi, videlicet Peña
& Galbus de familia Prædicato-
rum, & doctissimus Dominus
Sanctius Episcopus Segonienfis,

& Dominus Gerrerus Archiepisco-
pus Granatensis, & Dominus Ioan-
nes Blancus Archiepiscopus Com-
postelianus, qui Præsules magnam
in hoc habent auctoritatem pro-
pter eorum singularem doctrinam
& sanctitatem, & quia ut Patres
Ecclesiæ interfuerunt Concilio
Tridentino. Hanc etiam opinionem
tenuisse Doctorem Mojam, & Do-
ctorem Solis primarios Salmanti-
censes inquit ipse. Hanc etiam te-
nent Emanuel Sa in aphorismis, verbo
Episcopus, n. 37. Bañnez 2. 2. quest. 9.
alias 11. art. 4. Vinaldus in candelabr.
tit. de absolutione part. 1. num. 13. &
part. 2. in exposit. bullæ Cœnæ, num. 51.
Petrus de Ledesma in summ. part. 2.
tract. 2. cap. 6. conclus. 20. diff. 7. Henri-
quez in summ. lib. 6. cap. 14. §. 7. litera
M. & cap. 16. §. 1. & lib. 13. cap. 27. §. 5.
litera Q. Vega in summ. tom. 2. c. 125.
casu 11. multos citat pro utraque
parte, licet iudicium suum non in-
terponat ingeniosissimus Hurtado
de Mendoza sanguine ac religione
illustris, de matrimonio differ. 3. disp.
15. in fine Augustinus Barbosa mea
sententia sibi ipsi contrarius part. 3.
alleg. 54. num. 86. ubi loquens de Vi-
cario Episcopi hæc addit: neque de
licentia Episcopi potest subditos à
crimine hæresis absolvere, sicut po-
test Episcopus, iuxta Concilij Tri-
dentini dispositionem sess. 24. de re-
form. cap. 6. ibi, eis tantum, non eo-
rum Vicariis. Idem inquit Antonius
Fernandez, ubi proxime, & quod pos-
sit absolvere Episcopus hæreticos
occultos, & quod verissima sit
hæc opinio. Angelus in floribus
Theologicis, titulo de confessione, qua-
stion. 4. art. 1. difficult. 6. Navarrus
conf. 15. num. 2. de sentent. excommu-
nicationis.

19 Quod non possit Episcopus ab-
soluere ab excommunicatione bul-

- læ Cœnæ, vel alio modo reserua-
ta. Coninck *de sacrament. disput. 8. dub. 12. num. 87.*
- 20 At verò quòd possit, tenet emanuel Sa, *verbo Episcopus, n. 34.*
- 21 Episcopus non potest absoluere à delicto clausuræ etiam occulto, vel à quibusvis aliis in ista materia. Rodriguez *tom. 3. de sus obras cap. 5. num. 7. fol. mihi 9.*
- 22 Neque à censuris incurfis propter ingressum ad monasteria Monialium, etiam si delictum sit occultum: sic Congregatio declaravit. Riccius *in praxi decis. 648. in 1. edit. & decis. 544. num. 5. in 2. editione. Barbosa in pastoralis, part. 2. allegat. 39. num. 45.*
- 23 Fallit tamen quando excommunicatus adire summum Pontificem nequit, ob legitimum impedimentum, siue impediatur paupertate, inimicitia, ætate senili, impubertate, siue infirmitate & fragilitate sexus, aut cura familiæ, vel quia est sub cura parentum, vel alia de causa: quia tunc dispensabit Episcopus, & absolutionem impartiri poterit. Hurtado de Mendoza *de matrimonio, difficult. 3. disput. 15.* Nauarrus *consil. 41. num. 1. & consil. 45. num. 2. de sentent. excommunicat. lib. 5.*
- 24 Episcopi Indiarum ex speciali priuilegio Apostotico, anno Domini de 1537. expedito, possunt Indos nouiter conuersos à casibus bullæ Cœnæ, etiam in foro exteriori absoluere, ac etiam Indos aliarum Diœcesium, si præsentés sunt in illo Episcopatu, vbi absoluuntur, quod facere per seiplos, aut per Curatum vel Vicarium possunt. emanuel Rodriguez *question. regular. tom. 2. quest. 99. art. 1. fol. mihi 491.*
- 25 Episcopus potest dispensare cum regularibus exemptis, irregularibus factis ex aliquo delicto, vel homicidio casuali occulto, si eorum Prælati ipsos ei submittat. Emanuel Sa *verbo Episcopus, num. 29.* Nauarrus *consil. 31. de pœnitent.* Sanchez *de matrimon. lib. 8. disp. 1. num. 12.* Hurtado *de matrimon. difficult. 3. disp. 15.* Rodriguez *questionum regular. tom. 1. quest. 20. art. 10. in fine.*
- 26 Contrarium tenent Riccius *in praxi decis. 518. num. 6.* Vgolinus *de officio Episcopi, capit. 57. §. 2. num. 6. titulo de dispensatione irregularitatum.*
- 27 Non potest Episcopus vti priuilegio dispensandi in quibuscumque casibus occultis, virtute textus *in cap. 6. de reformat. sess. 24.* nisi in propria Diœcesi, tunc quando dispensat resideat, quia in residentia fauorem id concessum videtur, vt ex dicto capite 6. constat, ibi, *in Diœcesi sua per seipos:* fallit tamen nisi alterius Diœcesis ordinarius id ei concederet. Riccius & Vgolinus *suprà.*
- 28 Sed quòd in Diœcesi & extra Diœcesim sine licentia ordinarij possit dispensare, quia talis absolutio seu dispensatio est actus iurisdictionis voluntariæ. Barbosa *in pastoralis, part. 2. allegat. 39. num. 7.* Rodriguez *tom. 3. de sus obras cap. 5. num. 3.*
- 29 Episcopus non potest absoluere, seu dispensare virtute Concilij Tridentini, si Concilium in sua Diœcesi receptum non est. Rodrig. Riccius, & Barbosa *suprà num. 3.* Marius *de censuris tom. 2. disp. 8. de suspens. cap. 3. conclus. 4.* Sanchez *in præcepta decalog. lib. 2. cap. 11. num. 2.*
- 30 Neque Episcopus virtute textus *in c. 6. de refer. sess. 24.* dispellere super irregularitate, aliunde quàm ex delicto proue

proueniēte, neque super illegitimitate licet occulta sit. Nauarr. in *Manuali* cap. 27. num. 194. & 201. Coninck de *Sacrament. disp.* 18. dub. 14. num. 111. Arroyo de *Sacrament. e. de irregularitat. num.* 10.

31 Et sic non potest filios spurios aut bastardos legitimare. Lancelottus in *templo* lib. 2. cap. 5. §. 4. *summar. de potentia Episcopi circa personas in corporalibus.* Molina de *iustitia*, tom. 1. cap. 13. col. 3. folio mihi 625.

32 Sed licet legitimare nequeat, potest dispensare contra illegitimitatem, habilitando illegitimum. Nicolaus de Milis in *repertor. verbo Episcopus, in fine.* & dispensando ut minores ordines suscipere possit, & simplex beneficium obtinere, cap. 1. de *filiis presbyter. lib.* 6. Rebuffus in *praxi regula super disp. super defectu natalium, num.* 8. Nauarrus in *Manuali* cap. 27. num. 121. Coninck de *Sacram. disp.* 18. dub. 14. num. 112. & *disp.* 33. num. 29. dub. 2. Zerola *verbo Episcopus, num.* 28. Vivaldus in *cand. p.* 1. cap. 1. tit. de *simonia, num.* 8. Nauarrus *conf.* 5. num. 1. de *filiis presbyter.* Vgolinus de *irregul. cap.* 44. §. 3. Sayrus de *cenfuris, lib.* 6. cap. 11. num. 8. Azor in *stitut. moral. part.* 2. lib. 3. cap. 50. *quest.* 8. Henriquez in *sum. part.* 2. lib. 15. cap. 8. num. 10. *litera B.* Garcia de *benefic. part.* 7. cap. 2. num. 48. Barbosa in *pastorali part.* 2. alleg. 45. num. 19. Hieronymus Venero in *examine Episcoporum, lib.* 1. cap. 20. n. 28. fol. mihi 54.

33 Potest etiam habilitare spurium ad canonicatum, licet canonicatui Ecclesia parochialis sit annexa. Gloss. singularis in *d. cap.* 1. de *filiis presbyterorum, lib.* 6. *verbo beneficium:* & ibi Geminianus & Francus num. 6. & Ancharranus num. 1. Selua de *be-*

nefic. part. 3. *quest.* 61. *in fine.* Nauarrus *consil.* 4. num. 4. de *filiis presbyterorum.* Gambar. de *offic. delegati, lib.* 7. num. 165. Molina de *iust. tom.* 1. *disp.* 173. col. 3. Gratianus *disceptat. forens. cap.* 273. tom. 2. num. 47. fol. 319.

Contrarium tenent de iure nouo Maiolus de *irregularitate* lib. 1. cap. 8. num. 11. Henriquez lib. 14. cap. 8. §. 10. Lesius de *iustitia* lib. 2. cap. 34. num. 86. Sayrus de *cenfuris* lib. 6. cap. 11. num. 13. Rebuffus *vbi supra* num. 10. & 12. & Barbosa *vbi supra* num. 32. & num. 29. dicit, posse Episcopum dispensare cum illegitimo ad canonicatum obtinendum in Ecclesia collegiata. Sed quod ad canonicatum Ecclesie cathedralis, nequeat cum bastardo, seu illegitimo dispensare. late Rodriguez tom. 3. de *suas obras* cap. 38. num. 1. vbi cum Lesio inquit, tunc posse Episcopum cum illegitimo dispensare ad canonicatum in cathedrali, quando Papa cum illegitimo dispensauit, ad hoc ut possit presbyteratum suscipere.

Nequit Episcopus dispensare cum illegitimo ut beneficium simplex obtineat, si pater antea in eo ministravit. Rebuffus & Nauarrus *supra.*

Quod quando illegitimo minores Ordines confert, debere episcopum ante tonsuræ & beneficii collationem dispensare expresse super illegitimitate: & quod non sufficit si tacite dispenderit, licet impedimentum noscat illegitimitatis; tenent Nauarrus *con.* 5. num. 1. de *filiis presbyterorum.* & Rebuffus *supra* & in *regula de dispensat. num.* 15. Vgolinus de *offic. Episcopi, cap.* 57. num. 5. Contrarium verò, nempe sufficere impedimentum, seu irregularitatem noscere, & tacite dispen-

fare, diximus *suprà* c. 5. in hac 2. parte n. Sed differentia constituenda super dispensatione in delictis occultis, & criminibus: quia tunc fortè ne delictum notorium fiat, solent Episcopi tacitè dispensare, quòd in illegitimitate non procedit: nam cum publica nihil interest an publicetur, seu occultetur: & melius erit tunc dispensare expressè, vt semper constet de dispensatione, quia etiam semper cõtabit de defectu.

39 Confirmatus & nondum consecratus dispensare potest in omnibus irregularitatibus, votis, suspensionibus, & in omnibus delictis occultis, tamquam si esset consecratus. Sanchez de matrimonio lib. 8. disp. 4. num. 11. & in sum. lib. 4. cap. 38. num. 7. & 9. Gutierrez de matrimonio cap. 49. num. 16. Riccius in praxi resol. 136. Soarez tom. 5. disp. 41. sect. 2. num. 7. Barbosa in pastorali, part. 2. allegat. 39. num. 2.

40 Idem potest Archiepiscopus confirmatus, licèt neque consecratus, neque palliatus. Sanchez in sum. num. 9. & *suprà* relati, estq; communis.

41 Potest episcopus dispensare cum simoniaco occulto, non tamen simoniacum rehabilitare ad beneficia in posterum obtinenda, neque ad ea quæ per simoniam occultam obtinet retinenda, vt declaravit sacra Congregatio super c. 6. sess. 24. Concil. Trident. Emanuel Rodriguez tom. 3. de suis obras cap. 5. num. 14. Soarez de religione tom. 1. tract. 3. lib. 4. cap. 61. num. 11. Lessius de iust. lib. 2. cap. 35. num. 140. Garcia de benef. part. 8. cap. 1. num. 24. Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 39. num. 44.

42 Quæ dispensatio etiam extra forum conscientia extenditur: nam

licèt absolutio ab omnibus irregularitatibus occultis non censetur concessa, nisi intra forum conscientia, vt ex Concilij decreto colligitur, c. 6. sess. 24. ibi, in foro conscientia. Sanchez de matrimonio lib. 2. disp. 40. num. 10. Aegidius Coninck de Sacram. disp. 12. dub. 16. num. 243. Vgolinus de offic. Episcopi, cap. 57. §. 2. num. 7. Riccius in praxi decis. 518. num. 8. Dispensatio verò non limitatur ad forum conscientia tantum, & sic ad forum etiam exterius concedi ab Episcopo potest, Soarez tom. 5. de censur. disp. 41. sect. 2. num. 12. in fine. Rodriguez d. c. 5. num. 12. tom. 3.

43 Quæ absolutio omnibus in sua dicecesi habitantibus prodest, licèt aduenæ & peregrini, seu mercatores: nam si absolutionem obtinere volunt, accedere ad Episcopum illius loci possunt, & obtinere absolutionem à quibuscumque casibus occultis: de quibus in c. 6. sess. 24. Rodriguez *suprà* num. 3. Soarez de penitent. tom. 4. disp. 30. sect. 1. num. 3. Sanchez de matrimonio lib. 3. disp. 23. num. 12. Henriquez in sum. lib. 14. cap. 20. §. 5. ducti ex eo, quia tales peregrini, mercatores, & similes, quo ad Sacramenta Confessionis & eucharistia, subditi sunt, igitur quoad absolutionem à casibus.

45 Sed licèt hoc verissimum sit quoad absolutionem à casibus reseruatis, non tamen quoad dispensationem irregularitatum, & votorum: quia requiritur quòd verè subditi sint, saltem ratione domicilij illius Episcopi qui cum ipsis dispensat, vt habeat in eis iurisdictionem ordinariam. Garcia de benef. cap. 10. num. 139. Barbosa in pastorali part. 2. allegat. 36. num. 7. & alleg. 39. num. 6.

Nequit

46. Nequit Episcopus dispensare in irregularitate, quæ contrahitur ex defectu perfectæ lenitatis, sententiam iustam poenam sanguinis continentem, dictando ex qua mors, seu mutilatio sequitur, aut illius executione autoritative interessendo. Leo in thesauro part. 2. cap. 8. num. 32. Gutierrez. *canonicar. lib. 2. cap. 6. num. 170.* Garcia de *benefic. part. 7. cap. 11. num. 40.* Nauarrus *conf. 34. in antiquis, & conf. 39. in nouis, de homicidio* Henríquez *lib. 14. cap. 9. §. 3. cap. 19. §. 4. in com. liter. K.* Vgolinus de *irregular. cap. 33. §. 1. num. 1. & cap. 44. §. 2. n. 4. & cap. 62. §. 2. num. 5.*

47. Quod episcopus possit dispensare in irregularitate proueniente ex defectu occulto lenitatis, ut cum iudice & iustitiæ ministri. Emanuel Sa *verbo irregularitas. ex deformitate illicita num. 5. in fine.* Couarruius in *Clement. si furiosus, part. 1. §. 3. num. 7. in fine.* Nauarrus in *Manuali sibi ipsi contrarius, cap. 24. num. 4. & 40.* alios refert Barbosa in *part. 2. alleg. 39. num. 47.*

48. Potest etiam dispensare cum irregulari facto ex vitio corporis, & primò cum irregulari ob bigamiã similitudinariam, ut maiores Ordines suscipiat. Bigamia similitudinaria dicitur illa, quæ contrahitur ab his, qui solemnî voto obligati, aut in religione approbata professi, vel sacro Ordine initiati, vxorem virginem, vel viduam ducunt, & eam cognoscunt, nam propter id irregularitatem similitudinariam incurrunt, & dispensat episcopus. *c. 1. & 2. cum gloss. & Doctores qui clerici vel vouentes. c. sanè 2. de clericis coniugatis, præcipue si talis irregularitas sit occulta.* Sanchez de *matrimonio lib. 7. disp. 86. num. 21. &*

23. Riccius in *praxi resolut. 220.* Barbosa *part. 2. alleg. 49. num. 197.* Coninck *disp. 18. dub. 11. num. 122. & dub. 14. num. 112.* Vivaldus in *candelabr. part. 4. cap. 1. num. 8.* Vgolinus de *offic. Episcopi, part. 2. c. 57. §. 4. num. 1.* Zerola *verbo irregularitas, part. 1. num. 7.* Brunus à Solis *quest. 32. num. 24.* Lancelottus in *templo lib. 2. cap. 1. §. 4.*

Neque in contrariam facit textus in *c. nuper, de bigamis*: ubi prohibetur Episcopo dispensare cum initiatis Ordine sacro, qui postmodum contraxerunt: nam ibi loquitur Papa de clericis, qui dum in laicali habitu erant, vxores habuerunt, & postea factis Ordinibus susceptis, cum alia prima mortua contraxerunt, nã illi quantũ ad effectum bigami censentur. Nos verò de illis, qui numquam habuerunt vxores, sed in sacro Ordine constituti ad matrimonia transierunt: ita gloss. in *d. c. nuper. verbo dispensari. & in 1. verbo dispensatione, qui clerici vel vouentes & in d. c. sanè 2. de clericis coniugatis.*

Cum illo verò qui bigamus verè & realiter est, nequit dispensare, etiam ad minores Ordines. Geminianus in *c. unico, de bigam. lib. 6. num. 5.* Sacra Cardinalium Congregatio in *c. 17. Conc. sess. 23. Montagne de bigamia quest. 7. num. 14.* Nauarrus in *manuali cap. 27. n. 197.* Riccius in *praxi decis. 541. num. 2.* Vivaldus in *candel. tit. de irregularit. bigamia, num. 34.* Toletus *lib. 1. c. 68. num. 9.* Lopez in *l. 1. tit. 5. p. 1. verbo dos mugeres in fine glossæ.* Leo in *thesauro part. 2. cap. 6. num. 5.* Couart. in *Clem. si furiosus, part. 1. §. 2. num. 4.* Barbosa *part. 2. alleg. 49. num. 25.*

Sed quòd possit dispensare quo-

ad minores, & simplex beneficium. Diuus Thomas in 4. dist. 27. quest. 3. art. 3. Soto in lectionib. de inst. sacerdotum, lect. 18. de bigamia, §. restat iam. Alter Soto in 4. sent. d. 27. quest. 3. art. 3. Hostiensis in sum. tit. de bigamis, in fine. Syluester verbo bigamia, num. 8. & Armilla num. 9. Zerola verbo irregularitas, p. 1. n. 17. & verbo bigamia, p. 1. num. 2. Sanchez de matrimonio lib. 7. disp. 86. num. 11. Ledesma de matrim. quest. 66. art. 5. concl. 3. Graffis in decis. lib. 4. cap. 27. num. 38. Bonacina de censuris, disp. 7. quest. 2. punct. 5. n. 15. Azor institut. moral. part. 2. lib. 5. cap. 20. quest. 2. Miranda in Manuali tom. 2. quest. 8. art. 2. conc. 2.

53 Potest etiam dispensare cum irregulari factio ex iteratione baptismi, etiam si baptizatio publica sit: occultum verò quòd qui baptizatur erat antea baptizatus. Sayrus de censuris lib. 7. cap. 10. num. 16. Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 37. num. 11. Toletus lib. 1. c. 70. Barbosa d. alleg. 39. num. 36.

54 Dispensat etiam cum eo, qui Ordinem quem non habebat, exercuit, si delictum occultum est, dispensabit quoad maiores Ordines suscipiendos; si verò publicum, quoad minores tantum, & simplex beneficium. c. 1. de Clerico non ordin. minist. c. 6. Concil. Trident. sess. 24. Vgolinus de offic. Episcopi c. 57. §. 3. num. 2. Bonacina de censuris disp. 7. punct. 6. num. 10. Bonacina de censuris disp. 7. quest. 3. punct. 6.

55 Et etiam cum eo qui suspensus, depositusve celebrauit, licet celebratio fuisset publica, excommunicatio verò occulta, aut suspensio. Lelius Zechus de casibus referuatis Episcopo, casu vltim. num. 1. vers. & quod. Nauarrus conf. 2. de clerico non ordinato minist. Miranda

in Manuali tom. 2. quest. 8. art. 14. concl. 2. Barbosa supra num. 17. Cardinalis Toletus lib. 1. c. 72.

Et etiam dispensat cum clerico in sacris constituto, qui in bello iusto aliquos occidit. Henriquez in sum. lib. 14. cap. 19. §. 4. Auila de censuris part. 7. disp. 6. sect. 5. dub. 5. Bonacina supra part. 7. quest. 4. punct. 4. num. 13. & punct. vltim. num. 10. vbi tenet contrarium.

Potest etiam dispensare cum eo qui vertit infirmum, intentione accelerandæ mortis, ne tamdiu patiatur. Auila supra dub. 1. ad finem. Barbosa supra num. 47.

Contrarium tenet Henriquez vbi supra. §. 3.

Potest etiam absoluerè illos, qui post votum solemne in religione emissum contrahunt, quia sunt excommunicati. Clement. 1. de consang. & affinit. & ibi Gloss. verbo obtinere.

Nequit episcopus dispensare cū eo, qui caret visu oculi sinistri. c. qui Evangelica, 55. dist. Emanuel Sa verbo irregularitas ex corporis vitio seu defectu, num. 3. Leo in thesauro part. 2. cap. 8. num. 3.

Neque cum eo, qui nisi deformiter celebrare non potest, quæ dicatur notabilis deformitas, vel quæ defectus considerabilis, qui Ordinem executionem impediatur, relinquitur episcopi arbitrio. Emanuel Sa supra num. 4. Couarruias in Clement. si furiosus, part. 1. in pr. num. 5. Valerius Reginaldus in praxi lib. 30. num. 45. Barbosa part. 2. alleg. 41. num. 60.

Neque potest dispensare cum convictis de crimine nefando, & iuridicè condemnatis, neque eos promouere ad Ordines, aut iam promotos ministrare permittere. Miranda in Manuali tom. 2. quest. 8.

cong.

- conclus. 1. Barbosa allegat. 44. part. 2. num. 30.
- 63 Neque cum infamibus infamia iuris, secus cum infamibus infamia facti: sed si superuenit infamia iuris, dispensabit Episcopus vt vsum Ordinis susceptæ retineat, & beneficia, non autem vt de nouo obtineat. Henriquez in summ. lib. 14. cap. 5. §. 3. in fine. Barbosa d. part. 2. allegat. 43. num. 31. Miranda supra dict. art. 5. conclus. 1. Nauarrus in Manuali cap. 27. num. 204.
- 64 Nequit etiam dispensare super ætate ordinandorum. c. dilectus de tempor. ordinat. & ibi Gloss. verbo in ætate. plura congeffit Mandosius in praxi tit. de signat. grat. in gloss. dispensatio super ætatis defect. in pr. Emanuel Sa verbo ordo. n. 19.
- 65 Neque dispensat cum eo, qui administrationis susceptæ rationem non præstiterit, vt ad sacros Ordines promoueat, vel in religione suscipiatur. l. 64. tit. 5. p. 1. ibi, in con aquellos que ande dar quenta al Rey, o a otro seglar Muñoz de escobar de ratio si cap. 4. num. 4. Leo in thesaur. part. 2. cap. 8. num. 38.
- 66 Neque cum ignobili & virtuoso vt in canonicum admittatur, si statutum est in Ecclesia, quod nemo recipiatur qui non sit nobilis. Miranda singul. 485. Selua de benefic. part. 4. quæst. 7. num. 6. & part. 5. 9. 7. num. 13. Didacus Perez in l. 1. tit. 1. lib. 4. ordinament. col. 4. folio mibi 1316
- 67 Potest etiam cum eo dispensare qui per saltum promotus est, & celebrauit, si delictum occultum est: per can. 6. Concil. Trident. de reformat. sess. 24. Vgolinus de irregularitate cap. 39. num. 3. Henriquez lib. 14. cap. 6. n. 5. in fine. Egidius Coninck disp. 18. dub. 5. num. 49. Sayrus de censuris lib. 7. cap. 10. num. 37. Barbosa alleg. 47. num. 5. part. 2.
- Potest confessorio suo, seu alteri delegare, vt secum dispenset in omnibus irregularitatibus occultis, in omnibusque delictis in quibus ipse potest dispensare cum aliis. Riccius in praxi decis. 518. num. 2.
- 68
- Dispensat etiam in ieiuniis, & in aliis à iure seu à lege Papæ prohibitis, & quando materia est leuis. Emanuel Sa verbo dispensatio, num. 9.
- 69 Potest etiam permittere exercere opera seruilia in diebus festiuis. Sa ubi supra. Venero in examine Episcoporum. lib. 4. cap. 17. num. 19. fol. 288.
- 70 Et etiam permittere celebrare sacrificium Missæ in Sabbato sancto, postquam hymnus Angelicus, Gloria in excelsis Deo, decantatus fuerit. Soto in 4. dist. 23. quæst. 2. art. 3. tom. 1. col. 3. Grassis in decis. lib. 2. cap. 38. num. 13.
- 71 Capitulum sede vacante, seu eius Vicarius, nequit dispensare in casibus, in quibus Episcopus, per text. in can. 6. Concil. Trident. Franciscus Leo in thesaur. part. 1. cap. 10. num. 8.
- 72 Contrarium, nempe posse, afficiant Coninck disp. 33. dub. 2. n. 28. Sanchez de matrimon. lib. 8. disp. 4. num. 10. & in summ. lib. 4. cap. 38. num. 17. Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 2. num. 10.
- 73 Nequit Episcopus concedere quod in Ecclesia non parochiali seruetur eucharistiæ venerabilissimum sacramentum, pro adoratione populi, sed requiritur Papa dispensatio, vt sacra Congregatio declarauit, teste Riccio in notabilia ad decis. 576. in fine.
- 74
- 75 Neque potest dispensare etiam secum circa lectionem librorum prohibitorum. Nauarrus conf. 14. de conf. 1.

constit. num. 36. Azor instit. mor. part. 1. lib. 8. cap. 16. quest. 7. Sanchez in sum. lib. 2. cap. 10. num. 43. Martin. Delrio disquisit. magicar. lib. 5. sect. 7. vers. solis Pontificibus. Barbosa in pastorali p. 3. alleg. 90. n. 7. Directorium Inquisitorum part. 3. quest. 56. comm. 105.

76

Potest etiam concedere licentiam imprimendi libros, sine qua typis mandati nequeunt. Couart. variar. cap. 17. num. 1. vers. at hisce. Felician. de censibus tit. de excommun. cap. 24. vers. qui librum. Fuscus de visitatione lib. 2. cap. 31. num. 9. Azor supra cap. 17. quest. 1. Reginaldus in prax. lib. 19. cap. 13. sect. 4. num. 256. Barbosa supra num. 12. Gambarus de officio Legati lib. 2. num. 430. Castro de potest. legis poena 1. cap. 8. vers. est etiam quadam lex. Rodriguez quest. regul. tom. 2. q. 104. art. 1.

S V M M A R I V M.

Potest Episcopus in sua Diœcesi, quantum Papa in toto orbe. num. 1.

Res fidei diffinire an possit Episcopus. num. 2.

Quando in iure inuenitur verbum hoc quod possit dispensare, de quo intelligatur. num. 3.

Dispensare an hodie possit Episcopus etiam si sibi specialiter non concedatur. num. 4.

An possit dispensare contra Concilium. num. 5.

Quid in casu necessitatis. num. 6.

Antiquitus in matrimonialibus causis an ius dicere Episcopi possent. num. 7.

In cognationis impedimento an dispensent Episcopi. num. 8. &

in quibus casibus num. 9.

An in impedimentis matrimonium dirimentibus in casu necessitatis. ibid.

Quando dispensat cum contrahentibus in gradu prohibito, requiritur quod alter saltem contrahentium bona fide contrahat. num. 10.

An in impedimentis matrimonium dirimentibus. num. 11.

An in impedimento dirimenti antequam contrahatur dispensare valeat. num. 12.

An in impedimentis matrimonium impediens, quae non dirimunt post contractum. num. 13.

An in impedimento dirimenti, quando dispensatio Pontificia subreptitiè impetrata est. numero 14.

In gradu consanguinitatis & affinitatis an dispensare possit Episcopus. num. 15.

An in impedimento publica honestatis. num. 16.

An cum consanguineis, qui interim dum dispensatio Pontificia veniebat, se carnaliter miscuerunt. num. 17.

An si ad Nuntium adest aditus, possit in impedimentis dispensare. num. 18.

An si ad commissarium Cruciate. num. 19. & 20.

An in cognatione spirituali. num. 21.

Cognatio spiritualis quid operetur, seu impediatur. ibid.

An

- An dispenset cum coniuge cui debiti petitio est interdicta, ob copulam cum consanguineo mariti habitam, seu mariti cum consanguinea uxoris. num. 22.*
- Et cum dispensato à Papa ut matrimonium contraheret postquam sacrum Ordinem acceperat, si subreptitiè dispensatio impetrata est. num. 23.*
- An cum minoribus non habentibus aetatem ad contrahendum. num. 24.*
- Quando dubitatur an sit necessaria dispensatio, et non, quid faciendum. num. 25. & 26.*
- An peccet non dispensando. n. 27.*
- An dispenset super denunciationibus ante matrimonium faciendis. num. 28.*
- An tales denunciationes matrimonio contracto debeant fieri, & an in festiuis, an in solemnibus diebus. num. 29.*
- Qui Episcopus debeat dispensare cum contrahentibus. num. 30.*
- An peccet Episcopus non dispensando in denunciationibus interueniente urgente causa. num. 31.*
- Vicarius generalis an valeat dispensare in denunciationibus. num. 32.*
- An Vicarius foraneus. num. 33.*
- An Parochus. num. 34.*
- An possit Episcopus delegare licentiam dispensandi in denunciationibus. num. 35.*
- An licentiam dispensandi in impedimentis occultis matrimonium dirimentibus. num. 36.*
- An Vicarius generalis possit dispensare in impedimentis matrimonium dirimentibus ex generali commiss. num. 37.*
- An qui possunt dispensare in casibus Episcopalibus, dispensare possint in supradictis. num. 38.*
- Episcopus an dispenset ut matrimonium sine parochis, & testibus celebretur. num. 39.*
- Cum Parochus triennio suspenso, qui per sententiam suspensus est, an cum eo dispenset Episcopus. num. 40.*
- An dispenset cum Parochis, qui alienos parochianos coniunxit, & benedixit. num. 41.*
- Potest dispensare, ut tempore Adventus, vel Quadragesimæ, nuptiæ celebrentur. num. 42.*
- Nequit statuere impedimenta matrimonia dirimentia. num. 43.*
- Neque potest concedere Militibus S. Mauricij & Lazari ut matrimonium cum vidua contrahant. num. 44.*

DE MATRIMONIALIBVS DISPENSATIONIBVS.

CAPVT SEPTIMVM.

POTEST enim Episcopus in sua Diocesi, quantum (secundum antiquorum sententiã) Pontifex in toto orbe: excipitur tamen quæ ad vniuersum statum ecclesiæ pertinet, vt res fidei diffinire, & quod sibi Romanus Pontifex reseruat; in aliis verò casibus vbi eorum potestas expressè limitata non inuenitur, censetur habere iurisdictionem ordinariam, & potestatem ad dispensandum in quibuscumque casibus cum subditis, & sic quoties in iure inuenitur quòd possit dispensare, intelligendam est de Episcopo. Argumento textus in c. ad honorem, de author. & vsu pallij. Gloss. in c. at si clerici, de iudicij, verbo dispensare. Abbas in c. ex multa, num. 10. de voto & in c. & si vnanimiter, de postulat. Prælator. num. 10. & in c. dilectus, de temporibus ordination. num. 5. & 6. Soto in 4. sentent. dist. 32. quest. vnic. art. 3. tom. 2. Suarez tom. 4. de pœnitent. disput. 25. sect. 1. & de legibus lib. 6. cap. 14. n. 6. Henriquez in summ. lib. 10. cap. 35. §. 2. Brixensis in questionibus Dominicalibus quest. 57. num. 5. Ioannes Montaigne de bigamia, quest. 7. n. 9. Ioannes Randeï de dispensationibus, part. 1. casu 66. Rebuffus in praxi regula de dispensatione ad plura beneficia, num. 27. lib. 2. & in regula de dispens. num. 22. Coninck de sacram. disput. 30. dub. 1. num. 3. Viualdus in candelabr. tit. de irregularitate, n. 316.

Syluester verbo dispensatio, num. 15. Armilla num. 18. Sanchez de matrimon. lib. 1. disput. 61. num. 3. & lib. 8. disput. 9. num. 3. Borgasius de irregul. part. 5. fol. 111. num. 13. Barbosa in pastorali part. 2. allegat. 1. num. 6. & allegat. 33. num. 16. Lancellottus in templo lib. 2. cap. 5. §. 4. num. 12.

Sed hodie communis opinio est, non posse episcopum dispensare nisi expressè sibi concedatur in iure. Gloss. in c. cupientes, de elect. in 6. Mandosius in regul. 13. cancellar. quest. 6. num. 6. Marius de censur. tom. 2. disp. 8. cap. 3. ver. sed. Barbosa cum magna Doctorum caterua dict. alleg. 33. n. 18.

Non potest Episcopus, aut Legatus, etiam cum causa dispensare contra Concilium. Gloss. in c. cum dilectus 1. & ibi Panormitan. num. 5. verbo in etate, de elect. Abbas in can. dilectus, de temporibus ordinat. num. 3. & in can. super eos, de bigamis, num. 3. Rebuffus in praxi regula de dispens. ad plura beneficia, lib. 2. num. 25. & 28. Roman. singul. 486. Syluester verbo dispensatio, num. 15. Armilla num. 21. Sanchez de matrimon. lib. 2. disput. 4. num. 1. & 2. & lib. 3. disp. 7. num. 1. & lib. 8. disput. 5. num. 5. Montaigne de bigamia quest. 7. num. 13. Selua de beneficiis, part. 4. quest. 7. num. 4. & part. 3. quest. 43. num. 3. Dueñas regul. 248. Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 5. num. 10. Coninck disp. 33. dub. 2. n. 32. Barbosa in remiss. ad Concil. Trid. in pr. sess. 1. num. 2.

At

6 At verò in casu urgentis necessitatis, vtilitatisve nouiter emergentis, poterit episcopus dispensare. Syluester *d. num.* 15. Rebuffus *n.* 31. & 32. Barbosa *num.* 4. Gutierrez *canonicar. lib.* 1. *cap.* 23. *num.* 18. & ibi citat Baldum *in l. omnes populi, n.* 8. ff. *de iustitia & iure.*

7 Sed quia in hoc capitulo præcipuè agendum est de potestate episcopi circa dispensationes & causas matrimoniales, præmittò antiquissimam in Ecclesia consuetudinem circa illud, quòd Episcopus ius diceret, & dispensaret in causis matrimonialibus, constat ex Concilio Agathanensi capite 25. vbi decretum fuit, quòd si qui cum vxoribus decretum facere velint, priùs apud prouinciales episcopos dissidij causas dicant, & ex Concilio Toletano 12. *cap.* 8. & ex Concilio Aurelianensi 3. *cap.* 10. Latè Filescus *de sacra Episcoporum. author. cap.* 1. §. 13 & 12. fol. 26. Iulius Clarus *in praxi criminal. lib.* 5. §. final. *quest.* 37.

8 Aduerte secundò, non posse Episcopum dispensare in cognationis impedimento, ex baptismo quouis tempore collato ortæ, quæ cognatio oritur tam inter Patrimum & Matrinam de baptismo suscipientes, quàm inter baptizatum ipsum illiusque patrem & matrem, neque non inter baptizantem & baptizatum, baptizati patrem & matrem. *cap.* 2. *de reform. sess.* 24. Sanchez *de matrimonio lib.* 7. *disp.* 62. *num.* 10. & *lib.* 8. *disp.* 6. *num.* 17. *num.* 3. Barbosa *in pastorali part.* 2. *allegat.* 35. *num.* 7. contra alios.

9 Limita tamen in quatuor casibus aduenientibus his circumstantiis. Primò, si matrimonium fuit contractum inter ignorantes impedimentum: nam cum scientibus,

& spe dispensationis contrahentibus nequit episcopus dispensare. Concil. Trident. *de reform. sess.* 24. *cap.* 5.

Secundò, quando impedimentum esset occultum, & tunc dispensabit Episcopus per text. *in c.* 6. *d. sess.* 24. Tertio, quando verisimiliter timeretur magnum scandalum euenire posse, si diuortium interueniret.

Quartò, quando contrahentes sunt adeò pauperes, vt mittere, seu ire Romam ad summum Pontificem pro dispensatione obtinenda nequeunt. Cæterum potest etiam in omnibus impedimentis matrimonium dirimentibus, in casu magnæ necessitatis adhibitis circumstantiis supradictis. Sanchez *de matrimo. lib.* 8. *disput.* 6. *num.* 20. & *lib.* 2. *disp.* 40. *num.* 3. Gregorius de Valentia *tom.* 4. *disp.* 10. *q.* 5. *punct.* 5. Henriquez *lib.* 6. *de pœnitent. cap.* 10. §. 1. & *lib.* 11. *cap.* 3. §. 2. Gutierrez *de matrim. cap.* 49. *num.* 6. Syluester *verbo dispensatio* 15. *num.* 19. Nauarrus *in Manuali, cap.* 22. *num.* 85. Conick *de sacram. disp.* 33. *dub.* 3. *num.* 32. Leo *in thesauro, part.* 1. *cap.* 8. *num.* 43. Riccius *decis.* 261. *num.* 1. Vgolinus *de off. Episcopi, part.* 2. *cap.* 60. §. 1. *n.* 1. Zerola *in princ. verbo dispensatio, num.* 5. *part.* 1.

10 Requiritur tamen ad hoc, vt dispensare possit cum contrahentibus in gradu prohibito, quòd bona fide contraxissent, vel saltem alter solus: exemplum erit si maritus consanguineam vxoris antea cognouerat, & ignorabat vxoris consanguineam fuisse, de quo certioratur matrimonio contracto, tunc enim dispensabit Episcopus, si denuntiationes in matrimonio requisitæ per fraudem omissæ non sunt. Soto *in 4. sentent. disp.* 37. *quest.* unica.

art. 2. in fine. Nauarrus in *Manuali*, & Egidius *suprà*. Barbosa *part. 2. allegation. 34. num. 4.* Henriquez *suprà*.

11 Dispensat etiam in impedimentis matrimonium dirimentibus, quando periculum incontinentiæ esset, si expectaretur donec dispensatio veniret; & similiter si ex parte foeminae, quæ cum viri consanguineo ante matrimonij contractum copulata est, petitur dispensatio: nam licet diues sit, timet famam, & fortè vitam amittere, si ad mariti notitiam impedimentum veniat. Sanchez *d. lib. 2. disp. 40. num. 5.* Syluester *verbo dispensatio, num. 15.*

12 Et licet matrimonium nondum contractum sit, potest Episcopus dispensare cum coniuge habente impedimentum dirimens. Pono exemplum in muliere manè nuptura, & etiam sunt omnia ad nuptias parata ferè statim celebrandas, & habet impedimentum dirimens & omnibus mediis tentatis nulla euadendi aperitur via: nam si differre tentasset vehemens alicuius crimen oriretur suspicionis, licet diceret se castitatis voto astrictam, & velle priùs dispensationem Pontificiam obtinere: nam fortè ex hac causa eius fama & opinio periclitaretur, quia dicerent, ob quid rem tantam tamdiu reticuit, essetque suspicio alicuius peccati, & omnes in suspicionem inciderent, quòd idèd nuptias celebrare non permittebat ad dispensationem impetrandam. Sanchez *vbi proxime num. 7.* Barbosa *in pastoralis part. 2. allegat. 35. num. 5.*

13 Dispensat etiam Episcopus in omnibus impedimentis, quæ matrimonium contrahendum impediunt, & non dirimunt contra-

ctum, si occulta sunt. Soto *in 4. sentent. dist. 32. quæst. vnic. art. 2. col. pen.* Nauarrus *in Manuali cap. 22. n. 85.* Viualdus *in candelabr. titulo de matrimon. part. 1. num. 250.* Vgolinus *de offic. Episcop. part. 2. cap. 60. §. 3. num. 1.* Henriquez *in summ. lib. 12. cap. 2. §. 2. vers. secundo.* Sanchez *de matrimon. lib. 7. disp. 17. num. 15.* & Bonacina *de sacram. quæst. 3. part. 15. n. 3.* Barbosa *suprà n. 5.*

14 Dispensat etiam cum illis impedimentum dirimens habentibus, quando ad contrahendum dispensatio Pontificia subreptitiè impetrata est: quod si delictum occultum est, & timetur quod si iterum dispensatio Pontificia impetraretur, scandalum oriri posset: nam ob euitandum scandalum dispensare poterit Episcopus, & confirmare dispensationem subreptitiè impetratam. et dispensare etiam cum illis, qui virtute talis dispensationis subreptitiè obtentæ, bona fide interueniente, & etiam cum bona fide contraxerunt, si timetur quòd si detegatur, scandalum considerabile oriri posset: tunc enim episcopus debet dissimulare, & in illo matrimonio putatiuo, & inuincibili ignorantia excusato, viuere permittere, & tacitè dispensare. *c. quia circa, de consang. & affinitate.* multos refert Sanchez *dict. lib. 2. disp. 38. n. 12.* Sa *verbo matrimonium, num. 22. & 23.*

15 Solus Papa dispensat in gradibus consanguinitatis & affinitatis, si extenditur vsque ad quartum gradum. *c. non debet cum similibus,* & ibi Scribentes *de consang. & affin. Conc. Trid. de reform. sess. 24. cap. 5.* Leo *in thesauro p. 2. cap. 8. n. 39.*

16 Et etiam Papa solus dispensat in impedimento publicæ honestatis, quod primum gradum non excedit,

dit, & oritur ex sponfalibus validè contractis. *c. iuuenis. c. ad audientiam. c. sponsam de sponfalibus. c. literas. c. accessit. c. continebatur. cum sequentibus, de sponsatione impuber.* Concil. Trident. *de reform. sess. 24. cap. 3.* Leo in *thesauro d. c. 8. num. 40.*

17 Neque dispensat Episcopus cum consanguineis, vel affinis, inter quos fuit copula carnalis, postquam miserunt Romam pro impetranda dispensatione ad contrahendum: nam si antequam Romanus Pontifex dispensasset, vel postquam dispensauit, & ordinatio loci cognitionem commisit, hoc est, ut si ita esset sicut illi expressum, dispensasset, inueniat ordinarius illos copulatos esse: nam donec Papæ copula expressetur, vitatur dispensatio, neque episcopus, vel eius Vicarius possunt iam cum eis dispensare. Gutierrez *canonicar. lib. 1. cap. 15. per totum, præcipuè numero finali.*

18 Non potest Episcopus dispensare in impedimentis matrimonium dirimentibus, etiam occultis, & cum circumstantiis de quibus *suprà*, si ad Nuntium Apostolicum patet de facili aditus. Sanchez *diēt. lib. 2. disp. 40. num. 8.* Nauarrus in *Manuali cap. 22. num. 65.* Vega *lib. 6. summ. casu 143. in fine.* Barbosa in *pastorali allegat. 35. part. 2. num. 10.* vbi citat Henriquez in *summario* qui contrarium tenet, nempe posse Episcopum dispensare, licet de facili ad Nuntium Apostolicum esset aditus.

19 Nequit etiam dispensare in eis si ad Commissarium Cruciatæ recursus haberi potest, qui facultatem habet dispensandi in impedimentis dirimentibus occultis post contractum matrimonium. Sanchez.

20 Sed hanc conclusionem fallere posse patet ex eo, quod Commissarius Cruciatæ si dispensat post contractum matrimonium in impedimentis occultis, interuenit hæc conditio ut coniux alteri coniugi nullitatem & impedimentum detegat; sed in multis casibus euenire potest, quod valdè inconueniens sit, & periculosum alteri coniugi detegere impedimentum ob vitæ & famæ periculum, præcipuè si est fœmina, quæ impedimentum habet, nam tunc dispensabit Episcopus, non obstante quod Commissarius Cruciatæ prope sit. Sanchez *suprà.*

21 Potest Episcopus dispensare in cognatione spiritali orta inter coniuges post matrimonium contractum, utpote quia filium proprium extra necessitatis casum baptizarunt, vel in baptismo aut confirmatione susceperunt, hæc enim cognatio post matrimonium veniens non dirimit, sed impedit ne debitum exigatur, in quo dispensat Episcopus. Sylvester *verbo matrimon. 8. num. 7.* Armilla *verbo dispensatio, num. 18.* Emanuel Sa *verbo impedimenta dirimentia, n. 23.* Matiença *ad rubricam titul. 1. gloss. 1. num. 143. lib. 5. recopilat.* Nauarrus in *Manuali cap. 16. num. 34. vers. interrogatus autem.* Vgolinus *de officio Episcopi part. 2. cap. 60. §. 2. num. 1.* Sanchez *de matrimon. lib. 8. disput. 12. numero 15.* Barbosa *d. allegat. 35. num. 9.*

22 Et dispensare cum coniuge, cui debiti petitio est prohibita ratione affinitatis contractæ cum altero coniuge, ob copulam habitam cum consanguinea vxoris, vel vxor cum consanguineo viri, licet ad Nuntium pateat aditus. Abbas in *cap. 1. num. 4. de eo qui cognouit consanguini-*

- neam vxor. Soto in 4. sentent. dist. 37. quest. vnic. art. 2. col. 4. Armilla verbo dispensatio, num. 18. Syluester verbo debitum, num. 11. Emanuel Sa verbo debitum coniugale, num. 13. Sanchez supra num. 10. & Vgolinus num. 2. Ledesma de matrimon. quest. 54. art. 4. dub. 2. Valentia part. 4. disp. 10. q. 5. punct. 5. in fine. Henriquez in summ. lib. 11. cap. 15. num. 11. ante finem. Lopez in l. 13. tit. 2. part. 4. Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 23. num. 15. Barbosa supra num. 12.
- 23 Et cum illo, qui in sacro Ordine constitutus de licentia Papæ matrimonium contraxit, nulla seu falsa causa adiecta pro obtinenda dispensatione, nam debitum petere nequit donec iterum Pontifex consulatur: & tunc si periculum adest incontinentiæ, & recursus ad Papam facile haberi non potest, vel interim quod recursus sit, timeatur copula, dispensabit episcopus. Sanchez dict. lib. 8. disput. 8. num. 10.
- 24 Potest etiam dispensare cum minoribus, qui ætatem ad matrimonium contrahendum requisitam nondum adimplerunt, si habent usum rationis, seu malitiam quæ ætatem suppleat. Sanchez de matrimon. lib. 7. disput. 104. num. 12. Henriquez in summ. lib. 11. cap. 13. §. 12. Reginaldus in praxi fori pœnitent. lib. 31. num. 171. vers. notandum est. c. ubi. c. puberes, de sponsatione impuberum. & ibi Scribentes, Emanuel Sa verbo matrimonium, num. 8. & Barbosa supra num. 20.
- 25 In casu quo dubitatur, vtrum dispensatio sit necessaria, vel non, quod debet peti dispensatio, inquit Sanchez d. lib. 8. disp. 6. num. 18.
- 26 At verò contrarium tenendum est, nam si dubitatur an sit necessaria dispensatio, ad cautelam securius erit si petatur. Emanuel Sa verbo dispensatio, num. 18. Barbosa supra, num. 18.
- 27 Adueniente iusta causa peccat episcopus non dispensando, quæ sit iusta causa suo arbitrio, & conscientia relinquatur. Syluester verbo dispensatio 1. num. 3. Emanuel Sa num. 2.
- 28 Potest episcopus dispensare instante iusta causa super tribus denuntiationibus, ante matrimonij celebrationem faciendis, vt omitantur: cap. 1. circa medium, de reformat. sess. 24. Bernard. Matienço in rubric. tit. 1. lib. 5. recopilat. gloss. 1. num. 34. Soto in 4. sentent. dist. 28. quest. vnic. art. 2. col. 3. Coninx de sacrament. disput. 27. dub. 5. num. 53. & dub. 6. num. 54. Petrus de Ledesma in summ. part. 1. de sacrament. matrimon. cap. 6. conc. 7. Henriquez lib. 11. cap. 5. §. 5. in comm. litera S. Leo in thesauro part. 2. cap. 8. num. 56. & cap. 9. num. 52. d. part. 2. Viualdus in candelabro, c. de quibusdam questionibus num. 16. Syluester verbo matrimonium, 6. num. 7. & Emanuel Sa num. 5. & Zerola eodem verbo parte 1. num. 8. Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 19. num. 5. vsque ad 15. Riccius in praxi decis. 258. num. 1. Sanchez lib. 3. disp. 7. num. 3. Vgolinus cap. 60. num. 3. Barbosa part. 2. alleg. 32. num. 27.
- 29 In casu quo Episcopus dispensat super denuntiationibus ante matrimonium faciendis, post contractum matrimonium, fieri debent in diebus festiuis, non ferialibus, vt sacra Congregatio declarauit, nempe, non posse dispensare vt in ferialibus diebus dispensationes fiant: teste Zerola in praxi verbo matrimonium, part. 1. num. 4. Riccius decis. 257. num. 3. Barbosa supra. Gratianus disceptation. capite 83. num. 28.

- 30 Episcopus alterius contrahentis cum ambobus dispensare potest in denuntiationibus. Sanchez de matrimonio d. lib. 3. disput. 7. num. 7. Coninck disp. 27. dub. 6. num. 54. Reginaldus lib. 31. in praxi fori poenitent. num. 232. Gutierrez de matrimon. cap. 46. num. 10. ad finem. Barbosa alleg. 32. num. 35.
- 31 Si urgente causa non dispensat Episcopus super denuntiationibus grauiter peccat. Sanchez d. lib. 3. disput. 10. num. 6. Gutierrez canonic. lib. 1. cap. 10. num. 23. vers. prater ordinari. & de matrimon. cap. 57. num. 4. Barbosa supra n. 51.
- 32 Vicarius generalis Episcopi ex generali commissione quam habet, potest in denuntiationibus dispensare. Viualdus in candelabro cap. 1. de quibusdam questionibus, num. 16. Coninck de sacrament. disput. 27. dub. 6. num. 55. Ledesma & Barbosa num. 29. & 20. Gratianus num. 10. Gutierrez num. 15. Alphonfus à vera Cruce in appendice ad speculum coniugatorum in 1. dub. in 6. propositione. Riccius decis. 259. num. 2. Sanchez d. disp. 7. n. 10. lib. 3.
- 33 Sed Vicarius foraneus non potest absque speciali commissione dispensare. Sanchez num. 11. Riccius num. 4. Gutierrez num. 16.
- 34 Parochus neque instante necessitate, neque etiam si interueniat iusta causa dispensare valet in denuntiationibus. Sanchez num. 17. Aegidius disp. 27. dub. 5. num. 53. Gutierrez num. 2. & 3.
- 35 Episcopus potest tam Vicario generali, quàm parochi, seu alij clerico delegare licentiam dispensandi in denuntiationibus. Sanchez num. 20. Barbosa num. 36. Coninck diput. 27. dub. 6. num. 55. conclus. 3. Reginaldus lib. 31. in praxi num. 235. in princ. Gutierrez de matrimonio cap. 56. num. 13. Cæuallos communis contra comm. alios referens quest. 604. num. 93. & 99.
- 36 Potest etiam committere tam Vicario generali, quàm alij clerico facultatem dispensandi in impedimentis occultis matrimonium dirimentibus, & in reliquis casibus sibi ratione magnæ necessitatis competentibus. Sanchez lib. 2. disp. 40. num. 17. Barbosa alleg. 35. part. 2. num. 14.
- 37 Nam si Vicario generali speciatim hanc facultatem committat, non poterit dispensare ex generali commissione quam habet, nam ad hoc vt dispense in impedimentis occultis matrimonium dirimentibus, requiritur particularis commissio, seu particularis clausula, quæ in titulo Vicariatus inseratur. Barbosa num. 13. Sanchez num. 12. Riccius resolut. 228. num. 3. Henriquez d. lib. 11. cap. 3. §. 2. in fine.
- 38 Habentes priuilegium dispensandi in casibus Episcopalibus, etiam matrimonialibus, nequeunt dispensare in casibus non iure ordinario, sed ratione urgentis necessitatis competentibus. Sanchez d. num. 9.
- 39 Episcopus non potest dispensare vt matrimonium celebretur sine Parocho, & testibus, licet iusta causa interueniat. cap. 1. de reformat. sess. 24 Emanuel Sa verbo matrimon. num. 1. Sanchez de matrim. d. lib. 3. disp. 17. num. 6.
- 40 Non potest Episcopus dispensare cum parochi triennio suspensio, eo quòd matrimonio clandestino interfuit, quia hæc suspensio non incurritur à iure, sed per sententiam, & sic cum occulta non sit, quia ad forum contentiosum est deducta, non habet episcopus facultatem dispensandi. c. quod inhibetio.

tio. §. vltim. de clandestina dispensat. Sanchez lib. 3. disput. 41. num. 3. & disput. 52. num. 2. Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 5. num. 9. Couartuuias de sponsalibus, part. 2. cap. 6. in princ. num. 14. Bernardus Diaz in practic. cap. 73. n. 3. Marius de censuris tom. 2. disput. 11. de suspensis cap. 5. ante finem. Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 32. num. 166. cum sequentibus.

41 Potest Episcopus, vel eius Vicarius generalis absoluere à suspensione imposita in Concilio Tridentino ipso iure, si est occulta: utpote cum parochio, aut alio clerico, qui alienos parochianos sine proprij parochi licentia coniunxit, & desponsauit. Episcopus verò qui absolaturus est, debet esse ordinarius illius parochi, cuius erat tale matrimonium celebrare. c. 1. de reformat. sess. 14. Sanchez lib. 3. disp. 42. num. 4.

42 Potest Episcopus ex magna causa concedere, ut tempore prohibito, ut est Aduentus, vel Quadagesima, nuptiæ celebrentur: sed celebratio matrimonij, si commodè potest fieri, debet esse secretò, & sine populi frequentia. Soto in 4. dist. 32. quest. vnic. art. 3. in fine. Emanuel Sa verbo matrimony impedimenta non dirimentia, num. 12. in fine. Sanchez lib. 7. disp. 7. num. 6.

43 Non potest Episcopus constitutiones facere matrimonia dirimentia continentes. Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 1. n. 9. Egidius Coninck disp. 30. dub. 3.

44 Neque potest dispensare, ut Equites ordinis sancti Mauricij, Patris mei, cuius nomen immeritissimè porto, & Milites Diui Lazari cum secunda coniuge, vel primò cum vidua contrahant; nam cum vnica & virgine contrahere tantùm permittitur. Leo in thesauro part. 2. cap. 8. num. 35.

S V M M A R I V M.

Episcopus tantum potest in sua Diœcesi circa dispensationem votorum, quantum Pontifex in toto orbe, nonnullis exceptis. num. 1.

In quibus votis dispenset Episcopus. num. 2.

An dispenset in votis solemnibus per modum pœnæ emissis. num. 3. & 4.

An dispenset in votis conditionalibus, ante aduentum conditionis. num. 5. & 6.

An cum eo, qui vouit intrare religionem ut laxiorem ingrediat. num. 7.

Et cum professo minore 25. annorum, ut ad religionem laxiorem transire valeat. num. 8.

An cum eo, qui Presbyteralem Ordinem suscipere vouit. ut uxorem ducere possit. num. 9.

An cum eo, qui votum emisit de non nubendo, & quid si fuit factum in Dei fauorem. num. 10.

Vtrum cum eo, qui vciuit numquam tangere mulierem libidinose. num. 11.

Et vtrum cum vouente virginitatem seruare. num. 12.

Vtrum dispenset in voto castitatis perpetuae. num. 13.

An in voto castitatis ad tempus. num. 14.

Votum castitatis ad centum annos an dicatur perpetuum. num. 15.

Hominiis vita ex iuris presumptione

- ne vsquequò duret num. 16.
- In voto religionis etiam temporali an dispenset. num. 17.
- An in voto disiunctiuo. num. 18. & num. 19.
- An dispenset in votis pœnalis post peccatum commissum. num. 20.
- An cum muliere dispēsare valeat, quæ vouit assumere habitum de Beata. num. 21.
- An cum vouente intrare religionem Diui Iacobi Alcantaræ, aut Calatravæ. num. 22.
- An cum vouente intrare religionem Diui Ioannis. num. 23.
- An cum coniuge vouente non petere debitum coniugale. numero 24.
- An cum coniuge, qui de alterius consensu continentiam vouit. num. 25 & 26.
- An cum eo, qui post votum simplex contraxit, ut debitum petere possit. num. 27.
- An cum vouente in fauorem tertij. num. 28.
- An cum eo, qui se non transiturum ad alias nuptias post eius mortem iurauit. num. 29.
- An cum vouente ire ad sanctum Iacobum, vel ad Hierosolymam. num. 30.
- An dispenset in voto Hierosolymitano, facto causa deuotionis, vel subsidij. num. 31. vsque ad 33.
- Authoris opinio contra Barbosam, & alios. num. 33.
- Vtilius erit si Episcopus commutet vota eundi Hierosolymam, & applicet quæ consumpturus erat vouens in itinere, illis sacris locis, & sanctissimis Religiosis Franciscanis, qui ibi viuunt ut Apostolici viri, ac Christi martyres. num. 34.
- An dispenset cum vouente non acceptare præbendam. num. 35.
- An dispenset in ieiuniis, & commutare queat vota perpetuò ieiunandi in Sabbato & similia. num. 36.
- Vicarius Episcopi ex generali commissione an dispenset in votis, seu iuramentis. num. 37.
- An dispenset cum Monialibus in voto clausuræ, ad hoc ut monasterij claustra exire valeant. num. 38.
- In quibus casibus Moniales possint exire monasteria. num. 39.
- A quibus approbari debet licentia exeundi. num. 40.
- An visitare monasteria Monialium possit Episcopus causa reparandi clausuram. num. 41.
- Intrare monasteria Monialium an possit Episcopus extra causam urgentem. num. 42.
- An excommunicare possit accedentes ad monasteria Monialium exemptarum, si scandalum generatur, & c. tali communicatiōe. num. 43.
- Moniales, seu Religiosi an possint renunciare sine licentia Episcopi. num. 44.
- Religiosi Societatis Iesu an ad id teneantur. num. 45.

DE POTESTATE CIRCA
VOTORVM DISPENSATIONEM.

CAPVT OCTAVVM.

SINGVLARISSIMA est Episcopalis potestas circa votorum dispensationem, in quibus dispensat Episcopus in sua Diocesi cum propriis subditis, sicut Pontifex in toto orbe (aliquibus infra referendis exceptis.) Syluester *verbo dispensatio, quest. 9.* Gutierrez *canonicarum, alios citans, lib. 1. cap. 23. num. 11.* Angelus *verbo votum. Soto de iustitia lib. 8. quest. 1. art. 9.* Sanchez *de matrimon. lib. 8. disp. 9. n. 3.*

2 Primò enim episcopus dispensare potest in omnibus votis solemnibus, (exceptis per sacri Ordinis susceptionem, & per solemnem professionem emissis, & castitatis perpetuæ, atque Hierosolymitanæ, Romanæ, & Compostellanæ peregrinationis.) Emanuel Sa *verbo voti irritatio, num. 9.* Syluester *verbo votum, 4. n. 3.* Toletus *lib. 4. cap. 18. num. 11.* Armilla *verbo dispensatio, num. 16.* Angelus *verbo votum 4. §. 6.* Henriquez *in summ. lib. 7. cap. 30. §. 6. liter. A.* Vgolinus *de officio Episcopi, cap. 58. §. 4.* Gutierrez *canonicar. lib. 2. cap. 22. num. 46.* Lancellottus *in templo, lib. 2. cap. 1. §. 4. summ. dispensatio in voto.* Azor *institut. moral. part. 1. lib. 11. cap. 18. quest. 4. vers. mihi videtur, & cap. 19. quest. 3.* Leo *in thesauro part. 2. cap. 8. num. 51.* Lessius *de insti. lib. 2. cap. 46. dub. 13. num. 104.* Couarruias *in c. quamuis*

pactum, de pactis. in lib. 6. part. 1. §. 3. num. 12. Nauarrus *in Manuali cap. 12. num. 75.* Sanchez *suprà, num. 2.* Viualdus *in candelabro part. 3. c. 14. de voto num. 55.*

3 Dispensat etiam Episcopus in talibus votis, præcipuè emissis per modum pœnæ: vt si quis dicat, iuro, seu voueo me non lusurum tali ludo, vel non peccaturum tali aut tali peccato, & si secus fecero ingrediar religionem, ibo in terram sanctam, seu castitatem perpetuò seruabo: & quod dispensare possit Episcopus in his & aliis per modum pœnæ emissis. Emanuel Sa *verbo supra num. 11.* Cardinalis Toletus, Henriquez, Viualdus *n. 46.* Aragon. *2. 2. quest. 8. art. 2.* Ludouicus de Mirand. *in Manuali tom. 1. quest. 47.* Sanchez *de matrim. d. lib. 8. disput. 10. num. 8.* Lessius *de insti. lib. 2. cap. 40. dub. 13. num. 106. vers. 7.* Rodriguez *questio. regularium, tom. 2. quest. 100. art. 2.*

4 Licet contrarium teneant Nauarrus *num. 43.* Couarruias & Azor *diēt. cap. 19. quest. 13.* Gutierrez *num. 50.* Alcorer *in summ. 116.* Soto *de insti. lib. 7. quest. 2. art. 1. & 4.*

5 In votis conditionalibus, seu iuramentis non dispensat Episcopus, etiam conditione pendente: vt si quis intrare religionem voueat, si tale fecerit. Nauarrus *conf. 5. num. 1. de voto.* Azor *institut. moral. part. 1. lib. 11. cap. 19. quest. 13.* Barbof. *in*

- 6 in *pastorali*, part. 2. alleg. 37. num. 5. At verò posse Episcopum in hoc, & similibus casibus dispensare, dum dispenset Episcopus antequam illud committatur, tenent Nauarrus sibi ipsi contrarius in *Manuali* cap. 12. num. 43. Vivaldus in *candelabro* part. 3. cap. 14. de voto, num. 48. Vgolinus de *officio* part. 2. cap. 58. §. 2. num. 2. Gutierrez *canonicar.* lib. 2. cap. 22. num. 21.
- 7 Potest etiam dispensare cum illo, qui religionem intrare vouit, vt laxiorem ingrediatur. Syluester verbo *votum* 4. num. 3. vers. 6. Nauarrus *conf.* 40. num. 8. & *conf.* 41. num. 2. de voto. Vgolinus *supra* §. 3. num. 1. Menochius de *arbitrar.* lib. 2. centur. 5. casu 421. num. 16. Sanchez de *matrim.* lib. 8. disp. 9. num. 17. Emanuel Sa verbo *voti irritatio*, num. 11. Syluester verbo *votum* 4. §. 3. Aragon. 2. 2. q. 88. art. 12. nam id non est dispensare in religionis voto absolutè.
- 8 Dispensat etiam cum professo minore viginti quinque annis, vt transeat ad religionem laxiorem. Syluester *supra* vers. 6. Tuschus *lit. E.* conclus. 247. num. 8.
- 9 Et dispensat cum eo, qui sacrum Ordinem suscepturum vouit, vel Presbyteratum, ad hoc vt possit uxorem ducere. Vivaldus in *candelabro* part. 3. cap. 14. de voto, num. 43. Nauarrus *conf.* 18. aliàs 32. in antiquis de voto, num. 1. Coninck de *sacram.* disput. 33. dub. 3. n. 34. Sanchez num. 13. & Vgolinus num. 5. & 6. Suarez de *religione* tom. 2. tract. de voto, lib. 6. cap. 21. num. 6. cum sequenti. Azor *institut. moralium*, d. lib. 11. c. 9. quest. 9. Sayrus in *clauè regia* lib. 6. cap. 11. num. 60.
- 10 Et cum illo qui votum emisit de non nubendo, si factum in Dei fauorem. Vgolinus num. 3. Sayrus num. 46. cum sequentibus. Azor *dict.* cap. 19. quest. 5. Coninck, Sanchez num. 11. Toletus in *summ.* lib. 4. c. 18. num. 11. Armilla verbo *dispensatio*, num. 18. Zerola eodem verbo part. 1. num. 8. Vivaldus *dict.* part. 3. cap. 14. num. 42. Gutierrez *canonicar.* lib. 2. cap. 47. num. 49. Soto de *iustitia* lib. 8. quest. 1. art. 9. Rodriguez tom. 4. de *sis obras* cap. 187. aliàs 137. num. 5. Sa num. 11. in *fine*.
- Dispensat etiam cum illo, qui vouit numquam tangere mulierem libidinosè. Nauarrus *conf.* 42. num. 2. de voto. Vgolinus *dist.* part. 2. cap. 58. §. 3. num. 3.
- Et cum vouente virginitatem seruare, si vouens ad castitatem se obligare non intendit, sed tantum ad corporis integritatem seruandam, consistentem in abstinencia à primo luxuriæ actu, per quem virginitas deperditur. Sanchez *d.* lib. 8. *disput.* 9. num. 9. Sayrus *supra* num. 55. Barbosa part. 2. allegat. 37. num. 18.
- Dispensat etiam in voto castitatis in casu vrgentis necessitatis, quando facilè non potest haberi recursus ad Papam, & timetur de incontinentia. Rodriguez *question. regular.* quest. 63. art. 6. tom. 1. fol. 614. Henriquez lib. 7. cap. 30. Gregorius de Valentia tom. 3. *disp.* 6. quest. 6. part. 7. Nauarrus in *Manuali*, c. 12. num. 76. Emanuel Sa verbo *voti irritatio*, num. 11. Armilla verbo *dispensatio*, num. 17. Lessius de *iustit.* lib. 2. cap. 40. dub. 3. num. 106. vers. 4. Suarez de *religione* tract. de voto, lib. 6. cap. 26. num. 8. cum sequenti. Barbosa in *d.* part. 2. allegat. 37. num. 8. Sanchez de *matrimonio* lib. 2. *disput.* 40. num. 7. & *dicto* lib. 8. *disputat.* 9. num. 22. cum sequentibus.
- Dispensat etiam in voto castitatis ad tempus, vt ad decem, vel quindecim annos. Emanuel Sa ver-

bo voti irritatio, num. 11. & Amilla
suprà num. 18. Syluester verbo votum,
4. num. 3. Viualdus in candelab. part. 3.
cap. 14. de voto, num. 54. Coninck
de sacram. disput. 33. dub. 3. num. 34.
Vgolinus de officio cap. 58. §. 3. num. 2.
part. 2. Sanchez d. lib. 2. & d. lib. 8.
Lefius suprà num. 105. Toletus lib. 4.
cap. 18. num. 11. Zerola verbo dispensa-
tio. part. 1. num. 8. Gutierrez canoni-
car. lib. 2. cap. 22. num. 48. Rodriguez
tom. 4. de sus obras cap. 187. num. 17.
Paludanus dist. 38. art. 4. conc. 6.

15 Sed licet in voto temporali dis-
pensare queat, non in voto facto
ad centum annos, seu ad octogin-
ta: quia reputatur perpetuum. Le-
sius & Rodriguez ubi proximè: ed
quod hominis vita ex longa iuris
16 præsumptione durare præsumitur
vsque ad centum annos, non ultra.
Argumento textus in l. si usufru-
ctus, 8. ff. de usufructu legato.

17 Nequit Episcopus dispensare in
voto temporali religionis: exem-
plum erit, quando quis est obliga-
tus intrare religionem, & non re-
manere, vt quia vouit ingressum
intentione probandi, vel nihil spe-
cialiter cogitans de remanendo,
vel non remanendo, quo casu in-
gredi debet. Syluester verbo dispensa-
tio, 4. num. 3. vers. sextum.

18 Dispensat etiam Episcopus in
voto disiunctiuo. Disiunctiuum di-
citur cuius vna pars Pontifici re-
seruata est, altera verò non: vt si
quis disiunctiuè voueat castitatem
vel Ordinem sacrum, vel religio-
nem, seu Presbyteratum, quia in
hoc casu vouenti integrum est il-
lam partem non reseruata Papæ,
in qua Episcopus dispensare possit,
eligere, idèò dicimus posse dispen-
sare Episcopum. Sanchez de matrim.
lib. 8. disp. 9. num. 14.

19 Limita tamen, si vouens se ad

ordines nullo modo promoueri
proposuit, eligens alteram partem,
vt castitatem seruare, vel religio-
nem ingredi: nam si animum cum
vouit direxit ad hanc partem voti,
nullo modo poterit dispensare
Episcopus. Sanchez num. 14.

20 Dispensat etiam in votis pœna-
libus, vt diximus suprà num. 3. etiam
post peccatum commissum, vt ac-
cidit quotidie in ludentibus, qui
votum emittunt non ludendi sub
pœna eundi Romam genibus, ore
bufonem ferendo: vt latè probat
Viualdus in candelabro part. 3. cap. 14.
de voto, num. 46. vsque ad 58. etiam si
iurassent non petere dispensationem,
seu iuramenti relaxationem
nisi à Papa, vt quotidie ludentes
dicunt. Sanchez in summ. lib. 4. cap. 8.
num. 34. vers. quoad dispensationem, &
num. 36.

21 Dispensat etiam cum muliere
quæ votum emisit assumendi habi-
tum fœminatum, (quas vulgò
Beatas vocant,) si non emittat tria
vota. Viualdus in candel. part. 3. cap.
14. num. 44. Sanchez dict. lib. 8. disp. 9.
num. 15.

22 Dispensat cum vouente ingredi
religionem Diui Iacobi Alcantara.
Calatrauæ, Montera, & similium.
Sanchez suprà num. 16.

23 Sed non cum vouente ingredi
religionem Diui Ioannis, quia is
Ordo est vera religio. Sanchez
d. num. 16.

24 Potest etiam Episcopus dispen-
sare cum coniuge vouente non pe-
tere debitum perpetuò, & seruandæ
castitatis, si fuit factum sine
alterius coniugis consensu, ad hoc
vt petat viuente coniuge: at verò
illo mortuo continentiam seruare
tenetur, & votum adimplere. To-
letus lib. 7. cap. 18. num. 4. Emanuel
Sa verbo voti irritatio, num. 11. Sylue-
ster

ster verbo votum, §. num. 2. & 5. Armilla verbo dispensatio, num. 18. Sanchez lib. 8. disput. 9. num. 7. & 8. Sayrus in clauē regia lib. 6. cap. 11. num. 52. Vgolinus de officio Episcop. part. 2. cap. 58. §. 3. num. 5. Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 37. n. 10.

25 Sed licet coniuges de communi consensu atque consilio continentiam perpetuam vouerint, dispensabit episcopus vt debitum petere possint. Emanuel Sa verbo debitum coniugale, n. 2. Sanchez de matrimon. lib. 8. disp. 9. n. 8.

26 Contrarium verissimum dicunt, Soto in 4. sentent. dist. 37. quest. vnic. art. 2. tom. 2. Coninck disput. 33. dub. 3. num. 34. Armilla verbo dispensatio, num. 17. Vgolinus de offic. Episcopi, part. 2. cap. 58. num. 1. vers. 2. nisi votum esset meticulousum, Sed ad hoc videndus Barbosa alios citans in pastorali, part. 2. alleg. 37. n. 11.

27 Dispensat Episcopus cum eo qui votum simplex emisit, & postea uxorem duxit, & matrimonium consummauit, vt debitum petere possit, si ad Papam facile non potest recursus haberi, & timetur de incontinentia: mortuo autem coniuge, tenetur qui vouit votum adimplere. Armilla verbo debitum, num. 13. Candelabrum supra. Toletus lib. 7. cap. 18. num. 4. & lib. 2. cap. 18. num. 4. Armilla verbo dispensatio, num. 19. Syluester num. 15. & verbo debitum, num. 11. Gregorius Lopez in l. 11. tit. 2. part. 4. verbo es simple. Soto in 4. sentent. dist. 37. quest. vnic. art. 2. in fine. Vgolinus de offic. Episcopi part. 2. cap. 58. §. 3. num. 1. Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 23. n. 17. Sayrus in clauē regia lib. 6. cap. 11. num. 53. vers. etiam. Barbosa supra n. 9.

28 Non dispensat Episcopus in voto in fauorem tertij facto, & ab illo acceptato: quia non potest ius

quæsitum alteri auferre, vt egregie tradit Franciscus Vegius conf. 5. incipit, *Adiutor Deus in presenti causa*: num. 2. & 4. Vt si coniux se alteri coniugi voto obligauerit, post eius mortem non transiturum ad alias nuptias, non dispensabit Episcopus nisi alterius coniugis interueniat remissio iuris sibi quæsitæ ex tali voto. Armilla verbo dispensatio, n. 20. Sanchez de matrimon. lib. 8. quest. 1. art. 9. col. 2. Emanuel Rodriguez tom. 4. de sus obras cap. 287. num. 5.

Episcopus non dispensat in voto eundi ad sanctum Iacobum, vel ad Hierosolymam, nisi magna causa interueniat, & vt saltem quod vouens differat ad tempus iter. Vgolinus de offic. Episcopi cap. 58. §. 4. n. 2. Barbosa supra num. 16.

Dispensat in voto Hierosolymitano, & Compostellano, si causa deuotionis est factum, non causa subsidij. Glossa in c. ex multa. & ibi Panormitanus num. 3. 4. & 11. de voto. Armilla verbo dispensatio, n. 16. Emanuel Sa verbo voti irritatio, num. 11. Graffis in decis. aur. lib. 2. cap. 30. num. 30. Toletus lib. 4. cap. 18. num. 11. Vivaldus in candelab. part. 3. cap. 14. de voto, num. 67. aliàs 73. Angelus verbo votum 4. §. 6. Lancelottus in templo, lib. 2. cap. 1. §. 4. summ. dispensatio in voto. Nauarrus in Manuali cap. 12. n. 7.

Sed quod ista opinio neque sit secuta, neque procedat, tenent Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 37. num. 4. Azor institut. moral. part. 1. lib. 2. cap. 19. dub. 4. Suarez de religione tom. 2. tract. de Voto, lib. 6. cap. 21. n. 5. Sayrus in clauē regia lib. 6. cap. 11. num. 39.

At verò ego contrarium teneo & cum Panormitano, & glossa, Armilla, Sa, & aliis, constanter affirmo posse Episcopum in hoc

voto dispensare nec distinguendum cenſeo an ſit factum cauſa deuotionis, aut ſubſidij, quia mea ſententia (niſi fallor) eſt, quòd hodie ſi tale votum emittitur, ſit tantum cauſa deuotionis, non ſubſidij: nam cum hodie, iam poſtquam Turcarum, (prohi dolo!) aucta eſt poteſtas, ceſſarunt bella & ſubſidia, quæ pij & Chriſtianiſſimi Principes zelo verè laudabili mittebant, reſeſſit etiam ab uſu Crucem ſumere, & ad Hieruſalem pergere, in ſubſidium pro recuperanda illa ſacra loca, vbi noſtræ ſalutis myſteria operata ſunt: & ſic qui votum emittit eundem Hieroſolyman, non cauſam ſubſidij, ſed deuotionis habere præſumitur; nam vnus quale ſubſidium eſſe poteſt ad tot inimicos debellandos. Et ſic ſanctius erit ſi epiſcopi diſpenſent cum tali vouente, applicando quod ipſe conſumpturus erat in itinere, pro reparatione illius ſanctiſſimi loci, & etiam illis ſanctiſſimis Religioſis Franciſcanis, qui multa pro tributorum ſolutione patiuntur incommoda; ſed tandem Dei amore inflammati ita ſuſtinent, ita laborant, quaſi Martyres Chriſti, & Seraphines caeleſtes. Seraphines namque arcam teſtamenti ſeruabant, & aliſ cooperiebant: Et iſti glorioſiſſimi, magni ac ſingulariſſimi Seraphinis Franciſci Patris mei filij, idem libentiſſimè ſancto zelo & ingenti deſiderio faciunt; cum arca vbi Corpus Domini noſtri Ieſu Chriſti poſt amariffimam paſſionem requieuit. Adiuuentur igitur illi ſanctiſſimi Patres copioſis elemoſynis, ne dicatur quòd domus Dei deſerta ac deſolata eſt, quia non eſt qui ſubueniat: quæ namque propria dici poteſt domus Dei, niſi eius ſanctiſſimum ſepulchrum,

& qui tenentur ſubuenire niſi epiſcopi, qui ingentes & copioſos redditus habent, & ſucceſſores ſunt Apoſtolorum, ad quos præcipuè ſpectat curate de reparatione locorum, vbi Dominus noſter, epiſcopus verus, noſtræ ſalutis remedium operatus eſt, tot ſuſtinens pro noſtra redemptione, & ſalute?

Poteſt etiam diſpenſare cum clerico qui iurauit non acceptare præbendam, vel Eccleſiæ ſeruire: nam ſi conueniens fuerit non ſolum diſpenſabit Epiſcopus, ſed etiam aſtringet ad acceptandum, ſeu inſeruendum. *Soto de inſtit. lib. 8. q. 1. art. 9.*

Poteſt etiam diſpenſare in ieiuniis, & commutare vota ieiunandi perpetuò in Sabbatho, & ſimilia. *Armilla verbo diſpenſatio, num. 18. Viualdus in candelabro part. 3. cap. 14. de voto, num. 72. & 77. Emanuel Rodriguez queſtion. regul. tom. 2. q. 100. art. 2. fol. 498.*

Vicarius Epiſcopi licet Generalis, niſi ſpeciale habeat mandatum, diſpenſare nequit in votis, ſi in iuramentis. *Sanchez in ſumm. lib. 4. cap. 33. num. 18.*

Epiſcopus non poteſt diſpenſare in voto clauſuræ, ad hoc vt Moniales poſſint exire monaſterium, etiam interueniente grauiſſima cauſa, aut infirmitate. Conſtat ex motu proprio Pij V. vbi excipiuntur tres cauſæ: ſunt enim incendium magnum, infirmitas lepræ, & epidemiæ. *Latè Ioannes Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 14. per totum, præcipuè num. 9.*

Et tam in iſtis tribus caſibus, quàm in aliis, in quibus à iure permiſſitur Monialibus profeſſis exire monaſteria, non ſolum cauſa approbanda eſt à Superiore Religionis talis Monialis, ſed etiam ab epiſcopo.

Teopo illius Diocesis, quod habet locum tam in Monialibus religiosis subiectis, quã immediatè Papæ, & in quibuscumque aliis: vt latè eum aliis resoluit Barbosa *part. 3. alleg. 102. n. 29.*

41 Et ibi *num. 4.* probat, posse episcopum visitare monasteria Monialium exemptarum, quotiescumque sibi necessarium visum fuerit, causa reparandi clausuram.

42 Aliter verò intrans monasteria extra necessitatem visitationis, aut alterius vrgentissimæ causæ, excommunicationem incurrit: & prima vice ab ingressu ecclesiæ priuatur, secunda à Pontificalibus suspenditur, tertia ipso facto excommunicatur, per bullam Gregorij XIII. Vgolinus *de off. Episcop. titulo de gubernatione Monialium, cap. 21. §. 3. num. 4.* Gratianus *disceptat. c. 339. num. 5. & 20.* Barbosa *num. 42. cum sequentibus.*

43 Potest etiam episcopus pro evitandis scandalis, quæ oriuntur ob nimiam communicationem in monasteriis Monialium, excommunicare accedentes ad talia monasteria, licet exempta sint. Gratianus *tom. 2. disceptat. cap. 383. fol. 653.*

44 Moniales seu Religiosi non possunt renuntiationem bonorum facere, nisi de licentia Ordinarij illius loci, hoc est, episcopi, intra duos menses ante professionem. Concil. Trident. *sess. 25. de regularibus, cap. 16.* Garcia *de beneficiis p. 11. cap. 9. num. 10.* Miranda *in Manuali quest. 33. tom. 3.* Molina *de iustit. tract. 2. disp. 139. vers. antequam.* Azor *iust. moralium part. 1. lib. 12. cap. 2. col. 169.* Lessius *de iustit. lib. 2. cap. 41. dub. 4. num. 40.* Reginaldus *in praxi fori pœnitent. lib. 18. num. 397.* Leo *in thesauro part. 2. cap. 1. num. 38.* Sa *verbo religio, num. 5.* Barbosa *par. 3. alleg. 99. n. 2.*

45 Sed hæc non procedunt cum nouitiis Societatis Iesu, qui renuntiare possunt in fauorem eiusdem religionis, vel cuiuscumque personæ, non seruata forma & modo in Concilio requisito, neque intra bimestre ante professionem, vel ante vota biennij ex Apostolica concessione. Emanuel Sa, Leonardus Lessius, Molina, Barbosa, *n. 23. supra. Sanchez in sum. lib. 7. cap. 5. n. 9. tom. 2.*

S V M M A R I V M.

Ad collationem beneficiorum an requiratur examen, & ad quid. num. 1.

Examen per concursum an fieri debeat, in collatione beneficij iuris patronatus laicorum. num. 2. & 3.

In permutatione an requiratur concursus. num. 4.

An sine concursu examinetur prouisus à Papa per resignationem. num. 5.

An excusetur ab examine Doctor in iure canonico, aut Theologiae, aut Vicarius Episcopi, seu alia persona idonea. num. 6.

Episcopus an dispenset super hoc. num. 7.

An electo termino ab Episcopo deputato ad concursum, possit Episcopus alium admittere contradicentibus oppositoribus. num. 8.

Quare edictum ad beneficium non circumducatur. num. 9.

Nouos examinatores an deputare possit Episcopus sine celebratione

- tionem Synodi. num. 10.*
Intra quantum tempus debeat
Episcopus collationem facere
beneficiorum ad se pertinen-
tium num. 11.
Intra quod illorum quæ ad Papam
spectant. num. 12.
Quare abbreviatur tempus quoad
collationem beneficiorum cuius
prouisio ad laicos expectat, &
dilatatur quoad Episcopos.
num. 13.
Quando incipiat currere semestre,
seu quadrimestre. num. 14.
Præsumptio quæ ad hoc ut con-
stet de notitia vacationis.
num. 15.
Interim dum prouidetur de paro-
cho in Ecclesia vacanti quid fa-
cere debeat Episcopus. num. 16.
Filio legitimo, vel nepoti, seu alio
consanguineo idoneo, an possit
Episcopus beneficia conferre.
num. 17.
An possit dispensare cum proprio
filio illegitimo, quoad minores,
& simplex beneficium. nu-
mero 18.
Suis familiaribus idoneis an possit
beneficia conferre in gratifica-
tionem seruitiorum. nume-
ro 19.
Pacisci super hoc an possint cum
famulis. num. 20.
Beneficia resignata an suis conferre
possint Episcopi, vel consangu-
ineis resignantium. num. 21.
An post resignationem possit Epi-
scopus conferre tale beneficium ad
preces resignantis. num. 22.
An prouideri possint beneficia illo-
rum qui matrimonium contra-
xerunt, aut habitum regula-
rem susceperunt, donec profi-
teantur, aut matrimonium de
presenti contrahant. num. 23.
Interim an debeat deputare Vica-
rium qui seruiat, donec profi-
teatur, aut de parcho prouidea-
tur. num. 24.
In curia Papæ an possit admittere
resignationes, & quæ cautela
utilis ad hoc. num. 25.
An prouidere ibi possit beneficia.
num. 26.
Quid si Papalis sedes vacat.
num. 27.
An de iure communi ad Episcopum
beneficiorum prouisio pertineat.
num. 28.
Mortuo Papa an cessent impedi-
menta, & ligamina quæ Epi-
scopi habent. num. 29.
Prinari prouisione beneficiorum an
dicatur Episcopus si expressè
non caueatur. num. 30.
Si Cardinalis S. R. E. habet indul-
tum ad conferenda beneficia in
aliqua Diœcesi, an virtute talis
indulti conferre possit beneficia,
quorum prouisio ad Episcopum
expectat. num. 31.
Quæ obseruare debeat Episcopus
quando timet ne alius Superior
beneficium quod ille confert per
viam præuentionis conferat.
num. 32.
An imponere possit pensionem in
beneficiis. num. 33.
An dispensare valeat cum minore
decimum

- decimum tertium annum non habente ad obtinendum simplex beneficium. num. 34.
- An illis qui decimum septimum annum habent possit conferre canonicatum, aut dignitatem Ecclesia collegiata. num. 35.
- An possit dispensare super etate ad obtinendum canonicatum in cathedrali. num. 36.
- An dispenset cum filio Sacerdotis, ut obtineat immediate beneficium quod pater obtinuit. num. 37.
- An dispensare valeat cum parochia ad hoc ut se absentare possit ultra bimestre, etiam si interueniat causa studiorum, aut legendi cathedram, aut exercendi officium Inquisitoris. numero 38.
- Quae temporum intervalla seruare teneatur quando procedit aduersus parochos non residentes. num. 39.
- An dispensare possit cum canonicis ut se absentare valeant per quatuor menses. num. 40.
- Vtrum requiratur licentia Episcopi ad hoc, ut abesse possint canonici per tres menses. num. 40.
- Ad Episcopum pertinet deputare quota pars Canoniorum abesse debeat, ne debito seruitio Ecclesia careat. num. 41.
- Potest etiam deputare horam & materiam de qua Canonicus Theologalis lecturus est. numero 42.
- Vtrum possit cogere obtinentes simplicia beneficia ad aliquod seruitium. num. 43.
- Vtrum creare possit in Ecclesia dignitatem Cardinalatus. numero 44.
- Quas prebendas creare possit Episcopus remissiuè. num. 45.
- Quas donationes de rebus Ecclesie, & alienationes remissiuè. num. 46.
- Vtrum erigere nouas parochias cum causa, contradicentibus aliis rectoribus, possit Episcopus. num. 47.
- Vtrum beneficia vnire. numero 48.
- An erigere Seminarium, & explanatur cap. 18. Concil. Trident. sessione 23. num. 49. & 50.

DE BENEFICIIS.

CAPVT NONVM.

EX TAT enim in c. 18. Concil. Trident. sess. 24. cap. 18. decretum singulare, & Ecclesiæ utilissimum: præcipitur enim ibi Episcopis quòd ante beneficiorum collationem concursum faciant, & nullum admittant nisi prævio examine, ne imperitis & ignavis animarum cura tradatur. Gonzales in reg. 6. cancellaria gloss. 6. alios referens. Constat etiam ex constitutione Pij V. anno de 1567. promulgata. Marzilla super cap. 16. Concily, lib. 1. tit. 2. de arate & qualitate, fol. 27. Germonius de indultis Cardinal. §. quibusuis, num. 17. Parisius de resignat. lib. 10. quest. 7. num. 12. Garcia de beneficiis cap. 2. num. 154. part. 9. Riccius in praxi resolut. 351. vers. amplia 3. & ampliat. 4. Barbosa part. 3. allegation. 60. num. 15.

Limita tamen in collatione parochialium quæ sunt iurispatronatus laicorum, quia non debet intervenire examen per concursum, sed sufficit quòd deputatus à patronis examinetur ab episcopo, & examinatoreibus, & quòd ab ipsis approbetur. Lelius Zechus de republ. ecclesiast. cap. 28. de parochia, num. 6. fol. mibi 325. Parisius de resignat. lib. 8. quest. 9. num. 111. Lelius de instit. lib. 2. cap. 34. num. 58. & 81. Vgolinus de offic. Episcopi cap. 50. §. 3. vers. 3. Garcia de benefic. d. part. 9. cap. 2. num. 255. Gonzales dict. regul. 8. cancellar. gloss. 6. num. 134. Leo in thesauro

part. 2. cap. 3. num. 39. Barbosa supra num. 18. Caualcamus decis. 17. p. 2. n. 18.

Si verò plures sunt presentati requiritur examen per concursum, quod fieri debet inter ipsos presentatos, & qui idoneus repertus fuerit instituetur ab Episcopo. Latè Lara de anniuersariis lib. 2. cap. 10. num. 7. Lelius Zechus de visitatione cap. 3. num. 6. Gonzales supra n. 138. Vgolinus, Barbosa, Riccius & Garcia num. 256. vbi dicit, quòd sic declarauit sacra Congregatio.

Non fit concursus in prouisione parochialium, si interuenit permutatio beneficij simplicis cum beneficio Curato, quia tunc sufficit nouum examen, vt sacra Congregatio declarauit. Garcia part. 9. cap. 2. num. 166. tom. 2. Barbosa in remissionibus ad cap. 13. sess. 7. num. 4. fol. 22.

Examinatur etiam absque concursu prouisus à Papa per resignationem factam ab amico in sui fauorem. Lelius de instit. lib. 2. cap. 34. num. 84. Gutierrez canonicar. lib. 2. cap. 11. num. 10. Barbosa in pastor. p. 3. alleg. 60. n. 21.

Ab examine ad beneficium Curatum non excusatur, licet qui examinandus est sit Doctor, aut Licentiatus in iure canonico, vel in sacra Theologia persona literata, aut Vicarius generalis Episcopi, Archidiaconus, seu Pœnitentiarius, vt sacra Congregatio declarauit. illis verbis, Doctor siue Licentiatus in Theologia; siue in iure canonico, &

& in publica Vniuersitate graduatus, non excusatur ab examine quando petit prouideri de aliqua Ecclesia parochiali. Parisius *de resignat. lib. 8. quest. 9. num. 83. vsque ad 92.* Gonzales *de mensibus & alternatiuis, gloss. 4. num. 89. vsque ad 92. cum sequentibus.*

7 Et quòd Episcopus in hoc non dispensat Fuscus *de visitatione lib. 2. cap. 5. num. 10.* Cenedo *ad decretales collect. 15. num. 5.* Garcia *de benefic. d. part. 9. cap. 2. num. 102.* Riccius *in praxi resolut. 351. num. 2. & decis. 414. in vers. amplia 2.* multos citat Barbosa *in remiss. ad cap. 18. sess. 24. de reform. & in pastoralis part. 3. dicta alleg. 60. num. 13. & in cap. 13. Concilij Trident. sess. 7. num. 5.* Marcus Antonius Genuensis *in praxi Archiepiscop. curie Neapolitanae cap. 65. num. 1.* Lesius *de iustitia lib. 1. cap. 34. num. 82.* Conuarruias *in reg. peccatum 2. part. §. 3. num. 9.* Molina *de iustit. tom. 1. tract. 2. disp. 81. circa finem. vers. dictum Innocentij.* Zerola *in praxi part. 2. verbo Doctor. §. 1.*

8 Conuersus enim fauetur valde in iure, ita vt Episcopo liceat admittere aliquem ad concursum, non obstante quòd terminus ab eo præfixus sit elapsus, & aduersarius qui comparuerat durante termino contradicat; ita fuit resolutum per Rotam in vna Calaguritan. dimidij beneficij, 22. April. 1602. Riccius *in praxi decis. 423. num. 3.* & ibi ponit causam, quia interest Ecclesie, eiusq; fauor est plures oppositores concurrere; & in numero sequenti dicit, quòd idèd in prouisionibus beneficiorum edictum non circumducitur, quemadmodum in iudicialibus, quia expedit Ecclesie plures habere consultores. *c. de quibus, distinct. 20. c. ea noscitur, de his que sunt à Prelatis.* Garcia *de benefic.*

part. 9. cap. 2. num. 206.

10 Constat etiam eius fauor ex eo, quòd ne concursus seu examen omittatur, permittitur Episcopo nouos examinatores deputare, absque celebratione Synodi, si examinatores à Synodo deputati mortui sunt, aut absentes. Riccius *in praxi decis. 418. in prima edit. & resol. 355. in secunda edit.* Barbosa *in pastoralis p. 3. alleg. 60. n. 50.*

11 Prouisio enim beneficiorum, si ad Episcopum collatio spectat, debet fieri intra sex menses. *c. nulla. c. quia diuersitatem, de concess. prabend. c. licet. c. dilecto. de supplend. negl. Prelator. Clemen. vnic. eodem titulo. Rebuffus titulo de deuolutionibus.* Riccius *in praxi resolut. 184. num. 1.* Garcia *de benefic. part. 10. cap. 2. num. 1.* Barbosa *part. 3. alleg. 58. n. 1.*

12 In prouisione verò parochialium quorum collatio ad Papam, seu ad quoscumque laicos spectat, abbreviatur tempus, & fit prouisio intra quadrimestre, & præuio examine seu concursu eligit Episcopus, & personam electam Papæ significat, quod debet in hunc modum seruare iuxta constitutionem Pij V. de qua Garcia *de benefic. part. 10. cap. 2. num. 3.* Barbosa *n. 3.*

13 Et idèd abbreviatur tempus quoad laicos, & prolongatur quoad Episcopos, quia laici possunt variare nam si Episcopus non confirmauerit ab eis præsentatum, alium deputant, seu præsentant, quod Episcopus seu alius patronus Ecclesiasticus facere non possunt, nisi ius patronatus eis competat, ratione patrimonij, seu ex alia causa, dummodò laicale sit. *c. cum propier. c. dilectus. c. pastoralis. cum similibus de iure patronatus.* Lambertinus *de iure patronat. part. 2. lib. 7.* Gutierrez *de iuram. confirmator. part. 3. c. 13.* Parisius

de resignat. lib. 2. quest. 23. num. 13. Spino in speculo testam. gloss. 4. n. 73. Reginaldus in praxi fori poenitent. lib. 30. tract. 3. num. 223. Garcia part. 5. cap. 9. num. 211. Vgolinus de offic. Episcopi cap. 51. in princ. num. 5. vers. verum cum multis. Barbosa in pastorali p. 3. alleg. 73. n. 151.

14 Et hæc est ratio, quia patronus ecclesiasticus cum de ecclesia sit, & ibi semper præsumatur esse, præsumitur etiam quod bene noscit aptos, & idoneos ad præsentandum, quam laici, qui cum de rebus ac personis ecclesiasticis parum curent, facile decipiuntur circa præsentatos, & sic permittitur eis variare: non verò ecclesiasticis, qui si errant in præsentando, sua culpa & negligentia fit. Barbosa, Spina, & Lambertinus.

15 Currit enim semestrem, vel quadrimestrem à die notitiæ vacationis. c. quia diuersitatem, in fine, & ibi Gloss. de concess. præbend. & Gloss. in d. c. nulla, verbo infra sex menses, eodem titulo c. licet. cum gloss. de supplend. neglig. Prælat. Azor institut. moral. part. 2. lib. 6. cap. 26. quest. 10. Gonzales regul. 8. cancellar. gloss. 6. n. 132. Riccius in praxi resolut. 184. num. 1. & sic decisum fuisse in Rota testatur Barbosa in pastorali part. 3. alleg. 58. num. 5. & in num. 6. dicit, quod ad hoc ut in Episcopo, vel in quolibet patrono præsumatur vacationis scientia, debet considerari vacationis tempus, qualitas beneficii, longitudo ac locorum distantia. Garcia de benefico. part. 10. cap. 2. num. 31.

17 Habita verò vacationis notitia interim dum prouideretur debet Episcopus (licet ad laicos præsentatio pertineat) clericum idoneum constituere, qui in ecclesia parochiali vacante seruiat, deputata

sibi congrua sufficienti ad sustentationem. c. cum vos, de offic. ordinarij. c. quoniam. c. si vero. c. cum propter, de iure patronatus. Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 18. Lambertinus de iure patronatus lib. 2. part. 2. quest. 1. num. 29. alios refert Barbosa part. 3. allegat. 60. num. 1. Azor institut. moral. lib. 6. cap. 8. part. 7. Franciscus Leo in thesauro part. 2. cap. 18. num. 52. Riccius decis. 575. in 1. edit. & resolut. 495. num. 3. in 2. edit. idem Barbosa in part. 3. allegat. 59. num. 24. Lancellottus in templo lib. 2. cap. 5. §. 4. summ. de potent. Episcop. in spiritualibus, num. 18. Marzilla lib. 1. tit. 2. de ætate & qualitate, super cap. 18. Concil. Trident. de reformat. sess. 24. Iacobus de Grassis in decis. p. 2. lib. 2. cap. 26. num. 28.

17 Potest Episcopus beneficia conferre tam consanguineis idoneis, quam filio legitimo, seu nepoti. c. dilecto 25. in princ. de præbend. & ibi Abbas, Peregrinus consil. 33. num. 30. tom. 1. Valençuela consil. 98. incipit quamuis priorum, num. 16. Abbas consil. 96. vol. 2. Lambertinus de iure patronatus lib. 2. part. 1. quest. 8. art. 12. num. 10. Barbosa in pastorali, part. 3. allegat. 72. num. 94. cum Rocho de Curti, Gonzales in regul. 2. cancellar. §. 4. proæm. num. 47. & 48. Menochius de præsumptionibus lib. 5. præsum. 35. num. 9.

18 Potest dispensare cum filio suo illegitimo, quoad minores Ordines, & beneficium simplex. Rodriguez tom. 3. de suis obras cap. 38. num. 2. Maiolus de irregul. lib. 1. cap. 12. n. 13. Suarez de censuris, tom. 5. disp. 50. sect. 5. num. 6.

19 Potest etiam suis familiaribus, & personis sibi gratis beneficia conferre, in gratificationem, & remunerationem seruitiorum, dummodò pactum super hoc non interuenia

ueniat: vt singulariter norauit Gloss. in c. cum essent. 12. verbo promiserat, de simonia, ibi, potest ergo licitè quilibet seruire Episcopo, vel alij, spe futuræ remunerationis, nec simonia committitur in tali spe, cum sine omni pactione & conditione seruiat: dummodò principaliter hac intentione non seruiat, nec Episcopus directè pro hoc seruitio ei prouidere in beneficio intendat. Et ibi nota Marginalis, Abbas, Felinus, Antonius de Butrio, & cæteri Scribentes, cum aliis Gonzales *vbi proxime n. 51. & 52.*

20 Non potest Episcopus suis consanguineis seu familiaribus beneficia vacantia per resignationem, nam licet beneficiorum resignationes admittere possit, Azor *institutione moralium part. 2. lib. 7. cap. 29. quest. 10.* Barbosa *in pastorali part. 3. allegat. 69. num. 23* dummodò causa iusta sit, & resignet vnde vivere habeat, & cum non sit in fauorem tertij. Neque conferantur resignatorum consanguineis seu familiaribus, aut consanguineis seu familiaribus Episcopi admittentis, sub pœna suspensionis à collatione, electione, institutione beneficiorum, donec absoluantur à Papa, licet se ignorasse has pœnas dicant; colligitur ex motu proprio Pij V. Gutierrez *consil. 42. per totum, præcipuè num. 9.* Vgolinus *de offic. Episcop. §. 28. num. 5. in fine.* Barbosa *suprà num. 49.* Garcia *de benefic. part. 11. cap. 3. num. 271.* Parisius *de resignat. lib. 5. quest. 6. n. 222.*

21 Sed licet resignationem in fauorem tertij admittere nequeat, poterit episcopus dimissione beneficij iam facta, sine vllò pacto aut conuentione conferre beneficium ad preces ipsius renunciantis, in quo non peccant neque Episcopus

neque renuncians, cum libera sit apud Episcopum eligendi potestas, seu conferendi, quæ nullo modo per renunciantis preces restringitur, & in motu proprio preces, pactum, seu conuentiones factæ ante renuntiationem prohibentur, non verò intercessio post interueniens, quæ nihil aut parùm operabuntur si Episcopo non placuerit. Barbosa *dict. alleg. 69. num. 50.* vbi citat Prosperum de Augustino.

Potest etiam admittere resignationem eorum qui matrimonium contrahere, seu religionem ingredi intentant: sed non debet conferre beneficium, donec solemniter profiteantur, vel matrimonium de presenti contrahant. Barbosa *n. 43. & part. 3. allegat. 99. num. 19. vsque ad 21.* Garcia *de benefic. part. 11. cap. 9. num. 12. & 13.* Rodriguez *tom. 3. de sus obras cap. 35. num. 11.*

Interim verò poterit prouidere de Capellano Ecclesiæ vacanti, & illi deputare congrua ad sustentationem: fructus verò remanentes nouitio applicari debent, quia ad eum pertinent. Rodriguez.

Non potest admittere in curia Papæ resignationes beneficiorum, licet qui resignant subditi sint. Rodriguez *suprà num. 5. c. licet Ecclesiarum, de præbend. lib. 6. & ibi Geminianus, Couarruuias variar. lib. 3. cap. 20. num. 8. & 9.* Parisius *lib. 7. quest. 14. num. 23.* Barbosa *part. 3. allegat. 69. num. 22.* vbi ponit pro cautela, quòd si vult admittere resignationes, exeat à curia, & ibi admittat ac conferat, & postea redeat.

Neque potest beneficia in curia Papæ vacantia prouidere. *d. c. licet 2. de præbend. lib. 6. & ibi Geminian. & Scribent. Lara de anniuersar. & capellan. lib. 2. cap. 10. num. 12.* Rebuffus

in praxi titulo de forma mandati Apostolici, fol. mibi 732. Garcia de benefic. part. cap. 11. num. 68. Text. singularis in Clement. si duobus 1. ut lite non contestat. & ibi Cardin. Barbosa in pastorali, part. 3. allegat. 57. num. 19. Parisius de resignat. lib. 2. quest. 16. num. 18. Anastasius, Germonius de indulgiis Cardinal. §. qua sublati. n. 34. Vgolinus de offic. Episcop. cap. 50. §. 2. num. 2. Lancellottus in templo lib. 2. cap. 5. §. 4. n. 23. Cardinalis Tuschus litera E. conclus. 263. num. 8. Franciscus de Pauinis de officio Capituli sede vacante, quest. 1. secunda partis, n. 6. Gambarus de off. Legati, lib. 4. n. 612. fol. 92. Hippolytus de Marsilis in l. final. ff. de iurisd. omn. iudic. num. 8. Valençuela conf. 57. incipit pro Domino Ferdinando, n. 2. & 4.

27 Sed fallit quando beneficia curata vacant in curia, sede Papali vacante, seu antea, & tempore vacationis non inueniantur collata, quia tunc ob animarum salutem, ne animarum cura tamdiu inpendenti sit, permittitur episcopo tum conferre beneficia, siue Episcopus in propria Dicecesi sit, siue in aliena, vel in curia Papæ, c. si Apostolica sedes 35. de prabend. lib. 6. & ibi Geminianus, Lara de annuversariis lib. 2. cap. 10. num. 8. & 9. Vgolinus, Barbosa supra. Rebuffus in praxi titulo de nominatione quest. 15. num. 28. vers. secundo fallit. Gonzales in reg. cancell. §. 5. proem. num. 125. cum sequentibus, & Gloss. 24. num. 117. & 117. Paulus Æmilius decisione 86.

28 Et hæc est ratio, quia Episcopo de iure communi pertinet prouisio Ecclesiarum, & beneficiorum suæ Dicecesis, in quo habet fundatam intentionem. c. ordinarij 3. de off. ordinarij lib. 6. Diaz de Luco regul. 24. ubi ponit aliquas limitationes, & cum

29

Apostolica sedes vacat, cessant omnia impedimenta & obstacula, ac etiam reseruaciones, ex quo dirigitur beneficiorum curatorum prouisio ad ius commune, hoc est, ad Episcopum, eo quod tunc omnes menses dicuntur Ordinariorum. Gonzales in reg. 8. cancell. de mens. & alternat. §. 5. num. 46. vsque ad 50.

Et ita verum est habere intentionem fundatam de iure communi in prouisione beneficiorum de Dicecesi, quod numquam ea priuari censentur nisi expressè exprimat. c. 1. de off. Legati, lib. 6. & idè si Cardinali indultum detur ad conferenda beneficia in aliqua Dicecesi vacante, non poterit virtute talis indulti conferre beneficia, quorum prouisio ad Episcopum spectat, ne illi fiat præiudicium in his quæ sibi competunt de iure communi. Gloss. in d. c. 1. de off. Legati, lib. 6. verbo ampliori. Alexander Ludouisius, postea Papa, decis. 291. incipit, deferente, n. 7. fol. 310.

Quando Episcopus beneficium confert in quo præuentio locum habet, seu timer, quod ne Legatus, Cardinalis, Nuncius Apostolicus, seu Papa, de illo per regulam præuentiois collationem faciat, & ne sua collatio inutilis reddatur, debet facere prouisionem per instrumentum celebratum coram Notario & testibus subscriptibus ibi: nam non sufficit sola episcopi subscriptio, & sui Secretarij (si non est Notarius,) quando agitur contra prouisum Apostolicum: quia timetur ne fraus interueniat in anticipanda data. Gonzales in reg. 8. cancell. §. 3. proem. n. 147. vsque ad 172.

Non potest episcopus imponere pensionem in beneficio, ne collatio inutilis

30

31

32

inutilis reddatur. c. 1. vt Ecclesiast. beneficia sine l. 5. tit. 16. part. 1. Antonius de Padilla in l. si illud. §. si de falcidia. num. 22. ff. de legatis 2. Molina de Hispaniar. primogenit. lib. 2. cap. 4. num. 21.

33 Neque potest dispensare cum minore decimum tertium annum non habente, ad obtinendum beneficiū simplex, requiritur enim quòd decimum quartum annum attingat, licet non sit impletus. Henriquez in summ. lib. 10. cap. 19. §. 2. Riccius in collatione ad decis. part. 4. collat. 860. & in praxi fori Ecclesiast. resolut. 325. num. 3. Azor instit. moralium part. 2. lib. 6. cap. 5. quæst. 7. in fine. Barbosa in pastorali, part. 3. allegat. 60. num. 75. cum sequenti. Gonzales in regula 8. cancellar. gloss. 5. in princ. num. 90. multos citat ipse Barbosa in remiss. ad c. 6. Concil. sess. 23. de reform. num. 1. fol. 63.

34 Potest conferre Dignitatem, seu Canonicatum Ecclesiæ collegiatæ habentibus decimum septimum annum. Riccius in praxi decis. 735. in 1. edition. & resolut. 512. in secunda, num. 3. Barbosa in pastor. part. 3. alleg. 60. num. 66.

35 Ad canonicatum seu dignitatem in Ecclesia cathedrali requiritur habere vigesimum secundum annum, in quo non dispensat episcopus. Emanuel Sa verbo beneficium, num. 31. Azor institut. moral. part. 2. lib. 2. cap. 5. quæst. 3. ante finem. Barbosa ubi proxime.

36 Non potest dispensare cum filiis Sacerdotum, vt ea beneficia immediatè obtineant, quæ patres habuerunt, vel in illa ecclesia. c. presentium, & ibi Gloss. verbo patriaris. c. conquereute. c. ex tua nobis. c. quoniam. c. ad extirpandas. c. Michael. c. cum decorem. c. ad abolendam. c. dilectus, de filiis Presbyteror. Mandosius signatur.

gratia, titulo de disp. ad beneficia in Ecclesia in qua Pater. Barbosa p. 3. allegat. 65. n. 30. fol. 342.

37 Non potest dispensare cum Parocho, ad hoc vt se absentare possit vltra bimestre, etiamsi interueniat causa studiorum, vel legendi cathedram, licet alius idoneus non inueniatur, vel exercendi officium Inquisitoris, vel Collectoris Apostolici, vt Congregatio declarauit anno de 1590. die 22. Februarij, super c. 1. Concil. de reformat. sess. 6. Argumento textus in c. 1. de off. Vicarij. Barbosa in remiss. ad c. 1. sess. 23. de reformat. num. 3. vsque ad 5. alios citans, & in pastorali part. 3. cap. 2. num. 81. Leo in thesauro part. 3. cap. 2. num. 9. cum sequentibus. Riccius in praxi decis. 364. num. 2. & decis. 502. Gonzales in regula 8. cancellar. gloss. 6. num. 251. & 254. & 265. & 266.

38 Et quando procedit aduersus Parochos non residentes, tenetur seruare eadem temporum interualla, quæ contra episcopos non residentes Concil. Trident. statuit. Garcia num. 32. & Barbosa allegat. 53. num. 104.

39 Dispensare potest Episcopus vt suæ Ecclesiæ canonici abesse possint per quatuor menses, si causa legitima adest. Barbosa in remiss. ad c. 1. sess. 23. num. 10. & ibi citat Dom. Comitolum Responsorum moralium lib. 1. quæst. 59. num. 2.

40 Requiritur licentia episcopi ad hoc, vt Canonici abesse possint per tres menses. Barbosa d. allegat. 53. num. 113. Garcia d. c. 2. num. 408.

41 Sed contrarium tenet Marzilla lib. 1. cap. 15. litera T. tit. 9. fol. 135. inquiring, non teneri requirere licentiam episcopi, sed quòd in casu quo omnes capitulares, seu maior pars canonicorum abesse velint, tunc episcopus debet declarare suum

- suum arbitrium, & deputare qui tunc debeant abesse, & qui remanere in Ecclesia pro seruitio, ne debito seruitio careat: vt Congregatio declarauit *super cap. 12. de reform. in communi sess. 24.* teste Marzila *supra.*
- 42 Relinquitur tamen Episcopi arbitrio deputare quo tempore, & hora, & de qua materia Canonicus Theologalis lecturus sit. Barbofa in *pastorali part. 3. alleg. 56. n. 6.*
- 43 Non potest Episcopus cogere obtinentes beneficia simplicia ad exhibendum aliquod personale seruitium, quia ex antiquissima consuetudine Ecclesie non tenentur nisi ad officium recitandum, & ad inferuendum per alios ab Episcopo approbatos. Barbofa *alleg. 53. num. 179.* Garcia *de benefic. cap. 2. p. 3. num. 9.*
- 44 Non potest Episcopus in sua Ecclesia creare dignitatem Cardinalitiam sine Papae licetia. Andreas Siculus *de praestantia Card. p. 1. basil. 1. num. 25.* Tufchus *liter. C. verbo Cardinali. conclus. 95. num. 5.* Lancellottus *in templo lib. 2. cap. 1. §. 4. num. 23.* Rodeanus *part. 1. cap. 22. tit. de simonia num. 1. fol. mihi 72.*
- 45 Quas praebendas creare, & quas suprimere de consensu Capituli possit, & quando & quomodo, Barbofa cum aliis *part. 3. alleg. 67. num. 9.*
- 46 Quas donationes, & alienationes de bonis Ecclesie facere possit. Rodeanus *de rebus Ecclesia non alienandis tom. 1. per totum.* Calderinus *consil. 1. de his quae fiunt à Pralato sine consensu Capituli, fol. 30.* latè Barbofa *in pastorali part. 3. alleg. 95. per totam.* vbi alios citat: vide etiam Crescentium *in decis. Rota decis. 1. alleg. 81. tit. de iureiurando fol. mihi 62.* Mandosius *signat. grat. tit. locadi indultum, fol. 105. a. 2. & 5. & tit. 1. de donationibus.*
- Potest etiam vt Apostolica sedis delegatus, si sibi necessarium visum fuerit, ob locorum distantiam, & ob magnam longitudinem, & incommoda erigere nouas parochias, etiam contradicentibus rectoribus alterius parochiae, & assignare nouiter constitutis congruam sustentationem ex fructibus Ecclesie matricis. Concil. Trident. *de reformat. sess. 21. cap. 4. vers. in his. c. ad audientiam 1. c. tua nos. cum gloss. verbo indigenti, de Ecclesis edificand. vel reparandis. c. precipim. 16. quest. 1.* Mandosius *signatur. grat. tit. erectiones.* Azor *instituit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 12. §. 7.* Rebuffus *in tract. de decimis.* Leo *in thesaur. part. 2. cap. 2. num. 68.* Riccius *in praxi decis. 554. in 1. edit. & resolut. 476. in 2. edit.* Barbofa *in pastorali part. 3. allegat. 68. num. 1.* & ibi citat Matthæum Suarez *in pract. de ordine visitandi cap. 4. num. 1.*
- Potest etiam ex legitimis causis vnire beneficia suae Diocesis, sicut vnire, de excessibus Pralator. c. exposuisti, de praebend. & dignitat. c. consultationibus. c. pastoralis, de donationibus. Clementina prima. §. ad haec, de statu Monachorum. Fuscus *de visitatione lib. 2. cap. 2. num. 19.* Azor *instituit. moral. part. 2. lib. 6. cap. 28.* habetur etiam in decisionibus Rotae in nouissimis diuersor. auditor. part. 2. decis. 133. per totam, fol. 669. Federicus de Senis *quest. 111. num. 8. fol. 58.* Garcia *de benefic. part. 1. cap. 2. num. 62.* Barbofa *in pastorali part. 3. allegat. 66. num. 3.* Ioannes Baptista, Cacialupi *de vnionibus num. 22.* Thomas Zerola *in praxi verbo vnio, part. 1. & part. 2. eodem verbo.* Vgolinus *de off. Episcop. part. 2. cap. 52.*
- Potest etiam erigere Seminarium in sua Diocesi, cuius erectio valdè necessaria, vt ibi adolecentes piè & Christianè alantur, iuxta formam

formam traditam in cap. 18. Concil. Trident. sess. 23. de reformat. Riccius in praxi decis. 489. num. 1. in prima editione & resul. 380. in 2. editione. Fuscus de visitatione lib. 1. cap. 16. num. 8. Gonzales in regula 8. cancell. gloss. 5. §. 7. num. 68. Barbosa in pastor. part. 3. alleg. 77. num. 1.

50

Sed licet ibi insinuet Concilium in cap. 18. sess. 23. debere Episcopum in erectione Seminarij procedere cum consilio duorum Canonico- rum seniorum, & grauiorum, quos

ipse elegerit, prout Spiritus sanctus suggeret, licet eorum consilium requirere teneatur; non tamen obligatur consilium eorum sequi, vt sacra Congregatio declarauit illis verbis: Episcopus tenetur explorare consilium à prædictis deputatis, non tamen tenetur eorum sequi consilium. Gonzales in regular. 8. cancellaria, glossa 46. num. 74. Barbosa supra num. 32. & in remiss. ad cap. 18. Concil. sess. 23. folio mihi 72.

F I N I S.

Deo optimo maximo honor & gloria
per sempiterna sæcula, Amen.

Nn

INDEX RERVM,
 VERBORVM, QVÆSTIO-
 NUMQVE PRÆCIPVARVM,
 QVÆ IN HOC OPERE
 continentur.

A

Abbatēs.

Abbatēs minores Ordines an possint conferre. cap. 6. parte 2. num. 8.

Abbatēs suis subditis dimissorias an concedere valeant: ibidem, num. 71.

Abbatēs ius mitræ & baculi habentes non possunt ordinare subditos sæculares; ibid.

Abbatēs sæculares ius mitræ & baculi habentes *noſe llaman* de iure *notro Señoria.* c. 10. p. 1. n. 25.

Abbatēs sæculares ius mitræ & baculi habentes, in sua Ecclesia, Capitulo, & choro, an possint gestare indumentum murellum, seu rubrum. ibid.

Abbas meliori ornatu vti debet quàm Conuersus; cap. 5. parte. 1. num. 24.

Absentia.

Absentia Episcopi maximè damnoſa; c. 9. p. 1. n. 41.

Abeſſe an possit Episcopus causa Reipublicæ, seu ecclesiæ: cap. 6. part. 1. num. 10.

Absentia trium mensium an dicatur absentia ad hoc vt Episcopus fructibus priuetur donec redeat: c. 6. p. 1. n. 16.

Absoluere.

Absoluere an possit Episcopus à delicto clausuræ: cap. 7. parte 2. num. 16.

Absoluere à suspensione ipso iure imposta in Concilio Tridentino an possit Episcopus, seu eius Vicarius: c. 8. p. 2. n. 40.

Absoluere vtrum valeat Episcopus illos, qui post votum solemne in religione emissum contrahunt. cap. 7. part. 2. num. 47.

Absoluere subditos an possit Episcopus extra Dioccesim: cap. 4. p. 2. num. 30.

Absoluere à censuris incurſis propter ingressum in monasteria Monialium vtrum liceat Episcopo. c. 7. p. 2. n. 17.

Absolutio.

Absolutionem excommunicationis consequentes vi, vel metu, nouam excommunicationem incurrun. c. 7. p. 1. n. 19.

Absolutio actus iurisdictionis est. ibidem.

Absolutio ab irregularitatibus an extendatur extra forum conscientia. ibid. n. 34.

Acceptare.

Acceptare alternatiuam in facultate episcopi est. c. 6. p. 1. n. 69.

Index rerum.

Acceptatio alternatiuæ quando
entrere incipiat. *ibid.*n.69

Adam.

Adam quare prius quàm mulier
à Domino reprehensus : in procem.
folio 3.

Administrare.

Administrare ante confirmatio-
nem an liceat Episcopo. part.1.c.3.
n.49.& 50.

Et utrùm si administrare nequit,
possit ea quæ Ordinis sunt, alio
Episcopo demandare. *ibid.*n.51.

Administrare potest Episcopus
promotus ad aliam Ecclesiam, do-
nec scientiam confirmationis ha-
beat. *ibid.*n.82.

Administrator Dei non ita coar-
ctandus est, sicut administrator ho-
minis. c.5.p.1.n.66.

Adrianus VI. Papa Hispaniam
gubernauit. c.6.p.1.n.31.

Ætas.

Ætas triginta annorum requiritur
in Episcopo. c.3.p.1.n.16.

Ætas quanta requiratur ad obti-
nendum beneficium simplex. c.10.
part.2.num.26.

Ætas qualis ad dignitatem, seu
canonicatum in ecclesia cathedra-
li. *ibid.*

Æris.

Æris intemperies, & quando lo-
cus aquarum inundatione graua-
tur, vel si prædones adsunt, quia
expelli non possunt, utrùm Episco-
pum excuset à residentia. cap. 6.
part.1.num.16.

Alexander Magnus Iaddo epi-
scopum Pontificio ornatu indu-
tum sibi occurrentem genibus fle-
xis adorauit. in procem. fol.5.

Aleatores.

Aleatores furibus & latronibus
assimilantur. c.5.n.9.p.1.

Aleator præsumitur uti malè sub-
stantia sua. *ibid.*

Aleatores idololatræ dicuntur.
ibid.

Alphonsus Perez Deguzman *el*
Bueno laudatur in Epistola dedica-
toria.

Alere.

Alere tenetur Episcopus quos
sine titulo ordinauit beneficij, pa-
trimonij, seu pensionis. cap.6.p.1.
num.45.

Alere tenetur Episcopus illum,
quem in Presbyterum ordinauit
sine titulo, licet ab alio esset ordi-
natus. *ibid.*n.61

Altaria.

Altaria & calices consecrare an
possint Abbates, & benedicere in-
dumenta diuino cultui necessaria.
*ibid.*n.73.

An hoc ab antiquo illis compe-
tat. *ibid.*n.75.

Altaria & calices consecrat Epi-
scopus. c.5.p.2.n.vlt.

In Altari ubi Episcopus celebra-
uit eo die, an alius ibi possit cele-
brare. c.3.p.2.n.23.& 24.

Altare viaticum an habere possit
Episcopus extra Diocesim, & an
in Diocesi. c.3.p.2.n.3.4.& 5.

Alba.

Alba quid significet. cap.3.part.2.
num.41.

Alternatiua.

Alternatiua ad quid concessa.
c.6.n.46.p.1.

Alternatiua quid sit. *ibid.*n.47.
Ad hoc ut Alternatiua perfrui
possit, quid requiratur. *ibid.*

In Alternatiua an aliquid de nouo
concedatur Episcopis. *ibid.*n.48.

Alternatiua de iure nouo an con-
cedatur Capitulo. c.6.p.1.n.52.

Alternatiua an perdatur per ab-
sentiam vnus diei extra Diocesim,
ad hoc ut beneficia tunc vacantia
referuentur Pontifici. *ibid.*n.57.

Alternatiua an amittatur per ab-
sentiam

sentiam, adèd vt postea quando rediit noua acceptatione opus sit. *ibid.* num. 59.

Alternatiuam an perdat Episcopus per totum mensem, si in principio mensis absens fuit à Diœcesi: singularis explanatio. c. 6. p. n. 60.

Alternatiuam in quibus casibus episcopus perdat remissiuè, *ibid.* num. 66.

Alternatiua morte Papæ concedentis, aut Episcopi accedentis finitur. *ibid.* n. 67.

Per translationem an perdat Episcopus Alternatiuam. *ibid.*

Alternatiua acceptata an possit Episcopus ab ea recedere, & vti mensibus sibi alias iure ordinario concessis. *ibid.*

Augustinus.

D. Augustinus quare venerabatur Hieronymum. c. 8. p. 1. n. 26.

Diui Augustini verba referuntur in honorem episcopalis dignitatis: in proœmio. fol. 5.

Angelus.

Angelus idem est quod missus: in proœmio in princ.

Angelis comparantur Episcopi, & quare. *ibid.*

Angeli quare in Ecclesia non exercent munus prælationis. *ibid.*

Antiqui Prælaturam, seu Principem Soli comparabant, & quare: fol. 2. in proœm.

Anima.

Anima non est ex traduce sicut corpus. c. 1. n. 20. p. 1.

D. Antonius Capata Inquisitor generalis, S. R. E. Cardinalis laudatur. c. 6. p. 1. n. 31.

Antistes dicitur episcopus. c. 9. part. 1. num. 6.

Ansequissus Senonensis episcopus secundus Papa vocabatur. cap. 11. part. 1. n. 29.

Amictum.

Amictum quid significet. cap. 3. part. 2. num. 40.

Annuli significatio, & quare collocatur in quarto digito. *ibid.* n. 56. & cap. 5. num. 42. & 43. & an eo vti possit extra Diœcesim. *ibid.*

Apud antiquos qualis mos circa mortuorum corpora sepelienda. *ibid.* num. 72.

Apostoli.

Apostolis an olim episcopus create, & sibi successores eligere licuit. cap. 11. p. 1. n. 13.

Apostolicus pater dicebatur episcopus. *ibid.* n. 8.

Apostoli fuerunt consecrati in episcopus in cœna magna, quando & in Sacerdotes ordinati. cap. 1. part. 1. num. 5.

Apostoli à Domino nostro Iesu in Cœna Iouis sancti fuerunt consecrati. *ibid.*

Apostoli fuerunt episcopi sine titulo. *ibid.* n. 7. & 8.

Apostoli dubitarunt de resurrectione Christi. *ibid.* num. 10.

Apostoli fuerunt subiecti Petro. *ibid.*

Appetere.

Appetere Episcopatum an sit licitum. in proœm. fol. 2. col. 3.

Appellare.

Appellare pro subditis, vel pro ciuitate sua an possit episcopus, sine ciuium mandato. c. 9. p. 1. n. 53.

Appellari an possit de Vicario generali ad episcopum. cap. 2. p. 2. num. 11.

Appellari de Vicario generali an possit ad episcopum, quando sit per viam reuersus à grauamine. c. 2. p. 2. num. 11.

Quòd appellatur de Vicario ad Archiepiscopum, & Episcopus illius Vicarij factus est Archiepiscopus.

Index rerum,

pus, an possit sententiam dicere in tali causa. p.2.c.2.n.21.& 22.

Archiepiscopus.

Archiepiscopus dum visitat Dioceses Suffraganeorum, an literas dimissorias eorum subditis possit concedere. p.2.c.6.n.78.

Archiepiscopus electus, confirmatus & consecratus, donec pallium accipiat non potest ante se facere portare crucem, vulgò *gion*. cap.3.part.2.num.75.

Archiepiscopus electus, confirmatus & consecratus Synodum congregare nequit donec pallium accipiat. c.1.p.2.n.19.

Archiepiscopus præsente Cardinali, S. R. E. vel Legato de latere, non debet facere portare coram se crucem, vulgò *gion*. ibid.n.27.

Archiepiscopus an possit concedere indulgentias per totam provinciam. cap.4.p.2.n.22.

Archiepiscopus electus, confirmatus & consecratus, donec pallium accipiat non dicitur Archiepiscopus, seu Patriarcha. cap.3.p.1.num.57.

Archiepiscopus Patriarcha confirmatus & consecratus, sed nondum palliatus, non potest vti coram se *gion*, neque Synodum congregare. c.3.p.1.n.53.

Neque potest degradare subditos, sed tantum beneficiis privare. ibid.num.54.

Archiepiscopus, seu Patriarcha confirmatus, & consecratus ea quæ Ordinis sunt alio episcopo demandare potest, donec pallium accipiat. ibid.n.52.

Archiepiscopus Toletanus nunciaciones quæ in morte episcoporum Regi, seu eius locum tenenti fieri debebant, & præsentabat ad ecclesias Cathedrales de commis-

sione Regia. c.3.p.1.n.4.
Archiepiscopus Toletanos Hispaniæ episcopos confirmabat. ibid. num.46.

Archiepiscopus Toletanus totius Hispaniæ Primas. ibid.n.46. & c.10. num.29.part.1.

Archiepiscopus Toletanus est Cancellarius maior Castellæ: & à quo tempore. c.10.p.1.n.31.

Archiepiscopus Toletanus dicitur Patriarcha, & habet privilegia quatuor veris Patriarchis concessa. ibid.num.27.

Archiepiscopus Toletanus de iure nostro licet Cardinalis non sit, *sellama Señoria* illustrissima. ibid. num.26.

Archiepiscopus Toletanus dicebatur per excellentiam Archiepiscopus totius Hispaniæ. ibid.n.29.

Archiepiscopum consecratum sed nondum palliatum offendentes excommunicationem incurrunt. c.3.p.1.n.58.

Aaron.

Aaron primus Sacerdos dictus est. c.1.n.2.

Locum quem Aaron obtinebat habent episcopi in Ecclesia. cap.9. part.1.num.9.

Ars.

Ars nulla doceri præsumitur nisi intenta prius meditatione discatur. c.2.p.1.n.3.

Cum Asino & boue nõ arandum, cur dictum. c.6.p.1.n.26.

Auxiliantes, seu favorem præstantes persecutoribus episcoporum, seu illi qui impediunt eorum iurisdictionem, excommunicationem incurrunt ipso iure. c.7.n.12.p.1.

Aries.

Aries dicitur episcopus, & quare. c.9.p.1.n.45.

Et Adnocatus. ibid.2.47.

Baculus

B

Baculus.

B Aculi pastoralis significatio.
c. 3. p. 2. n. 55.

Baculo pastorali an utatur Papa;
& ibi refertur historia ob quid non
utatur. *ibid.* n. 60.

Baldachinum.

Baldachinum thronum seu so-
lium an habere possint episcopi in
sua Ecclesia, & etiam in præsen-
tia Proregis. c. 12. p. 1. n. 41.

Baldachinum thronum & solium
utrùm habere possint Abbates san-
cti Benedicti, Bernardi, aut Basilij,
etiam in Ecclesiis sui Ordinis. *ibid.*
p. 1. c. 2. n. 43.

Balsamum.

Balsamum Indorum an sit verum
balsamum. c. 5. p. 2. n. 9.

Balsamum an sit de necessitate
sacramenti Confirmationis. *ibid.*

Balnea.

Balnea intrare an liceat Episco-
po. c. 5. n. 12. p. 2.

Barbariæ opinio refutatur. cap. 1.
n. 15. 24. & 47.

Beatissimus Pater vocabatur
episcopus. c. 11. p. 1. n. 6.

Diui Bernardini Senensis miracu-
lum, & verba referuntur. p. 1. c. 10.
num. 4.

Beneficia.

Beneficia in curia Papæ vacantia
nequit episcopus conferre. c. 10. p. 2.
num. 21.

Beneficia electi in Episcopum ad
hoc ut vacarent, de iure antiquo
quid requirebatur. c. 3. p. 1. n. 68.

Hodie quando dicantur vacare.
ibid.

Beneficium an debeat quis per-
dere donec fuerit assequutus se-
cundum. *ibid.*

Beneficia electi in Episcopum li-
cèt conferantur statim cum confir-
mantur, verè tamen quando vacare
dicantur. c. 3. p. 1. num. 71.

Beneficia electi an possint renun-
tiare in fauorem tertij. *ibid.* n. 12.

In Hispania quid seruetur circa
hoc. *ibid.*

Beneficia renuntiare Episcopus
titularis, aut qui possessionem adi-
pisci nequit, non cogitur. *ibid.*
num. 75.

Beneficia olim liberè confere-
bant episcopi. c. 6. p. 1. n. 42.

Beneficiorum reseruatio ad quid
introducitur. c. 6. p. 1. n. 43.

Beneficia quæ nõ sunt libera colla-
tionis an in prouisione eorum
possit uti Episcopus alternatiua.
ibidem.

Beneficia quorum prouisio ad
Episcopum & Capitulum spectat
per turnum diuisum, an gaudere
possint alternatiuæ priuilegio. n. 54.
ibidem.

Beneficia simultaneæ collationis
quando diuisa sunt per turnum,
gaudere potest episcopus alternati-
ua. n. 53. *ibid.*

episcopus an gaudere possit al-
ternatiua in prouisione Beneficio-
rum si non sunt diuisa per turnum,
sed per choros. *ibid.* n. 54.

Beneficia per resignationem va-
cantia an conferre possit Episcopus
ad preces resignantis. c. 10. p. 2. n. 18.

Beneficia vacantia in curia Papæ,
sede Papali vacante, seu non pro-
uisa tempore vacationis, an confe-
rat episcopus. *ibid.* n. 22.

Si Beneficium non confert Epi-
scopus in mense suo per alternati-
uam, an collatio vitietur, adèd ut
postea illud conferre non possit.
c. 6. n. 70.

Beneficia conferre, aut beneficiis
priuare an possit Vicarius episcopi
virtute

Index locorum,

virtute generalis concessionis. c.2. p.2.n.14.

Beneficij collatio facta eo die à Vicario, in quo episcopus etiam illum alteri contulit, ignorantes, cuius collatio valida. c.2.p.2.n.19.

Beneficij resignatio admissa à Vicario ignorante mortem Episcopi, seu renuntiatione eo tempore facta, quo ipse admittebat, an valida. ibid.n.20.

In Beneficiorum collatione an concursus adhiberi debeat. cap.10. part.2.num.1.

Beneficia conferre potest episcopus extra Diocesim. c.4.p.2.n.30.

Benedictio.

Benedictio episcopalis peccata venialia dimittit. cap.3.p.2.n.78.& cap.4.num.6.

Benedictionem simplicem dare itinerantibus an possit Episcopus extra Diocesim. ibid.

Per Benedictionem solemnem quam emittunt Episcopi, cum verbis, *Sit nomen Domini benedictum*: & per simplicem, quæ datur itinerantibus, an quadraginta indulgentiarum dies concedantur. c.4.p.2.n.6.

D. Benedictus laudatur. cap.6. parte 2.num.75.

D. Benedicti corpus ubi requiescat. ibid.

D. Bernardi verba referuntur. c.1. parte 1.num.51.

Bigamia.

Bigamia similitudinaria quæ dicitur. ibid.n.39.

Cum Bigamo similitudinario an dispenset episcopus. ibid.n.39.

Cum Bigamo an dispensare possit Episcopus, quoad minores Ordines. c.7.p.2.n.41.

Bonus.

Bonus Pastor animam suam dat pro ouibus, in procem. fol.3.col.2.& cap.6.part.1.num.20.

Bonifacius VIII. erubescerebat quando episcopos in Cardinales eligebat. c.1.p.1.n.46.

Episcopi olim cardinalari recubabant. ibid.

Bonifacij VIII. tempore Cardinalitia dignitas aucta. c.1.n.46.

Brachium sæculare invocare potest episcopus, & utrum tunc teneatur ostendere iudici sæculari cognitionem summariam, ex qua constet iuste petere auxilium. c.12. part.1.n.57.&58.

Breuitas vitæ describitur. c.5. part.1.num.47.

C

Caligie.

Caligis an uti possit episcopus. cap.3.par.2.num.34.

Calvinus carpitur. c.8. p.1.n.24.

Capilli.

Capilli Ecclesiæ dicuntur Episcopi, quare, in procemio.

Capilli fortitudinem significant. ibid.

Capilli capitis ornamenta sunt. ibid.

Capillis quare Episcopi assimulentur. ibid.

Capilli non habent virtutem ullam nisi à capite recipiant. ibid.

Capitulum.

Capitulum Ecclesiæ Cathedralis non potest gaudere alternatiua. c.6.p.1.n.55.

Capitulo ecclesiæ Cathedralis competit deputare Vicarium sede vacante. c.4.p.1.n.1.

Capituli consensum requirere tenetur episcopus ad statuta condenda, non verò eum sequi. cap.1. p.2.n.31.

Capitulum ecclesiæ Cathedralis, Canonici, Dignitates & Capellani

lani accedere debent vsque ad cubiculum Episcopi, quando in Pontificalibus celebraturus est. cap. 3. part. 2. num. 29.

Capitulum sede vacante, seu eius Vicarius, an possit dispensare super irregularitatibus. c. 7. p. 2. n. 60.

In Capella Papæ qui primum obtineant locum, Episcopi, aut Cardinales. c. 1. p. 2. n. 52.

Carnalibus postpositis affectibus debet Episcopus procedere in subditorum causis in procem.

Caput.

Caput sui Capituli dicitur Episcopus, cum quo vnum corpus facit; sicut Papa cum Cardinalibus. c. 8. p. 1. n. 37.

Caput totius Diœcesis dicitur Episcopus. ibid. n. 37.

Caput totius Diœcesis quare dicitur Episcopus. c. 1. p. 1. n. 49.

Caput humano corpori insertum deorsum influit. ibid.

Caput est fons omnium sensuum. ibid.

Cardinales.

Cardinales S. R. E. pars corporis Papæ dicuntur. c. 1. p. 1. n. 15.

Cardinales iurant fidelitatem, & tueri Romanam ecclesiam, & si opus fuerit pro eius defensione sanguinem effundere. ibid. n. 16.

Cardinales non considerati vt Diaconi, seu Presbyteri, sed iuxta eorum ministerium, sunt de iure positio. ibid. n. 25.

Cardinalium munus in principio suæ creationis quale. ibid.

Cardinalium origo, seu institutio describitur. ibid. n. 33. & c. 8. p. 1. num. 30.

Cardinalatus an sit dignitas, seu officium. ibid. n. 37.

Cardinales quo tempore cœperunt vti galero, & indumentis rubris. c. 5. p. 1. n. 28. & 29.

Cardinales regulares olim non gestabant pileum rubrum, sed nigrum. c. 5. p. 1. n. 29.

Cardinalis regularis si factus Legatus à latere mare transeat, poterit vti veste rubea, galero, & pileo eiusdem coloris, ac palafredo albo, & cæteris insigniis Legato sæculari competentibus. ibid. n. 52.

Cardinales an habeant menses reservatos, aut egeant alternatiua. c. 6. p. 1. n. 49.

Cardinales à Papa vocantur filij. c. 8. p. 1. n. 15.

Cardinales ex persona Episcoporum consequuntur honorem, quod ex se singulariter non possunt. ibid.

Cardinales quare vocentur fratres quando eos permixtim alloquitur Papa. ibid.

Cardinalatus nihil adiicit Presbyteratui, nisi paucissimam qualitatem. ibid. n. 30.

Cardinales an celebrare possint ante auroram, vel post meridiem, aut sibi facere celebrari. p. 2. cap. 3. numero 12.

Cardinales sæculares possunt testari de eo stipendio quod sibi datur intuitu galeri Cardinalitij. part. 1. c. 13. n. 34.

Cardinales possunt conuocare Concilium generale, quando contententes de Papatu renuissent. c. 1. p. 2. n. 14.

Cardinales coram Papa rochetum coopertum gestant. c. 1. p. 2. n. 28.

Cardinalis filius Regis in sedendo, & in aliis actibus, an præferri debeat Cardinalibus antiquioribus. c. 1. p. 2. n. 49.

Cardinales dum sunt in conclauis quare non vtantur pluribus ferculis. c. 5. p. 1. n. 19.

Cardinales quo anno cœperunt eligere Papam exclusis episcopis. c. 11. p. 1. n. 38.

Index rerum,

Cardinales centum indulgentiarum dies concedere possunt. cap. 4. p. 2. n. 8.

Cardinalium sacrum collegium an vacante Papali sede indulgentias concedere possit. c. 4. p. 2. n. 33.

Cardinales minores Ordines an conferre possint. c. 6. p. 2. n. 9.

Cardinalatus dignitatem an creare possit Episcopus. c. 10. p. 2. n. 38.

Cardinalis Baronij locus apud Spondaneum refertur. c. 5. p. 1. n. 19.

Cardinales eadem vestimenta gestabant olim quàm ceteri clerici. c. 5. n. 28. p. 1.

Carmelitana discalceatorum religio maximè laudatur. cap. 10. n. 4. parte 1.

In Cælo in superiori loco sedet Diuus Ioseph. c. 10. p. 1. n. 4.

Carolus quartus propter Cardinalem de Colonna quotidie in eius aduentu assurgebat. c. 8. n. 39. parte 1.

Clarissimus dicitur Episcopus. c. 10. p. 1. n. 16.

Claues regni cælorum quare traditæ Petro, & Apostolis, post resurrectionem, non antea. cap. 1. n. 10. parte 1.

De Causa Pontificis mortui quis cognoscere debeat. n. 17. c. 1. p. 2.

Causa quæ iusta dicatur ad concessionem indulgentiarum. parte 2. cap. 4. num. 6.

Cantilenæ in mensa Episcopi interuenire non debent. cap. 5. p. 1. num. 16.

Canonici.

Canonici regulares vnde dicti. ibidem.

Canonicorum regularium habitus qualis. c. 5. n. 46. p. 1.

Canonicos duos secum habere potest Episcopus pro seruitio, non pro voluptate etiam extra Diocesium, & lucrantur distributiones

quotidianas. c. 5. p. 1. n. 80

An habeat locum tam in Canonico doctorali quàm Magistrali. c. 5. n. 80. p. 1.

Si Episcopatus redditus sufficientes sint, non debet abstrahere Canonicos. ibidem.

Canis dicitur Episcopus. c. 9. p. 1. num. 44.

Causa an aliqua inueniri possit quæ Episcopum habilem reddat ad hoc quòd alternatiua gaudere possit dum abest à Diocesi. cap. 6. n. 56. parte 1.

Quædam Cæremoniæ quæ in consecratione Episcopi fiunt quid significant in processum.

Canonici & Dignitates Ecclesiæ cathedralis assistere, & inferuire debent Episcopo suo Pontificalia exercenti. p. 2. c. 3. n. 29.

Canonicos & Dignitates qui Episcopo inferuire debent, quis eligere debeat. ibid. n. 31.

Cum Canonicis an dispenses Episcopus, vt se absentare possint per quatuor menses. c. 10. p. 2. n. 33.

Canonizatio apud Romanos qualiter celebrata. c. 3. p. 2. n. 72.

Claues dispensandi habent Episcopi. c. 4. n. 1. p. 2.

Clericus.

Clericus scribens Episcopo debet reuerenter subscribere, & vocare eum Patrem, non fratrem, seu socium. p. 1. c. 6. n. 19.

Clerus an possit iure proprio eligere sibi Episcopum. c. 3. p. 1. n. 2.

Clericus fori priuilegio an renunciare possit. c. 4. p. 2. n. 25.

Clericorum exemptio à iurisdictione laicorum, an de iure diuino. ibidem.

Cum Clerico in sacris constituto pugnante in bello iusto an dispenses Episcopus. capite 7. parte 2. num. 55.

Carcer.

Carcer.

Carcerem an habere possit episcopus. c.12.n.49.p.1.

Quis fuit primus qui concessit episcopis quod Carcerem habere possint. ibid.n.50.

Celebrare.

Celebrare in altari portatili an possit Episcopus. c.3.p.2.n.7.

An possit Episcopus concedere aliis licentiam celebrandi in altari portatili in domo priuata. ibid.

Celebrare extra Diocesim sine licentia ordinarij an possit Episcopus. ibid.n.10. & tunc an possit in sine Missæ vti benedictione cum verbis *Sit nomen Domini benedictum*, ibid. n. 11. Cum primum populum salutat, debet dicere *Pax vobis*, ibid. numero 14.

Celebrare ante auroram, vel post meridiem, aut sibi facere celebrare an possit episcopus. ibid.n.12.

Celebrare sine præsentia trium Diaconorum non debet episcopus. ibid.n.16.

Capite cooperto an debeat stare episcopus dum celebrat. ibidem, num.17.

Solum & baldachinum debet parari episcopo quando solemniter celebraturus est. p.2.c.3.n.33.

Celebrare potest episcopus in loco exèpto suæ Diocesis, aut prouinciæ, etiam cum pallio, ibidem, num.69. & populum solemniter benedicere, cum verbis *Sit nomen Domini benedictum*, & habere Canonicos qui ei assistant. ibid.

Celebrare extra Diocesim cum Pontificalibus ornamentis, & populum solemniter benedicere cum verbis, *Sit nomen Domini benedictum*, an liceat Episcopo sine licentia ordinarij. c.3.p.2.n.75. & 76.

Ciues, & Ciuitas.

Ciues Romani qualiter examina-

bantur antequam reciperentur in republica. c.2.p.1.n.5.

Ciuitas interficiens electum confirmatum nondum consecratum non plectitur eadem pœna quasi interfecisset consecratum. c.3.p.1. num.60.

Cibus vetitis vti potest Episcopus quando Ciuitas de eius licentia permittitur. c.5.p.1.n.77.

Ciuitas non est, neque hoc nomen meretur, quæ episcopum non habet. c.6.p.1.n.3.

Ciuitas interficiens Episcopum aut percutiens, priuatur dignitate episcopali. c.7.p.1.n.16.

Ciuitas an perdat nomen si priuatur dignitate episcopali. ibidem, num.18.

Ciuitas non potest excommunicari. c.7.n.16.

Ciuitas non est, neque hoc nomen meretur quæ Episcopum non habet. p.1.c.6.n.3.

Citari.

Citari vt coram aliquo compareat iudice an possit Episcopus. c.12.p.1.n.20.

Citari à nullo iudice possunt Episcopi residentes, nisi de expressa commissione Papæ. c.6.p.1.n.73.

Citari vt compareant episcopi in Curia Romana ex quibus causis possint. c.7.p.1.n.3.

B. Cyrillus Alexandrinus Papa, & totius vniuersalis Ecclesiæ iudex nuncupabatur. c.11.p.1.n.29.

Chirothecæ quid significent. p.2. n.49.c.3.

Et quid Castula. ibid.n.50.

Clausula illa, seu communis præctica loquendj, D. Ioannes Dei & Apostolica sedis gratia Episcopus Auriensis, quomodo intelligenda. c.8.p.2.n.4.

Christus.

Christus an desineret esse sum-

Index rerum,

mus Sacerdos, ex eo quod dicitur, quod transtulit Sacerdotium ex se in Petrum, & Apostolos. c. 1. n. 4. p. 1.

Christus ipse per se dum vixit fidem firmavit. *ibid.*

Christus idem Episcopus in mundo reliquit, ut mundum illuminarent. *ibidem.*

Christus Sol iustitiae dicitur. *ibid.*

Christus quare ante passionem non tradidit Petro claves regni caelorum. *ibidem.*

Christus fuit episcopus. c. 8. p. 1. num. 16.

Christus Redemptor noster, Dominus Iesus appellatur ab Apostolo. c. 10. p. 1. n. 5.

Christus oratione sua impetrauit ne vnquam deficeret fides Petri. *ibidem.*

Chrisma.

Chrisma consecrari sine Missa non potest. c. 5. p. 2. n. 11.

Chrysmatis Confirmationis quis sit vnicus Minister iure diuino. c. 5. p. 2. n. 7.

Chrisma quo die consecrari debeat. *ibid.* an peccet Episcopus qui illud consecrat in mortali culpa existens. *ibid.* n. 12.

Chorepiscopi.

Chorepiscopi quale officium erat in Ecclesia antiquitus. c. 3. p. 1. n. 40.

Chorepiscoporum loco an Episcopi titulares successerunt. *ibid.*

Chorepiscopi cur extincti. c. 6. p. 1. num. 26.

Diui Chrysostomi verba referuntur. in proem. fol. 3.

Constantinus.

Constantinus Imperator singulare exemplum dedit circa venerationem Episcoporum. *ibid.*

Constantinus Imperator confedere noluit in Nicena Synodo sine venia Episcoporum. *ibid.*

Constantinus Imperator se Epi-

scopum nominabat. *ibid.*

Concedere & transferre idem. c. 1. n. 4. p. 1.

Consiliarij.

Consiliarij Regis iurant fidelitatem. *ibid.* n. 16.

Consiliarij Regis pars eius corporis sunt. *ibid.*

Confirmare Episcopos cui liceat. 3. num. 57.

Continentia an sit de iure diuino episcopatu annexa. c. 3. p. 1. n. 66.

Consecratio.

Consecratio Episcopi intra tres menses fieri debet, numerando à die notitiae confirmationis. c. 4. n. 2. p. 1.

Consecratio Episcopi quo die fieri debeat. p. 1. c. 4. n. 13.

Cósecrationis in die quali cultus & ornatu incedere solebant Episcopi. *ibidem.* num. 1.

Consecrandus Sacerdos debet esse. *ibidem.* n. 3.

Consecrandus Sacerdos quod sit, an sit de iure positivo. *ibidem.* numero 4.

Episcopus Consecratus qui Sacerdotalem Ordinem non habet, quae exercere nequeat. *ibid.* n. 5.

Consecratio Episcopi tres requirit Episcopos. c. 4. n. 15. p. 1.

Consecrari simul an possint tres aut quinque Episcopi. *ibid.* n. 16.

Episcopus qui alium Episcopum cósecrat debet ipse praecise Missam celebrare, neque potest alio Episcopo delegare ut celebret. *ibid.* n. 18.

Dum Episcopus consecratur, an Acolytum ordinare possit. *ibidem.* num. 19.

In Conuiujs impuritas contrahitur. c. 5. p. 1. n. 17.

Concilium Tridentinum an vetet quod Episcopus habito respectu ad quantitatem redditus viuat. c. 5. numero 18. p. 1.

Caudam an possint Episcopi facere

cere sibi portari à Capellano extra
Dioecesim. c. 5. p. 1. n. 43. & an possit
etiam in præsentia cuiuslibet ma-
gni Principis sæcularis. ibid. n. 44.

Confessor.

Confessorem sibi eligere an pos-
sit episcopus. c. 5. p. 1. n. 73.

Confessor Episcopi, à quo reci-
piat potestatem. ibid. n. 74.

Confessorem eligere an possit
confirmatus non consecratus, sus-
pensus aut titularis. ibid.

Si Episcopus vult absolui virtute
inibilei, in quo cauetur quòd eliga-
tur Confessor approbatus, quid fa-
cere debeat. ibid.

Confessario suo potest Episco-
pus committere potestatem absol-
uendi à casibus reseruatis vt secum
dispenset. ibid. n. 76.

In casus reseruatos à seipso non
incidit Episcopus, quia in se iuris-
dictionem non habet. ibid. n. 78.

Confessiones audire extra Dioe-
cesim an possit Episcopus sine li-
centia ordinarij. p. 2. c. n. 80.

Confessarius Episcopi potest cum
eo dispensare in irregularitatibus,
& delictis occultis, super quibus
ipse potest cum aliis. p. 2. c. 7. n. 56.

Constitutionibus suis non ligatur
Episcopus. ibid. n. 78.

Consiliarius Regis an possit esse
Episcopus. c. 6. p. 1. n. 34.

In Concilio interrogatus Episco-
pus quid respondere debeat ne irre-
gularitatem incurrat. c. 6. p. 1. n. 35.

Columna Ecclesiæ dicitur Epi-
scopus. c. 8. n. 39. p. 1.

Cor.

Cordi comparatur Episcopus.
c. 9. p. 1. n. 48.

Cor fons est omniū sen suum. ibid.

Conlendissimus Pater appellatur
Episcopus. c. 11. n. 8. p. 1.

Creare Episcopos licebat olim
Episcopis. p. 1. c. 11. n. 12.

Concilium.

In Conciliis generalibus Episco-
pi præsidebant. ibid. n. 29.

Concilium generale congregare
res satis laboriosa. ibid. n. 38.

Concilia generalia tempore Apo-
stolorum fuerunt. p. 2. c. 1. n. 1.

In Concilio generali qui congre-
gentur. ibid. n. 3.

Concilium generale Episcopo-
rum legitimè congregatum potest
cognoscere de controuersia orta
inter contententes de Papatu. c. 1.
p. 2. n. 13.

Concilium generale in omni eo
quod attinet ad vniuersum statum
Ecclesiæ est iudex competens Papæ.
ibid. num. 15.

Contra Concilium an dispense-
t Episcopus. p. 2. c. 8. n. 4. & 5.

Concionator.

Concionatores eligere Episcopo
ob quid permissum. ibid. n. 84.

Concionatores an eligat ciuitatis
communitas, aut Capitulum Eccle-
siæ. ibid. n. 85.

Gratificare seu pensionem solue-
re Concionatoribus quis debeat.
ibidem.

Compellere potest Episcopus
laicos vt statuta contra libertatem
Ecclesiæ seu clericalis status reuo-
cent promulgata. ibid. n. 42.

An possit ipse propria autori-
tate tale statutum annullare. ibid.

Communitas alicuius loci an
possit petere se tueri in possessione
vt ibi resideat vicarius. c. 2. p. 2. n. 5.

Commissarius Cruciatæ an dis-
pensare possit in impedimentis
mattimonium dirimentibus. c. 8.
p. 2. n. 19.

Cum contrahentibus in grade
prohibito an dispensare possit Epi-
scopus. ibid. n. 9.

In Cognatione spiritali an dis-
penset Episcopus. c. 8. p. 2. n. 20.

Index rerum,

Cum coniuge etiam dispensat qui extra necessitatis casum filium aut baptizarunt, aut in Baptismo seu Confirmatione susceperunt, ad hoc ut debitum petere possint. *ibid.*

Collatio.

In Collatione parochialium an concursus interuenire debeat, si qui opponitur Licentiatus, aut Doctor est, seu Vicarius Episcopi. p.2.c.10.n.6.

In Collatione parochialium iurispatronatus an concursus interuenire debeat. *ibid.*n.1.

Curatus.

Curati olim Cardinales appellabantur. c.8.p.1.n.30.

Curatus suæ Diœcesis dicitur episcopus. c.9.p.1.n.37.

Curatus an possit dare licentiam suis parochianis quod indulgentias percipiant ab aliis Episcopis. c.4.p.2.n.20.

Custos ciuitatis dicitur Episcopus. c.9.p.1.n.45.

Cultus Dei & Episcopi quare copulentur in proœm.

Cudentes falsam monetam qua pœna feriri debeant. c.6.p.1.n.36.

Crucem auream catenulis aureis infertam, & reliquiis Sanctorum imbutam portat Episcopus: & quare. c.3.p.2.n.43.

Concessio.

Concessa in fauorem renunciari possunt. *ibid.*n.25.

Concessio indulgentiarum actus iurisdictionis voluntariæ. *ibidem*, numero 30.

Capitulum sede vacante indulgentias an concedere valeat. cap.4.p.2.n.31.

Confirmatio.

Confirmare potest episcopus extra Diœcesim præsentatos per patronos, & etiam in curia Papæ. *ibid.*

Confirmare debet Episcopus subditos suos sub peccati grauissimi pœna. c.5.p.2.n.11.

Confirmationis Sacramenti Episcopus est iure diuino vnicus minister. *ibid.*n.1.

Confirmare an possit Episcopus omnes ad se venientes, licet non subditos. *ibid.*n.17.

Criminosus.

Criminosus nemo præsumitur nisi probetur. c.6.p.2.n.14.

Cum Criminoso an dispenset episcopus, seu cum homicida, si delictum ad forum contentiosum est deductum, & ibi absolutus est. c.7.p.2.n.10.

Cum conuictis de Crimine nefando an dispenset Episcopus. c.7.p.2.*ibid.*

D

Dalmatica.

Dalmatica, qua vitur episcopus dum pontificaliter celebrat, quid significet. p.2.c.3.n.48.

Denominatio semper à nobilitate fit. c.1.n.42.p.1.

Decanus, & Capitulum ecclesiæ cathedralis eligebant olim episcopum venia Regis habita. c.3.part.1.num.4.

Desiderare.

Desiderare episcopatum ut proficit, meritorium est. *ibid.* n. 30. sed securius erit respuere. n.31.

Desiderare Episcopatum appetitur deliberato peccatum est, si sit ob reditus aut honores, ut finem. n.32. *ibidem.*

Degradare.

Degradare an possit Archiepiscopus seu Patriarcha antequam pallium accipiat. c.3.p.1.n.34.

Ad Degradationem quæ solemnitas

- nitas requiratur. *ibid.*n.55. scopatus. c.1.n.40.p.1.
- Deus.*
 Deus nobilissimus est; est moris nobilium donare. c.5.p.1.n.66.
 Deus, Angelus, & Stella dicitur Episcopus. c.9.p.1.n.21.
 Dij appellantur episcopi, & quare. in procem.
- Defensor.*
 Defensor ciuitatis erat quasi illustris. c.10.p.1.n.38.
 Defensor ciuitatis dicitur episcopus. *ibidem.*
 Deponere & priuare Episcopos suffraganeos olim licebat Archiepiscopis ac Patriarchis. c.11 part. 1. num. 14.
 Delinquentes punire potest Episcopus per delegatum laicum. c.12. p.1.n.55.
 Delegatus an possit procedere in causa ad instantiam partium mortuo delegante. c.2.p.n.26.
 Defuncti voluntatem an commutare possit Episcopus concurrente legitima causa. c.2.p.2.n.47.
- Dedicatio.*
 In Dedicacione Ecclesie quot indulgentiarum dies, aut annos concedere possit Episcopus, & quid si ibi plures assistant episcopi dedicantes. c.4.p.2.n.3.
 Si Episcopi assistentes in Dedicacione quilibet annum indulgentie concedant, quare concessio erit valida. c.4.p.2.n.9.
 Delictum occultum quale dicatur. c.7.p.2.n.11.
 Denuntiationes matrimoniales an remittere possit Episcopus. c.8. p.2.num.27.
- Dignitas.*
 Dignitas episcopalis inter ceteras ecclesie Dei ita caput effert sicut cupressus inter viburna. in procemio. in pr.
 Dignitas dignitatum dicitur Episcopus. c.1.n.40.p.1.
 Dignitas episcopalis non debet constitui nisi in magnis populis, & quare. c.6.n.1.& 4.
 Diuisio Episcopatus quo tempore facta, & an de iure positiuo. c.6. p.1.n.8. & c.8.p.1.n.4.
 Diebus Dominicis & festiuis debet Episcopus assistere diuinis officiis. c.6.p.1.n.17.
 Dignitas episcopalis fuit ordinata in veteri lege ante aduentum Christi. c.8.p.1.n.19.
 Dignitas Episcopalis est prima post Papatum. c.8.p.1.n.25.
 Dignitas episcopalis maior est Regia & Imperatoria. *ibid.*n.33.
 Dignitatis episcopalis definitio. c.9.n.1.p.1.
 Dignitas Adelantatus Regis curie æquiparatur episcopali dignitati. c.10.n.21.p.1.
 Dignitas Cancellarij magni Castellæ quanta sit ostenditur remissiuè. *ibid.*n.32.
 Dignitas Episcopalis Apostolatus, & Apostolica sedes nuncupabatur. c.11.p.1.n.8.
 Dignitas Episcopalis an liberet à conditione seruili, & à patria potestate. c.12.p.1.n.7.
 Quod accipiendum est ad nociua, non ad utilia. *ibid.*n.8.
 Dignitatem dicitur habere Vicarius episcopi. c.2.p.2.n.7.
 Dignissimus Pater appellatur Episcopus. c.11.p.2.n.8.
 Diem solemnem an instituere possit Episcopus in honorem sancti canonizati aut beatificati. *ibid.* num.20.
 An ad hoc requiratur populi, aut cleri consensus. *ibid.*
 Dilatio in electione Papæ maxime vitanda. *ibid.*n.38.
 Nomine Dignitatis non comprehenditur Episcopalis dignitas. c.12.

Index rerum,

cap. 12. num. 2. part. 1.

Minorem Dignitatem an obtinere possit Episcopus. *ibid.* n. 37.

Extra Diocesim quibus indumentis uti possit episcopus sine licentia ordinarij. c. 3. p. 1. n. 43.

Dispensare.

Dispensator honorum ecclesiasticorum dicitur Episcopus. c. 9. p. 1. num. 50. & defensor pauperum, & viduarum, ac tutor pupillorum. *ibid.* n. 54.

Dispensare in votis an possit Vicarius episcopi ex generali commissione. c. 2. p. 2. n. 17.

Dispensare an liceat Vicario in impedimentis occultis matrimonium dirimentibus. *ibid.* n. 16.

Dispensare contra constitutiones suas ac synodalia statuta etiam iurata, an possit Episcopus. c. 1. part. 2. num. 44.

Dispensare potest in statutis episcopi antecessorum, quamvis iurasset ea non reuocare, aut in eis dispensare. *ibid.* n. 45.

Dispensare potest Episcopus in omnibus suspensionibus, irregularitatibus, & delictis occultis, & in aliis casibus occultis etiam sedi Apostolicæ reservatis. part. 2. cap. 7. num. 1.

Dispensare an possit episcopus cum filio suo illegitimo, quoad minores Ordines, & simplex beneficium. c. 10. p. 2. n. 15.

Dispensare an possit Episcopus cum administratoribus qui rationem non præstiterunt, ut sacrum Ordinem suscipere possint. part. 2. c. 7. n. 53.

Dispensare an possit Episcopus virtute textus in c. 6. Concilij, si in sua Diocesi Concilium non est receptum. *ibid.* n. 23.

Dispensare an possit Episcopus cum subditis extra Diocesim. *ibid.*

num. 21. & 22.

Dispensatio an extendatur extra forum conscientiae. p. 2. c. 7. n. 34.

Dispensare non potest episcopus cum eo qui caret visu oculi sinistri, ut celebrare possit. *ibid.* n. 48.

Dispensare utrum possit episcopus cum eo qui celebrare sine deformitate nequit. *ibid.*

Dispensare an valeat episcopus cum irregulari facto ex defectu perfectæ lenitatis. *ibid.* n. 37. & 38.

Dispensare non potest Episcopus nisi in iure inueniatur expressum. c. 8. p. 2. n. 3.

Dispensare potest Episcopus cum subdito ordinato ab episcopo, qui loco & dignitati renunciavit, seu ab excommunicato, vel suspensio. c. 6. p. 2. n. 15.

Dormire Episcopos non decet in proœm.

Domus.

Domus ostentationem debet facere episcopus secundum redditus Episcopatus, seu patrimonij, non iuxta suam nobilitatem. c. 5. n. 19. parte 1.

Domus Episcopi vocari debet palatium. c. 12. p. 1. n. 66.

Nulla nisi Regis Domus, aut Episcopi vocari debet palatium. *ibid.*

Dimissoria.

Dimissorias extra Diocesim concedere potest Episcopus. cap. 4. p. 2. num. 30.

Dimissoriae quam clausulam habere debeant ad maiorem validitatem. c. 6. p. 2. n. 70.

Dimissoriae non vitiantur, si antequam executioni mandentur concedens moriatur naturaliter, seu civiliter. c. 6. p. 2. n. 76.

Dicere habere privilegium, & scripturam privilegij non ostendere nihil valet.

Donatio

Donationes an possit facere Episcopus de bonis Ecclesie remissive. c. 10. p. 2. n. 40.

Doctor.

Doctores meliori vestitu uti debent quam alij scholastici, ut doctoratus dignitas demonstraretur. cap. 5. p. 1. num. 24.

Episcopus dicitur Doctor Ecclesie. c. 9. p. 1. n. 34.

Et celestis Dux. ibid. n. 50.

Et Dominus subditorum. ibid. n. 51.

Domestici domus Dei dum vixit in terris Maria sanctissima, & Patriarcha Ioseph. n. 4. c. 10. p. 1.

D. Dominicus Patriarcha, ac Prædicatorum Pater ex illustrissima Guzmanorum progenie, in Epistola dedicataria.

Doctor seu Licentiatus in iure canonico, aut in sacra Theologia ordinari potest sine titulo. c. 6. p. 2. num. 60.

Dominus.

Dominus quare dixit Petro, *Pasce oves meas.* c. 5. p. 1. n. 69.

Dominum de la casa de Orgaz ex Guzmanorum familia in obitu mirabiliter honoratum à Dino Augustino & Stephano. ibid.

Olim neque Imperatores Domini vocabantur. c. 10. n. 3. p. 1.

Episcopus Dominus vocari debet. ibid. n. 1.

Dux Comes & Marchio illustres dicuntur. c. 10. p. 1. n. 4.

Dux, Comes, Marchio, & Rex dicitur Episcopus. ibid.

Discedere à concilio antequam dissolvatur an possit Episcopus sine licentia. c. 1. p. 2. n. 4.

E

Ecclesia.

Ecclesie fortitudo super Apostolos solidata. c. 1. p. 1. n. 9.

Ecclesia consecrata si violatur, à quo & quomodo debeat reconciliari. c. 5. p. 2. n. 17.

Ecclesie consecratio quomodo probetur. ibid. n. 19.

Ecclesia Cathedralis quid habere debeat ex omnibus bonis episcopi decedentis. c. 13. p. 1. n. 2.

In ecclesia ubi privilegium est, quod episcopus possit tempore mortis disponere usque ad summam centum, si eius episcopus vult impetrare licentiam testandi, debet exprimere Papæ illud privilegium. c. 13. p. 1. n. 22.

Ecclesie Salmantina constitutio qualis. c. 1. p. 2. n. 49.

Egyptij.

Egyptij qualiter episcopi, seu Principis curam significabant, in processum.

Egyptij quali cura & honore suos Sacerdotes coleret, in processum.

Electus, Electio.

Electus in episcopum antequam ad suam ecclesiam accedat debet adire regiam maiestatem, & facere id quod vulgare dicitur *vesarla.* c. 3. p. 1. n. 7.

Qui eligendus est in Episcopum nullam irregularitatem pati debet, tam corporis quam famæ. ibid. n. 8.

Electio seu presentatio facta à Papa seu Rege, qui antequam litteras concessit spiravit, valet, & per successorem expediri debent nomine antecessoris. ibid. n. 44.

Electus intra quod tempus debeat electionem de se factam approbare. ibid. n. 45.

Electus confirmatus non dicitur episcopus donec consecretur. ibid. num. 56.

Electus confirmatus si sacro Ordine non est initiatus, si vult resilire, an matrimonium contrahere possit. ibid. n. 61. ad hoc an requiratur licentia Papæ. ibid. n. 62.

Electus confirmatus neque sacro Ordine initiatus, neque consecra-

Index rerum,

tus, an teneatur ad castitatem. *ibid.*
num. 65.

electio episcoporum an sit de
iure diuino. c. 8. p. 1. n. 4.

electio Papæ ad quos hodie per-
tineat. c. 11. n. 39. p. 1.

electus confirmatus sententiam
legere per alium potest. c. 12. part. 1.
num. 36.

Electus confirmatus indulgen-
tias concedere potest, licet neque
Sacerdos aut consecratus sit. p. 2.
c. 4. num. 7.

Electus confirmatus nondum
consecratus altaria consecrare &
calices an possit. c. 6. p. 1. n. 75.

Electus confirmatus nondum
consecratus in omnibus irregulari-
tibus & suspensionibus potest
dispensare in quibus consecratus
seu Archiepiscopus palliatus. c. 7.
p. 2. n. 31.

Eleemosyna.

Eleemosynas an facere teneantur
Episcopi. c. 5. p. 1. n. 60.

Eleemosynæ Episcopis valde
commendantur. *ibid.* n. 70.

Episcopus, Episcopus.

Episcopi pares sunt quantum ad
Ordinem Papæ. c. 1. n. 11. p. 1.

episcopi quare cum consecran-
tur fidelitatem iurent. *ibid.*

episcopi antiquitus in totum esse
æquales Papæ se existimabant.
ibidem.

Episcopi subsunt Papæ. *ibidem,*
num. 12.

Episcopi antiquiores sunt quàm
Cardinales. c. 1. n. 36. p. 1.

Episcopum maiorem esse Pres-
bytero Cardinali. *ibid.* n. 44.

Qui eligendus est in Episcopum
qualis esse debeat. c. 2. p. 1. n. 6.

Episcopatus prius ei debet con-
ferri, qui magis laborauit in Eccle-
sia. c. 3. n. 23.

Ad Episcopatum in Hispania ex-

teri non præsentantur. c. 3. part. 1.
numero 24.

Vtrum hæc dispositio extenda-
ad regnicolas regni Aragon. *ibid.*

Episcopus titularis ad Eccle-
siam Cathedralē promoueri po-
test, & retinebit simul titulum
prioris Ecclesiæ, & secundæ. *ibid.*
num. 37.

Episcopi titulares eiusdem esti-
mationis, ac reuerentiæ digni sunt,
quàm Episcopi Ecclesias habentes.
ibid. num. 41.

Episcopus titularis beneficia re-
nunciare potest in fauorem tertij,
quæ antea obtinebat. *ibid.* n. 74.

Episcopus si promouetur ad aliã
Ecclesiam, aut Cardinalitia digni-
tate decoratur, quando dicatur
cessare iurisdictio in primo Episco-
patu. *ibid.* n. 80.

Episcopus prima vice quando
Dioecesim intrat, quomodo suscipi
debeat. c. 5. p. 1. n. 1.

Episcopi non debent cogi vti
cibo pauperum vt religiosi. *ibid.*
num. 18.

Episcopo securius erit declinare
ad austeritatem vitæ in mensa, ve-
stibus, & numero famulorum, quàm
in his cum sæcularibus conforma-
ri. *ibid.* n. 22.

Potest Episcopus portare eam
cappam more Prælatorum curiæ
Romanæ, qui ea vtuntur in capella
Papæ. *ibid.* n. 40.

Episcopi an dicantur Canonici
regulares. *ibid.* n. 46.

Episcopus seipsum an excom-
municare possit. *ibid.* n. 70.

Episcopus est persona publica &
vltra proprium Angelum custodem,
habet Archangelum ratione digni-
tatis. *ibid.* n. 79.

Episcopus duorum episcopatum
vnitorum, in altero stans negocia
alterius Episcopatus terminare po-
test.

test.

c.6.p.1.n.15.

Episcopus quando ad aliam Ecclesiam alterius Episcopi accedit, debet honorificè suscipi, & valdè honorari, licèt qui suscipit Cardinalis sit. *ibid.n.18.*

Episcopi quidam à Mauris interfecti defenduntur contra Marianam, & Cardinalem Baronium. *ibid.n.23.*

Episcopi non debent permittere se promoueri ad præsentiam alicuius audientiæ, & quare. c.6.n.25. parte 1.

Episcopus in causis & negociis sæcularibus se intromittere non debet, exemplum sit illi Paulus Iomorreus. *ibid.n.26.*

Episcopus interrogatus qua pœna multari debeat Titius, qualiter respondere teneatur. *ibid.n.37.*

Episcopus qui Principis laici bona administravit, an possit ab eo carcerari pro ratione reddenda. c.7.p.1.n.10.

Episcopi successores sunt Apostolorum. *ibid.c.8.n.3.p.1.*

Episcopus est pars corporis Papæ. *ibid.n.12.*

Episcopatus est dignior aliis ordinibus ecclesiæ Dei. *ibid.n.16.*

Episcopus ad Papatum vocatus non consecratur, sed coronatur. *ibid.n.18.*

Episcopus tenet in ecclesia locum quem Princeps Sacerdotum in Synagoga occupabat. *ibid.n.23.*

Episcopus an sit maior Presbytero Cardinali. *ibid.num.26. vsque ad 28.*

Episcopus commensalis alicuius Cardinalis, non potest dici quodd eius commensalis sit, quia eo maior est. *ibid.n.27.*

Episcopi commensales alterius Episcopi diuitis, aut Cardinalis, non debent dicere, *et Cardenal mi*

Señor, seu el Obispo mi Señor. ibid.

Episcopatus an sit iure diuino maior Cardinalatu. c.8.n.30.p.1.

Episcopatus iure diuino maior est Presbyteratu. *ibid.*

Episcopatum sine causa & consensu episcopi diuidere an possit Papa. *ibid.n.32.*

Episcopus maior est Imperatore, vel Rege. *ibid.n.33.*

Episcopus vocatur Cardinalis. c.9.p.1.n.10.

Episcopus à Spiritu sancto est positus regere ecclesiam Dei. c.9. num.40.p.1.

Episcopus assumptus non vt requiescat, sed vt continuò vigilet. *ibid.n.41.*

Episcopus non debet facere quod impie mulieres, quæ infantulos pariunt, & exponunt. c.9. part.1. numero 43.

Episcopus representat personam Christi. c.10.n.5.

Episcopus tenet locum Christi. *ibidem.*

Eminentissimus dicitur Episcopus. c.10.n.17.

Episcopus est par Proconsulibus. *ibid.n.19.*

Episcopus est maior Præfide provincie. *ibidem.*

Episcopus de iure nostro *sellame Señoria. ibid.n.23.*

Episcopus titularis vocatur etiam *Señoria. n.24.*

Episcopus Præfeto prætorio comparatur. c.10.n.43.p.1.

Episcopus regius Consiliarius dicitur, quod procedit etiam in regno Neapolitano. *ibid.n.45.*

Episcopus ex multis causis dicitur illustris, & etiam illustrissimus. *ibid.n.46.*

Episcopi quare dicantur *del consejo de su Magestad. c.10.n.47. & 48.*

Episcopi antiquitùs residebant

Index rerum,

circa personam regiam causa consulendi. c.10.n.48.

episcopi olim in densis portabantur, & loco sanctissimi Sacramenti reliquias Sanctorum ante se gestabant. c.11.n.2.p.1.

Episcopus vocabatur Papa. ibid. num.5.

Episcopus seruus seruorum Dei se olim appellabat, sicut hodie facit Papa. c.11.n.11.p.1.

episcopi an hodie dicantur Inquisitores. c.11.n.33.p.1.

Episcopatus non est dignitas, sed dignitatum culmen. c.12.p.1.n.1.

Episcopus si est Comes, an debeat sigillare vt Comes, aut vt episcopus. c.12.n.6.

Episcopus accusatus an debeat stare, seu sedere iuxta iudicem. ibid. num.25.

In regio Senatu, seu in Cancellariis quid circa hoc seruetur. ibid. num.26.

Episcopo asserenti se esse de Diocesi expulsus, an credatur, vel testificanti clericum ordinasse. cap.12. num.31. & 32.

Episcopus consideratus vt Princeps temporalis, poterit omnia quod quilibet Princeps secularis. c.12.n.45.p.1.

Episcopus excommunicatus, qui facit sibi, & coram se celebrare, an irregularitatem incurrat. c.3. part.2. num.16.

episcopus, seu Archiepiscopus non possunt concedere alteri Episcopo licentiam celebrandi in loco exempto suae Diocesis. ibidem, num.70.

Episcopus si transfertur ad aliam Ecclesiam, cum eo pallium transfertur, non quoad usum, quia alium petere tenetur, & postea cum ambobus sepeliri. ibid.

episcopi quare sepeliantur cum

ornamentis Pontificalibus, baculo & mitra. ibid. n.72.

episcopus, seu Archiepiscopus in mari vita functus, an cum pallio debeat proiici in mare, seu postea pallium sepeliri in Ecclesia. ibid. num.73.

Episcopus extra Diocesim consideratur vt persona priuata. part.2. c.3.n.81.

Episcopo seculari non est testari prohibitum ratione personae, cum ad paupertatem aliquo voto non obligetur; sed ratione rei, hoc est, redditus Episcopatus. p.1.c.13.n.2.

Episcopus si emat aliquid, & dicat emere ex bonis propriis, non sufficit nisi probationem exhibeat. c.13.p.1.n.12.

Episcopus titularis cuius Episcopatus apud infideles consistit de omnibus bonis testari potest. ibid. num.17.

Licentia testandi concessa Episcopo eius virtute codicillos, & donationem mortis causa potest facere. ibid. n.23.

Episcopus secularis potest dum viuit se alere de redditibus Episcopatus, & seruare redditus patrimoniales vsque ad mortem, & tunc de eis maioratum instituere, aut eos diuidere inter familiares, aut consanguineos. c.13.p.1.n.32.

Episcopi qui renuntiarunt loco tantum non dignitati, ad Concilium vocari debent. c.1.p.2.n.6.

episcopi quando in Concilio congregantur debent ingredi cum sacris & Pontificalibus indumentis, & cum mitris albis, ac planis, sine baculo, & pallio. ibid. n.7.

Episcopi coram Cardinalibus de vrbanitate rochetum coopertum portant, *con el mantelete*, & coram Legato de latere non vtuntur mozetta, sed mangis albis. c.1.p.2.n.28.

Episco

Episcopus in Concilio generali non habet nisi vnam vocem. cap. 1. p. 2. n. 47.

Episcopus in Capitulo assistens an præsumatur assistere vt Canonicus, an vt Prælatus. ibid.

Episcopus quid obseruare debeat in colloquiis, ad suam dignitatem conseruandam maiestuosè. ibid. n. 49.

Episcopus assistens in Consilio si habet Marchionalem dignitatem, aut Ducalem, non præfertur aliis Episcopis. c. 1. p. 2. n. 49.

Episcopo duorum Episcopatum vnitorum sufficit vnum Vicarium ad ambos constituere. c. 2. p. 2. n. 4.

Episcopus in functionibus ecclesiasticis præcedit Gubernatorem ciuitatis. c. 2. p. 2. n. 9.

Episcopus causas coram Vicario pendentes, coram se aduocare an possit. ibid. n. 12.

Episcopus si sit recusatus, seu excommunicatus, recusatus & excommunicatus etiam censetur Vicarius. c. 2. p. 2. n. 23. & 24.

Episcopus est Dominus absolutus in Diocesi, adinstar Regis regentis gentem suam. c. 2. p. 2. n. 36.

Episcopus excommunicatus non vitandus, seu in mortali culpa existens potest indulgentias concedere. c. 4. p. 2. n. 19.

Episcopus suis subditis indulgentias concedere valet. c. 4. part. 2. num. 18.

Episcopus subditis peregrinantibus concedere potest quòd possint percipere indulgentias ab aliis Episcopis concessas. ibid.

Episcopus exemptis intra suam Diocesim commorantibus vtùm indulgentias concedere possit. ibid. num. 24.

Episcopus qui renunciauit Episcopatu indulgentias concedere an

valeat.

ibid. n. 27.

Episcopus an possit vtì indulgentiis à se cõcessis, si facit illud opus, quod eius concessio requirit. ibid.

Episcopus extra Diocesim an possit concedere indulgentias. ibidem.

Episcopus excommunicatus, degradatus, simoniacus, hæreticus, vel suspensus, vtùm validè Chrisma consecret. c. 5. p. 2. n. 14.

Episcopus duorum Episcopatum vnitorum debet vno anno in vno Episcopatu Chrisma consecrare, & alio in altero. ibid. n. 15.

Episcopus excommunicatus, suspensus, degradatus, hæreticus, aut simoniacus, an verè Ordines conferat. c. 6. p. 2. n. 2.

Episcopus tantum potest, quoad ea quæ sunt de consecrationis efficacia, quantum Papa. ibid. n. 4.

Episcopus an possit concedere simplici Sacerdoti quòd validè conferat quatuor minores Ordines. ibid.

Episcopus dicitur Christus. c. 9. p. 1. n. 11.

Episcopus qui loco & dignitati renunciauit, an minores Ordines conferre valeat. c. 6. p. 2. n. 11.

Episcopus qui loco tantum renunciauit, maiores Ordines ab alio Episcopo rogatus conferre poterit. ibid. n. 12.

Extra Diocesim an possit Episcopus alienos subditos ordinare, & quid intra Diocesim. n. 16.

Episcopus inuiratus à Capitulo, aut ab alio Episcopo vt Ordines celebret, vtùm sibi subditos ordinare possit sine licentia Ordinarij illius loci, aut Capituli. ibid. n. 28.

Textus in c. vltim. de reformatione sessione 6. exponitur. ibid. n. 29.

Episcopus ex triplici causa subditos quos ordinare possit, habet.

Index rerum,

cap. 6. part. 2. num. 38.

Episcopus originis quis dicatur. ibidem.

Episcopus an suspensionem incurrat, si aliquos ignoranter sine titulo ordinavit, quia finxerunt titulum habere: & an eos alere teneatur. ibid. n. 48.

Episcopi Hispaniæ à quibus examinentur, & Episcopi Italiæ à quibus. c. 3. n. 19. p. 1.

Episcopus ad alium Episcopatum translatus literæ dimissoriæ ab eo concessæ non expirant. c. 6. part. 2. num. 77.

Episcopus an absolueret possit ab excommunicatione bullæ Cœnæ. c. 7. p. 2. n. 15.

Episcopus an absolueret possit à quacumque censura, seu excommunicatione, si excommunicatus legitimè impeditus est adire summum Pontificem. c. 7. p. 2. n. 18.

Episcopus an dispensare possit cum eo, qui venit infirmum, intentione accelerandæ mortis ne tam diu patiatur. c. 7. p. 2. n. 46.

Episcopus tantum potest in suo Episcopatu, quantum Pontifex in toto orbe. c. 8. p. 2. n. 1.

Episcopus an dispenset in impedimentis dirimentibus. c. 8. n. 16. vsque ad 19.

Episcopus an dispenset cum coniuge, qui debitum nequit petere ob copulam habitam cum consanguineo mariti. c. 8. p. 2. n. 21.

Episcopus dispenset cum eo qui postquam sacrum Ordinem suscepit, de licentia Papæ matrimonium contraxit, nulla aut falsa adiecta causa, ad hoc ut debitum petere possit. ibid. n. 22.

Episcopus an dispenset cum eo qui non nubere promisit. c. 9. part. 2. num. 10.

Episcopus an dispenset cum vo-

uente virginitatem seruare. ibid. num. 12.

Episcopus an admittere ad concursum possit elapso termino ab eo præfixo. c. 10. p. 2. n. 7.

Episcopus an possit eligere novos examinatores Synodales, si primi mortui sunt. c. 10. p. 2. n. 8.

Episcopus intra quod tempus debeat conferre beneficia vacantia, quando collatio ad eum spectat. ibid. n. 9.

Esaiæ locus explanatur. in proemio. fol. 2. col. 3.

In exodo quare Dominus præcipiebat quod summus Sacerdos super humeros, & in pectore nomina filiorum Israël portaret scripta. ibidem.

Esaiæ verba explanantur cum doctrina Pauli. ibid.

Exempti idè exempti ut immunes sint à iurisdictione damosa. p. 2. c. 4. n. 24.

Expensa.

Expensæ quæ fiunt in sepultura Episcopi debent deduci ex bonis ipsius Episcopi mortui etiam lucratis intuitu Episcopatus. p. 1. c. 13. num. 35.

Quibus Expensis Episcopi sint sepeliendi, remissivè. ibid.

Expositus cuius domicilium sequatur. p. 2. c. 6. n. 41.

Examinare.

Examinare an possit Episcopus eos, qui pro Ordinibus obtinendis accedunt cum literis dimissoriis, ex quibus constat iam esse examinatos & approbatos. p. 2. c. 6. n. 66.

Examinare an queant regulares, & quid si ostendant à suis Prælatibus, se esse approbatos. ibid.

Eucharistiæ sacramentum de licentia Episcopi an seruari possit in Ecclesia non parochiali procuratore populi. p. 2. c. 7. n. 62.

Examen

Examen per concursum an interuenire debeat in collatione parochialium, quæ sit interueniente permutatione. c. 10. p. 2. n. 4.

F

FAbulæ Comicæ adolescentibus maximè damnosæ. c. 5. p. 1. n. 6.

Familiares.

Familiares episcoporum an debeant interesse spectaculis histrionum. ibid.

Familiares suos quomodo erudire debet Episcopus. ibid. n. 7.

Antiqui quali cura familiares & filios educabant. ibid. n. 8.

Familiarem seu Capellanum beneficium Curatum habentem retinere in suo seruitio an liceat Episcopo. c. 5. p. 1. n. 80.

Familiares Episcopi gaudent priuilegio fori, licet sint sæculares, & in laicali habitu incedant. c. 12. p. 1. num. 62. An extendatur hoc priuilegium ad Notarios, curiæ Fiscalium, & similes. ibid.

Familiarem triennem, an ordinare liceat Episcopo, & ad hoc quid requiratur. c. 6. p. 2. n. 30.

Cum Familiari triennali an dispensare possit Episcopus in interstitiis, & irregularitatibus. ibidem, n. 31. & 34.

Familiarem triennem an ordinare possit Episcopus ad titulum patrimonij. ibid. n. 32. & 33.

Familiari triennali an literas dimissorias concedere possit Episcopus, vt ab alio ordinetur. ibidem, num. 35.

Familiaris triennis Episcopi titularis an ab eo ordinari possit. ibid. n. 36.

Familiaribus beneficia conferre vtrum possit Episcopus. c. 10. p. 2. num. 14.

Familiaribus beneficia vacantia per resignationem an conferre possit Episcopus. c. 10. p. 2. n. 17.

Famuli.

Famulus Iob quare nuntiauit illi quoddam filij mortui sunt, bibentibus ipsis, & edentibus. ibid. n. 17.

Plures Famulos an habere possit Episcopus. c. 5. n. 21. p. 1.

Famuli Episcoporum quales esse debeant. ibid. n. 23.

Famuli Episcopi an possint vti meliori ornatu quàm famuli aliorum Dominorum, seu Cardinalium. ibid. n. 24.

Famuli nobilium melioris sunt conditionis quàm famuli plebeiorum. ibid. n. 24.

Famulus episcopi, seu Cardinalis cum eo idem officium recitare tenetur, & potest, licet famulus regularis sit, aut alterius Diocesis. ibid. num. 72.

Familia.

Familiam armatam habere potest Episcopus. c. 12. p. 1. n. 62.

Familiam suam secum ducere licet Episcopo tempore interdicti ad sacrum audiendum. p. 2. c. 3. n. 21.

Olim magnam familiam Episcopus habuisse constat. c. 5. n. 21. p. 1.

Faldistorium habere potest Episcopus. c. 10. p. 1. n. 18.

Quot Ferculis vti debeat Episcopus in sua mensa. c. 5. p. 1. n. 18.

Fideles olim Episcoporum pedes deosculabantur, sicut hodie fit cum Papa. c. 11. p. 1. n. 15.

Ferdinandus tertius cognominatus *el Sancto* à parente suo exheredatus. ibid. n. 23.

Feudum retinere vtrum possit Episcopus. c. 12. p. 1. n. 47.

Filij.

Filius Episcopi antea vxorati an liberetur à patria potestate per consecrationem patris. c. 12. n. 11.

Filij

Index rerum,

Filij diuites parentes suos contempnunt, & perire permittunt, & ingratos se ostendunt. *ibid.*n.14.

Filij primogeniti, & natu maiores filium minimum idèd persequuntur, quia parentes quos ipsi persequuntur, veneratur. *ibid.*

Filij natu maiores idèd multoties Dominus relinquit, vt crucient parentes. *ibid.*

Filio suo, aut consanguineo, seu nepoti an possit Episcopus beneficia conferre. *c.10.p.2.n.14.*

Cum Filiis Sacerdotum an dispenset Episcopus. *c.10.p.2.n.30.*

Fideiussores an dare teneatur Episcopus in litibus. *ibid.*n.18.

Fiscalis, Fiscus.

Fiscalem an habere possit Episcopus, & utrùm talis habeat priuilegia Fiscalium. *ibid.*n.51.

Fiscum cui multas applicare possit habet Episcopus. *ibid.*n.56.

Fratres Papæ dicuntur Episcopi. *c.1.p.1.n.37.*

Coepiscopus Papæ dicitur Episcopus. *c.8.p.1.n.20.*

Fundamentum ecclesiæ dicitur Episcopus. *c.9.n.24.p.1.*

Fructus.

Fructus seu redditus primi Episcopatus non vacant donec apprehenderit Episcopus possessionem secundi. *c.3.p.1.n.70.*

Fructus Episcopatus suos non facit Episcopus propter absentiam. *c.9.n.9.p.1.*

D. Fr. Franciscus Iimenez ordinis Diui Francisci. S.R.E. Cardinalis, & Archiepiscop. Toletanus Hispaniam gubernauit. *c.6.n.30.p.1.*

D. Franciscus Barbarinus illustrissimus Legatus in partibus Hispaniæ & Galliæ, & Domini nostri Urbani octauæ Nepos laudatur. *p.2. c.1.n.28.*

In foro conscientie an plures an-

nos indulgentie concedere possit Episcopus sine limitatione. *cap.4. part.2.num.12.*

G

GAlero nigro, laneo, serico, viridi suffulto vti potest Episcopus. *c.5.p.1.n.41.*

Generalis.

Generalis seu Prouincialis si ad Episcopatum promouetur, an vacet statim prælatura. *c.3.n.35.p.1.*

Generales Religionum suæ Diocesis erant Episcopi. *c.11.n.25.p.1.*

Sub Generali dispositione clericorum non comprehenditur Episcopus. *c.12.p.1.n.3.*

Non generati sumus vt ad iocum & ludum nati esse videamur. *cap.5.*

Gion vtitur Archiepiscopus Toletanus more Patriarcharum. *c.10. part.1.num.28.*

Gubernare.

Gubernare exercitum qui debeant. *c.1.n.5.p.1.*

Gubernatores Ecclesiæ quales eligi debeant. *ibid.*

Gubernatio Magistratus appellatur. *c.2.n.1.p.1.*

Gubernator Episcopatus an sententiam per alium legere possit. *c.12.p.1.n.36.*

Gregorij Magni locus in præm.

Guzmanorum illustrissima familia maximè laudatur. in Epistola dedicatoria.

H

Habilitare spurios ad canonicatum an possit Episcopus. *c.7.p.2.n.27.*

Habitare extra propriam ciuitatem an liceat Episcopo. *c.6.p.1.n.14.*

Habitus Episcoporum vbi trahat originem. *c.5.n.45 p.1.*

Here

Hæreditas, Hæres.

Hæreditatem adire nomine pauperum an possit Episcopus. c.9.p.1. num.52.

Hæres patris an remaneat Episcopus. c.12.n.8.p.1.

Si prætereat an possit dicere testamentum nullum. ibid.n.9.

Hæredes Episcopi mortui tenentur reficere omnia inuenta deteriorata tempore mortis Episcopi. c.13. p.1.n.37.

In hoc an locum habeat compensatio, ita vt si Episcopus multa consumpsit in rebus Episcopatus meliorandis, compensentur cum deterioratis. ibid.n.38.

Hæredes Episcopi an teneantur soluere regalem decimam de spolio ad se pertinens. ibid.n.39.

Hæreticorum opinio redarguitur.

Hieremiæ locus explanatur. in proœm.

Hæreditatem adire nomine pauperum an possit Episcopus. c.9.p.1. num.59.

Homo.

Homines gubernare valdè difficile. in proœm. fol. r. col. 1.

Homo est natura similis vino. c.2.n.4.p.1.

Homini vita ex iuris præsumptione vsque quale tempus durare dicatur. c.9.p.2.n.15.

Hæreticos occultos seu ab hæresi occulta an absoluere possit Episcopus. c.7.p.2.n.14.

Hilarem datorem diligit Deus. c.5.n.70.p.1.

Honoris fastigium habent Episcopi. c.8.n.19.

Homicida.

Homicida voluntarius qua pœna feriri debeat. c.6.p.1.n.35.

Cum homicida voluntario occulto an dispenset Episcopus, vt

præbendam seu curatum retinere possit. c.7.p.2.n.7.

Cum Homicida casuali occulto an dispenset Episcopus quoad suscipiendos minores Ordines, & simplex beneficium. ibid.n.5.

Cum Homicida voluntario publico nequit Episcopus dispensare, neque cum illis quorum delicta manifesta. ibid.n.8.&9.

Cum Homicida occulto, qui cum aliter euadere non potest, aggressorem occidit, dispensat Episcopus. ibid.n.12.

I

D. Iacobus qui Iustus dicebatur an fuit consecratus à Diuo Petro, an à Domino. c.1. p.1.n.6. vsque ad 7.

D. Ignatius inquit, Episcopum duplicem referre imaginem. c.9. p.1.n.20.

D. Ignatius admonet quòd omnes suum honorent Episcopum sicut Christum. c.10.p.1.n.5.

D. Ildiphonsus Archiepiscopus Toletanus Guzmanorum familiae splendor. in epistola dedicatoria.

Illustris.

Illustris dicitur Episcopus, & illustrissimus. c.10.n.33.p.1.

Illustres vt pluribus ferculis possunt. c.5.n.18.p.1.

Illegitimus.

Illegitimus licet religiosus non promouetur ad Episcopatum sine dispensatione. c.3.n.10.&11.p.1.

Illegitimus ad Cardinalatum an promoueatur, & quid si est legitimatus per subsequens matrimonium. ibid.

Cum Illegitimo an dispenset Episcopus ad minores Ordines, & simplex beneficium. c.7.p.2.n.29.

Cum Illegitimo nequit Episco-

Index rerum,

pus dispensare, vt beneficium simplex obtineat, in quo antea pater ministravit. *ibid.*

Illegitimus, qui sine vlla dispensatione ad sacros Ordines promotus est, & celebrauit, an irregularitatem incurrat. *p. 2. c. 3. n. 26.*

Impedimentum.

Impedimenta matrimonium dirimentia an possit episcopus concedere. *c. 8. p. 2. n. 43.*

In Impedimento cognationis ortæ ex baptismo tempore necessitatis collato, an dispense Episcopus. *ibid. n. 7. & 8.*

In Impedimentis matrimonium dirimentibus an dispense Episcopus, si periculum adest incontinentiæ. *ibid. n. 10.*

In Impedimento dirimente an dispense Episcopus antequam matrimonium contrahatur. *ibid. n. 11.*

In Impedimentis quæ matrimonium contrahendum impediunt, & non dirimunt contractum, vtrum dispense episcopus. *ibid. n. 12.*

Imperator.

Imperator Constantinus quare in donatione non fecit mentionem de Cardinalibus S. R. E. *c. 1. p. 1. num. 35.*

Imperatorem aut Regem sibi subditum an possit Episcopus excommunicare. *c. 8. p. n. 36.*

Imperatoris Constantini singulare dictum. *c. 9. n. 16. p. 1.*

Imperatores coronabant episcopos. *c. 11. p. 1. n. 26.*

Imperatoria maiestate dempta cum cæteris dignitatibus æqualitatem habet Episcopalis dignitas. *ibid. n. 36.*

Imperator seu Rex, Episcopo Pontificalia exercenti ministrando potest exercere officium Subdiaconatus, aut Diaconatus, etiamsi nullum Ordinem habeat. *c. 3. p. 2. n. 32.*

Inscriptio.

Inscriptio in Ecclesia Aretina inuenta refertur. *c. 1. p. 1. n. 29.*

Inscriptio in lapide seu tabula an fidem facit. *ibid. n. 31.*

Induere se potest Episcopus vestimentis violacei coloris, rubeis transuersis. *ibid. n. 53.*

Inuitatus ad conuiuia non debet accedere Episcopus. *c. 5. p. 1. n. 17.*

Induere se possunt Episcopi purpura & cendato, quod est vestimentum Regum & Cardinalium. *ibid. num. 39.*

Insidiatores episcoporum seu persecutores damnandi. *c. 7. p. 1. n. 14.*

Apud Indios qui vocentur episcopi. *c. 9. p. 1. n. 5.*

Inquisitores.

Inquisitores generales erant Episcopi olim in propria Diocesi. *c. 11. n. 30. p. 1.*

Inquisitores ob quid instituti. *ibid. n. 32.*

In prouincia seu regno vbi Inquisitores non sunt instituti, potest episcopus Inquisitoris officium exercere. *ibid. n. 33.*

Inquisitores ordinarij dicuntur Episcopi. *c. 11. n. 34. p. 1.*

Insulanus Episcopus apud Vio-pienses loco baculi vititur cereo. *p. 2. c. 3. n. 36.*

In densis portabantur Episcopi, sicut hodie Papa, & ante se loco sanctissimi Sacramenti, reliquias Sanctorum gestabant.

Inuentarium debet facere Episcopus quando eligitur, seu postea quando aliquid acquirit ex hereditate parentum, seu consanguineorum. *c. 13. p. 1. n. 10.*

Inuenta tempore mortis Episcopi præsumuntur acquisita intuitu Ecclesiæ. *ibid. n. 13.*

Textus in l. si defunctus ad hoc explanatus. *c. de arbitr. tutel. ibid.*

Infi

Insignis Apostolicæ dignitatis
vritur Legatus de latere. c. 11. p. 2.
num. 26.

Infeudate rem Ecclesiæ an liceat
Episcopo sine consensu Capituli.
c. 1. p. 2. n. 40.

Iniuriam an possit remittere
Episcopus sibi & ecclesiæ factam
sine consensu Capituli. *ibid.* n. 41.

Indulgentiæ.

Indulgentias concedere possunt
Episcopi. c. 4. n. 1. p. 2.

Indulgentias plenarias olim sine
aliqua limitatione Episcopi conce-
debant. c. 4. p. 1. n. 3.

Indulgentiarum concessio requi-
rit causam iustam. c. 4. p. 2. n. 6.

Indulgentiarum concessio actus
iurisdictionis est. c. 4. p. 2. n. 7.

Indulgentiam perpetuam conce-
dere potest Episcopus. *ibid.* n. 13.

Indulgentiam non potest Episco-
pus concedere pio loco, vbi ante-
cessor totidem dies indulgentiarum
concessit. c. 4. p. 2. n. 15.

Indulgentias pro defunctis ne-
quit Episcopus concedere. *ibidem*,
num. 13.

Interstitia non seruans Episco-
pus ordinans proprium subditum
an suspensionem, seu excommuni-
cationem incurrat. c. 6. p. 2. n. 23.

Indiarum Episcopi in omnibus
irregularitatibus dispensant cum
Indis nouiter conuersis, & eos ab-
solvunt à quocumque delicto &
censura, etiam reseruata per bullam
Cœnæ. c. 7. p. 2. n. 19.

Ioseph de Siguença laudatur.
c. 1. p. 2. n. 28. & c. 5. n. 33.

Ioannis Ignei, & Ioannis Ferraldi
doctrina respicitur. c. 3. p. 1. n. 6.

Iob pepigit fœdus cum oculis suis
ne quidem cogitarent de virgine.
c. 5. p. 1. n. 2.

Iob quare non ibat ad conuiuia
cum filiis. *ibid.* n. 17.

D. Ioseph.

D. Ioseph, Dei Pater, maximè
laudatur. c. 10. n. 4.

D. Ioseph authoris Pater & Pa-
tronus. *ibid.*

D. Ioseph an sit maior Ioanne
Baptista. *ibid.*

D. Ioseph, post Beatam Mariam
sponsam, primum obtinet locum.
ibid.

D. Ioseph cum corpore & anima
in cælo gloriosus est. *ibid.*

Diuus Ioseph quando resurrexit.
ibidem.

S. Ioseph minimus ex Iacob qua-
re venditus, & persecutus. c. 12. n. 14.
part. 1.

Cum Infamibus infamia iuris an
dispenset Episcopus. c. 7. p. 2. n. 43.

Iuramentum.

Iuramentum Cardinalium non
est iuramentum Papæ. c. 1. p. 1. n. 11.

Iuramentum vnius non est iura-
mentum alterius. *ibid.*

Iuramentum fidelitatis emittunt
Episcopi in die consecrationis. c. 4.
p. 1. n. 22.

Sine iuramento an credatur Epi-
scopo. c. 12. p. 1. n. 31.

Iuramentum Episcopi sufficit ad
probandam eius iustissimam igno-
rantiam. *ibid.* n. 34.

Iurisconsultus Theologo an de-
beat præferri in promotione ad
episcopatum. c. 3. p. 1. n. 22.

Iudicari à quo debeant Episcopi.
c. 7. p. 1. n. 1.

Iudices sæculares quocumque
titulo aut colore de causis Episco-
porum cognoscentes ipso iure ex-
communicationem incurrant. *ibid.*
num. 11.

Ius, & iurisdictio.

Ius patronatus perdit qui suum
Episcopum occiderit, seu intenta-
nerit. *ibid.* n. 15.

Ius sibi dicere in propria causa

Index rerum,

permissum erat episcopis. c.11.p.1. num.36.

Iurisdictio voluntaria vbiunque exerceri potest. c.4.p.2.n.30.

Iurisdictio voluntaria quæ dicitur. ibid.

Iurisditionem contentiosam an exercere possit Episcopus extra Diocesim. ibid.

Iura episcopalia quæ Episcopis competunt ratione Ordinis an præscribi valeant. c.6.p.2.n.75.

Ius succedendi parentibus seu consanguineis an recuperet regularis quando creatur Episcopus, aded vt possit petere legitimam.

Et vtrum in morte de ea dispo- nere possit, & de acquisitis aliunde Episcopus regularis. ibid.

Iudex excandescere non debet aduersus criminosos, & aduersus illos, quos putat iniquos. part.2.c.1. num.49.

Iurisditionem ordinariam an habeat Vicarius episcopi. c.2.p.2. num.6.

Iurisdictio Vicarij an sit à lege, seu ab Episcopo constituenta. ibid. num.26.

Iurisdictio ordinaria an extingua- tur mortuo Superiore constituenta. ibid.

Iurisdictio delegata finitur morte delegantis. ibid.

Quando Iurisdictio ordinaria accedit alteri ordinariæ, vt accessoria, finitur cessante Iurisditione cui adhæret. c.2.p.2.n.26.

Ius publicum & pro publica vti- litate concessum pacto priuatorum derogari non debet. p.2.c.4.n.25.

Irregularitas.

Irregularitatem non incurrit Episcopus propter exercitium actus Iurisditionis. c.3.p.2.n.26.

Irregularitas non est admittenda nisi fuerit in iure expressa. ibid.

Cum Irregulari facto ex enormi, occulta, & voluntaria membri mu- tilatione, an dispenset Episcopus. c.7.p.2.n.2.

Cum Irregulari facto ex delicto, seu mutilatione casuali culpabili, occulta, an dispenset Episcopus. ibid.n.3.

Cum Irregulari ex illegitimitate, vel ex alia causa non proueniente ex delicto nequit Episcopus dispē- sare. c.7.p.2.n.24.

Cum Irregulari facto ex iteratio- ne Baptismi an dispēset Episcopus. ibid.n.43.

In Ieiuniis an dispensare possit Episcopus.

In iure quando inuenitur quod possit dispensari, an intelligatur de Papa, anve de Episcopo. c.8.p.2. num.2.

L

Lapis Sanctuarij dicitur Episco- pus. c.9.p.1.n.27.

Latrones, & alij, qui Episcopo- rum bona furantur, an excommu- nicationem incurrant. cap.7. part.1. num.13.

Laborare decet Episcopos, quia ad hoc assumpti, non ad requiem, in proœm.

Lauare manus debet episcopus antequam celebret, & quid signifi- cet. c.3.p.2.n.39.

Laicorum causas olim termina- bant episcopi. c.11.p.1.n.35.

Legatus.

Legatus Dei est Episcopus, & le- gatione Dei fungitur. in proœm. col.2. & c.9.p.1.n.19.

Legati officium an exercere possit Episcopus. c.6.n.25.p.1.

Legati sedis Apostolicæ non pos- sunt auocare causas in prima in- stantia coram Episcopo, aut eius Vicario

Vicario pendentes. c.2.p.2.n.13.

Contra Legatarios non implentes defunctorum voluntates procedere potest Episcopus. cap.2.p.2. num.45.

Legitimus.

Legitimus per subsequens matrimonium dicitur legitimus quoad Episcopatum. c.3.n.12.p.1.

Legitimus per subsequens matrimonium, an dicatur legitimus quoad Cardinalatum. ibid.

Legitimus ad vnam dignitatem non censetur ad Episcopalem dignitatem. ibid.n.13.

Legitimus ad episcopalem dignitatem non videtur ad Archiepiscopalem legitimus. ibid.n.19.

Legitimus à Principe non videtur legitimus ad Episcopatum. ibid.n.25.

Legitimare an possit Episcopus. c.7.p.2.n.25.

Leges quibus nostra Hispania gubernaretur condiderunt Episcopi.

Legislatiuam potestatem habet Episcopus in Diœcesi. cap.1.part.2. num.31.

Licentia.

Licentia ad hoc vt Episcopus se absentare possit in scriptis debet esse. c.6.p.1.n.11.

Licentia Episcopi an requiratur, vt canonici abesse possint. c.10.p.2. num.34.

Licentia testandi concessa Episcopo regulari conualescere facit testamentum antea factum. cap.13. p.1.n.24.

Licentia testandi concessa Episcopo seu Cardinali, non expirat morte Pontificis concedentis, etiam re integra. ibid.n.21.

Licentia testandi concessa Episcopo seu Cardinali, an intelligatur de primo testamento, ad eod quod

vno facto non possit amplius illud reuocare, vel semel factum irritum, aut minùs solemne iterum condere. ibid.num.26.& 27.

Licentia testandi concessa Episcopo intelligitur ad pias causas, non ad profanas, licet in concessione dicatur ad quoscumque vsus. ibid.n.28.

Licentiatus seu Doctor in Theologia, seu iure canonico debet esse qui in episcopum eligitur. c.3.p.1. num.17.

Libri.

Libros in causis criminalibus iudices instruentes an in lucem edere possint Episcopi sine irregularitatis metu. c.6.p.1.n.38.

Libros prohibitos legere, aut permittere quod alij legant, an liceat episcopis. c.7.p.2.n.63.

Libri sine Episcopi licentia non possunt imprimi. ibid.

Literas monitorias pro rebus de perditis aut furatis ad instantiam petentium concedere potest Episcopus, vel eius Vicarius. part.2.c.1. num.46.

Ligare per procuratorem potest Episcopus. c.12.p.1.n.3.

Locus.

Primum Locum obtinebant Episcopi in Conciliis ante Principum & Regum Legatos, & ante Cardinales S.R.E. c.1.p.2.n.10.

Loca pia an visitare possit Episcopus. c.9.p.1.n.52.

Lux.

Lux mundi dicitur Episcopus, & quare, in procem.

Lucem imitari debet Episcopus cui assimilatur. ibid.

Lux mundi dicitur episcopus. c.9.p.1.n.28.

Et Luminaria blandissima mundi. *Lucerna.* ibid.

Lucerna si incenditur, non vt sibi, sed vt aliis luceat incenditur, &

si Episcopus præest, non ut se, sed ut alios adiuuet, eligitur. *ibid.*

Lucerna quare non ponitur sub modio, sed super candelabrum: & Episcopus quare in eminentiori loco ecclesiæ constituatur. *ibid.*

Lucerna neque illuminare, neque alteram incendere potest, si illa fuerit extincta, neque Episcopus alios inflammabit amore diuino, si ipse eiusdem amoris lumine fuerit destitutus. *ibid.*

Lucerna consumitur ut alios illuminet. *ibid.*

Ludere.

Ludere an liceat episcopis, seu interesse ludis, & spectaculis histrionum. *c.5.p.1.n.5.*

Ludere an liceat familiaribus Episcoporum. *ibid.n.8.*

Exemplum ponitur de quodam adolescente damnato propter delectationem in ludo. *ibid.n.9.*

Ludere prohibitum iure diuino, licet sit ludus cartarum pictarum. *ibid.*

Et iure naturali. *ibid.*

Et iure canonico & regio. *ibid.*

Væ illis qui ludunt, quia flebunt. *ibid.*

Ludere peccatum est. *ibid.*

Ludus scacorum quando inuentus. *ibid.n.10.*

Si ludere prohibeat Episcopus tali ludo sub excommunicationis pœna, & ipse cum alio ludat, an excommunicationem incurrat ipse, aut subditus. *c.5.p.1.n.14.*

M

Maiorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis. *c.6.p.1.n.23.*

Maior minori se submittere poterit. *c.4.p.2.n.25.*

Maioratus.

Maioratum instituere Episcopus non potest virtute licentiæ testandi, nisi in concessione dicatur ad quoscumque vsus etiam prophanos. *c.13.p.1.n.27.*

Maioratum instituere de redditibus sine Pontificis licentiâ potest Episcopus, licet peccet, dum viuere recta valetudine. *ibid.n.19.*

Maioratum instituere de redditibus sine peccato, & sine Papæ licentiâ quomodo possit Episcopus. *ibid. num.30.*

Maioratus institutus, seu donatio facta in ea infirmitate è qua mortuus Episcopus, valet, si irreuocabilis fuit facta & possessio donanti tradita. *ibid.n.31.*

Magister in Theologia meliori ornatu uti potest quam alij Fratres. *c.5.p.1.n.24.*

Mantelete.

Mantelete ad quid in vsu, & quando eo uti debeant Episcopi. *c.5.p.1.n.34.*

Mantelete non debent Episcopi portare intra Dioccesim. *ibidem, num.35.*

Mantelete non vtuntur Cardinales S. R. E. sede Papali vacante, dum sunt in conclauis. *ibid.n.35.*

Mantelete an debeat esse longum, seu breue.

Magistratum rationum, seu Præsidentum non debet acceptare Episcopus. *c.6.p.1.n.26.*

Manipulum quando assumere debeat episcopus. *cap.3. parte 2. num.58.*

In Missis defunctorum quando assumat Manipulum, & an uti possit tunc chirothecis, sandaliis, aut baculo pastorali. *ibid.n.59.*

Matthæi locus explicatur in proem.

Matris

Matrimonium.

Matrimonium ratum non consummatum an dissoluatur per promotionem. c.3.p.1.n.63.& 64.

Matrimonium celebrari sine parrocho & testibus an possit de licentia Episcopi. c.8.p.2.n.38.

Matrimonium contrahentes, aut Religionem profitentes resignare beneficia in manibus Episcopi possunt, & quando debeat fieri. c.10.p.2.n.19.

Maria sanctissima cum corpore & anima adest in caelo. c.10.num.4. part. 1.

D. Martinus Turonensis Episcopus ab Imperatore qualiter honoratus. c.8.p.1.n.38.

Marci Aurelij dictum singulare in proemio. fol.2.

Magnates Reipublicae dicuntur Episcopi. c.10.n.47.& 48.p.1.

Mensa.

Mensa episcopalis ad quid dotata. c.5.n.69.p.1.

Mensa Episcoporum qualis esse debeat. ibid.n.67.

Membrum.

Membra, & pars corporis Papae dicuntur Episcopi. c.8.p.1.n.22.

Membrum praecipuum Reipublicae dicitur Episcopus. cap.10.n.9. parte 1.

Meretricibus comparantur Episcopi qui subditos suos aliis tradunt docendos, seu nutriendos. c.6.p.1.n.26.

Medicus animarum dicitur Episcopus. c.9.p.1.n.49.

Merum & mixtum imperium habet Episcopus. c.12.p.1.n.48.

Missae.

Missam celebrare an sit de substantia consecrationis episcoporum. c.4.n.4.p.1.

Missam audire quotidie utrum teneatur Episcopus. c.3.p.2.n.1.

Missam celebrare in die Sabbati sancti an possit Sacerdos de licentia Episcopi. c.7.p.2.n.59.

Missae celebratio cum ornamentis Pontificalibus non denotat iurisdictionem, seu superioritatem, sed grauitatem tantum. c.3. part.2. num.77.

Minister Dei dicitur Episcopus. c.9.p.1.n.32.

Miracula noua approbare an possit Episcopus. c.11.p.1.n.19.

Milites S. Mauricij, & Lazari, an contrahere cum secunda coniuge, seu primo cum vidua de licentia Episcopi possint. c.8.p.2.n.44.

Mitra.

Mitra aut baculo non debet uti Episcopus, neque sandaliis, quando priuatim celebrat. c.3.p.2.n.28.

Mitra quid significet. ibid.n.51.

Mitrae loco tempore Apostolorum utebantur Episcopi corona regali. ibid.n.52.

Mitram aurifrigeatam quando habere possunt Episcopi, & quando simplicem, & planam. ibid.

Mitra, & alia insignia Pontificalia est quaedam nuda demonstratio, quae habet suum significatum. c.6.p.2.n.75.

Mitra plana de olanda alba utitur Episcopus coram Papa: & Cardinales S.R.E. de damasco con vnos ribetes de lo mesmo. c.1.p.2.n.25.

Mos antiquitus qualis in electione Episcopi seruatus. c.3.n.1.p.1.

Mozzetam debet portare Episcopus. c.5.p.1.n.33.

Modestia singularis Episcoporum in subscribendo. c.11.n.11.p.1.

Moscouitarum Episcopi, & Archiepiscopi utuntur mitris rotundis & nigris. c.3.p.2.n.54.

Sed Archiepiscopus Nabagatensis alba bicorni, more nostro. ibid.

Mortuus.

Index rerum,

Mortui.

Mortuorum corpora cum ornamentis pretiosis sepeliri prohibentur. *ibid.* n. 72.

Mortuo Episcopo non condito testamento, si habebat licentiam testandi nihil illi prodest ad hoc, ut bona non applicentur Camera. c. 13. p. 1. n. 21. nisi in licentia cautum sit quod succedant proximiores ab intestato. *ibid.*

Monitio vnica, non trina, sufficit quando Episcopi vocantur ad Concilium. c. 1. p. 2. n. 4.

Monachus, Monialis.

Monachus meliori habitu vti debet quam conuersus. cap. 5. p. 1. num. 24.

Moniales quando infirmitatis causa exire debent à monasterio, non solum causa approbanda est à Prælato superiore, sed à diocesano Episcopo. c. 2. p. 2. n. 44.

Moniales è monasterio exire nequeunt de licentia Episcopi. cap. 9. p. 2. n. 34.

Moniales nullo modo exire possunt claustra monasterij, etiam interueniente sui Superioris licentia, nisi interueniat etiam approbatio diocesani Episcopi. *ibid.* n. 35.

Mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium: ob quid dictum. c. 3. p. 2. n. 84.

Munus præcipuum Episcoporum prædicatio, & quare. *ibid.*

Mulieres.

Mulieres an fideiubere possint pro aliis. c. 4. p. 2. n. 25.

A Mulierum conuersatione fugiendum. c. 5. p. 1. n. 3.

Mulieris cor sagena, & eius motus ignis deuorans. *ibid.*

Multas cui applicare debeat Episcopus. c. 12. n. 60. p. 1.

In Mari natus cuius domicilium

sequatur. c. 6. p. 2. n. 42.

Cum Minoribus non habentibus ætatem ad contrahendum an dispense Episcopus. c. 8. p. 2. n. 23.

N

Neminem oportet plura & meliora scire, quam Episcopus. c. 2. p. 1. n. 6.

Nepotes aliquando vocantur filij, & quare. c. 8. p. 1. n. 15.

Neruus quidam, seu vena à corde procedens in quarto digito à pollice manus sinistra vbi desinit, implicatus, & idè annulo coronatur. c. 3. p. 2. n. 57.

Nomina & cognomina sunt rebus consonantia. c. 10. p. 1. n. 1.

Nomen Cardinalium quo tempore cognosci cœpit. c. 1. p. 1.

Nobiles ciuitatis an portare debeant hastas pallij quando Episcopus prima vice Diæcesim intrat. c. 5. n. 2. p. 1.

Nostri non sunt quæ non possumus auferre nobiscum. c. 5. num. 70. parte 1.

Nuptiæ an celebrari possint tempore prohibito de licentia Episcopi. c. 8. p. 2. n. 41.

Notarios creare in sua Diæcesi potest Episcopus, & iam creatos examinare. c. 12. p. 1. n. 52.

Nuntius.

Nuntium particularem an remittere teneatur Episcopus cum acceptatione alternatiuæ. c. 6. p. 1. num. 68.

Nuntij Apostolici quo tempore cœperunt mitti ad Regum & Principum curias. c. 11. p. 1. n. 31.

Nuntius Apostolicus an dispensare possit in impedimentis matrimonium dirimentibus. cap. 8. p. 2. num. 17.

Obedire

Obedire cui potius debeat Episcopus, suo Archiepiscopo, aut Regi. c.6.n.30.p.1.

Obtinentes simplicia beneficia an ad aliud teneantur, vel possint cogi, quam ad recitandum diuinum officium. c.10.p.2.n.37.

Oculus sibi eruit qui Episcopos iniuriosè tangit. in procem.

Non obedientes Episcopo immundi sunt, & extra ecclesiam. ibid.

Oculus Dei & oculus gregis dicitur Episcopus. c.9.n.42.p.1.

Occidēs aggressorem omni modo moderatione inculpatæ tutelæ seruata, an incurrat irregularitatem. c.7.p.2.n.13.

Onus Episcopale Angelicis humeris formidandum. in procem.

Ordinare, Ordo.

Ordinare idem est quod eligere. c.1.p.1.n.16.

Ordine sacro debet esse initiatus qui in Episcopum eligitur. c.5.p.1.n.25.

Ordo Episcopalis perfectior est monachatu. ibid.n.30.

Ornatus honestas maximè conuenit episcopis. c.1.n.52.

Ordo an dicatur Episcopatus. c.4.p.1.n.11.

Inter Ordinem sacerdotalem & Episcopalem an requiratur quòd seruentur interstitia. ibid.n.14.

Nouum Officium, seu nouam formam recitandi horas canonicas etiam in honorem Sancti canonizati, nequit Episcopus. c.5.n.14. part. 1.

Offendentes episcopum qui loco & dignitati renunciant, an excommunicationem incurrant. c.7.p.1.n.12.

Episcopus qui seipsum offendit an excommunicationem incurrat. ibid.

Ordo episcopalis de iure diuino & quadripartitus est. cap.8. part.1. num.1.&3.

Maior Ordo quam episcopalis non inuenitur. ibid.n.26.

Osculari manus Regis aut Imperatoris an debeant episcopi. ibid. num.40.

Officium Proregis an exercere possit episcopus. c.6.n.30.p.1.

Ordo sedendi in Concilio generali qualiter seruetur, remissiuè. c.1.p.2.n.11.

Ordo sedendi in Conciliis olim reseruabatur iuxta prioritatem temporis consecrationis. cap.1. part.2. num.11.

Sacramenti Ordinis est Episcopus vnicus iure diuino Minister. c.6.p.2.n.1.

Ordines minores an possit simplex Sacerdos de commissione Papæ conferre. c.6.p.2.n.8.

Ordines minores an conferre possit Episcopus qui loco & dignitati renunciauit. cap.6. num.10. & 12. part.2.

Ordines minores quolibet die conferri possunt non seruatis interstitiis. ibidem, numero 19. part.2. & num.20.

Ordines minores, & Subdiacnatus conferri possunt vno die. ibid.n.22.

Ordinare an possit Episcopus illum, qui Subdiacnatum recepit à Papa, sine eius licentia expressa. c.6.p.2.n.27.

Ordinari an quis possit ad titulum bonorum mobilium, & an ad titulum census. ibid.n.46.

Ad titulum paternæ hereditatis ordinari an quis possit. ibidem, num.57.

Index rerum,

Ordinans de commissione alterius alienos subditos sine titulo an eos alere teneatur ordinans seu committens. c.6.p.2.n.64.

Episcopus ordinans scienter irregularem, aut criminofum, seu literas dimissorias ei concedens, videtur cum eo dispensare. cap.6.part.2. num.69.

Ordinum minorum collatio an competat Abbatibus ius mitræ & baculi habentibus, ex privilegio, aut ex iure communi. ibidem, numero 72.

Opera servilia exercere in diebus festiis an permittere possit Episcopus. c.7.p.2.n.58.

Offendentes electum confirmatum, nondum consecratum, neque excommunicationem incurrunt, neque plectuntur pœna ordinaria. c.3.p.1.n.50.

Omnes Ordines in episcopo sunt. c.9.n.17.p.1.

Nullus Ordo supra Episcopatû. c.8.p.1.n.18.

Verficulus ille Salomonis, *Omnes domestici eius vestiti sunt duplicibus*, explanatur. capite 10. numero 4. parte 1.

Decretum Concilij Meliuitani circa Ordinem sedendi in Concilio. c.5.p.2.n.12.

Ordo sedendi in Conciliis antiquitus qualiter servatus. ibid.

P

Papa.

Papa quare se Episcopum nominet. cap.8.num.18.part.1.&c.1. p.1.n.40.

Papa & Cardinales an possint dici esse vna eademque persona, & vna anima seu portio animæ. cap.1. n.20.p.1.

Papa Episcopos fratres vocat, Cardinales autem filios. c.1.n.41. part.1.

Papa Cardinales fratres vocat, si eos permixtim alloquitur. ibidem.

Papæ iure diuino competit eligere Episcopos. cap.3. part.1. numero 2.

Papa Episcopos titulares creare potest dummodo assignetur eis titulus in terris infidelium. c.3.n.38. part.1.

Prædicti Episcopi titulares quando creati ceperunt. ibidem, num.39.

Papa solus dispensat cum Episcopo, vt priora beneficia simul cum Episcopatu retineat. ibidem, num.77.

Beneficia retenta simul cum episcopatu erunt semper reseruata Papæ. ibid.n.78.

Beneficia dispensatiuè obtenta an vacent si promouetur ad aliam Ecclesiam. ibid.n.79.

Papa solus dispensat quod electus ab vno episcopo tantum consecratur. c.4.p.1.n.16.

Papa in die consecrationis suæ an Acolytum ordinare queat. ibid. num.19.

Papa olim eodem vestimento utebatur sicuti cæteri Episcopi. c.5. p.1.n.27.

Papa cum eligit Regulares in Episcopos, seu confirmat, cum ipsis tacitè dispensat in omnibus obseruantis regularibus cum episcopatu incompatilibus. ibidem, num.66.

Papa solus dispensat in residentia Episcoporum. capite 6. parte 1. num.41.

Papa an faciat episcopis iniuriam reseruans sibi sex menses. ibid. num.45.

Papa

Papa an possit omnes Episcopos deponere. capite 8. parte 1. num. 5. & 31.

Papa an dicatur Dominus Episcoporum. c. 8. ibid. n. 13.

Papa Episcopos magni facit, & fratres & Coepiscopos appellat. ibid. n. 15.

Papæ electio ad Episcopos pertinet. c. 11. p. 1. n. 37.

Papæ electio iure diuino ad Episcopos pertinebat. ibidem, numero 38.

Papa, seu Episcopus, & quilibet alius inferior, licet diues, & in sublimi sede constitutus, Parentes suos singulariter venerari tenetur. c. 12. p. 1. n. 15.

Papa ad quid in pede dextro crucem habeat. capite 3. parte 2. num. 44.

Papa quolibet die & tempore potest uti pallio. capite 3. part. 2. num. 61.

Papa in hæresim incidere non potest, neque errare in his, quæ ad fidem pertinent. cap. 1. part. 2. num. 16.

Papa est inter Episcopos, sicut Petrus inter Apostolos. cap. 8. part. 1. num. 21.

Papa eminentissimus vocatur. c. 10. p. 1. n. 17.

Papa quando aliquid vt Ecclesiæ caput decernit, non potest errare. c. 1. p. 2. n. 16.

Papa quando aliquid decernit vt persona priuata, in his quæ ad fidem non pertinent errare potest. ibidem.

Papa peccare potest. ibid.

Papa an concedere possit quòd simplex Sacerdos Confirmationis sacramenti Minister sit. c. 5. part. 2. num. 2.

Papa an possit delegare simplici

Sacerdoti Chrisma conficere. ibidem.

Papa an possit committere simplici Sacerdoti collationem Ordinum maiorum. c. 6. p. 2. n. 5.

Papa an possit concedere simplici Sacerdoti quòd episcopum consecret. ibid.

Papa quando concedit ius vtendi mitra, & aliis indumentis Pontificalibus, an concessisse videatur quòd possit exercere iura Episcopalia. ibid. n. 75.

Papa si dispensat cum illegitimo ad Presbyteratum suscipiendum, vtùm Episcopus dispensare possit cum eo ad obtinendum canonicatum in ecclesia Cathedrali. c. 7. p. 2. num. 28.

Papa solus dispensat in gradibus consanguinitatis, & affinitatis. c. 8. p. 2. n. 14.

Papa solus dispensat in impedimentis publicæ honestatis quòd primum gradum non excedit, & oritur ex sponsalibus valide contractis. ibid. n. 15.

Papa solus dispensat cum consanguineis, vel affinibus, inter quos fuit copula carnalis postquam miserunt Romam pro dispensatione ad contrahendum. ibid. n. 16.

D. Pauli locus explanatur. in proœm.

Pastores in Reges, & piscatores in Præsules quare Dominus commutauerit. in proœm.

Pauperes egere dum Episcopus se voluptatibus tradit non est securum. ibid.

Patres & Principes ecclesiæ dicuntur Episcopi. ibid.

Pater & filius non potest dici quòd habent vnam animam. cap. 1. n. 20. p. 1.

Pars corporis Papæ dicitur epi-

Index rerum,

scopus. c. 1. p. 1. n. 21.
Pascasius episcopus reprehensus,
ex eo quod cum vno aut duobus
famulis ad mare descendebat. c. 5.
p. 1. n. 21.

Pater.

Pater Ecclesie, & Pastor, & Pater
spiritualis dicitur Episcopus. c. 9.
n. 51. p. 1.

Et Pater pauperum, & tutor pu-
pillorum. ibid.

Pater episcopi etiam plebeius
nobilisatur, & quare. c. 12. num. 13.
& 14.

Parentes egere & filios abundare
absurdum, & contra naturales, &
diuinas regulas. ibid.

Palacium Episcopi an gaudeat
immunitate Ecclesie. ibidem, nu-
mero 63. & 65.

Patriarcha.

Patriarche principales Crucem
ante se gestare in Vrbe Romana, seu
vbi Pontifex, vel eius Legatus fue-
rit, non possunt. c. 1. p. 2. n. 26.

Patriarcha seu Archiepiscopus
vitur pallio intra Missarum solem-
nia, non extra prouinciam: in qui-
bus festiuitatibus. capite 3. parte 2.
num. 61.

Pallium.

Pallium an accommodari possit.
ibid. num. 67.

Pallium si casu accidentali per-
datur, seu cremetur, aliud petere
debet Episcopus. ibidem, nume-
ro 74.

Parochus.

Parochi, seu alij Praelati Episcopis
inferiores indulgentias concedere
nequeunt. capite 4. parte 2. nu-
mero 26.

Parochus extra parochie sue li-
mites, parochianum suum pœni-
tentialiter audire potest, & absol-
uere. ibid. n. 30.

Cum Parocho triennio suspenso
an dispense Episcopus. c. 8. part. 2.
num. 39.

Cum Parocho an dispense
Episcopus in residentia causa stu-
diorum, seu quia exercet officium
Inquisitoris, aut Vicarij. c. 10. p. 2.
num. 31.

Parochias nouas an creare possit
episcopus. ibid. n. 41.

Patroni laici intra quod tempus
debeant presentare. ibidem, nu-
mero 10.

Petrarche sententia refertur. in
procem.

Petrus.

D. Petrus quare prius & solus
reprehensus in nocte passionis, si-
quidem alij duo Apostoli dormie-
bant. in procem.

Petrus à Christo Domino ante
resurrectionem in principem Ec-
clesie fuit electus. cap. 1. num. 10.
part. 1.

R. Pat. Petrus *de la Madre de
Dios* Carmelitanus laudatur: in
epistola dedicatoria.

D. Petrus & ceteri Apostoli in
principio nascentis Ecclesie simul
gubernabant, & erant pares tam in
consecratione quam in iurisdictione.
c. 6. p. 1. n. 8.

Petrus omnibus relictis Domi-
num est sequutus. ibidem, nume-
ro 40.

Persequi Episcopus nihil aliud
est quam seipsum, & Christum per-
sequi. in procem.

Pensiones super beneficiis an
imponere possit Episcopus. c. 10.
p. 2. n. 26.

Pacificare subditos tenetur epi-
scopus. ibid. n. 24.

D. Petrus quare non accepit
principatum super Apostolos, ac
claves regni cœlorum, nisi post
resurre

resurrectionem. c.1.n.10.p.1.& c.11.
num.38.

D. Petrus an potuit Apostolum
ab Apostolatu remouere. c.8.n.32.
part.1.

Pectoralis.

Pectoralis origo singulariter de-
scribitur. c.3.p.2.n.94.

Pectoralis vsus apud Episcopos
antiquissimus. ibid.

Persona notabilis, honesta, magna,
egregia & excelsa dicitur Episco-
pus. capite 10. numero 10. vsque
ad 15.

Summus Pœnitentiarius centum
dies indulgentiarum concedere
potest. c.4.p.2.n.9.

Peregrini, aduenæ, seu mercato-
res an possint absolui ab Episcopo
illius Diœcesis vbi degunt, & dis-
pensari in irregularitatibus seu vo-
tis. c.7.p.2.n.36.

Principes & Reges Episcopo
obedire ac consulere debent. in
procem.

Philippus quartus Hispaniarum
Rex laudatur. capite 3. parte 1. nu-
mero 73.

Pontifex.

Pontifex Romanus Ecclesiæ Dei
Caput. c.1.p.1.n.18.

Pontifex summus & maximus
dicitur episcopus. cap.9. numero 8.
part.1.

Et porta cœlestis Sion. ibidem,
num.30.

Possessiones amplas, & sumptuo-
sa palatia ab antiquo habita ab
Episcopis. c.5.p.1.n.21.

Psalms. & orationes quas dicere
debet Episcopus antequam Pontifi-
calia indumenta assumat. c.3. part.2.
num.34.

A procuratione episcopatus fu-
giendum. in procem.

Presbyteri seu Diaconi an creati

ante tempora Syluestri Papæ. cap. 1.
n.34.p.1.

Prælatus seu Episcopum quali
symbolo antiqui significabant. c.1.
n.50.p.1.

Verbum Prouideo longam specu-
lationem supponit. capite.2.num.2.
part.1.

Præpositus generalis Societatis
Iesu an possit compellere regulares
eiusdem Societatis ad Episcopatum
acceptandum. capite 3. numero 28.
part.1.

Processus promouendorum ad
Episcopatum, & schedula consisto-
riales qualiter subscribantur remis-
sivè. c.3.n.21.p.1.

Prælatura per confirmationem
perficitur. ibid.n.48.

Prælati per Papam prouisi statim
cùm eliguntur tunc & confirman-
tur. ibid.n.84.

Prudentes Præsules quid facere
debeant interim quâdo literas suæ
translationis expectant. ibidem, in
fine.

Promotus ad Episcopatum qui
ob aliquorum calumnias non po-
tuit consecrari, à quo iudicari de-
beat. c.7.n.2.p.1.

Piscare an liceat Episcopo. cap.5.
p.1.n.11.

Princeps.

Princeps Sacerdotum dicitur
Episcopus, & inter illos adest tam-
quam Princeps inter Consiliarios.
c.8.p.1.n.24.

Princeps Ecclesiæ dicitur Epi-
scopus. ibid.

Princeps à clarissimis salutatus
an assurgere debeat. ibidem, nume-
ro 39.

Princeps sæcularis & temporalis
dicitur Episcopus. ibidem, nume-
ro 44.

Qui præerant pani quare dicitur

Index rerum,

cebantur Episcopi. capite 9. num. 5.
part. 1.

Loco Dei praesidet Episcopus.
ibid.

Prædicator Dei dicitur Episcopus.
ibid.

Et diuinus Præco. ibid.

Prosperi Aquitani singularis locus.
c. 9. in fine.

Prætor, Præses.

Prætor ciuitatis & Magistratus dicitur Episcopus. num. 22. cap. 10.
part. 1.

Præses prouinciæ erat illustris, clarissimus, & excellentissimus.
ibidem.

Præses prouinciæ dicitur Episcopus, & de maioribus Magistratibus.
ibid. n. 35.

Prætor ciuitatis coram Præsede prouinciæ baculum portare non potest.
ibid. n. 36.

An coram episcopo. ibid.

Præfectus Prætorius erat illustris, & illustrissimus. ibidem, numero 42.

Principis, Consiliarij dicuntur illustres.
c. 10. n. 44.

Proceres.

Proceres regni dicuntur Episcopi.
ibid. n. 47.

Procerum & Magnatum officium quale.
ibid.

Presbyter.

Presbyter coram Episcopo in eius Diocesi celebrans quid obseruare debeat. capite 3. parte 2. numero 25.

Prohibere potest Episcopus ne Presbyteri alterius Diocesis ibi Missam celebrent, aut confessiones audiant sine eius licentia. c. 3. p. 2. num. 4.

Prædicare extra Diocesium sine licentia ordinarij an liceat Episcopo.
ibid. n. 82.

Præcedere.

In processionibus si ingrediatur Episcopus, debet præcedere quoscumque alios, etiam si sit extra Diocesium, vel intra claustra exemptorum, & ibi primum locum obtinere debet, etiam præfente Generali seu Prouinciali eiusdem religionis.
c. 1. p. 2. n. 51.

Prothonotarios præcedere an possit Episcopus in Capella Papæ.
ibid. n. 53.

Præcedere debet incedendo Vicarius generalis episcopi Archidiaconum, etiam si Archidiaconus haberet priuilegium. cap. 2. part. 2. num. 9.

Præcedere debet Vicarius omnes dignitates post Episcopum, tam in choro, processionibus, quam in cæteris actibus. capite 2. parte 2. num. 9.

Priuilegium concessum Episcopo ne à sua sententia appelletur, an profit Vicario generali. ibidem, num. 18.

Processionaliter debet recipi Episcopus à clero quando ad visitandam Diocesium accedit. ibidem, num. 39.

Præscribi an possint ea quæ Ordinis Episcopalis propriè sunt. c. 5. part. 2. num. 5.

Primam tonsuram an possit Episcopus extra Diocesium sine licentia ordinarij conferre, & an quolibet die, etiam non festiuo. c. 6. p. 2. num. 17.

R

Rex.

REx extra regni sui limites potest Milites & Doctores creare.
c. 4. p. 2. n. 30.

Reges

Reges & Cardinales an dicantur inferiores esse Episcopis. cap. 1. num. 41. part. 1.

Reges Hispaniæ ius præsentandi quoddam habent ad Ecclesias cathedrales à quo tempore sit. cap. 3. p. 1. num. 3.

Reges Hispaniæ ecclesiarum Cathedralium patroni. ibidem, numero 5.

Rex ad episcopales sedes eligere tenetur digniorem ex propositis à Consiliariis. ibid. n. 8.

Rex perquirere tenetur à suo Confessario, & Consiliariis, quis sit dignior. ibid.

Reges & Imperatores, qui ex illustriissima Guzmanorum familia originem ducunt, referuntur. in epistola dedicator.

Reges curare debent circa Episcoporum venerationem, quia ipsi pro bono Reipublicæ inuigilant. cap. 8. p. 1. n. 45.

Rex est superillustris. c. 10. p. 1. num. 46.

Regis Consiliarij pars corporis eius dicuntur. ibid. n. 46.

Rex de iure nostro *sellama Magstad.* ibid.

Rex est Caput Regni & Reipublicæ. ibid. n. 48.

Reges Hispaniæ olim Episcopi eligebant. c. 11. n. 21. p. 1.

Regnum Legionense cum regno Castellæ Episcopi incorporarunt. ibid. n. 23.

Rex Moscovitarum loco coronæ regalis vititur mitra, & loco sceptri baculo pastorali. capite 2. num. 53. cap. 3.

Regularis.

Regularis factus Episcopus priuatur priuilegiis religionis. c. 3. p. 1. num. 34.

Regularis Episcopus si ad reli-

gionem redeat inhabilis erit ad officia religionis. ibidem, numero 36.

Regularis factus Episcopus admittitur in Hispania sine examine, sed cum sui Superioris schedula approbationis. c. 3. n. 18.

Regularis factus Episcopus à quibus eximatur. capite 5. numero 48.

Regularis ad Episcopatum promotus non potest electionem de se factam acceptare sine sui Superioris licentia. c. 3. n. 19.

Et an Superior eam possit concedere sine consensu Monachorum. ibidem.

Talis Superior an esse debeat Prouincialis, aut Generalis. ibid.

Regulares è Societate Iesu an possint acceptare episcopatum, seu procurare de licentia sui Præpositi generalis. ibid. n. 28.

Regulari an licitum episcopatum desiderare. ibid. n. 29.

Regularis factus Episcopus quidquid acquisuisse tempore promotionis inueniatur, relinquere debet religioni. ibid. n. 33.

An cum eo in hoc possit dispensare Superior suæ religionis. ibid.

Regulares Episcopi quo vestitu uti debeant. capite 5. parte 1. num. 48.

Regularis episcop. manet obligatus tripliciter ad obedientiam Papæ. ibid. n. 50.

An idem dicendum in regulari, Cardinali creato. ibidem, numero 52.

Regularis factus Papa potest habitum Monachalem dimittere, & assumere Pontificalem. cap. 5. n. 54. part. 1.

Regularis Episcopus licet titularis ex noua constitutione debet uti

vti mozzeta, & mantelete, eiusdem coloris sui habitus, & galero viridi suffulto, ac pileo nigro. *ibid.*n.55.

Regularis factus episcopus qui ex constitutione suæ regulæ carnis vti non poterat, an ad id teneatur. *ibid.*

Circa hoc qualis constitutio apud patres Dominicanos. *ibid.*

Regularis episcopus relicto de licentia Papæ Episcopatu an teneatur ad religionem redire. *ibid.* num.60.

Papa qui antea fuit regularis, relicto Papatu, an id facere teneatur. *ibid.*n.61.

Regularis episcopus si degradatur an teneatur præcisè ad religionem redire. *ibid.*n.62.

Regularis factus episcopus titularis ab omnibus eximitur à quibus Episcopus Diocesim habens. *ibid.* num.63.

Regularis Episcopus socium habere debet de honestate & quis eum eligat de consuetudine. capite 5. num.64.

Regularis episcopus an possit habere proprium. *ibidem*, numero 65.

Regularis Episcopus an ad paupertatem teneatur. *ibid.*

Regularis Episcopus an sit reddituum Episcopatus Dominus. *ibid.*

Regularis Episcopus an teneatur ad restitutionem superuacaneè consumptorum. *ibid.*

Regularis episcopus in diuinis celebrandis tenetur seruare ritum suæ Ecclesiæ cui præest. *ibid.*d.c.5. p.1.n.71.

Regularis episcopus an possit succedere patri per testamentum minùs solemne. cap.12. num. 10. part.1.

Regularis Episcopus an possit fieri compater. *ibidem*, numero 24.

Regularis Episcopus antequam amictum assumat debet induere rochetum, quando priuatim seu Pontificaliter celebraturus est, & idem facere tenetur episcopus sæcularis si assiduè eum non portat. c. 3. p.2. num.38.

Regularis Episcopus non liberatur à paupertatis voto, neque efficitur Dominus reddituum. c.13. part.1. num.4.

Regularis Episcopus testari nequit. *ibidem*.

Regularis Episcopus an possit testamentum quod fecit in sæculo, antequam habitum monachalem suscepisset, factus Episcopus reuocare. capite 13. parte 1. numero 14. & 15.

Regularis Episcopus an possit in morte disponere de relictis à parentibus Iure hæreditario, seu ab amicis. *ibid.*

Regulari Episcopo qui succedat. *ibid.*

Regularis factus Papa potest testari, auth. licentia seruata. *ibidem*, num.6.

Regularibus Episcopis qui concedere valeat testandi licentiam. *ibid.*n.18.

Regularis factus Episcopus, si petit licentiam testandi, quid exprimere teneatur. *ibid.*

Regularis Episcopus dum testatur an exprimere teneatur se testari virtute priuilegij. *ibidem*, numero 20.

Regulares an possint prædicare sine venia Episcopi. cap.3. part 2. num.86.

Regulares accedentes pro licentia concionandi, an debeant examinari.

minati. *ibidem*, numero 87.

Regulares ad Synodum accedere tenentur, quibus animarum cura commissa est. capite 1. parte 2. num. 29.

Regalis Capellæ Capellanus maior an præcedere debeat Episcopus ibi assistentes. parte 2. numero 52.

Regulares ad hoc vt ordinare valeant non requiritur quòd literas dimissorias habeant. c. 6. part. 2. num. 68.

Cum Regularibus irregularibus an dispense Episcopus. c. 7. part. 2. num. 20.

Regulares Franciscani in Hierosolymitana ciuitate commorantes in custodia gloriosi Sepulchri Domini nostri. capite 9. parte 2. num. 29.

Regulares seu moniales quando renunciationem bonorum facere debeant. *ibidem*. n. 37.

Resignatio.
Resignationes an admittere possit Episcopus in curia Papæ existens. capite 10. parte 2. numero 20.

Resignationes an admittere ex generali commissione vicariatus. p. 2. c. 2. n. 14.

Reuerendas an concedere valeat Vicarius Episcopi ex generali commissione. capite 2. parte 2. numero 15.

Reuocare indulgentias ab antecessore datas an possit Episcopus. c. 4. p. 2. n. 16.

Renunciare.

Renunciare suum priuilegium unicuique licet. *ibidem*. n. 25.

Renunciare episcopatu an possit electus confirmatus, non consecratus, sine Papæ licentia. c. 3. n. 62. part. 1.

Renunciare loco & dignitati Episcopus quando dicatur. c. 6. p. 2. num. 13.

Religiosissimus dicitur Episcopus. c. 10. p. 1. n. 1.

Reuerendissimus appellatur episcopus. *ibidem*. n. 8.

Religiones confirmabant Episcopi. capite 11. parte 1. numero 24.

Robertus Bellarminus illustrissimus Iesuita, S. R. E. Cardinalis laudatur. capite 1. parte 1. numero 46.

Rochetum.

Rocheto an vti debeant Episcopi etiam intra domum, & in camera. c. 5. n. 31.

Rochetum an portare possint Episcopi regulares. *ibidem*, numero 49.

Residere.

Residere debet episcopus in loco vbi sua Ecclesia Cathedralis sita est. c. 6. p. 1. n. 4.

Residentia Episcoporum an sit de iure diuino. *ibidem*, num. 7. & 8.

Residentes Episcopi quibus priuilegiis potiantur. cap. 6. num. 73. part. 1.

In reuocatoria generali non comprehenditur alternatiua. *ibidem*. num. 72.

Reuerentia genuflexionis Episcopis debetur. capite 8. parte 1. num. 44.

S

Sacerdotium, Sacerdos.

Sacerdotium fuit de Aaron in Christum, & de Christo in Petrum & Apostolos translatum. c. 1. n. 30. p. 1.

Index rerum,

Sacerdotes Leuitici generis dicuntur Episcopi. cap. 1. num. 37. part. 1.

Sacerdotum dicitur collega Episcopus. parte 1. capite 5. numero 33.

Sacerdotes non debent stare coram Episcopo dum ipse sedet. ibid.

Sacerdotes dicuntur Assessores & Consiliarij Episcoporum. ibid.

Sacerdotes debent vocati ab Episcopo fratres, seu socij, non filij. c. 6. p. 1. n. 19.

Sacerdos potest Missam perficere Episcopi, quando propter aliquam infirmitatem ipse per se non potuit. c. 3. p. 2. n. 19.

Sacro sanctus & Deo amabilis dicitur Episcopus. cap. 10. part. 1. num. 6.

Et sanctissimus. cap. 11. part. 1. num. 7.

Affurgere an debeant Imperatores & Reges in aduentu Episcopi. c. 8. p. 1. n. 38.

Summus Sacerdos dicitur Episcopus. c. 9. n. 7. p. 1.

Et Sal terræ. ibid.

Sanctos canonizabant olim Episcopi. c. 11. n. 16. p. 1.

Sacramenta.

Sacramentorum collationem vtrum sine causa possit prohibere Papa Episcopis. cap. 8. numero 6. part. 1.

Sacramenta quæ sunt Episcopis referuata ratione Ordinis, an possit Papa prohibere. ibid. n. 7.

Sandaliis vtitur Episcopus quando Pontificaliter celebraturus est. c. 3. p. 1. n. 36.

Sacramentalis confessio & absolutio sine strepitu iudiciali fit, & inter volentes exercetur. c. 4. p. 2. num. 81.

Scriptura in lapide ceu vnus te-

stis probat, vbi non agitur de præiudicio tertij. capite 1. part. 1. numero 31.

Somnus Episcoporum subditis valdè damnosus. in proem.

Subuenire pauperibus Episcopi ex officio debent, quod si non faciunt, in vanum nomen & exercitium portant. ibid.

Subditi.

Subditorum memoria in corde, non in lapidibus adscribi debet. ibidem.

Subditi maximo ac singulari amore & reuerentia Episcopum sunt dilecturi.

Subditos absolueret, & penitentialiter audire extra Diocesim sine licentia ordinarij potest Episcopus. c. 4. p. 2. n. 81.

Status.

Status Episcopalis perfectior est regulari. c. 3. n. 81.

Status Ecclesiæ decolorare an possit Papa. capite 8. parte 1. numero 6.

A sententia mortis seu mutilationis debet episcopus abstinere. c. 12. n. 54.

Suspensus Episcopus à Pontificalibus celebrans cum indumentis Pontificalibus non incurrit irregularitatem. capite 3. parte 2. numero 26.

Succinctorium quo se præcingit Episcopus quid denotet. ibidem, num. 42.

Stolâ ab humeris dependente vtitur Episcopus, & presbyter transuersâ ante pectus, quid denotet. c. 3. p. 2. n. 45. & 46.

Sæcularis.

Inter sæculares per abusum introductum gestare anulum in digito minimo manus sinistrae, aut dextræ. ibid. n. 57.

Sæcula

Sæcularis Episcopus an constitutus in ea infirmitate è qua vita discessit, possit donare, seu disporre de bonis intuitu Episcopatus acquisitis. c. 13. p. 1. n. 16.

Sepultura.

Sepulturam eligere extra diœcesim potest Episcopus. *ibidem*, p. 1. num. 35.

Mortuo Episcopo non electa Sepultura, ubi sepeliri debeat, quid si decedat extra diœcesim, vel extra civitatem. *ibid.*, n. 36.

Coadiutor Episcopi, qui decedit non electa sepultura, ubi sepeliri debeat. *ibid.*

De spolio Episcopi decedentis an debeatur regalis decima. *ibid.* num. 39.

Synodus.

Synodus Episcoporum vocatur Concilium generale. part. 2. cap. 7. num. 2.

Synodum congregare quotannis debent Episcopi. *ibidem*, numero 20.

Ad Synodum qui accedere debeant. *ibid.*

Capitulum Ecclesiæ Cathedralis an accedere teneatur ad Synodum. *ibid.*

In Synodo debet Episcopus ingredi sacris indutus vestibus, & similiter Abbates. *ibid.*

In Synodo quibus mitris uti debeant, & in Concilio generali, Episcopi, quibus Cardinales, & quibus Abbates, ius mitræ & baculi habentes. capite 1. parte 2. numero 23.

Statuta, Statuere.

Statuta condere sine consensu cleri an possit Episcopus. *ibidem*, p. 2. n. 32. c. 1.

Statuere contra ius an possit Episcopus. *ibid.*, n. 33.

Statuere quòd promoti ad minores Ordines continentiam seruent an possit Episcopus. *ibid.*, n. 37.

Statuta suæ ecclesiæ immutare sine consensu Capituli nequit Episcopus. *ibid.*, n. 36.

Statuere quòd omnes ostendant titulum sui beneficii, potest Episcopus. *ibid.*, n. 38.

Sedere in sua ecclesia, Capitulo, aut choro, in eminentiori loco pulvinari adhibito. cap. 1. parte 2. num. 49.

Si in aliquo studio sedit Episcopus, ut Episcopus, an omnes præcedat, quid si in aliquo Concilio, aut Capitulo. *ibid.*

Simplex Sacerdos de commissione papæ an possit Subdiaconatum conferre. c. 6. p. 2. n. 6.

Simplex Sacerdos de commissione papæ maiores Ordines an conferat. *ibid.*

Stellæ dicuntur Episcopi. in processum.

Samson à Dalida deceptus. *ibidem*.

D. Sylvester papa fuit primus qui Cardinales creavit. cap. 1. part. 1. num. 33. & 35.

Sedes dilectionis cor est. *ibid.* num. 51.

Subtilissima ars viuendi est culmen tenere, & gloriam reprimere. *ibid.*, n. 55.

Senecæ sententia. *ibidem*, numero 36.

Solonis lex qualis. cap. 2. num. 3. part. 1.

Suspensionem an incurrat Episcopus, ex eo quia ante trigesimum annum fuit consecratus. c. 4. p. 1. num. 20.

Seruentium claritas adauget famam dominorum. cap. 5. part. 1. num. 1.

Index rerum,

Sæcularis.

Sæcularis episcopus proprium possidere an possit. *ibidem*, numero 66.

Sæcularis seu regularis episcopus quas elemosynas facere teneatur. *ibid.* n. 67.

Sæculares an debeant se intromittere in causis Ecclesiasticis, vel ubi de eis agitur. cap. 6. num. 26. part. 1.

Suspensio.

In suspensionem, vel interdictum non incidunt episcopi nisi de eis expressa mentio fiat. cap. 7. num. 4. part. 1.

Suspensiones in quas incurrunt episcopi, licet earum non fiat expressa mentio remissivè. *ibid.*

Sedere coram Rege an debeant episcopi. c. 8. p. 1. n. 37.

Subditus scribens episcopo debet appellare eum patrem. *ibidem*, numero 43.

episcopus vocatur Sol, & per duodecim conclusiones explicatur. c. 9. n. 41. p. 1.

Subrogati assumunt qualitatem principalis. c. 10. p. 1. n. 5.

Serenissimus est Episcopus, quod est nomen Imperiale. *ibid.* num. 18.

Sigillo publico utebantur episcopi ubi eius effigies sculpta erat. c. 11. n. 25. p. 1.

Solium & baldachinum habere possunt episcopi in ecclesiis regularium suæ diocesis. cap. 12. part. 1. num. 42.

D. Scholastica Divi Benedicti soror extollitur. capite 6. parte 2. num. 75.

Eius corpus ubi requiescat. *ibidem*.

Cum Simoniaco occulto an dispensare possit episcopus. c. 7. p. 2. num. 33.

Qui suspensus celebrat an irregularis sit. *ibid.* n. 44.

T

TAbellionatus officium an exercere possit episcopus. cap. 12. num. 38.

Testari, Testimonium.

Testari an prohibeatur episcopo sæculari ratione suæ personæ. c. 13. p. 1. num. 2.

Ad Testimonium dicendum non potest cogi episcopus. cap. 12. p. 1. num. 27.

Tangere sacra dum iurat an teneatur episcopus. *ibid.* n. 28. & an quando consecratur. *ibid.*

Testamentum.

Testamentum coram principe factum valet sine testibus. *ibidem*, num. 45.

Testamentum coram episcopo factum an valeat sine testibus. *ibidem*.

Territorium habet episcopus. c. 12. p. 1. n. 53.

Tempore interdicti an celebrare, aut sibi facere celebrari possit episcopus. c. 3. p. 2. n. 20.

Et utrùm id possit tempore cessationis à divinis. *ibid.* n. 22.

Testatoris voluntas vsque ad mortem deambulatoria. c. 13. p. 1. n. 27.

Testamentum Episcopi, vel Cardinalis, non subiicitur querelæ de inofficioso. c. 13. p. 1. n. 33.

Testator an possit impedire quod Episcopus non se intromittat in executione sui testamenti. c. 2. p. 2. num. 46.

Textus in c. Nuper de bigamis, explanatur. c. 7. p. 2. n. 40.

Textus in c. per tuas de voto, explanatur. cap. 5. part. 1. num. 81.

Translatus statim cum transfertur dicitur persona priuata, & mortuus quantum

quantum ad primam ecclesiam. c. 3. num. 85.

Theaurizare debent Episcopi inter pauperes. *ibid.* n. 70.

Tituli assignatio facta à Papa iuncta consecratione episcopum facit. c. 8. p. 1. n. 4.

Thronus Dei dicitur Episcopus. c. 9. p. 1. n. 23.

Titularis Episcopus an debeat differre ab aliis respectu tractamenti. c. 10. p. 1. n. 24.

Tutela.

Ad Tutelam an possit cogi episcopus. c. 12. n. 21. p. 1.

Quid ad tutelam miserabilium personarum, & honorariam. *ibid.* n. 22. & 23.

Tutela honoraria quæ dicatur. *ibidem.*

Thronum & solium habet episcopus. *ibid.* n. 39.

Ad Triremes damnare an possit Episcopus. *ibid.*

Tunica serica qua utitur Episcopus quando Pontificaliter celebrat quid significet. c. 3. p. 2. n. 47.

Tutor inuentus diues qui ante susceptionem tutelæ erat pauper, an præsumatur acquisisse ex bonis pupilli. c. 13. p. 1. n. 13.

Titularis.

Titulares Episcopi debent vocari ad Concilium generale. c. 1. p. 2. n. 5.

Titulares Episcopi licet ecclesias non habeant, retinent priuilegia sicut alij Episcopi. *ibid.*

Titulares Episcopi habent vocem in Concilio generali, sicut alij episcopi. *ibid.*

V

Vagari per diocesim, vel in curia Papæ an liceat Episcopo. c. 5. p. 1. n. 15.

Valentinianus Imperator miraculosè percussus. c. 8. p. 1. n. 38.

Vassalli nostri Regis ex lata significatione dicuntur nostri Episcopi. *ibid.*

Vassallus iurare debet Domino fidelitatem. c. 1. p. 1. n. 10.

Vestis.

Veste purpurea vtuntur Cardinales. c. 1. p. 1. n. 17.

Vestis elegans subliorem vel inferiorem hominem non facit. *ibid.* n. 56.

Vestes Episcoporum peregrinorum similes, & quare. c. 5. n. 47. p. 1.

Venatio an permitta Episcopo. c. 5. n. 18. p. 1.

Vehi potest Episcopus in equo violaceis phaleris ornato. *ibid.* n. 38.

Vas fidei dicitur Episcopus. c. 9. p. 1. n. 25.

Venerabantur episcopi iisdem nominibus, titulis, & priuilegiis, quibus hodie Pontifex. c. 11. n. 1. p. 1.

Vita Episcoporum norma atque exemplum est subditorum. c. 1. p. 1. num. 48.

Vir maturæ ætatis debet esse, qui Episcopus creandus est. c. 2. p. 1. n. 2.

Visitare Apostolorum limina quo tempore debeant episcopi. c. 4. p. 1. n. 23.

Virtus comes est defunctorum. *ibid.* p. 1. n. 70.

Villa vbi Episcopus de nouo creatur, decoratur honore & titulo ciuitatis. c. 6. p. 1. n. 2.

Vitam perdere pro salute animarum subditorum an teneatur Episcopus. c. 6. p. 1. n. 20.

Vicarius.

Vicarius particulatis Christi dicitur Episcopus. c. 9. n. 12. p. 1. & Vicarius Dei, Vicarius Apostolorum, Vicarius Moysis, Vicarius Papæ. um. 17.

Vices Dei gerit in terris Episcopus. *ibid.* n. 18.

Visitare diocesim an debeat

Index rerum,

Episcopus per se. *ibid.* n.41.

Virginitatem perpetuam purissimè seruauit D. Ioseph. c. 10. p. 1. n. 4.

Vicarius Episcopi an alium Vicarium loco sui, infirmitatis seu absentiae causa, creare possit. c. 2. p. 2. num. 10.

Vicarius seu Episcopus scribens iudici laico alicuius Baronis suae diocesis potest vti formula praecipua. c. 12. p. 1. n. 59.

Vicarium an teneatur eligere Episcopus. c. 2. p. 2. n. 1.

In Vicario quae aetas requiratur. *ibid.* n. 3.

Vicarius & Episcopus vnum & idem tribunal faciunt. *ibid.* n. 11.

Vicarij officium finitur mortuo episcopo, seu translato. *ibid.* n. 2.

Vicarius Episcopi defuncti an possit petere salarium successori. *ibid.* n. 27.

Vicarium reuocare sine causa an teneatur Episcopus. *ibid.* n. 29.

Vicarium potest Episcopus constituere, qui loco sui assistat cum Inquisitoribus haereticae prauitatis. *ibid.* n. 35.

Visitare potest Episcopus tanquam Apostolicae sedis delegatus hospitalia, & alia loca pia. c. 2. p. 2. num. 41.

Visitare claustra & monasteria Monialium potest Episcopus causa reparandi clausuram. *ibid.*

Vicario seu alio clerico an possit concessionem indulgentiarum delegare. c. 4. p. 2. n. 17.

Vicarius generalis Episcopi ex speciali commissione an literas dimissorias concedere possit. c. 6. p. 2. num. 79.

Vicarius episcopi an dispense in denunciationibus matrimonialibus. c. 8. p. 2. n. 31.

Vicarius an dispensare possit in votis & iuramentis. c. 9. p. 2. n. 33.

Vicarium constituere in ecclesia parochiali debet Episcopus interim dum prouidetur de Parocho. c. 10. p. 2. n. 13.

Cum virtuoso & ignobili an dispense Episcopus vt in Canonicum admittatur, vbi statum quod non recipiantur nisi nobiles. c. 7. p. 2. num. 54.

Votum.

Votum de non acceptando Episcopatum etiam de mandato Papae an quis emittere possit, & quid de non procurando. c. 3. p. 1. n. 42.

Vouere an possit Episcopus sine licentia. c. 5. n. 81.

Si votum Religionis emisit antequam ad Episcopalem euocaretur dignitatem, an debeat relicto Episcopatu votum adimplere. *ibid.* num. 86.

Vocari à las Iuntas an debeant Episcopi. c. 6. n. 26. p. 1.

Vocem decisiuam soli Episcopi & Cardinales S. R. E. habent in Concilio. c. 1. p. 2. n. 8.

Vota Canonorum quando paria sunt, ibi constituitur maior pars Capituli vbi votum episcopi est. c. 1. p. 2. n. 48.

In quibus votis dispense episcopus. c. 9. p. 2. n. 3. & n. 18.

Et an in votis conditionalibus. *ibid.* n. 5.

Cum vouente intrare Religionem an dispense episcopus vt laxiorem ingrediatur. *ibid.* n. 7.

Et an cum vouente sacrum Ordinem seu presbyteratum suscepturum. c. 9. n. 9. p. 2.

In voto castitatis an dispense Episcopus. *ibid.* n. 13.

Et quid in voto castitatis ad tempus. *ibid.* n. 14.

Vtrum in voto temporalis religionis. n. 16. *ibid.*

In voto assumendi habitum beatarum,

De Verborum.

rarum, seu Diui Jacobi Alcantarae,
& Calatrae, an dispenseſet epiſco-
pus. c.9.p.2.n.19.& 21.

In voto aſſumendi habitum Diui
Ioannis an diſpenſet. ibid.n.22.

An in voto non petendi debi-
tum. ibid.n.23.

An in voto in fauorem tertij fa-
cto. ibid.n.27.

Utrum diſpenſet Epiſcopus cum
eo qui votum ſimplex emiſit, &
poſtea vxorem duxit. ibid.n.26.

An diſpenſet in voto eundi ad
Diuum Iacobum. ibid.

In voto Hieroſolymitano non
diſpenſant epiſcopi, niſi iuſta cauſa
interueniente. ibid.

Cum vouente non acceptare
præbendam an diſpenſet epiſcopus.
c.9.p.2.n.31.

Vota ieiunandi perpetuò com-
mutare poteſt Epiſcopus. ibid.n.32.

Vniones beneficiorum poteſt fa-
cere Epiſcopus. c.10.p.2.n.42.

Vnctio.

Vnctio cum qua conſecrantur
Epiſcopi à veteri teſtamento trahit
originem. c.4.p.1.n.6.

Utrum ſit de per ſe ſacramentum,
& imprimat characterem. ibid.n.9.
& 10.

Nullum Votum emittunt Epi-
ſcopi in ſua conſecratione. ibidem,
n.21.& c.5.p.1.n.46.

Vngere altaria, ſeu calices, an
proprie ſit ordinis Epiſcopalis. c.6.
p.2.n.75.

Vulgò quaſitus cuius originem
ſequatur. c.6.p.2.n.41.

Coll. soc. 1550 Paderborna Anno 1650

Alzedo
de
Dignitate
Potestate
Funcione
Episcopi

M. III.

Th

4795